HVNC · LIBRVM
INTER · ALIOS
GOLDWINO · SMITH
QVI · ODE · LATINA
PRAEMIVM
SEXTAE · CLASSI
ET · QVINTAE · CLASSIS
PRIMO · ORDINI
PROPOSITVM
REPORTAVIT
D · D
SCHOL · REGAL · ETONENS
MAGISTRI
ET
AVXILIARES
E · C · HAWTREY · R · OKES
E · COLERIDGE · G · G · COOKESLEY
E · H · PICKERING · H · DVPVIS
C · O · GOODFORD · C · J · ABRAHAM
G · A · CARTER · F · E · DVRNFORD
E · BALSTON · C · LVXMOORE
G · L · ELIOT · I · E · YONGE
A · D · $\overline{M}$ · $\overline{DCCC}$ · $\overline{XL}$ · $\overline{I}$

ORATORVM GRAECORVM

VOLVMEN QVARTVM,

AESCHINIS

SECVNDVM.

CVRAVIT

IO. IACOBVS REISKE.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXI

11304 0
30/5-11

AESCHINIS

SOCRATICI

CVRAVIT

IO. IACOBVS REISKE.

AD

ORATIONEM AESCHINIS SECVNDAM,

QVAE EST

PRO SVA LEGATIONE.

Ad argumentum. p. 185. 9. τε deeſt Helmſt.

186. 4. τῦ abeſt ab eodem.

187. 1. ψευδῆ item.

3. καὶ ſecundum deeſt eidem.

ad orationem ipſam 1. ἐθελῆσαι μετ'] interponit Harl. με quod verſu 2. omittit. Ab Helm. abeſt ἐθελῆσαι.

4. ἀπολογίσασθαι Harl. per iota.

188. 2. τὴν abeſt ab Harl.

5. ὀργίζεται] σώζεται idem.

6. πρότερον κατηγορία] interponit Bern. ἡ. pro poſtremo vocabulo dat Mead. κατήγορος. In Helmſt.

sic est ἐ γὰρ πρότερον κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούσιν ἰσχύει, πρὶν —

188. pen. ἂν deest Reg. 3.

vlt. ἀδυνατήσει] ἀδυνατήση Regg. 2. 3. Mead. Harl. Helmst. quod praetuli.

189. 1. ἀπολύειν Reg. 3. Harl.

3. ἐγκαλέσασθαι Harl. ibid. βάλεται idem.

5. ὑποψίαν] ὑπόληψιν Harl. Helmst. ibid. δωροδοκίαις προτρεπόμενον τὰς δικαστὰς Helmst. προτρέποντα Harl.

7. χρὴ πολὺ τῶν τ. ἔργων ἀπέχεσθαι Harl.

8. ἄνδρες abest Helmst.

10. ἕτως deest Wolfianae. ibid. ἐν deest Helmst. pro verbis ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ est in Coisl. νῦν.

11. εἰς deest Coisl.

pen. ἀγνοοῦσι Harl. ibid. ψυχαγωγηθέντες] ἀπατηθέντες Mead. inter lineas pro scholio.

190. 1. τὴν αἰτίαν desunt Harlej. et inclusi vncis.

3. κατηγορεῖ (in indicat.) Harlej.

vlt. ἐξεβάλλετε Helmst. geminato λ. ibid. σεσωφρονημένων μοι ἐν τῷ βίῳ χάριν Helmst.

191. 3. τῷ abest ab Helmst.

5. περιεσηκότων ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν πέπεισαι, ὡς — caeteris omissis Helmst.

7. ὑμῶν deest Harl. ibid. τοιοῦτόν τι Helmst.

10. λοιπὸν deest Helmst.

11. ἐξελέγξω Bern.

vlt. κἂν τὰ πάντα ἄλλα Helmst.

192. 2. ὅϑ'] ὃς Bern. Harl.

5. Super ἀπογνῶναι in Mead. scriptum est hoc scholium ἤγεν μὴ καταψηφίσασθαι.

6. μάλιστα deest Helmst.

7. σώζεσθαι Mor. Harl.

8. δὴ] δὲ Mead.

9. παραδιδοὺς Helmst.

192. 11. poſt ἄνδρες addit Harl. ἀθηναῖοι. ibid. παραλείπω Mead.

12. ὅ, τι ἐὰν] ὃ ἂν Harl. ὅπερ ἂν Helmſt.

13. μηδὲν Harl. ibid. προκατεγνωκότες] κατεγνωκότες Helmſt. ſine προ et in nominatiuo. προκατεγνωκότας (in accuſatiuo) Harl. quod praetuli, vt et proximum.

pen. ἀκούοντας ex eodem Harl.

193. 1. ἐὰν Reg. 3. ibid. δόξω πάσχειν Harl.

4. καὶ τῶν ἄλλων — καὶ τῆς εἰρήνης] haec omnia deſunt Mead

6. καὶ ἐν ἅπασι δὲ τ. Helmſt.

9. ὑμᾶς Ald. et Helmſt.

11. οὗτος Mead. Regg. 1. 3.

12. ὅποι Mead. ibid. τύχοι Mor. Harl.

pen. Θεμιστοκλέα Mead.

vlt. ante ἀνηρηκέναι nota defectus. Scaliger. Forte plena ὑποστιγμή, velut inceptet noua periodus. forſitan vt transponantur voces. Taylor in ſchedis.

194. 2. ἀφ' et καὶ deſunt Mead. et vncis incluſi.

3. τὸν κερσοβλέπτην Bern. ibid. Φίλον καὶ et τῆς πόλεως deſunt Harl.

4. ἐνεχείρισε Helmſt. per iota.

5. τῆς σικελίας] articulo caret Mead. τῷ σικελίας (intermedi is omiſſis) Helmſt.

pen. πολλῆς deeſt Harl. ibid. διεκελεύσαθ' Harlej. ibid. τὸ θηρίον deeſt Harl. videtur in aliis libris fuiſſe φυλάξαι τὸ θηρίον, in aliis φυλάξασθαι nudum, ſine τὸ θηρίον.

vlt. ἱερείας] γρ. ἱμεραίας. v. Schol. TAYLOR.

195. 1. οὕτω (ſine σ) Helmſt.

4. τοῖς Φιλίππου] interponit Bern. τῷ. Helmſt. τοῖς omittit, vtroque articulo caret Harl. ibid. δὲ] δὴ Harlej.

195. 6. Simplex μνημονεῦσαι dat Harl. et pone λεχθέντα.

vlt. ἦ δ' οἶμαι] ὅθεν δὲ ἡγεῖμαι Reg. 3. quod pro ſcholio habet Taylor. ἦ δ' ἡγεῖμαι Helmſt.

196. 2. καὶ περὶ τῆς αἱρέσεως Harl.

3. ἂν deeſt eidem.

4. καὶ δυνήσομαι deſunt Mead. καὶ εἰπεῖν δυνήσομαι Helmſt.

5. μαθήσεσθε] μεμνήσεσθε Harl. ſed cum vulgata in margine adſcripta cum γρ. ibid. γὰρ ἂν εἴομαι ὑμᾶς Helmſt. γὰρ οἶμαι ὑμᾶς Harl. ſine ἂν. οἶμαι Thomas Mag. Scaliger.

6. οἱ τῶν] interponit Harlej. περὶ, niſi potius ibi παρὰ fuit.

7. ἐπειδὴ deeſt Harl.

8. διελέχθησαν] διελέχθησαν Harl. Helmſt. et ſic dedi. ibid. εἶπόν τε ὅτι Helmſt.

9. κελεύσοι Harl. ibid. ἐπαγγεῖλαι Harl.

197. 1. ἥλω idem.

2. ὀλυμπικαῖς] ὀλυμπιακαῖς Harl. Helmſt. quod praetuli. ibid. ἐπεὶ δὲ Helmſt. ibid. ἐπανῆλθε πάλιν δεῦρο Harl.

pen. αὐτῷ] αὐτὸν Reg. 3. quod praetuli. Chryſococcas primitus dederat αὐτῷ deinde autem idem mutauit ω cum ο, reliquit tamen circumflexum, et ν addidit, vt hodie clare legatur in eo αὐτὸν. In Harlej. eſt ἑαυτῷ καὶ πρὸς Φίλιππον.

vlt. ἀπολάβῃ Helmſt.

198. 1. προσείλεσθε] Sic Harpocratio, Bern. Wolfiana. προειλεσθε Ald. et Steph. ſimplex εἵλεσθε dat Harlej. ibid. αὐτῶν Scaliger. ibid. ἐπανῆλθε Helmſt.

3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Harl. item verſu 4. ibid. ὑπὲρ] περὶ Helmſt.

8. δήμῳ σφόδρα] δημοσθένει (ſine aduerbio) Reg. 3.

Reg. 3. ſuſpicor ab Harleiano quoque σφόδρα h. l. abeſſe, quia idem id ſtatim pone κτησιφῶντα dat.

198. 9. ἀντισάντος] ἀντεισόντος Harlej. ἀντισάντος ἐδενὸς Helmſt. fine δὲ.

10. ἤδη] δὴ Harlej.

11. χειροτονήσειν ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κηρ. Helm. pen. ἔδειξε Helmſt. ibid. γράφοντας γὰρ παρανόμων Harlej.

199. 1. ἐπιγραψάμενοι Harlej. Helmſt. ibid. ἐπέθηκαν deeſt Harlej. vncis incluſi. nam et inſolens eſt dictio ἐπιτιθέναι γραφῇ τίμημα, et ſine illo verbo tamen oratio ſibi conſtat. repetitur enim a communi ἐπιγραψάμενοι.

4. ἐκάλεσεν ἀποσυνήγορον (quaſi vnum ſit vocabulum) Helmſt. ibid. τὸν deeſt Mead.

6. ὅλην deeſt Harlej.

7. τελευταῖον κεφάλαιον ἀποφεύγει Harlej.

9. καὶ ταῦθ'] ταῦτα δὲ Mead.

vlt. ἐγκατελείφθησαν Coisl.

200. 1. ἰατροκλῆς Harlei. et Helmſt. et ſic verſu 2. p. 201. quoque Harlei. Coisl. Reg. 2. Mead. ibid. εὔκρατος] εὐήρατος Helmſt. Mead. quod recepi.

2. στρομμίχθ] στρομβίχθ Mead. Helmſt. quod item recepi. ibid. ἱκετηρίαν] ἱκετηρίας Harleian. Helmſt. quod recepi, quia ab vniuscuiusque neceſſariis rami ſupplicatorii deponebantur.

3. θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ Harlei. vnde ſuppleui vulgatas, quibus ἐν τῷ δήμῳ deſunt.

4. αὐτοῖς, quod Wolf de ſuo dederat, eſt in Regg. 1. 2. et Helmſt. αὐτοὶ Aldus et Steph.

pen. Φιλανθρωπίαν] Φιλίαν Askew. Mead. Helm. ibid. ἐπανῆκε δεῦρο ἀπὸ Harl. ἐπανῆκεν ἀπὸ Helmſt.

vlt. deeſt ὁ Harlei.

201. 2. ἰατροκλῆς Helmſt. ibid. ἐκ] ἀπὸ Harl.

201. 6. ἰατροκλέες Helmſt. ibid. παρὰ] περὶ Harl.

7. εἰσελθὼν εἰς τὴν βελὴν Harl. ab vno βελὴν ad alterum interiecta omnia deſunt Mead.

9. βελευτῶν] βελευόντων Mead. ſed vulgata legitur in eius margine, cum γρ.

11. τινα abeſt ab Helmſt.

14. μόνη Harlei.

15. καὶ abeſt ab Helmſt.

16. ῥηθέντων] λεχθέντων Harl.

pen. ψηφίσματι aut ψήφισμά τι Harlei.

vlt. ὑμᾶς deeſt Harlei.

202. 1. περὶ τῆς εἰρήνης Bern.

4. ὑπὸ δοσικλέες Helmſt. ibid. ὑπὸ τῦ φιλοκράτες] ὑπ' αὐτῦ φιλ. Bern. Regg. 1. 3. Helmſt. quod dedi.

5. Secundum φιλοκράτες deeſt Harlei.

7. ἡμῖν ὁ ἀριστόδημος συμπρεσβεύη Helmſt.

pen. ἑλέσθαι γε πρεσβευτὴν ἐπὶ Helmſt.

vlt. οἵτινες —] ὃς ὑπὲρ αὐτῦ παραιτήσεται Helmſt.

203. 1. παραιτήσωνται (per ω) Aldus, Harlei.

3. τὴν] τῦ Mead. Helmſt. ibid. ἐξεμαρτύρησαν (in plurali) Mead. et Aldus, vnde margo Steph. repetiit.

4. ἣν φιλοκράτες] interponunt ὁ τοῦ Harlei. Helmſt. vnde recepi.

204. 1. μαρτυρία (ſimplex et in ſingul.) Harlei.

2. ἐγίγνετο Harl. ἐγίνετο Mead. Helmſt.

4. ἡμᾶς Harlei. Helmſt.

7. παρακελεύεσθαι] παρακελεύσασθαι Bern. Mead. Helmſt. quod recepi.

8. φυλάξωμεν] ſic etiam Harlei. et Helmſt. per ο dederant Aldus et Steph.

11. ὅτ' ἦν ἡ] ἐν τῇ Harlei.

204. pen.

204. pen. γραφὴ] γραφῇ idem.

205. 1. μόνον Wolfio debetur, abeſt ab edd. Aldi et Steph. item Helmſt. neque Taylor ad h. l. e ſuis libris quicquam annotarat. vnde colligitur illos quoque hac acceſſione carere. ibid. οἶμαι] ἦμεν Bern. Coisl. Regg. 1. 3. Mead. Helmſt.

2. poſt ἀναγκαζόμεθα addit Harl. οἱ συμπρέσβεις. ibid. δημοσθένην ὑπομένειν καὶ βαρὺν ἄνθρωπον ἀφόρητον ὄντα Harlei. Etiam Helmſt. δημ. ὑπομένειν dat. Mead. omittit ὄντα.

4. ἡμῶν deeſt Harlei. Aldus dat ὑμῶν.

pen. κίμωνος dant Bern. Coisl. Reg. 2. Mead. Helm. κίνωνος Aldus et H. Steph.

vlt. διακαιολογέμενος ὁ φίλιππος περιγένοιτο ἡμῶν Helmſtad.

206. 1. δὲ deeſt Harl. Helmſt. eius loco de meo dedi τε. ibid. ἔχειν ἀφθόνως Harlei.

2. τῶν abeſt ab Harlei.

vlt. τὸ τᾦ φιλίππῳ Bern. Helmſt.

207. 1. μὲν deeſt Harlei. Helmſt.

2. λεωσθένην Bern. Mead. Helmſt.

4. εἰς μακεδ. Bern. Mead. Helmſt.

5. συνέταξεν Harl. ibid. αὐτὸς πρώτος Harl. interiectis omiſſis.

208. 1. μοι σφόδρα Harl. Helmſt.

2. προσέχητε Harlei.

3. ἅμα δὲ καὶ Helmſt.

4. καὶ primi loco eſſe in Bern. δὲ annotarat Taylor. Sed fieri poteſt, vt in eo idem fuerit, quod modo ex Helmſt. protuli, ἅμα δὲ καὶ κακοήθειαν.

5. ἀδὲ κατὰ] interponunt ἂν Bern. Harl. et Helmſt. quos ſecutus ſum.

pen. δὴ deeſt Harl.

vlt. ἀδὲ συγγενὴς Mead.

209. 1. ἡμῖν] ὑμῖν Mead. vtrumque deeſt Harl. et Helmſt.

209. 3. ἡμῶν Reg. 3. Ald. ibid. ἐλεύθεροι] ἐλευθέριοι Coisl. Mead. margo Stephani. quod praetuli.

vlt. ἐγενόμεθα ἐξαίφνης Harlei.

210. 1. ἔχων ἄπρατον Harl. Helmſt. ἄπρακτον dant Coisl. Mead. ibid. σώματος ὡς ὢν Harl. intermediis deficientibus.

4. δὴ] δὲ Harlei. τὰς τε] τάτας Harlei.

5. ἡμῶν Harl.

8. κατηγορεμένων idem. ibid. ἀπολογήσομαι (in indicat.) Harlei. ἀπολογίσομαι (per iota) Mead.

9. πάντας deeſt Harlei. et Helmſt. ibid. pone ἄνδρες addunt δικασταὶ Bern. Harl. et Helmſt.

10. ὑμῶν Harlei. ibid. κεκατηγορημένων (ſic) Bern.

pen. ἐπεὶ Harl. Helmſt.

211. 1. καὶ deeſt Mead. Harl. Helmſt.

2. λεχθέντας] ῥηθέντας Harl. Helmſt.

4. νῦν δὲ Helmſt.

8. παραλιπὼν Helmſt.

pen. προδεδομένης Mead. Helmſt. ibid. αὐτῆς Mead. Regg. 1. 3. 4. Helmſt.

vlt. αὐτῶν] αὐτὸν Harlei.

212. 2. αὐτῶν Harl.

3. δὲ primi loco eſt τε in Harl.

4. θέρμην Harl. Helmſt.

5. δὲ deeſt Harl. ibid. ἀλλὰ τ. π. τ. π. φρ.] deſunt Mead.

7. ἀθηναῖοι στρατηγὸν Harl. οἱ ἀθηναῖοι στρατηγὸν Helmſt. ibid. ἐπ'] εἰς Harl.

8. αὐτῶν deeſt Harl. Idem et Helmſt. τότε ponunt pone ἐχόντων, omittentes id paulo poſt pone χώραν. quos ſecutus ſum.

9. ἀφικνεμένε δ' ἰφικράτες εἰς τὰς τόπες Helm. Harl. ἰφικράτε Mead. inter lineas.

10. ὀλίγον Harlei.

212. 11.

212. 11. κατασκοπὴν Mead. Harl. ibid. πολιορκίαν Harl. E Mead. nihil ad h. l. annotauit Taylor.

13. ἡ σὴ μήτηρ Harl. vitium Aldinae ἡ μητρὸς ἡ σὴ in margine Stephani relatum correxit Bern.

14. πάντες deeſt Helmſt.

15. εἰς χεῖρας Helmſt. ſine articulo.

16. τοὺς] τῶ Mead. ibid. τὰ ſecundum deeſt Harl. et Helmſt.

pen. εἰπεῖν Harl.

vlt. παιδίων Harl. Helmſt.

213. 1. συμβαίνειν Harl.

2. παίδων Harl. Helmſt.

3. φίλον] φίλῳ Coisl. Reg. 2. Mead. Helmſt. quod exhibui.

4. καὶ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν Harl.

7. ἐξήλασε τὸν παυσανίαν Helmſt.

8. δυναστείαν] μακεδονίαν Helmſt.

pen. ὡς] ὁ Harl.

214. 1. ἡμετέραν Mead. ibid. ὅμως διεξήειν φιλανθρωπίαν λέγων Helmſt.

2. λέγων διεξήειν] inuertunt Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. Harl. quos ſecutus ſum.

3. ἡγεμένε ἀθηναίων ἀνοχὰς ἐποιήσασθε πρὸς αὐτὸν Helmſt.

5. τεύξασθαι Mead.

6. λύειν dat ſimplex Harl.

pen. αἰτίας] ἁμαρτίας Harl. quod praetuli.

vlt. φιλίππῳ] φιλίππε Harl.

215. 2. ἂν deeſt Harl. ibid. μαρτυρίας Harl.

5. χώρας ἀμφιπόλεως καὶ τῶν (ſic) Helmſt.

216. 1. ταύτην eſt in Harl. Regg. 1. 2. 3. Helmſt. αὐτὴν in Aldina et Steph.

2. λέγειν νυνὶ δὲ Helmſt. deficientibus reliquis, ibid. ἐῤῥήθη Mead. Harlei.

6. εἰς συμμαχίαν Harl.

7. συνελθόντων Harl.

216. pen. πατὴρ Φιλίππου Harl. Helmſt. ibid. σύνεδρον, ὃς τῆς κατ' αὐτὸν ψήφου κύριος ἦν Helmſt.

217. 1. συνεξαίρειν Harl.

2. τοῦτο] τούτων Harl. quod praetuli. tametſi Taylori τούτου mihi quoque in mentem veniſſet.

218. 2. παρειχόμην Mead. Harl. ibid. ἀπέσχη] ſuperſcriptum eſt in Mead. hoc ſcholium παρεχώρησε. ibid. ὁ τοῦ Φιλίππου Helmſt.

3. λόγῳ Scaliger.

5. οὐκ ἔστι] οὐκοῦν Harlei. forte voluit ἐκ ἦν aut οὐ γοῦν.

219. 1. τὴν πόλιν δορυάλωτον Harl. Helmſt.

3. ἀλλὰ τῶν Ἀθηναίων Helmſt.

4. δὲ τούτων] interponunt καὶ Harl. Helmſt. quod recepi.

5. δημοσθένη (ſine ν finali) Harl.

7. δυνάμεως deeſt Harl.

8. ἀκοῦσαι Harl.

9. ἑταίρους ἐξηγγέλλετο αὐτοῦ ἡ Harlei. qua in collocatione verborum referendum erit αὐτοῦ ad Demoſthenem.

10. δὲ] δὴ Scaliger.

pen. προοίμιόν τε σκοτεινὸν καὶ τ. Harlei. τε abeſt ab Helmſt. videtur eius loco Harleianus dare voluiſſe τι. In Meadiano ad σκοτεινὸν adſcriptum eſt pro ſcholio ἀσαφῆ. niſi id potius ἀσαφὲς fuit.

vlt. ad πραγμάτων addunt Bern. et Helmſt. τὸν λόγον. non male.

220. 2. ἐκπίπτει τῷ λόγῳ Helmſt. *ſine* ἐκ iterato.

221. 3. ὁ δ' ἅπαξ ἐταράχθη Helmſt. ſed vulgata in margine adſcripta cum γρ.

4. παρεσφάλη Scholiaſtes. ibid. ἑαυτὸν] ἔτι αὐτὸν Harlei. ἔτι ἑαυτὸν Helmſt.

5. ἐπιχειρήσας λέγειν Harlei. Helmſt.

7. ἐκέλευσεν iidem. ibid. ἐπεὶ Helmſt.

221. 9. ἕτος] ἑτοσὶ Harl.

11. μόνῳ Helmst.

14. καταπεπονημένον σφόδρα καὶ ἐπιθυμοῦντα Helmst.

15. τῆς deest Harl. ibid. εἰμὴ] ἃ Harl.

pen. μὲν deest Harl.

vlt. ἀδεπώποτε Harl.

222. 5. εἰσήλθομεν Harl.

10. ὠνομάζετο Harl. ibid. δημοσθένην Harl. Mead. Helmst.

12. διειλέχθη Harl. διηλέχθη Helmst. ibid. τοῦτο δὲ ἦν ἄρα Helmst.

pen. ἀγχονὴ barytone, Mor. Mead.

vlt. ὁ φίλιππος Helmst.

223. 1. προειρήκειν Harlej.

2. τῷ πολέμου Mead.

3. διαφορᾶς ἐκ τῷ ἐναντίᾳ. Harlej. Helmst. διαφορὰ ἐκ τῷ ἐναντίᾳ Regg. 1. 3. διαφορᾶς ἀντὶ εἰρήνης ἐκ τῷ ἐναντίᾳ Mead. Reg. 2. ibid. καὶ deest Mead.

5. ξενίαι] ξένιαι Mead.

6. ἡμῶν ἐκ τῆς πρεσβείας οἴκαδε Harlej.

vlt. ὅ, τι μὲν ἓν τί ποτ᾽ ἦν. Harl. ὅ, τι μέν ποτ᾽ ἦν Mead.

224. 1. παιπάλαμα Harl. πεπάλημα Mead.

2. τὸ] τοι Mead.

3. νυνὶ et ἀπάσης Helmst.

225. 1. expulsa Wolfii coniectura, bona prauis mutante, εἰσοίσειν, reuocaui veterem probam lectionem συσήσειν.

3. στρατηγίας Harl.

4. καὶ τ. λ. ὃς εἶπον ἐγκωμ.] desunt Mead.

5. ἦν τοῖς] interponunt ἐν Regg. 1. 3. quod recepi.

7. εἰς deest Mead. Harl. ibid. μὲν deest Harl.

8. ἑαυτῷ] αὐτῷ Harl. ibid. δὲ deest Harl.

12. ἦν deest Helmst.

226. 4.

226. 4. ἦν deeſt Mead. Harl.

7. κατέκλεισεν] κλεῖσεν (ſic) Mead.

8. τινα deeſt Helmſt.

10. δημοσθένης Harl.

pen. ἔτος deeſt Harl.

vlt. ἡμῖν] ὑμῖν Harl. Coisl. Mead. Regg. 1. 2. 3. margo Stephani. quod dedi. παρ' ἡμῶν Scaliger.

227. 2. ἡμῶν Harl.

3. γὰρ deeſt Mead. ibid. ποθεῖ] ποιεῖ Harl.

6. ἐδ' ἐκ. ὁμ. παρ.] deſunt Mead.

7. ἂν δ' ἐμοὶ τῷ κινδ. δῶτε εἰπεῖν Helmſt.

9. εἰ] ἦν Harl. ibid. δυνήσασθαι Bern.

10. θεάσεσθε] θεάσασθαι Bern. Harl. quod recepi. θεάσασθε Ald. Steph.

11. καὶ ταὐντιλεγόμενα Harl. γρ. καὶ τἀναντία λεγόμενα margo Mead. ὁμολογέμενα ταὐτὶ λεγόμενα Mor.

12. ad ἐπὶ κεφαλαίων adſcriptum eſt in Mead. hoc ſcholium ἤγουν συντόμως.

13. Secundum τὴν deeſt Wolfianae.

228. 2. Simplex ἔπεμψε dat Harl.

3. καὶ πράττοντές τε καὶ a Wolfio intruſa, quae reliquis omnibus deſunt, expunxi. ibid. ἦσαν ἄξιοι Harl. Helmſt.

5. ἐλπίσας Harl.

pen. ἔγραψεν ἡμᾶς] interponit Harl. καὶ, quod recepi.

vlt. θαλῆ (vno λ) Helmſt. ibid. στεφάνω deeſt Harl. quo admiſſo ad θαλῆ ſubaudiendum erit ἐκ, vel διὰ.

229. 1. ἐπὶ τὸ δεῖπνον Bern.

5. ψήφισμα ad εἰρημένων] haec omnia deſunt Mead. niſi quod vocabula μαρτυρίαι τῶν συμπρέσβεων περὶ τῶν εἰρ. in margine rubrica ſcripta ſunt, quae ipſa voca-

vocabula ab Harlejan. quoque abſunt. In Helmſtad. ſic eſt. — *εἶπε, καὶ μαρτυρίαι· ἐπειδὴ.*

7. *ἀπηγγέλομεν* vnus Aldus dedit vno λ.

10. *ἡμῖν* Ald. Mead. Harl.

pen. *τῆ φιλίππε*] *τῆς φ.* Harl. Mead. Helmſt. quod recepi.

vlt. *πότοις*] *τόποις* et *λόγοις* Bern. ibid. ſimplex *δεξιότητος* dat Harl. ibid. *τῆτον μικρὰ φιλοκράτες εἰπόντος* Helmſt.

230. 4. *ὅτι καὶ μνημονικῶς* Helmſt.

8. *ὑμῖν* Mead. ibid. *ἀνίσαται ὁ δημοσθένης* Mead. ſine *τελευταῖος*, quod facile patiaris abeſſe poſt *ἐφ' ἅπασι.*

9. *εἰώθει* Reg. 2. Helmſt.

10. *ἀποδεδεγμένος* Scaliger.

pen. ad *θαυμάζειν* adſcriptum eſt in Mead. ſcholium hoc *ἦγεν καταγινώσκειν.*

231. 4. *ἐδὲν παρεῖναι ξᾶον πρεσβείαν* Harl.

6. *γενέσθαι* Helmſt.

9. *ἐξεπράττομεν* Harl. videtur in codd. quibusdam olim fuiſſe *ταῦτα ἑξῆς ἐπεράττομεν. haec omnia ordine*, ſumma cum minimis, *egimus*, nihil quicquam omittentes. ibid. poſt *γέγραπται* addit Bern. *ἀπέχειν ἔφη*, niſi calamus Taylori aberrauit. videtur enim hoc potius ad verſ. 11. referendum eſſe.

11. *δὲ* abeſt Helmſt.

12. *ἔσι* deeſt Harl. ibid. *βελεύσασθε* Mead.

15. *καὶ* primum deeſt Harl.

vlt. *ὃς* deeſt Harl.

232. 1. *φησὶν αὐτὸν* Helmſt. ibid. *ἑτέροις συμποιεῖν* Harl. *ἑτέροις συμπιεῖν* Mead. Coisl. Reg. 2.

2. *ἀλλὰ* deeſt Harl.

4. *ἀλλ' ἔτ' — μεταδοίη*] Mead. iſtaec collocata habet pone *ἔφη* verſu proximo 5.

5. *λόγον* Mead. videtur *λόγων* dare voluiſſe.

232. vlt.

232. vlt. *βέλομαι* deeſt Mead. Harl. Helmſt.

233. 3. verbo *κελεύειν*, quod Wolf de ſuo admenſus eſt, caeteri omnes carent.

6. *ὑμᾶς* Harl.

234. 5. *ψηφίσματα τοῦ δημοσθένους. οὐ τοίνυν* Helmſt. omiſſo titulo.

6. loco ſecundi *ψηφίσματα* dat Harl. *ψήφισμα*, quod exhibui.

7. *ταῦτα μόνον* Helmſt.

8. *εἶπε* deeſt Harl. ibid. *καταγνῶναι*] *κατάγνωμε* (ſic) Harl. vt ambiguum ſit, vtrum vulgatam dare voluerit, an *κατάγνωμε*.

10. titulus deeſt Helmſt.

11. *ὀῆ*] Helmſt. ibid. *πρέσβεων* ſimplex idem.

pen. *πόλεως δύναται λέγειν. ἀλλὰ* idem.

vlt. *μελετᾶν. ψηφίσματα καὶ μαρτυρίαι* Helmſt. tribus poſtremis vocabulis ſeorſim et rubrica ſcriptis.

235. 1. *πραγματείαν* a Wolfio profectum eſt. eius loco dant Aldus et Steph. *μαρτυρίαν*. Harl. autem, Mead. Bern. Coislin. Reg. 2. *κοινωνίαν*. ibid. *ὑπὲρ*] *περὶ* Mead. Helmſt.

3. *εὑρίσκετε* Coisl. Harl. Mead. Helmſt.

4. *παρεσχῆσθαι* Bern. Regg. 1. 3. Helmſt.

5. *γὰρ ὑμῖν ἀπηγγελμένων ἐξὲ* Helmſt.

7. *τὸς* a ſola H Steph. editione abeſt, errore operarum.

236. 1. *ἀπὸ*] *ὑπὲρ* Harl.

2. *εἶπον*] *εἶχον* Harl. ſapit latiniſmum. *concionem habere*. ibid. *εἶπον ἐγὼ περὶ* Helmſt.

3. *μέρει τῆς κατηγορίας τούτῳ* Helmſt.

vlt. *ὑμᾶς* Harl. *ἔπεμψαν οἱ Ἕλληνες πρὸς ὑμᾶς* Helmſt.

237. 1. *κοινῇ* abeſt ab Helmſt. ibid. *καὶ* deeſt Harl.

237. 3.

237. 3. δοκῇ Harl. ibid. σύμφορον] συμφέρον Mead. Scaliger. quod praetuli.

4. μεγάλην Regg. 1. 3. Scaliger. ibid. κλοπὴν] βλὴν Scaliger.

6. ἐξεπέμψατο Harl.

pen. πολέμε τῶ πρὸς Φ. ὑμῖν ἐνες. Helmst.

vlt. αἱρέσεως] χειροτονίας Scaliger, pro scholio nempe.

238. 1. πρεσβευόντων Mead.

3. ἐσιν αὐτῶν. Helmst.

5. ἔτος δ' ἐφεξᾶναι παρὰ τῶν ἑλλήνων φησὶ πρεσβείας Harl. Mead. quomodo exhibui. Etiam e Coisl. annotatum video ἐφεξᾶναι. In vulgatis sic est ἔτος δὲ φησιν ἀπεξάλθαι τὰς παρὰ τῶν ἑλλήνων πρεσβείας. In Helmst. sic est. ἔτος δ' ἐφεξάναι τὰς παρὰ τ. ἑ. πρεσβείαις (sic).

6. ὦ δημοσθενες Helmst.

7. τετὶ Helmst. ibid. λόγῳ] ὕδατι Scaliger, pro scholio.

pen. τῶν πόλεων Mead. Harl. Helmst.

vlt. ἐξ ἧς τότε ἀφῖχθαι τὰς πρέσβεις φὴς, καὶ τὰ προβ. ibid. προβελεύματα αὐτῶν] quod Wolf de suo interposuerat περὶ, rursus expuli.

239. 2. ἐξέπεμψεν Mead. Harl.

pen. προσόδες αὐτῶν καὶ τὰ βελεύματα ἐὰν παράσχῃ (fine ς finali) Helmst. ἂν deest Harlei. παράσχῃ Ald. Harl. Mead. et hic pro scholio verbi inter lineas dat δείξῃς. vulgo legitur παράσχῃς. ego lectionem Aldi reuocaui.

vlt. ἐν ᾧ] ὡς Harl. ibid. χρόνον Harl. Locum hunc sic exhibet Mori codex καὶ τὰ ψ. παράσχῃς ὡς σὺ φὴς, ἔτ' ἀχρόνω. ibid. χρόνῳ ὄντα Helmst.

240. 1. θανάτῳ Harl. Mead. ibid. δὴ] δὲ Mead.

3. βελεύηται] βελεύεται Scalig. Mead. Harl. Helmst. quod exhibui.

240. 4. *εἰρήνης πρὸς*] interponit Helmſt. *τῆς*.
6. *τὰς* deeſt Harl. ibid. *τῆς* deeſt Helmſt.
10. *τὸν νόμον* Mead. Harl. Helmſt.
pen. *ὁ δῆμος βελεύσηται* Bern. *βελεύηται* Harl. ibid. *κοινὸν* deeſt Helmſt.
vlt. *τὸ τῶν*] interponunt Scalig. et Helmſt. *κοινὸν*.
241. 2. *δή μοι*] pro his duobus vnum *δὲ* dat Helmſt. ibid. *τε* deeſt Mead.
4. *ἐν διονύσῳ* (ſic) Helmſt.
6. *ἐνάτη*] geminant *ν* Mead. et Harl.
7. *ἐκκλησίας καὶ πρὶν* Mead. ibid. *πρὶν ἂν ἐπιδημῆσαι* Helmſt. *ἐπιτιμῆσαι* Harl. a manu ſecundâ, ibid. *τὰς παρὰ τῶν ἑλ.* Helmſt.
8. *τῶν* ſecundum abeſt ab Helmſt.
11. *τῆς* deeſt Harl. Mead. ibid. *ἡμᾶς* Mead. Harl.
13. *ἀμφοτέρων ἀκηκόατε ὦ ἀθηναῖοι* Helmſt.
14. *ὁ δημοσθένης* Helmſt.
15. *ἐπιδημεῖν πρεσβείας* Helmſt.
242. 2. *ἐκώλυσε* Mead.
3. *μεταθέμενος*] *μετατιθέμενος* Mead. Helmſt. quod praetuli, *qui ſolet mentem mutare.*
5. *ἤδη βεβεβλεῦσθαι* Helmſt.
11. *φέρων ὠχόμην* Helmſt. ibid. *μὴ προσέχειν* deſunt Harlei.
243. 1. *εἰ δῶ* vt recte dedit Wolf, eſt in Aldin. Harl. editio Stephani *Εἰδῶ* dat, quaſi nomen ſit proprium. quem ridiculum errorem ego non Stephano, in quem tam turpis acriſia non cadit, ſed correctoris mendarum typographicarum aut inſcitiae aut feſtinationi certe, imputo. In Helmſt. eſt *εἰ δώσει τῷ γρ.*
8. *φιλοκράτει γεγραφὼς* Helmſt.
14. titulus deeſt Helmſt.
15. *τὰ* deeſt Mead. ibid. *ἔγραψα* Scaliger.
pen. *ἐφ' ἡμέραν*] *γρ. ἐφημέρους* Bern.

243. vlt.

243. vlt. τὸ δὲ ψήφισμα καὶ Helmſt.

244. 1. προσεθέντων Mead. et προβληθέντων pro ſcholio.

3. τὶ δ' ἂν καὶ βελ. Helmſt. ibid. βελόμενοι Harlei.

4. ταὐτὰ] ταῦτα Ald. Mead. ταὐτὸν Harlei.

10. καὶ primum abeſt ab Helmſt. ibid. ἀρχιέα margo Mead. v. verſu 3. p. 246.

vlt. ἐπιψηφισθῆναι margo Mead. ibid. τοῖς προέδροις] ὑπὸ τῶν προέδρων idem margo. Poſt προέδροις dant Aldus et Stephanus, item Helmſtad. quae duo vocabula Wolf, et ſecundum eum Taylor omiſere, videntur tamen in Taylori quoque codicibus fuiſſe, quia is e ſuis codicibus ad Stephaninam ſuam nihil annotatum reliquit, praeter hoc vnum, Wolfium iſta praetermiſiſſe.

246. 3. ἀρχιέα Mor. Mead. Helmſt. et hic paulo poſt quoque ſic.

4. θέλει Harlej.

5. pro verbis μαρτυρίαι ἀμύντορος dat codex Mori ψήφισμα ἀπὸ δήμου. Ab Helmſt. abeſt ἀμύντορος.

6. σκοπεῖτε δὲ πότερον Helmſt.

7. κατηγορηκέναι ἐμοῦ Mead.

8. δὲ deeſt Mead.

247. 2. μᾶλλον deeſt Mead. Harl. Helmſt.

5. δ' ὑμῖν τὸν τρ. Helmſt.

6. μὲν ἑβδομήκοντα] inuertunt Mead. Harl. Helm. quem verborum ordinem praetuli.

9. poſt γὰρ addit Scaliger πρὸς ὑμᾶς.

10. καὶ deeſt Harl. καὶ ἀληθῶς εἰπὼν Helmſt.

11. ἄλλως ἐπιγινώσκητε Harlei. qui dare voluiſſe videtur ἀλλοσέ πη γιν. In Mead. eſt γινώσκησθε. ibid. διαχρήσασθέ με] Sic dederat ſecundum Wolfium Taylor. καταχρήσεσθέ μοι Bern. καταχρήσασθέ μοι Harl. Coisl. Regg. 2. 3. Helmſt. quod exhibui. Aldus,

et ſecundum eum Stephanus dederant καταχρήσασθαί μοι. ſolenni errore librariorum ε et αι inter ſe permutantium. καταψηφίσασθε Reg. 1.

248. 2. τοῖς deeſt Harlei. eius loco dedit Aldus τῆς.

249. 2. ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλώκατε] deſunt Harlei.

3. εἰς δηϊάρην Mead. ibid. τε] δὲ Ald. Mead. Helmſt. ibid. δηΐπυλον Scaliger, Helmſt. ibid. πολυφῶντα Helmſtad. εἰς πολυφῶντα margo Mead. ibid. καὶ δραπέτας] hoc καὶ a Wolfio intruſum, a Tayloro recoctum, rurſus expuli, quod neque Helmſt. neque Aldus, neque Steph. agnoſcunt, et Taylor e ſuorum codicum nullo annotauit, et ipſa reſpuit ſententia.

250. 1. συνελεγμένος Harlei.

4. ἑξήκοντα] ἑπτὰ Helmſt.

251. 1. ἐνεπίμπλατο Helmſt.

2. ἀχ ὑπὲρ (ſine ἔτι) Helmſt.

5. ἐξέλιπον] Stephanus imperfectum dedit. Sed aoriſtus eſt in Ald. Harl. Mead. Helmſt.

6. ὡμολογημένως Mead.

7. ἀναγκάζεσθαι Harlei.

9. ἦν ἤδη σφαλερὰ Helmſt.

10. ψηφίσματα Helmſt.

pen. εἰς τὸν φίλον καὶ τὸν ἑταῖρον τὸν χάριτος Harlei.

252. 2. καὶ ἦν τύχη Harl.

3. ὁ ſecundum deeſt Helmſt.

6. ἔπεμψαν ſimplex dat Helmſt.

8. πολέμων] ὅπλων Helmſt.

10. titulus in Helmſt. vno vocabulo ψήφισμα abſoluitur. caetera deſunt.

vlt. ἐγίγνοντο Helmſt.

253. 2. ἐδ' ἐνεχείρεν Harl.

253. 3.

253. 3. ὑμᾶς Mead. Helmſt.

5. καὶ τῶν προγόνων] copulam expunxi, quae Harlejano deeſt.

vlt. ἀρτεμισίῳ eſt in Helmſt. confirmat hanc lectionem quodammodo Mead. in quo eſt ἐπαρτεμισίων. Saepe obſeruaui ν e iota ſubſcripto natum, quod librarii graeci ad latus ſcribere ſolent, non infra, vt nos. Aldus et Steph. dedere ἀρτεμισίου.

254. 1. τὴν τᾶ τολμίδα Mead. ibid. στρατηγίαν ζηλᾶν κελεύω (ſine ν, in indicatiuo) Helmſt. ibid. ὃς] ἃς Harl.

8. προκαλεμένων δὲ αὐτὰς Helmſt.

12. δὲ ἃ προηρῆντο Harl.

pen. κλεοφῶν] primam literam omittit Mead.

vlt. ἐν ταῖς πέδαις Mead. quod ſi admittitur, neceſſe poſt articulum addi παχυτάταις, vel ſimile quid. Significat Cleophontem primitus hominem fuiſſe ſervilis conditionis, de genere ſeruorum ſpurciſſimo atque contemtiſſimo, ruſticanum, non vrbanum, ſeruum.

255. 3. εἴ τις τῆς εἰρήνης Helmſt.

9. ἀκρίτες Harl. πενταχοσίες ἀκρίτες τῶν πολιτῶν Helmſt.

10. παραγγέλλειν τῇ πόλει φυλάττεσθαι Helm.

pen. ταῦτα] πάντα Helmſt. ibid. γὰρ πατὴρ] interpoſui articulum auctoribus Harl. et Helmſt.

256. 1. τῆς] τῶν Scaliger.

3. ὢν γένος Harl.

5. δὲ] μὲν Harl.

pen. χίλωνα] per ει Harl. quod praetuli. eſt Latinorum *Labeo*.

vlt. τὸν] τῶν Mead.

257. 1. poſt ἀτυχήματα addit Scaliger καὶ εὐτυχήματα.

2. τὴν abeſt ab Helmſt.

4. με deeſt eidem.

257. 6. δυνατὸς Mead. Helmſt. non male. idem eſt ac ſi dixiſſet καθ' ὅσον ἐδυνάμην.

vlt. ab hoc πόλει ad alterum proximum interiecta deſunt omnia Harl. ibid. ἐπικυρῶντος Helmſt. ibid. ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπειθέντων, τῶν δὲ περιορώντων Scaliger, cui conſentit Helmſt. hactenus diſſentiens, quod διαπειθέντων dat.

258. 4. συμβελεύσασθαι Harl.

6. ἣν σὺ νομίζεις νῦν αἰσχρὰν Helmſt.

7. φημὶ πολλῷ Helmſt.

12. τῷ abeſt ab Helmſt.

16. τὲς abeſt ab eodem.

259. 3. ἀπήγγελλον Mead. ἀπήγγελον Helmſt. et Harl. ſed hic idem dediſſe cenſendus, cum vnum λ dederit, ac ſi geminum dediſſet, quippe qui λ huius verbi geminare non ſit ſolitus.

4. ἦν deeſt Mead. Harl.

6. μὲν ἐγὼ] interponunt καὶ Harl. Helmſt. quod recepi.

9. πρότερον] δευτέραν Helmſt. ibid. πρεσβείαν ἐπρεσβεύομεν Mead.

11. δὴ deeſt Harl.

13. ἐν deeſt Helmſt.

14. ἐν ᾗ idem, et Scaliger.

17. δὲ abeſt a Mead. ibid. ἀπειρηκότων Helmſtad. (ſic)

20. εἶπε] ἦλθε Mead.

21. αὐτῷ Harl. a quo a κερσοβλέπτης ad κερσοβλέπτην interiecta omnia errore librarii deſunt.

pen. ἡμετέροις Mead.

260. 1. πήλαξ Mead.

2. ἐν deeſt Mead.

261. 2. deeſt ἐν Helmſt.

262. 2. ἑτέραν deeſt Mead.

262. 3. poſt βῆμα addunt Regg. 1. et 3. κατ' ὄνομα, quod recepi.

4. τὸ ψήφισμα αὐτοῦ Helmſt.

8. totus titulus deeſt Mead. In Helmſt. nihil eius legitur praeterquam μαρτυρία.

263. 1. στρατηγείω Helmſt.

8. τᾶτο deeſt Helmſt. ibid. ἐπέστρεψας Harl.

9. καὶ κραυγῆς deſunt Harl.

10. ὠθᾶντα] ὡς ἕν Harl. ibid. ἀπὸ] ita eſſe in Bern. et Scholiaſta, annotarat Taylor ad Stephanicam, in qua ſic eſt. Scil. Aldus dederat ὑπὸ.

pen. ἐκοῦν] ἔκαν Bern. ibid. ὦ ἄνδρες ἀθ. Helmſt. et ſic quoque 265. vlt.

264. 1. προδιορθᾶμαι vt Wolf. et Tayl., Regg. 1. 3. προσδιορθ. Ald. Steph. quod reuocaui.

3. ὑμῶν Mead. ibid. Φοινικαῖς Mead. Φωνικαῖς Harl. ibid. δίκαις ἐπὶ] interponit Scaliger ταῖς, quod probo.

pen. τέμνοντα Scaliger. ibid. τίμια Harl.

vlt. τὸν νικῶντα Scaliger.

265. 2. ἐψηφίσθαι Scaliger. ibid. ὅσοι] οἳ Harl.

3. ἑαυτοῖς Helmſt.

4. τε abeſt ab Harl.

9. ἢ primum deeſt Harl.

vlt. συγγνώμην κίναιδον] interponunt εἰ Coisl. Mead. Harl. Regii omnes, et Helmſt. quod recepi.

266. 1. προσεσπόντι eſt a Wolfio profectum. revocaui lectionem librorum omnium προσεσπών.

3. περὶ] παρὰ Harl. ibid. κερσοβλέπτην dederant Aldus, et Stephanus. κερσεβλέπτε Wolf, et ſecundum eum Taylor. ego accuſatiuum reuocaui.

4. ὃν] ὧν Mead.

267. pen. τῆς] τᾷ Scaliger, qui videtur hoc non cum iſto mutatum, ſed copulatum voluiſſe, vtrumuis, ſine cauſa

267. vlt. ὅτι] ὅτε Reg. 3. Helmſt.

268. 1. τὸ ἱερὸν] articulus deeſt Harl. Mead. Helmſt. et expunxi.

2. ἕκτῃ] ἐνάτῃ Harl.

3. δ' abeſt Helmſt.

4. titulus deeſt Mead. Helmſt.

6. ἀλλὰ μενυχ.] interponit Mead. καὶ, quod adſciui.

10. titulus deeſt Helmſt. omnia iſta ψήφισμα — χρόνος deſunt Mead. ibid. παραναάγνωθι δὲ καὶ Helmſt. προσανάγνωθι Bern. Harl. Coisl. Reg. 1. παραν. Regg. 2. 3. προαναάγν. Ald. Steph.

pen. χρόνος titulus deeſt Helmſt.

269. 3. καὶ ἡ ἐπιστολὴ Helmſt.

4. ἐπὶ τῶ μεν. Helmſt.

5. ἐξορμεῖν Bern. ἐξορμῆσαι Helmſt.

11. μὲν] μένων Harl. Sed videtur in eo idem fuiſſe, quod eſt in Helmſt. μὲν ὢν ἔκσπ. ibid. ἐποίει et ἠλέει Harl. in tertia perſ.

vlt. ἐπιβολὴν dant, cum Stephano, Bern. et Scholiaſtes. In Aldina, Mead. et Helmſt. eſt ἐπιβελὴν.

270. 1. ἐκ ἐπεξιὼν] ſic Harl. et Helmſt. in Ald. et Steph. eſt ἐδ' ἐπεξιών.

2. τῇ τῶ τραύματος] τῇ τῶ πράγματος Helmſt. τῶ abeſt ab Harl. et expunxi.

5. τούτοις] τῶτο Reg. 3. Helmſt. ibid. δημοσθένης υἱὸς ἦν νόθος. quod videtur hypomnema eſſe marginale, non varietas lectionis.

6. ἐνεχείρησας Harl. Mead.

7. ἀμφικτυόνας Harl. et Helmſt. et ſic ſemper hi duo codices nomen hoc proprium penacute exarant.

271. 1. πολλῆς τῆς προθυμίας Helmſt.

4. πρεσβεύειν Helmſt.

7. ἐμὲ deeſt Harl.

10. ἐπειδὴ Harl. Helmſt.

271. 11. ἀνέτρεψαν Harl.

vlt. κατηγόρεις, in imperf. vt Taylor, ita quoque Harl. κατηγορεῖς dant Aldus et Steph. in praesenti.

272. 6. πορίας (per jota simplex) Harl.

8. δὲ deest Harl. ibid. ὑπὸ] ἀπὸ Harl. Coisl. Regg. 1. 2. Mead. Helmst. non male. *a parte sociorum.*

273. 1. ᾐδέν] ᾔκ Bern. ibid. ἐνεδέχετο τῶν περὶ Bern. Coisl. Regg. 1. 2. 3. Helmst. Mead. Harl. qui Harl. etiam ἐδέχετο simplex dat, Mead. ἐνέχετο a manu prima.

4. ἔχον (in neutro) Harl.

pen. ἢ] καὶ Harl. Helmst. ibid. παιδείαν Helmst.

274. 1. pro ἑαυτῷ, quod est in Ald. et Steph. dederat Wolf κατὰ. In Harl. Regg. 2. 3. et Helmst. est ἑκάστῳ, quod exhibui.

7. δὲ τῶν] interponit Mead. καὶ, quod recepi.

275. 2. ἐν θεάκῃ Helmst.

3. ἀνεγνώσθη — ἐπρεσβεύσαμεν] desunt Mead.

5. τὸ] τῷ Mead. Helmst. Scaliger. quod dedi. ibid. λαβεῖν simplex dat Helmst.

11. ἠβέλετο Harl. Helmst.

12. ἀκέσατε] ἠκέσατε Harl.

14. λόγοις ἤδη Mead.

vlt. δοκοίησαν] ita Wolf et Taylor cum Coisl. et Harl. δοκοίημεν Scaliger. δοκοίης ἂν H. Steph. δοκείης ἂν Ald. δοκοίη ἂν Helmst.

276. 4. εἰ] εἰς Mead. ibid. τὲς ὑπηρέτας] interponit Scaliger ἡμῶν. Addendum si quid sit, quod minus est, cur non potius addatur ἑαυτῆς.

5. νομίζεται Mead.

8. δὲ] δὴ Helmst. et sic quoque versu 13.

13. ἔχοντες τὸ τὲ δ. Scaliger.

277. 2. ἠξίωσεν est a Wolfio profectum. caeteri ἠξίωσαν. Est quidem vtique in Helmst. lectio Wolfiana. ve-

na. verum idem tamen ſtatim dat cum vulgatis παρέλιπον.

3. κατέλιπεν rurſus a Wolfio inuectum eſt. reliqui omnes, etiam Helmſt. quod modo dicebam, κατέλιπον. vtroque loco veterem lectionem reuocaui.

4. ἂν μή τι πεισθῶσιν Helmſt.

5. δὴ] δὲ Helmſt.

6. ἑτέραν χώραν Helmſt.

7. πέμψειν Harl.

9. ὧν] ἣν Helmſt. ibid. ὁ στρατηγὸς idem.

278. 2. προσᾶσαν Harl.

pen. τοιαυταὶ τὰ λεγόμενα Helmſt. τὰ recepi. τοιαυταὶ placebit, certe ſcio, haud paucis, vt ſcitum et exquiſitum, neque vſu protritum.

pen. ἕτος Mead. Harl.

279. 1. δεινὰ] κοινὰ Harl.

2. ἀλλήλους Helmſt.

3. μὴ abeſt. ibid. ὑμᾶς Mead.

7. κρίνει Harl. ibid. ὧν deeſt Helmſt.

13. μαρτυρίαι τῶν πρέσβεων Helmſt. ibid. συνελέχθησαν Helmſt.

14. πέλαν (vno λ) Mead.

vlt. παρῆμεν Wolfiana, παρείημεν Ald.

280. 1. εὐδοκιμεῖ (in praeſenti)] praetuli e Mead. εὐδοκίμει in imperfecto.

3. κατὰ] μετὰ Helmſt.

8. γὰρ ex Aldina et Steph. reuocaui, quod item a Scaligero eſſe annotatum, teſtatur Taylor. Sed neſcio, vbi Scaliger id potuerit annotare, cum ſic legatur in Ald. ad quam Scaliger ſuas annotationes adſcripſit. δὲ eſt in Wolf. et Tayl. et Helmſt. qui ſic dat ἀρξάμενος δὲ τῦ πρῶτος λέγειν. καὶ διαβολήν τινα.

9. τινὰ κατὰ] interponit Mead. εἰπὼν, qui idem mox ὑπειπὼν omittit. ὑπειπὼν κατὰ τῶν συμπρέσβεων Harl. ἐπειπὼν κατὰ τ. σ. Helmſt.

280. 10.

280. 10. ἥκομεν] ἥκοιμεν Harl. quod praetuli.
pen. ὑπαργμένων Mead.
281. 3. et 6. δευτέραν et τρίτην a Wolfio sunt. caeteri dant δεύτερον et τρίτον. quae reuocaui.
10. ἐπῆγε] ἔπηγε (sic) Ald. ἐπήγετο Scaliger, Helmst.
11. καὶ deest Harlei.
vlt. τὴν ἐπιμέλειαν τὴν ἐπ' αὐτὸς] τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῷ Helmst. quem secutus sum hactenus, vt tamen secundum articulum seruarem.
282. 3. βελευομένοις Helmst.
6. τὸς] τῷ Harl. ibid. αὐτοῖς] ἂν τοῖς Mead.
7. συμπαρῆει φανερῶς Harl. intermediis omissis. συμπαρῆει αὐτὸς ἐφ' ἵππῳ Helmst.
10. ἤδη] δὴ Helmst.
12. συμποιεῖν Mead.
13. μνημονικὸς εἶ σοφιστῆ Helmst.
15. ἦν] εἶναι Helmst.
pen. ἀπαιδευσίαν καὶ ἀναισχυντίαν καὶ κολακείαν. Helmst.
283. 2. πέμψειαν] sic correxit Scaliger Aldinae vitiosum πέμψει.
6. simplex εἰπὼν dant Harl. Mead.
8. καὶ τοῖς] interponunt ἐν Harl, Helmst. quod recepi.
9. δὴ περὶ] interponunt καὶ Mead. Harl. Helmst. quod item recepi.
11. τῶν primum deest Harl.
pen. καθεξᾶναι Helmst. ibid. μὴ δυνατὸν] ἀδύνατον Harl.
284. 3. περὶ] ἐπὶ Wolf. plane deest Mead.
5. κτῆσιν Harl. ibid. σύνοδον τὴν γεγενημένην Helmst.
9. μήθ' ὑδάτων Harl. ibid. ναματίων Mor.
11. παραβῇ est in Harl, Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 3. Helmst.

Helmſt. παραβαίη et παραβαίνη Bern. παραβολῇ Ald. H St.

284. vlt. συνειδῇ Harl. Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 3. Helmſt. συνιδῇ Ald. H St.

285. 1. κατὰ τῶν ἱερῶν Helmſt.

4. ὅτι μοι δοκοίη Helmſt.

5. κατασκαμμένας Mead.

7. κατηριθμησάμην] καὶ ἠριθμ. Reg. 2. Helmſt.

9. περίεβὰς Harl.

pen. οἰτέας Harl. ibid. μελιεῖς Scaliger.

vlt. ἕκαστον deeſt Harl.

286. 1. γινόμενον Helmſt. ibid. ἐλάττονι] ἐλαχίστῳ Scaliger, Helmſt.

4. καὶ περινέα deſunt Harl.

pen. δὲ ἁπάντων τῶν Helmſt. quod idem ἁπάντων non hic, ſed pone ἀμφικτυόνων addit.

287. 3. χορηγήσαντας Helmſt.

pen. ἔφην, a Wolfio pone δυνάμει additum expunxi, quod neque in Aldina, neque in Steph. neque in vllo codicum eſt.

288. 1. ἀπολήψει Harl. ἀπολείψη Ald.

3. ἐγκαταλείψεις, ἀδικήσεις, χρῆσθ' ἐχθροῖς] ἐγκαταλείψας ἀδικήσεις, χρήσῃ ἐχθροῖς Reg. 2. Helm. quod praetuli.

vlt. πρὸς] εἰς Helmſt.

289. 1. ἐρρήθη Helmſt. ibid. ἡμῖν Harl.

3. προμηθεὶς Harl. errore calami.

4. ἀγαθὸν ἐργάσασθαι Helmſt.

7. φάσκων δι' ὀλίγων Harl. ibid. ἡμερῶν] καιρῶν idem.

9. ἃ δ' ἐποίει Scaliger.

10. ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι Helmſt.

vlt. βοιωτίας] βοιωτίαν Harl. Mead. Helmſtad. quod recepi, hoc magis, quod dudum ante ſuſpicatus eſſem,

essem, ita esse leg. quam e Taylori schedis discerem, coniecturae meae tantos auctores esse.

290. 1. ἡγέμην Helmst. ibid. θηβῶν] reuocaui veterem probam lectionem θήβας, expuncto isto Wolfii commento.

3. ὅτι καὶ λεοχάρης (sic) Helmst.

4. ἡμῶν Mead. Harl. ibid. φιλίππω Harl. pen. ὁμόνοιαν, ὡς καὶ] deest ὡς Harl. Mead. Helm. et expunxi.

291. 2. ταῦτα trahit Bern. ad ἀπόῤῥητα, tollens punctum interiectum. καὶ ταῦτα Mead.

5. βελεύεσθαι μέλλεσαν Harl.

vlt. κἀκεῖνο (in neutro) Helmst. ibid. διασυρόμενος. γρ. διασύρων Scaliger.

292. 1. ἀπαγγελεῖν Harl. sed hic codex paene vbique verbum hoc vno λ exaratum dat.

2. ἐγὼ δὲ ὑμᾶς ἀδεῶς ἂν ἐροίμην Harl. ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἡδέως ἂν ἐροίμην Helmst.

3. πρεσβευτὴς] πρεσβεῦσαι Harlei. quod recepi.

11. τότε deest Harl. Helmst.

13. ὡς deest Harl. ibid. post ἐδυνάμην addit Scaliger ἐγὼ.

14. σφόδρα deest Harl.

16. καὶ primum deest Harl. ibid. εἰ ἀληθῆ (sine articulo) Helmst. ibid. ταὐτὰ Ald. et Harl. ταῦτα H St.

pen. καὶ deest Harl. Mead. Helmst.

293. 1. ἀναστὰς Helmst. (sine prima praepos.)

7. ἑαυτὸν Harl.

8. ὑστέρα Helmst.

12. καὶ ὁ φίλιππος Helmst.

14. εἴπερ Bern. Reg. 1. Ald. et margo Steph. εἴτι Reg. 3. Helmst. ibid. ἡ μὲν προτέρα ἐπὶ πεπραγμένοις Mead. interiectis deficientibus.

pen. ἐγένετο Helmst.

293. vlt.

293. vlt. γαὲρ ὅτι τῦ γόητός ἐστιν ἀνθρώπυ Bern.

294. 3. ὡς ex Aldina et Steph. reuocaui. Wolf εἰς dederat.

4. φιλίππῳ deeſt Helmſt.

5. φεύγων (ſine articulo ὁ) Helmſt. ibid. διὰ τὲς συκοφάντας ἐνθένδε Helmſt.

pen. πρὸς ὃν ὁ δημοσθένης ἀντειπεῖν Helm.

vlt. ὑπὲρ ὑμῶν deſunt eidem. ὑμῶν dant Harlei. Mead. ἡμῶν Aldus, HSt.

295. 1. ἐπὶ τῷ Wolfii eſt, ſeruatum a Tayloro. caeteri περὶ τὸ. ibid. γράφειν λόγυς μέγα Scaliger, Helmſt.

7. συνεσιτέμην Scaliger. verum actiuum huius verbi Noſtro eſt vſitatius.

10. πώποτε] ſyllaba prima minus dat Harl.

11. ἄγωμεν (in coniunct.) Regg. 1. 3. pro eo dat Helmſt. ἐγὼ μὲν δὴ καὶ τὲς οἰκ.

pen. παραδιδῶμεν Regg. 1. 3. Harl. καὶ τέτους παραδιδῶμεν Helmſt. καὶ τέτες παραδίδομεν Scaliger.

vlt. συγχωρήσοι] συγχωρήση Harl. συγχωρήσοιο κατήγορος Ald. vbi adſcriptum eſt in Bern. γρ. συγχωρήσεις. γρ. εἰ συγχωρήσεις σὺ ὁ κατήγορος. In Mead. eſt εἰ συγχωρήσει ὁ κ. In Helmſt. εἰ συγχωρήσει ταῦτα ὁ κατ. Ablit, an adſit pronomen ταῦτα perinde eſt.

296. 1. καταλύω] ſimplex λύω dat Harl. ibid. ἤδη deeſt Harl. ibid. δημόσιος Harl. Mead.

2. ἂν] ἐὰν Harl. ibid. κελεύετε Mead.

3. ἐνδέχεται τὸ interponit Helmſt. γὰρ, Scaliger et Harl. δὲ. quod recepi.

4. διαπρᾶξαι Helmſt.

297. 2. τετωνὶ deeſt Mead.

3. φείδησθε Mead. ibid. ἐξαναζάντες] prima ſyllaba carent Harl. Mead. Helmſt.

4. δίκην deeſt Harl. Mead.

7. πρέσβεων ſimplex dat Helmſt.

297. pen.

297. pen. titulus deeſt Helmſt.

vlt. ἐπὶ a Wolfio profectum eſt, caeteri dant ἐν. quod reuocaui.

298. 3. τὰ deeſt Mead. Helmſt. ibid. μεγάλην Harl.

4. ad ἐπιστολὴ addit codex Mori φιλίππε. titulus deeſt Helmſt. ſic exhibenti γράφοντες ἐπιστολὰς. ἀκούετε. *auditis*. quod praetuli vulgato ἀκούσατε.

5. ὦ ἄνδρες δικασταὶ Helmſt. ibid. συμμάχων τῶν ἑαυτῆ Harl. Mead. Coisl. Reg. 2. Helmſt. ἐμαυτοῦ Reg. 1. vulgatis deeſt articulus.

299. 1. γέγραφα] γέγραφε Reg. 3. Helmſtad. quod recepi.

6. μεταξὺ] με κακῶς Harl.

10. αὐτοῖς deeſt Mead. pro eo dat Harl. αὐτοῖς.

pen. φαλέκε Mead. Harl. et ſic iidem poſt quoque.

vlt. δρομοκήρυκες Harpocr. Harl. Helmſt. quod recepi. ibid. ἐκεῖσε deeſt Helmſt.

300. 1. ἐμοὶ] ἐμῶν Harl.

2. παρεδέχοντο Harl.

5. 6. vtrumque διὰ deeſt eidem.

9. μὲν deeſt Helmſt.

13. τρίτον] τρίτη Harl. quod cum praetuliſſem, factu id quoque neceſſarium fuit, vt verſu proximo pro τέταρτον item reſtaurarem τετάρτη, tametſi nihil ibi in ſchedis Taylori annotatum reperirem.

14. συνήθης Harl. Helmſt.

15. δὲ deeſt Helmſt. ibid. μελλόντων deeſt Harl.

pen. στρατιὰ] στρατεία Harl. quod praetuli. ibid. πρόδηλον Harl.

vlt. πρὶν ἢ τὴν] πρὶν τῇ Harl. Etiam Mead. deeſt ἢ. ibid. ἡμᾶς Helmſt. et Harl. it. p. 301. 1. ambo.

301. 2. δώσειν ſimplex Harl.

5. ἡμῶν Harl.

301. 6.

6. *φωκέας τριάκοντα* Harl. interiectis deficientibus. *τετταράκοντα* Scaliger.

pen. *ἐπαγγειλαμένης*] sic Wolf et Reg. 3. *ἐπαγγελλομένης* Ald. H St. Helmst.

302. 2. *ἐπαγγέλλσι* Helmst.

vlt. *μὴ τὰ παρ'* dedit Wolf. et sic est in Reg. 3. quoque et Helmst. ab Ald. et Steph. abest articulus *τὰ*.

303. 2. *τε* abest ab Helmst.

3. *ἀκέετε* Mead.

7. *δεδεκότας* Harl.

8. *μοι* deest Harl.

10. *καλλισράτην*] *καλλίστρατον* Scaliger. *καλλικράτην* Harl. Mead. Helmst. quod praetuli. ibid. *μεταγένη*] *μεταγένην* Helmst. et hoc praetuli.

11. *προξένε.* ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. Helmstad.

12. *ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι.* Helmst.

13. *παραγινωσκομένων* Mead. ibid. *γραμμάτων*] *πραγμάτων* Helmst.

14. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Harl. Helmst. quod praetuli. ibid. *προσδιαμαρτυρησάντων*] Harl. deest prima praepositio.

16. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Helmst. ibid. *καὶ τοῖς λακεδαιμ.* Helmst.

pen. *αὐτὸν* Harl.

vlt. *διάκεισθε* Harl. ibid. *πάντως* Harl. Mead.

304. 2. *τῷ*] *τὸ* Ald. Mead. Harl. Helmst.

4. *ὑμῶν* Harl.

5. *φανερῶς πρὸς μακεδονίαν* Helmst.

10. *ἡμῶν* Harl. quod nescio an praestet.

11. *κατοικεῖ* Harl. Ald. vnde repetiit margo Steph. item Scholiastes. verum *κατοικιεῖ* vt in Steph. ita est in Helmst.

vlt. *ὁ* deest Harl. ibid. *κελεύων* est a Wolfio. caeteri omnes eo carent, et expunxi.

305. 1. *τῇ* deest Harl.

305. 2.

305. 2. πολέμιοι Harl. ibid. καὶ deeſt Harl.
11. ἔπω Scaliger. ibid. Φιλίππε] Φαλέκε Bern. Harl. Helmſt.

306. 1. μεταπεμπόμενοι Harl.
4. καλλίων ἦν ὁ καιρὸς ἔτος ἐκείνε Harl.
vlt. ἔπω μέχρι τῆς τήμερον Scaliger, vt videtur, e ſcholio. ibid. ἐθέληκας (ſic) Mead.

307. 1. παραπρεσβεύσασθαι] παραπρεσβεύσαντα Helmſt. quod recepi.
2. Φθονήσεις Harl.

308. 1. ὁπλιτῶν] πολιτῶν Helmſt.
3. ἡμετέραν Scaliger.
pen. ἐξελθεῖν Helmſt.
vlt. δέρκυλλον geminato λ, vt Taylor, ita Harl. quoque, hic et p. 295. 18. vnum λ dederunt Aldus et H St. ibid. εἰς a Wolfio intruſum, quod abeſt a caeteris omnibus, expunxi.

309. 1. ὑποσπόνδες Scaliger.
5. Φιλίππῳ] τῇ πόλει Scaliger.

310. 1. ἐκώλυσα] ἀπώλεσα Harl. ibid. ἐχὶ] οὐ Harl.
6. οἰτέων Mead. ſed in margine dat vulgatam cum γρ.
9. Φάλακος Harl.
10. ὁ τύραννος cum articulo Helmſt.
13. τῆς deeſt Harl.
15. ἀπόδος Harl. ſine μοι.
16. σωτηρίαν deeſt Harl.
17. titulus deeſt Helmſt. ibid. καὶ Φωκέων deſunt Harl. ibid. ὡς Ald. Harl. πῶς H Steph. Mor. Bern.
pen. Βοιωτῶν] Θηβαίων Harl.

311. 1. ἐτόλμει (ſic) Harl.
2. ἔκρινον deeſt Mead.
8. νῦν deeſt Harl.

311. 9. ἔχων Harl.
11. καὶ] τῇ Scaliger.
12. καὶ deeſt Mead.
13. ἑκάτερον ἐγὼ σαφῶς. φήμη μὲν γάρ ἐστιν Helm.
14. πολιτῶν] πολλῶν Mead.
18. διαβάλλει Harl.
19. θεῷ. τῇ δὲ φήμῃ τῶν συκοφ. Harl.
pen. ταὐτὸ Harl.
312. 1. ἐπὶ deeſt Harl. ibid. μὲν deeſt Mead. ibid. κατηγορεμένων Harl.
3. ἅμα] ἀλλὰ Helmſt. ibid. φανῆναι] εἶναι Mead. φανεῖναι Ald.
4. δεῖ] ἔδει Harl. quod recepi. ibid. ἄεργον] καὶ τὸν λόγον Harl.
6. ἦν deeſt Harl.
10. ἐμῶν] νόμων Helmſt.
11. ἐν μακεδονίᾳ Harl.
pen. σὺ μὲν ἦν ὦ Helmſt. Etiam Harl. habet ἦν, quod adſciui, ſed ὦ caret.
313. 1. ἐξὶ deeſt Harl.
3. ἐνεννήκοντα (ſic) Helmſt.
4. μὲν abeſt ab Helmſt.
8. Φρατριᾶς Scaliger.
10. συγκατήγαγε Helmſt.
11. ἐλεοθέρας] ἐκ μέρας Harl.
12. συνέβαινεν Harl.
vlt. ſimplex φαίνεται dat Harl.
314. 3. εἰς κόρινθον ἐπὶ τῶν τριάκοντα Helmſt.
4. καὶ γὰρ ἂν ἀμφισβητήσαιμι] ἐ γὰρ ἂν τολμήσαιμι Harl. Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. Helmſt. quos ſecutus ſum.
5. ἐνεγράφεις Harl. Mead. (ſic).
8. τὰς χεῖρας deſunt Harl. Mead.
9. Φιλοκράτης Mead. a manu prima.

314. 10.

314. 10. ἀγενεῖς] geminaui ν auctoribus Scaligero, Harl. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Helmſt.

315. 2. μὲν deeſt Harl.

4. τῶν deeſt Harl. Helmſt. non male.

10. ἐ] ὁ Harl. ibid. περαιτέρος Mead. (ſic) voluit περαιτέρως dare.

vlt. ad πόῤῥωθεν Mead. hoc dat ſcholium inter lineas ἐξ ἀρχῆς. Harl. dat πόῤῥωθε. ibid. ὃς] ὡς Reg. 1. Coisl. Harl. Mead.

316. 2. δημότας] δήμους Harl.

12. οἷος Wolfii eſt. caeteri dant οἵους.

17. ὦ ἄνδρες ἐκ Helmſt.

vlt. υἱεῖς, ἃς ἐγὼ δεῦρο ἥκω Helmſt. ἃς ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων ἥκω δεῦρο κομίζων Scaliger.

317. 2. ὧ νῦν ἥδη χρήσομαι] ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι Coisl. Harl. Mead.

4. ἂν abeſt Helmſt.

5. μετουσία πατρώων Helmſt.

6. τὰς deeſt Harl. Mead. ibid. ἀνθρώπους Harl.

7. πλείονα Harl.

8. ποίων Harl. non male, vt ἡδονὴ ὀφθαλμῶν, γαστρὸς, ἀκοῆς, κέρδους, et alia multa ſimilia vſurpantur.

11 ἐσμὲν deeſt Harl.

pen. ἄκων] ἑκών. Harl. quod ſi admittitur, alterum quoque ἐδ' ἄκων ei erit adiungendum. *neque volens, neque inuitus.* ibid. ἐδὲν εἴποι] ἐδ' ἂν εἴπῃ Harl.

318. 1. κατὰ] μετὰ Scaliger.

2. τὰ γεγενημένα] interponit Bern. ἐ. qui idem pone proximum ἐστὶ addit γεγενημένα.

3. λέγει] Sic Regg. 1. 3. Bern. Wolf. λέγειν Ald. Steph.

vlt. προσίθησιν ἅμα τινὸς ὄνομα Helmſt. Scaliger. ibid. ὡς] ὃς Helmſt.

319. 1. παρὼν] παρ' ὧν duobus vocabulis Harl. ἔτυχε παραμιμᾶμενος Mead.

6. ἐφ'] ὑφ' Bern.

9. διέβαλε Mead. vno λ.

12. πειθόμενος Helmſt.

13. προσαγόμενος Harl.

14. τῶτον a Wolfio pone προσαγαγόμενος additum, quo caeteri carent, expunxi.

vlt. εἰς deeſt Harl.

320. 5. παρούσης αὐτῷ ἀπορίας οὐ κ. Helmſt. ibid. ἑαυτοῦ Scaliger.

8. τοιῶτον Helmſt. ibid. ἀριστοφάνη (ſine ν finali) Harl.

10. τὸν ἐλύνθιον Scaliger.

12. δέρκυλλον geminato λ hic dat Helmſt. ibid. αὐτοκλέα Harl.

13. κηφισέα Ald. Steph. κηφισσέα Helmſt. ibid. μαρτυρία] μαρτυρίαι Helmſt. meam coniecturam confirmans.

14. διομωμένων Mead.

pen. ὃς ἔτος deſunt Harl.

vlt. καὶ κέχρηται deſunt Harl. Coisl. Reg. 2. καὶ ὃς κέχρηται Scaliger.

321. 1. ὡς deeſt Harl.

2. ὀδυρόμενος ſimplex dant Harl. Mead.

5. ἀμπελωργίω (per iota ſimplex) Harl. ἀμπελῶνι Helmſt. quod neſcio an ſit etiam praeferendum.

6. πότον] ſic correxit Bern. vitioſum Aldinae τόπον. Mead. dat πόντον. ibid. ἠτήσατο ſimplex eſt in Harl.

pen. δεινὸν εἰ] interponunt εἴη Reg. 2. Scaliger, Helmſt. et recepi.

vlt. ὑποκρινάμενος] ὑποκρινόμ. Mead. Harleian. Helmſt. quod exhibui.

322. 1. γε deeſt Mead. Harl. Helmſt.

322. 3.

322. 3. διαθερμανθεὶς Scaliger, quae est non emendatio, sed emendationis conatus, vera corruptio loci labe carentis, vt aliae sunt haud paucae in his Scaligeri ad Aeschinem annotationibus.

5. τῶν τριχῶν ἔλκοιμι Helmst.

6. ἐητῆρα Harl. ibid. μασιγοίην Scaliger, Helmst. ibid. τὴν abest ab Helmst.

7. πιστεύσατε Mead. sine augmento, quasi imperatiuus sit.

vlt. ἐμοῖ deest Ald. Steph. sed annotatum habetur in margine Steph. Reg. 1. dat αὐτῷ.

323. 1. ad voc. προσρόπαιον adscriptum est in Harl. hoc scholium προσρόπαιον (sic) ἐστιν ὁ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος τὰ κακά. ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τῷ ἀποτροπαίῳ. προσρόπαιον δέ φησιν ἑαυτῷ. μὴ γὰρ γένοιτο τῆς πόλεως. ibid. δὴ deest Harl. item μὲν et ὥστε versui proximo; verum circa h. l. incipit ille codex misere lacunosus et corruptus fieri. vt eiusmodi defectus indicare nil opus sit.

3. διὰ τέτες Helmst.

4. στρατείαν idem.

324. 2. ἀπήυρα] sic corrigunt Bern. et Mor. vitiosum Aldinae ἀπεῦρα.

4. εἰ] ἔτι Harl.

5. ἂν] εἰ idem. ibid. περὶ] κατὰ Scaliger.

9. ἐπὶ] ὑπὲρ Harl. ibid. τῆς deest Mead.

10. καὶ διὰ λογισμῶν Helmst. καὶ λογισμὸν Mead. sine praepositione.

12. ἐμαυτὸν] αὐτὸν Harl.

14. ἐγὼ deest Harl.

pen. ὑπὲρ] κατὰ Scaliger. quod verum puto.

325. 1. τῶν δοξάντων] interponunt, μὴ Reg. secundus, ϐ Bern. ibid. ὑμῖν μὴ προσγράψας] medium vocabulum a Wolfio additum deest h. l. caeteris, et fustuli. Suspicor Wolfium h. l. nobiscum consensisse,

verum operas Basileenses in vocula μὴ collocanda ab eius sententia et a rei veritate aberrasse.

2. τινι Harl. Helmst.

6. πέπαυνται] sic correxit Wolf, et sic est in Regg. 2. 3. atque Helmst. πέπαυται (in singulari) est in Ald. et Steph.

10. δὲ est a Wolfio. caeteri dant γὰρ, quod reuocaui.

326. 1. ἐκλήθη Mead. tanquam in tert. pers.

7. ἔτ' ἀδένα τῶν ἐκεῖ παροντων παρασχ. μάρτυρα Harlej.

8. καὶ τότε δῆλος Helmst.

12. πρέσβεων simplex est in Harlej.

13. ηὐτέβεν Scaliger.

vlt. τις deest Mead. In Bern. qui τις seruat, quatuor h. l. sunt diuersae lectiones ἀνηλεὴς, ἀνελέητος, ἀνίλεως et ἀνελεήμων.

327. 1. ὁμοσπόνδων Helmst. ibid. καὶ συσσίτων desunt Harlej.

4. ἐπεκάλεν Harl. qui vulgatam cum γρ. in margine dat. ibid. ἐπ' ἐκείνῳ Helmst.

7. λακεδαιμονίοις καὶ μετὰ Coisl. Reg. 2. Mead. Helmst. recepi καὶ, vt locus hic proximo insequenti similis fieret versu 9. et 11.

8. καὶ κατηγάγετε Mead.

11. καὶ πάλιν αὐτὲς ἐσώσατε Helmst.

12. μυρίας ἄλλας Harlei. ibid. ἤδη abest ab Helmst.

13. γὰρ deest Harl. ibid. καιροῖς] κακοῖς Bern. ibid. περιφέρεσθαι Helmst. (sine συμ.)

vlt. ἃ deest Mead. Harlej.

328. 3. πράξεως] πόλεως Harl.

4. ἐχ deest Harl.

5. κέχρησαι τῷ λόγῳ Bern.

6. εἰς] ἢ Mead. Harl. ibid. γράφοντι Harl.

329. 1.

329. 1. τῆς abeſt ab Helmſt.

2. ζηλωτὸς Mead. ζηλωτὴς Harl.

4. γὰρ deeſt Harl. ibid. τᾶτ'] ταῦτ' Helmſt. vt conieceram.

8. παρόντα Harl.

10. μοι deeſt Mead. ibid. ποτε Harl.

12. περίπολος] περὶ πόλεως Harl.

330. 1. ἡμῶν] ὑμῖν Wolfiana, Helmſt. ibid. παράξομαι Scaliger.

331. 1. ad συμπαραπέμπων adſcriptum eſt in Mead. hoc ſcholium ἦγεν συστρατεύων. ibid. μετὰ] τὰ Mead. Harl.

2. φλυᾶντα Harl. addit Mead. hoc ſcholium πόλιν ἀρκαδίας. ibid. νεάδα (ſic) Helmſt. ibid. χαράνδραν Mead. cum ſcholio. χαράδρα τόπος κοῖλος.

332. 4. ἐν ſecundi loco eſt in Helmſt. σὺν.

5. ad ἐκινδύνευσα adſcriptum eſt in Mead. hoc ſcholium ἦγεν ἀνδρείως ἐπολέμησα. ibid. ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων deſunt Harl. κἀκεῖ ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων στεφανωθῆναι Helmſt.

pen. ἦκων deeſt Mead.

vlt. καὶ, quod eſt in caeteris, omiſit Wolf.

333. 1. τεμενίδε] νινιτε Mead. Harl. (ſic)

2. συμπρεσβεύσαντος] παρακαλέσαντος Mead. pro ſcholio. ibid. μοι καὶ δευρὶ Helmſt.

3. κίνδυνον dat Helmſt. pone ἀπαγγείλαντος.

5. τεμενίδην eſt in Helmſt. μενίτην Ald. Harlei. Mead. ibid. καὶ] διὰ Harl.

334. 2. μάρτυρα. Ἀπαγγείλας (ſic) omiſſis reliquis Helmſt. ψήφισμα. μαρτυρίαι deſunt Harl.

5. πρώτην ταύτην ὑμῖν ἁπαιτῶ Helmſt.

7. ὃ δημοσθένης. ὃ. ὃν ἐῶν Harl.

11. ὑμῶν Harl.

335. 1. προκηρυκευσαμένης Mead.

335. 4. αὐταῖς deeſt Harl. Mead. ἔτη deeſt Helm. qui ſic dat ἐχρησάμεθα δὲ αὐταῖς τρία καὶ δέκα.

8. προκατεσκ. Helmſt.

9. τοξόται deeſt Harl.

12. τὰς τρόπας Bern. ibid. δὲ deeſt Harl.

13. ὀλίγον Mead.

vlt. τὰς deeſt Mead.

336. 2. ἢ] ſic correxit Bern. Aldinae ἦ. ibid. δισχίλια Bern. ibid. μὲν deeſt Harl.

3. τὴν deeſt Harl. Mead.

5. νεωσήκας Harl.

7. νότιον Helmſt.

337. 3. τῷ αὐτῷ χρόνῳ Bern.

5. ἐκτίσαμεν Helmſt. ibid. καὶ deeſt Mead.

10. τοσαῦτα] ταῦτα Harl. Mead.

12. πεισθέντες δ' ὑπ Mead.

vlt. τριακοσίας Harl. et Mor. ibid. νεμηθῆναι Helmſt.

338. 1. ἐνεπέσομεν (in aor. 2.) Wolf. Helmſt.

3. πολιτευθέντων Bern.

4. προσάντων τῷ δήμῳ] πρὸς τὰ τότων δι' ἡμῶν Harl.

pen. ἀναφύντος Mor. Coisl. Mead. Helmſt. et fortaſſis Harl. quoque, in quo inter ἀνα et ῦντος (ſic) lacunula eſt.

339. 2. προσαγαγόμενοι Harl.

4. τῶν λόγων Helmſt.

6. ἀψόμενοι Harl.

7. γενόμενοι Helmſt.

10. καθιεῶσι Helmſt.

pen. ἢ ἡ δημοκρ. Helmſt. quo coniectura mea confirmatur. vulgati articulo carent.

340. 2. νῦν] τοίνυν Harl.

pen. προλαβεῖν] ſic correxit Bern. Aldinae προσλ. quod etiam in Harl. et Mead. eſt.

340. vlt.

340. vlt. ὑμῶν Mead.

341. 1. αὐτῷ συμφέρεσαν] interponit Bern. μὴ.

3. μηδὲ a Wolfio insertum a reliquis abest.

342. 1. ὅλων deest Harl. Mead. μόνων ὅλως Bern. ibid. προσδοκίας] εὐθύνας Bern.

3. δείκνυμι simplex dat Helmst.

6. ἡμῶν Ald. Mead.

8. προτέλοιντο Ald. Mead. Harl. Helmst.

9. μικρὰ παιδία, interponit Harl. μὲν. ibid. μὲν deest Helmst.

pen. εἴ τι καὶ συμβ. Helmst.

vlt. πρόνοιαν ὑμᾶς ποιήσασθαι Helmst.

343. 1. αὐτῇ] sic dederant Ald. et Steph. Wolf αὐτὰ de suo. correxi de meo αὐτὰς. quod clare postmodum in Helmst. exaratum reperi.

2. τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ Mead. τὴν ὁρμὴν ἀνθρώπῳ Helmst. In Bern. notantur duo vocabula τὴν ὀργὴν vt delenda, et ab Harl. plane absunt.

4. τὰς ψηφοκυρίας Mead.

6. ὡς εἰς μνήμην Bern. ibid. εἶναι est in libris omnibus. vnus Wolf de suo ἓν suppositum. quod Marklandum decepit, vt conaretur Aeschinem corrigere, nescius, non Aeschinem, sed Wolfium sibi vapulare. quod illi passim locorum aliisque contigit, correctorum errores aliis suis augentibus, quum aut nesciunt, aut inspicere non meminere vetustarum editionum lectiones.

vlt. κακῷ ὄντι desunt Harl. Mead.

344. 1. εἰσὶ παίδων] ὄντες παῖδας (sic) Bern.

2. πολλῇ] πλείσῃ Bern. Helmst. ibid. ἀναμνησθέντας Bern.

4. ἀεμνήσως παρακέκληκα] interponunt αὐτὰς Bern. et Helmst.

pen. τύχην] ψυχὴν Mead.

345. 2. καὶ μείνας Harl. intermediis omissis.

345. 4. τοῖς abeſt ab Helmſt.

6. δὲ] γὰρ Bern.

9. δέδοται δὲ τὸ σ. Mead. ibid. κινδύνῳ] εὐεργέτῃ Harl.

10. διαβεβίωκα Mead.

12. πατρίδος ἐμοῦ κατηγόρῳ Bern. κατηγόρουν (ſic) Helmſt. ibid. ἐν deeſt Harl.

14. ἐκινδύνευσα] ἐκινδύνευσε in tertia perſ. Coisl. Mead. Helmſt.

15. ἄνδρες deeſt Harl. ἀθηναῖοι deeſt Mead. ibid. μὲν deeſt Harl.

346. 4. καὶ τὰς τῆς ὑμ. Harl.

7. ἀνδρῶν deeſt Harl. Mead.

10. τῶν ſecundum deeſt Harl.

pen. γρ. παραδίδωμεν (ſic) γρ. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ὁ νόμος Bern.

Ad orationem in Cteſiphontem.

Ad argumentum huius orationis.

348. vlt. καινῶν a Wolfio additum deeſt Helmſt.

349. 1. καὶ λέγων καὶ γράφων καὶ πράττων Helmſt.

6. περὶ ἀσίας deſunt Helmſt.

8. περὶ πιστητος deſunt eidem.

pen. ἐπειδὴ καὶ νόμος idem. ibid. γράφειν ὑπογραφὰς caeteris omiſſis Helmſt.

350. 5. ὑπεύθυνος πρὸς δὲ Helmſt. caetera deſunt.

9. τάλαντα. πρὸς δὲ idem, caeteris omiſſis.

12. αἰσχίνης ὅτε τῶν πολ. Helmſt.

13. περὶ primum deeſt Helmſt. item ſecundum vna cum ἀσίας.

351. 1. τὸν ſecundum deeſt Helmſt.

4. τὴν πόλιν deſunt eidem.

6. παρεσκεύασε γενέσθαι. ἐν δὲ τ. idem.

351. 8.

351. 8. *αἴτιος αὐτὸς ἐγένετο* idem.

9. *τὸν* ſecundum deeſt eidem.

10. *ὅτι τὰ κατὰ τὸν ἀλέξανδρον* idem.

pen. *διισχυρίζεται*] ſimplex *ἰσχ.* dat idem, quod recepi.

vlt. *ἐστιν ἓν ὑπόλοιπον* idem.

Argumentum *περὶ ϛάσεως* eidem deeſt.

Ad orationem ipſam.

382. 1. *μέτρια*] *προσήκοντα* Mead. quod Taylor pro ſcholio habet. ibid. *μὴ* deeſt Mead.

383. 4. *ἴσως τῶν πεντακοσίων* Bern. genitiuus quoque in Helmſt. eſt.

12. *τῷ βελομένῳ* Bern.

pen. *δοκῇ*] *δοκεῖ* Mead. quod recepi.

vlt. *ἐλάχιϛαι* Bern.

385. 3. *βελευτῶν ὄντων* Mor. *βουλευόντων* vna vocabulo margo Steph. pro *ὄντως* dat Helmſt. *ἔτω*.

vlt. *πολιτείαν κοινὴν ἐκέτι, ἀλλ'* Helmſt. ibid. *ἀλλ' ἤδη ἰδίαν* Bern.

386. 1. *καὶ* poſt *εἰσαγγ.* Wolf de ſuo addiderat, quod ſuſtuli. *εἰσαγγελεῖν* exhibui e Bern. pro *εἰσαγγέλλειν* vulg.

2. *περιποιέμενοι* Bern.

3. *καὶ τὰϛ μὲν κρίσεις τὰϛ ἐκ τῶν νόμων* dederat Wolf de ſuo. pro iſto vitioſo Aldinae *περιποιοῦντες τὰϛ μὲν κρίσεις τὰϛ μὲν ἐκ τῶν ν.* particula *μὲν* bis poſita, et *καὶ* omiſſo. Ego *καὶ*, quod etiam ab Helmſt. abeſt, ſuſtuli.

5. *σεσίγηται τὸ*] interponunt, *δὲ* Bern. *μὲν* Askew. et Helmſt. praetuli hoc, quia in v *κρίνεσι* clauditur protaſis huius periodi, apodoſis incipit a v. *σεσίγηται*.

387. 3. *ἔθ' οἱ πρόεδροι* deſunt Mead.

387. vlt.

387. vlt. ὁποίας τινὰς αὐτὰς Bern. Reg. 2. Mor. Helmſt.

388. 1. εἶναι αἱ τῶν παρανόμων Mead. qui caret interiectis omnibus.

389. 8. γραφὴν] ſic etiam Askew. et Helmſt. γραφὴ eſt in Ald.

9. ἐν deeſt Mead. ibid. μέλει (vno λ) idem, ſolito errore.

pen. τὰ abeſt ab Helmſt.

vlt. μηδὲν ἡγεῖσθαι μικρὸν Helmſt.

390. 2. μηδένα ἀνθρώπων] interponit Askew. ἐᾷν, quod recepi.

4. χρόνον συνεργοῦντες] interponit Mead. τῶν.

391. 1. πολιτευόμενοι dant Ald. Reg. 2. Coisl. Mead. πολιτευσάμενοι Stephanus, Ask. Helmſt.

5. αἰσχυνθῆτε Bern.

6. δημοκρατίας τήνδε] interponit Helmſt. εἰς, coniecturam meam confirmans.

392. 1. ὑμῖν] ſic Ask. Bern. Helmſt. In Ald. eſt ὑμῶν.

393. 3. ἐλέγξω μὲν duobus vocabulis margo St. ἐξελέγξωμεν Helmſt.

4. γεγραφότα Bern., margo Mead. γράφοντα Helmſt.

5. ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι Helmſt.

vlt. ὑπεναντίως] ὑπεναντίας Bern. inter vtramque lectionem ambigit Aldina, dans ὑπεναντίος. ibid. τοῖς νόμοις Askew. Reg. 1. Helmſt.

394. 2. ἀκούοιτε] ſic Helmſt. Mead. Coisl. Reg. 2. Ald. Wolf. ἀκούσητε H Steph.

3. ὅτι δίκαια] interponit Helmſt. καί, quod recepi.

6. ἐλπίζω μετρίως μοι Helmſt.

9. βραχέως Mead.

11. καὶ τὰς] interponit Bern. ἐν τῇ πόλει. Secundum τὰς deeſt Mead. γρ. ἄρχοντές τινες τὰς ἀρχὰς

ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει μεγίστας προσόδους διοικοῦντες Reg. 1. ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς margo H Steph.

395. 1. κατελάμβανον Mead. (sine προ) interpunctio, quam margo Steph. suadet, est in Reg. 1. προκαταλαμβάνοντες τὰς Helmst.

4. μὲν deest Mead.

12. ὑπὸ τῶ δήμω desunt Helmst.

396. pen. μέτριος τῶν] interposui ἐπὶ, quod plerique libri dant, Wolf eiecerat, verumtamen abest praepositio ab Helmst. quoque.

397. 2. τι abest ab Helmst.

7. γέγραφε Helmst. Bern. ἐγγεγράφη Mead.

8. ὑπερπηδήσας] ὑπερβὰς Bern. quod Taylor pro scholio habet.

9. ὑπευθύνων] prima syllaba caret Mead. habuit ergo aut certe dare voluit, εὐθυνῶν.

399. 4. ὑπάρχες Helmst. ibid. τὰς δὲ ἄλλας πάσας Bern. τὰς δ' ἄλλας ταύτας πραγμ. Helmst.

6. λόγες τέτων] sic Wolf et Tayl. item Mead. interponunt τὲς Ald. et H St. quod reuocaui.

pen. ἁπάσας deest Mead.

vlt. προσεισπὼν] omisit Mead. σ et sustuli. ibid. εἶναι] οἶμαι Bern. et Stephani diuinatio.

400. 4. διαχειρίσεσι Wolf.

403. 1. ἐπεὶ δὲ καὶ Helmst.

6. titulus deest Helmst.

7. ἔτοι δὲ προσαγορ. Helmst.

vlt. αὐτοῖς deest Helmst.

404. 2. ῥήμασιν ἀναιρήσειν τὲς νόμες idem.

3. λέγη] λέγες Wolf.

6. ἀφίησιν] sic etiam Helmst. ἀφίη Stephanus, Plinius. quod praetuli.

405. 1. προσεισπεῖν] secutus sum Stephanum, qui σ expunxit.

405. 3. ἐξείργασαι] ἐξείργασμαι Reg. 1. vt exhibui.

6. καὶ συμφέροντα] quod ὑμῖν interponunt Bern. et Helmſt. id recepi.

8. καὶ deeſt Helmſt.

9. πρὸς] εἰς Helmſt.

10. οἷον] οἷς Helmſt.

406. 2. ὑπὲρ] περὶ Mead. a manu ſec.

3. τὰ γένη] κατὰ γένη margo Steph. et Reg. 1. quod praetuli.

407. 1. ἅπαντας. πάλιν] interponit Mead. καὶ. ibid. κελεύει εἶναι Helmſt.

vlt. καταθέντας Mead.

408. 2. ὁμολ. τὰς] interponit Mead. τὲς.

3. μόνον Bern.

5. δικαζῶν Bern.

6. τὴν ſecundum abeſt a Mead.

7. λογιζὰς] δικαζὰς Bern.

pen. καὶ τῶν ἐκεῖ — ἄγει] haec omnia deſunt Coisl. et Mead. καὶ τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν Bern. pro σκυθρωπῶν dat Ask. ἀνθρώπων. pro τῶν dat H Steph. τὸν. et pro κυρίαν, idem κύριον, et pro ἄγει, quod etiam Bern. habet, dant Aldus et Steph. ἄγειν.

411. 1. ἢ] ἠδὲ Bern. ibid. ἄρα] ἄρα Coisl. Reg. 2.

2. ἐάν τις — ἀλλ'] haec deſunt Mead.

412. 4. ἀπαιτεῖ τὲς ὑπευθύνες Reg. 2. Etiam Helmſt. hic exhibet accuſatiuos.

413. 1. ὑπεύθυνος Helmſt.

2. ἵνα] ἢ χ ἵνα Bern.

3. προσλαβὼν Mead.

414. 1. χρήσηται (aut, vt alio loco exarauerat Taylor, χρήσεται) Mead. ſaepe enim Taylor eadem pluribus diuerſis in ſchedis exarauerat, magna, ſed ſuperuanea cum ſua meaque moleſtia.

414. 2.

414. 2. καθιδρῦν Aldina. ibid. ἀναθῆναι Mead. folito errore.

3. ἐσποίητον Bern.

6. ἀποδώση Mead. Bern.

10. γε abeſt ab Helmſt.

13. ἔτ' primum a ſola Stephanina abeſt.

14. καὶ ἀνεξέταστον καὶ ἀζήτητον Helmſt.

pen. titulus deeſt Helmſt.

415. 2. ὑποβάλετε (vno λ) Mead. ibid. ἔκειν (penacute) Mead.

6. ἀπέδωκας Mead. ἐπέδωκας Helmſt. quomodo videtur in Mead. quoque fuiſſe.

7. εἰς deeſt Mead.

vlt. κοινὰς] ſic Aldina, Wolfiana, Coisl. Reg. 2. Mead. Helmſtad. κενὰς H Steph. et Bern. quos ſecutus ſum.

416. 3. ἤνεγκε ſimplex dat Helmſt. ibid. τῷ θεωρικῷ Mead. et Helmſt. hoc diſcrimine, quod ille verſu 11. quoque ſibi hac in lectione conſtat, Helmſt. autem ibi a ſe deſciſcens, vulgatam exhibet.

4. πω deeſt Helmſt.

5. δὲ deeſt Mead.

10. ἐχειροτονήθη deeſt Helmſt.

11. poſt θεωρικῶν addit Bern. ὅθεν φανερὸν ὑμῖν γενήσεται.

pen. titulus deeſt Helmſt.

417. 3. πρῶτον μὲν Helmſt.

pen. διεχείρισε Mead. διενεχείριζε Bern. διηγείριζε Ald.

419. 9. τὰς ἀρχὰς ἀθήνησι Helmſt.

420. 1. Solus H St. dedit ἐπέβαλλε geminato λ. reliqui ſimplici. ibid. καθάπερ οἱ] interponit Mead. καὶ, quod recepi.

3. τρίτῃ ἐπέταξεν] interponunt Aldus et Steph. καί, quod reuocaui.

420. 4.

420. 4. χερώνδȣ Mead.

422. 1. ἐξ ab Wolfio ingeſtum, quo Ald. et St. carent, rurſus expuli. ibid. ἐπιμεληθησομένους Helmſt.

pen. titulus deeſt Helmſt.

424. 3. ὁ δὲ γενόμενος dederant Ald. et Steph. ὁ δέ γε νόμος Helmſt. ὁ δέ γ' ἐμὸς, vt dedi, Bern. Regg. 1. 2. Mead.

425. 4. καὶ οἵτινες Helmſt.

6. δ' abeſt ab Helmſt.

7. καταλείπονται Mead. καταλείπωνται (per ω) Helmſt.

12. τάφȣς (ſine ρ) Mead.

13. αὐτῶν νόμων (ſine articulo) Mead. αὐτȣ̃ τȣ̃ νόμȣ Bern.

vlt. διοικήσεως] πόλεως Bern.

426. 6. ἐγὼ καὶ ἐξήλεγξα] ἐγὼ δὲ ἐξελέγξω Ald. H Steph. quod reuocaui. Saepiſſime operae Wolfianae, Siglam ⁊ quam non intelligerent, cum Sigla καὶ permutarunt ne tam craſſas quidem mendas a Tayloro ſublatas eſſe, miror equidem. In libro a nobis contemtis atque faſtiditis Germanis tam foedos errores, eosque tam crebro recurrentes, quis ferat? quis non magna cum vociferatione notet, atque in inuidiam adducat? Decebant nempe talia ſplendorem Britannicum! digna erant tanta exſpectatione et fama!

vlt. παρανομώτατα] παράνομα Mead. quod praetuli.

427. 6. δὲ] καὶ operae Wolfianae. pari modo p. 429. 8.

pen. titulus deeſt Helmſt.

428. 3. ȣ̓ μόνον τȣ̀ς νόμȣς Helmſt.

5. καινῶν ἵν' ἡμῖν Mead. interiectis deficientibus.

7. συνιδῶσιν Helmſt.

428. 10.

428. 10. προσερῶ dat Mead. et repetiit margo H Steph. ex Aldina.

antep. χαρίσονται Helmſt.

vlt. τῇ γραφῇ τῇδε Helmſt.

429. 2. ἀπαγορεύων Reg. 2. Helmſt. nil intereſt.

12. παρεισδέδυκεν Mead. ibid. ὑμῖν Helmſt.

14. ἀπεναντίας Helmſt.

15. ἔτι] ſic et Bern. ἔστι Ald. 16. ταὐτὰ] ſic Bern. ταῦτα Ald. ibid. καὶ ποιεῖν Helmſt.

17. μὴ ὑμεῖς Helmſt. ſine ϑ.

18. προβαίνητε H Steph.

430. 1. δημοσίῳ] δήμῳ margo Steph. Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmſt. quod praetuli.

3. ἐναντίον νόμῳ] interponunt iidem ἑτέρῳ.

5. περὶ deeſt Mead.

431. 1. καταλιπεῖν Helmſt.

2. περὶ dant Bern. et H Steph. deeſt Aldinae.

3. titulus deeſt Helmſt.

4. παρὰ] περὶ Helmſt.

7. ἀποδιδόντων] ἀποδόντων Mead. quod praetuli.

10. γένηται] γεγένηται Mead. Bern. margo Steph. quod praetuli.

12. δὲ deeſt Mead. ibid. ψεῦδος Bern. Helm. ibid. ἐπιφέρεσιν] ἐπεισφέρ. Mead. quod praetuli.

vlt. ἀνεκηρύττοντό τινες Helmſt.

432. 1. Φυλετῶν] Φιλῶν (ſic) Mead. a manu prima, Φυλῶν a ſecunda.

5. εὑρηκότες Helmſt.

9. οἱ deeſt Mead. Helmſt.

10. ἡμετέρας Helmſt.

433. 4. μείζοσι τιμαῖς τιμᾶσθαι] ſic ediderat H Steph. media voce de ſuo addita, quae ab edd. Aldi et Wolfii abeſt. abeſſe a Mead. quoque annotarat Taylor. In Helmſt. eſt μείζονος τιμῆς τιμᾶσθαι. Ego additamento Stephani omiſſo, dedi de meo μειζόνως τιμᾶσθαι.

434. 1. χρὴ] sic Aldus, Wolf, Mead. Helmst. χρῆν H Steph. nulla necessitate.

10. ἔξεσιν ἀλλὰ τῶν περὶ τὲς οἰκέτας Mead. interiectis omissis.

18. ad ἀποδείξη adscriptum habet Helmst. hoc scholion, nescio an vnicum in toto illo codice δηλονότι ὁ νομοθέτης. ibid. βελῆς στεφανωμένοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν Mead. rursus omissis interiectis.

435. 1. interpunctio pone ψευδῆ deest Coislin. Reg. 2. Mead.

3. καὶ δημοτῶν desunt Mead.

4. δὲ Aldus, Wolf. caeteri δὴ.

436. 3. γὰρ deest Mead.

4. θεάτρῳ τῷ ἐν ἄστει Helmst. articulus hic, quem recepi, deest aliis.

6. ἡμῶν Helmst.

10. ἅμα καὶ ἀνακηρύττειν Helmst. non male.

12. καὶ ἡ καθιέρωσις Mead. Helmst. vulgo deest articulus. ibid. γεγένηται] γίνεται margo H Steph. et Helmst. quod praetuli.

13. ποιέμενος deest Mead.

16. ἀλλ' ὃ κἀκεῖνον Helmst.

437. 2. ἡ πόλις ἡ βελομένη Helmst. vulgo deest secundus articulus.

3. ἡμετέρων] sic Aldus, Wolf, Mead. Helmst. ὑμ. H Steph.

5. τῶν στεφανέντων ὑμῖν, ὅτι] τὲ στεφάνε ὑμῖν ἢ τοῖς στεφανῶσιν, ὅτι H St. τῶν στεφανέντων ὑμῖν ἢ τοῖς στεφανῶσιν Aldus et schedae Scrimgeri. Et in caeteris quoque ita fuisse, verosimile est. Annotauerat enim Taylor, in Coisl. Reg. 2. et Mead. esse τῶν στεφανέντων, nisi quod in Reg. 2. et Mead. sit a manu secunda τῶν στεφάνων; verba autem ἢ τοῖς στεφανῶσιν excidisse incuria ex editione Wolfii. Verum non incuria excidere, sed consulto a Wolfio expuncta sunt. τῶν στεφα-

νέντων etiam in Helmſt. reperi, nihil praeterea ex eo ad h. l. annotaui.

7. titulus deeſt Helmſt.

8. προσγέγραπται profectum quidem eſt a Wolfio, verum reperi quoque idem in Helmſt. προγέγρ. dant Aldus, et Steph.

pen. ὑποβάλλειν Helmſt. ὑποβάλλων Mor.

438. 1. poſt ἀθηναίων addit Mori codex ὑποβάλλειν, niſi Taylor in altero exemplo errauit, quod credibile eſt. ibid. ἀποδέδεικτό σοι Helmſt.

2. ἀπείρηταί σοι] interponit Helmſt. γὰρ, quod recepi.

5. κατὰ τὸ δημοσθένες Mead.

pen. ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν Coisl. Reg. 2. Mead. Helmſt.

440. 1. ἔσεσθαι Ald.

2. τὸν βίον τὸ δημοσθένες] pro ſecundo articulo dat Helmſt. τὸν, quod praetuli.

4. τὴν deeſt Mead.

6. δημομέλη] δημοτελῆ Mead.

7. ἑαυτῷ Bern.

8. ἢ recepi e Mead. vulgo eſt καὶ.

vlt. ἀπ' εἰσαγγελίας] ſic, duobus diſtinctis vocabulis, exaratum eſt in Helmſt. vulgati repraeſentant haec velut vnum vocabulum.

441. 4. ἅμα τε τὴν] ἅμα τήν τε Helmſt. quod praetuli.

10. τὸ abeſt ab Helmſt.

14. προσωμολογημένα] Helmſtad. ſigmate caret, Marklandi coniecturam confirmans. et praetuli.

442. 5. αὐτοὶ πεπολίτευνται] αὐτὸς πεπολίτευται H Steph. et Helmſt. quod reuocaui. αὐτὸς etiam ex Askew. annotauerat Taylor. de altero nil monens. neque enim poterat, cum in Aldina ſit ambigue αὐτοὶ πεπολίτευται (in ſingulari).

442. 5. post πρῶτον addunt Bern. et Helmst. ἁπάντων, quod addidi.

10. καιρόν φησι] φήσει καιρὸν Mead. φησὶ καιρὸν Helmst.

13. αὐτὸς ἑήτωρ] interponunt ἕτος Mead. et Helmst. quod recepi.

443. 1. μέλλειν μὲν παρακαλεῖν Helmst.

2. αὐτῷ καιρῶν] inuertit Mead.

5. ἐγκαλύπτομαι [per omicron] Mead. Bern.

7. ἀναγκάζειν Mead. Ald. Wolf.

8. προείδητε] προίδητε Mead. προειδῆτε Helmst. vt dedi.

pen. ἀποκρίνομαι (per omicron) Mead. et Emman. ἀποκρινοῦμαι Helmst.

vlt. δὴ] δὲ Mead.

444. 1. περιεξᾶσι non a Wolfio profectum est, sed ab operis Basileensibus. caeteri omnes recte dant περιεξᾶσι. quod reuocare, et mendam typographicam saltim corrigere debebat Taylor, praesertim cum non vbique locorum coeca fide Wolfianum exemplum redderet, sed eius nonnulla leuicula mutaret. videtur ergo nonnullo delectu esse vsus, verum eo tam inconsulto, vt certo affirmare liceat, eum plane nullo vsum fuisse. Incredibilem enim passim locorum demonstrauit socordiam et ἀκρισίαν, vt turpissima quaeque vitia relinqueret idem, qui saepe in rebus nullius momenti ab exemplo Wolfiano discederet.

6. διαιρεῖς Helmst. non male.

7. δύναμαι Mead.

8. ἐπιδείξειν Helmst.

445. 1. post χρησαμένους addit Bern. ἀνθρώπους, quo scilicet tanto clarius in oculos incurreret oppositio deorum cum hominibus. quasi verendum sit, ne quem ea fugeret non admonitum. ibid. τῶν δὲ — αἴτιον γεγενημένον desunt Mead.

445. 6.

445. 6. τῦ] τῶν Mead. ibid. ἐφεξῆς] τρίτῳ Helmſt.

7. δὴ] ἤδη Bern. et margo Steph. item ſchedae Scrimgeri.

9. γὰρ deeſt Mead. ibid. ὦ ἀθηναῖοι] interponit Mor. ἄνδρες.

446. 9. ἄπιστος Bern.

447. 2. ὑμῶν] ſic Aldus, Wolf, Mead. Helmſt. ἡμῶν H Steph.

4. ἐπαινέσας Helmſt. voluit συναινέσας. quod non repudiem.

7. τὴν deeſt Mead.

12. ἀκούσαντες Reg. I.

pen. ἐγκαταλαμβάνει] coniunctiuum dant Aldus et H St. quem reuocaui.

vlt. μετὰ abeſt ab Helmſt. vncis incluſi. mallem nunc plane a me expunctum fuiſſe. *plura plebiſcita Demoſthenem ſcripſiſſe, quam ſcripſit Philocrates.*

448. 2. παρ' ἐκείνῳ deſunt codicibus Stephani.

450. 2. τὸν θρᾴκης βασιλέα deſunt Helmſt.

5. πρῶτον] ἕνα Helmſt.

7. ἔγραψε Φιλοκράτης. συναπελογεῖτο δὲ interiectis deficientibus. Helmſt. errore facili et obuio, oculo librarii ab vno Φιλοκρ. ad alterum aberrante.

8. κήρυκα ſchedae Scrimgeri.

10. δὲ eſt ab operis Wolfii. τὸ caeteri, quod reuocaui.

11. χρόνοι] νόμοι Mead.

pen. καὶ ὁ δημοσθένης Helmſt. cum articulo.

vlt. ὁ deeſt Mead. Helmſt.

451. vlt. ὑπεροχὴν Mead. a manu prima, ὑπεγδοχὴν a ſecunda. videtur librarius dare voluiſſe ὑπεκδοχὴν.

452. 3. πρὸς] ὡς Helmſt.

4. πρέσβεις ὡς αὐτοκράτορας Helmſt.

452. 5. *τῆς* deeſt Mead.

pen. *ταῦτα* Mead. Ald. Wolf. ibid. *ἀπήγγελε* Helmſt.

vlt. *τῶν ἄλλων βελευτῶν* Helmſt.

453. 1. *παρὰ* eſt a Wolfio. *ὑπὸ* Ald. Steph. *ἀπὸ* Mead.

2. *γε*] *δὲ* Mead.

3. *κήρυκας*] *κήρυκα* (in ſingulari) Helmſt. confirmans meam coniecturam.

4. *σπένδεσθαι* margo Stephani.

vlt. *τὰ*] *τὸς* Coisl. Regg. 1. 2. Mead. Helmſt.

454. 1. *φιλοκράτη* et *δημοσθένη* Mead.

3. *τὰ* deeſt Mead.

4. *περιμενεῖτε* Bern., margo Steph.

7. *δεύτερον — τὴν εἰρήνην* deſunt Mead.

9. *προσεῖχον* Helmſt.

11. *αὐτὸς μὲν*] ſic Mead. Helmſt. Ald. Wolf. invertit Stephanus.

455. 2. *στρατία*] *στρατεία* margo Steph., Reg. 2. Bern. Helmſt. quod recepi.

6. *κατακοινωνήσαντες*] *κατακερματίσαντες* coniectura eſt Wolfii, a Steph. in margine relata.

pen. *ποιεῖν*] *ποιεῖσθαι* Helmſt. quod recepi. ibid. *ἰσαμένη* Mead.

456. 1. *καὶ ὁ προαγὼν*] *καὶ ὅτ' ἦν ὁ προαγὼν* Helmſt. idem dant quoque Mor. et Reg. 1. ſed ſine articulo. ibid. *ἦ*] *ὃ* Reg. 1. Helmſt. quod praetuli.

2. *γενομένην* eſt a Wolfio. *γενόμενον* dant Bern. Aldus, Steph. Helmſt. *γεγονὸς* Reg. 1. ibid. *τινα, πρόφασιν*] *τίνα πρόφ.* Reg. 1. Bern. Mead. Helmſt. quod exhibui.

457. 2. *ὡς ὑμᾶς* deſunt Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmſt. *ὡς* ſolum eſt in Ald. et Steph. *ὑμᾶς* a Wolfio additum, deeſt omnibus.

3. *ὡς* deeſt Helmſt. ibid. *περὶ*] *ἐπὶ* Wolfiana,

fiana, errore typothetarum. ibid. πρέσβεων deeſt Helmſt.

457. 7. ἡμετέρων Mead.

9. ἡμέτεροι Mead. Helmſt.

vlt. τῆς deeſt Mead.

458. 1. ἡμᾶς Mead.

3. μετὰ τὰ διονύσια τὰ ἐν ἄστει Mead. et ſic quoque Helmſt. niſi quod poſteriorem articulum omittit.

4. titulus deeſt Helmſt.

pen. ἐγίνοντο] ἐγένοντο Helmſt. quod praetuli.

459. vlt. ἐπιλελημένοι Ald.

260. 2. ἀπήτησαν Helmſt. ibid. ἰασάμενοι Helmſt.

7. προκαταλαμβ.] προσκατ. Mead.

8. τὸν deeſt Mead. Helmſt.

15. titulus deeſt Helmſt.

pen. ὑπειληφὼς Helmſt.

vlt. περὶ] rurſus operae Wolf. ἐπὶ.

461. 4. προκαταλαβὼν Bern.

6. ἐὰν ταῦθ' a Wolfio eſt. ἐνταῦθ' Ald. εἰ ταῦθ' H Steph. ad cuius editionem nihil ex Helmſt. annotavi, vt videatur hic cum Stephanica conſentire. Sed nunc codex penes me non amplius eſt. quo fit, vt certum illinc referre minus poſſim. εἰ dant quoque ſchedae Scrimgeri.

7. συμπαθήσονται Mead. a manu prima.

pen. τὰ deeſt Mead.

462. 1. ἰδίαν Mead. Helmſt.

2. παρακαλέσας] ſine praepoſitione Mead. quem ſecutus ſum.

6. τῷ abeſt ab Helmſt.

pen. ἑτοσὶ Helmſt.

vlt. ἐπρέσβευεν] aor. 1. dant ſchedae Scrimgeri, Bern. Mead. quod exhibui.

463. 2. προκαθεζόμενος Bern. ſchedae Scrimgeri, et margo H Steph.

464. 1. γραμμάτων τῦτο παρεγγράψας Bern. προγράψας Mead.

465. 2. τῦ deeſt Helmſt.

pen. πρόεδρος (quatenus titulus eſt) plane deeſt Helmſt. πρόεδροι dat Mead. ibid. πραγμάτων] γραμμάτων Coisl. Reg. 2. Mead.

466. 1. συμμεταπίπτει dant Bern. Mead. Coisl. Reg. 1. ſimplex μεταπ. Aldus, H Steph. ibid. τῇ deeſt Helmſt.

2. ἀπέδωκε Mori.

5. αὐτῶν Helmſt. ibid. poſt γὰρ addunt Bern. et Helmſt. ὦ ἀθηναῖοι, non male.

6. πώποτε deeſt codici Mori. ibid. φανήσεται idem, ſine dubio pro ſcholio.

vlt. εἰς προεδρίαν ἔθηκε] pro poſtremo vocabulo dat Helmſt. ἐκάλεσε, quod praetuli.

467. 6. ἐγκαταγέλαστον] prima ſyllaba carent Mead. et Helmſt. quibus obſecutus ſum.

8. τῆς deeſt Mead.

pen. titulus deeſt Helmſt.

468. 3. οὐ deeſt Helmſt.

vlt. ἑβδόμῃ δ' ἡμέρᾳ Mead.

469. 3. βαλὼν Mead. non male. et neſcio etiam an melius vulgata. ἀναλαβὼν Plutarchus, niſi ille aut memoriter recitauit, aut more loquendi verbisque ſuis.

470. 2. hic diſcedit Helmſt. ab ordine verborum vulgari, ſic dans χρησὸς, ἐδ' ὅστις ἐστὶν οἶκοι Φαῦλος, ἐδέποτ' ἦν ἐν μακεδονίᾳ καλὸς κἀγαθὸς. ἐδὲ ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ σέργων, οὐδέποτε ἡμᾶς etc. ibid. ὁ] ſic correxerat Bern. vitioſum Aldinae οἱ.

5. ποτε deeſt Helmſt.

6. κατὰ τὴν πρεσβείαν deſunt Helmſt.

470. 11. ἀπεισαγγελίας] duobus diuisis vocabulis exhibent Reg. 2. et Helmst.

471. 2. ὁ Φίλιππος Helmst.

4. τόθ'] τᾶθ' Helmst. ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Mead. Helmst. quod exhibui. ibid. περαιτέρω] sic claris literis est in Helmst. προτέρω est in Aldina. quod analogice quidem probari, aut ferri saltim queat. poetae quidem licuisset hoc pro illo vsurpare.

5. καιρᾷ] τᾷ καιρᾷ Helmst.

6. δὲ] τε Mead. Helmst.

7. δ' ἦσαν] δὴ ἦσαν Mead. Bern.

10. πρεσβεύειν] πρεσβεῦσαι Mead. quod exhibui.

pen. τέτων καὶ ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς Helmst.

472. 1. ἐπιπιπτόσης Wolf. ἐμπιπτόσης Steph. quod reuocaui. ἐπιπτόσης Ald. quod ad vtramque partem perinde trahi potest.

2. νοσημάτων αὐτῷ] inuertit Mead. quem verborum ordinem praetuli. voluit idem Helmst. quoque dare, in quo sic est συμφύτων αὐτῶν νοσημάτων.

473. 4. κινδυνεύειν in praef. etiam in Helmst. est. ibid. αὐτὸν correctior codicis Colleg. Eman.

6. φανήσεται Helmst. ibid. δ' abest a Mead.

pen. προπολεμῶντες ἡσυχῇ Aldus et Mead. ex parte quoque Helmst. e quo prius vocab. annotaui, vt Aldinae consentiens, de posteriore nihil annotaui, vnde suspicor eum quoque ἡσηχίᾳ dare cum Stephano et Bern. qui etiam προσπολ. dant. ibid. ἀσμένως Bern.

474. 1. ὀνομάζοντες τῇ] interponit margo Stephan. ἐν.

4. ἐργύσκην Bern. ibid. καὶ μεργίσκην desunt Helmst. ibid. γάνον Helmst.

5. εἴδεμεν Ald. Wolf. οἴδαμεν Bern.

475. 4. ἐθέλει] ἐθέλοι Bern. Mead. quod praetuli.

475. vlt. ἀλόνησον] sic correxit quisquis fuit in codice Mori Aldinae vitium ἀλλόνησον. ὁ μὲν ἀλόννησον Bern.

476. 1. μὴ deest Helmst.

478. 2. εἰς μαγνησίαν καὶ θετταλίαν Helmstad. ibid. περὶ deest Helmst. non male.

5. παρεσκεύασε] sic correxit Bern. Aldinae παρασκ.

10. μεγίσης] θαυμαξῆς Helmst. quod praetuli.

479. 1. ἐρετριέως ἐπιλαθόμενοι Helmst. reliquis, quae interiecta sunt, omissis.

pen. τὰς πόλεις] interponit Helmstad. τε, quod recepi.

vlt. αὐτὰς] Wolf dederat αὐτοῖς. ego vetustam lectionem reuocaui.

480. 1. αὐτοῖς παρακαταθέμενοι] τοῖς παρακαταθεμένοις Bern. et margo Steph.

4. ἐπέδωσαν Mead.

8. κοτυλαῖον (properispomenon) Helmst.

9. ὑπερεβάλλομεν Ald. Wolf. Mead. Helmst. vnum λ dedit H Steph.

10. μισθὸν λαβὼν] μισθαρνῶν Helmst. ibid. ἀνεχυρίαζεν] ἐνεκωμίαζεν margo H St. Bern. et Helm.

481. 1. συνεγείρας Helmst.

6. ἡμᾶς] ὑμᾶς Mead. Coisl. Reg. 2. Helmstad. margo Steph.

8. ἡμέτεροι Helmst. ibid. καὶ οἱ ἱππεῖς Mead.

pen. ἡμῶν et τὸ desunt Mead.

482. 3. πάλιν abest ab Helmst.

5. συγγνώμην Mead.

9. ποιώμενος simplex dat Mead.

15. τρεφόμενος Mori, et Helm. τρεφόμ. margo Mead.

16. ἐμπίπτει Helmst. quod mallem nunc a me praelatum esse. ibid. τῆς θηβαίων] interponit Helmst. τε, quod adsciui.

482. peu.

482. pen. στρατιᾶς] στρατείας margo Steph. quod praetuli.

vlt. ἀθηναῖον Mead.

483. 1. εἰ Ald. Wolf, Helmst. ἐὰν H. Steph.

2. ἴοι Helmst. ibid. ἦν abest ab Helmst.

3. δὴ Helmst. ibid. κωλύσετε] κωλύσαιτε Bern.

4. ἐμπεδῶνα Helmst.

5. μὲν τῷ] inuertunt Mead. et Helmst. quem ordinem praetuli.

8. μὴ deest Aldinae. correxit Bern.

vlt. ἐγκαταλειφθέντι Ald. Wolf. Helmst. η pro diphthongo dedit H St.

484. 2. καὶ θηβαίων] solus Stephanus interposuit articulum ἡ, quem reuocaui.

ant. ὑμᾶς Helmst.

pen. προσγράψας χαλκιδέας] H St. margo interponit καί.

485. 1. προεδρίας dant Aldus, Wolf, Mead. Coisl. Reg. 2. Helmst. συνεδρ. Bern. H St. quod praetuli.

4. προσβιβάζων] προβ. Helmst. et margo Steph. ibid. τὰς μὲν βοηθείας] haec tria vocabula ponit Mead. pone πόλιν.

pen. titulus deest Helmst.

486. 1. πέπραναι τηλικῆτοι] πεπραγμένοι τυγχάνεσι margo Steph.

2. τῆτο Helmst.

3. μέλλων Bern.

9. ἡμῶν Mead.

10. χαλκιδέας Helmst.

16. ἥκει] ἦκοι Mead. Coisl. Reg. 2. Helmst. quod praetuli.

vlt. ὡς] ita Ald. Wolf. Coisl. Mead. Reg. 2. Helmst. ὥστε H St.

487. 3.

487. 3. ἀποῤῥήτων Ald. vno ῥ.

8. καὶ τὸ] τό τε Helmſt. ibid. τὴν ἐκ πελοποννήσου Helmſt.

pen. ἔφη βάλεσθαι] interponit Mead. δὴ, quod adſciui.

488. 3. χρημάτων] ſic Ald. Wolf. Coisl. Reg. 2. Mead. Helmſt., χρήματα H St. et Bern.

6. τέτοις τας] interponunt καὶ Bern. et Helmſt. quod adſciui.

pen. πλείες Mead.

489. 1. πραχθήσεσθαι δὲ ἐκ εἰς μακρὰν] πραχθήσεται δὲ ταῦτα ἐκ — Helmſt. vnde ταῦτα adſciui. eram quoque πραχθήσεται praelaturus, quod vulgata etiam eſt exquiſitius, mea quidem ſententia, niſi praeviditſem, fore, qui vulgatam praeferrent, et me nouandi pruritus notarent. Bern. quoque αὐτὰ interponit.

5. συνεδρεύσοντας] ſic corrigit Bern. Aldin. — σαντας.

vlt. σελήνην] ita Ald., et Wolf. πανσέληνον H St. ad quam ex Helmſt. nihil annotaui. vt credibile ſit eum cum H St. conſentire. quod tamen pro certo non affirmem. codex mihi nunc non amplius in promtu eſt.

490. 7. ἀριθμῶν deeſt Helmſt.

11. μισεῖσθαι] ſic correxit Bern. Aldinae μιμεῖσθαι. In Aldina Colleg. Eman. ſic eſt γρ. μισεῖσθαι ἢ μωμεῖσθαι ὡς ἐν ἄλλοις. In ſchedis Scrimgeri quoque eſt μωμεῖσθαι.

vlt. καινότερον Helmſt.

491. 3. ἄποθεν Mead. per omicron.

492. 2. αὐτῶν deeſt Helmſtad.

4. αἱρήσεται Mori.

5. αὐτοῖς abeſt ab ed. H St. quod eſt in Ald. et Wolf. Askew. dat αὐτῶν. Helmſtad. καὶ αὐτοὶ, quod praetuli.

493. 1.

493. 1. ἐπὶ] γρ. ἐν Askew. et margo Steph.

2. πρὸς τῷ κλέμματι γράψας] adscripta sunt in margine Ald. Coll. Eman. haec ἦγεν προσγράψας τῷ κλέμματι. ibid. καὶ deest Mead.

3. ἀξιῶν] ita Ald. Wolf. Mead. ἀξιᾷν Bern. et H Steph., fort. etiam Helmst, e quo nihil ad Stephaninam h. l. annotaui.

494. 3. ἐκ τῆ ψηφίσματος desunt Helmst.

4. καὶ ἀπὸ τῆ κλέμματος Helmst.

5. καὶ secundum deest Helmst.

7. titulus deest Helmst.

8. στρατείαν Ald. Wolf. Mead. στρατιὰν H Steph. quod reuocaui.

12. δ' εἰπεῖν ἐστί μοι Helmst.

vlt. καὶ deest Helmstad.

495. 7. ἐπαγγελόμενον Ald. Wolf. Mead. Helm. ἐπαγγελάμενον H St. ibid. σήσεσθαι Mead.

496. 1. εἰσέπραττεν margo H St. et hoc et εἰσέπραξε dat Bern.

497. 2. καὶ πάντ' ἐπράχθη Helmst.

3. ὅτι δὲ ταληθῆ] ὅτι δ' ἀληθῆ Ald. Mead. Helm.

4. titulus deest Helmst.

7. τῆ κτησιφῶντος Helmst.

8. ἃ] ἃ Helmst. et margo Steph.

9. γράψαι] sic Bern. et H Steph. γράψας Ald. Wolf. Mead.

499. 1. καὶ τὰ ἀναθήματα] καὶ περὶ τὰ ἀ. Helmst. recepi praepositionem.

3. γινομένοις Helmst. non male.

4. λέγεται Helmst. ibid. ἡμέτεροι Mead. ibid. ἔπειτα δὲ καὶ Helmst. vt Markland coniecerat. Sed bene habet vulgata. δὲ post ἔπειτα solet omitti.

11. τῇ abest ab Helmst.

500. 3. ἐκ deest Helmst.

4. ἐργάσασθαι Ald. Wolf. Mead. Helmſt. ἐργάσεσθαι H St. quod reuocaui.

5. ἄλλον Helmſt.

6. ἀπάσῃ Mead.

vlt. αὐτῶν Bern.

502. 2. παραβαίνων Helmſt.

5. ἐπεύχεσθαι Helmſt. bona lectio. ſcil. δεῖ τὸν ὀμνύμενον. Sed neque vulgata mala, vt dubites vtram praeferas.

10. καὶ primum deeſt Mead.

11. θύσειεν Mead.

13. δέξαιτο (in ſingulari) Wolfiana, errore vt videtur operarum. ibid. αὐτοῖς deeſt Mead. αὐτῶν dant Regg. 1. 2. et Helmſt.

503. 2. ad μαντεῖα addunt pro titulo ὅρκοι. ἀρὰ Aldus, Helmſt. et margo Mead. omiſere hic Stephanus et Wolf, qui Wolf verſu pen. eadem duo vocabula addidit, ibi omiſſa a codd. mſtis, et a Stephano item.

3. ἐρίψετε Helmſt.

4. πρίν κεν ἐμῷ τεμένει margo H Steph.

6. ποτικλύζῃ H St. quod reuocaui. ποτικλύζει Ald. Wolf. Helmſt. ποτικλύζειν Bern. ibid. κελάδον (ſic) ἱεραῖς ἐπ' ἀκταῖς Helmſt.

504. 2. ἐπεργάζοντο Helmſt.

5. παραπλέοντας] καταπλ. Helmſt. quod praetuli. non enim a praeternauigantibus vectigalia exiguntur, ſed ab appellentibus in portu. neque enim Amphiſſenſibus ius erat in oppoſitam Peloponneſiacam oram, vt eſt Sultano Ottomanico in Europae atque Aſiae oras circa Seſtum et Abydum, aut regi Daniae in freto Sund dicto. neque ſunt ſinus Criſſaei tantae anguſtiae, vt naues non poſſint portum Criſſaeum euitare. Praeſtat ergo καταπλέοντας lectioni vulgatae.

7. διέφθειραν] δὲ ἔφθειραν Mead.

pen. ἡμῶν Mead. Ald.

504. vlt.

504. vlt. ἀμφισέων Helmſt. et ſic quoque nomen hoc idem codex et ante et poſt ſimplici σ exhibet.

505. 3. ἀποξέλεσθαι Helmſt.

5. ἀμφισσῶσιν Ald.

6. ὅθεν μᾶλλον] interponit Helm. ἔτι. quod recepi. ibid. αὐτῶ] ſic correxit Bern. vitioſum Aldinae ἐν τῷ.

7. ἀνδρὸς ἰδιώτε] interponit Helmſt. ἢ. quod item recepi.

antep. δὴ] δὲ Helmſt.

pen. ὡς a Wolfio profectum dat Stephanus. Aldus dederat ὃς. Helmſt. dat ὅσω, quod praetuli. ὦ Coisl.

506. 1. διομνήτε Helmſt.

2. πυλαγόρες] πυλαγόρας Helmſt.

507. 1. τῦτον Ald.

3. διόμνητον Helmſt.

5. δ' ἡμῖν deſunt Mead.

8. ὑμετέρας] ἡμ. Mead. Helmſt. quod praetuli. vlt. τῶν deeſt Mead. ibid. τὰς deeſt Helmſt.

508. 1. ἐξαρᾶσθαι margo H St. ἐξαράσασθαι Bern. et Schol.

4. πεμψάμενος Aldus et Wolf. μεταπεμψ. H St. ſchedae Scrimgeri et Bern. quod reuocaui.

pen. με cum deeſſet Aldinae, et Mead. Wolf id de ſuo addidit, ponens pone ἠξίε. Eſt quidem με in Helmſt. ſed pone δὲ. quo retraxi.

509. 1. προειρημένον Mead. a manu prima.

7. προσαγομένε Mead. Ita natant librarii graeci inter προαγωγὸς et προσαγ. in locis illis, vbi de lenonibus et lenis agitur, vt ſatis certo nondum diſceptatum ſit, vtrum ſine ſibilo, an cum eo, exaranda iſta ſint, aut, ſi conſtet tamen praeſtare, vt ſibilus omittatur, tamen nondum ad liquidum deductum ſit, alteram lectionem damnari oportere.

8. γε deeſt Helmſt.

9. ἐνομάζετε Coisl. ὠνομάζετε margo Steph.

509. 10.

509. 10. ἐναγὲς Bern. et margo Ald. Coll. Eman. ibid. ἐξείργετ' ἂν ἐκ τῦ Reg. 1. Mori, Bern. margo Steph.

vlt. κρώβυλος Helmſt. geminato λ.

510. 1. λέγων deeſt Helmſt.

3. δὲ ἔτω] interponit Helmſt. ἐγὼ. quod recepi.

5. δέ μοι Helmſt. ſine ἔν.

7. τὴν ἱερὰν γῆν ἀσεβείας Mead.

11. κεράμια Mori codex. ibid. ἐπαύλια] αὔλια ſimplex Helmſt. quod praetuli.

511. 4. τὸν τῶν προγόνων ὅρκον Bern. Helmſt.

vlt. βελεύεσθε Helmſt. ibid. τὰ κοινὰ Ald.

512. 3. δὴ] δὲ Helmſt.

10. θύσειαν Mead.

pen. μηδὲ τῇ ἀθηνᾷ Helmſt.

513. 2. ἐμῦ] ſic Bern. et reliqui. Solus Ald. ἐμᾶ.

vlt. ἐπὶ δίετες] ſic correctum eſt in Mori codice vitioſum Aldinae ἐπιδόντες. Bern. et ἐπιδίετες et ἐπιδιετῆς dat, vtrumque vnis vocabulis.

514. 2. ἅμας] ἅμα Helmſt. male.

4. πυλαγόρυς] πυλαγόρας Helmſt. et ſic quoque idem p. 515. 12. et 517. vlt. ibid. ἀνηγόρευε Mead.

5. θεῶ] θῷ Ald. quod non eſt vitium, neque alia, ſed eadem lectio per Siglam expreſſa.

515. 9. ἐκινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι] ſolus H St. ἂν interponit, quod reuocaui.

15. ἐνταῦθα δ' ἤδη Helmſt. ibid. μὲν ἐγίγνοντο τῶν ἀμφισσέων κατηγορίαι Helmſt.

16. ἡμετέρας Bern. Helmſt.

516. 1. ἔχοντάς τε δόγμα Helmſt.

5. titulus deeſt Helmſt.

6. ἔν deeſt Mead. eius loco eſt δὲ in Helmſt. ibid. ὑφ' ἡμῶν] pro his duobus vocabulis dat margo H St. πυλαγόρων.

13. ἐδύνατο Mead.

516. vlt.

516. vlt. τῷ deeſt Helmſt.

517. 2. τὸ deeſt Helmſt. ibid. ἐπ' ἀναγκάσει Mori.

4. πολλῶν διαφθειμένων Bern. Helmſt.

5. δὲ abeſt ab Helmſt.

6. τὰς ἀεὶ (ſimplex) Helmſt.

10. σύλλογον] ſic correxit Bern. vitioſum Aldinae ἀνάλογον. cum Bern. conſentiunt ſchedae Scrimg.

11. χρόνῳ ἔμελλε Mead.

13. σύγγραμμα] πρόσαγμα Bern.

518. 1. μήτε λόγων Bern.

5. διέθηκεν Bern. Helmſt.

6. ἡμῶν Helmſt.

vlt. αὐτοῖς] αὐτῆς Reg. 1. Mead. Bern. Helmſt. margo H St. quod probaui.

519. 6. μάλιστα] μάλα Reg. 1. Helmſt. quod praetuli.

11. αὐτὰς] ſic Askew. Brod. Bern. recepi. αὐτῷ dederat Aldus.

14. ab vno κατήγαγον ad alterum omnia deſunt Helmſt.

vlt. ἐξέβαλον (vno λ) Helmſt.

520. 1. ἀφισσεῖς Ald. (ſine μ) ibid. στρατείαν dat Helmſt. ſtatim poſt δευτέραν.

2. ἐπανεληλυθότος Helmſt.

7. μόνον γε οὐκ Helmſt. ibid. προηκάμενοι Bern.

8. τοι abeſt ab Helmſt.

12. τελετὴ Bern. ibid. ἀμεινιάδης (per diphthong.) Helmſt.

521. 2. ὑμῶν] ſic correxit Bern. Aldinae ἡμῶν.

3. ἱερῶν ἐξέπεμψε] interponunt Mead. Bern. et Helmſt. ὄντων. quod addidi.

5. πρώην deeſt Mead. eius loco dat Bern. πρότερον, quod Taylor pro ſcholio habet. ibid. ἐπετόλμησε Helmſt.

521. 6. ἀλυτήριε Mead.

pen. εἰ μὲν γὰρ ὁ κρατῶν Helmſt. ibid. κεκρατημένων (ſic) Mead.

522. 4. ὑπερωρίσθαι Mori. quod idem dare voluiſſe videtur Helmſt. quoque, in quo ſic eſt ὑπερωριεῖσθαι.

8. τῶν abeſt a Mead. ibid. ὁ poſtremi loco dat Helmſt. καὶ.

vlt. ἀγωνίζεται ſimplex Helmſt.

523. 1. σωτηρίας] εὐτυχίας Mead.

3. ἐν Δελφοῖς deſunt Helmſt.

4. poſt θῆβαι δὲ addit codex Mori iteratum θῆβαι. quod recepi.

5. ἐκ μέσου Helmſt.

524. 1. καὶ μὴ δικαίως] negatiuam Wolf de ſuo addidit, quae Ald. et H St. deeſt, et aliis, ni fallor, omnibus libris. ego rurſus expuli. ibid. βουλευσαμένη et κτησαμένη Bern.

525. 1. ἡγεμόνες deeſt Helmſt.

11. ξυμβέβηκεν Mead.

12. εἰσελήλυθεν] προσελ. Helmſt. confirmans meam coniecturam.

16. λέγω Mead.

vlt. δὲ] δὴ Helmſt. καὶ margo H Steph. ibid. σύμπασα Mead. ibid. ἐπαυρεῖ margo H Steph. Askew.

526. 1. ἀλιτραίνει Helmſt., margo H Steph. ἀλιταίνη Mori. ibid. μητιάσαται Mori, Mead. Coisl.

3. μέγα ἔδωκε πῆμα Mori. μέγα πῆμα δῶκε Mead. πῆμα μέγα δῶκε Helmſt.

4. vocabula λοιμὸν et λιμὸν transponunt Mead. et Helmſt.

5. τῶν γε] ὅ γε Mori. In margine Aldinae Collegii Eman. adſcriptum eſt ἄπεσι δύο ἔπη. ſcilicet 5. et 6.

526. 7.

526. 7. ἢ νῆας ἐνὶ πόντῳ τίνυται εὐρύοπα ζεὺς Mori, Reg. 2. Coisl. Mead. Helmſt.

8. δὲ abeſt a Mead.

9. δόξιν Ald.

527. 1. ἀνηρημέναι Bern.

530. 6. ὑμῖν] ſic Wolf. et Helmſt. ἡμῖν Ald. et H Steph.

pen. δὲ abeſt ab Helmſt.

531. 4. κολυτεὺς (ſimplicibus λ et τ) Helmſt.

5. ἐρχιεὺς] ſic Wolf, Bern. Helmſt. margo H St. ἀρχιεὺς Aldus et H Steph.

6. θηβαίοις. λεωδάμας] interponit Helmſt. εἶτα. quod recepi.

vlt. ἀρχίδημος] ἀρχέδ. Mori, Helmſt.

532. 4. ἑήτωρ deeſt Helmſt. ibid. ἀναφλυά-σιος Mead.

6. ἐδυνήθη] ἠδ. Helmſt. ibid. τὴν abeſt ab Helmſt.

8. ἐπεὶ Helmſt.

11. τῶν Helmſt. deeſt. ibid. τὸν αὐτὸν πόλε-μον deſunt Mead. quod Taylor probat, adſcripſit enim recte.

15. αὐτῶν ἥπτετο Helmſt.

pen. περὶ deeſt Helmſt.

vlt. μόνον Helmſt. ibid. δημοσθένη.] addit in fine ν Helmſt. ibid. εἰσαγαγὼν Bern.

533. 5. φιλίππε μὲν τῷ ὀνόματι Helmſt.

pen. δεῖ πλείω] interponit Helm. τὰ, quod recepi.

534. 1. προσποιούμενος Helmſt.

8. ἀφίσηται Bern.

9. κλέπτων] κρύπτων Bern. quod Taylor pro ſcholio habet.

535. 8. ὑμέτερον] ſic Wolf, Mead. Helmſt. ἡμ. Aldus et H Steph.

13. αὐτῇ] τέτε Helmſt.

535. 20. *τὴν κοινωνίαν*] Mead. omittit articulum, quem deleui. ibid. *βοιωτάρχοις* Helmſt.

22. *παριὼν*] ſic Bern. *περιιὼν* Ald. ibid. *πρεσβεύειν*] *πρεσβεύσειν* Helmſt. quod praetuli.

pen. *ὅποι ἂν*] *ὁπόταν* vno voc. Mead. *ὅπῃ ἂν* Mori, Helmſt.

vlt. *ἀντείπῃ* Helmſt.

536. 2. *γράφειν* Mead.

6. *δὲ τῷ ξενικῷ ἐν ταῖς χώραις* Helmſt. (ſic)

8. *διαμαρτυραμένου* Mead. *διαμαρτυρουμένου* Helmſt.

pen. *ἐμῇ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις* Helmſt.

vlt. *φέρων ἐκ τῶν ἀναρπασθέντων τῶν ξένων* Helmſt. Reg. 1. Coisl. Mead.

537. 5. *προγεγενημένης* Bern. Helmſt.

7. *ἔδωκεν* Helmſt.

8. *καὶ μὴ*] inuertunt Coisl. Regg. 1. 2. Mead. quos ſecutus ſum.

18. *τὴν εἰρήνην*] articulum omiſit Helmſt. cuius auctoritati parui.

21. *τὰς τάξεις* Helmſt.

538. 1. *δὲ*] *δὴ* Bern.

8. *τῦτο κήρυγμά τι*] ſic Aldus, Wolf. Coisl. Reg. 1. In Mead. quoque eſt *τῦτο*. H Steph. dedit *τύτῳ κηρύγματι* vno vocabulo. Praeteruidi, vel praeteraudiui potius, quum vxor Stephanicam praelegeret, attendere, quid h. l. in Helmſt. eſſet, aurem fallente ſimilitudine ſoni. Nam exaranti haec mihi codex ad manus non eſt, dudum ad dominos remiſſus.

pen. *ἑαυτῷ* Helmſt.

539. 2. *ἢ μὴν ὅς τι ἐρεῖ* (ſic) Helmſt.

8. *ὑμετέρους ἀνέσρεψαν*] interponit Helmſt. *πάλιν*, quod recepi.

9. *ἀνέτρεψαν* Mori codex.

12. *γράφειν*] *γράψειν* Helmſt. quod praetuli.

540. 1.

540. 1. μὲν deeſt Helmſt.

2. ἀπετρέποντο] ἀπετράποντο Helmſt. quod praetuli.

9. τῶν πραγμάτων deſunt Helmſt.

12. ἐθελήσεις] τολμήσεις Bern.

15. συναποθανεῖται] margo codicis Aldini, qui eſt in Coll. Eman. annotatum habet hoc, quibusdam in libris legi συναποθανεῖσθαι. Sed tum ſtare non poſſit inſequens ἡ ὑμετέρα μνήμη, ſed mutandum ſit cum τὴν ὑμετέραν μνήμην.

pen. γίνεσθε Bern.

vlt. τῇ διανοίᾳ Bern.

541. 3. poſt γίνεσθαι addit Bern. ἀναγορεύοντα.

4. πότερον Bern.

7. ἐπιῶσιν Mori, Mead. εἰσεπιῶσιν Helmſt.

9. ἐλεύθερος Helmſt.

pen. νῦν Helmſt. ibid. τραγῳδιῶν Helmſt.

vlt. ἐννομεῖτο Mead.

542. 5. εἰς ἀρετὴν Helmſt.

8. ἔθρεψε Bern.

9. τραπέσθαι Bern. Helmſt.

vlt. ἂν ἐρεῖ] ſic Aldus, Wolf, Mead. Helmſt. ἀνερεῖ H Steph. vno vocabulo.

543. 1. ἂν] ἐὰν Helmſt.

2. ἀλλ' ἐ] ἀλλ' αὐτὸ Bern. ibid. τὸ ἐκ] interponit Helmſt. γε. quod recepi.

3. σιωπήσεται] ſic Wolf et Mead. σιωπηθήσεται H Steph.

5. ὁ ſecundum deeſt Helmſt. ibid. τῶν deeſt Mead.

pen. ἀρετῆς ἕνεκα deſunt Helmſt. ibid. κάκιστον ἀνδρα γ.] interponit Helmſt. καὶ.

544. 2. ἀφ'] καθ' Bern.

3. ἀναιρεῖτε Mead. ibid. παρανομίας Mori.

5. καὶ ἀνηκέστων deſunt Helmſt.

544. 10. παραγένεσθε, ταῖς] interponit Helm. ἀλλὰ, quod recepi.

545. 6. ἀναστρέψῃ Mead.

9. ἀνατετραφότα] ἀνατετροφ. Bern. quod praetuli.

10. ἐπευθύνειν Helmſt.

14. ἐκ] ἀπὸ ſchedae Scrimgeri.

pen. ἀργυρολογήσας eaedem.

546. 3. αὐτὸν ἐκέλευε Helmſt.

pen. αὐτὸς] ſic Aldus, Wolf. Mead. αὖ H Steph. (ex Helmſt. nihil hic annotaui.) Num vera lectio πάλιν αὖ ἔτος. Sed acquieſco in vulgata.

vlt. καὶ θυτίας] copulam omittunt Mead. et Helmſt. et deleui.

547. 1. κατέσησεν. ἐπωνυμίαν] κατέσησε ποιῆσαι. ἐπωνυμ. Helmſt. quod recepi.

2. προδέδωκεν] ſic correxit Bern. Aldinae vitium προσδέδ.

3. πάραλοι Helmſt. vt Harpocratio.

550. 7. ὅσις ποτέ ἐστι καὶ πῶς βεβιωκὼς ſic ſtruit verba codex Mori.

8. πλησιάζειν Ald. voluitne πλησιάζει νῦν ἐκείνῳ.

9. γράμμα Mead. ibid. δημοσθένης abeſt ab Helmſt.

551. 2. τὸν abeſt ab Helmſt.

8. κοινὴν deeſt Helmſt.

9. ἑαυτῷ Helmſt.

10. λόγον deeſt Helmſt.

11. θῷ καὶ φοβηθῆναι] θεὸν φοβ. Helmſt. ſine καὶ. error natus ex eo, quod θῷ per compendium exaratum ſignificat θεῷ.

14. καταβεβήκει Helmſt.

vlt. τισὶ] Taylor in altero exemplo annotarat, hoc vocabulum a Mead. abeſſe, in altero, eius loco eſſe τι.

552. 2.

552. 2. κατεσέφθαι] ἴσως κατεσρέφθαι (sic) codex Ald. Coll. Eman.

553. 3. συμμετεβάλοντο] per geminatum λ dat H Steph.

554. 5. ἔπραξας ἢ τὶ καὶ Helmst.

555. 2. κλήματα τᾶ] interponit Helmst. τὰ, quod recepi.

3. φορμοραφέμεθα Helmst. vno ρ in tertia syllaba.

556. 1. πρῶτον] πρῶκτον Bern. πρῶτον τον ὥσπερ (media voce sine accentu relicta) Helmstad. ibid. ταῖς βελόναις Bern. ibid. τίνος] sic Ald. Wolf, Mead. Helmst. τὶ H Steph. τὶ τίνος Reg. 2. Coisl.

557. 1. κίναιδος] sic Ald. Wolf. Mead. Helmst. κίναδος H Steph. quod reuocaui.

558. 2. συσῆσαι] συσήσασθαι Helmstad. quod praetuli.

3. σὺ γάρ ἂν κώμην ἀποσήσαις] σὺ γὰρ ἂν θεττα λὸς ἀποσήσειας Coisl. Mead. ἀποσήσαιο Helmst.

5. πρόσεσιν. ἀλλ'] interponit Bern. ἐκ ἔσιν.

6. προσκαθεσθήση] sic corrigit Bern. Aldinae προσκαθεσήση. προκαθεσθήσῃ Helmst. sine σ in prima syllaba.

pen. τι συμβῆ] interponit Bern. καλῶς ibid. σαυτὸν] εἰς αὐτὸν Mead. συνὼν Helmst.

vlt. ἐπιγράψης Mead. ibid. ἀποδράσεις Helmst.

559. 2. post σεφανῆσθαι addit Bern. ἀξιώσεις, quod haud sim repudiaturus, si auctor sit idoneus.

3. πρὸς εὐφημίαν] interponunt τὴν Bern. et Helm. quod recepi. ibid. τῶν λόγων αὐτᾶ Helmst.

7. μὲν] δὲ Mead.

11. ἀντιτιθέντες in praesenti] ἀντιθέντες (in aor. 2.) Mead. Helmst. quod praetuli.

13. ἂν ὁμολογήσειν ὑμᾶς Helmst.

559. 15. ἐλεύθερον αὐτὸν Mead. ibid. καὶ μητρὸς] interponit Helmſt. πρὸς, quod recepi.

16. μὴ τῇ περὶ τὸ γένος ἀτυχίᾳ Reg. 1. pro περὶ dant Aldus et H Steph. πρὸς.

pen. τινα abeſt ab Helmſt.

560. 7. προορᾶσθαι] ſic Wolf de ſuo. προαιρεῖσθαι Ald. et Stephan. quod reuocaui.

8. καὶ τὸν λόγον πείθειν deſunt Mead.

9. τὴν εὐγνωμοσύνην] interponit Helmſt. γ', quod recepi.

10. ἀνδρεῖον καὶ αὐτὸν εἶναι Helmſt.

11. ἐγκαταλείπῃ Helmſt.

pen. πάντα τἀναντία] interponit Bern. δὴ. δεῖ Helmſt.

vlt. δὴ] δὲ Helmſt.

561. 2. ἦν deeſt Helmſt.

6. γύλλων (geminato λ) Helmſt.

vlt. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας ἐκ τῆς πόλεως (non male) Helmſt.

562. 1. θανάτῳ δὲ καταγνωσθέντος αὐτὸς ἀπ' εἰσαγγελίας. Bern.

6. ἐξ ἧς deſunt Mead. qui poſt γίνονται addit δὲ. In Helmſt. ſic legitur ἐξ ἧς δύο θυγατέρας γεννήσας, καὶ ταύτας δεῦρο.

vlt. νόμῳ. ἐξ ἧς δημοσθένης ὁ παιανιεὺς γεγένηται. ἐκεῖν ἀπὸ — ſic Mead. omiſſis reliquis.

563. 1. ὑμῖν] ἡμῖν Helmſt. quod praetuli.

2. δημοσθένης γεγένηται Helmſt.

6. ἐκ abeſt ab Helmſt.

7. τὶς] τι Mead.

8. ἐκ τριηράρχῳ] interponit Helmſt. τῷ. ibid. ἀνεφάνη τὰ] interponit Mead. καὶ.

10. τοῖς λόγοις codex Mori.

563. vlt.

563. vlt. ἐπικέκλυκε] sic est in ed. H St. quam cum Helmst. conferens ego, nihil ad h. l. ex illo codice annotaui. vt videatur idem quoque ibi fuisse. sic correxit quoque dominus quisquis olim fuit codicis Bern. vitiosum Aldinae ἐπικέκληκε.

564. 1. ἐσὶ] ἔσαι margo Stephani, Reg. 1. Helm. quod praetuli. ibid. δ' ἐδὲ] interponit Bern. αὐτῷ.

2. πώποτε deest Aldinae et H. Steph. sed habent Wolf, Reg. 1. et ex eo margo Stephani, item Bern. et Helmst.

565. 1. δεινὸς Coisl. Mead. qui tamen in κακῶς nil mutant. item margo Steph. ibid. κακὸς Bern.

2. σώματι ἐκ παιδὸς. ὥστε Helmst. qua de lectione, vt equidem arbitror, haud aspernanda viderint alii. Decentior quidem est vulgata. Quaerere liberos e maribus, habet durum nescio quid, et aures offendens, pudorem certe. quamquam acerbius ei virus inest.

7. ἀνανδρίαν margo Stephani.

9. συνείδητε Mead.

566. 1. ἐνέχεσθαι τὸν] Helmst. interponit καὶ, quod recepi.

7. ὑπάρχει Mead.

9. περιῤῥαντηρίων τῆς] interponit Bern. καὶ.

11. ἀσεφάνωτον] sic corrigit Bern. vitium Aldinae, in qua haec vox prima litera caret.

13. εἰσκαλεῖς τοῖς] interponit Helmst. ἐν, quod recepi.

14. ἱερὰ δειλίᾳ προδεδωκότα Helmst.

567. 4. καταλύσεται Mead.

10. νῦν] τέτων Bern. Helmst. quod illi praetuli.

11. ὑμῖν deest Mead.

12. πόλις εἶναι] interponit Helmst. ἡμῶν.

13. ὁμολογήσετε Mead. Helmst.

17. σιτήσεις] σιτίσεις Helmstad. quod praetuli. ibid. πότερον deest Helmst.

567. vlt. καταπέπληγαι Helmſt. vnde colligo in libris, ſaltim quibusdam, olim fuiſſe καταπέπτυγαι.

568. 3. διαλογιζόμενος Helmſt. vnde colligo quibusdam in libris verſatam hanc fuiſſe lectionem ἄκουν ἄτοπον (εἴποι τις ἂν ἴσως διαλογιζόμενος) τὰς. μὲν δ. pen. ὑμῖν Helmſt.

vlt. οἴεσθέ ποτε] ſic Aldus, Wolf, Coisl. Reg. 2. Mead. Helmſt. οἴεσθ' ἄν ποτε de ſuo dedit H St.

569. 1. παναθήναια] ὀλύμπια Reg. 2. Mead. Helmſt.

4. ἀδέποτ'] ἀδεὶς ἄν ποτ' Helmſt. quod exhibui. Cum quo diſſentientem qui videat meam annotationem, vt deſinat mirari, qui factum id ſit, docendus is hoc loco mihi eſt. Dudum ante conſcriptas a me annotationes meas typographo dederam in manus, cum codex Helmſtadienſis mihi redderetur. Folium itaque Nn, in quo mea ad h. l. annotatio formulis typographicis excuſa eſt, cum ad me a pueris typographi afferretur emendandum, notula iſtaec tolli iam amplius non poterat. Feci tamen hoc, quod vnum cum venia typographi poteram facere, vt malam texti graeci lectionem meliore mutarem. Sic factum in hoc opere etiam alias paſſim locorum fuit, vt, quod ſcripſiſſem, quamuis minus nunc placeret, relinquendum tamen eſſet. Sic fit, cum feſtinamus, vt labamur.

7. ἐθέλεσί τε καὶ τὰ σ. Helmſt.

10. τῆς πολιτικῆς] articulum, qui vulgatis deeſt, addidi ex Helmſt.

11. ἀναλογίσασθε Helmſt.

12. καὶ ſecundi loco dat Stobaeus ἢ.

15. διαφερεῖτε dedit Aldus, ſine ϑ.

570. 1. ὅτε τῇ] ὅτ' ἐν τῇ Bern. Helmſt. quod exhibui. Pro his duobus περὶ σαλαμῖνα dat Helmſt. vnum σαλαμῖνι. quod ferri poſſit, ſi minus probari. ibid. τὰς πέρσας Helmſt.

570. 4.

570. 4. *Φεύγοντες* Mead. Mor.

571. 3. *τινα τῶν ἀνδρῶν τέτων* Helmſt.

5. *κακεῖνό γε* Helmſt. ibid. *ἔτω* deeſt eidem. vlt. *ἀνάξιοι* Mead.

572. 3. *ἐλάμβανον, ἄξιον*] interponit Helmſt. *ὤν*.

5. *πολὺν*] *πολλὰς* Mead. ego nouum hoc cum illo vetuſto copulaui. ibid. *χρόνον*] ſic Aldus, Wolf, Mead. Helmſt. *πόνον* H Steph. et Bern. ibid. *ξυμμόνι* dat Helmſt. geminato *μ*.

vlt. *ἐφ' ᾧ τε*] ſic eſt in ſchedis Scrimgeri. *ἔφησε* Mead. *ἔφη τε* Ald. Helmſt.

573. 1. *ἐπιγράφειν*] *ἐπιγράψειν* Helmſt. quod praetuli. ibid. *τὰ* poſterius abeſt a Mead. ſed tum prius quoque melius omittatur. Sed bene habet vulgata. ibid. *ἦν*] *ἦσαν* Mead. Schedae Scrimgeri.

6. *τλησικάρδιοι* Helmſt.

574. 1. *κατερὸν* Mor. *κρατερᾶν* Helmſt. ibid. *ἄρηα*] *ἔριν* Helmſt.

4. *τάδ' ἔδωκαν* Helmſt. *τάγ' ἔδωκαν* Mor.

5. *μεγάλων ἀγαθῶν* Bern. et ſchedae Scrimgeri.

6. *ὡς μᾶλλον* et *ἐθελήση* Helmſt. quod ſi admittatur, quamquam nil eo opus eſt, leg. ſit *ὡς μᾶλλόν τις ἰδὼν — ἐθελήση*.

vlt. *ἀμφιξενοῖσι* (pro vno vocabulo) Mead. *χαίρων ἀμφὶ ξ.* Mor. *ἀμφὶ τοῖς ξυνοῖς* Bern.

575. 2. *ἀτρείδαισι* Mor.

3. *ἀμπεδίον*] *ἐς πεδίον* Bern. *εἰς πεδίον* margo H Steph. e ſchedis Scrimgeri.

4. *χαλκοχιτώνων*] *θωρηκτάων* Bern. *πυκαχαλκοχιτώνων* vno vocabulo ſchedae Scrimgeri.

5. *κοσμητῆρα* Mor. Bern. ſchedae Scrimgeri, margo H St. *κοσμήτορα* Helmſt. per omicron in penult. ibid. *ἄνδρα*] *ὄντα* Bern.

8. *ἐσι*] *ἐνταῦθ' ἐσι* Helmſtad. recepi hoc ſupplementum, quod vulgatis male deeſt.

575. 9.

575. 9. τὸ deeſt Helmſt. ibid. προέλθετε Mead. ibid. ἔν τῇ] interponunt δὴ Coisl. Reg. 2. οὖν deeſt Helmſt.

576. 1. ἀποκρίνεσθε Mead. Helmſt.

2. ἐκ abeſt a Mead.

6. μητρῴῳ] ſcholium, quod hunc ad locum e ſchedis Scrimgeri profertur, pudet referre, ineptum in ſe, et ab h. l. alienum.

7. φεύγοντας Mead.

10. ἀγαγόντων Mead.

11. θυσίας (in plurali) Helmſt. non male.

577. 3. χρυσᾶς] ſic Bern. χρυσοῦς Ald. Steph.

5. ἐπολιορκήθησαν Mead. per ω. in quarta ſyllaba.

vlt. τοῖς] τῆς Mead. ibid. προαναγνωθι Bern.

578. 4. εἴτ' ἔχει Ald. ſed vulgatam dant ſchedae Scrimgeri.

5. εἰ ἐκεῖνοι] interponit Helmſt. δ' meam coniecturam confirmans. quod recepi.

7. δίκαιον Helmſt.

8. φιλάμονα (per omicron) Mead. cum altero μ ſuperſcripto.

9. φήσει] φασὶ Mead. φησὶ Helmſt.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Helmſt. quod praetuli.

12. ὁ deeſt Mead.

13. τοῖς] οἷς Helmſt.

pen. ὅταν] ὅτε Mead.

580. 1. titulus deeſt Helmſt.

5. locus hic ſic legitur exaratus in Helmſt. ἄρξαντας κατέλυσαν πρῶτοι τε πόλεως καταπαύειν εἶρξαν. κίνδυνον.

6. ἤρξαντο Bern. quod Taylor pro ſcholio habet.

11. τι] τοι Coisl. Regg. 1. 2. Mead. Bern. Helmſt d. quod recepi.

13. συμμετασχὼν Bern.

580. 14.

580. 14. ὃς] ὡς Bern.

pen. κατελύθη ὁ δῆμος Helmſt.

vlt. εἰσίοι Mead. Helmſt. ibid. γραφὴ] ſic Bern. γραφὴν Ald. H Steph.

581. 1. γὰρ ἀνοσιώτερον] interponit Helmſtad. ἐστιν. Mead. ἂν ἐστιν.

582. 2. ἐποίουν] ἐποιοῦντο Helmſt. quod praetuli.

3. τοῖς παρανόμοις] interponit Helmſt. τὰ, quod recepi.

7. ὑπερπηδήσαιεν Bern.

8. παραλλάξειαν Mead.

vlt. τῶν] τοῦ Mead.

583. 1. ὑμῶν] ἡμῖν margo Steph.

8. ἄλλος] ἕτερος Mead. Helmſt.

11. ἀξηνιεῦς Helmſt.

vlt. ἀντιπολιτευόμενοι ſecundum Wolfium dederat Taylor. reuocaui lectionem Ald. H St. et reliquorum librorum omnium διαπολιτ. vni Meadiano deeſt praepoſitio.

584. 1. ἐξαμάρτανεν Mead. a prima manu.

585. 1. στεφανῶν deeſt Mead.

3. ἐχ ὑπελογίσαντο Bern. Helmſt. ἐκ ἐλογίζοντο Mead.

6. μέλλοντας Mead. ibid. ἐξελαύνειν τοὺς παρανόμων γράφοντάς τι Helmſt.

7. ἀλλὰ πᾶν Bern.

8. ἀγαθὸν Mead. ibid στρατηγοὶ] στρατιῶται Mead. ibid. ἡμῶν Helmſt.

12. τετιμημένος ἐν τοιαύτῃ deſunt Mead. pro τοιαύτῃ eſt in margine H St. τῇ αὐτῇ. ibid. πόλει] πολιτείᾳ Helmſt.

586. 1. συνηγόρῳ deeſt Helmſt.

587. 3. ὕδωρ deeſt Helmſt. ſine damno ſententiae. poteſt enim ſubaudiri. ibid.. poſt αἰτεῖ addit Helmſtad. τὸν νόμον αἰτεῖ.

588. 1.

588. 1. λόγῳ δημοκρατεῖ αἰτεῖ Helmſt. interiectis omiſſis.

5. διενεγκεῖν, ἁπάντων] interponit Helmſt. ἔπειτα, quod recepi.

7. δεῖ deeſt Helmſt.

9. παρασχεῖν Bern. παρασχέσθαι Helmſt.

589. 2. τῷ ψηφίσματι καὶ τοῖς παραγεγραμμένοις νόμοις Bern.

6. παρακαλῆς dedit Steph. παρακαλεῖς Ald. et Wolf.

7. πανέργον Bern. et ſic quoque idem paulo poſt p. 590. 10.

8. τὴν ἀκρόασιν deſunt Helmſt.

590. 9. δημοσθένη] δημοσθένην Helmſt. et ſic idem quoque verſu penult. et p. 591. 2. quibus tribus locis eum ſecutus ſum. δημοσθένει hic dat Mead.

12. ἐπανερωμένῃ (per ω) Ald. Mead.

pen. καλέσοι] καλέσει. καλέσω Bern. καλέσω quoque dat Helmſt. quae lectio ſi vera eſt, vt videtur, neceſſe eſt, Aeſchinem dediſſe, εἰ βέλεσθε, καλέσω. ibid. ἀναβοήσεις] ἀναβοήσῃ Mead. et Helmſt. quod recepi. ἀναβοήσεις Aldina Colleg. Eman.

vlt. καλῶν γὰρ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς] ſic dederat Wolf. prima duo vocabula de ſuo addens. quae rurſus expunxi. deſunt enim reliquis.

591. 2. δ' abeſt a Mead. ibid. δέξει Mead.

3. ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ἵνα] ſic ediderat, Stephanum ſecutus, Taylor. Ego reuocaui lectionem Aldinae, quam Wolf quoque retinuerat. Ex Helmſt. nihil hic annotaui. vt videatur cum Stephano conſentire.

592. 2. τὸν ἴδιον] Taylor in alio exemplo annotarat deeſſe Meadiano τὸν, in alio deeſſe ἴδιον. ibid. τοῦ δημοσθένους] τὸν δημ. Mead. Helmſt. quod praetuli.

592. 4. ἔχω Mead.

6. ἀπέδειξα] ἐπέδ. Mead. Helmſt. quod praetuli.

7. ἐξέλεγξα Mead. Ald.

pen. προβαλλόμενον] ſic etiam in Helmſtad. eſt. dedi ſecundum Stephanum vno λ. ibid. προσγράψαντα Mead.

593. 2. ταύτας Mead.

6. φυγὼν Mead.

pen. λέγω deeſt Coisl. Mead.

vlt. ἀπολογεῖσθαι πρὸς] interponit Bern. καὶ. καὶ τὸν deſunt Mead.

594. 3. ἐδὲν ἀνάξιος Reg. 1. Coisl.

6. συγχωρῆτε Mead. Helmſt. ibid. ἀγνοῆθ' Mead. ἀνῆθ' Helmſt.

vlt. βελεύσεται Mead. βουλήσεται Bern.

595. 5. πρὸς deeſt Helmſt. verum tamen ἀλλήλας idem dat, non ἀλλήλοις.

pen. καὶ deeſt Helmſt.

596. 1. λόγε Mead.

597. 2. deeſt δὴ Mead. ibid. ἐὰν τοῦτον] interponit Bern. μὴ quod recepi.

pen. κλάει Helmſt. ibid. ῥᾷον] ſic Bern. ἑᾳδίως Ald. Helmſt.

vlt. ἀνθρώπων deeſt Helmſt.

598. 1. ἔξω τῆς πόλεως περιεσηκότι Mead.

599. 3. ὅτι deeſt Helmſt.

5. ποτε δημοκρατία] Helmſt. interponit articulum ἡ, quem recepi.

pen. λογοποιεῖς Coisl. Mead.

vlt. αὐθημερὸν Helmſt. et Mead. a prima manu. ſed a ſecunda αὐθημερῶν, vt Aldus et H. St. in Bern. et Wolf. eſt αὐθημέρων.

600. 3. τῷ deeſt Helmſt. item τὰς.

vlt. κενὰς Ald. Wolf, Mead. καινὰς Bern. et Steph. quod reuocaui.

601. 2.

601. 2. φύγω Helmſt.

3. περιγράψατε] περιεγράψατε et περιγράψετε margo H Steph. εἰ περιγράψετε Bern. quod recepi. nam vulgo deeſt coniunctio.

4. ὅποι Mead.

6. ἢ πρὸς] deeſt coniunctio Helmſt. et deleui.

602. 2. ἐξορμᾶς codex Coll. Eman. ἐξέρχῃ Bern. quod Taylor pro ſcholio habet.

pen. φωνῆς] κραυγῆς Helmſt.

606. 4. ἡμῶν Helmſt.

5. φοβήσεται codex Mori.

vlt. ἐλθὼν ſimplex Helmſt. ibid. διαχρήσηται] ſic Bern. διαχρήσεται Ald.

607. 2. μιαρὰν] ſic Bern. μιχρὰν Ald.

608. 1. πάντας deeſt Helmſt.

609. 6. περιέρχονται τὴν] interponunt γὰρ Mead. et Helmſt. quod recepi.

10. ἐλπίζει] ἐλπίζειν Mead. Bern. Helmſt. quod praetuli, non quo melius ſit vulgata, ſed vt planior ſic plerisque legentium redderetur oratio, quorum multi videntur haud aſſueuiſſe mori oratorum atticorum, ab obliqua oratione ad rectam, et rurſus ab hac ad illam tranſiliendi, ſine conſenſu codicum ego equidem hic nihil mutaſſem.

610. 3. ἀδικεῖν deeſt Helmſt. non male.

7. ὠφέληται, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ καταβέβλαπται] Helmſt. ſic dat ὠφέληται πολλὰ, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλ. quod exhibui. Videtur in quibusdam libris, vnde vulgata noſtra manauit, πολλὰ iteratum fuiſſe ad hunc modum, ὠφέληται πολλὰ, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ καταβέβλαπται. quae non eſt inſcita lectio.

9. ἀνήσειν Helmſt. ſolenni errore librariorum graecorum η et οι permutantium.

11. τι abeſt.

610. 13. ἡσυχίαν μὲ τῆ βίου (fine αὐτὴν) Helmſt.

611. 2. μέλλειν Mead.

3. τὰ μὲν κεφάλαια Helmſt.

4. ἔκαξον] ἔκαξα Mead. Helmſt. quod praetuli.

6. ἐπήνεγκα Helmſt.

612. 1. τάτῳ] ſic Bern. τάτων Ald.

7. δοκεῖ Ald. Wolf. δοκῆ H St. quod reuocaui.

8. ὁπόταν καὶ ἃ οἱ Bern. ὁπόσα οἱ Helmſt.

9. γὰρ] δὲ Helmſt.

10. ἐξελεγχθήσῃ Bern. non male, ſi auctor ſit ſatis idoneus.

11. γραφὴ] ἀρχὴ Helmſt.

14. ἔπω] εἶπω Mead.

vlt. διηλεγμένε Helmſt.

613. 2. ἴδομεν Ald. Wolf. εἴδομεν H Steph.

8. ἐν] ſic Bern. Askew. ἐκ Ald.

pen. δοκῆ Helmſt.

vlt. καὶ τῆ] interponit Bern. ἐςι.

614. 1. πολιτευομένου] ſic et Bern. πολιτευμένου Ald. ibid. παραλείπειν, Helmſt.

3. τῆ μηδέπω] interponit Bern. σε. Aldina dat τὸν μηδέπω.

9. φανερῶς ὑπ' ἐμῆ Mead. ibid. ἐξελέγχῃ (ſic) Mead.

vlt. πλέον] πλεῖον Mead. quod praetuli.

615. 2. πόλιν (ſimplici λ) Mead. Ald. Helmſt. ſed hic cum virgula ſuperne transuerſa impoſita, nomen proprium indicante, πόλλιν dant ſchedae Scrimgeri.

5. ἐπεξιοῦσι, πολὺν] ἀπαξιοῦσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν Helmſt. vnde recepi, quae probanda erant.

7. ἀεὶ τὸ] interponit Helmſt. δὲ, quod recepi.

vlt. ἔτω] ἐ τὸ Bern. quod praetuli.

616. 1. κατεσκεύασας H Steph. Bern. sed participium dant Helmst. Ald. Wolf. quod seruaui.

2. Ολυμπιᾶσιν Mead.

3. διεστρέβλωσας] διαστρεβλώσας Helmst. quod praetuli.

4. γράψας] ἔγραψας Helmst. quod item praetuli.

5. καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ] καί τοι παρ' αὐτῷ Helm.

8. περὶ τότε Helmst.

12. περιέστασαν Helmst.

14. δὲ] γὰρ codex Mori.

vlt. ἀγωνήτοις Ald. verum ille aliud nihil dedit, quam ἀγενήτοις. In typis Aldi ε saepe tam curuam et inversam habet figuram, vt ab eo non multum abludat. Pari modo ε ad formam τῦ ω accedit in illo specimine codicis Helmstad. aeri inciso, quod ad initium orationis in Ctesiphontem exhibui. γρ. ἀνονήτοις. μᾶλλον δὲ ἀγενήτοις. ἐν ἄλλοις ἀγνοήτοις margo Aldinae Coll. Eman. ἀγενήτοις Askew.

617. 4. ἔνατα (vno ν) Mead.

618. 2. ἀνερωτᾶς] ἀντερωτᾶς Helmst. quod praetuli ob vs. 1. p. 617.

5. ἀπόδοιτο] ἀπόλλυσιν Helmst.

618. 9. τὲς abest ab Ald. et H Steph. sed est in Wolf. Mead. Bern. Helmst.

vlt. ἀποκρίνοιντο] sic est in Ald. Wolf. Mead. ἀποκρύπτοιτο H Steph. Ex Helmst. nihil ad h. l. annotaui, vt videatur cum Steph. consentire. ibid. δὲ] δὴ Bern.

619. 3. ἐπρεσβεύσαμεν Mead.

pen. ὡς] ὧν Bern. quod praetuli.

vlt. ἀγαναχτῶ Bern. in indicatiuo.

620. 3. ἐκ εὐδοκιμεῖν] οὐδ' εὐδ. Helmst. quod praetuli. ibid. εἰρημέναν] Ita Aldus, Wolf. Mead. σαφή-

σεμνήνων Bern. H Steph. et ni fallor Helmſt. quoque, vnde nihil ad h. l. annotaui.

621. 1. καὶ δὴ] interponit Bern. οὕτω.

2. εὐπορίαν Bern. et margo H Steph. e ſchedis Scrimgeri.

622. 8. ὁρᾷν Helmſt.

pen. τοῖς deeſt Helmſt.

623. 2. καταφεύγει Mead. ibid. ἂν deeſt Mead. ibid. ἅ] ἃ Helmſt. forte voluit ἥν. ibid. γλῶτταν Mead.

3. τὸν αὐλὸν Helmſt. quod poſſit ferri.

5. πυθέσθαι deeſt Helmſt. ibid. ἀποβλέψαντες margo H Steph.

6. ἀποψηφίσεσθε] ſic vulgati cum Mead. ἀποψηφίσαισθε margo H Steph. et Bern. quod praetuli.

8. ὁ deeſt Mead.

11. ἐνεπίπλατο Mead. ſine μ.

624. 2. ἐπεισιόντων Wolf de ſuo dederat. ἐπεισαγόντων caeteri omnes, quod reuocaui.

4. ὄμηρος deeſt Helmſt. non male. notum erat vel pueris, quis id diceret, vt ſuperuacaneum eſſet poetam appellare.

6. ἐν deeſt Helmſt.

7. τὰ ἔνδοξα] interponunt μὲν Mead. et Helmſt. quod recepi.

9. καὶ deeſt Mead.

10. φαύλους] φαυλοτέρους Mead. quod praetuli.

pen. ψηφιεῖσθαι Mead.

625. 6. κυκλίους χορεύς] dithyramborum. ſchedae Scrimgeri. Hic dederat Wolf ἐγκυκλίους. ego vero veterem lectionem vocabuli ſimplicis reuocaui.

7. δὲ οὐ] οὐ δὲ Mead. ibid. κριταὶ deeſt eidem.

9. τῶν διαπεραξαμένων Helmſt.

626. 4. παρακολουθῶν. Helmſt.

7. γε deeſt eidem.

pen. καὶ prius deeſt Mead.

628. 1. αὐτὸν deeſt eidem.

3. ἐγένοντο, καὶ πλείους] pro copula dant Reg. 2. et Helmſt. οἱ. ibid. ἀκριτως Bern.

8. παραγίγνεσθαι Helmſt.

10. ὑφ' omittit Helmſt. ibid. ἐπέθετο πρότερον Mead.

vlt. ἐναντίον ὑμῶν ἀναλογισαίμην Mead. ἀναλογησαίμην Ald. (per η) ſed Bern. correxit. ἐναντίον ὑμῶν ὁμολογησαίμην Helmſt.

629. 2. ςεφανοῦν Helmſt.

5. ἐξεργᾶσθαι Bern. et margo Steph.

6. τοῦτον Helmſt.

pen. οὐδὲ τὰς τάφρους deſunt Helmſt. cuius ex auctoritate verba haec vncis incluſi.

631. 1. τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων margo Stephani.

632. 4. διατελῆ Mead.

5. τῶν ἀθηναίων Helmſt.

7. περὶ] ἐπὶ Mead. Helmſt.

8. παραλίπω Helmſt.

vlt. ἀνέγραψεν idem.

633. 5. τριακόσια] τριάκοντα Bern. Helmſt.

8. ἐξεργάσατο Bern.

10. ἐνοχλεῖς ἀεὶ] interponit margo Steph. ἡμῖν.

14. τοῖς] ſic corrigunt Bern. et Askew. Aldinae vitioſum τῆς.

634. 3. δημοσθένη] addit ν in fine Helmſt. item p. 637. 1.

5. ὅπου γὰρ δὴ τοὺς Helmſt.

6. καὶ deeſt Helmſt.

634. 8. ὅταν δὲ ἄνθρωπος] aduersatiuam δὲ cum δὴ mutat Bern. plane omisit Helmst. cuius ex auctoritate expunxi. nam alias oratio sibi non constat. Qui seruant, iis pro ὅπῳ versu 5. leg. est ἥπου. et videtur in libris vetustis gemina h. l. fuisse lectio, alia ea, quam dedi, alia haec ἥπῳ γὰρ — ὅταν δὲ ἄνθρ.

10. ἀκούων deest Helmst.

11. ἀφίσασο Bern. quod est vulgatae scholium.

635. 1. συναχθησόμενος (syllaba minus) Mead.

7. συνείποι Ald. Wolf. συνείπῃ H Steph.

10. ἔδοσαν Ald. Steph. ἔδωσαν Wolf. quod operis typographicis imputo.

vlt. μόραν] Ita Wolf et Bern. μοίραν Ald. et H Steph.

636. 1. τὸν secundum deest Helmst.

4. ad δώσετε addit Helmstad. φήσετε, quod ego quoque addidi, sed margo Steph. addit ἀντερῶ διὰ τὶ δώσετε. ibid. ὅτι δειλὸς, ὅτι δωροδόκος Helmst.

10. καὶ τὰ ἀγνώμονα Helmst.

pen. ἐάν τινα] εἴ τῳ margo Steph. ἐάν τῳ Coisl. Regg. 1. 2. ἐάν τε Helmst. ἐάν τις Ald. ambigue vtrum ἐάν τισιν, an ἐάν τινας, an denique ἐάν τιν' (cum apostropho) pro τινα, quod Wolfio debetur, et est in Bern. et ed. H Steph.

vlt. ἑαυτὸν Helmst.

637. 9. ἀποκρινεῖσθε] Haec est Wolfii παραδιόρθωσις, a Stephano quoque adoptata, etiam e schedis Scrimgeri prolata, quae schedae a me magni non fiunt. In Aldina, Mead. et Helmst. est κρινεῖτε, quod reuocaui, et verum esse docent insequentia. sed excidit vocabulum σκοπεῖτε. quod quamuis viderem prorsus esse necessarium, tamen de meo ingerere ausus non sum. Lego interim σκοπεῖτε, τὶ κρινεῖτε. *considerate, quam sententiam sitis pronunciaturi.*

638. 3. ἀσχήμων ἂν τῷ βίῳ] ἀσχημονῶν τῷ βίῳ Reg. 1. Helmſt. ſed tum leg. quoque ſit βδελυρευόμενος. dedi pro ὢν de meo ἐν.

4. ὁ δὲ] ἑδεὶς Reg. 1.

9. ἐνοχλεῖν ἐνταῦθα ἤδη Helmſt.

11. φέρεται Mead.

12. νῦν μὲν] ſic et Bern. inuertit Aldus.

pen. ἐπερησομένυς Helmſt.

639. 2. τῷ deeſt Mead. Helmſtad.

4. ἐὰν ἔν τυς πρ. Helmſt.

6. φυλάξησθε, καλῶς ποιήσετε. ἡ γὰρ Helmſt.

9. ἐπιπολὺ] ἐπὶ τὸ πολὺ Mead. quod praetuli.

vlt. καὶ deeſt Helmſt. ibid. τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων] cum lectione Aldi, in Stephani margine repraeſentata, conſentit Mead. pro poſtremo vocabulo dat Bern. κτημάτων.

641. 4. αὐτῷ τὺς ἐπαίνυς. ἔτω γὰρ καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμεληθήσεσθε Helmſt.

6. ὅτι] εἰ Helmſt. quod praetuli.

7. αἱ ſecundum deeſt Helmſt.

pen. παρὰ] περὶ Ald. ſed iſtud dat Bern.

vlt. πρωτευόντων ἀνθρώπων ἐν Mead.

642. 1. ἀσία] ἐκκλησία Mead. ibid. ἐν ſecundum deeſt Helmſt. ibid. ἐφ'] ἐν Helmſt.

2. ἔξιν deeſt Helmſt.

5. καὶ deeſt Mead. ibid. παρακελεύονται δὲ οἱ μὲν ὑμῖν idem.

9. καταγεγηρακὼς profectum eſt a Wolfio. caeteri παραγεγ. quod reuocaui.

643. 3. τὰς] τῆς Helmſt. ibid. ἐνταῦθα δ' ἀνὴρ Mead.

4. μόνος deeſt Mead. ego coniecturam Taylori μόνον in textum admiſi. ibid. ἐπιχειρήσας Bern. Helm.

6. ἐν ἀρεῖῳ πάγῳ Bern. quod pro ſcholio habeo.

643. 7.

7. τὸν Φόβον desunt Mead.

643. pen. ἄνανδρος Wolf. Mead.

644. 1. ὑπερώρισαι ἂν Helmst.

5. ἀποπέμψετε] ἀποπέμψεσθε Helmst. quod praetuli.

pen. ἐπ' ὀνόματι δὲ τῆς π. Bern.

645. 1. τὸν καιρὸν μὴν μνήσθητε (sic) Helmst.

10. βελεύεσθε. καὶ μὴ μόνον Helmstad. reliquis omissis.

11. ἀλλὰ κρίνετε desunt Mead.

13. ὡσὶν] σώμασιν Mead.

pen. οἱ βοηθήσοντες] articulo carent Ald. et H St. quem dant Mead. Bern. et Helmst. cum Wolfio.

646. 3. διατετέλεκε deest Mead. et facile possit omitti, cum proximum διαγεγένηται sufficiat. Verum affectat Aeschines, et, quod mireris magis, ipse Lysias, breuitatis ille studiosissimus, eiusmodi redundantiam isocolorum tenacem.

5. ἀποβλέψατε Bern. βλέψαντες simplex dat Mead. ibid. βυζαντίοις Bern. Helmst.

pen. τῶν] τοῖς Helmst.

647. 2. ταῦτα ἂν πεισθῆσεσθε Helmst. ibid. τρέφοντες (in nominat.) Helmst.

5. δωρημάτων Mead.

10. ὥσπερ] ὡς simplex est in Mead. Helmst.

17. μὲν deest Mead. ibid. ἀρίθμιον Mead. Helmst.

22. ἧς] ἴσ. γῆς. ἐν ἄλλοις δὲ γράφεται ὡς ἐνταῦθα Aldina Colleg. Eman.

antep. κομίσαντα τὸ] interponit Mead. εἰς τὴν ἑλλάδα, quod recepi.

648. 2. ἐκ οἴεσθε (sine ἂν) ξενάξαι (simplex) Helmst. ἀναξενάξειν codex Mori.

4. ἀντιπράττειν Helmst.

648. pen. παραλειπομένων] per iota ſimplex dat Mead. παραλελειμμένων Helmſt. quod praetuli.

Ad epiſtolas Aeſchinis.

656. 1. μεννυχίας Helmſt.

2. ακέρων A. In epiſtolis Aeſchinis Taylor duobus tantum codicibus mſtis eſt vſus, quorum alterum litera A. alterum litera B. deſignauit. qui codices cuiates ſint, mihi non conſtat. Vniuerſe, his epiſtolis parum diligentiae adhibui, annotationum nihil addidi, quae ſint conficiae, iſto nomine indignae. Demoſthenis autem quae nomen praeferunt, eius ſunt, genuinae ſunt, tam perſpicuis inſignitae notis veritatis, vt ſenſu carere eum neceſſe ſit, qui contra dicat. Pauca tantum in texto graeco mutaui, quoad eius fieri poterat, currente praelo, parcens ſtomacho typographorum facile irritabili, dum relego chartas adhuc madidas, mendasque expurgo. Paene me nunc huius opere piget pudetque. Praeſtabat, hanc Camarinam aut non mouiſſe, aut perpurgaſſe. Notularum, ſi quid inter legendum in mentem venit, id in hunc libellum variantium coniiciam. Aldinam harum epiſtolarum editionem contuli ipſe a p. 673. inde ad finem. Nam ab initio fueram oblitus. Helmſtadienſe exemplar earum calamo exaratum ego non contuli ipſe, ſed vxor pro me. vnde nonnunquam dubium ſuboritur de vera illius lectione codicis, qui nunc ad manus non eſt amplius. Haec praefanda habui.

657. 1. νηρησσὸν] κορησσὸν A. B. κορασσὸν Helm. ibid. κείων] κέω B. κίων Helmſt. ibid. καθήσαντες Helmſt.

658. 1. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντίος B. Helmſtad.

658. 1.

658. 1. εἶτα ἐσπέρας πάλιν A. sic etiam B. et Helmst. nisi quod πάλιν omittunt. et profecto ἐσπέρας est necessarium.

3. ἐνπίμπλαντο B. ἐμπίμπλαντο Helmst.

4. ἐγίγνοντο A. ibid. αὐτῶν deest B. Helmst.

5. ἀδὲ] ἅτε A.

6. ἀδέν τι. ταῦτα B. Helmst.

pen. ἐπύθοντο] ἐπείθοντό A. ἐτίθεντο Helmstad. egregia lectio, quam recepi. *interpretabantur.*

vlt. ταφέντος] Noscitis hinc saeculum, quo cusae hae sunt epistolae, tertium a Christo nato, aut quarto, quamquam huius potius. prodierunt vtique e schola aut Libanii, aut alius alicuius sophistae ex illo grege, de quo Philostratus pluribus exponit. Nobilis hic designatus in insula Delo sepultus Consul aut praetor aliquis Romanus fuit. Neminem fugit, quanta tum fuerit Romani nominis apud Graecos reuerentia.

659. 1. ἦν deest Helmst. ibid. προσβάλλειν] προσβαλεῖν A. quod praetuli.

3. ὥς τι] εἴη τε A. ὥσπερ εἴς τι B. ὡς abest ab Helmst.

4. χρῶμα deest B. et Helmst. eius loco dedi de meo χρῆμα.

5. ποικίλων] ποικίλον A. quod praetuli. ποικίλως ἀνθρώπως Helmst. et B. ibid. ἀποφεύγοντες] ἔτι φεύγοντες. A. ἔτι ἀποφεύγ. B. recepi ἔτι.

6. κατὰ τὸν πόρον desunt A.

pen. ἔχοι] ἔχοιεν A. ἔχει B. Helmst.

660. 1. ὑπὲρ] εἰς B. Helmst. ibid. ψαμμιεθέντος B. ibid. συνόπτῳ Helmst.

3. ἀπ' ἄρκτε B. ἀπὸ ἄρκτων A. ibid. ἐφερόμεθα deest A. πάλιν πέντε νύκτας ἐν πελάγει ἐφερόμεθα B. inclusi vncis.

4. ἐν τῇ θαλάττῃ Helmst.

660. 4. ἐν αἷς deſunt A. ἐν οἷς dat B.

5. τοροώνη B. πορώνη Helmſt.

pen. αὐτῇ B. ibid. τοὺς deeſt A. κατὰ τοὺς νόμους μὴ σεφανοῦται B. in margine τὸ μὴ εἰς τὸ κατὰ τὸς νόμους.

vlt. τέσσαρσιν A. ibid. ἀφικόμενος A. ibid. ἐπίνηον B.

661. 1. μοι] με A.

2. με deeſt Helmſt.

4. διέβην] ἀφικόμην B. Helmſt.

5. ταῦτα A. B. ibid. ἔχομεν A. B. ἔχω Helm.

6. συμβαίνη A. B. ibid. poſt εὐτύχει addunt A. B. item Helmſt. καὶ μὴ πολιτεύῃ. bona lectio et texto recipienda.

7. καὶ μὴ] μήτε B. Helmſt. καὶ μὴ πρόσκρυε μήτε [ſic ſi ibi fuit, ſed ſuſpicor μηδὲ fuiſſe, quod ſententia quidem poſtulat] τοῖς ἐλάττω δυναμένοις. ἔῤῥωσο. Elegans lectio, vulgatae haud paulo praeſtantior. εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύῃ, μήτε πρόσκρυε μηδὲ τοῖς ἐλάττω δυναμένοις. ἔῤῥωσο.

Epiſtolae ſecundae titulus hic eſt in Helmſt. ἐῤῥῶσθαι κτησιφῶντι. Sed ἐῤῥῶσθαι videtur ad finem ſuperioris epiſtolae pertinere. Videtur vxor hic erraſſe.

1. ἐπέσελεν B.

2. ὀνειδίζεις B. Helmſt. in quibus etiam ἐπηρεάζεις videtur fuiſſe.

4. τοιαῦτα B.

vlt. μηδὲν ὧν δι' ὧν διελέχθης Helmſt. errore oculi manusque easdem literas perperam iterantis.

662. 1. βλέπων eſt a Wolfio, reuocaui Aldinae βλέποντα, quod etiam B. et Helmſt. dant.

2. συμφορὰν B. Helmſt.

3. ἔπειτα δὲ εἰς τὸ σκυθρωπὸν B. cuius margo σῶ addit, quod deeſt Aldinae et Helmſt.

663. 2.

663. 2. ὑστερίσειν B. et Ald.

4. πολλάκις deeſt Helmſt. quod aut cum ἐπέστειλα cohaeret, aut cum ἐχρημάτιζον. quod vocabulum bene habet. χρηματίζειν eſt tractare negotium aliquod, negotiari, ſiue per te praeſentem, ſiue per abſentiam et per alios. Si πολλάκις hic ſignificat idem atque ἄν, *forſitan*, ſi quae *forte* mihi eſſent nonnulla expedienda Athenis, indicio eſt, epiſtolas has Aeſchine iuniores eſſe. Seriori enim aetate demum incipiebat πολλάκις pro ἴσως vſurpari.

5. ἐκ] ἐδ' B. et Helmſt. ibid. διοχλοῦσι B. Helmſt.

6. poſt ἐπηρεάζεις addunt iidem καί, quod recepi. In Aldina hic eſt eius loco exiguum ſpatium vacuum.

7. ἀποβλέπων eſt a Wolfio. reuocaui ἀποβλέπεις lectionem Aldinae, B. et Helmſt.

664. 3. poſt χρησῇ addunt B. et Helmſt. τε.

4. διὰ ταῦτα Ald. B. Helmſt. ibid. νομισθεὶς B. Helmſt. Ald.

6. καί ποτε] ποτὲ δὲ B. Helm. ποτὲ μὲν Ald. ibid. ἧττον (in neutro) Helm. Ald. ibid. ἐγενόμην deeſt Ald. Helm. B. Eſt ergo a Wolfio additum. Mallem a me deletum eſſe. Cernebam confodiendum id eſſe. Sed ſemel erat a typothetis e Taylorano exemplo exaratum, quibus parcendum erat. Editores hinc diſcant, chartas ita comparatas in typographeum mittere, vt emendatione currente prelo nil opus ſit. Vt ſtatim excuſum erat prelo hoc primum folium epiſtolarum Aeſchini tributarum, repetii reliqua folia exempli Taylori, et feſtinans perluſtraui, Wolfianas mantiſſas et reliquas παραδιορθώσεις expunxi, primigenias Aldinae et MSS. codicum lectiones reſtitui, quoad eius fieri potuit in iſta

iſta feſtinatione. Nam ne integri quidem diei moram dabat typographus. vt ſperem in reliquis duobus foliis haud ſuperfore multa graſſationis Wolfianae veſtigia. Sed ad rem redeo. Mei ſi fuiſſet arbitrii, conſtituiſſem h. l. ſic — *ἴσως νομισθεὶς, τότε μὲν ἀδ' ἀνυττόμην, νῦν δὲ tunc quidem ne pungebar quidem.*

7. *ὑπὲρ αὐτᾶ* Helmſt. et Ald.

8. ad *δύναμαι* ſcholium hoc dat margo B. *κατὰ παράλειψιν.*

9. poſt *ὑβρίζεσθαι* addit B. *καὶ.*

pen. *ἀμύνεσθαι* B.

vlt. *ἡμῖν* B. Helmſt. Ald. procul dubio rectius. *me, meisque neceſſariis ſolis.* ibid. *αὐτὰς* cum aſpero B. Helmſt. et hoc recte.

665. 3. poſt *ἀνιᾶν* addit B. *ἔτι.* ibid. *μὴ* deeſt B. Helmſt.

4. *αὐτῷ* B.

6. *σοι* deeſt B.

pen. *πατρίδι*]*πόλει* B. Helmſt.

vlt. *γενόμενοι* deeſt Helmſt.

Epiſtolae tertiae praeponit A. hunc titulum *Αἰσχίνης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.* item B. niſi quod hic primam vocem omittit.

666. 1. *πάντες* deeſt A.

3. *ἑαυτῶν* deeſt eidem.

4. poſt *ἐπείπερ* addunt A. et B. *ἅπαξ.* ibid. *καὶ κατηγορῶν ἃ. α. ἑάλων*] haec deſunt A.

pen. *ὤφλε*] *ὤφειλε* A. quod praetuli. intereſt enim inter *ὄφλειν* et *ὀφείλειν.* ibid. poſt *γέρων* addit A. *ὤν.*

667. 2.

667. 2. ἔπαθον] ἔπαθεν A. B. praetuli hoc. ibid. εἰκότως ἂν ἐμοὶ νομίσαιμ' ἂν αὐτὸν γενέσθαι A. ἀλλὰ ἔγωγε εἰκότως μοι νομίσαιμ' ἂν B.

3. αὐτὸ] dedi de meo αὐτῷ. Poteram quoque αὐτὸν praeferre, ſed tum τὸ verſu 3. mutandum fuiſſet in τῷ. vtrum optes, perinde bonum eſt. alterutro modo ſcripſit auctor quisquis is eſt. aut αὐτῷ γενέσθαι τὸ, aut αὐτὸν γ. τῷ —

Epiſtolae quartae

verſu 1. ἐπεὶ B.

2. bene habet hic locus. idem eſt ac ſi dixiſſet παύσῃ γὰρ τὸ πολυπραγμονεῖν διὰ τὸ πολυπραγμονῆσαι ἃ πρόϊκα. impoſterum non eris curioſus, poſtquam mihi poenas tuae curioſitatis dederis, legendo longam hanc epiſtolam, cuius tibi lectio erit moleſta.

668. 2. poſt ὃν addit B. πᾶ.

4. τὸ γράμμα] id eſt τὸ σύγγραμμα, τὸ βιβλίον. Pindarum deſignat.

669. 3. ἡμέτεροι B. Helmſt. Ald.

4. poſt μετὰ τᾶ addit B. καὶ non male.

8. δὲ] δὴ B. Helmſt. Aldina. reuocaui.

pen. νυνὶ Helmſt. ibid. ταῦτα B. et in margine, παροιμία.

vlt. ἀνάγκην B. Ald.

670. 2. προσῆκε a Wolfio profectum eſt. προσῆκον dant B. Helmſt. Ald. quod reuocaui. ibid. γυνή ποτε B.

9. ἔχω rurſus a Wolfio eſt, et proximum ἄγω. In B. et Ald. eſt ἔχοι et ἄγοι, in Helmſt. ἔχει et ἄγει. praetuli hoc.

12. μὲν δὲ] interponit Helmſt. οὖν. qui νῦν dare voluiſſe videtur. ibid. ἵνα additamentum Wolfianum

num abeſt ab Ald. B. et Helmſt. ibid. μὴ ϑ'] μὴ οὖν Helmſt. quae vera eſt lectio, et debebat a me recipi, ſed in feſtinatione non ſtatim ſentiebam eius bonitatem. μὴ cohaeret, non cum δοκῶ, ſed cum μόνον. Conſtructio eſt δοκῶ οὖν μοι μὴ μόνον βούλεσθαι (niſi potius βεβουλῆσθαι leg. eſt) μηνύσαι, ἀλλὰ καὶ συντετᾶσθαι (ſic enim leg. non συντετάχθαι) ἐγκεκωμιακέναι. videor mihi, non ſolum voluiſſe indicare — ſed etiam contendiſſe laudare.

671. 1. ad συντετάχθαι adſcriptum eſt in margine B. hoc ſcholium ἔμπροσθεν ϑεῖναι. quod me ſcholium ad reperiendam duxit veram lectionem, quae eſt, vt modo dixi, συντετᾶσθαι. a verbo συντείνεσθαι. idem quod σπεδάσαι.

2. τῷ] rurſus Wolfii eſt. reddidi veram lectionem τῷ, quae eſt in Aldina. ibid. ἐχιᾶσθαι] malim εἰχιᾶσθαι in perfecto paſſiui.

3. τοσοῦτον Helmſt. rectius.

Epiſtola quinta cum quarta eſt copulanda.

duae enim hae, nunc diuulſae, primitus vna fuerunt.

672. 2. Ὁπλισία] nullum hoc nomen graecum eſt. lege Πλαισία. ibid. καὶ ſecundum deeſt B. Helmſt. Ald. eſt ergo a Wolfio. facile poteſt eo careri. ibid. εἰ καὶ] inuertunt B. et Helmſt.

3. ἀλλ' οἷον] malim ἕν interponi.

5. ἡμῖν B. ibid. προβούλε B.

8. ἐγὼ ἀχ] interponunt Ald. B. et Helmſt. μεδίμνοις. quod reuocaui expunctum, ſed per nefas, a Wolfio. Latiniſmus hic eſt. Numera hoc quoque in notis, vnde fraus harum epiſtolarum et aetas multo, quam fuit Aeſchinis, recentior deprehendatur. Latini amant

amant vocabula eadem iterare, vel ingeminare, vt si dicas. *Laudem* hanc multo maximam duco, quam *laudem* nemo mihi eripiet, fidei in mandatis exsequendis.

pen. κωθοκύδας Helmstad. ibid. ἐδυνάμην Helmst.

vlt. ἃ deest B.

673. 1. μικρολογίαν ἐμὴν δόξω δηλῶν B.

5. καλλίας B.

6. ἀπολαύματα Ald.

12. ἄλλης deest B.

pen. ἕτω μὲν] ἔτω B. ibid. παρόντα ὥσθ' ὅπερ a Wolfio est, reuocaui lectionem Aldinae, B. Helmst. καὶ pro media voce dantium.

674. 1. ἀπηλάχθαι δικεῖν τῆς] hoc iterum Wolfio debetur. pro media voce dant Aldina, B. et Helmst. ποιεῖ. vnde ποτε effeci. ad primam vocem adscriptum est in B. hoc scholium τὲ πολιτεύεσθαι δηλονότι.

7. τεσσαράκοντα B.

8. In Aldina est ἀλησι χωρὶς tanquam duo diuersa vocabula, non vt vnum. nisi quod ἀλησι accentu caret. Pro eo est in B. ἄλσει.

9. ἄλωσε B.

pen. μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ, ἡττᾶσθαι] sic dederat Wolf de suo, addens ποιεῖ, quod cum neque in Aldina, neque B. neque Helmst. sit, ego deleui, et de meo pro μηδένα dedi μηδενὸς. sine dubio scriptum fuit

o

in antiquis libris μηδεν (id est μηδενὸς) vnde μηδένα effecerunt. *Splendidius non est, quam vllum aliud quodcunque vile et ignobile facinus.*

675. 2. λέγει B. Helmst.

6. ἰδεῖν ἡμῖν B. Helmst. ibid. ἐπανίοις B.

Titu-

Titulum Epistolae VI. qui Aldinae et reliquis impressis deest, addidi ex A. et B.

1. κομίσας A.

4. χαρμόλα] χαρίμον A. ibid. σκόπει δὲ ὅπως] sic dederat Aldus. particulae δὲ suffeci ἔν ex A. B. Helmst.

5. αὐτὸν δέξη] sic secundum Aldum dederant omnes editi. ego ὑποδέξῃ suffici ex A. et B.

6. πρέπων] dedi de meo πρεπόντως. ibid. ἡμῖν. ὦ καὶ] sic secundum Aldum reliqui editi. deleui ὦ ex auctoritate A.

7. ὡς μάθῃ ὡς ἐ] pro secundo ὡς dedi ὅτι ex A. et Helmst. ibid. ἔρημον φίλων ὑπέλαβεν] sic secundum Aldum reliqui. ἔρημοι φ. ἐσμὲν A. pro ὑπέλαβεν suppeditat margo B. variam lectionem ὑπεδέξατο, quam praetuli.

8. μνήμη καὶ λόγος A.

Epistolae VII.

2. μὲν deest B.

3. μόνον νομίζω] interponunt secundum Aldum omnes editi πρὸς ὑμᾶς. quae sustuli, auctoribus B. et Helmst.

4. τυφῶν A.

676. 1. τῆς deest B. Helmst.

2. τῷ γὰρ μελανώπῳ A.

4. ταῦτα τοῖς νόμοις] sic cum Aldo reliqui. τοῖς νόμοις ταῦτα A. B. quem ordinem praetuli. ibid. πεπονθέναι παρ' αὐτὸς ἀγωνιζόμενος τὸς νόμους. A.

7. πολλὰς ἄλλας A. ibid. post λαμπροτάτων addunt A. B. et Helmst. ποτε, quod addidi.

677. 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸν πατέρα σε A.

677. 2.

677. 2. τρισχιλίων Helmſt.

ibid. δραχμῶν τὴν ἀκμὴν συνηταιρηκέναι] ſic ſecundum Aldum vulgati. Ad συνηταιρηκέναι ſcripſerat haec Taylor in ſchedis [ἠτερικέναι aut aliquid ſimile, ſed abſonum, B.] ἡταιρηκέναι Helmſt. quod praetuli. vulgata e ſcholio videtur nata, ad προαθέντα cum adſcripſiſſet aliquis τὴν ἀκμὴν δηλονότι. quod vocabulum δηλονότι ſolet per compendium exarari, quod ignorantes, qui locum hunc exſcribebant, neſcio qui, in συν detorſerunt.

3. νέοις δ' κοινὰ ταῦτ' εἶναι πρὸς Θεμιστοκλέα] ſic Aldus cum reliquis vulgatis. νέοις κοινὰ ταῦτ' εἶναι, δ' τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα B. et Helmſt. quod praetuli.

5. αὖθις deeſt A.

ibid. ὑμῖν δοκῇ B. Helmſt. ſine ποτε.

6. νυνὶ δὲ] ὑμῖν δὲ A. B. quod praetuli.

ibid. μὲν deeſt Helmſt.

7. παρέχεσθε Wolfiana. παρέσχεσθε B. Helmſt. Aldina, quod reuocaui.

ibid. poſt θορυβῶντες addunt A. et B. ἀεὶ. Helmſtad. δὲ. f. voluit τε.

8. ἀκροάσασθαι] ſic cum Aldo vulgati. ἀκροᾶσθαι A.

9. poſt ἄμεινον addidi ἦν e B.

11. λέγειν ψηφίσασθαι τὰ μέγιστα A. Helmſt. omittit δὲ.

13. λοιδορεμένων Helmſt.

14. δοκοῦντες Helmſt. ibid. βλασφημιῶν B. Helmſt.

vlt. ποιεῖν] ποιῇ adſcripſerat Taylor, ſine nota codicis, qui videtur B. eſſe.

Epiſtolae IX.

678. 2. ὅτι deeſt B. et Helmſt.

3. videtur leg. ὡς ὑπὸ τὴν νύκτα.

679. 2. καὶ tertium deeſt B. et Helmſt. et Ald.

3. πλείονα] dedi de meo πίονα.

5. δ' deeſt Ald. B. Helmſt. eſt ergo Wolfii.

7. ἂν rurſus eſt Wolfii. deeſt Ald. et Helmſtad. ibid. μηχανώμην eiusdem eſt. ἐμηχανώμην reuocaui ex Ald. et B. et Helmſt.

8. ὅμως] malim ὅλως.

9. ἀχ ἡδέως ἐπὶ τῇ ςερήσει] ſic cum Aldo vulgati. praetuli lectionem Helmſt. ἀχ ἡδόμενος ἐπὶ τ. ς. In B. eſt ἀχ ἡδέως ςερόμενος τῆς ἐμαυτῦ π.

11. ὑπολαμβάνων οἰκεῖν] interponendum videtur ἀσφαλῶς, vel ſimile quid. Poſt οἰκεῖν addit B. ἔχ-ρωτο.

Epiſtolae X.

1. ὁ δὲ Κίμων] prodit hoc nomen Libanium epiſtolae huius perinde patrem eſſe, atque ipſe ſe Cimonis fert; quem ad taedium vsque vbique locorum crepat.

vlt. κήδες] neceſſitudinis, eius nempe, qua nulla poteſt alia arctior eſſe, filii cum patre.

680. 1. ἀδενὸς. ὅτε κατὰ] ſic vulgati ſecundum Aldum. ὅτε deeſt B. In Helmſt. ſic eſt ἀδενός ἐςιν. ὅτε κατὰ — quod recepi mutata diſtinctione.

3. ἔχειν] dedi de meo ἔχων. *quae viderim ibi, cum ſemel placeat ſcribere, tametſi largam habeam ſcribendi copiam, tamen reticebo.*

4. ἀπειροκαλεύεσθαι] etiam hoc vocabulum ab aetate Aeſchinis abhorrens, Sophiſtam prodit.

680. 6.

680. 6. δέκα μὲν γλῶσσαι] satis habet initium versus noti allegare. alias debuisset δέκα δὲ στόματα addere. Sed facile legens quisque ipse subiiciat.

ibid. λέγειν Helmst.

8. περγάμων] γάμων Helmst. τάφων B. vbi Taylor adscripsit. F. Ταφίων. quod quid sibi velit non intelligo. Bene habet vtraque lectio, vt ambigas, vtram optes, περγάμων an τάφων. Significantur sepulcra Heroum, qui circa Troiam occubuerunt, quorum habemus epitaphia a Gu. Cantero latina facta. Frequenter hos tumulos in Heroicis commemorat Philostratus. Ex hac quoque nota aetatem harum epistolarum noscites, Philostrati saeculo, et circa, seculum ardebat φιλισοριήσία Troicorum monumentorum, Romanis obtinentibus, qui se a Troianis oriundos ferrent.

10. ad πρὸς αὐτοῖς legitur in margine B. hoc scholium ἔμπροσθεν αὐτῶν. Sententia est πρὸς αὐτοῖς τοῖς τάφοις τῶν ἡρώων. Finge tibi Libanium cum grege discipulorum et Homero, quem illis explicaret, manu tenens, obeuntem campos Troianos, et singula quaeque a poeta enarrata demonstrantem. hic situs est Patroclus, hic Antilochus, hic cecidit Hector etc.

ibid. γινόμενα B.

12. ἐπιτρέπει ἡ ὥρα ποιεῖν.

15. in margine B. legitur γρ. ὑπ' αὐτοῦ.

681. 1. παρθένος] sic vulgati libri omnes, idem e B. adscripserat tamen Taylor. vnde constat eum in illo codice aliud reperisse, quod reticuit, errore calami, a voluntate dissentientis. ego παρθένοις suspicor ibi lectum esse, quod de meo dedi. cohaeret cum ταῖς ἄλλαις. Callirrhoe dicitur ὄνομα μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις παρθένοις, id est ὀνομαστὴ, *clara*. opponuntur hic inter se ὄνομα μέγα, puella, *magnum nomen*, metony-

mice, aut ſynecdochice, pro, habens magnum nomen, et πατρὸς οὐ τῶν ἐπιφανῶν patris haud clari, ignobilis.

ibid. πατρὸς δὲ τῶν] addidi δ' e B.

5. Θέμις τοῖς ἐξωτέρω] pro media voce dant Ald. B. et Helmſt. αὐτοῖς, quod reuocaui, mutata diſtinctione. *quemadmodum illis*, Troianis puta, *mos et fas eſt*, ſpectare. Quomodo autem? ſcilicet ἐξωτέρω ὁρᾷν. *procul, eminus.*

8. ἐξ ἡμέρας] in B. adſcriptum eſt hoc ſcholium ἤγουν πρὸ μιᾶς ἡμέρας. h. e. *pridie*, die ante.

9. εὐπρεπὴς B.

ibid. εἰωθὸς deeſt eidem.

10. ποιήσω σοι. ταῦτα] ſic vulgo. deleui mediam vocem, mea auctoritate, vt natam e fine v. ποιήσω. quem accuſatiuum hoc verbum poſtulat, is latet in praemiſſo καλλιῤῥόην.

682. 2. πρὸς] εἰς Helmſt.

6. ὀργίζομαι] profectum a Wolfio, expellens, reſtitui ἐργάζομαι ex Helmſt. et Aldina. de codicibus A. et B. Taylor in ſchedis reticet, qui eos in annotationibus auctores huius lectionis laudat.

9. ἐπελάβετο] ἐπεβάλλετο Helmſt. quod praetuli. ἐπεβάλετο B. cum hoc ſcholio ἤγουν ἀρχὴν ἐποίει.

10. ad τροχῶν adſcriptum eſt in margine B. hoc ſcholium ἤγουν κολάσεων.

11. poſt μαγνησίαι addidi ταὐτὸ e B.

12. μέανδρον B.

13. ἄταλον (vno τ) B.

14. poſt ἔφη addidi αὐτᾷ e B. et Helmſt.

pen. νομίζει] dedi νομίζειν e codicibus, ad quos Taylor in annotatt. tacitis nominibus prouocat. Nam in ſchedis nihil illinc annotatum reliquit. aptus eſt hic infini-

infinitiuus ex ἔφη. *aiebat Cimon se* existimare. Attalum athletam ideo sic robustum et validum esse, quod esset e furtiuo concubitu natus. Vulgo spurii valentiores et excitatiores habentur legitime procreatis. Quaere, cuius aetatis ille fuerit Attalus athleta, vt ex ea epistolarum aetas eluceſcat. Inuenies procul dubio in Corporibus Inscriptionum, Gruteriano aut Muratoriano, aut alio quopiam simili, in saeculo post Chr. nat. secundo, aut tertio, aut quarto. Sed in hoc potius, si Libanii hae sunt epistolae, cuius esse aio.

vlt. πολλὰς deest Helmst.

ibid. post πληγὰς addit B. καὶ.

ibid. ἐξίοι] e palaestra puta, cuius se studiosum esse genuinus Aeschines alicubi fatetur. Sententia est, patrem, Maeandrum, sibi stomachari, quod non vicisset, eoque non effeciſſet, vt cum ipsius, filii, nomine, suum, patris, quoque nomen a praecone renunciaretur.

683. 1. λέγει] λέγειν B. quod praetuli, pendens rursus ex ἔφη.

2. ἀνηγόρευεν B.

ibid. ad ἀπορεῖ adscriptum est in margine B. hoc scholium ὁ κίμων δηλ.

3. ἐπίδαμνον ὁμοίως] interposui δ' ex Helmstadiensi.

ibid. πάλιν] dedi de meo πόλιν.

4. καρίωνα] hoc aut a Wolfio est, quamquam a se profectum negat, aut nescio a quo. in Ald. B. et Helmst. est κατιὼν δ', vnde effeci κατ' ἰώνιον. scil. πέλαγος. Epidamnus vtique Ionio mari assidet.

683. 4. τὸν μεστικὸν] deeſt articulus Aldinae, B. Helmſt. et deleui.

5. γενόμενον] γεγονὸς Helmſt. et B.

pen. εἶδον] ἰδὼν Aldina, B. Helmſtad. quod reuocaui.

ibid. δὲ δοκεῖ] dedi de meo δ' ἐδόκει.

vlt. ὡς] ſuperſcriptum in B. ἵνα pro ſcholio.

ibid. μοι] μὴ B. Helmſt. Ald. quod reuocaui.

ibid. poſt τραγικὰ addunt B, et Helmſt. τε, quod adſciui.

684. 1. ἢ] εἰ Helmſt.

ibid. δεῖν καί τι ἡμᾶς Ald. B. Helmſt. δεῖ (in indicat.) Helmſt. Videtur in verbis παθεῖν et ἐργάσασθαι ludere velle. Prius refertur ad illud ingens periculum, quod Libanius et Cimon adibant, vt vici paene comburerentur. ἐργάζεται autem οἷον ἐν ταῖς κωμῳδίαις is, qui alterum cornutum facit. Scamandro Cimon hic cornua imponebat, rapiens virginitatem puellae, quae virginitas Scamandro debebatur; quemadmodum Iupiter in comoediis Amphitryoni.

5. poſt ἀπόλλωνος addunt B. et Helmſt. μοι, quod addidi.

ibid. καὶ Διονύσῳ] interpone τετάρτην. Maeander, Hercules, Apollo, ſunt tres. Bacchus ergo quartus erit cornifex.

ibid. ἐπάξων] ἐπάξειν Helmſt. quod praetuli.

pen. ξένον malim. α adhaeſit e proximo ἀνέμῳ.

vlt. ὑπομεῖνοι B. Helmſt.

685. 1.

685. 1. μὲν παθὼν] interponendum videtur ἐγὼ.

ibid. ὡς σχετλιάσοντι καὶ ἐμοῦ μᾶλλον. B.

Epistolae XI.

1. ἠβελόμην] ἐβελ. Helmst.

6. πολιτεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν Helmst. caeteris omissis.

7. μὴ] μηδὲ B. quod praetuli.

ibid. ῥάδιον] ῥάδια B. et Aldina. quod praetuli. Constructio haec est ὠόμην ἐκ εἶναι ῥάδια συμβελεύειν, μηδὲ τῶν ἐπιτηδείων τισὶν, ἃ προσήκει, ἐχ ὅτι πόλει. Quae oportet facere, ea autumabam haud facilia suasu, ne amicorum quidem quibusdam, nedum vniuersae ciuitati.

8. post συμβελεύειν addit B. προσήκειν. quod recepi sic, vt mutarem cum προσήκει, et ἃ ei praeponerem.

ibid. τε] δὲ B.

9. εἶναι deest B.

686. 2. αὐτὸς] αὐτῷ B. Helmst. quod praetuli. *ibidem.* Athenis puta.

4. ἤδη reuocaui ex Aldina, quod est quoque in B. et Helmst. vulgo eius loco est εἰμὶ. sed εἰμὶ solet post ἕτοιμος omitti. v. ad versum 7. ad quem eadem sunt annotanda, quae hic.

ibid. μόνον B. Helmst.

6. post παραπρεσβείας addit B. πάλιν, quod recepi.

686. 6. δίκην deeſt Aldinae et B. quod vulgati poſt με addunt, et deleui.

7. εἰμὶ] ἤδη Helmſt. Aldina.

10. τε] με B. dedi de meo γε.

ibid. με deeſt B.

11. ἐκεῖτε] ἐκεῖθεν B. praetuli. quamquam vulgata pro ἐκεῖ poſſit accipi.

12. verba παύσομαι γράφων dat B. pone συμφέρειν.

ibid. δόξῃ] δόξω B. Helmſtad. *exiſtimauero*. praetuli.

14. οἱ] ὃ Helmſt. ad. h. l. in B. adſcriptum eſt hoc ſcholium. σημείωσαι ὅτι δύο κολακεῖαι εἰσὶ. μία μὲν καὶ ἁπλῆ καὶ πᾶσι δήλη, ἑτέρα δὲ σύνθετος καὶ δοκοῦσα μὴ εἶναι, ὅμως ἐστὶν, ἣ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο.

16. προσχήματος] πρόσχημα τῆς B. Helmſtad. Ald. dedi προσχήματι.

vlt. poſt ἠγεμόσι addit B. ἡ.

687. 2. περιόντος] ſchol. B. ζῶντος.

3. Schol. B. τὸν Δημοσθένην αἰνίττεται.

6. ὑμεῖς δὲ] ἐμοὶ μὲν Helmſt. ἐμοὶ δὲ B. cum addito hoc ſcholio. ἐλλειπτικὸν, δοκεῖτε ὅτι.

ibid. θέλετε h. l. indicatiuus eſt, neque poteſt imperatiuus eſſe. proſopopoeia eſt oratorum, quo ſub falſa ſpecie ſeueritatis obiurgantis auribus dat et adulatur. Gaudebant enim Athenienſes grauiter obiurgari de ſecordia, infeſtis autem animis accipiebant et aegre ferebant oratores potentiam ſuam eleuantes.

pen. τινας ὑμᾶς] inuertit B.

688. 1.

688. 1. ὑμῖν δὲ μετὰ ταῦτα συμφέρει] ὑμῖν, μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν B. Helmſtad. quod praetuli.

3. ἀεὶ deeſt B. Helmſt.

6. ἱκανὴν ἦσαν] inuertit B.

7. καὶ deeſt Helmſt.

ibid. τύχης ἀγαθῆς] complectitur hoc quoque opes belli. τύχη h. l. eſt ſtatus rerum, in quo quis eſt conſtitutus, τυγχάνει ὤν. ſic bella parantium haec eſt τύχη ἀγαθὴ, ſi copiis rerum valeant ad bellum pacemque neceſſariarum, vt hoſtibus ſint formidandi.

ibid. ἡμᾶς B.

10. ἐχείρας deſunt B.

12. ὑμῖν B. ſed non patitur hoc inſequens εἰδήσομεν.

13. num poſt ἄξια deeſt πράττειν.

ibid. γράφοντες] id eſt παραινοῦντες ἐν τῷ γράφειν.

vlt. δισχίλια B. Helmſt. ſed ratio auri ad argentum erat olim vt 1. ad 10.

ibid. νέων non redundat, ſunt enim ἐν ἥβῃ quidam haud νέοι. ſignificantur hic iuuenes recentes adhuc viribus animisque, nondum moleſtiis fracti atque macerati, nondum cladibus ad deſperationem deiecti.

689. 1. τοσοῦτο B.

4. ὑμῶν Helmſt.

6. ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοὶ] ſic vulgati. ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοὶ Aldina et Helmſt. et ſic quoque B. niſi quod ei ἐν deeſt. quod poteſt etiam abeſſe, et malim paene abeſſe. Dedi de meo ὑπὲρ αὐτῆς, εἴ τι [ſubaudi κακὸν vel δεινὸν] γέ-

γοιτο ἐν αὐτῇ *si quid in ea contingat finisteriur*, si quid ei secius accidat. nota historia apparitionis deorum in bello persico, instante pugna ad Salamina. In margine B. adscriptum est γρ. εἰσηγγέλλοντο. quae est deprauatio corrigere volentis id, quod prauum cum cerneret esse, nesciret quomodo corrigeret.

8. ὅτι] ὅπῃ B.

11. post κἂν addit B. μὲν, quod recepi.

12. τὰ ὅπλα] articulus deest B. Helmstad. Aldinae.

vlt. ἡττηθησόμεθα] ἡσθησόμεθα B. Helmst. Aldina, quod reuocaui.

690. 3. ἔργον δεῖν εὐφρονοῦντος πρὸς B. εὖ φρονοῦντος ἔργον δεῖν πρὸς Helmst. Aldina, ex illo δεῖν effeci ἀεὶ.

6. ἐπιχορηγεῖ] dedi de meo ἐπιχειρῆτε.

8. ὅμοια B. Helmst. Aldina.

ibid. νικήσας πολλάκις] inuertit B.

vlt. ἀντιγράφῃς] margo B. ἀντιπάλῃς. vulgatam qui defendere velit, assumendum ei erit, ἀντιγράφῃς dictos in palaestra et stadio fuisse aduersarios inter se compositos. quicunque enim in stadio certare vellet, nomen ei erat profitendum. Id tum ἐγράφετο. Cum sortirentur paria certantium inter se, eorum nomina ἐγράφετο scribebantur, et ἀντεγράφετο contrascribebantur. Hinc ἀντίγραφος, cuius nomen ita esset in libris agonothetarum scriptum, vt esset aduersarius eius, cuius esset ἀντίγραφος.

691. 2. αὐτοῖς Helmst.

3. θαυμαστὰ] dedi de meo θαυμαστὸν.

4. συλλαβεῖν] scholium B. βοηθῆσαι.

691. 4.

691. 4. *Φάσκειν ὑμᾶς*] *Φάσκεσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς* B. quod praetuli.

6. *εἰρηνεύειν*] *εἰρήνην ἄγειν* B.

7. *ἡμᾶς*] *ὑμῖν* Helmſt. quod cohaerebit cum *πολεμῆσιν*.

ibid. *δεῖ δὲ ἀ τῆτο σκοπεῖν* B.

8. poſt *ὁμονοητέον* addit B. *ὑμῖν*. et poſt *πολεμοῦσιν*, addit *ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων*.

vlt. *ὡς ἴσμεν*] interpoſui *δεῖν* de meo.

692. 1. *συρρατίας* B. vtrumuis, per *ι* aut per diphthongum, labentis eſt vocabulum graecitatis, non Aeſchineae.

3. *διαφέρειν*] ſcholium B. *ἤγουν μηδὲν πρᾶγου ποιεῖν*.

ibid. *αὐτὰς*] dedi de meo *αὐτᾷ*. redit ad Antipatrum, quo etiam *ἐκεῖνον*.

4. *αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομεν*] ſecundum et tertium vocabulum, a Wolfio intruſa, deleui. non ſunt in Aldina, neque in B. neque in Helmſt. pro *νομίσομεν* dedi *νομίσωμεν*. In B. et Helmſtad. eſt *νομίζωμεν*.

ibid. *μὲν* deeſt Helmſt.

vlt. *καταλύσατε* Helmſtad. num *καταλύσαιτε* dare voluit. *illum quidem*, Antipatrum, *deleatis velim*.

693. 2. *ἡμῖν* B.

3. *ἀλλὰ καὶ τούτων*] dedi de meo *κἂν τῆτῳ*.

5. *ἡμῶν* B.

vlt. *μὴ*] *μηδὲ* B.

Epiſto-

Epiſtolae XII.

694. 4. λόγων] λόγες B. Helmſt. Ald. praetuli hoc. cohaeret cum γυμνάσας.

8. ἀποδόμενος] ſcholium B. πωλήσας.

695. 4. θαυμαζῶν Helmſt.

6. κρείττων B. κρείσσων ἐγένετο. μετὰ δὲ ταύτην (interiectis omiſſis) Helmſt. ſed haec interiecta idem poſtmodum addit poſt γεγονέναι verſu 13.

8. μικρὸν εἰς] interponit Helmſt. δὲ. plane abeſt εἰς a B. et mallem ipſe abeſſe, et ſic totum locum legi — ἐξέπεσον, ἃ μικρὸν δεῖγμα τοῦτο τῷ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς καλῶς ἐμὲ πεπολιτεῦσθαι νομίζειν. *quod ne a Demoſthene quidem accuſante condemnatus fuerim, hoc non contemnendum viſum eſt argumentum, vos ipſos cenſere, me praeclare in rep. verſatum eſſe.* ἐφάνη cohaeret cum δεῖγμα. et νομίζειν cum τῷ. πεπολιτεῦσθαι dedi de meo pro vulgato πολιτεύεσθαι.

9. ἡμᾶς Helmſt.

10. νομίζειν addidi e B. νομίζεσθαι dat Helmſtad. quod etiam poſſit ferri.

12. ἐχ ὅπως] ſcholium B. μὴ μόνον.

13. ὅτι, ὥσπερ ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες] ſic vulgati. quam lectionem vitioſam eſſe, vel hoc ſolum prodit, quod ante φεύγοντες deſit articulus, neceſſarius vtique, ſi duo genera hominum, mortui cum exſulantibus, velut diuerſa inter ſe copulentur. Sed ὥσπερ abeſt ab Helmſt. et Aldina, recte. iidem enim ſunt mortui cum exſulantibus. nam qui exſulant, pro ea rep. vnde exſulant, ciuiliter mortui. *homines*, ait. *ſic*, vt ego, *mortui*, (addit per enarrationis modum) *et exſulantes.* quapropter οὕτω ſuſtuli, et

li, et comma poſt οὕτω poſui. ſubaudi ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἀποτέθνηκα.

15. καὶ] ſecundum deeſt B.

ibid. ἐγένοντο τὰς τρόπας B.

vlt. poſt γενομένων addunt B. et Helmſt. ἐκείνων. in margine B. legitur hoc ſcholium ἤγουν τῆς τύχης. voluit ergo iſte ſcholiaſta ad ἐκ μέσα ſubaudiri τῆς τύχης. quod ſequatur, qui volet, per me licebit.

696. 1. αὐτὰς τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος B.

2. δὴ] ſcholium B. μάλιστα.

3. προαιρέμενοι, παντελῶς δεικνύουσι] ſic vulgati. inter duo prima vocabula interponunt B. et Helmſtad. καὶ, quod recepi, et aliter diſtinxi. cohaeret enim παντελῶς cum ἀεὶ: *ſemper et omnibus in rebus* ἀεὶ καὶ παντελῶς *abſolute facientes cum hoſtibus, eorumque partes praeferentes.*

10. δὴ] δῆθεν B. quod praetuli.

12. malim παρ' αὐτᾶ.

ibid. καὶ οὐκ ἐσθ'] ſchol. B. λύσις ἀντιπίπτοντος.

vlt. καὶ μὴν] ſcholium B. ἑτέρα λύσις.

697. 1. παρ' ὑμῶν] ἀφ' ὑμῶν B. inter lineas. pro ſcholio, ni fallor.

ibid. παρ' ἃς Helmſt.

2. λοιδορεμένην αὐτῆς] praetuli lectionem B. et Helmſt. λοιδορεμένης αὐτῆς.

3. ἀφικόμενος] ἀφικόμην B. et Helmſtad. quod praetuli.

5. ἑαυτᾶ Helmſt.

6. τὰς συμφορὰς Helmſt.

697. 7.

697. 7. *ἐδόκει τὴν πόλιν. ὡς γὰρ ποῤῥωτάτω*] sic vulgati. quod edidi, id habui e B. et Helmst.

vlt. *ἀμύξει*] scholium B. *ἤγουν ταράξει, ἀποσπάσει.*

698. 1. *ςερεᾶς*] dedi *περαίας* auctore Marklando.

3. *ταλάντων, ὅσων*] interponunt Aldina et Helmstad. *δυοῖν.* quod num ab ipso auctore profectum sit, an a scholiasta, in dubio relinquam. vtrumque enim potest verum videri. ad *ὅσων* adscriptum est in margine B. scholium hoc. *εἰρωνικὸν.*

vlt. *μόνον* Helmst.

699. 4. *ἴσως*] *γρ. εἴσω* margo B.

6. *ἐπιζαμένην* B.

7. *ἐπαισθανομένων* B.

8. *δέδωκε* B.

9. *γενόμενοι ἀφήρηνται. καὶ ἕτεροι*] *γενομένων ἀνήρηται πόλιν. καὶ ἕ.* B. Helmst. Ald. vnde effeci *γενομένων αὖ ἀφήρηται πάλιν. καὶ ἕ.* coniungi solent *αὖ* et *πάλιν. ἀφήρηται* redit ad *ὁ θεὸς. deus rursus abstulerit.*

10. post *ἔοικε* addit B. *ἡ.*

11. *τὲς ἡ*] inuertunt B. Helmst. Ald.

700. 2. *χαρίσασθαι* Helmst.

3. *αὐτὲς* deest Helmst.

6. *πεισαίμην*] dedi de meo *πείσαιμ' ἂν.* iterari *ἂν* sic, vt alterum redundet, notum est. poteram quoque *πεῖσαι δυναίμην* dare. et ambigebam, vtrum darem.

7. *ὡς μοι μὴ μόνον*] sic vulgo. *μὴ* deest B. *ὡς μή μοι μόνον* Helmst. ex his duabus lectionibus, vulgata et hac,

hac, quam Helmſt. dat, compoſui eam, quam dedi. *vt ne mihi adoleſcant mei liberi, non ſolum vt orbi, ſed etiam vt orbi ſimul atque exſules.* Lamentantis, et quiritantis, et dubitantis eſt. Ego vero, procul dubio, vt videtur, vos non potero precibus adducere, vt liberos meos vetetis non ſolum orbos, ſed etiam orbos eosdem atque exſules eſſe!

8. ὦσιν] ὄντες Helmſt. quod praetuli.

10. τελευτήσαντες] ſcholium ἐπιρρήματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον. Nugae. dedi de meo τελευτήσαντος. quod cohaeret cum μοῦ. eſt oratio ſubſannantis et exprobrantis, vel, ſi mauis, quiritantis et commiſerationem cientis. deinde autem, cum ego mortuus fuero, tum nempe denique mei vobis in mentem veniet, et deferetis precibus meis, qui nunc ad eas nil attenditis, me adhuc ſuperſtite!

11. ἀναμνήσθητε] mutaui accentum, vt ſit coniunctiuus.

ibid. χαρίσασθε] ex imperatiuo effeci optatiuum.

12. νῦν προσέχοντες] interpoſui ἃ de meo.

ibid. ἀλλὰ καὶ πράξατε] dedi de meo ἀλλὰ γὰρ εἴξατε. καὶ deeſt B.

pen. ὑμῖν αὐτοῖς] interponit B. τε.

vlt. τῶν deeſt B. et Ald.

701. 1. καταλύσετε Helmſt.

3. ἦν πόλεσι] ἡ πόλις B. et Helmſt. quod praetuli, ſed ſuſpicans vna, poſt πάσαις deeſſe ἀρεταῖς aut ſimile quid.

4. ἴσχυε Aldina. ἰσχύοι Wolfiana. ἰσχύσειε B. et Helmſt. quod praetuli.

701. 4. πλεῖον] πλέον B.

ibid. ἡμᾶς B.

5. ἢ] ἣν B.

ibid. παρακαλῶν ἐκ] παρακαλῶν, ἀλλ' ἐκ Ald. dedi de meo παρακαλῶν ἂν, ἐκ —

7. εὐπειθὴς] εὐτυχὴς B. et Helmſt. ſed bene habet vulgata. εὐπειθὴς non ſolum eſt, qui facile cedit, et oratione moueri ſe patitur, ſed etiam potens in perſuadendo, pollens vi perſuadendi.

vlt. τὸ deeſt Helmſt.

702. 1. ὑμῶν] ἡμῶν B. Helmſt. Aldina. quod reuocaui, ſententia id poſtulante. alias vulgata ſententiam daret non malam. qui noxia rogato rogat, is contra eum rogat.

2. προσέχοιτε Helmſt.

INDEX IN AESCHINEM.

AD PAGINAS ET VERSVS EDIT. H. STEPHANI.

A.

Ἀβίωτος.] ἀβίωτον ἡγέμενος εἶναι τὸν λοιπὸν βίον ἐμαυτῷ. 17, 17. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων. 26, 16. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, penult. ἀβιώτον ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40. neutraliter, sine τὸν βίον.

ἀβελία.] ἀβελίαν φυλάττεσθαι. 38, 5. 15.

ἄβροχος.] ἀποῤῥάπτειν Φιλίππῳ σόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

ἀγαθὸς.] αἰτεῖν μέλλετε τὸς θεὸς τἀγαθά. 70, 32. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἐκπέμπειν ἀγαθὸς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τὸς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33.

ἀγαπᾶν, valde contentus esse praesenti malo, sibique congratulari, quod non peius sit. 24, vlt. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiae studio fabellas de rebus extraneis. 34, 29. ἐξ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1.

ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12.

ἄγγελος.] ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς ἐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14.

ἄγειν.] ἄγειν εἰς δελείαν, rapere in seruitutem. 9, 26. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49. 33. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον. 56, 31. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δελείαν, direptas, in captiuitatem abductas. 76, 3.

ἀγένητος, quod non fuit, aut factum nunquam est. βασάνῳ ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. 86, 1.

ἀγεννὴς.] ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν. 48, 4.

ἀγνοεῖν, peccare per imprudentiam. 65, 35.

ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως. 75, 24.

ἀγνώμων, brutus, ratione cassus. τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, vt saxa, tigna, enses. 88, 37.

ἀγορά.] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. 4, 2. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. ὁ καθαρὸς ὢν ταῖς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγοράν, preces, quibus iudicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν Φυλῶν, concionem tribuum. 57, 37. ἀγορᾶς ἦτται, damnum in emendo et vendendo et exercitatione commercii vniuersa. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμῳ, καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν. 69, 16. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει. 79, 2. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27.

ἀγοράζειν.] τῷ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, ementis, quae Olympias emi Athenis sibi vult, et mandat emenda per epistolas. 85, 37.

ἀγοραῖος.] ἀγοραῖα τεκμήρια, e foro et triuiis collecta. 17, 36.

ἀγόρασμα.] τῷ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος. 85, 37.

ἀγορεύειν.] λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est praesentem obiurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τὶς ἀγορεύειν βουλεται. 54, 14.

ἄγριος.] ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini, proiectae impu-

impuritatis, corruptores corporum iuuenilium infames. 8, 10. ὓς ἀγρίως κυνηγετῶν. 90, 7.

ἀγρὸς.] Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, 46, 28. 65, 9.

ἀγχόνη.] ἀγχόνη τῷ ἄρ' ἦν καὶ λύπη τέτῳ, hoc eum, vt facile est existimatu, ad rectum adigebat. 33. 18.

ἀγὼν.] ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. προδιδόναι τὸν ἀγῶνα, causae prosecutionem, per praeuaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus. 16, 19. πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι, vendere causam, praeuaricari. 16, 22. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τῷ ἀγῶνος. 18, 35. μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, conuertere causam in contrarium. 24, 38. παραδέχεσθαι εἰς τὸς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari. 55, 14. καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα. 61, 8. ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. 26. γυμνικοὶ ἀγῶνες. 83, 22. ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui aestimatio nulla a legibus praescripta est. 84, 7.

ἀγωνίζεσθαι.] περὶ τῦ τῆς πατρίδος ἐδάφες ἀγωνίζονται. 72, 41.

ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη. 78, vlt. ἀγωνιστὰς πολλὰς τῆς ἀρετῆς ἔζετε. 79, 31.

ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29.

ἀδαμάντινος.] τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33.

ἄδεια.] λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. σπεναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42.

ἀδελφὸς.] διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. 47, 20.

ἄδηλος.] χάρις, πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cuius auctor ignoratur accipienti. 87, 12.

ἀδιαΦθόρως ἐρᾶσθαι. 19, 19.

ἀδικεῖν.] καταγνὰς ἀδικεῖν ἑαυτῆ. 29, 4. μηδὲν προκατεγνωκότες, ὡς ἀδικῶ. 29, 10. τῆ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τῆ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. ἐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῆ. 56, 34.

ἀδίκημα.] ἐπιγράΦειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quaestoribus, quo consignatum, quid multae, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, poenam dare. 85, 23.

ἄδικος.] παραδέχεσθαι εἰς τὰς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. Φόνε δικαίε μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλήσαι βάλοιτο, ἥτις ἀδίκε γε Φυλάξαιτο. 39, 41. θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας. 81, 15.

ἀδίκως.] ἅδεις τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7.

ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. 28, 10.

ἀδύνατοι, inualidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent, e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 40. v. in δοκιμασία.

ἀδωροδόκητος. 65, 21.

ἀεικὴς.] ἀεικὲς οὐδέν, haud est inconsentaneum. 80, 23.

ἀείμνηστος.] ἀείμνηστον παιδείαν αὐτὸς ἐπαίδευσε. 74, 37. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης. 79, 27.

ἀειμνήστως.] παράκλησιν τῆς σωΦροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα, adhortationem ad pudorem reliqui aeternam in hominum memoriis futuram. 52, 22.

ἀεργία, otium terrae, vt non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, vt terra ista, nullo modo, nullo genere arationis fationisue colatur. 69, 1.

ἀζήμιος. 30, 30.

ἀηδίας.] ἀηδίας τῦ λέγοντος ἅμα καὶ τῦ ὀνόματος, insuauitas, rusticitas, scaeuitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius. 64, 3. τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις ἐκ ἐχώρει, tuam importunitatem ciuitas non capiebat, vel ferebat. 77, 10.

ἀθάνατος.] κατήγορος ἀθάνατος. 18, 23. ἀθάνατος μνήμη. 79, vlt.

Ἀθηνᾶ πολιάς. 47, 40. Ἀθηνᾶ πρόνοια. 69, 14. 18. 70, 37. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν. 74, vlt. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerua et Iunone versari. 85, 14.

ἀθλεῖν τῷ σώματι. 47, 37.

ἆθλος.] βαρύτεροι ἆθλοι. 79, 25. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42.

ἀθυμία.] τὰς χρηστὰς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, moestitia et desperatio e sinistro rerum euentu nata. 89, 27.

ἄθυτος.] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τὰς στρατιώτας. 72, 16. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

αἴθων.] ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' Ἄρηα. 80, 11.

αἷμα.] αἵματος ἡ ἀρετὴ ὠνίαι. 76, 27. αἷμα αὐτὸς ἐκ ἔχων, animum virilem. 76, 28.

αἴνιγμα.] ἃ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34.

εἰρήνη.] εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι. 81, 16.

αἱρεῖν.] αἱρεῖσθαι, decernere, vel malle. 15, 19. εἵλετο τὴν τῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ἠρέθην. 21, 34. καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἵλε. 23, 2. ἠρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati. 47, 8. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. οὓς

αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱρῶνται. 58, 7. αἱρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμός, ipsa per se ratio, computus, monstrat, arguit, euincit. 62, 11. μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, arguite, conuincite dementiae. 75, 41.

αἵρεσις.] αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem. 10, 17. αἵρεσις τῆς πρεσβείας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositam sibi ante oculos habet in fungenda legatione. 29, 30.

αἱρετὸς.] ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5.

αἶσα.] ληίδος αἶσαν λαχόντα. 20, 17.

αἰσθάνεσθαι.] κραυγῆς αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας. 9, 13.

αἰσχρὸς.] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς. 6, 33. πρόνοιαν ἀδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας. 24, 6. κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ἔστω ἐξὶ πιστά. 61, 11. ἀλλ' ὃ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται. 75, 36. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32. αἰσχρόν ἐστι, τὸν αἰτιώμενον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. παιδείαν, ἣ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

αἰσχρεργία. 41, 13.

αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. ἀρκεῖ μοι μικρά, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς μὴ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

αἰσχύνεσθαι τὰς πρεσβυτέρας. 4, 21. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, eius causa, pudeferi. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35.

αἰσχύνη.] ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, praetendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo. 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ', ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. αἰσχύνην τινὸς καταγινώσκειν. 23, 40. ὅτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί. 26, 5. κατακάμπτεσθαι (conniuere) πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33. προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, praetendere velum, honestam excusationem, turpitudini. 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, summo cum dedecore. 62, 19. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

αἰτεῖν.] σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. αἰτεῖν μέλλετε τὰς θεὰς ταγαθά. 70, 32. γῆν καὶ ὕδωρ τὰς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον. 75, 9. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, rogare iudices, vt secundum eam partem dent iudicium, cui ipse fauet rogans. 82, 17. αἰτεῖν ὅρκον, iudices rogare, vt contra iusiurandum a se dictum sententiam ferant. 82, 18. νόμον αἰτεῖν, rogare iudices, vt legibus contraria iudicio suo confirment. ibid. δημοκρατίαν αἰτεῖν, rogare iudices, vt patiantur iura ciuibus sua eripi et euerti. ibid. χρυσίον ὑμῖν ἐ δώσω. μή με αἰτεῖτε. ἐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

αἰτία.] καθαρὸν ἅτω χρὴ τὸν βίον τῆ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥσε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρεῖσα κρίσις ἐστὶν, quae proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitatur. 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. 28, 10. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα. 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα. 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀπιθανότης τῆς αἰτίας. 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23, πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. τῆ μὲν ὑμᾶς μηδὲν

ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, vt senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum laetum nuncium de caede Philippi. 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία. 76, 39. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus iure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas. 85, 32. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. 86, 1. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς εἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere. 87, 38. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1.

αἰτιᾶσθαι.] αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

αἰχμάλωτος] λύεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14.

ἀκαιρία.] ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης, tempore et loco tam parum oportuno. 84, 11.

ἄκαιρος.] ἄκαιρον, importunitas in moribus, vt si nescias, quid loco cuique personaeque conueniat. ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον. 24, 3.

ἀκαλλιέρητος.] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

ἀκήρυκτος.] ἀκήρυκτος πόλεμος. 33, 12. ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι. 38, 38. ἀκήρυκτος, cuius laudes et honores praeco nullus praedicat. 86, 37.

ἀκίνδυνος.] ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. 7, 15.

ἀκλεέστατα.] καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38.

ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

ἀκοὴ.]

ἀκοὴ.] ὄνειδος τὸ ψευδὲς ἐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 12.

ἀκολαθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2.

ἀκονιτὶ. 9, 40.

ἀκοσμία, ſcaeuitas, importunitas, illiberalitas. 24, 17. ἀκοσμία τῆ τρόπε. 27, 3.

ἀκέειν.] ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκέασι. 28, 9. ἴση εὐνοίᾳ ἀκέειν. 29, 10. προσεπιπονεῖν ἀκέοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perſeuerare in patientia audiendi etiam reliquam expoſitionem. 34, 1. εὐτάκτως ἀκέειν. 41, 26. τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκέσαι, ſuis auribus, id eſt coram, praeſentem, ex ipſo obtrectatoris ore. 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσε ἀκέωσιν. 61, 35. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκέσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6. παρωξύνθην ἀκέσας ἅτως. 70, 17. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκέων. 88, 19.

ἄκρα, arx. 88, 9.

ἀκρατὴς, ὧν ἡ χρὴ (ſcil. ἐρᾶν vel πράττειν) 20, 3.

ἀκριβὴς.] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει ſenatus Areopagiticus. 13, 11.

ἀκριβολογεῖσθαι.] ἀκριβολογεῖται λίαν ἅπαντα. 6, 21.

ἀκριβῶς.] λέγειν ἐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26. σκέπτεσθαι ἀκριβῶς. 80, 39.

ἄκριτος.] πλείες, ἢ χιλίες καὶ πεντακοσίες τῶν πολιτῶν ἀκρίτες ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20.

ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίες καὶ πεντακοσίες τῶν πολιτῶν. 38, 15.

ἀκρόαμα, oratio, quae ad audientes recitatur. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16.

ἀκροᾶσθαι.] ἐπαρτῶν φόβες τοῖς ἀκροωμένοις. 25, 5. καρτερεῖν ἀκροώμενος. 77, 25. ἐπῳδὴν ἀκροᾶσθαι.

σθαι. 81, 30. ἐ κηλεῖσθαί φησι τὲς ἀκροωμένες, ἀλλ' ἀπόλυσθαι. 86, 18.

ἀκρόασις.] ἥκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν, venire ad disputationem philosophi, magistriue artem tradentis, aut oratoris, coram iudicibus causam agentis. 24, 37. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλάξειν, vestram audientiam a re praesente auocatam ad aliena traducturum esse. 24, 39. κλέπτειν τὴν ἀκρόασίν τινος, aures alicuius decipere. 58, 37. 67, 40. 82, 30. ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε, sic in posterum, deinceps, audite. 62, 6. 12. ἀκρόασιν ποιεῖσθαι de iudicibus partes pro se dicentes audientibus. 81, 24. ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει, 83, 25. ἐνεδρεύειν τῇ ἀκροάσει. ibid.

ἀκρόπολις.] προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως. 37, 39. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2. χίλια τάλαντα νομίσματος (lignatae pecuniae) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. 31.

ἀκτή.] κελαδῶν κῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς. 69, 25.

ἄκυρος.] ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδε. 6, 12. ἀκύρες νόμες ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2.

ἀλαζονεία.] ἀφελὼν τόν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν. 68, 9. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τῦ ψηφίσματος. 87, 35. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν. 90, 10.

ἀλαζονεύεσθαι.] ἀλαζονευόμενος, per vanitatem de te iactans ea, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

ἀλαζόνευμα.] 87, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι. 25, 23.

ἀλαζών.] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόρισα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

ἀλεκ-

ἀλεκτρυὼν.] κυβείῳ — ἢ τὰς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν. 8, 22.

ἀλήθεια.] ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, eiurare teſtimonium de veritate rei. 7, 21. ἀφελέσθαι, οὔτε τὴν ἀλήθειαν, ἔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. ἔστιν ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην, ſi computatio et exiſtimatio ipſa veritatis arguat Demoſthenem, vndique ſeptum et conſtrictum quaſi carceribus vinculisque argumentorum, vt nusquam elabi queat. 62, 17. ἀλλ' ἃ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται. 75, 36.

ἀληθὴς.] λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν. 21, 38. οἱ τἀληθῆ λέγοντες ἃ κωλύουσι λόγε τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι assentiri. 62, 11. 24. μιμεῖσθαι τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. 67, 41. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27.

ἄλιος.] ἄλιον ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum proieci. 20, 13.

ἁλίσκειν.] ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. 12, 19. κοσμεῖσθαι γυναῖκα ἐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῶ μοιχός. 26, 12. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται. 27, 29. ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς. 29, 35. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. γραφὰς δώρων ἁλισκομένους ἀτιμῶσι, in iudicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3. παρανοίας ἑαλωκώς. 89, 28.

ἁλιτήριος.] ἁλιτήριε τῆς Ἑλλάδος. 72, 19. ἁλιτήριος τῆς Ἑλλάδος. 76, 6.

ἁλιτραίνειν. 49, 27. 73, 4.

ἁλιότριος.] νυκτερεύειν ἐν ἁλιοτρίαις οἰκίαις. 11, 12.

ἀλλ'

ἀλλ' οὐ, pro ἢ, quam. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' ἐ τῦ βίυ. (id est ἢ τῦ βίυ) 5, 11.

ἄλς.] τοὺς ἄλας τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, vlt.

ἄλυπος.] ἄλυπον ἑαυτόν τινι παρέχειν. 52, 23.

ἅμα.] ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die. 64, 28. ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. 70, penult.

ἀμαθὴς.] ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον. 24, 3.

ἁμαρτάνειν.] γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν. 26, 22. πολλὰς ἐπαρεῖ ἁμαρτάνειν. 27, 18.

ἁμάρτημα.] γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν. 26, 22.

ἀμάρτυρος.] ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας, in causa a testibus deserta. 13, 14.

ἀμείνων.] διπλασίως ἄμεινον. 44, 20. ἄμεινον, bene, consultum, oportunum. comparatiuus loco positiui. ἐκ ἄμεινον εἴη, haud expedire. 63, 41. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, vlt.

ἄμη, pala, Schaufel. 70, pen.

ἀμηχανίη] ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι, primi inuenere, quibus modis aduersarii ad incitas redigerentur. 80, 12.

ἁμιλλᾶσθαι] πολλὰ ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο, multa, quae a testibus magna cum contentione asseuerabantur. 21, 35.

ἀμνημονεῖν. 10, 35. 85, 26.

ἀμόργινα, scil. ἱμάτια. 14, 3.

ἄμουσος.] ἄμουσός τις ἔτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι, inficetus et illiberalis. 24, 2.

ἀμπεδίον, pro ἀνὰ πεδίον. 80, 20.

ἀμπελουργεῖν.] ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν. 77, 25.

ἀμπελουργεῖον.] σκάπτειν ἐν ἀμπελουργείῳ. 49, 13.

ἀμφὶ 1) cum datiuo constructum. ἀμφ' ἐτραγάλοισι χολωθείς. 21, 26. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυγοῖσι πράγμασι, pro republica laborare. 80, 16. 2) aduerbialiter positum, pro pariter, perinde, aeque. κοσμητὰς πολέμε τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης. 80, 24.

ἀμφίβολος.] ἀμφίβολος ἡ αἰτία. 76, 39.

ἀμφικαλύπτειν. 21, 29.

ἀμφισβητεῖν.] ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit. 47, vlt. 48, 1. vbi posteriori loco est *ambigere, dubitare.*

Ἀμφιτρίτη.] κῦμα Ἀμφιτρίτης κυανώπιδος ποτικλύζη τεμένει θεῷ. 69, 24.

ἀμφιφορεὺς.] χρυσῷ ἐν ἀμφιφορεῖ, in vrna. 21, 11.

ἀμφιχαίνειν.] κὴρ συγαικί με ἀμφέχανε. 21, 4.

ἀμφορεὺς.] πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45. 1.

ἀμφότερα, aduerbialiter, pariter, perinde, vna, simul. 87, 13.

ἀμφότερος.] ἐκκοπεὶς ὁ δεξιὸς ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. 24, 31.

ἀναβαίνειν, venire in tribunal, testandi ergo, aut laudandi reum. 18, 33. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14.

ἀναβάλλεσθαι.] ἀναβάλλεται τὰς τῆς φιλίας λόγχας εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονεστέραν ἡλικίαν. 19, 34. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω. 77, 14.

ἀναβιβάζειν.] ἀναβιβῶμαι, pro ἀναβιβάσομαι. 47, 32. ἀναβιβάζεσθαι, aduocatum in tribunal adscendere iubere. 54, 34.

ἀναβοᾶν.] παμμέγεθες ἀναβοᾶν. 42, 4.

ἀναγκάζειν.] ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8.

ἀναγκαῖος.] ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu necessario sibi prospicere. 4, 38.

ἀνάγ-

ἀνάγκη.] παρακατατιθέμεθα τὰς ἡμετέρας παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται, adducti ad ipsum necessitatis articulum (patiendi stuprum.) 11, 4. συντέμνειν ἀνάγκη τὰς λόγας. 32, 23. συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς. 50, 16.

ἀναγορεύειν.] ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari. 55, 14. διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, vt publice renunciarentur. 59, 27. ἀναγορεύει ὁ κήρυξ, proclamat. 70, vlt.

ἀναγράφειν νόμους dicitur legislator, cuius leges tabulis incisae publice proponuntur. 2, 3. 8. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι, foedere comprehensus esse. 63, 32.

ἀνάθημα ἀναθεῖναι. 56, 40.

ἀναθορυβεῖν, cooriri in fremitum. 10, 22. 12, 5.

ἀναίδεια.] τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24.

ἀναιδὴς.] τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον. 7, 21.

ἀναιρεῖν. ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν. 56, 9. ἀναιρεῖν νόμον, abrogare, tollere. 59, 13. ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πυθία, consulentibus respondet. 68, pen. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλον. 81, 19. ῥήματι τὸν νόμον οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα. 87, 31.

ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων, nobis securis, et fraudem haud sentientibus. 33, 39.

ἀναισχυντία] διδόναι ψῆφον δεῖλῳ τῷ νόμον δικαίῳ, ἢ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13.

ἀναίσχυντος.] ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a iureiurando, quo deuouet

uet impuros et impudentes oculos ſuos. 48, 33. πραγματείας ἀναισχύντε ἀποσήση. 88, 19.

— ἀνακαλεῖσθαι, citare, iubere adeſſe, vt e. c. ad ſenatum, ad rationem reddendam. 30, 19.

ἀνακεῖσθαι, de imagine viri ſtatua conſecrati. 4, 28.

ἀνακηρύσσειν.] Φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, inuulgetur, innoteſcat in vulgum. 9, 16.

ἀνακοινᾶσθαί τινι, εἰ δῶ, aliquem interrogare, quid ei videatur de conſilio ſuo, ſatin putet eſſe conſultum, ſi det — 36, 24.

ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2.

ἀνακροτεῖν τὰς χεῖρας. 33, 36.

ἀναλαμβάνειν, domi ſuae aliquem recipere, et ſecum habere. 6, 41. 8, 18. 25. 34. 42. (vbi eſt ὡς αὑτὸν.) 9, 3. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. ἐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτὸς ἐδυνήθητε, ne recuperare quidem vos a riſu, et ad priorem modeſtiam atque ſedationem redire poteratis. 12, 13. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν οὐκ ἠδυνήθη. 33, 2. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τᾶ λόγε, recapeſſere. 40, vlt.

ἀναλίσκειν.] χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτᾶ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. ὃ πολὺν ἀνάλωσε λόγον. 8, vlt. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων. 57, 40. ἀναλώσας κέκραγας. 85, 9.

ἀναλογίζεσθαι, recenſere, enumerare. 87, 26.

ἀνάλωμα.] τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, impoſuit. 74, 3.

ἀναμάρτητος.] ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν. 26, 14.

ἀναμένειν.] οὐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον. 13, 40.

40. μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν. 64, 4. ῥητορικὴν δεινίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7.

ἀναμιγνύειν.] ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρε, immiscebitur etiam nomen Alexandri. 24, 1.

ἀναμιμνήσκειν, reuocare alteri in memoriam. 12, 41. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1.

ἀνάμνησις.] εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33.

ἀνανδρία.] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τὄνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. Θεωρῶν (iudicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρε φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. 76, 28. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5. προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ. 89, 11.

ἄνανδρος.] μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι. 52, 17.

ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν φόβον. 89, 35.

ἀνάξιος.] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίως ἑαυτοῦ διαπυνδυνεύειν. 66, 17.

ἀνάπαιστον. 22, 27.

ἀναπείθεσθαι. 90, 13.

ἀναπέμπειν.] Lacedaemonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35.

ἀναπηδᾶν, adscendere tribunal ad dicendum. 10, 31. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα, insilire, irrumpere illotis pedibus in tribunal, accedere ad causarum in foro actiones, desertum ab artibus ei rei exercendae necessariis. 78, 29.

ἀνάπηρος.] ἀνάπηρον ποιεῖν. 26, 16.

ἀναπιμπλάναι.] λησῶν δόξης ἀνεπίμπλατο. 37, 23. Φόνε δικαίε μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἥπερ ἀδίκε γε φυλάξαιτο. 39, 41.

ἀναποδίζειν τὸν γραμματέα, iubere iam recitata a scriba denuo recitari. 81, 26.

ἀναπτᾶσθαι, vel ἀναπέτεσθαι, vel ἀνίπτασθαι.] ἐκ ἔσιν, ὅπη ἀναπτήσομαι. 83, vlt.

ἀνάπτεσθαι.] ἀναφθέντος τῦ δήμυ, rurſus ad vitam quaſi reuocato populo, vt cum fomes reſuſcitatur. 51, 42.

ἀναρπάζειν.] μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι, ciuitas haec (Thebae) e Graecia media velut euulſa erat. 72, 31. ναυτικὴ καὶ πεζὴ ςρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11.

ἀναῤῥεῖν. vel ἀνειπεῖν] ςέφανον χρυσῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄσει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9.

ἀνάῤῥησις τῦ ςεφάνυ. 58, 20.

ἀναξενάζειν.] αὐτὸς τὸς τάφυς τῶν προγόνων ἐκ ἂν οἴεσθε ἀναξενάζειν. 90, 29.

ἀναξρέφειν.] ἀναξρέφεσθαι ἐν ὑμῖν. 49, 23.

ἀνατέμνειν.] ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τῦ δήμυ. 77, 26.

ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀνάθημα ἀναθεῖναι. 56, 40. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ. 68, vlt. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, impoſuit. 74, 3. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. 74, 6. ἀνατιθέναι, imputare. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adſcribere. 87, 38.

ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. ἀνατετροφότας πόλεις. 27, 4. ἀνατρέπειν πλοῖον. 76, 11. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12.

ἀναφαίνεσθαι, vſurpatur de re ſubito exſiſtente, alia, quam pro ſpe e rebus ante factis vel geſtis concepta. λογογράφος ἐκ τριηράρχε ἀνεφάνη. 78, 26.

ἀναφέρειν.] χίλια τάλαντα νομίσματος (ſignatae pecuniae) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. 31. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη. 74, vlt. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36.

ἀναφορὰ.] κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, refugium, receptum ad infitiationem eius, quod ſibi abſconditum in animis ſuis reſeruaſſent, et quod in animo, cum habuiſſent, habuiſſe tamen argui non poſſent. (reſeruatio mentalis.) 41, 41.

ἀναφῦναι. v. ἀνάπτεσθαι.

ἀναχωρεῖν, ſeſe illuc, vnde venerat, recipere. 71, 4.

ἀναχώρησις, receptus. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην ἐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8.

ἀνδραγαθία.] ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, poſteaquam attigeris illorum virtutem. 81, 9.

ἀνδράποδον.] ἐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, ſe cauſam fortunasque ſuas indiciis mancipiorum vi tormentorum expreſſis commiſſurum. 45, 8.

ἀνδρόγυνος, turpiſſimum conuitium. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρά. 21, 14.

ἀνελέητός τις εἰμί. 50, 8.

ἀνελευθερία.] ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου. 60, 11.

ἀνέλπιστος.] τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐγένετο ἐφ' ἡμῶν. 72, 23.

ἀνεμέσητος.] ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ, inuidia carebat, atque reprehenſione, quod ſic ageret. 63, 8.

ἀνέμητος.] ἀνεμήτῳ τῆς ἐσίας ἔσης. 14, 30.

ἀνεπίφθονος.] ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30.

ἄνευ.] ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων. 30, 16. ἄνευ αὐτῆ, clam, procul eo, excluſo eo. 74, 40.

ἀνήκεστος.] ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακά. 75, 22. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8.

ἀνηκέστως λέγειν περί τινος, aut eſt improbe, contumelioſe, aut indefinenter, ſine fine. 5, 34.

ἀνήκοος παιδείας. 19, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικῆ ὥμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἀνὴρ]

ἀνὴρ] καθαρὸν ἔτω χρὴ τὸν βίον τῷ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥσε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini. 8, 10. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην. 14, 38. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν. 21, 38. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα. 24, 4. ἀνὴρ καὶ ἄῤῥην τὸ σῶμα. 26, 22. σύσσιτος ἀνήρ. 31, 12. σύμπρεσβυς ἀνήρ. 31, 13. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit. 47, vlt. 48, 1. vbi posteriori loco est ambigere, dubitare. κακῶ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. 73, 3. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτε, ἢ δυνάστε, ἢ πόλεως δημοκρατεμένης. 69, 36. διὰ τῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐτοῖς χρησώμεθα. 73, 1. ἐκπέμπειν ἀγαθὸς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. ἔτε πόλις, ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβάλλω χρησάμενος. 76, 8. καταδεέστεροι πολλῷ ἄνδρες. 79, 16. κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22. ἀνὴρ συνήγορος (pro simplici συνήγορος) 82, 11. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατεμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρως ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

ἀνθρώπινος.] ἔτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥσε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. ἐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν. 72, 24.

ἀνθρωπίνως.] τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην ἐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32.

ἄνθρωπος.] πολιτεῖαν τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογῆνται. 1, 18. ὅταν ἡ Φύσις τῷ ἀνθρώπε εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. μαστιγῶν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. οἷς ἀπεργάζεται ἀνθρώ-

πρὸς τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12. ἄμεσός τις ἔτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι. 24, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπε. 29, 26. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος. 31, 1. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος. 33, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. παρέγγραπτοι ἄνθρωποι. 51, penult. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδῶναι. 52, 17. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἐπειδὴ ἐς τὸ φανερὸν τὴν πόλιν ἄνθρωπος ἐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. φωνὰς μόνον ἐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι. (dii) 72, 9. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίε ἀνιόντος μέχρι δυομένε. 72, 27. πρεσβύτας ἀνθρώπες, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ἀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολεθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. ἐπιορκεῖ πάντων προχειρόταται ἀνθρώπων. 83, 30. ἄνθρωπος ἐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει. 84, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος. 86, 27. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18.

ἀνθυποβάλλειν, paene idem, quod simplex ὑποβάλλειν. 83, vlt.

ἀνίατος.] ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τέτων ἑκάστε. 69, 37. ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακά. 75, 42.

ἀνιέναι. (ab εἶμι)] ἀνιόντος ἡλίε. 2, 31. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίε ἀνιόντος, μέχρι δυομένε. 72, 27.

ἄνισος.] ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24.

ἀνιστάναι.] ἀναστῆναι ἀπὸ τῆ βωμῆ. 9, 22. ἀναστῆσαι τὰ τείχη. 41, 41. ἀναστῆσαι συνέδρες παρά τινος, transferre ex vrbe in aliam. 67, 12. ἀνιστάνειν τινὰ, redemtum aliquem aere suo liberare a seruitute dura et turpi, et ad se transferre. 6, 28.

ἀνίσχειν.] μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, exortus sit. 2, 17.

ἀνοίγειν.] ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant. 2, 22.

ἀνόσιος. sic appellatur sycophanta, mendax, iniurioſus, qui nulla religione ducitur. 28, vlt. ἀνόσιοι τέχναι τῶν λόγων. 49, 10. Φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος. 49, 15.

ἀνταγωνιστὴς.] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίας ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν 66, 17.

ἀνταρκεῖν] ἕως ἀντήρκει ἡ ὐσία. 13, 31.

ἀντεξετάζειν, exigere aliquid ad propoſitum aliquod exemplum, quo conſtet, conueniantne illa duo ſecum. 2, 10. ἀντεξετάζειν τὰς τρόπας τινός. 6, 2.

ἀντερεῖν. vel ἀντειπεῖν.] ἐκφοβεῖν τὰς ἀντερῶντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον. 52, 36.

ἀντὶ.] εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρησοῦ προσδέχεσθε. 25, 31.

ἀντιβλέπειν.] ὁ τοῖς πολεμίοις ὐδέποτ' ἀντιβλέψας. 75, 8.

ἀντιγράφεσθαι, (idem quod ἀντόμνυσθαι) ante ipſam litis conſtitutionem iurato apud praetorem confirmare, ſe velle illum illo de crimine in iure perſequi, et iubere, vt ea profeſſio in literas referatur, et nomen incuſati criminisque et rei in tabula perſcribatur publice proponenda. 17, 1. ἀντιγέγραμμαι. 22, 11.

ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδες τῷ δήμῳ. 57, 23. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

ἀντιδιαπλέκειν.] ἀντιδιαπλέκει πρὸς τῆτο λέγων,

occurrit cum ſuis callidis et perplexis cauillatiunculis et exceptiunculis. 57, 41.

ἀντιδιεξιέναι.] ἀντιδιέξειμι, in contrariam partem enumerabo. 22, 17.

ἀντίδικος.] ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de cauſidico praeuaricatore, qui argumenta et agendi modos ſuae partis aduerſariis enunciat, et cum iis in fraudem ſuorum colludit. 50, 22. 78, 28.

ἀντίθετος.] ἀντιθέτοις ἐπιβεβελευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι.] ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον. 66, penult.

ἀντικατηγορεῖν, de accuſato criminationes aut easdem aut alias in actorem retorquente. 25, 24.

ἀντικρύστεις, vocabulum ambiguum, in re muſica, ſed et in re turpi vſurpatum. 24, 9.

ἀντιπαρατάττειν.] ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τότων ἀσέλγειαν τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30.

ἀντιτάττειν.] ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obſiſtere, repugnare, in acie quaſi contra ſtare. 25, 8. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cuiusquam opponere legem. 56, 8.

ἀντιτιθέναι. 89, 36.

ἄνω.] ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτῷ καὶ φθόνον. 35, 6.

ἀξία.] ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere. 13, 40.

ἀξιολογος.] τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

ἄξιος.]

ἄξιος.] οἴκοθεν ἐκ τῆ βίᾳ δεδοκιμασμένος ἀξίως τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τότε ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

ἀξιόχρεως.] ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

ἀξίωμα] ὑποπτήσσειν ἀξιώματί τινος. 42, 1. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40.

ἀξίωσις, postulatio. μεταφέρειν ἀξίωσιν. 85, 17.

ἀόριστος.] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν, renunciare. 30, 17. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. μυσήρια ἀπαγγέλλειν. 45, penult. (conf. vers. 38. vbi est μυσηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλειν.) ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην. videtur moris fuisse, vt, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 51, 4. κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγελίας. 51, 5.

ἀπάγειν.] ἀπάγεσθαί ποι, in flagitiosum sensum detortum. 11, 37. ἀπάγειν, reducere, restituere eo, vnde abstuleras. 20, 10. 16. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆ κλέμματος. 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 75, 2.

ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant. 2, 22. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22.

ἀπαιδευσία. 42, vlt. 48, 38. ἀπαιδευσία δεινὴ, mores maiorem in modum crudi, illiberales et immanes. 18, 36. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τότε ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

ἀπαίδευτος μαρτυρία, formula testimonii crudis et importunis concepta verbis. 7, 12. ἄμουσός τις ἔτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι, inficetus et illiberalis. 24, 2.

ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι. 87, vlt.

ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν, domo proficiſci, obeundae legationis ergo. 39, 6. ἀπαίρειν, in viam ſe dare, iter ingredi. 64. 10.

ἀπαιτεῖν.] πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc depoſco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos popoſcerim. 51, 6. προσδοκίας τὸ ἔργον τινὰ ἀπαιτεῖν. 52, 10. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10.

ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36.

ἀπαλλάττειν.] ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. 50, 32. ἀπαλλάττεσθαι παρά τινος, ab aliquo dimitti, et alio migrare iuberi. 8, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἀπό τινος. 9, 2. καταγελάσως ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo e negotio excedere. 33, 17. ὅτε πόλις ὅτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε (proſpere ſine noxa diceſſit) Δημοσθένει συμβέλω χρησαμένος. 76, 8.

ἀπαλλοτριῶν ἀπό τινος. 29, 20.

ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων. 21, 2. ὀξῶν. 21, 9.

ἀπαντᾶν.] μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαζῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. ὡς δὲ ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον, deuenire, deferri oratione ad locum aliquem. 34, 22. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν. 61, 9. ἀπαντᾶν, occurrere, ſubuenire alicui incommodo, moleſtiae ex aliqua re male geſta vel perperam conſtituta exſiſtenti. 63, 30. ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν, deuenire ad litis aeſtimationem. 82, 21.

ἀπαράσκευος πολεμεῖν. 63, 37. προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων. 76, 2.

ἅπας.] ἀκριβολογῆμαι λίαν ἅπαντα. 6, 21. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμαι. 29, 15. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα. 52, 7. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει. 62, 32. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

ἀπάτη.] παραλογίζεσθαί τινα ἀπάτῃ τινί. 16, 32. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23.

ἀπαυρᾶν. κακῶς ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. 73, 3.

ἀπεδίζειν τέτρες χρὴ ταῖς τιμωρίαις, dedocere. 5, 27. ἀπεδίζειν μὴ — τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. 21, 31.

ἀπεικάζειν, assimulare. ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπεχείρησεν. 29, 22.

ἀπειλεῖν.] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari. 9, 35. μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

ἀπεῖναι.] ἔτος μὲν ἓν ἄπεσι μετὰ τῶν κληρόχων ἐν Σάμῳ. 8, 19. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων. 54, 41.

ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere. 8, 16.

ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26.

ἀπελευθερία, emissio in libertatem. 59, 25.

ἀπελεύθερος, liber, sed factus, non natus, in libertatem a domino emissus. ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους. ibid.

ἀπελευθερῶν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen.

ἀπεργάζεσθαι.] οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς. 74, 31.

ἀπευθύνειν τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, vt gubernator nauem, ad certam metam dirigere. 76. 13.

ἀπέχειν.] ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in vſu et conſuetudine continentiae. 3, 20. ἀπέχετε, iam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur. 34, 35. ἀπέχοντες τὸ πλεῖσον τοῖς ἔργοις. 89, 14.

ἀπεχθεια.] ἀπεχθείας φεύγων. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω. 23, 34. ἀπεχθείας φεύγειν. 41, vlt.

ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην, cum non poſſit oratione ſua me hac ſuſpicione infamare, eamque probatam dare. 28, 12. μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24.

ἀπιθανότης τῆς αἰτίας. 36, 23.

ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22.

ἄπιστος.] ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκέσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6.

ἁπλότης.] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα, innocentem, ſimplicem, candidum ſe ſimulare, in eaque ſimulatione praeſidium quaerere. 86, 28.

ἁπλῶς.] ἐλευθέριος καὶ ἁπλῶς λόγος. 17, 4.

ἀπὸ.] οἷς ἔστι βίος ἀπὸ τῆ σωφρονεῖν, quibus vitam praebet vitae temperantia, quae quo eſt illuſtrior, tanto illis eſt quaeſtus vberior. 2, 13. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τῆ βήματος. 5, 26. γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. ἀπαλλάττεσθαι ἀπό τινος. 9, 2. ἀναζῆναι ἀπὸ τῆ βωμῆ. 9, 22. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτη πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἀπαλλοτριῶν ἀπό τινος. 29, 20. ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν.

τήν. 39, 30. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὰς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τῆ στρατοπέδω. 50, pen. ὑφαιρεμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆ κλέμματος. 68, 1. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίκου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed vrbem adeo ipsam deseruit. 76, 14. ἀποπλανᾶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 81, 11. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε. 89, 38.

ἀποβάλλειν ἀσπίδα. 5, 2. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, pen. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτόν. 84, 30. ἀποβλέποντες πρὸς τί, cuius rei respectu? 86, 30. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν. 90, 10.

ἀπογίνεσθαι.] ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν, nulla vnquam nocte abfuisse, extra contubernium eorum pernoctasse. 44, 41.

ἀπογινώσκειν.] ἀπογνῶναί τινος, aliquem sententia sua absoluere. 29, 4. ἀπογνὺς ἑαυτῷ, qui ipse se sua sententia liberat et innocentiae sibi suae conscius est. 29, 6. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω, neque absoluat, neque damnet. 62, 14.

ἀποδεικνύναι.] διαῤῥήδην ἀποδεικνύναι. 1, pen. 2, 19. ἀπεδέδεικτο τόπος. 59, 34. 60, 1. ἀποδέδεικται λόγος, assignata, constituta est. 82, 11.

ἀπόδει-

ἀπόδειξις.] ἀποδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι. 7, 8.
ἀποδεκτης.] ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.
ἀποδέχεσθαι, approbare, gratam acceptamque habere. 47, 1. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τῷ δήμου. 71, 17.
ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν opponuntur inter se, abesse domo et esse domi. 35, 26. et 42, 36. 10, 11.
ἀποδιατρίβειν, perdere tempus inutili cessatione, aut contentione in rebus alienis. 34, 29.
ἀποδιδόναι τὴν ψῆφόν τινι, iudicium dare secundum aliquem. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ. 13, 23. ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere. 13, 40. ἀποδίδοσθαι τῷ εὑρίσκοντος, vendere pretio quocunque. 13, 41. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγῳ, aqua ad dicendum infusa, et facultate agendi causam data. 23, 20. ἀποδιδόναι ἐπιστολήν, reddere literas iis, quibus reddendae sunt. 34, 8. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τῷ δήμῳ καταχειροτονίαν, vendidit — triginta minis hoc, vt toleraret iniuriam sibi impositam, neque iure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, aduersus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, cum ordo dicendi, post actorem reo debitus, ad eos deuenerit, eiusque rei facta ipsis fuerit copia, prout par est. 61, 16. ἀποδέναι τὰς ὄρκους τοῖς πρέσβεσι, legatos ad iusiurandum admittere, reposcere ab iis iusiurandum. 64, 16. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ἀποδιδοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 66, 42. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput pecuniae debitae, capital. 68, 26. ἀποδιδόναι δόγμα, reddere, exhibere. 71, 16. ἀποδίδοσθαι τὰς καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35.
ἀποδιδράσκειν.] ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω. 61, 28. ἀποδράσῃ (in 2. fut. 1. med.) 77, 35. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8. ἀποδο-

ἀποδοκιμάζειν, reprobare. 12, 3. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρόν. 84, 13.

ἀποθαυμάζειν.] ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος. 13, 29. ἀποθαυμάζειν, maiorem in modum mirari. 16, 42.

ἀπόθεν τῶ τείχους, diſtans a moeniis vrbis 14, 12.

ἀποθνήσκειν] γηραιὸς ἀποθανεῖν. 20, 23.

ἀποικία.] ἀποικίας ἀποστέλλειν. 51, 34.

ἀποκαλεῖν, contumelioſo aliquo nomine, eoque crebro, appellitare. ἀπεκάλεσε προδότας. 75, 7.

ἀποκινδυνεύειν ἔν τινι, in aliquo periculum facere. 41, 42.

ἀποκληρῶν.] ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ. 55, 35.

ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων, qui extra contubernium coëpulonum ſuorum alibi pernoctauit. 45, 2.

ἀποκόπτειν.] μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

ἀποκτείνειν.] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν 38, 15. πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta tyranni puta. 87, 20. μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν. 88, 31. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τὰς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36. παρ' ὀδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, paene occidiſſent. 90, 24.

ἀπολαμβάνειν, accipere, audire, diſcere. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω, videor mihi gratiam et praemium tuliſſe pudoris eius, quem tota vita tuitus ſum, omniumque pudenter a me honeſteque factorum. 28, 21. λύτρα ἀπολαμβάνειν, recuperare. 29, 37. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων, repetere, exigere rationem, vt nos quoque vſurpamus, die Rechnung abnehmen. 57, 40. παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, interceptus, ſeptus,

ſeptus, incluſus. 77, 9. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτῶ ἐκείνως. 77, 38.

ἀπολαύειν τῆς τινος εὐηθείας, tondere ouiculam auream, ex alterius ſimplicitate et tarditate fructum percipere, diteſcere. 8, 38. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans ſeſe vsque ad ſatietatem et faſtidium poteſtate ipſi a vobis data. 72, 15.

ἀπολείπειν.] χωρίον — εἰ μή τι ἄλλο ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν. 14, 13. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuiſſet probationi. 14, 41. ἀπολείπειν τι τῶν ἀτελεγεστάτων, tibi reliquum facere aliquid facinorum flagitioſiſſimorum, quod non ſis auſus. 15, 23. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας, expers, exſors largitionis eſſe, partem eius nullam ferre. 74, 41.

ἀπολλύναι.] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid eſt? 14, pen. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειπεῖν ἀπολέσας, filiam vnicam. 64, 40. ἢ τῶν γε σρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν. 73, 7. οὐ κηλεῖσθαί φησι τὰς ἀκροωμένας, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι. 86, 18.

ἀπολογεῖσθαι τὰς πρός τινα πράξεις. 10, 28. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a ſe criminationem legum temeratarum. 83, 20.

ἀπολογία.] εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν. 12, 27. μηχανᾶσθαί τινι τὴν ἀπολογίαν. 13, 24. προδιήγησις τῆς ἀπολογίας. 16, 30. παραχωρεῖν ἀπολογίας. 17, 9. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25. ἀποσῆναι ἀπολογίας. 28, 24. Φέρειν εἰς ἀπολογίαν. 58, 36. ὑπερπηδᾶν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29. ἀπολογίαν διὰ σαυτῆ ποίησαι, ipſe tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20.

ἀπολογίζεσθαι.] ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάσην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. rationes reddebat.

ἀπολο-

ἀπολογισμός, ratio reddenda. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρεῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

ἀπολύειν.] ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τὰς τε κατηγόρους λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ἀδύνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. 28, 10. ἀπολύειν, abiluere, de iudicibus, impunes dimittere. 84, 33. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν. 90, 1.

ἀπομιμεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν. 75, 3.

ἀπομνημονεύειν.] ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, seruate vobis hoc mente memori in illam diem, qua vobis licebit, poenas ab iis repetere. 15, penult. ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον, memoriter recitare, afferre e memoria depromtam legem. 56, 7. 61, 36. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, mementote illis sic occurrere. 60, 24. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργήν, seruare memori animo iram, et oportunitate oblata vlcisci. 66, 1. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκεῖνο, promte, libere, nulla cum haesitatione, quasi memoriter recitantes occurrite ei sic. 83, 39.

ἀπομνύναι.] ἀπόμνυσθαι. 10, 11. ἀπόμνυσι, idem quod simplex ὄμνυσι, iureiurando confirmat. 20, 27.

ἀποπέμπειν.] ὃ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους. 87, 24. ἀποπέμπειν, relegare. 89, 39.

ἀποπλανᾶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. 81, 11.

ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. ἀπορεμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις. 45, 28. ἀπορῶν ὅ, τι χρήσαιτο αὐτῷ. 66, 28.

ἀπόρθητος. 25, 39.

ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ, haesitatio in dicendo, cum dicenda oblitus es, et quae dicas, non inuenis. 33, 30. σχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρέσης

σης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄρισα. 49, 4. εἰς τὴν μεγίσην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τὰς κατηγόρους. 55, 10.

ἀποῤῥάπτειν Φιλίππε σόμα ὀλοσχοίνῳ ἀβρόχᾳ. 31, 5.

ἀποῤῥηγνύναι.] ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3.

ἀπόῤῥητος.] φοβεῖ τὰς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4. πράττειν πράξεις δι' ἀποῤῥήτων. 67, 22. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόῤῥητον. 67, 25.

ἀποσκήπτειν, (scil. τὴν ὀργὴν) saeuitiem animaduersionis in aliquem conuertere. 27, 20.

ἀποσπᾶν.] ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25.

ἀποσέλλειν.] μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποσελλέσθω. 3, vlt. ἀποικίας ἀποσέλλειν. 51, 34.

ἀποσερεῖν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. ἐφόδια φυγῆς τινα ἀποσερεῖν. 50, 25.

ἀποστολεὺς.] οἱ ἀποστολεῖς erant immunes a militia. 52, 2.

ἀποτέμνεσθαι.] γλῶτταν ἀποτμηθείς. 24, 32.

ἀποτίειν.] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. v. ἀποτίνυσθαι.

ἀποτιθέναι.] τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

ἀποτίνυσθαι.] ἀποτίνυται, vlciscitur. 73, 8.

ἀποτολμᾶν, audere, sustinere. 9, 36. ἀποτολμᾶν λέγειν. 72, 17. et 76, 24.

ἀποτρίβειν.] ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, amoliri a se, refutare. 25, 29.

ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων, ratio eiusmodi sermones auertendi, excludendi e iudiciis. 82, 31.

ἀποτυγχάνειν, cladem accipere. 66, 18. ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως, excidere proposito. 66, 40. ἀρίστων ἀποτυχών. 84, 16.

ἀποφαίνειν, reddere, efficere, praestare. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων. 24, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστ᾽ γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et vnumquodque seorsim oratione tractare, successiue, ordine. 54, 3. 15.

ἀποφέρειν.] ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ᾽ ἡμέραν ἔθος. 13, 37. οἰκέτας δημιουργὸς, ὧν ἕκαστος τέτῳ δύ᾽ ὀβολὸς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἀποφέρειν λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam ad Rationalem afferre, eique exhibere. 56, pen. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad iudices, in forum. 85, 2. 11.

ἀποφθινύθειν.] ἀποφθινύθσι λαοί. 73, 6.

ἀποψηφίζεσθαι, repudiare aliquem, et e demo suo eiicere per lata ideo suffragia. 16, 14. ἀποψηφίζεσθαι τὴν γραφὴν, accusationem reiicere, irritam, cassam facere. 86, 31.

ἄπρακτος.] ἄπρακτον οὐδὲν ἔχων μέρος τῦ σώματος, partem corporis nullam habens, qua non abutatur ad aera merendum. 31, 19. sed v. ἄπρατος.

ἀπραξία.] ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν, quid miramur, coepta reipublicae tam parum prospere succedere, nil effici magnis conatibus. 26, 38.

ἀπροσδόκητος.] τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ᾽ ἡμῶν. 72, 23.

ἅπτειν, incendere. ποινὰς ἐλαύνειν τὰς ἠσεβηκότας δαΐν ἡμμένας. 27, 7.

ἅπτεσθαι.] διατριβῶν βελτιόνων ἅπτεσθαι. 8, 21. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων ἐχ ἁπτόμενοι. 52, 2. ἐπειδὴ τὸ δεινὸν ἥπτετο αὐτῶν. 73, 30. ἅπτεσθαι τῶν ἔργων, ad rem accedere. 87, 35.

ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῦ κλέμματος. 68, 1.

ἀρὰ.] προσροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο, interminationem cum diris saeuis et inuocatione atque obtestatione deorum vltorum, si quis hoc pactum violet. 69, 11.

ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, foedus, turpis visu. 9, 20.
ἀργὰς, cur dictus sit Demosthenes. 41, 15.
ἀργία] ἀργίαν εἰρήνη ἀ τρέφει. 49, 39.
ἀργυρεῖον.] ἐργασήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27. κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρεῖα. 15, 3.
ἀργύριον.] καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multae pecuniariae addici. 3, 16. εὐπορεῖν ἀργυρίᾳ. 8, 25. ἀφαιρεῖσθαι ἀργύριον, pecuniam absumere. 14, 24. τάλαντα ἀργυρίᾳ. 88, 10.
ἀργυρολογεῖν τὰς Ἕλληνας. 76, 16.
ἄρδην, plane, prorsus. 67, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. 74, 6. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν. 74, 13. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12.
ἄρειος πάγος.] τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. γραφεσθαι εἰς ἄρειον πάγον, ad areopagiticum senatum deferre. 60, pen. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἀρείᾳ πάγῳ βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.
ἀρεοπαγῖται. 11, vlt.
ἀρετὴ.] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet peregrinas, id est aliorum laudes imitari. 25, 32. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13. ἐγκωμιάζειν ἀρετήν. 75, 15. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα. 75, 30. ἄϊματος ἡ ἀρετὴ ὤνιος. 76, 27. ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29. ἀγωνισὰς πολλὰς τῆς ἀρετῆς ἔξετε. 79, 31. καταλογιζέσθω μηδεὶς τᾦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc laudi imputet. 82, 40. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15. ζηλοτυπῶν ἀρετὴν κάθαρμα, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. ibid. τῆς ἀρετῆς

ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propoſitum. 88, 42. ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, vt perſonae, quae inuocantur. 90, 31.

Ἄρης.] ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' Ἄρηα. 80, 11.

ἀριθμεῖν.] ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσαι, numerans dies, intra quos id, quod ait, euenturum ſit. 67, 39.

ἀριθμὸς.] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνε, admodum ſenes. 7, 36.

ἄρισα. σοχάζεσθαι τῆς Φυγῆς καὶ τῆς παρόσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄρισα. 49, 4.

ἀρισεῖον.] ἀρισείων ἀποτυχών. 84, 16.

ἀρισεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις. 47, 38.

ἀρκεῖν.] ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς ἐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

ἄρκτος.] ἔξω τῆς ἄρκτε καὶ τῆς οἰκεμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθεισήκει, exceſſerat ex orbe habitabili in partem orbis terrarum non habitabilem, et verſabatur in regionibus extra (vel vltra) vrſam poſitis. 77, 19.

ἁρμοστὴς.] ἁρμοστὴν παραδεξαμένες. 38, 14.

ἅρπαγμα, furtum in republica. 85, 27.

ἁρπάζειν τὴν Φιλοτιμίαν, remunerationem ſtudii erga rempublicam, vi a republica extorquere, et ante tempus rapere, non exſpectando, donec respublica vltro tibi deferat ſignificationem memoris ſui animi. 57, 10.

ἄῤῥην.] ἀνὴρ καὶ ἄῤῥην τὸ σῶμα. 26, 22.

ἄῤῥητος.] ἀῤῥήτες λόγες. 85, 4.

ἀρχαῖος.] ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογέμενα. 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα. 61, 12.

ἄρχειν ἀρχὴν, gerere honorem. 3, 34. ἄρχειν τὰς μεγίσας ἀρχὰς, ſummos honores gerere. 55, 7. ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν. 57, 15. ἄρχων τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν. 57, 15. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. νεω-

ρίων ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας. 81, 15.

ἄρχεσθαι.] ἐπιλείπειν αὐτὲς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16.

ἀρχὴ 1) initium, principium, fons, causa. ὅταν ἡ Φύσις τῷ ἀνθρώπῳ εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε. 27, 15. ἔνσασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τῷ λόγῳ, recapesſere. 40, vlt. 2) principatus, magiſtratus. ἄρχειν ἀρχὴν, gerere honorem. 3, 34. ἔνδημος ἀρχὴ, domi. 3, 34. penult. ὑπερόριος ἀρχὴ, foris. 3, 34. penult. κληρωτὴ ἀρχὴ. 3, 34. pen. 16, 5. χειροτονητὴ ἀρχὴ. 3, 35. penult. 16, 6. 55, 40. gemina via ad honores, λαχὼν, ἢ χειροτονηθεὶς. et duplex genus honorum, alterum per ſortem, alterum per ſuffragium collatum. 15, 11. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τὲς νόμους. 15, 12. λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. ἄρχειν τὰς μεγίσας ἀρχὰς, ſummos honores gerere. 55, 7. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ. 55, 33. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ. 55, 35. ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν. 57, 15. ἄρχων τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν. 57, 19. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuit coronandi Demoſthenis, tametſi ille medio adhuc verſaretur in magiſtratu, temporis, quo gerendus ei eſſet honos, vix dimidia pars praeteriſſet. ibid. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. ἀρχαὶ ſunt generis triplicis. 58, 1. ſq. κατασῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν, accedere ad regni gubernationem. 76, 22. 77, 2.

ἀρχὴν, plane, prorſus, omnino. 70, 13.

ἄρχων.] ἄρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος. 3, 32. παρεδρεύειν ἄρχοντι. 22, 33. καταδουλούμενος τὰς ἄρχοντας. 74, 18.

ἀσαφὴς.] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόρισα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

ἀσέβεια.] σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19.

ἀσεβεῖν.] ποινὰς ἐλαύνειν τὰς ἠσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις. 27, 7.

ἀσεβὴς.] εἰς τὰς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38.

ἀσέλγεια.] εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης. 78, 5. ἀντιπαρατεταγμένας πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

ἀσελγὴς.] ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων. 15, 23.

ἀσθενεῖν.] μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum aegrotat, morbo tenente. 86, 3.

Ἀσκληπιὸς.] ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία. 63, 13.

ἀσπὶς.] ἀσπίδα ἀποβάλλειν. 5, 2. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3.

ἄσπονδος.] ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι. 38, 38.

ἀστεφάνωτος, cui corona aurea, praemium magistratus bene et probabiliter gesti, negatur. 16, 3. 86, 37. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronae. 79, 3.

ἄστοργος τὴν ψυχήν. 47, 29.

ἀστράγαλος.] ἀστράγαλοι διάστικτοι. 9, 9. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς. 21, 26.

ἀτρέατευτος.] ἀτρέατευτος ῥήτωρ. 74, 36. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀτρέατευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἄξυ.] πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄξει. 6, 40. 36, 3. στέφανον χρυσῆν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄξει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9.

ἀσυκοφάντητος.] ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφαντήτως παραλειπηται. 84, 34.

ἀσύμβολος.] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13.

ἀσύνοπτος.] ἀσύνοπτα τοῖς πολλοῖς. 47, 31.

ἀσφαλὴς.] ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτὸ ποιήσεται, efficiet, vt non modo facile ſit, eum laudare, ſed vt laudes quoque in eum collatae, perennes ſint, et certae, vt cum veritate conſtantes. 24, 14.

ἀσχημονεῖν δεινῶς. 33, 22.

ἀσχήμων.] ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3.

ἀταξία.] μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε. 59, 5.

ἀτάσθαλος.] ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι. 49, 27. et 73, 4.

ἄτιμητος.] ἀτίμητος ἀγών, cauſa, cui aeſtimatio nulla a legibus praeſcripta eſt. 84, 7.

ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας, infamiae iudicio notatus, poſtquam reus calumniae factus et peractus eſſet. 52, 3.

ἀτιμᾶν.] γραφὰς δώρων ἁλισκομένους ἀτιμᾶτε, in iudicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3.

ἀτιμώρητος.] ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον. 20, 22. παριέναι ἀτιμώρητον, inultum transmittere. 70, 33.

ἀτύχημα.] βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν. 78, 3.

ἀτυχία.] ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (pro περὶ τ. γ.) 77, vlt.

αὐθή-

αὐθημερὸν τεθνάτω. 3, 16. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

αὐθήμερος, quod valet in vnum modo praesentem diem. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

αὐλητρὶς.] αὐλητρίσι δουλεύειν. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

αὐλὸς.] ἓ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν ἀδύνατος ἔσται. 86, 29.

αὐτίκα.] θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38.

αὐτοκράτωρ.] αὐτοκράτορες πρέσβεις, cum plena potestate decernendi et constituendi, spondendi, sanciendi. 62, 35.

αὐτόματος.] ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. αὐτόματόν τι συμβῆ. 77, 33.

αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ, alias alia sentientes et sequentes in gerenda republica, inconstantes, versatiles, transfugae ab vna parte ad alteram. 64, 22.

αὐτόμολος.] ἐσιγμένος αὐτόμολος. 38, 26.

αὐτὸς.] δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5, 33. αἱρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem. 10, 17. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. αὐτοὶ, Athenienses. ἃ πάτριον αὐτοῖς, ita visitatum et antiquo more sanctum Athenis non est. 56, 33. αὐτὸς, solus. 60, 8. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς, οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14.

αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, ar-

tem ruditer et supine exercere, aut eius discendae periculum facere in corporibus Graecorum. 76, 12.

αὐτόφωρον.] κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12.

ἀφαιρεῖν.] ὄνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται. 3, 4. ἀφελέσθαι ἔτε τὴν ἀλήθειαν, ἔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et vlt. 10, 2. ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν. 68, 9. ἢ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. 86, 29. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τῆ ψηφίσματος. 87, 35.

ἀφανης.] διατριβὰς ἂν ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obscuram, in locis clandestinis cum hominibus sordidis. 17, 13. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν. 41, 41. ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. 87, 13.

ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere. 14, 24. ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν. 14, 38. ἀφανίζειν ναυτικόν. 85, 31.

ἀφθονία.] ἀφθονίᾳ ἐν τοιαύτῃ ὦν. 8, 40: εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33.

ἄφθονος.] πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9.

ἀφιέναι.] ἀφίεσθαι λόγων, discedere, aberrare ab argumentis, disputationibus. 25, 22. ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων. 30, 16. ἀφίεσθαί τινός τινι, cedere alicui aliquid. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους. 38, 14. μήθ' ὅθεν φωνὴν ἀφίησι. 40, 1. ὑποκηρυξάμενοί τινες τὰς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους. 59, 25. ὑποσπόνδους ἀφίεσαν. 66, 15. δάκρυα ἀφιέναι. 75, 23. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τὰς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. ἀφιέναι, absoluere. 86, 34.

ἀφικνεῖσθαι.] εἰς τὲψον (forum piscarium) ἀφῖκται. 9, 41. ὄνειδος τὸ ψευδὲς ἀ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖ-

ἀφικνεῖται. 48, 12. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τὸς κατηγόρους. 55, 10. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς ἐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14. πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφὸς ἀφικνεμένων ἐνίες. 69, 30.

ἀφεσᾶναι πολὺ τῶν τοιότων ἔργων. 28, 13. ἀποσῆναι ἀπολογίας, missam facere defensionem. 28, 24. ἀποσῆναι, cedere, concedere, missum alicui facere, abtreten. 32, 30. ἀφισάναι, impellere ad defectionem. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποσήσης. 77, 31. πραγματείας ἀποσήσῃ. 88. 19.

ἀφομοιῶν.] ἄφομοιοῖ με τὴν φύσιν ταῖς σειρῆσι. 86, 17.

ἀφόρητος.] ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα. 30, vlt. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος. 31, 1.

ἀφορίζεσθαι καιρὸν, temporis aliquem ambitum definire, claudere aliquo insigni euento. 61, 19.

ἀφορμᾶν οἴκαδε, in viam se dare, domum redeundi ergo. 33, 22.

ἀφοσιῶν.] ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεὸς, satisfacio ego, loco ciuitatis meae, iuribus illis omnibus et sacris, quae diis debentur e religione patria, eamque ciuitatem meam pro parte mea virili illis officiis sacris libero. 70, 29.

ἀφροσύνη.] τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην ἐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32.

ἄφυκτος λόγος, argumentum inuictum, cuius vis stringens effugi et declinari nequit. 56, 14.

ἄφωνος.] τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, tigna, enses. 88, 37.

ἀχάριστος.] πόρρωθεν ἀχάριστος, iam dudum, ab vltimis inde temporibus, ingratus. 48, 13.

ἄχρηστος.] ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16.

ἀψευδεῖν. 81, 8. ἀψευδεῖν πρός τινα, bona fide cum aliquo agere. 40, 40.

ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτε πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7.

ἀψιμαχία τῶν ῥητόρων. 51, 37.

B.

Βαλαντιοτόμος. sic Demosthenem appellat Aeschines. 83, 28.

Βάρβαρος.] τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. Βάρβαρος ἐπιστολή. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegauit, milit, ex Alia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, vlt. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30.

Βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα. 28, 19.

Βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος. 31, 1. παγκρατίου, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων. 79, 25. Βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16.

Βάσανος.] ἐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8. Βασάνες ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. 86, 1.

Βασιλεύειν.] ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατεμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει, in republica, quae libertate et iure ciuili administratur, nemo non regnat, tametsi priuatus est, per leges et iudicum suffragia legibus consentanea. 87, 8.

Βασιλικὸς.] χρυσίον βασιλικὸν, largitiones regis Persarum. 75, vlt. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτῷ ἐπικέκλυκεν. 78, 29. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τῷ βασιλικῷ χρυσίῳ. 88, 8.

Βάταλος. 41, 14.

Βδελυρία.] μέθη καὶ βδελυρία. 4, 34. χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτῷ βδελυρίᾳ. 8, 27. Φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. τίνας ἂν οἰόμεθ' αὐτὸς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμ-

συμμάχες ποιέμενος. 15, 16. εὔγνωστος βδελυρία. 26, 42. πρωτεύων βδελυρία. 27, 17.

βδελυρός.] ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3.

βέβαιος, cui fidi poteſt, qui promiſſis et pactis ſatisfacit. 23, 18.

βεβαιῶν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, penult. βεβαιῶν, praetoria velut ſententia ius, poteſtatem et poſſeſſionem alicuius rei alicui addicere. μὴ βεβαιῶτε αὐτῷ τὰς ἐπαίνες, negate ei poteſtatem has laudes vſurpandi, et velut proprias legitime quaeſitas poſſidendi, firmas ei ſtabilesque et ratas ne facite. 89, 19.

βεβαίωσις.] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, lex iubet poſſeſſorem emtoremue vindicias dare poſſeſſionum, emtorumue, ſeu probatum dare idoneis argumentis, ſeu illa modis iuſtis legitimisque acquiſiuiſſe. 89, 16. ſed v. hoc de loco v. κήρυγμα.

βελόνη.] τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ βελόνας διείρουσι. 77, 27.

βελτίων.] διατριβῶν βελτιόνων ἅπτεσθαι. 8, 21. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογώτερους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

βῆμα.] ἀπελαύνειν ἀπὸ τῦ βήματος. 4, 36. ἐξείργειν τῦ βήματος. 5, 15. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τῦ βήματος. 5, 26. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. προκατάλαμβάνειν τὸ βῆμα. 63, vlt. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, inuitare, vt adſcendat in tribunal. 64, 5. διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem ſe orſurum, qua diſceptetur, vtri imperium in copias conueniat, oratoribusne, an imperatoribus. 74, 19. ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18. παραχωρῶ σοι τῦ βήματος. 77, 22. κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τῦ βήματος. 77, 29. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα. 78, 29. βῆμα, tribunal, geminum erat, in altero ſtabat actor, in altero reus.

reus. πρὸς τὸ τῦ κατηγόρου βῆμα. — πρὸς τὸ τοῦ Φεύγοντος. 83, 32.

Βίος, quaestus, victus. οἷς ἐξι βίος ἀπὸ τῦ σωφρονεῖν, quibus victum praebet vitae temperantia, quae quo est illustrior, tanto illis est quaestus vberior. 2. 13. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' ἐ τῦ βίε, (id est ἢ τῦ βίε.) 5, 11, καθαρὸν ἕτω χρὴ τὸν βίον τῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτῦ βίε. 13, 3. πιστεύειν τῷ βίῳ, vitae a se actae sanctimonia fidere. 17, 21. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τῦ βίε ποιεῖσθαι. 21, 33. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίε χρησῦ προσδέχεσθε. 25, 31. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων. 26, 16. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω, πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 21. 23. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, penult. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσέτῳ, tanto tempore, quantum viuendo peregisset. 33, 35. οἴκοθεν ἐκ τῦ βίε δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. δοκιμασὰς ἱκανὸς τῦ ἐμῦ βίε ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχεσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17. κενώτερον τῶν λόγων, ὃς εἴωθε λέγειν, καὶ τῦ βίε, ὃν βεβίωκεν. 67, vlt. ὃ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν. 72, 24. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρε τῦ λόγε, ἀλλ' ὁποτέρε τῦ βίε ἐστίν. 77, 40. πορίζεται τὸν βίον ἐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων. 78, 27. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τῦ βίου διαβάλλει. 84, 38. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6. εὐθύναι βίε ἐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν. 86, 33. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὸς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, pen. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89. 18.

βιῶν.] αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. κενώτερον τῶν λόγων, ὃς εἴωθε λέγειν, καὶ τὸ βίῳ, ὃν βεβίωκεν. 67, vlt. ὁ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν. 72, 24. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15.

βλάπτειν.] βλάπτεσθαι μεγάλα. 1, 4. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων. 24, 7.

βλασφημεῖν, verba infausta, male ominata loqui. 25, 39.

βλασφημία.] βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα. 24, 4.

βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθρῷ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28. ὁρᾶν et βλέπειν necesse est, vt inter se differant, nam p. 67, 10. copulantur haec: ὁρώντων, φρονέντων, βλεπόντων ὑμῶν. βλέπων εἰς τὰ τέτων πρόσωπα. 75, 17. παρακελεύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25.

βοήθεια.] μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα, contra quem. 5, 24.

βοηθεῖν.] φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις. 5, 22. βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, priuata sua pecunia adiuturum. 33, 27. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ. 70. 29. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν. 78, 3.

βοιωτάρχης.] κηρύγματι τούτῳ τοῖς βοιωτάρχαις προκηρύττων. 74, penult.

βοιωτιάζειν, crasse et rustice loqui, aut animo esse erga Thebanos propenso, Thebanis studere. 42, 5.

βόρειος.] τεῖχος βόρειον. 51, 17.

βόσκημα.] μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15.

βυθυτεῖν.] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβυθύτει. quae erant ſigna gaudii. 64, 38.

βυλαία.] ἐσίαν ἐπώμοσε τὴν βυλαίαν. 34, 9.

βύλεσθαι.] δοκιμασίαν (ſcil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βυλόμενος. 5, 17. φόνε δικαίε μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βύλοιτο, ἤπτε ἀδίκε γε φιλάξαιτο. 39, 41. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βύλεται. 54, 14. βύλει σεθῶ καὶ φοβηθῆναι. 77, 6. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βύλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21.

βυλεύειν.] βυλὰς ἑζόμενοι βυλεύσομεν. 21, 3. χειρουργεῖν, ſcelus manu ſua patrare, copulatur cum βουλεύειν, ſuadere ſcelus, et exſequendi modos demonſtrare. 43, 30. ἀνήκοον μηδενὸς λόγε ἑλληνικῆ ὥμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βυλεύεσθαι. 44, 6. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν 62, 32. βυλεύσας ἐνιαυτόν: ergo ſenatorius honos erat annuus? 64, 25. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας, in conſilium ire cum timiditate et aemulatione. 65, 15. 16. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὸς, βυλεύσασθε. 90, 5.

βύλευμα.] ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8.

βυλευτήριον.] ἐξελαύνειν ἐκ τῦ βυλευτηρίε. 16, 1. ῥήτορες alii ἐκ τῦ βυλευτηρίε, alii ἐκ τῦ δήμε. 55, 9. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βυλευτήριον (ordinem ſenatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν. 74, 13.

βυλευτὴς.] κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. 5, 40. βυλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non iure, ſed per artes et opes ſodalitii ſui. 64, 13.

βυλὴ.] τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βυλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιεμένης. 11, 42. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βυλήν 14, 41. τέλος πορνικὸν ἡ βυλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, pen. βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν.

μεν. 21, 3. προββλεύει ἡ ββλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδβς, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat. 35, 30. τὴν ββλὴν τὸβς πεντακοσίβς: quo distinguatur haec ββλὴ a ββλῇ τῇ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. 53, 7. et 56, 35. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν ββλὴν κατέστησε. 76, 23. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείβ πάγου ββλῆς, ὡς προδότης θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

βραχὺς.] κατατιθέναι βραχέα, numerare parum. 56, 26.

βωμὸς.] καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. ἀναξῆναι ἀπὸ τῦ βωμῦ. 9, 22. φήμης ὡς θεᾷ μεγίστης βωμὸς ἱδρυομένης. 18, 10. ἑτεροβατάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39. παρέστηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα. 70, 31.

Γ.

γαῖα.] ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν. 20, 19. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

γάμος.] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν ἀκαλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7.

γείνεσθαι] ἥπερ (scil. κὴρ) λάχε γεινόμενον. 21, 4.

γείτων.] κραυγῆς αἰσθέσθαι τὰς γείτονας. 9, 13.

γελᾶν.] κλαίει ἔτος ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29.

γελοῖος.] ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41.

γέλως.] μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύββ. 12, 11. λῆρος καὶ γέλως. 19, 9. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se praebere. 25, 1. ἐφ' οἷς γέλωτες ἐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τότοις ἐγένοντο. 42, pen.

γενναῖος.] δελεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις,

ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν ἀδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34.

γένος.] γένος παρανομώτατον. 68, 38. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτὰς, καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (pro περὶ τ. γ.) 77, vlt.

γέρα, praecipua, vt vulgo appellant, iura, priuatis quibusdam aut gentibus ſingularibus priua et propria, in quibus praeeminent caeteris ciuibus, qui ſunt horum iurium et honorum exſortes, vt ſacerdotes, et ſunt veluti ſalaria quaedam, aut ſtipendia, aut mercedes publice datae pro opera publice nauata. 56, 21.

γεραίρειν στεφάνοις. 81, 13.

γερουσία Lacedaemoniorum per ambages verborum ſignificatur. 25, 36. 37.

γῆ.] μυχὸς γῆς. 18, 15. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αὐτῶν. 72, 26.

γηραιὸς ἀποθανεῖν. 20, 23.

γῆρας.] ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. 26, 2.

γίγνεσθαι vel γίνεσθαι.] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde prouecti annis, admodum ſenes. 7, 36. ὢν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. τὰ γινόμενα, vt fieri ſolet. 9, 4. παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miſeriam. 9, 27. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται. 11, 4. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις. 14, 41. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονώς. 18, 35. περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα. 21, 32. πόθεν ἂν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, vnde ergo inualuit et in conſuetudinem abiit mos

mos ille loquendi sic. 23, 33. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀτελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem, vt praeter nos, qui eramus collegae legationis eiusdem, extraneus nemo adesset. 33, 4. ἐφ' οἷς γέλωτες ἐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, penult. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, haec obiurgatio, reprehensio veniebat post rem iam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. ἀδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. ἐκποίητον γενέσθαι quando non liceat. 56, 40. τραγῳδῶν γινομένων, si bene habet ea lectio, sed legendum videtur potius τραγῳδιῶν. 59, 23. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. 60, 13. καθιέρωσις ξεφάνε γίγνεται. 60, 14. χείρων γένηται τὴν ψυχήν. 60, 15. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17. ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακέειν. 61, 32. ὁ ἰδία πονηρὸς ἐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, vlt. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4. τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν. 72, 23. ἐδεὶς πώποτε τοιῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης. 74, 27. ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. (si bene habet) 75, 26. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, auctorem et effectorem rei gestae se ferre, sibi gloriam confectae arrogare. 77, 34. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἴσαι

ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

γινώσκειν] γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciaui sententiam, iudicium tuli, vel vno modo motus adiuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhaerescente. 21, 36.

γλῶττα.] γλῶτταν ἀποτμηθείς. 24, 32. ἢ τὴν γλῶτταν, ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν ἀδὲν ἔσι. 86, 29.

γνώμη.] καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις arbitratui vestro relinquitur. 27, penult. ἐπιψηφίζειν τὰς προέδρους τὰς γνώμας. 36, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστε γνώμην ἀποφαίνεσθαι, oratione tractare, successiue, ordine. 54, 3. 15. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. 71, 7. 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31.

γνωρίζειν, noscitare, e signis editis cognoscere, hunc ipsum esse. 6, 27. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα, agnoscere factum ex indiciis. 11, 8.

γνώριμον, noscitabile, vt e. c. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatae turpitudo statim ab audiente agnoscatur. 7, 14.

γνῶσις πρός τινα, familiaritas cum aliquo. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν μὲ τὴν πρὸς αὐτόν. 8, 4. γνῶσις, congressus cum aliquo, cum quis aliquem incipit nosse, et consuetudinem cum eo contrahit. 10, 17. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμε γνώσεις, populi decretis. 26, 38. γνῶσις, vsus et familiaritas, quae duos intercedit. 30, 13.

γόης.] συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. ἀδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένε-

ἐγένετο. 72, 13. ἐπεισάξει τὸν γόητα: sic Demosthenem appellat Aeschines. 83, 28.

γονεὺς.] οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσι. 4, 42. μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes. 69, 15.

γονὴ.] μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15.

γόνυ.] σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνε γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2.

γράμμα.] ἐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult.

γραμματεῖον.] ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3. κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν καταισχύνειν, e pacto literis consignato et apud arbitrum depositio. 23, 6.

γραμματεὺς praelegebat τὴν γραφὴν, seu libellum accusationis ab actore in reum exhibitum, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur. 1, 8. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τὰς λογισάς. 56, 3. ἀναποδίζειν τὸν γραμματέα, iubere iam recitata a scriba denuo recitari. 81, 26.

γράφειν.] γραφὴν γράφεσθαί τινα, in aliquem instituere actionem γραφὴ dictam. 1, 2. γραφέσθω πρὸς τὰς θεσμοθέτας, deferat suam accusationem (γραφὴν) ad thesmothetas. 3, 14. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. 5, 30. μαρτυρίαν γράφειν τινὶ. 7, 11. 24. et 10, 9. παραβαίνειν τὰ γεγραμμένα, pacta conuenta literis consignata violare. 23, 12. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. γεγραμμένα, oratio literis mandata, quam orator memoriter recitans coram se habet, quo, si filum orationis amittat, et dicendorum ob-

liuiſcatur, inſpiciendo in ſua ſcripta, rurſus inuenire, et in viam redire poſſit. τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, er iſt aus dem Concepte gekommen. 33, 2. γράφεσθαί τινα τραύματος γραφήν. 40, 28. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν, qui ſibi valde placet in dexteritate bene ſcribendi. 44, 36. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθῷ. 50, 21. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανῶν, quod auctor fuiſſet ſcribendo decreto, coronandi Demoſthenis. 57, 19. γράφεσθαι εἰς ἄρειον πάγον, ad areopagiticum ſenatum deferre. 60, penult. πόλεμον γράφειν, auctor eſſe decreti, quo bellum decernatur, et parari imperetur. 61, 23. ὰ δὶ αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32. διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. 74, 19. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος. 84, 21. πανυστάτην ἔξοδον γράψαντα, auctor in decreto publico, eius expeditionis, quae omnium poſtrema fuit. 88, 40.

γραφή.] γραφὴν γράφεσθαί τινα, in aliquem inſtituere actionem γραφὴ dictam. 1, 2. τὴν γραφήν, ſeu libellum accuſationis, ab actore in reum exhibitum praelegebat γραμματεὺς, antequam actor orationem, accuſatoriam exordiretur. 1, 8. ἑταιρήσεως γραφή. 2, penult. γραφὴ ὕβρεως. 3, 12. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφήν, actionis auctorem aliquem in libello accuſatorio edere. 30, 3. τραύματος γραφῇ ἐδ' ἐπεξιών. 40, 27. γράφεσθαί τινα τραύματος γραφήν. 40, 28. παρανόμων γραφαὶ quam ſint reipublicae vtiles, et quanta iis inſit vis ad tuendam libertatem ciuilem, docetur. 54, 20. ſeqq. τὰ περὶ τὴν τῆ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα 60, 42. γραφή, raro ſenſu pro ἐπιστολή. 67, 5. δειλίας γραφαί. 78, 42. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλον. 81, 19. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων. 82, 8. ἡ

ἡμέρα

ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος. 84, 21. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad iudices, in forum. 85, 2. 11. ἀποψηφίζεσθαι τὴν γραφήν. 86, 31. γραφὰς δώρων ἁλισκομένες ἀτιμᾶτε. 87, 3.

γυμνάζειν.] ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, penult.

γυμνασιάρχοι. 2, 34.

γυμνάσιον.] ἐξείργειν τῆ γυμνασίε. 2, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις. 19, 7. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40.

γυμνικὸς.] γυμνικοὶ ἀγῶνες. 83, 22.

γυμνὸς ἐπαγκρατίαζε, sine pallio, abiecto pallio. 4, 33. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14.

γυναικεῖος.] γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν. 26, 22. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδῶναι. 52, 17.

γυνὴ.] λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα ἐκ ἑᾷ Σόλωνος, ἐφ' ᾗ ἂν ἀλῷ μοιχὸς. 26, 12. ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν. 26, 14. φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22. παρακαταλινεῖν τὴν ἑαυτῆ γυναῖκα Κνωσίωνι. 48, 10. μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captiuitatem abductas. 76, 3. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

Δ.

δαιμόνιος.] δαιμονίᾳ τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένῳ. 70, 12.

δαιμονίως ἐσπουδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6,

25. τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην ἐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32.

δαίμων.] σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7.

δαὶς.] ποινὰς ἐλαύνειν τὲς ἠσεβηκότας δασὶν ἡμμένας. 27, 7.

δάκρυον.] δάκρυα ἀφιέναι. 75, 23. δάκρυα, quibus orator auditores flectere in partem suam et commiseratione permouere studet. 83, 42. 84, 6.

δάκτυλος.] τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήει. 77, 11.

δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, nouenis in minam obolis pro foenore in mensem, cum seni alias essent statum foenus. 15, 16.

δάνεισμα, pecunia foenori elocata. 15, 5.

δαπάνη.] ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere. 8, 16. τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundant in coëmendis cupediis. 9, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης. 78, 5. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτῷ ἐπικέκλυκεν. 78, 29. δαπάνη, propensio ad prodigalitatem et sumtuositatem. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8.

δέησις.] δέησιν ἐμοῦ τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, me etiam atque etiam rogabat. 33, 41. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus iudicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflecluntur. 53, 2.

δείδεσν.] πόρρωθεν δεδιέναι τὰ δεινά. 42, 7. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι. 45, 40.

δεικνύναι.] ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo neceſſe

neceſſe ſibi ne ſit, vultum vobis, iudices, ſuum oſtendere, h. e. ad vos prodire. 7, 19. δέδεικται φανερὰ ὁδός. 13, 5. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13.

δειλαῖος.] ἐκκοπεὶς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρας τὰς ὀφθαλμάς. 24, 31.

δειλία.] προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλία. 32, 41. βελεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας. 65, 15. 16. ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς ἐκ ἀναμένει. 77, 7. δειλίας γραφαί. 78, 42.

δεῖν, ligare. δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11. ἐν πέδαις δεδεμένον. 38, 9.

δεινὸς.] δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιστία. 9, 1. ἀπαιδευσία δεινή. 18, 36. ὡς δεινὸς καὶ σύντομος, in breuitate validum, toroſum, lacertoſum eſſe. 34, 36. συμπιεῖν δεινός. 34, 42. et 42, 39. πόρρωθεν δεδιέναι τὰ δεινά. 42, 7. δεινὸς τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 43, 6. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι. 45, 40. προορᾶσθαι τῷ λόγῳ τὰ δεινά. 52, 1. πῶς ἀ δεινὸν ἐχθρὲ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28. ἐπειδὴ τὸ δεινὸν ἥπτετο αὐτῶν. 73, 30. δημιεργὸς δεινὸς λόγων. 84, 37.

δεινῶς.] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον. 14, 11. ἀσχημονεῖν δεινῶς. 33, 22.

δειπνεῖν.] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13.

δεῖπνον.] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελίαις δείπνων δουλεύειν. 6, 33. δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13.

δεῖσθαι.] δέησιν ἐμοῦ τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, me etiam atque etiam rogabat. 33, 41.

δεκαετὴς πόλεμος. 45, 24.

δεκάζειν, muneribus corrumpere. 12, 30.

δεκαταλάντος.] δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων. 41, 13.

δέκατος.] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύτας. 52, 11. ἡ Φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πολεως. 54, 17.

δεξιὰ.] ἐμβάλλειν τὴν δεξιάν. 85, 40.

δεξιῶσθαι.] δεξιώμενος πάντας καὶ προσγελῶν. 66, 11.

δεσμωτήριον.] ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 75, 2.

δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

δευρὶ.] συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τῆς στρατοπέδου. 50, penult.

δεῦρο.] καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο. 24, 39.

δεύτερον.] ἔπειτα δεύτερον, tum secundo loco. 2, 1. 6. ἐγχεῖται τὸ δεύτερον ὕδωρ. 82, 14.

δέχεσθαι.] ταῦτ' ἐγω λέγω μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, nolim viuere, (repudiem oblatam viuendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si haec dixissem. 8. 32. πρόκλησιν δ' δέχεται. 45, 6. μήτε δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερά. 69, 19. 70, 38. ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim viuere. 85, 5.

δημηγορεῖν.] αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. 85, 5.

δημηγορία.] διαιρετὴ δημηγορία. 36, 31.

δήμιος, carnifex, tortor. 44, vlt.

δημιουργὸς.] οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης. 14, 1. δημιουργὸς δεινὸς λόγων. 84, 37.

δημοκήρυξ.] δημοκήρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκέων τυράννου. 45, 20.

δημοκρατεῖσθαι.] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. ἀνὴρ γαρ

γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8.

δημοκρατία.] τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία, inter se conferuntur. 1, 19. sq. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιῶν ὑβρισὴν ἐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένοις. 38, 14. πολίτευμα τῆς δημοκρατίας 51, 12. δημοκρατίας ὄνομα ἐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. βεβαιῶν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, pen. ἄρδην ἐλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν. 74, 13. δημοκρατίαν αἰτεῖν. 82, 18. καταλύεις τὴν δημοκρατίαν. 82, 31. κατέση δημοκρατία. 83, 35. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προῖεσθε. 87, 16. διαφευγέσης ἤδη τῆς δημοκρατίας. 89, 20. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τὄνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

δῆμος.] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν. 9, 35. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις. 11, 21. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. ὑπερφρονεῖν ἰσορίᾳ τὸν δῆμον. 19, 42. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τῶ δήμω γνώσεις. 26, 38. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. 27, 10. ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, vlt. τὸν δῆμον καταπεπονημένον. 33, 8. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον. 34, 26. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει. 35, 30. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. ἀναφθέντος τῶ δήμω. 51, 42. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις, ὅταν ἦσαν, vt rei memorabilis meminit. 52, 32. ῥήτορες alii ἐκ τῆ βουλευτηρίῳ, alii ἐκ τῶ δήμω. 55, 9. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. ἃς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱρῶνται: ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυ-

ἐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρήτων. 67, 22. δ δι' αἰνιγμάτων. ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34. καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. διὰ χρόνου λέγειν. 85, 20. ἀπολογίαν διὰ σαυτῆ ποίησαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντας. 89, 41. 2) cum acculatiuo. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14. ἐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κακίαν οἰκεῖ. 52, 31. τὰς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. 72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. διὰ τὰς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5.

διαβάλλειν.] ἐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τῆ βίᾳ διαβάλλει. 84, 38.

διάβασις Ἀλεξάνδρᾳ εἰς Ἀσίαν. 87, pen.

διαβιβάζειν, e continente in insulam transportare. Φωκικὰς ξένας διαβιβάσας. 66, 12.

διαβλέπειν.] καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὲς, βελεύσασθε. 90, 5.

διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre, nata e calumnia. 21, 32. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τῆ βίᾳ ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐφθόνησέ μοι ταῖς διαβολαῖς 29, 24. διαλύειν διαβολήν 32, 15. κοινωνεῖν διαβολῆ. 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. ibid. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33.

διαγγέλλειν.] διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. διαγγέλλειν τανθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

διαγί-

διαγίγνεσθαι, ſuperatis multis caſibus et diſcrimînibus eniti vsque ad ſenectutem. 4, 22. perdurare, perpetuo eſſe idem a principio inde ad finem. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς ἐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται 90, 9.

διαγινώσκειν.] ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι. 9, 30. διαγινώσκειν, diſcrimen facere. 26, 21. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μή. 82, 26. παιδεία, ἣ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

διαγωνίζεσθαι.] διαγωνίζεται (periclitatur et contendit) ἐ περὶ τε κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τε σώματος σωτηρίας. 72, 28. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς ῥώσεως πρὸς ἀλλήλες διαγωνιζομένες. 83, 22.

διαδικασία.] διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem ſe orſurum, qua diſceptetur. 74, 19.

διαδοχή.] ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in caſtra, per vices obtingentes alicui. 50, 37.

διαζεύγνυσθαι.] οἱ διαζυγέντες (diſtracti, ſeparati, auulſi) ἐμοῦ ζῆν ἐκ ἂν προέλοιντο. 52, 13.

διαιρεῖσθαι λόγον, in minutas partes conciſam aliquam orationem locumue extrahere, diducere in longum. 44, 8. διαιρεῖσθαι καιρὸς, ſeorſim ſingula quaeque tempora oratione perſequi. 61, 35. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

διαιρετὸς.] διαιρετὴ δημηγορία. 36, 31.

δίαιτα.] δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, vitae genus aliquod ſectari, vnde fructus percipias, prout ſunt mores, veluti negotiatio quaeſtum affert damnumue, prout ratione, temereue exercetur, vt Arabum [illegible]

21, 39.

21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4.

διαιτᾶσθαι παρά τινι. 6, 36.

διακινδυνεύειν.] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίως ἑαυτῷ διακινδυνεύειν. 66, 17.

διακονία.] ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ. 55, 33.

διαλαμβάνειν.] διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens vnumquemque nostrum alium ex alio. 33, 26.

διαλέγεσθαι.] διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινὶ, agit, definit, praecipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 26. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεὸς, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerua et Iunone versari. 85, 14. ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι. 87, vlt.

διαλείπειν, orationem sistere currentem, interponere cursui orationis moram aliquam silentii. 12, 7. διαλιπὼν μικρὸν, post breue silentium. 15, 31. διαλιπὼν, interiecta pausa. 85, 1. διαλείπων, interiecto tempore. 85, 16.

διαλλαγὴ.] ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42.

διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μὴ. 3, 30.

διαλογισμὸς.] παρισάναι διαλογισμὸν, iniicere menti cogitationem. 49, 32.

διαλύειν.] διαλυθῆναι τὰ πρός τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata. 10, 4. διαλύειν διαβολήν. 32, 15. διαλύειν τὴν εἰρήνην. 65, 32.

διάλυσις.] διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι, impetrare litis abolitionem. 10, 5.

διαμαρτάνειν πλεῖον τοῦ τρόπου. 49, 5.

διαμαρτύρεσθαί τινι ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram teſtibus velut, et ſolenniter denunciare, ne quid agat, aut, ſin minus obſecundet, ſciat in anteceſſum ſibi praedictum eſſe, quicquid inde malorum eſſet euenturum. 40, 7.

διαμαρτυρίαι. 30, 33.

διαμένειν. 41, 27.

διαμετρεῖν.] ἐν διαμεμετρημένῃ ἡμέρᾳ κρίνομαι. quid eſt? 45, 1.

διαμνημονεύειν. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ἐρεῖσθαι. 27, 14. διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα. 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, vsque ad finem iudicii, memoria tenere. 83, 7.

διάνοια.] ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιῆτόν τι. 7, 39. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id eſt κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ, ire, pergere aliquo cogitando, ſe ſuis cum cogitationibus in locum aliquem transferre, 80, 25.

διαπειλεῖσθαί τινι, interminari. 7, 1.

διάπειρα.] τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν. 26, 20.

διαπίπτειν, dilabi, in caſſum abire, euaneſcere. ὡς τὸ συκοφάντημα — διέπιπτεν αὐτῷ. 33, 19.

διαπιστεύειν, penitus credere. 26, 40. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν, prorſus, plane alicuius fidei committere rempublicam. 54, 39.

διαπολιτεύεσθαι, diuerſas in republica gerenda partes ſequi. 81, vlt.

διαπορεῖσθαι. 32, 42.

διαπράττεσθαι.] διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, vt publice renunciarentur. 59, 27. 71, 22. 87, 7. leui-

7. leuiter, vtcunque, dicis cauſa, defungi opere. 79, 26. 32.

διαριθμεῖσθαι, delectu quaſi habito diſcerni et diſtribui, aliis in hanc partem diſcedere iuſſis, aliis in illam. 83, 32.

διαῤῥήδην ἀποδεικνύναι. 1, pen. 2, 19.

διαῤῥίπτειν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια. 9, 8.

διάσειστος] ἀτραύγαλοι διάσειστοι. 9, 9.

διασκευάζεσθαι.] διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31.

διασπαράττειν, tormentis diſtrahere, dilaniare. 85, 38.

διασύρειν.] διασύρων τὴν ὅλην ἔντασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35.

διασφάλλεσθαι.] τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, er iſt aus dem Concepte gekommen. 33, 2. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34.

διατέμνειν τὴν πολιτείαν. 83, 29.

διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πολεως. 5, 8. διαθέσθαι, teſtamentum ſcribere, quando non liceat. 56, 40.

διατρίβειν περί τι, ſatagere in re aliqua. 6, 42. διατριβὰς ἐκ ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obſcuram in locis clandeſtinis cum hominibus ſordidis. 17, 13. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35.

διατριβή.] διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρεῖα. 6, 28. διατριβῶν βελτιόνων ἅπτεσθαι. 8, 21. διατριβή, locus, vbi ludicris otium fallitur, et ſodalitium ibi ea de cauſa congrediens. 8, 24. 25. διατριβὰς ἐκ ἀφανεῖς διατρίβω. 17, 13. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. διατριβαί, loci et congreſſus multorum et elegantium hominum. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονὼς, vt homo in luce vitae lautae et liberalis elegantisque educatus. comme un homme, qui ſcait ſon monde. 18, 35. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35. συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατρι-

διατριβάς. 21, 1. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτὸ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se praebere. 25, 1. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων, in coetu puerulorum, inter quos versatur, qui penes eum sunt, vt ab eo discant, aut cum eo confabulentur. 25, 3. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τὸν ἐμὸν λόγον, in respondendo ad meam orationem erat copiosissimus. 33, 15. ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν. 48, 4. διατριβαὶ εὐγενεῖς quae sint. 48, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν, multum hoc de loco disputare possem, posset hic oratio mea late euagari. 78, 38. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μὲ διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40. διατριβὰς Δημοσθένης ἐκ ἐζήλωκα. 85, 3.

διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν. 50, 2.

διαφέρειν.] τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων, formosior aliis. 11, 13. ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ, percellere, in admirationem rapere formae decore. 19, 4. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42. ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων. 76. 37. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20.

διαφεύγειν] διαφευγότης ἤδη τῆς δημοκρατίας, dilabentis, et e manibus effluentis, atque dispereuntis. 89, 20.

διαφθείρειν] μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale 7, 3. διεφθαρμένος τὸν ὀφθαλμόν. 14, 30. διαφθείρειν ποιήματα, corrumpere, adulterare, alia reddere, quam ab auctore profecta erant. 19, 20. καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, vnde probi agnoscuntur.

ſcuntur. 67, 42. ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. 79, 32.

διαφυγγάνειν.] διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων. 55, 13.

διαφυλάσσειν.] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτῆ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν (pudorem et caſtitatem virginalem) ἐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμε. 26, 7.

διαχειρίζειν τὴν ὐσίαν, adminiſtrare rem familiarem. 14, 32, et 24. 25. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. ſecundum genus, de tribus, magiſtratuum Athenis facit Aeſchines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3.

διαχειροτονία.] διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τὸ ἐπιτάττειν τῶν προέδρων, ius et copiam ſuffragandi dare. 59, 13.

διαχρῆσθαι ἑαυτόν, ſibi manus inferre violentas. 84, 18. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

διαψηφισις.] διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις. 11, 21. διαψηφίσεις δημόσιαι, cum per demos iudicatur de demotis ſingulis quibusque, ſintne veri demotae, an ſubdititii et ſubreptitii, eoque eiiciendi. 16, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ὦσιν, vt rei memoratiis meminit. 52, 32.

διδασκαλεῖον. 88, vlt. ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20.

διδάσκαλος.] διδάσκαλοι quibus legibus teneantur. 2, 12. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. ibid. εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους 26, 32.

διδάσκειν.] τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν. 16, 31. κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν, profiteri, ſe ferre magiſtrum artis alicuius. 16, 32. διδάσκειν τοὺς νόμους, docere, quid leges de crimine quoque ſtatuant. 27, 37. σημείῳ μεγάλῳ διδάξαι. 87, 41.

διδόναι.

διδόναι.] τῶν ἐπιτηδείων ἐδὲν ἐδίδε. 14, 39. ἀνακοινῶσθαί τινι, εἰ δῶ. 36. 24. εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11. δίδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. 52, 29. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τὲ νόμε δικαίῳ, ἐ τῇ τὲ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ. 59, 13. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. ἐπιτήδειος δίκην δῶναι. 86, 33. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε· ἐ γὰρ λήψεσθε. 88. 1.

διείρειν.] τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ βελόνας διείρσι. 77, 27.

διεξιέναι.] διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τὲς νόμες, ad vos perceniebo leges. 2, 4. ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις, quid sibi vult? 5, 38. προσάγματα τὰ ἐκ τῆ ψηφίσματος διεξιέναι: de praecone recitante praescripta in formula decreti. 75, 35.

διέρχεσθαι.] κατεσκευασμένες λόγες διελθεῖν, verba loqui, multa calliditate, arte, et exquisitis orationis offuciis constructa. 67, 15.

δίετες.] ὅσοι ἐπὶ δίετες ἠβῶσι. 70, 42.

διήγησις.] προσεπιπονεῖν ἀκέοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. 34. 1.

διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, ἕ ἡ τηλία τίθεται. 8, 21.

διϊσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τῆ λόγε. 25, 9.

δικάζειν.] Φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρεῖσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε. 89, 8.

δικαιολογεῖσθαι.] δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν. 31, 2.

δίκαιος.] τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debitae nanciscí. 9, 22 ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. τὰ παρ' ἐμῆ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. χαίρειν δικαίοις λόγοις. 28, 10. Φόνε δικαίε μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βέλοιτο, ἥπε ἀδίκε γε φυλάξαιτο 39, 41.

ἔρως δίκαιος ὁ προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, ὁ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. ὁ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι, erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestrae erga se fidei fiducia. 66, 1. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια 81, 33. κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται. 82, 27. ὑπερπηδᾶν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29.

δικαιοσύνη.] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42. προπλακισμὸς δικαιοσύνης. 90, 22.

δικαστήριον.] ἐπισῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 16, 15. προσεξᾶναι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 16, 34. ὥστ' ἐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolui iudicio, quam abire non condemnatus, errore quodam iudicum. 25, 29. ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων. 55, 13. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν. 55, vlt. ἐπισάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίαι χρῶνται δικαστηρίου. 56, 1. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29 ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε. 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, stropha, argutia, praestigiae iudiciales. 83, 19.

δικαστής.] κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. τοσοῦτος καὶ τηλικοῦτος ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. 25, 3. ὅρκος δικαστῶν, et locus ex eo. 54, 28. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν

σῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούσωσιν. 61, 35.

δίκελλα, ligo, Spaten. 70, penult.

δίκη.] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. λαγχάνειν τινὶ δίκην, dicere diem, instituere actionem aduersus aliquem. 9, 24. λήξεις δικῶν ἐποιήσατο. 9, 29. διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι. 10, 5. ἐγκαλεῖν τινι δίκην, ius ab aliquo petere, eum in ius vocare. ibid. ἐν ταῖς Φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35. δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων. 41, 13. δικῶν ἥττους. 69, 16. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι. 86, 33.

δίοδος.] δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον. 75, 9.

διοικεῖν.] διοικοῦντας οἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20.

διοίκησις, aerarium. 58, 14. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 9.

διόμνυσθαι, iurare simpliciter. 49, 9. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν. 74, vlt.

διομολογεῖσθαι, ad alterum aliquid polliceri, obstrictum se ei ea de re reddere sua professione. 34, 32. διωμολογήθη αὐτῷ, conductum ipsi et promissum est. 69, 33.

Διονύσια.] πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταναῖμαι. 35, 10. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει. 36, 3. προεδρία εἰς τὰ Διονύσια. 42, 31. πομπὴ τῶν Διονυσίων. 48, 22. παρεληλύθει τὰ Διονύσια. 63, 25. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, iudices et brabeutae palmarum in Liberalibus. 87, 4.

Διονυσιακὸς νόμος, lex de Liberalibus. 58, 36.

διορθοῦν.] θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7.

διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ. 13, 31. διορίζεσθαι, asseuerare claris et distinctis verbis. 70, 27.

διορύσσειν.] διορύξας τὸν Ἄθω. 72, 25.

διπλασίως ἄμεινον. 44, 20.

δὶς περὶ τᾶ αὐτᾶ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat 5, 33.

δίωξις.] ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὧν ἡ δίωξις ἦ, de solis iis iudicare, quae incuſata ſint. 22, 12.

δόγμα.] προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι 63, 31. δόγμα εἰσέφερον (ſcil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. ἀποδιδόναι δόγμα. 71, 16.

δοκεῖν.] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη, ὅτῳ δοκεῖ (πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή. 11, 34. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. προσγράφειν τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν. ibid. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν. 61, 9.

δοκιμάζειν.] οἴκοθεν ἐκ τᾶ βίᾳ δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4.

δοκιμασία, cauſa eiusmodi, qua reus, vitae flagitioſe actae accuſatus, neceſſe habebat, mores ſuos purgare ad iudices. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν. 1, 9. δοκιμασίαν (ſcil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος. 5, 17. δοκιμασίαι ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις. 14, 41. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuiſſet probationi, ſeu ſcrutinio, ſeu recenſioni. ibid.

δοκιμαστής.] δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τᾶ ἐμᾶ βίᾳ ὑμᾶς νομίζω. 47, 30.

δολιχοδρομεῖν. 66, 32.

δόμος.] ὡς ὁμᾶ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι, in tuis tuorumque parentum aedibus. 21, 12.

δόξα.] καθαρὸν ὅτω χρὴ τὸν βίον τᾶ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ληξῶν δόξης ἀνεπίμπλατο. 37, 23. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς εἰκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, praue, perperam de rationibus exiſtimantes.

mantes. 62, 9. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27.

δορυάλωτος.] δορυάλωτον τὴν πόλιν εἶλες. 32, 33.

δουλεία] ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in seruitutem. 9, 26. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captiuitatem abductas. 76, 3.

δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν ἑδένος δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 33. 34.

δραπέτης καὶ λελοιπότες τὴν τάξιν πόδες. 75, 13.

δρασμος.] ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38.

δραχμή.] ἀποσερεῖν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

δρομοκήρυξ 45, 20. v. δημοκήρυξ.

δρόμος, orbita, vel area, in qua curritur. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν. 25, 10. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6.

δύειν.] ἡλίῳ δεδυκότος. 2, 18. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

δύναμις.] τιμωρεῖν, καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν. 66, 10. ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβεβήκει. 77, 8.

δύνασθαι.] περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι. 8, 15. ἐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτὸς ἐδυνήθητε. 12, 13. ἐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον. 13, 40. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἐκ ἠδυνήθη. 33, 2. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore.

pore. 40, 39. ἐπειδὴ ἐκ τῦ φανερῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος ἐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20.

δυναστεία, δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιῦντες. 54, 12. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν. 74, 16. δυναστείαν ἑαυτῦ αὐτὸς καταλέλυκεν. 87, 10.

δυνάστης] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτυ, ἢ δυνάστυ, ἢ πόλεως δημοκρατυμένης. 69, 36.

δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολήν. 25, 34.

δυνατῶς.] μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, promte et valide ornateque dicere. 34, 23.

δύνειν.] ἡλίυ δύνοντος. 2, 31.

δύο.] οἰκέτας δημιυργὸς, ὧν ἕκαστος τάττῳ δύ' ἐβολὰς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27. δύο μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη, duo capita accuſationis ſuperſunt. 16, 27. προγράψαι τὰς πυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὰς νόμυς. 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα. 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε. 74, 3.

δύσκολος.] ἀδεὶς ὑμῶν ἕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam ſcaeuo et peruerſo, ſtupidoque et tardo ingenio. 62, 10.

δυσμενὴς.] δυσμενὴς τοῖς νόμοις. 77, vlt. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι. 80, 12.

δυσύχημα.] ὀνειδίζω τὸ δυσύχημα. 64, 41.

δυσχεραίνειν τι. 8, 26.

δυσχωρία.] στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον. 66, 7.

δωρεὰ, de qua ſermo eſt p. 15, antepen. eſt corona aurea. conf. 16, 2. 3. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. ἐξαλείφεται ἡ δωρεά. 81, 1. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογώτερους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

δωροδοκεῖν.] δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν. 62, 4. δωροδοκεῖν κατὰ τὸ δήμ. 78, 5.

δωροδόκημα.] ἰᾶσθαι δωροδόκημα, malum auertere et sanare, exsistens, aut metuendum, ne exsistat, ex D. cupiditate, qui passus esset muneribus se corrumpi, eoque rempublicam in lubricum coniecisset. 63, 31. δωροδοκήματα δημόσια. 84, 6.

δωροδοκία.] δωροδοκίας κατηγορεῖν. 28, 12. καταπτύει δωροδοκίας. 31, 21. δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν. 62, 4. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, inuidentia, quod alter plura et splendidiora dona tulisset, atque tu. 65, 16. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας. Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας. 74, 41. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. δωροδοκίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ Εὐβοέας, corruptiones ab Amphissensibus et Euboeensibus. 87, 36.

δῶρον.] ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. γραφὰς δώρων ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, in iudicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3.

E.

ἐάν.] ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον. 20, 22. ταχὺ γὰρ ἂν εἴασε, oratio cauillatoria: hic nimirum, scilicet (cum irrisione et contemtu, atque inficiatione) permisisset. 26, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα ἐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἄλῳ μοιχός. 26, 12. ἐάσετε ἕν (id est ἀθῷον ἀφήσετε) τὸν τοιοῦτον προσρόπαιον. 49, 22. καθιερῶν τὴν ἐσίαν ἐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. ἐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγου περιῆσθαι. 83, 24. ἀλλ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶναι τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τῆ βασιλικῆ χρυσίᾳ 88, 8.

ἕβδομος.] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiae 64, 37.

ἐγγενὴς.] ἐπιχώριος ἐκ ὧν ἐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. 31, 15.

ἐγγίγνεσθαι.] χρόνων ἐγγεγενημένων, cum tempora interceſſerint et anni. 85, 25.

ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. 5, 40. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφὴν, actionis auctorem aliquem in libello accuſatorio edere. 30, 3. ἐγγράφεσθαι λειποταξίου. 48, 1. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14. ἐγγράφειν λόγον καὶ τὰς λογισάς. 56, 3. ἐγγράφειν πρὸς τὰς λογισὰς λόγον, rationem geſti honoris literis conſignatam Rationalibus exhibere. 56, 30. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clauſula, fine epiſtolae adſcripſit. 88, 1.

ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης. 52, 9.

ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quae proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitatur. 15, 30.

ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει, inſidiari, velut ſubſeſſor, ad retia ſtans, prohibens feram elabi, aut retia tranſilire, eamque retro ad perſequentes repellens; ita oratorem iudex cogens ad cauſam praeſentem e diuerticulis in res alienas reuerti. 83, 25.

ἐγκαλεῖν τινι δίκην, ius ab aliquo petere, eum in ius vocare. 10, 5.

ἐγκαλύπτεσθαι. 42, 9. 35. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35. ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω. 61, 28.

ἐγκαταγέλαστος.] ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. niſi legendum eſt εὐκαταγέλαστον. Sed aliter exhibui hunc locum in mea editione.

ἐγκα-

ἐγκαταλαμβάνειν.] ἐγκαταλαμβάνεσθαι, in vrbe obsessa, cum capitur, vna cum reliquis capi. 30, 9. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, vndique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, vt nusquam elabi queat. 62, 17. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων, septus, clausus. 88, 2.

ἐγκαταλείπειν, deserere. 49, 42. et 66, 26. 37.

ἐγκατοικοδομεῖν, in aliquo aedificio concludere, conclusum tenere, moenlis vallatum. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7.

ἔγκλημα.] ἀποτρίβεσθαι (amoliri a se, refutare) τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα. 25, 29. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27.

ἐγκράτεια.] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42.

ἐγκύκλιος.] ἐγκύκλιοι χοροί. 2, 23.

ἐγκωμιάζειν.] ἐγκωμιάζειν ἀρετήν. 75, 15. ἐγκωμιάζειν ἑαυτόν. 88, 15. Conf. p. 66, 7.

ἐγκώμιον.] ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον. 42, 41.

ἔγχειν.] ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ. 82, 13. τὸ δεύτερον. 82, 14. τὸ τρίτον. 82, 16.

ἐγχειρεῖν, instituere, capessere. 12, 25. 33. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείας πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

ἐγχειρίζειν.] οἷς αὐτὸν ἐνεχείριζε. 87, 19.

ἔδαφος.] περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται. 72, 41.

ἔζεσθαι.] βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν. 21, 3.

ἐθέλειν.] συσσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἠθελεν. 41, 3.

ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in vsu et consuetudine continentiae. 3, 20.

ἔθος.] ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37. παραδέχεσθαι εἰς τὰς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολύ. 25, 30. τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. 79, 20. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32.

εἰδέναι.] λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον ἀδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόῤῥητον. 67, 25. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26.

εἶδος.] δύο μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη, duo capita accusationis supersunt. 16, 27.

εἰδότως.] εἰδότως καὶ σαφῶς ὑμᾶς διδάξω.

εἴδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου. 20, 29.

εἰκάζειν.] οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26.

εἴκειν v. ἐοικέναι.

εἰκὸς.] ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10.

εἶναι.] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. οἷς ἐστι βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν. 2, 13. ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη. 2, 20. ἔνοχος ἔσω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβρισὴν ἐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. 5, 30. καθαρὸν ὄντα χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι. ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἀφθονίᾳ ἐν τοιαύτῃ ὤν. 8, 40. ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, foedus, turpis visu. 9, 20. ἔτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρεῦσα κρίσις ἐστίν. 15, 30. περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ. 17, 17. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων

των ἔσεσθαι. 18, 8. τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφίεισθαι, ὧν ἡ δίωξις ἦ. 22, 12 κληρονόμος εἶ τῦ ἐπιτηδεύματος. 22, 29. πολὺς ἔσαι ὁ Φίλιππος. 23, vlt. ἄμουσός τις ἔτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐσι. 24, 2. ὑμέτερόν ἐσιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι. 25, 8. ἔσαι δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. 25, 16. ἔτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ. 26, 5. ἱερωσύνην ἑδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ταῦτά ἐσιν ἑκάσῳ ποινή. 27, 9. θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38. ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. 28, 12. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα. 28, 20. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, pen. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα. 30, vlt. ἐπιχώριος ἐκ ὢν ἐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. 31, 15. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνε γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. ὡς ἦν σιωπή. 33, 3. ἀγχόνη τῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τύτῳ. 33, 18. ἐξισάμενος αὐτῦ καταφανὴς ἦν. 33, 21. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29. ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν. 34, 8. λῆρός ἐσι ταῦτα. 34, vlt. τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας ὅσις ἦν. 38, 19. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. οἴκοθεν ἐκ τῦ βίε δεδοκιμασμένες ἀξίες τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. διαβολὴ ἀδελφόν ἐσι καὶ συκοφαντία. 47, 20. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι. 47, vlt. 48, 1. ἐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. διαφανὴς ἐν τύτοις ἦν. 50, 2. ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος ἔσης. 50, 5. ἀνελέηλός Iις εἰμί. 50, 8. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τύτων λέγειν. 50, 30. ἐ μισόδημος ὢν — ἀλλὰ μισοπόνηρος. 51, 6. εἶναι pro ἐσὶν. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum. 52, 19. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν: vt rei memorabilis

bilis meminit. 52, 32. τῶ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τῶ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. στέφανον χρυσῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῆ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ὅτω τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ἔτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. ἀδεὴς ὑμῶν ἔτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι. 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῶ. 63, 8. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῶ ἡ θυσία. 63, 13. ἐκ ἄμεινον εἶη. 63, 41. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην ἐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. μέσον ἐδὲν ἦν. 66, 35. ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσαι. 67, 39. μεσὸς ἐλπίδων ἐκ ἐσομένων. 67, vlt. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμε καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν. 69, 16. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτὲς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας ἔσης. 70, 40. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 72, 24. διαγωνίζεται ὲ περὶ τὲ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τὲ σώματος σωτηρίας. 72, 28. διὰ τῆτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12. ἀπαρασκεύων αὐτῶ τῶν ἰδίων ὄντων. 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ. 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁπότερε τῶ λόγε, ἀλλ' ὁπότερε τῶ βίε ἐστίν. 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25. ἦν pro ἦσαν. 80, 9. τότε ἦν ὁ θαλλὸς στέφανος τίμιος. 80, 37. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε. 81, 18. ὄνομα ὅμοιον εἶναι

εἶναι καὶ τὸ ἔργον. 81, 23. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου. 83, 19. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. ἐκ ἔστιν, ὅπῃ ἀναπτήσομαι. 83, vlt. ἀποδίδοσθαι τὰς καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ἐδέν ἐστι, nil valet, nullius vsus est. ἓ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν ἐδέν ἐστι 86, 29. εὐθύναι βίᾳ ἔκ εἰσι παρ' ὑμῖν. 86, 33. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τότε ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

εἰπεῖν.] προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν. 6, 5. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα. 33, 32. ὑπερβολήν τινα ἑαυτῷ παλαιότητος καὶ πλήθος ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν. 34, 23. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32.

εἴργειν.] εἰργόμενον θανάτου, ita tamen, vt sibi caueat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere. 26, 15. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν. 43, 15. εἴρξεται (pro εἰρχθήσεται) τῶν ἱερῶν. 71, 1.

εἰρήνη.] ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην. 42, 28. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. ἀργίαν εἰρήνη ἀ τρέφει 49, 39. προσήνα τῆς εἰρήνης. 49, 41. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. πρίασθαι τὴν εἰρήνην. 52, 7. ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης. 52, 9. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀποβλῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην. 65, 32.

εἰρηνοφύλαξ. 76, 19.

εἰς.] ἣν ὥραν προσήκει ἶέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν ὀσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. κατα-

ψη-

bilis meminit. 52, 32. τῶ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τῶ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. στέφανον χρυσᾶν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῆ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ὅτω τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ἅπτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. ἀδεὴς ὑμῶν ἅπτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι. 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῶ. 63, 8. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῶ ἡ θυσία. 63, 13. ἐκ ἄμεινον εἴη. 63, 41. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην ἐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. μέσον ἐδὲν ἦν. 66, 35. ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσαι. 67, 39. μεσὸς ἐλπίδων ἐκ ἐσομένων. 67, vlt. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμῳ καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν. 69, 16. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας ἔσης. 70, 40. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 72, 24. διαγωνίζεται ὁ περὶ τῶ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας. 72, 28. διὰ τῶτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12. ἀπαρασκεύων αὐτῶ τῶν ἰδίων ὄντων. 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ. 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρῳ τῶ λόγῳ, ἀλλ' ὁποτέρῳ τῶ βίῳ ἐσίν. 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ἐπιχώριός ἐσιν. 78, 25. ἦν pro ἦσαν. 80, 9. τότε ἦν ὁ θαλλῶ στέφανος τίμιος. 80, 37. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε. 81, 18. ὄνομα ὅμοιον εἶναι

εἶναι καὶ τὸ ἔργον. 81, 23. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου. 83, 19. καταφυγάνη, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. ἐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι. 83, vlt. ἀποδίδοσθαι τὰς καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ἐδέν ἐστι, nil valet, nullius vſus eſt. ἔξ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν ἐδέν ἐστι 86, 29. εὐθύναι βίᾳ ἔκ εἰσι παρ' ὑμῖν. 86, 33. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρείαι συμμάχων. 88, 4. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τότε ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

εἰπεῖν.] προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν. 6, 5. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα. 33, 32. ὑπερβολήν τινα ἑαυτῷ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν. 34, 23. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32.

εἴργειν.] εἰργόμενον θανάτῳ, ita tamen, vt ſibi caueat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere. 26, 15. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν. 43, 15. εἴρξεταν (pro εἰρχθήσεταν) τῷ ἱερῷ. 71, 1.

εἰρήνη.] ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην. 42, 28. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. ἀργίαν εἰρήνη ἐ τρέφει 49, 39. προσῆναι τῆς εἰρήνης. 49, 41. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. πρίασθαι τὴν εἰρήνην. 52, 7. ἐγγυητὴς Φιλίππῳ καὶ τῆς εἰρήνης. 52, 9. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀποδοξῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην. 65, 32.

εἰρηνοφύλαξ. 76, 19.

εἰς.] ἦν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν ὠσίαν τὴν ἑαυτῷ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. κατα-

ψη-

ταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multae pecuniariae addici. 3, 16. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιῶν ὑβρισὴν ἐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα. 4, 27. ἀκολυθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον 7, 2. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτόν. 7, 23. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιστία. 9, 1. εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. 24. διαῤῥιπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια. 9, 8. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. φοβηθέντες μὴ ἀνακηρυχθῆ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἄγειν εἰς δελείαν, rapere in ſeruitutem. 9, 26. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et vlt. εἰς τᾦψον (forum piſcarium) ἀφῖκται. 9, 41. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. λεπτὰ ἐργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βελήν. 14, 41. κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρεῖα, pecuniam impendere nouo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo. 15, 3. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλὰς τὴν ἑαυτῦ συμφορὰν. 15, 19. ἀπομνημονεύστε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτῦ χεῖρα τὰ ἱερὰ. de iuraturo. 16, 15. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτῦ σῶμα. 16, 25. ἀναβάλλεται τὰς τῆς φιλίας λόγυς εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cuiusque. 21, 38. κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. ὑπολαμβάνειν τι εἴς τινα 22, 28. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς 23, 2. φιλοτιμία εἰς τὰ καλά. 23, 8. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. εἰς συνήθειαν τῦ λόγυ ἐποίησε καταξῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. πλημμελεῖν εἴς τινα λόγῳ. 24, 3. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα.

ἄνδρα. 24, 4. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν Φιλίαν. 24, 26. ἥκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 37. εἰς τὸν τῦ πράγματος αὐτῦ δρόμον εἰσελαύνειν. 25, 10. παραδέχεσθαι εἰς τὰς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον. 25, 24. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολήν. 25, 34. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππε εἰς ερημον οἰκίαν. 26, 7. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέσησαν. 26, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, pen. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. 27, 9. καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. 27, 27. εἰς χεῖράς τινος καταξῆσαί τινα. 32, 1. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνε γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τὸς λόγος. 33, 18. καθισάνας εἰς στρατηγίαν τινά 33, 28. σκώπτειν εἰς ἑαυτόν. 33, 30. εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν. 34, 40. καλέσας ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταινεῖμαι. 35, 10. προσόδος εἰς τὸν δῆμον προβάλεύει. 35, 30. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέσησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. καταλύειν εἰς ταὐτὸ πανδοχεῖον. 41, 4. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν. 41, 41. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσασιαν τῆς Καδμείας. 42, 2. ὑπηρεμένας εἰς τινα ὑπηρεσίαν. 42, 23. προεδρίαι εἰς τὰ Διονύσια 42, 31. καταδύναι εἰς σκότος 42, 37. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. ἐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31. μὴ σύναγε τὰ κάλλισα τοῖς αἰσχίσοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. ἐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33. γράφειν λόγος εἰς δικαστήρια μισθῦ. 50. 21. παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιῆντα συμπαραπέμπων. 50, 35.

παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. εἰς τὰς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38. εἰς pro ἐν ὅσον εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν, quantum repetere memoria possum. 52, 19. ἐκφοβεῖν τὰς ἀντερῶντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον. 52, 36. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τὰς κατηγορίας. 55, 10. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν ἐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. φέρειν εἰς ἀπολογίαν. 58, 36. τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίνητε. 59, 5. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. 60, 13. γράφεσθαι εἰς ἄρειον πάγον. 60, pen. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει. 62, 32. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι. 63, 32. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28. πρεσβεύεσθαι εἰς Θήβας. 64, 30. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. 65, 24. στρατόπεδον εἰς Ἴνας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον. 66, 7. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. 66, 20. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων. 66, 21. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου. 66, 27. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσαν. 67, 39. πλημμέλημα εἰς θεούς. 68, 35. πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἑνίους. 69, 30. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 71, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἐφιμεν. 72, 24. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, impoſuit. 74, 3. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 75, 2. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα. 75, 17. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν. 75, 33. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. ἀγο-

μένας

μένας γυναῖκας εἰς δουλείαν. 76, 3. ἐπὶ μὲν πορθμέας τὰς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας. 76, 10. αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα. 76, 12. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχήν. 76, 22. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε. 76, 23. ἀναβάλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω. 77, 14. ἐκ ἑᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. τὰς χρησὰς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν σεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. ἀπάντων εἰς τὴν τίμησιν. 82, 21. παρεμβολὴ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βάλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τὰς τῶ πράγματος λόγους. 83, 26. καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτόν. 84, 30. ἔνδειξις εἰς Ἀλέξανδρον. 85, 12. κατορθῶν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14. διάβασις Ἀλεξάνδρε εἰς Ἀσίαν 87, pen. περίπλους εἰς Κερκύραν. 88, 32 Φέρεἰ τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρῶσι των πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε. 89, 8. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18. παρακελεύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξαρείσε πάγε βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὸς, βουλεύσασθε. 90, 5 ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν. 90, 10. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν. 90, 23.

εἰσαγγελία] ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. Φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4.

εἰσάγειν.] Φρεαρὰν εἰσάγειν 73, 30.

εἰσελαύνειν.] εἰς τὸν τῦ πράγματος αὐτῦ δρόμον εἰσελαύνειν. 25, 10. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem praesentem reuerti, velut subsessor ad retia bestiam feram repellit. 83, 26.

εἰσέρχεσθαι.] ἐξ ὅτε Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nili προσελήλυθεν legendum est.) 72, 42.

εἰσήγημα, rogatio. 12, 3.

εἰσηγητὴς.] εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28.

εἰσιέναι.] μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι. 2, 20. δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. ἐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. εἰσιέναι, de causa, quae in foro agitur. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι. 83, 11.

εἰσοικεῖν, in domum aliquam habitatum immigrare. 17, 31.

εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. 24.

εἰσπλεῖν ὥς τινα. 44, 30. 38.

εἰσφέρειν.] εἰσφερόμενον, id quod concioni aut senatui ad deliberandum est propositum; de quo agitur. 5, 32. εἰσφέρειν, referre, (ad senatum, aut ad populum) proponere deliberandi ergo. 5, 38. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2.

εἰσφοιτᾶν (scil. εἰς τὸ διδασκαλεῖον) 2, 19.

εἰωθέναι.] κενώτερον τῶν λόγων, ἃς εἴωθε λέγειν, καὶ τῷ βίῳ, ὃν βεβίωκεν. 67, vlt.

ἐκ.] ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων. 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα. 11, 33. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19.

13, 19. ἐξελαύνειν ἐκ τῆ βελευτηρίε. 16, 1. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τῆ βίε ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐκφεύγειν ἐκ τῆ δικασηρίε. 25, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τῆ δικασηρίε 26, 26. ἱερωσύνην ἀδένος θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ἐκπίπτειν ἐκ τῆ λόγε. 32, 42. καταάγειν τὰ πλοῖα καὶ τὰς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. οἴκοθεν ἐκ τῆ βίε δεδοκιμασμένος ἀξίως τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 46, 28. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. προδότης ἐκ φύσεως 50, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων. 50, 32. ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς. 50, 37. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμε. 51, vlt. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας. 52, 3. ῥήτορες alii ἐκ τῆ βελευτηρίε, alii ἐκ τῆ δήμε. 55, 9. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικασηρίων. 55, 13. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικασῶν τὰς ψήφες ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βελεύειν. 62, 32. βελευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. 64, 13. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθείς. 65, 9. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐξάγειν ἐκ τῆ ἱερῆ ὡς ἐναγῆ. 70, 14. μεταξῆναι ἐκ τῆ συνεδρίε. 70, 39. ἐπειδὴ ἐκ τῆ φανερῆ τὴν πόλιν ἄνθρωπος ἐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι. 72, 31. προσάγματα τὰ ἐκ τῆ ψηφίσματος διεξιέναι. 75, 35. ἀλλ' ἐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται. 75, 36. ἐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδε μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτῆ ἀνανδρίας. 76, 28. τὰς ἐπισολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήει. 77, 11. λογογράφος ἐκ τριηράρχε ἀνεφάνη. 78, 26. πορίζεται τὸν βίον ἐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἀσεφάντος ἐκ τῶν νόμων. 79, 3. ἐξ ἔθες, ἀλλ' ἐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε.

79, 20. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης. 79, 27. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37 περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας. 83, vlt. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος. 84 21. ἀποδρᾶναι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων. 87, 4. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νεμάμενοι. 89, 30. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90, 10. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

ἕκαστος.] ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. 5, 30. οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δῦ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ. 16, 10. τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ 16, penult. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποινή. 27, 9. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει. 33, 26. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. θεσμοθέταις προσέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. συντελεῖν, ὅσον ἑκάστους ἔδει. 67, 17. ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους. 69, 37. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19.

ἑκάτερος.] ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, vlt. ἑκατέρῳ αὐτῶν, vnicuique illorum duum seorsim. 9, 24.

ἑκατόν.] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4.

ἐκβάλλειν τινά, aliquem se procul facessere, et tacere iubere, os ei comprimere. 12, 15. ἄλλιαν ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum proieci. 20, 13. ἐκβάλλειν, cum sibilis eiicere actorem seu causae seu fabulae. 28, 20.

ἐκγίνε-

ἐκγίνεσθαι.] ἡμῖν ἐξεγένετο ἄν, poterat nobis euenire, erat in potestate nostra. 61, penult.

ἐκδιδόναι.] ἃ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος. 90, 21.

ἔκδοτος.] ἔκδοτον ποιεῖν, alicuius arbitrio permittere. 64, 9. 19. ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτίαν Θηβαίοις. 73, 41.

ἐκδοχή.] ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου, excipere ab alio relictum. 32, 18.

ἐκεῖ.] τῶν ἐκεῖ συνεδρευόντων κύριος senatus areopagiticus appellatur. 56, 31.

ἐκεῖθεν.] θεωρήσαιτε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31.

ἐκεῖνος.] ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. περὶ πλείονος τὴν τότε φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrite ei sic. 57, 6. ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. 76, 40. ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας. 81, 9. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκεῖνο. 83, 39.

ἐκείνως, isto modo, vt iam statim dicam. 62, 6. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτὸ ἐκείνως. 77, 38.

ἐκεῖσε.] διαγγέλλειν ταῦθ' ἑνδεῦτε ἐκεῖσε. 45, 20.

ἐκθεραπεύειν, officiositate male sedula aliquem promereri. 24, 15.

ἐκκαλεῖν.] τοσοῦτος καὶ τηλικοῦτος ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. ἐκκαλεῖσθαι ὀργήν. 28, 11.

ἐκκαλύπτειν.] ἐκκαλύψειν μὲ φησι προσελθών. 61, 28.

ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας. 39, 23. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην. 42, 28. ἐκκλείειν τῶν ὅρκων. 64, 19.

ἐκκλησία.] ἐπὴν ἡ ἐκκλησία. 9, 17. προγράψαι τὰς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35,

penult. εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ὠχόμην φέρων. 36, 18 ἐκκλησίαν καθαίρειν. 49, 23. προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν. 63, 17. ἐκκλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἐποίει, et quid eo vocabulo designetur. 71, 8. ἐκφέρεται προβούλευμα, εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 71, 21. ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας. 71, 23. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, penult.

ἐκκλητεύειν. 37, 3. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ ταλη θῆ μαρτυρεῖν, pati malit, vt ego se iudicio aut negati, aut falli dicti testimonii persequar, quam vera testari. 7, 17.

ἔκκλητος πόλις, ciuitas, quae foro carens proprio necesse habet, alieno vti, aliunde iura petere. 12, 39.

ἐκκόπτειν.] ἐκκοπεὶς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρας τὰς ὀφθαλμάς. 24, 31.

ἐκλέγειν τέλος πορικόν. 17, 3. τέλη τὰς παραπλέοντας ἐκλέγειν a praeternauigantibus exigere vectigalia 69 29.

ἐκλογίζεσθαι, secum existimare 9, 38.

ἐκμανθάνειν.] διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐτοῖς χρησώμεθα. 73, 1.

ἐκμαρτυρεῖν. 30, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλὰς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν, calamitatem suam, quam celari satius erat, proferre in publicum. 15, 19.

ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum. 2, 41. ἐκμισθοῦν, quod alter conduxerit, clam isto (vel eo etiam conscio) rursus alteri elocare. τὰς μυριὰς ξένας Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας. 74, 22.

ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτοῦ, e domo sua emittere vel eiicere. 8, 17. ἀθύτων καὶ ἀκαθιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τὰς στρατιώτας. 72, 16. ἐκπέμπειν τὰς στρατιώτας, πρὶν καθιερῆσαι. 72, 21. ἐκπέμπειν, lega-

legatum aliquo ablegare. 74, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθὸς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13.

ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42.

ἐκπλεῖν.] ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα. 4, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ, percellere, in admirationem rapere formae decore. 19, 4. παρασήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαῤῥεῖν, — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39.

ἐκποίητον γενέσθαι quando non liceat. 56, 40.

ἐκπορθεῖν τὴν χώραν. 68, penult.

ἐκρίπτεσθαι, exſibilari, explodi. 48, 40.

ἐκτιθέναι.] ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11.

ἐκτίνειν.] μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15.

ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων. 4, 29.

ἐκτροπὴ] ἐκτροπὰς αὐτῷ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, obſeruate, acriter vigilate, ſi qua conetur a re praeſente oratione demonſtranda ad aliena dilabi et erepere. 83, 26.

ἐκφέρειν.] λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἐξενέγκασθαι, efficere, conſequi. 36, 36. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. 50, 22. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, vt S. C. conſcriberetur, atque in concionem a ſenatu efferretur, eique proponeretur. 71, 21. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, de cauſidico praeuaricatore, qui argumenta et agendi modos ſuae partis aduerſariis enunciat, et cum iis in fraudem ſuorum colludit. 78, 27.

ἐκφεύγειν ἐκ τῆ δικαστηρίε, non tam absolui iudicio, quam abire non condemnatus, errore quodam iudicum. 25, 29. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

ἐκφοβεῖν τὰς ἀντεχομένας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes. 52, 36.

ἐκφορά.] ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς [exsequias] τῶν τελευτησάντων εἶων τὰς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6.

ἐκφυλλοφορεῖν, per suffragia foliorum, quae pro testulis in eiusmodi causa vsurpabantur, aliquem senatorem senatu amouere. 15, 41. vlt.

ἑκὼν.] παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3.

ἐλαύνειν.] ποινὰς ἐλαύνειν τὰς ἠσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις. 27, 7.

ἐλαφηβολιών, praecedit mensem Munychionem. 40, 21.

ἔλεγχος.] φοβέμενοι τὸν ἔλεγχον, argui, conuinci mendacii. 67, 37.

ἐλεεῖν] τίνα δ' ἂν ἔτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας. 26, 41.

ἐλευθερία] ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et vlt. 10, 2. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας. ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

ἐλευθέριος καὶ ἁπλοῦς λόγος. 17, 4.

ἐλεύθερος.] ἣν ὥραν προσήκει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. ἔνοχος ἔσω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν, erat Athenis capitale. 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat seruo. 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. διατρι-

διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris, vel conuiciis. 45, 5.

ἐλευθερῶν.] οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30.

ἐλευθέρως παιδευθείς. 75, 25.

ἕλκειν τὸν ἐπισάτην. 5, 35. aut obtorto collo trahat inuitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἕλκειν τῶν τριχῶν. 49, 19.

ἑλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, vlcera ciere aut refricare. 83, 37.

Ἑλλὰς.] ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος. 72, 19. et 76, 6. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι. 72, 31. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12.

ἑλληνικὸς.] ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.

ἐλπὶς.] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδας τινός. 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. μεσὸς ἐλπίδων ἐκ ἐσομένων. 67, vlt. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2.

ἐμβάλλειν.] ἐμβάλλεσθαι [pro ἐμβάλλειν, si bene habet vulgata lectio] εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. ὁ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. τὰς χρηστὰς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. παρεμβολὴ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βέλτιον ἐμβαλεῖν. 83, 21. ἐμβάλλειν τὴν δεξιάν. 85, 40.

ἐμβιβάζειν.] ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. 27, 9.

ἐμὸς.] ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. 7, 37. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων. 24, 7. διατριβὴν πλείστην ἐποιή-

ἐποιήσατο πρὸς τὰς ἐμὰς λόγους. 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32. δοκιμασὰς ἱκανὰς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην. 52, 19. ἀδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. 52, 31. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. 52, vlt. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6.

ἐμπειρότερος. 12, 5.

ἐμπιπλάναι.] ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans ſeſe vsque ad ſatietatem et faſtidium, poteſtate ipſi a vobis data. 72, 15. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.

ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας. 71, 4.

ἐμπίπτειν.] εἰς τὰς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36.

ἐμπλήθειν.] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27.

ἐμπληξία, vecordia, ſtoliditas, furor. 84, 30. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν, exprobrare alicui vecordiam in gerenda republica, inconſtantiam, vacillationem et titubationem animi ſtudiique, modo ſecundantis, modo prementis eundem, alternis, nulla perſpicua de cauſa. 50, 10.

ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. 85, 35.

ἐμπορεύεσθαι.] δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, deditus eſſe vitae generi, et id veluti negotiationem quandam exercere. 21, 39.

ἔμπρησις.] ἐμπρήσεις οἰκιῶν. 76, 3.

ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum praeſcribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et inuitas cogere ad obſequendum tibi, ne aude, ſed ipſe tu eas ſequere. 57, 11.

ἐμφανὴς.] ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18.

ἐμφανίζειν, quasi praesens coram exhibere et sistere oratione. 18, 13.

ἐμφράττειν.] ἔτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quominus in iure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas. 85, 32.

ἐν.] λυπεῖν τινα (molestia afficere) ἐν εὐθύναις. 1, 2. τὸς ἐν χειρῶν νόμω τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ἐν πλείῃ ποιεῖσθαι ὑποψία. 2, 19. μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 2, 35. ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιῶν ὑβρισὴν ἐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς ςεφανηφορίαις ςεφανέσθω. 4, 1. πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄςει 6, 40. ἀφελέσθαι ἄτε τὴν ἀλήθειαν, ἄτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. ἔτος μὲν ἦν ἄπεσι μετὰ τῶν κληρόχων ἐν Σάμῳ. 8, 19. διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, ἦ ἡ τηλία τίθεται. 8, 22. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. ἀφθονίαι ἐν τοιαύτῃ ὤν. 8, 40. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam in concione populi interminari. 9, 35. νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις. 11, 21. ἀκριβέςατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει, senatus areopagiticus. 13, 11. ἐργαςήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 40. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res deueniisset ad suffragationem. 15, vlt. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 16, 41. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro ioco. 17, 40. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονώς. 18, 35.

ὀχλη-

ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις. 19, 7. τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4. τὰ ὄσα αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. 20, 34. χρυσῷ ἐν ἀμφιφορεῖ, in vrna. 21, 11. ὡς ὁμῶ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. 21, 12. κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ. 22, 26. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιέτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. 27, penult. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. 28, 21. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμαι. 29, 15. ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. ἑάλω ὑπὸ λῃσῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει. 33, 26. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ. 33, 30. τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει. 36, 3. ἐν πέδαις δεδεμένον. 38, 9. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδεσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35. ἀποκινδυνεύειν ἔν τινι, in aliquo periculum facere 41, 42. ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον. 44, 30. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. ὃ δ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι. 45, 8. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22. ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις. 47, 38. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. σκάπτειν ἐν ἀμπελουργείῳ. 49, 13. ἀναφέρεσθαι ἐν ὑμῖν. 49, 23. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν. 50, 2. προάδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς. 50, 4. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία. 50, 34. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι. 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν. ibid. μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. 50, 40. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων ἁχ ἁπτόμενοι. 52, 2. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα. 52,

τα. 52, 7. θόρυβον τῶν τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν ἐξ ὑπέσησαν. 52, 26. ἐν ταῖς ὑμετέραις δια τριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, vt rei memorabilis meminit. 52, 32. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστε γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. 15. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βέλεται. 54, 14. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι. 55, 14. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ θησείῳ. 55, 35. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικασηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. 58, 26. ἀκύρως νόμως· ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2. θεσμοθέταις προσέτακται καθ' ἕκασον ἐνιαυτὸν διορθῶν τὰς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμως. 59, 7. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. ἀπελευθερῶν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen. στέφανον χρυσῶν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄσει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες. 60, 17. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι. 63, 31. αὐτομολῶντες ἐν τῇ πολιτείᾳ. 64, 22. ἃ δίκαιον ἡγέμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πισευθῆναι. 66, 1. ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 71, 12. σύλλογος ὁ ἐν πύλαις. 71, 27. ἐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππε. 71, 41. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 72, 1. οἳ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30. ἐν τῇ τῶ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. 72, 37. διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικασηρίῳ. 75, 20. μὴ τρόπαιον ἑστᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσε ὀρχήσρᾳ. 75, 40. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ. 77, 9. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 79, 17. ἃ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμ-

γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος. 82, 7. καταλογιζέσθω μηδεὶς τεθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ. 82, 40. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ. 84, 29. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μὲ διατριβὰς καταμέμφεται 84, 40. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ Φύσει δαπάνης. 85, 8. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33. ἀποδίδοσθαι τὰς καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. 88, 1. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμῶντα. 89, 15.

ἐναγὴς, obnoxius piaculo, vel banno (vt medio aeuo vſurpabant) excluſus communione ſacrorum. 69, 5. ἐναγὴς τῷ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος etc. 69, 13. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14.

ἐναντίον.] μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41.

ἐναργὴς.] ἐναργὲς καὶ ὃ πεπλασμένον. 18, 9.

ἐναργῶς.] ὃ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34.

ἐνάρχειν.] ἐνῆρκται τὰ κανᾶ, auſpicium ſacrificandi factum eſt, apportatis iam corbibus, et mola ſalſa inde depromta et in caput victimae ſparſa. 70, 31.

ἔναυλος.] ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε, recenti adhuc erat in memoria, et aures veluti circumſonabat. 81, 18.

ἐνδεὴς.] ἐνδεὴς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής. 6, 31.

ἐνδείκνυσθαι.] ἐνδείκνυται, ſeſe iactat, velut per inſultationem monſtrat. 55, 21. ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, meum erga Alexandrum ſtudium ipſi oſtentans et iactans. 84, penult.

ἔνδειξις εἰς Ἀλέξανδρον, oſtentatio, iactatio ſtudii erga Alexandrum. 85, 12.

ἕνδεκα.]

ἕνδεκα.] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1.

ἔνδημος ἀρχή, domi. 3, 34. pen.

ἐνδιατρίβειν, in rebus a causa alienis inhaerescere, iisque exsequendis tempus cognitioni et expositioni causae consecratum consumere. 82, 33.

ἐνδιδόναι.] ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22.

ἔνδοξος.] τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42.

ἐνδυκέως τρέφειν. 21, 28.

ἐνεδρεύειν τῇ ἀκροάσει 83, 25.

ἕνεκα.] ταῦτα δὲ λέγω ἃ τῆς φορτικῆς ἕνεκα. 6, 26. ἀσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. 55, 17. εὐφημίας ἕνεκα. 66, vlt.

ἐνεπιορκεῖν, vt in eius nomine facilitatem suam peierandi (ad peierandum procliuitatem) exerceret. 75, 1.

ἐνεργολαβεῖν, ob aliquam rem pecuniam, quaestum vberem facere, ea re exercenda, vendenda, quoquo modo vsurpanda. ibid.

ἐνέχειν.] τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἐνεχυριάζειν.] ἐνεχυριάζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων, legislator facultates eorum, qui gestorum honorum rationes adhuc debent, reipublicae oppignerat. 56, 41.

ἐνεχυριάζειν. 66, 7. sed vitiosa illa est lectio, et leg. ἐνεκωμίαζεν.

ἐνθάπτειν.] χωρίον, — εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν. 14, 13.

ἐνθένδε.] διαγγέλλειν ταὐνθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε. 42, 27.

ἐνιαυτὸς.] τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. θεσμοθέταις προστάκται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθῶν τὰς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. βουλεύσας ἐνιαυτόν: ergo senatorius honos erat annuus. 64, 24.

ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. 7, 35. πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνίους. 69, 30.

ἐνίοτε.] εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρησοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8.

ἐνισάναι.] ἐνεστηκὼς ἔτι πόλεμος, bellum adhuc durans, vrgens. 35, 27.

ἔνναται.] ἐλθὼν εἰς τὰ ἔνναται, ad inferias, quae mortuo fiunt die nono a funere. 86, 4.

ἐννέα.] ἄρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος. 3, 32. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 15, 16.

ἔννομος.] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν. 57, 7.

ἐνοικοδομεῖν.] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 23.

ἔνορκος.] ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. μὴ μνησικακεῖν ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων. 51, 41. ἔνορκος, in foedere cum aliis comprehensus, foederis consors. 63, 6. ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον. 66, 29.

ἔνοχος ἔσω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36.

ἔνστασις, institio, susceptio, ingressio causae forensis. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τῆς ἀγῶνος. 18, 35. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36.

ἐντείνειν.] ἐντείνεσθαι τὴν φωνήν. φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος. 49, 15.

ἐντελὴς.] πλοῖμος τριήρης καὶ ἐντελής. 51, 32.

ἐντεῦθεν, (aut ἐνταῦθα) pro τότε, tunc temporis, tum demum. nam comparatur cum insequente ὅταν, cum. 1, 26.

ἔντευξις Φιλίππε, quomodo Philippus nos exceperit. 34, 19.

ἐντὸς.] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. 4, 2.

ἐντυγχάνειν.] ἐντυγχάνη τοῖς ὑμετέροις παισὶ, cum vestris liberis congrediatur, consuescat. 2, 25.

ἐνύπνιον.] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. σύμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον. 64, 34.

ἐξ.] παρακατατιθέμεθα τὰς ἡμετέρας παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34. μαστιγῶν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τὄνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. παιδοποιέμενοι ἐξ ἑταιρῶν. 52, 3. ἃς αἱ Φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούσωσιν. 61, 35. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν. 72, 42. ἐξ ἔθους, ἀλλ' ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. 79, 20. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος. 86, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

ἐξαγγέλλεσθαι, per tertium nunciari, quem non miserit ille, de quo quid nunciatur. 6, vlt. 69, vlt.

ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14.

ἐξάγιστος.] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34.

ἐξαγριοῦσθαι.] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον. 14, 11.

ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24.

ἐξαιρεῖν.] ἐξαιρεῖτ' ἂν τὰς τοιαύτας φύσεις, exterminate 27, 12. ἐξαιρεῖσθαι eripere. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, impedire iudices malis ſtrophis, obiicere callidam quandam fraudem, qua excludantur facultate reum iudicio perſequendi, qui per ſe ipſis obnoxius eſſet. 57, 10. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90, 10.

ἐξαίρετος.] τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος. 66, 22.

ἐξαιτεῖσθαι ἑταίρους, precibus eripere ſodales iudicum ſeueritati. 24, 35. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus mouere actores, vt actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant. 82, 8.

ἐξαίφνης.] εἰ δέ τισιν ὑμῶν, ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6.

ἐξαλείφειν τὰς νόμους. 16, 41. ἐξαλείφεται ἡ δωρεά. 81, 1.

ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτῆ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτόν. 7, 23. δαιμονίᾳ τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένῳ. 70, 12.

ἐξαναλίσκεσθαι, ſumtu faciendo penitus exhauriri, exinaniri. 68, 19.

ἐξαναστῆναι, e medio actu iudicii, vel e medio conſeſſu ſurgere. 45, 3.

ἐξαρᾶσθαι, precibus, ſacrificiis, caeterisque ritibus, conſecrare templum et dedicare. 70, 4.

ἐξαρνεῖσθαι. 89, 24.

ἔξαρνος.] ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (ſcil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ. 16, 10.

ἐξαρτᾶν.] τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήει. 77, 11.

ἐξείργειν τῆ γυμνασίᾳ. 2, 35. τῆ βήματος. 5, 15. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει. 79, 2.
ἐξελαύνειν ἐκ τῆ βελευτηρίᾳ. 16, 1.
ἐξελέγχειν.] περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6. ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.
ἐξεργάζεσθαι.] τάφρες ἐξεργάζεσθαι. 58, 9. ἐξειργασμένον τῆτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, satis excultum. 70, 22. συμμαχίαν ἐξεργάζεσθαι, efficere, perficere. 88, 6.
ἐξετάζειν.] φιλοτιμότερον ἔχομεν τὰς παρανομᾶντας ἐξετάζειν. 27, vlt. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores ſpecto. 64, 41.
ἐξεταστὴς τῶν ξένων, inſpector et cenſor militum mercenariorum, qui miſſus eſt, quo videat, omnesne adſint, quos mercede conduxit respublica, et ſintne omnes bene valentes, et integre armati. 16, 7. ἐξεταστὴς liber erat a militia, et neceſſitate in caſtra exeundi. 52, 2. conf. Demoſth. p. 97, 1. ed. Pariſ.
ἐξηγητὴς.] ἐξηγητὴν τῆτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας. 33, 25.
ἕξις τῆς ψυχῆς. 27, 2.
ἐξίσασθαι.] ἐξέσην ἐμαυτῷ. 28, 18. ἐξισάμενος αὑτῷ καταφανὴς ἦν. 33, 21.
ἔξοδος.] ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in caſtra, per vices obtingentes alicui. 50, 37. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι. 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν. ibid. πανυσάτην ἔξοδον γράψαντα, eius expeditionis, quae omnium poſtrema fuit. 88, 40.
ἐξοικεῖν, e domo emigrare, ſedesque ſuas alio transferre. 17, 30.
ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, eierare teſtimonium de veritate rei. 7, 21. ἐξόμνυσθαι πρεσβείαν. 40, 30. 34.
ἐξοργίζειν, ad iram concitare. ἀχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. 27, 19.

ἐξορκίζειν, iureiurando adigere. 39, 24. 36.

ἐξορμᾶν.] ἐξορμᾶις ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4.

ἐξουσία.] λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. πονηρὰ Φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς. 74, 31.

ἔξοχος.] κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν; extra pallium, manum habentes exsertam. 4, 25. vid. ἐκτὸς. διισχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τῦ λόγυ. 25, 9. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. ἔξω τῆς ἄρκτυ καὶ τῆς οἰκυμένης ὀλίγυ δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει. 79, 2. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τῦ παρανόμυ λόγυ περιῆσθαι. 83, 24.

ἔξωθεν.] ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa foris arcessita, causae immiscere. 23, penult.

ἐξώλεια.] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἔξώλης.] ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17.

ἐξωνεῖσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare. 63, 7.

ἔξωρος, exoletus. 13, 35.

ἐοικέναι.] μήτε γῆν καρπὸς Φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν, γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus a forma humana abhorrentes. 69, 15.

ἐπαγγελία.] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem dici ad causam dicendam interminari. 9, 35. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν, dicere alicui diem, vocare ad iudicem. 9, 35.

ἐπαγγέλλειν τινὶ δοκιμασίαν, prouocare aliquem ad reddendam iudicibus actorique ipsi rationem vitae morumque. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν. 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βελόμενος. 5, 17. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν. 9, 35. 11, 41. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἔρανον συνήσειν ἐπηγγέλλετο. 33, 27. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τὰς νέας. 49, 11.

ἐπαγγέλματα, pollicitationes. 24, 14.

ἐπάγειν ψήφισμα. 42, 30. ὃν — ὡς ἐγὼ ἐπὶ τὰς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 71, pen. ἀρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον. 73, 28. ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἄρηα. 80, 11.

ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν. 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι. 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36.

ἔπαινος.] ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείας, gratiae et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτὸ ποιήσεται. 24, 14. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29. σπογγιᾶς ἔπαινος. 42, 40. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ σεφάνοις. 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demostheni tributae. 60, 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, ἃ φέρομεν. 88, 17. μὴ βεβαιῶτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei poteſtatem has laudes vſurpandi, et velut proprias legitime quaeſitas poſſidendi, firmas ei ſtabilesque et ratas ne facite. 89, 19.

ἐπαίρειν.] ἐπαίρεσθαι μισθῷ, impelli, moueri, duci mercedula. 19, 20. πολλοὺς ἐπαρεῖ (impellet) ἁμαρτάνειν. 27, 18. ἃ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους. 87, 24.

ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί, aſſectari ſtudiis, et

blanditiis ingenuum puerum non licebat ſeruo. 19, 29. (verſ. 31. ἀκολυθεῖν ſimplex vſurpat.)

ἐπακέειν τῆς κρίσεως. 54, 40.

ἐπακτροκέλης, myoparus, lembus piraticus. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, haec cogunt homines piraticam exercere. 27, 9.

ἐπαμύνειν.] ἐπαμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κτεινομένῳ. 21, 26.

ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20. ἐπανάγω ἐμαυτὸν, recipio, reuoco me, redeo ad — 61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18.

ἐπανέρεσθαι. 82, 40.

ἐπανήκειν, domum redire. 62, 36.

ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τῆ δικαστηρίε 26, 26.

ἐπανιστάναι.] ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ad diſcedendum conſurgente concione. 71, 23.

ἐπανορθῶν.] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθῶσι. 1, 10.

ἐπαρᾶσθαι.] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἐπάρατος.] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34.

ἐπαρτᾶν.] ἐπαρτῶν φόβος τοῖς ἀκροωμένοις, metum iniiciens, et velut ſaxum horribile ſuſpendens ſuper eorum capitibus. 25, 5.

ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίσων. 46, 10. ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν σεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. 26. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς ἐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

ἐπαύ-

ἐπαύλιον.] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 23.

ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος. 33, 35.

ἐπαχθὴς.] πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29.

ἐπεγγελᾶν.] πῶς δ' δεινὸν ἐχθρᾷ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28.

ἐπείγειν.] ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. 13, 41. festinare, studere, laborare. 20, 25.

ἐπειπεῖν, superius dictis adiungere. 49, 15.

ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa foris arcessita, causae immiscere. 23, penult. ἐπεισάξει τὸν γόητα. 83, 28. ἐπεισάγειν, post aliam rem (in theatro) gestam introire, vel in scenam producere. (scil. fabulam.) 86, 38.

ἐπεισιέναι, post recitationem aliquam, aut praeconium aliquod, inferri, prodire in scenam: de fabulis. 75, 24.

ἔπειτα δεύτερον, tum secundo loco. 2, 1. 6. ἔπειτα δ' καταλευσθήσεται. 23, 24. ἔπειτα, nihilominus tamen. 86, 26.

ἐπεξέρχεσθαι.] ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40.

ἐπεξιέναι] τραύματος γραφῇ δ' ἐπεξιών. 40, 27.

ἐπεργάζεσθαι πεδίον. 69, 28.

ἐπέρεσθαι.] φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρῶσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε. 89, 8.

ἐπερωτᾶν. 42, 12. ἐπερωτᾶν non id, quod proprie interrogare dicitur, sed proponere causam ad deliberandum et decidendum, vt Latini quoque quaerere vsurpant. εἰ ὁ κήρυξ ὑμᾶς ἐπηρώτα τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα. 11, 33.

ἐπεσσόμενοι, posteri. 80, 15.

ἐπεύχεσθαι.] ἐπεύχεται αὐτοῖς, apprecatur vouendo illis diras et atroces has calamitates. 69, 14.

ἐπέχειν.] μικρὸν ἐπίσχων, paulo post, mox. 45, 15. et 55, 16.

ἐπὶ, constructum 1) cum genitiuo. ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου. 6, 12. καθῆσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 17. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείου. 6, 28. καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων. 11, 3. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, superuenire fortuito, aut etiam vltro, de proposito, accedere ad iudicium, cum ageretur, eique adesse contra reum. 16, 15. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo. 25, 16. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα, cum accusationem hanc perageret, cum oratio eius in hoc crimine versaretur exagitando. 28, 20. τόπος ὁ ἐπὶ Θράκης, regio circa Thraciam. 29, 20. 64, 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem. 33, 4. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν. 37, 31. συμπαριέναι ἐφ' ἵππου. 42, 36. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et iudiciis, propter negotia domestica. 54, 41. ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν. 57, 19. ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31. ἐφ' ἡμῶν, aetate, memoria nostra. 72, 23. μὴ τρόπαιον ἵστατε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, contra vos. nisi potius ἀφ' ὑμῶν leg. est. 75, 40. κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. 77, 29. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης. 84, 11. ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, (nisi legendum est ἐκ) pro ratione temporum, et vt salus reipublicae poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ

ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolae adscripsit. 88, 1. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου. 90, 14. 2) cum dativo. ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. 1, 10. ἐφ' ὕβρει (quo dedecoretur) πιπράσκειν τὸ σῶμα. 5, 5. ὑπεραισχύνεσθαι ἐπὶ τῷ πράγματι. 5, 21. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν, aliud ex alio. 13, 37. τὸ μὴ ἐπίσασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7. δανείζεσθαι τὴν μναῦν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 15, 16. ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος. 20, 28. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων. 25, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα ἐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἄλλῳ μοιχός. 26, 12. τὴν αὑτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκήληνται. 27, 12. Φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22. ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν. 33, 21. ἐν ταῖς Φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35. οἷς γέλωτες ἐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, pen. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, haec obiurgatio, reprehensio, veniebat postrem iam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, vt terra ista, nullo genere arationis sationisue colatur. 69, 1. σεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. βασάνοις ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. 86, 1. 3) cum accusatiuo. μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποσελλέσθω. 3, vlt. μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα, contra quem. 5, 24. τραπέντα δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, 7, 21. φοιτᾷν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν. 12, 27. καταφεύγειν ἐπί τινα. 19, vlt. ὥς' ἐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ

με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἐφισάνειν ἐπί τινα. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκέας. 25, 5. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολύ. 25, 30. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τῆ δήμῳ γνώσεις. 26, 38. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν τρέψασθε. 27, 13. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφήν. 30, 3. παρακαλεῖν τινα ἐπ' ἄλλον. 30, 41. κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 31, 36. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. μελετᾷ ἐπὶ τὰς συσσίτους καὶ συσπόνδους. 35, 14. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. 36, 30. συνισάναι ἐπί τινα. 38, 27. ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν. 39, 6. συνεσᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. ἐπὶ τὰ κοινά 46, 21. πλάττεσθαί τι ἐπί τινα. 47, 34. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. πέρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. μεταλαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὰς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, vlt. ἔτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συσραφέντες ἦκουσι. 52, 6. μόνος ἐφ' ὑμᾶς ἀ συνεσηκώς. 52, 25. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι. 57, 25. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. συσάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. 62, 5. καθέζεσθαι ἐπὶ λογισμούς. 62, 8. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα. 64, 5. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. παραγγέλλειν στρατείαν ἐπί τινα. 66, 28. ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19. ὅσοι ἐπὶ δίετες ἠβῶσι. 70, 42. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας. 71, 39. ὃν — ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 71, penult. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πέρσην. 72, 29. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον. 75, 9. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθ-

πορθμεύοντας. 76, 10. ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18. φορμοφοραφέμεθα ἐπὶ τὰ σενά. 77, 27. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον. 77, 34. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα. 78, 29. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τὲς νόμους καλεῖς. 82, 41. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36. κατα φεύγης ἐπὶ τὲς τοιέτες λόγες. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα. 86, 28. ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τὲς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. φθάνειν ἐπὶ ὄνομα, 89, 14. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. ibid. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς ἐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

ἐπιβάλλειν.] ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν. 57, 33.

ἐπιβολή, multa a iudicibus irrogata. 40, 27. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν. 57, 33.

ἐπιβελεύειν.] ἀντιθέτοις ἐπιβεβελευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ἐπιβελή.] ἐπιβελὴν ἐ προορᾶσθαι. 33, 39.

ἐπιγίγνεσθαι.] ἐπιγενομένης τῆς μάχης, cum pugna interueniſſet, poſtueniſſet, ſuperueniſſet, poſt haec geſta eueniſſet. 86, 12.

ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια: de legislatore criminibus ſaeuas poenas irrogante. 3, 7. τίμημα ἐπιγράφεσθαι dicitur accuſator, cum curat a magiſtratu libello ſuo accuſatorio adſcribi hanc clauſulam; qui ea in cauſa iudicaturi ſint iudices, eos oportere, non tantum hoc iudicare, ſitne reus incuſatocrimini obnoxius, ſed etiam, quae ei poena ſit irroganda lege de poenae genere tacente. 3, 15. ἐπιγράφειν ἕκασον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quaeſtoribus, quo conſignatum, quid multae, a quo, qua de cauſa, ſit per eos exigendum, eoque poteſtatem exigendi iis facere. 5, 36. paulo poſt v. 40. eſt ἐγγράφειν. ἐπιγραφομένων τοιέτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τῆ δήμε γνώσεις, cum eiusmodi oratores nomina ſua inſcribant publicis populi decretis. 26, 38.

νομο-

νομοθέτας ἐπιγράφειν. 59, 12. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, auctorem et effectorem rei gestae se ferre, sibi gloriam confectae arrogare. 77, 34. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5.

ἐπιδακρύειν. 39, 22.

ἐπιδεικνύναι.] ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι. 52, 11. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείκνυμι. 60, 8. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον ἐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

ἐπίδειξις.] ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflicti clade. 72, 36.

ἐπιδέξιος.] ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio praediti excitatiore atque praestantiore, quam alii. 25, 21.

ἐπιδεξιότης.] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20.

ἐπιδέχεσθαι.] καθαρὸν ἔτω χρὴ τὸν βίον τὸ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32.

ἐπιδημεῖν.] ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν, opponuntur inter se, abesse domo, et esse domi. 35, 36. et 42. 36, 10. 11. ἐπηδιμῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. ἐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, absente a patria. 71, 41. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν, venire in vrbem. 90, 23.

ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19.

ἐπίδοσις, largitio erga rempublicam. 57, 5.

ἐπιεικὴς.] ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. 79, 32.

ἐπιέναι.] ἐπῄει ἡ ἐκκλησία, coibat, aduentabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura. 9, 17. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας. 71, 12. ἐπιὼν κίνδυνος. 74, 36.

ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων, mulctae e legibus obnoxius, cui leges mulctam irrogant. 7, 13.

ἐπιθυμεῖν.] ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς ἐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμῆσαι. 89, 15.

ἐπικλύζειν.] νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτῷ ἐπικέκλυκεν, tantis rex Perſiae largitionibus eum obruit, vt quamuis magna prodigalitate tamen diſſipare illas diuitias nequeat. 78, 29.

ἐπικοινωνεῖν.] τίθησι νόμον ἐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ — 59, 37.

ἐπικηρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu neceſſario ſibi proſpicere. 4, 38.

ἐπικρατεῖν.] ὅτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16.

ἐπιλαγχάνειν, in locum ſenatoris, qui, ſorte ductus, cum examinis ſeueritatem non ſuſtineret, reprobatus eſſet, ſubrogari a ſorte. ἔτε λαχὼν, ἔτε ἐπιλαχών. 62, 31.

ἐπιλαμβάνειν.] πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς. 74, 31. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo. 75, 2.

ἐπιλείπειν αὐτὸς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16. ἐπιλείπουσα μνήμη. 88, 42.

ἐπίλεκτος.] μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. 50, 40.

ἐπιλήσμων. 10, 35. et 85, 24.

ἐπιμέλεια.] παραλαμβάνειν τήν τινος ἐπιμέλειαν. 20, 12. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ. 55, 33.

ἐπιμελεῖσθαι.] ἀρχὴ ἥτις ἔσαι ἡ τούτων ἐπιμελησομένη. 2, 20. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' ἐ τῇ βίᾳ. (id eſt ἢ τῇ βίᾳ.) 5, 11. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι. 90, 8.

ἐπιμε-

ἐπιμελὴς.] ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακοῦειν. 61, 32.
ἐπιμιμνήσκεσθαι. 20, 29.
ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι, assentiri. 62, 11. 24.
ἐπιορκεῖν τὸν ὅρκον. 16, 20. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τὸς θεὸς, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. ἐπιορκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. 83, 30.
ἐπίορκος.] καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39.
ἐπίπληξις.] ἐπίπληξιν ἔχειν, reprehendi, culpari, obiurgari. 25, 18.
ἐπιπλήττειν τινὶ ἰσχυρῶς, obiurgare, increpare. 25, 38.
ἐπισημαίνεσθαι.] ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον, cum approbatione et assensu accipientem. 34, 26.
ἐπισκευὴ τειχῶν ἢ πύργε, in sensum flagitiosum detortum. 11, 36.
ἐπισκήπτειν.] ἐπισκῆψαι ψευδομαρτυριῶν. 18, 27. ἐπισκήπτειν τινὶ, mandare. 20, 29. 31. et 76, 6.
ἐπίσασθαι.] τὸ μὴ ἐπίσασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7.
ἐπισάτης.] ἔλκειν τὸν ἐπισάτην. 5, 35. ἐπισάτης τῶν δημοσίων ἔργων. 55, 41. ἐπισάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίαν χρῶνται δικασηρίε. 56, 1. ἐπισάται δημοσίων ἔργων. 58, 4. ἐπισάτης τῶν προέδρων, cuius erat ius et copiam suffragandi populo dare. 59, 13. ἐπισάτης τῦ ναυτικῦ. 85, 29.
ἐπισολὴ.] ἀποδιδόναι ἐπισολήν. 34, 8. νυκτερινὴ ἐπισολὴ. 44, 38. τὰς ἐπισολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις. 77, 11. κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπισολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βαρβαρον. 87, penult. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπισολῇ. 88, 1.
ἐπισομίζειν. 42, 28.
ἐπιστρατεύειν.] ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὸς Ἀμφισσέας. 71, 39.

ἐπιεικῶς καὶ ῥητορικῶς. 10, 30.

ἐπίταγμα, et

ἐπιτάττειν.] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες ἃ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν: verbum obscoenum actum significans. 10, 29. et 11, 16. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν. 13, 37. ἐπιτάττειν, iniungere, demandare, imponere partes. 25, 42. ὅταν ἐπιταχθῇ τισὶ φυλαῖς, οἷον τάφρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. 58, 10.

ἐπιτειχίζειν.] ἐπιτετειχισμένης Δεκελείας, cum Decelea esset munita aduersus nos, nobis velut castrum opposita, quod nos contineret. 38, 5.

ἐπιτέμνειν τὴν ἑαυτῆς κεφαλήν. 40, 29.

ἐπιτήδειος.] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβρισηκὼς ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. 5, 30. ἐπιτήδεια, necessaria vitae. τῶν ἐπιτηδείων ἐδὲν ἐδίδου. 14, 39. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι. 86, 33.

ἐπιτήδευμα.] ἐπιτηδεύματα πράττειν. 6, 4. γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδευμάτος. 7, 7. οἵας ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12. κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. 22, 29.

ἐπιτηρεῖν.] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, obseruate, acriter vigilate. 83, 26.

ἐπιτιθέναι.] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25.

ἐπιτιμᾶν, poenam, multam aestimare et irrogare alicui. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ. 16, 10.

ἐπιτιμία.] Φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ ἐσίας, ἢ ἐπιτιμίας. 39, 42.

ἐπιτίμιον.] ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, vlt. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. 3, 7. τοῖς αὐτοῖς

ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀτράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἐπιτομὴ τῆς κεφαλῆς, vulneratio ſcalpello et inciſuris facta. 60, vlt.

ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι. 9, 30. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσην καὶ ὁμοίαν περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27.

ἐπιτυγχάνειν μάχῃ, proſpere pugnare. 77, 16.

ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας 58, 33. ἐπιφέρειν ψεῦδος. 59, 21. διὰ τὰς ἐπιφερομένας αὐτῷ κινδύνους. 77, 5. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον: de vxore bene dotata, quae magnam pecuniam ſecum in domum mariti affert. 78, 18.

ἐπίφθονος.] ἐπιφθονώτατον, turpiſſimum, inuidia, odio, detſtatione, digniſſimum. 59. 26.

ἐπιχειρεῖν.] ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπεχείρησεν. 29, 22.

ἐπιχώριος ἐκ ὢν, ἐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν. 31, 15. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ἐπιχώριός ἐστιν, quapropter etiam nequitia eius nequitiam noſtris hominibus cognatam multum excedit. 78, 25.

ἐπιψηφίζειν τὰς προέδρους τὰς γνώμας. 36, 27. ἐπιψηφίζειν, ſuffragia colligere. 64, 15. 71, 7. 41.

ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt; hoc eſt, iureiurando aliquid aſſeuerare: illud ius ſuum iurandum iam dictum confirmare obteſtatione deorum, qui ſacramentis praeſunt, vindices et vltores. ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. ἐξίαν ἐπώμοσε τὴν βελαίαν. 34. 9.

ἔπος.] ἄλιον ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum proieci. 20, 13.

ἐπωβελία.] ἐπωβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25.

ἐπῳδή.] ἐπῳδὴν ἀκροᾶσθαι. 81, 30.

ἐπωνυμία.] μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν (Demoſthenes) ἐτίθετο. 76, 24.

ἐπώνυμος.] αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι. 50, 38. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11.

ἐρᾶν.] ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι. 19, 19. ἐρᾶν σωφρόνως. 21, 28.

ἐρανίζειν ξεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4.

ἔρανος.] ἔρανον συνῆσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare alicui societatem amicorum, qui pecunia sua collatitia eius necessitates sint subleuaturi. 33, 27. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νεμάμενοι. 89, 30.

ἐργάζεσθαι, quaestum exercere. 85, 21.

ἐργαστήριον.] ἡγεμὼν τῶ ἐργαστηρίω, magister seruorum, seruus primarius officinae. 14, 2. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27.

ἐργολαβεῖν, opere aliquo exercendo vel efficiendo quaestum facere. 24, 37. ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον. 42, 41. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν, renunciationes publicas coronarum sibi tributarum habere prouinciam, seu opificium quaestuosum, quo alliciat et contrahat greges operam eius conducentium. 58, 26.

ἔργον.] λεπτὰ ἔργα (subtili arte texta aut suta vestimenta aut ornamenta muliebria) εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρεσαν γυναῖκα. 14, 3. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare. 25, 8. ἀφεστῶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. προσδοκίας τῶν ἔργων τινὰ ἀπαιτεῖν. 52, 10. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et iudiciis, propter negotia domestica. 54, 41. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων. 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίαι χρῶνται δικαστηρίω. 56, 1. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων. 58, 4. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι, rem habeo longiorem, copiosiorem, quam

quae possit a me oratione enarrari. 60, 41. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 81, 3. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23. ἔργον, veritas eius, quod asseueratur, res ipsa. αἰσχρὸν ἐστι τὸν αἰτιώμενον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. ἅπτεσθαι τῶν ἔργων. 87, 35. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τὄνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

ἐρεθίζειν.] τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

ἐρείπειν, deiicere, demoliri. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23.

ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem. 20, 19.

ἐρημία, solitudo, vbi aut nulli aut pauci sunt homines. 2, 18. et 12, 4.

ἔρημος] ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7.

ἑρμεῖαι, (non ἑρμαῖαι) arae et aediculae Mercurio consecratae, in ostiis palaestrarum, apud quas religione fungi necesse erat intrantes et exeuntes. 2, 21. 34.

Ἑρμῆς.] Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους. 80, 4. Ἑρμῶν σοά. 80, 5.

ἐρυθριᾶν.] τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. 15, 7.

ἔρχεσθαι.] γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8. ἐλθὼν εἰς τὰ ἔνναλα. 86, 4. παρ' ὀδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, paene occidissent. 90, 24.

ἔρως.]

ἔρως.] περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. ἔρως δίκαιος ἀ προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27.

ἐρωτικὸς.] ἐρωτικὰ ποιήματα. 19, 10.

ἐς.] ἐς τὴν νῦν, scil. ὥραν, vsque ad hodiernum diem. 8, 5.

ἐσθὴς.] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβαθύτει. 64, 38.

ἑσία.] ἑσίαν ἐπώμοσε τὴν βασιλέως. 34, 9.

ἐσχατιὰ 13, penult.

ἔσχατος.] τὰς χρήσεις εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12.

ἑταίρα.] ἑταίραις διαλέγειν. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν. 52, 3.

ἑταιρεῖν.] ἐκμισθῶν παιδά τινα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum. 2, 41. ἑταιρεῖν differt a πορνεύεσθαι. πεπορνευμένος, ἢ ἑταιρηκώς. 5, 5. ἑταιρεῖ, qui vni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus. 8, 8. collato versu 16.

ἑταίρησις.] ἑταιρήσεως γραφή 2, pen.

ἑταῖρος.] ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων. 21, 2. ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κινουμένῳ. 21, 26. ἐξαιτεῖσθαι ἑταίρους. 24, 35.

ἑτεροβαταδαι.] ἑτεροβατάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39.

ἕτερος.] τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων. 11, 13. μηδὲν ἐκτίνη αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν. 13, 37. ὑποβαλῶ σοι ἕτερον λόγον. 17, 9. ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον. 25, 21. γένησθε τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων. 25, 26. περιελὼν αὐτοῦ τὴν τύχην ἑτέρῳ περιθείη. 34, 39. διαγωνίζεται ἀ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων. 76, 37. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31. παρεμβολὴ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς

κατηγορίας ὑμᾶς βέλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τέκνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

ἑτοῖμος.] πότμος ἑτοιμος. 21, 23.

ἔτος.] ὑπερβολήν τινα ἑαυτῆ παλαιότητος καὶ πλήθας ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. συνεχῶς ἔτος ἤδη τετὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32.

εὖ.] ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν. 4, 16. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. 25, 3. ταῦτα ἔτως εὖ προκατειληφότος τὲ νομοθέτε. 55, 21. ἐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult.

εὐαγγέλια.] εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βελὴν κατέστησε, fuit in cauſa, vt ſenatus accuſaretur, aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum ſacris die feſto, ob allatum laetum nuncium de caede Philippi. 76, 23.

εὐαγωγία, mores ſedati et liberales, pudor. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20.

εὐβοϊκὸς.] συνέδριον εὐβοϊκὸν συνήγαγον. 67, 12.

εὐβελία.] εὐβελίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42.

εὐγενὴς.] διατριβαὶ εὐγενεῖς quae ſint. 48, 5.

εὐγνωμοσύνη.] εὐγνωμοσύνην προτακτέον τῷ λόγου, probitas animi praeferenda eloquentiae. 78, 8.

εὐγνώμων, bene animatus, commodus, aequus, humanus. 78, 6. εὐγνώμων ψυχή. 19, 18.

εὔγνωστος βδελυρία. 26, 42.

εὐδοκιμεῖν.] μουσικὴν τὴν σειρήνων ἐκ εὐδοκιμεῖν. 86, 19.

εὐεξία.] γυμναζομένων εὐεξίαι. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, penult. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι. 90, 8.

εὐεργεσία.] ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρί. 31, 31. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας. 82, 4.

εὐεργέτης.] ἀντιπαρατεταγμένος πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

εὐήθεια.] ἀπολαύειν τῆς τινος εὐηθείας, tondere ouiculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere. 8, 38. εὐήθεια τῶν λόγων. 23, 10. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12.

εὐημερεῖν.] εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾠχόμην φέρων. 36, 18.

εὐθύνη] λυπεῖν τινα ἐν εὐθύναις. 1, 2. εὐθύναις ἐμαῖς βλάπτων. 24, 7. εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφλημκώς. 55, 17. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ ψεφίσμασιν. 55, 25. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. εὐθύνη εὐνοίας. 56, 16. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν. 86, 33.

εὐθυς.] ὅταν ἡ Φύσις τῷ ἀνθρώπῳ εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28.

εὐκοσμία τῶν παίδων. 2, 6. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε. 27, 15.

εὐμαθὴς λόγος, oratio plana et ad facile percipiendum accommodata. 2, 9. εὐμαθὴς κρίνειν. 60, 34.

εὐμαθῶς παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις). 16, 29.

εὐμολπίδαι. 56, 23.

εὔνοια.] ἴσην εὐνοίᾳ ἀκοὴν, reum pari benevolentia audire, atque actorem. 29, 10. πατρικὴ εὔνοια. 31, 30. εὐθύνη εὐνοίας. 56, 16.

εὐνομεῖσθαι, legibus bonis vti, ab iis regi, contineri, iisque obtemperare. 1, 26. et 75, 27. εὐνομουμένη

μένη οἰκία, domus, cuius res familiaris bene prudenterque geritur. 24, 24.

εὔορκος.] εὔορκα ψηφίζεσθαι, iudicium ferre consentiens religioni iurisiurandi a iudicibus ad audiendam causam accedentibus dicti. 55, 2.

εὐπιτία, facilitas obiequendi suadenti. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιτία. 9, 1.

εὐπορεῖν ἀργυρίου. 8, 25.

εὐπορία.] εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τὰς συμμάχους ποιούμενος, socios veltros habens tanquam pro fundo, vnde vectigalia percipiat, fouendae tuendaeque suae impuritati. 15, 16.

εὐπρέπεια τοῦ σώματος. 18, penult.

εὔριπος.] τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὐρίπου. 66, 27.

εὑρίσκειν.] διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι, impetrare litis abolitionem. 10, 5. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὑρίσκοντος, vendere pretio quocunque, etiamsi vilissimo, quidquid primum fuerit oblatum. 13, 41. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν ὑ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. εὑρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν. 72, 40. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι, primi inuenere, quibus modis aduersarii ad incitas redigerentur. 80, 12. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος. 82, 7.

εὐρὺς.] ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, nationem numerosam, frequentem hominibus, late fusam, perdidit. 73, 7.

εὔσαρκος. 6, 29.

εὐσέβεια.] τὰς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. 72, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας, ducatus in bello, quod

quod geritur ob hoc, vt causa dei, cuius violata est religio, in impiis vindicetur. 72, 7.

εὐσύνοπτος. 70, 21.

εὐσχήμων, elegans, literatus, bonis artibus et liberalibus innutritus. 19, 41.

εὐτάκτως ἀκοῦσαι. 41, 26.

εὐφημία λόγων, humanitas, comitas, liberalitas orationis. 24, 13. εὐφημίας ἕνεκα, decori in verbis ergo. 66, vlt. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτῶν. 77, 38.

εὐφραίνεσθαι.] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκλήνται. 27, 12.

εὐφυὴς.] λέγειν μὲν ἐκ εὐφυοῦς. 25, 41.

εὐχέρεια.] εὐχέρεια τῆς πράξεως. 17, 33.

εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31.

εὔχεσθαι.] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. ἀπορεῖν εὐξάμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22.

εὐχὴ] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22.

ἐφεξῆς.] τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus. 2, 1. 7.

ἐφικνεῖσθαι.] ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem. 81, 9.

ἐφιστάναι vel ἐφιστάνειν.] ἐφεσηκότες, magistratus, principes. διοικεῖνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεσηκότων. 1, 20. ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων, constituere aliquem custodem legum, iisque praeficere. 2, 3. ἐφίστασθαι, vrgere, imminere, instare, cum minis persecutionis et poenarum. ἐχθρῶν ἐφεσηκότων.

15, 22. ἐπιῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τῶ δικαστηρίῳ, superuenire fortuito, aut etiam vltro, de propolito, accedere ad iudicium, cum ageretur, eique adeſſe contra reum. 16, 15. εἴδωλον ἐφίσταται Πατρόκλε. 20, 29. ἐφιστάνειν ἐπί τινα. ἐπέσησα ἐπὶ τὸν κατηγορον Φίλιππον καὶ Φωκέας, actori admoui, et adiunxi quaſi eius lateri, atque appoſui, vt ſaeuos et implacabiles aduerſarios, eum non miſſuros, Philippum, etc. 25, 5. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους. 26, 32. ἐφίσασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων. 65, 5.

ἐφόδιον.] ἐφόδια τῆς φυγῆς. 24, 29. ἐφόδια φυγῆς τινα ἀποτερεῖν. 50, 25. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτῶ ἀνανδρίᾳ. 84, 5.

ἔχειν.] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν. 4, 25. ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων. 4, 29. πολιὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38. ἡσυχίαν ἔχειν. 9, 39. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας. 13, 14. ἐπίπληξιν ἔχειν. 25, 18. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες. 26, 33. Φιλοτιμότερον ἔξομεν τὸς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, vlt. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἄπρατον ἀδὲν ἔχων μέρος τῶ σώματος. 31, 19. ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων. 33, 39. ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν. 48, 4. αἰτίαν ἔχειν. τῶ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τῶ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. ὑπόμνημα (ſcil. τῆς ἀρετῆς τῶ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τῶ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta. 60, 17. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 9. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων. 76, 28. ἀγωνισὰς πολλὰς τῆς ἀρετῆς ἔξετε. 79, 31. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι. 80. 16. πρὸς ἑτέρω τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31. ἄνθρωπος ὁ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει. 84, 23. περιέρχονται τὴν

τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον ἐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

ἔχθρα.] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου. 66, 27.

ἐχθρὸς.] ἐχθρῶν ἐφεστηκότων. 15, 22. μετέρχεσθαι τὰς ἐχθράς. 20, 22. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. πῶς ἂ δεινὸν ἐχθρᾷ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28.

ἕωθεν σχετλιάζειν. 49, 1.

ἕως ἀντήρκει ἡ ἀσία. 13, 31.

Z.

ζευγνύειν, ponte iungere. ὁ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον. 72, 26.

ζεῦγος.] ὁρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι. 42, 36. ὁρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30.

ζηλοτυπεῖν. 9, 4. ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, virtutem simulans, affectans. 84, 15.

ζηλοτυπία] ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας. 65, 16.

ζηλῶν.] διατριβὰς Δημοσθένες ἐκ ἐζήλωκα. 85, 3. ζηλῶν, inuidentia et aemulatione aliquid exagitare. 86, 24.

ζήλωμα.] τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13.

ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίῳ. 50, 26. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βεβουλευμάτων. 51, 8.

ζημία.] παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος. 30, 31.

ζημιῶν.] ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

ζῆν.] ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπεῖν ἐκ οἶν' ἐδεξάμην ζῆν, vitam haud meruero, (repudiem oblatam viuendi conditionem accipere, h. e. mori malim)

lim) si haec dixissem. 8, 32. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35. οἱ διαζυγέντες (distracti, separati, aulusi) ἐμοῦ ζῆν ἐκ ἂν προέλοιντο. 52, 13. ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim viuere, etiamsi vita mihi diutissima offeratur. 85, 5.

ζητεῖν.] κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26.

ζήτησις.] ζήτησίν τινος ποιεῖσθαι. 6, penult.

H.

ἠβᾶν.] ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι, τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν. 47, 4. ὅσοι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι. 70, 42.

ἦβη.] ὁ δῆμος τὸν νεανίσκον μέχρις ἥβης ἔτρεφε. 75, 32.

ἡγεῖσθαι.] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβρισθῆν ἐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἐμαυτῷ. 17, 17. ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι, insatiabilis esse. 27, 8. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. 48, 33. μακρότερον λόγῳ ἔργον ἡγοῦμαι. 60, 41. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28. ἐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι. 66, 1. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40.

ἡγεμονία.] ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσι. 55, vlt. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίῳ. 56, 1. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλαμβανε. 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5. παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας. 72, 7. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πέρσην, principatus belli aduersus Persas, et ius in eos ducendi Graecos. 72, 29. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. 74, 6.

ἡγεμὼν τῆ ἐργασηρίᾳ, magister operarum. 14, 2. ἡγεμὼν de foemina. 24, 24.

ἥδεσθαι.] ἥδεται ὁμιλῶν et ξυνών. 21, 40. 42.

ἤδη.] ἐπιλείπειν αὐτὸς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16. ἤδη, protinus, statim, confestim, e vestigio. 7, 2. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ἡρέθην. 21, 34. συνεχῶς ἔτος ἤδη τετὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν ἐχ ὑπέσησαν. 52, 26. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας ἔσης. 70, 40. νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα. 79, 24. διαφευγόσης ἤδη τῆς δημοκρατίας. 89, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τῆ λόγε. 90, 14.

ἡδονή.] ταῖς αἰσχίσαις ἡδοναῖς δελεύειν. 6, 33. ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. 13, 41. προπετεῖς τῆ σώματος ἡδοναί 27, 8. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ. 48, 29 ἀδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. 52, 31. χορηγεῖς ταῖς σαυτοῦ ἡδοναῖς. 88, 12.

ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. ἡδὺς καὶ ἐπαφρόδιτος ἄνθρωπος. 33, 35.

ἦθος] δημοκρατίας ὄνομα ἐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4.

ἥκειν.] παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκεσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 37. ἥκειν, redire illuc, vnde excesseras. 48, 31. ἔτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκασι 52, 6. ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. 70, penult. παρὰ δημεὶ ἥκον. 71, 6.

ἡλικία.] μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, neminem eorum, qui aetatem plenam virilem adepti sunt, idoneam gerendis honoribus et armis. 2, 35. ἀναβάλλεται τὸς τῆς φιλίας λόγος εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. ἡλικία, flos aetatis. ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν, qui decerpsit florem aetatis. 23, 18. ἡλικία, pudor et castitas virginalis. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν ἐ καλῶς διαφυλάξασαν μέ-

χρι

χρι γάμε. 26, 7. τῆς ἑαυτῆ ἡλικίας ὅσις ἦν, qualis fuerit aetatem agens florentiſſimam. 38, 19. ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίε. 50, 26.

ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. 7, 37.

ἥλιος.] ἡλίε δεδυκότος. 2, 18. δύνοντος. 2, 31. μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχη. 2, 17. ἀνιόντος ἡλίε. 2, 31. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀΦ' ἡλίε ἀνιόντος μέχρι δυομένε. 72, 27.

ἡμέρα.] ἀποτισάτω (ſcil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι. 8, 15. ἀποΦέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37. οἰκέτας δημιεργὲς, ὧν ἕκαστος τέτῳ δύ' ὀβολὲς ἀπέΦερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας ὐσίας. 27, 26. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6. οἱ τῶν συκοΦαντῶν λόγοι πρὸς τὲς ἐΦ' ἡμέραν καιρὲς λέγονται, cauſationes calumniatorum accommodantur varietati rerum, vt identidem exſiſtant aliae ex aliis. 36, 30. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. πρὸς ἕνδεκα ἀμΦορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19. ſecundum genus de tribus, magiſtratuum Athenis facit Aeſchines eos, ὅσοι τι διαχειρίζεσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ſtatim cum illuceſcente die. 64, 28. et 70, penult διαλέγεσθαί Φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τὲς θεὲς, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, ſeptimo die a morte filiae. 64, 37. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας ὔσης. 70, 40. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι, ciuitas haec (Thebae) in exitu diei e Graecia media velut euulſa erat, quae diei eiusdem initio adhuc ſtabat.

ſtabat. 72, 31. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἐπίδοξος ἦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. ξενικοῖς σεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

ἡμέτερος.] παρακατατιθέμεθα τὰς ἡμετέρας παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29.

ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18.

ἡμιμανὴς νεανίσκος. 24, 25.

ἦν, pro ἦσαν. 80, 9. v. etiam in εἶναι.

ἠνορέα.] κοσμητὰς πολέμε τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης. 80, 24.

ἥπου.] φόνε δικαίε μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἥπε ἀδίκε γε φυλάξαιτο. 39, 41.

Ἥρα.] διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. 85, 14.

ἡρωϊκὸς.] ἡρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpeſſi ſunt heroes. 75, 23.

ἥρως.] θαρσύνων ἥρωα. 20, 15.

ἡσυχῇ.] ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 38, 1.

ἡσυχίαν.] ἡσυχίαν ἔχειν, quieſcere, ſecum habitare. 9, 39. ἡσυχία, locus, vbi quietus eſſe poſſis, locus otii et tranquillitatis, receptus ſolitudinis. 12, 10. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τῷ βίῳ διαβάλλει. 84, 38.

ἧττα.] ἧττον αὐτοῖς εἶναι πολέμε, ſemper eos inferiores bello eſſe. 69, 16. ἀγορᾶς ἧττα, damnum in emendo et vendendo, et exercitatione commercii vniuerſa. ibid. δικῶν ἧττα, amiſſio cauſarum forenſium, vt ſemper iudicia contra eos dentur. ibid.

θάλατ-

Θ.

Θάλαττα.] κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τὰς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22.

Θαλλὸς.] θαλλῷ στεφάνῳ στεφανῶν. 34, 12. θαλλῷ στεφάνῳ στεφανῶσθαι. 80, 36. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37.

Θάνατος.] ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον. 20, 22. εἰργόμενον θανάτου. 26, 15. τιμῶμαι θανάτου. 29, 1. τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

Θάπτειν.] ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

Θαρρεῖν.] παραιτήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39.

Θαρσύνειν.] θαρσύνων ἥρωα. 20, 15.

Θαυμάζειν.] ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν. 26, 38.

Θαύματα. 77, 28.

Θεά.] σεμναὶ θεαὶ. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37.

Θέα.] θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταναῖμαι. 35, 10.

Θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38.

Θέατρον.] ἀπελευθερῶν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, penult. στέφανον χρυσῆν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄσει ἀναρρηθῇ ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28.

Θεῖον.] τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, cum id facimus, ducti religione dei jubentis et legum imperantium reuerentia, quod alias nil curaremus facere, aut nollemus. Gotte zu Ehren. 3, 5.

Θεοβλάβεια, coecitas mentis, insania consiliorum et institutorum, plus quam humana, quae a deo videa-

videatur consulto hominibus iniecta, ad punienda eorum flagitia et scelera. *τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην ἐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι.* 72, 32.

Θεὸς (ἡ). ταμίας τῶν τῆς θεᾶ, (scil. *χρημάτων*) quaestor aerarii Mineruae. 15, 31. *Φήμης ὡς θεᾷ μεγίστης βωμὸς ἱδρυομένης.* 18, 10. *Φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεᾷ.* 47, 25.

Θεὸς (ὁ). μήτης τῶν θεῶν. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14. *ἐπομόσας τὸς ὁρκίους θεούς.* 16, 16. *ἱερωσύνην ἀδένος θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα.* 26, 36. *ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι.* 27, 5. *εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸς θεὸς εὐχομένης.* 56, 22. *διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τὸς θεὸς, ἕως μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ.* 64, 36. *πλημμέλημα εἰς θεούς.* 68, 35. *μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ,* ab Apolline oraculum petere. 68, 41. *ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ.* 68, vlt. *βοηθεῖν τῷ θεῷ* (Apollini) *καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει.* 69, 9. *κῦμα κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης ποτικλύζῃ τεμένη θεᾶ.* 69, 25. *ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς.* 70, 29. *φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ.* ibid. *αἰτεῖν μέλλετε τὸς θεὸς τἀγαθά.* 70, 32. *χρῆσθαι τῷ θεῷ.* 71, 9. *θεοὶ καινοί.* 83, 42.

Θεραπεία.] *ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ,* gratiae et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. *ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν.* 42, 38.

Θεραπεύειν.] *δημοκρατίας ὄνομα ἐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες.* 52, 4.

Θερσίτης.] *θερσίτην ποιεῖν.* 86, 38.

Θέσις.] *προσκεφαλαίων θέσις.* 42, 33.

Θεσμοθέτης.] γραφέσθω πρὸς τὸς θεσμοθέτας, deferat ſuam accuſationem (γραφὴν) ad theſmothetas; nam theſmothetae cognoſcebant cauſas ὕβρεως. 3, 14. ἀρχὰς ἀποκληρῶσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ θησείῳ. 55, 35. θεσμοθέταις προσέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθῶν τὸς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. θεσμοθετῶν erat, videre, ſintne in legibus aliae leges aliis repugnantes, et repertas eiusmodi leges inter ſe pugnantes prytanibus indicare. 59, 7. 17.

Θεσμὸς.] θεσμοῖς ἀδίκοις ἄρξαντας. 81, 15.

Θεωρεῖν.] τὰς δαπάνας τότων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundant in coëmendis cupediis. 9, 42. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τῦ παρελθυθότος χρόνυ. 13, 19. θεωρεῖν πρός τι, rationem habere alicuius rei. 38, 34. Θεωρεῖν, iudicare, metiri. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρυ φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτῦ ἀναvδρίας. 76, 28. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγυ, ἀλλ' ὁποτέρυ τῦ βίυ ἐστίν. 77, 41. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τότου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14. θεωρούμενοι, de quibus iudicandum, exiſtimandum eſt, quorum cenſura morum eſt habenda. 89, 8. θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31.

Θεωρικὸν.] ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν. 57, 19. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι. 57, 25.

Θηρεύειν νέυς πλυσίυς ὀρφανές. 24, 26.

Θηρευτὴς.] θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται. 27, 29.

Θηρίον, conuitium, homo improbus. 30, 40. et 79, 39.

Θηριώδης. 47, 28.

Θησεῖον, templum Theſei. ἀρχὰς ἀποκληρῶσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ θησείῳ. 55, 35.

θνήσκειν.] αὐθημερὸν τεθνάτω. 3, 16. εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλίας. 32, 41.

θοιμάτιον ῥίπτειν. 4, 31.

θορυβεῖσθαι, de animi perturbatione, quae a metu indignatione commixto commouetur. 28, 17.

θόρυβος.] μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. τοσάτης καὶ τηλικάτης ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν ἐχ ὑπέσηαν. 52, 26. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39.

θυγάτηρ.] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν ἀ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας. 64, 37. ἃ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος. 90, 21.

θύειν.] φήμη δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ. 47, 25. ὁσίως θύειν. 69, 28. et 70, 36.

θῦμα.] παρέσηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα. 70, 31.

θύρα.] συγκλείειν τὰς θύρας. 11, 5.

θυσία.] ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία. 63, 13. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βελὴν κατέσησε. 76, 23.

θυτεῖον, locus Delphis. 70, penult.

θωπεύειν τὸν δῆμον. 86. 2.

I.

ἰᾶσθαι.] ἰᾶσθαι δωροδόκημα. 63, 31.

ἰατρεῖον.] καθῆσθαι ἐπὶ ἰατρείῳ. 6, 17. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείῳ. 6, 28.

ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς ἐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, vlt.

ἴδιος.] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθῶσι. 1, 10. οἰκεῖν (nili potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν ἐσίαν. 5, 7. διαγγέλλει ἡ Φήμη τοῖς

πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, priuata sua pecunia adiuturum. 33, 27. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων. 54, 41. ἴδιον καὶ ὃ κοινὸν ποιεῖ. 67, 36. ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων. 77, 2. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27.

ἰδιωτεύειν] τῷ ἰδιωτεύειν opponitur πολιτεύεσθαι. 27, 32.

ἰδιώτης.] τοῖς ἰδιώταις opponuntur ῥήτορες. 2, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. καταδεδεῖσθαι τὲς ἰδιώτας. 54, 11. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. μεταχειρισάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τὲς ἰδιώτας. 71, 21. ὅτε πόλις, ὅτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε (prospere sine noxa discessit) Δημοσθένει συμβάλω χρησάμενος. 76, 8. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πολει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8.

ἰδιωτικὸς.] ἰδιωτικὴ οἰκία, domus priuata, hominis priuati, publicum munus non gerentis. 89, 21.

ἱδρύειν] φήμης ὡς θεᾶ μεγίστης βωμὲς ἱδρυομένους. 18, 10. ἱδρύεσθαι ἱερά. 76, 23.

ἰέναι.] ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

ἱερᾶσθαι ἱερωσύνην. 3, 32. 42. (si sana lectio.)

ἱέρεια.] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. ἱέρεια τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς sumebatur ex Eteobutadis. 47, 40.

ἱερομνήμων. 69, 39. 70, 7. ἱερομνήμων τῶν Ἀθηναίων. 71, 25.

ἱερεῖον, templum, victima, res sacra. δημοτελῆ ἱερὰ εἰστιάσαι. 4, 1. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά: de iuraturo. 16, 15. δημοτελῆ ἱερά. 26, 13. συνεφαπτό-

απτόμενοι τῶν συμμάχων, ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30. μετεσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27. μήτε δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερά. 69, 19. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14. ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20. εἴρξεται (pro εἰρχθήσεται) τοῦ ἱεροῦ. 71, 1. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας 72, 16. καλὰ ἱερά. 72, 18. 20. οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. ἱδρύεσθαι ἱερά. 76, 23. ἐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3.

ἱερὸς.] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. προαγων ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χερσὶ, καὶ ποσὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. κελαδεῖν κῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς. 69, 25. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19.

ἱερωσύνη.] ἱεράσθαι ἱερωσύνην. 3, 32. 42. ἱερωσύνην ἀδένος θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36.

ἱκανὸς.] ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι, insatiabilis esse. 27, 8. δοκιμασὰς ἱκανὰς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6.

ἱκεσία.] ἱκεσίας ποιεῖσθαι, ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε 70, 33.

ἱκετηρία.] ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11.

ἰλιὰς.] μακρότερον τῆς ἰλιάδος ψήφισμα. 67, pen.

ἱμάτιον.] καταρρηγνύναι τὰ ἱμάτια. 26, 14.

ἵνα, vbi. 21, 10.

ἱπποδρομία. simile inde ductum. 25, 10.

ἵππος, (ἡ) equitatus. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10.

ἵππος, (ὁ) equus. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. παρ' ἵππον καὶ κόρην nomen alicuius aedificii Athenis. 26, 10. συμπαρεῖναι ἐφ' ἵππου. 42, 36.

ἰσηγορία.] ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας, qui a priuatis et plebeiis tantas poenas exigit vsurpatae in loquendo libertatis, nulli non ciui, iure ciuili, debitae, 24, 36.

ἴσος.] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, vlt. ἴση εὐνοίᾳ ἀκούειν. 29, 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούσωσιν. 61, 35. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἴσος κριτής. 65, 28. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35.

ἰσάναι] οἰκέπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἔχηκε. 26, 9. μὴ τρόπαιον ἵσατε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ. 75, 40.

ἱστορία, scientia rerum, e libris, aut sermonibus, et sua cuiusque meditatione, collecta. ἱστορίᾳ ὑπερφρονεῖν τὸν δῆμον. 19, 42.

ἰσχύειν.] πόθεν ἔν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, vnde ergo inualuit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic. 23, 33. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούσασι. 28, 9.

ἰσχυρίζεσθαι, insolescere oratione prae fiducia bonitatis cautae suae. 61, 30.

ἰσχυρὸς.] ἔστως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. δέησιν ἐμοῦ τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη. 33, 41. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρά, vires et neruos ciuitatis. 63, 9. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. προσροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο. 69, 11. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προῖεσθε. 87, 16.

ἰσχυρῶς ἐπιπλήττειν. 25, 38.

ἴσως.] δαιμονίᾳ τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένῳ. 70, 12.

ἴχνος.] κονδύλων ἴχνη ἔτι φανερά. 84, 22.

K.

Καδμεία.] προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2.

καθαίρειν ἐκκλησίαν. 49, 23.

κάθαρμα ζηλοτυπῶν ἀρετήν, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. 84, 15.

καθαρὸς.] καθαρὸν ἕτω χρὴ τὸν βίον τῷ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἱερωσύνην ἀδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ἀ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3.

καθάρσιον] ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ. 4, 10. victima purgandae concioni, lustralis.

καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων, prostare in fornicibus, lupanaribus. 11, 3. καθέζεσθαι ἐπὶ λογισμέν. 62, 8.

καθεύδειν.] ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος. 20, 28.

καθήκειν.] καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, deuenit ad nos dicendi ordo. 31, 27. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου, ante tempus ratum. 71, 29.

καθῆσθαι Φυλέτας βοηθοῦντας τοῖς νόμοις. 5, 22. καθῆσθαι, de tirone, artem discente, et sub magistro exercente, vel et de puero corpore merente. καθῆσθαι ἐπὶ ἰατρείᾳ. 6, 17. καθῆσθαι, de iudicibus. 23, 19.

καθιερῶν τὴν ὁσίαν ἐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. καθιερῶν στέφανον. 60, 13. καθιερῶν τὴν χώραν. 69, 8.

καθιέρωσις στεφάνε γίγνεται. 60, 13.

καθίζειν.] καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14.

καθισάναι.] εἰς συνήθειαν τοῦ λόγε ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν, adduxit ciuitatem in consuetudinem

vſurpandi hanc dicendi formulam. 23, 37. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέϛησαν. 26, 20. εἰς χεῖράς τινος καταϛῆσαί τινα, praeſentem aliquem alicui ſiſtere, exhibere, tradere, dare conſpiciendum, cum eius commendatione. 32, 1. καθιϛάναι εἰς ϛρατηγίαν τινά, efficere ſua auctoritate et commendatione, vt aliquis imperator nuncuperur. 33, 28. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέϛησεν εἰς τὸ συνέδριον, in conuentum legatorum e populis Graeciae Athenis, 37, 12. μὴ μνησικακεῖν ἔνορκον ἡμῖν καταϛησάντων. 51, 41. καταϛῆναι εἰς τὴν ἀρχήν, accedere ad regni gubernationem. 76, 22. 77, 2. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίοις καὶ θυσίας τὴν βελὴν κατέϛησε. 76, 23. κατέϛη δημοκρατία, coiit, coaluit. 83, 35.

καθοπλίζειν.] καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ. 75, 33.

καινὸς.] προσίθεσθαι καινὸν νόμον. 5, 20. προσλαμβάνειν καινὸν κακόν. 9, 39. πρὸς τὸν καινὸν νεών. 70, 4. θεοὶ καινοί. 83, 42.

καιρὸς.] ἀχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. 27, 19. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. 36, 30. συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς. 50, 16. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17. ἀφορίζεσθαι καιρόν. 61, 19. διαιρεῖσθαι καιρούς. 61, 35. ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιρούς. 62, 15. ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως, oportunitates ciuitatis, tempora, quibus emolumenta ciuitas ſibi parere poterat, ei furtim eripere. 63, 12. περαιτέρω καιροῦ καὶ τοῦ συμφέροντος. 65, 8. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 66, 42. πέπρανται οἱ καιροί. 67, 7. παραγεγόνασιν αὐτῷ καιροί, obtulere ſe ei oportunitates. 77, 1. ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς ἐκ ἀναμένει. 77, 7. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλίω. 77, 14. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. ἀ. 83. 10. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρόν.

καιρόν. 84, 13. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τῷ συμφέροντος πολιτεύεσθαι. 85, 20. ἐμποδίζειν τὰς τῆς πόλεως καιρὰς, oportunitates reipublicae, inseruiendi, eamque ornandi. 85, 35. ἀποδίδοσθαι τὰς καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ Φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.

κακία, mollities animi, prauis, ad quae vocatur, reliſtere et honeſtis fortiter adhaereſcere neſcia. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιστία. 9, 1.

κακοήθεια.] κακοήθειαι λεγόμεναι ὑπὲρ τοῦ πράγματος, malitioſae orationis ſtrophae, quibus orator improbus ſtudeat rem flagitioſam colorare et commendare. 23, 42. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας. 33, 25.

κακοήθης.] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

κακὸν.] ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miſeriam. 9, 27. προσλαμβάνειν καινὸν κακόν. 9, 39. ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τοὺς ἑκάστους. 69, 37. ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακά. 75, 42. ὑπομιμνήσκειν κακῶν. ibid. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8.

κακος.] ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς. 21, 40. Φύσις ποιεῖ κακὸς ἡ χρησὸς, ὁ Μακεδονία. 48, 30. κακῷ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. et 73, 3. Σκύθης κακός. 52, 20. ὁδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. (ſed pertinet hoc potius ad κακῶς.) 52, 31. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. 60, 13.

κακοῦργος.] προβολὰς δημοσίᾳ ποιέμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων, accuſamus, deferimus, titulo προβολῆς. 47, 26. κακοῦργος σοφιστής. 56, 9.

κακῶς.] οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν. 5, 7. κακῶς, inculte, impolite. κακῶς ἐρηθῇ λόγος. 5, 11. componitur cum ἁπλῶς. λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt;

illud est praesentem obiurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33.

καλεῖν.] ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν. 33, 21. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. ἀναιδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, vlt. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία. 50, 34. χάραδρα νεμεὰς καλουμένη. 50, 36. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν. 75, 33. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. 82, 41. καλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα. 64, 6. v. παρακαλεῖν.

καλλιερεῖν.] ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21.

κάλλιστος.] καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38. μὴ συνάγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βέλεται. 54, 14. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε. 75, 30. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17.

καλλίων.] ἀναβάλεσθε εἰς καιρὸν καλλίω. 77, 14.

κάλλος.] ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ. 19, 4.

καλὸς.] διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μή. 3, 30. παγκράτιον τὸ καλὸν, ὃ ἅπτος ἐπαγκρατίασε. 5, 20. πρόνοιαν ἐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. νικᾷν καλὴν νίκην. 9, 40. φιλοτιμίαι εἰς τὰ καλά. 23, 8. καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet. 25, 32. στρατιώτης καλός. 50, 28. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βεβουλευμάτων. 51, 8. καλὰ ἱερά. 72, 18. 20. παιδεία, ἣ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

καλῶς.] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτῆ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν ἃ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. ἔτε πόλις, ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλαυσε

Δημο-

Δημοσθένει συμβάλῳ χρησάμενος. 76, 8. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε. 87, 29.

καναῖ.] ἐνῆρκται τὰ καναῖ. 70, 31.

κανὼν.] κανόνα προσφέρομεν, regulam, amussim. 82, 25. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν, καὶ μή. 82, 26. κανὼν τῶν δικαίων παράκειται. 82, 27.

καρίων, persona seruilis comica. 49, 16.

καρπὸς.] μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

καρτερεῖν.] καρτερεῖν ἀκροώμενος. 77, 25. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκέων. 88, 19.

κατὰ, constructum 1) cum genitiuo a) in bonam partem. ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείας, gratiae et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὑτὸν ποιήσεται. 24, 14. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demosthenis tributae. 60, 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, de semet, alter de altero. 84, 27. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν. 88, 17. b) in malam partem. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτὸν παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se praebere. 25, 1. ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν. 47, 4. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. 48, 33. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες, praue, perperam, de rationibus existimante. 62, 9. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. δωροδοκεῖν κατὰ τὸ δήμου. 78, 5. ὅτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτὸν ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32. 2) cum accusatiuo. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quae proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitatur. 15, 30. τέλος πορνικὸν ἡ βου-

ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, pen. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3. κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν καταισχύνειν, e pacto literis consignato et apud arbitrum depositio. 23, 6. λαμπρὸς κατὰ πόλεμον. 25, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1. προγράψαι τὰς πρυτάνεις ἐκκλησίαν δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, pen. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. κατὰ ῥῆμα, verbatim, iisdem verbis. 44, 16. παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. 48, 10. συντάττειν κατά τινος ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγοράν, preces, quibus iudicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2. παραχωρεῖν τισι τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, summo cum dedecore. 62, 19. μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15. ἐπίδοξος ἦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20.

καταβαίνειν, ad mare descendere. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβεβήκει. 77, 8.

καταβλάπτειν. 84, 35.

κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατ-

ἤγαγεν

ἤγαγον. 72, 3. καταγειν, domum reducere. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ φυλῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. καταγεσθαι παρά τινι, hospitio alicuius vti. 85, 39.

καταγελᾶν.] καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18.

καταγελάσως χρῆσθαι τῷ σώματι 5, 13. καταγελάσως ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo, e negotio excedere. 33, 17. προέσθαι τὰ πατρῷα (scil. κτήματα) καταγελάσως. 78, 27.

καταγινώσκειν αἰσχύνην τινός. 23, 40. καταγνὺς ἀδικεῖν ἑαυτῦ. 29, 4. ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τῦ δήμυ. 60, 11. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω, neque absoluat, neque damnet. 62, 14.

καταδεὴς.] καταδεέστερος, minus bonus, sequior. 25, 17. καταδεέστεροι πολλῷ ἄνδρες. 79, 16.

καταδεικνύναι, instituere, primus auctor esse moris. 39, 36.

καταδέχεσθαι, rursus recipere, rursus admittere. 15, vlt.

καταδελῆν.] καταδελῆσθαι τὰς ἰδιώτας. 54, 11. καταδελέμενος τὰς ἄρχοντας. 74, 18.

καταδρομὴ.] καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμῦ ποιεῖσθαι, in me inuehetur. 19, 5.

καταδύναι εἰς σκότος. 42, 37.

καταισχύνειν κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν, e pacto literis consignato et apud arbitrum depositio. 23, 6.

κατακάμπτεσθαι, conniuere. κατακάμπτεσθαι πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33.

κατακλείειν.] εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν. 33, 40. στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον. 66, 7.

κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, vires et neruos ciuitatis alii impertire. 63, 9. nisi legendum est κατακοινᾶν.

κατακονδυλίζειν. 84, 21.

κατακυβεύειν, perdere, prodigere alea. 13, 34.

καταλεί-

καταλείπειν.] καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἶλε. 23, 2. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, arbitratui vestro relinquitur, quid hac de causa velitis statuere, condemnarene, an absoluere. 27, pen. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν. 41, 41. παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπὼν — 47, 33.

καταλεύειν.] ἔπειτα δὲ καταλευσθήσεται. 23, 24.

καταλοᾶν, fustibus ad mortem caedere. κατηλόησαν ὁμήρους Θετταλῶν οἱ Φωκεῖς. 46, 36.

καταλογίζεσθαι, enumerare. 61, 18. καταλογιζέσθω μηδεὶς τᾶθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc laudi imputet. 82, 40.

καταλύειν.] τὰς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ὅταν μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων, si minus patiamini vestrae reipublicae constitutionem, quae iuris aequalitate continetur, destrui et affligi. 1, 27. καταλύειν εἰς ταὐτὸ πανδοχεῖον. 41, 4. καταλύω τὸν λόγον, abrumpo, sisto orationem, interstinguo silentio interposito, quo aliud quid interea agatur. 44, penult. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. καταλύεις τὴν δημοκρατίαν. 82, 31. δυνασείαν ἑαυτῷ αὐτὸς καταλέλυκεν. 87, 10.

κατάλυσις.] ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου. 87, 25.

καταμαρτυρεῖν.] καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τῶ ἑαυτοῦ βίου. 13, 3.

καταμέμφεσθαι αὐτὸν, poenitentia factorum duci, relipiscere. 9, 37. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μὴ διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40.

καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda. 45, 27.

κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. et vlt. θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι. 35, 10.

κατα-

καταπέμπειν.] κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegauit, misit, ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3.

καταπίνειν τὴν πατρῴαν ἰσίαν, potando, vel raptim, magnis hauſtibus patrimonium diſperdere. 13, 39. quae dictio cum eſſet paulo inſolentior, (nam καταπίνειν tantum de rebus eſculentis vſurpatur) ideo addit, εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, ſi hoc vti verbo licet.

καταπλεῖν.] καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34.

καταπλύνειν.] νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, nunc redundat, velut torrens. 79, 24.

καταπονεῖσθαι.] τὸν δῆμον καταπεπονημένον. 33, 8.

καταπτύειν.] καταπτύει δωροδοκίας. 31, 21. καταπτύειν τῶν Μακεδόνων. 64, 12.

καταριθμεῖσθαι, enumerare. καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς. 61, 16. 25.

καταῤῥηγνύναι τὰ ἱμάτια. 26, 14.

κατασκάπτειν πόλιν. 69, 7. λιμένα κατασκάπτειν. 71, 3.

κατασκαφή.] κατασκαφὴ τειχῶν. 76, 2.

κατασκευάζειν.] κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρεῖα, pecuniam impendere nouo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo. 15, 3. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε. 27, 15. προξενίας κατασκευαζόμενοι. 40, 9. κατεσκευασμένας λόγους διελθεῖν, verba loqui multa calliditate, arte, et exquiſitis orationis offuciis conſtructa. 67, 15. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυνασείαν κατεσκεύασεν. 74. 16. κατασκευάζειν σύλληψιν, comparare, conſtruere dolis, efficere vafris modis, vt aliquis comprehendatur. 85, 37.

κατασκοπεῖσθαι.] κατασκοπέμενος ἑαυτὸν, de ſuperbo, qui ipſe ſibi placet, ſe miratur. 18, 34.

κατασκοπὴ τῶν πραγμάτων. 31, 42.

κατάσκοπος.] κατασκόπων συλλήψεις. 86, 1.

κατα-

καταςπεύδειν τὸ πρᾶγμα, rem festinatione occupare. 63, 18.

καταςέφειν.] κατεςέφθαι. 77, 13.

καταςρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τὰς λόγας. 33, 18.

κατατέμνειν κεφαλήν. 84, 20.

κατατιθέναι βραχέα, numerare parum. 56, 26. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν, magnas agere gratias, testando, se beneficium sibi exhibitum summi facere, memorique mente seruaturum, et operam daturum, vt rursus aliis studiis et officiis, demereatur. 59, 28. κατατιθέναι χρήματα ἐν ἑητῷ χρόνῳ, dependere debitos numos intra certam diem. 72, 1.

κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6.

καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν ὐσίαν. 13, 38. ὃ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39.

καταφανὴς.] ἐξισάμενος αὐτῷ καταφανὴς ἦν. 33, 21.

καταφεύγειν ἐπί τινα, receptum ad aliquem habere, eius auctoritate, praeceptis, exemplo, se tueri, et ea sibi praetendere. 19, vlt. ποῖ καταφύγω. 83, pen. 84, 1. καταφεύγης ἐπὶ τὰς τοιάτας λόγας. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα. 86, 28. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. 89, 14.

καταφρονεῖν.] νῦν ὁ χρυσᾶς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33.

καταφυγγάνειν.] καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίςιν, receptum habeat is, qui peierandi leuitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui iureiurando cernitur. 83, 39.

καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenae. 72, 38.

καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα, per gratiam alicui remittere actionem, quam in eum habebat, et iure poterat exsequi. 61, 8.

καταχειροτονεῖν, et

καταχειροτονία.] καταχειροτονίαν ἀπέδοτο τῷ δήμου, ἣν κατεχειροτόνησε Μειδίᾳ, suffragium a populo aduersus Midiam latum passus est in ventos abire, placatus triginta minis. 61, 6.

καταχρῆσθαί τινι, perdere aliquem. 17, 19.

καταψεύδεσθαί τινος. 40, 24.

καταψηφίζεσθαι.] καταψηφισθῇ pro καταψηφίσηται, condemnauerit. 3, 15. (si lectio sana est) sed eodem rursus versu idem verbum vsurpatur sensu passiuo, condemnatus fuerit. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multae pecuniariae addici. 3, 16.

κατέδειν.] ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, qui bona paterna abliguriuit. 5, 6. πολλὴν πάνυ ἐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. κατέδειν τὰ πατρῷα. 27, 33.

κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicuius. 16, 32. κατεπαγγέλλεσθαι πρός τινα, profiteri ad aliquem, vt qui artem profiteatur, recipiatque se alteri magistrum eius futurum. 24, 37. κατεπαγγέλλεσθαι, recipere, promittere. 83, 18. κατεπαγγέλλεσθαι τὸ μέλλον, mirifica polliceri, de suis erga rempublicam officiis et studiis, quibus eam demereri velit. 85, 35.

κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει, magnis rebus gestis rempublicam ornare. 86, 23.

κατευημερεῖν.] κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, abusus secundo, quo me prosecuti essetis, fauore. 40, 7.

κατηγορεῖν.] δωροδοκίας κατηγορεῖν. 28, 12. παραλείπειν τι τῶν κατηγορημένων. 49, 32. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33. τῆς σιωπῆς μὲ κατηγορεῖ. 84, 39.

κατηγορία.] ἐπισῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ. 16, 15. δύο μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη. 16, 27. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούσι. 28, 9. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατη-

γορίαις. 28, 23. ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 29, 11. συντάττειν κατά τινος ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. παρεμβολὴ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βέλτιον ἐμβαλεῖν. 83, 21. ὥστε ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32.

κατήγορος.] ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τὰς τῶν κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. κατήγορος ἀθάνατος. 18, 23. παρασήσειν τῷ μὲν φεύγοντι, σαλεύειν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39. ἐπέσησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκέας. 25, 5. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10. ἐφίσασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων. 65, 5. πρὸς τὸ τῶν κατηγόρων βῆμα, — πρὸς τὸ τῶν φευγόντων. 83, 32.

κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 31, 36.

κατορθοῦν.] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται, κατορθώσαντες τούτοις κεκήληνται. 27, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14.

κατόρθωσις.] κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5.

κατοψοφαγεῖν, perdere, decoquere gula. 13, 34.

κείρεσθαι, lugere. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14.

κεῖσθαι.] τὰ ὁσᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. 20, 34. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42.

κελαδεῖν.] κελαδοῦν κῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς. 69, 25.

κελεύειν.] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

κενὸς.] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27. κενώτερον τῶν λόγων, ὃς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, vlt. κεναὶ χῶραι, vacuae militum mercenariorum sedes, cum militum nomina scripta quidem leguntur

guntur in codicillis, et sumtus in eos ex aerario erogantur, militum autem ipsa corpora deliderantur. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21.

κεραμεῖον.] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια (aedificia tegulis tecta) πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 22.

κέρκωψ. 33, 24.

κεφάλαιον.] πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, caput pecuniae debitae. capital. 68, 26.

κεφαλή.] τρίβειν τὴν κεφαλήν: de dicturo. 34, 26. ἐπιτέμνειν τὴν ἑαυτῶ κεφαλήν. 40, 29. ἐπιτομὴ τῆς κεφαλῆς. 60, vlt. κεφαλὴ μιαρά. 84, 19. κατατέμνειν κεφαλήν. 84, 20. ἄνθρωπος ἐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει, non tam caput, quam in capite villam habet, vnde ipsi vectigalia proueniunt. 84, 23.

κηδεμὼν τῆς πόλεως Φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15.

κηλεῖν.] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται, κατορθώσαντες τούτοις κεκήληνται. 27, 12. ἐ κηλεῖσθαί φησι τὲς ἀκροωμένες, ἀλλ' ἀπόλυσθαι. 86, 18.

κὴς συγανή με ἀμφέχανε. 21, 4.

κήρυγμα.] ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα. 11, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει συνίγνται, τίς ἀγορεύειν βέλεται. 54, 14. προκαταλαμβάνειν πόῤῥωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν. 57, 7. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. 58, 26. ἐρανίζειν στεφάνες καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4. κηρύγματι τούτῳ τοῖς βοιωτάρχαις προκηρύττων. 74, penult. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε. 75, 30. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα. ibid. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15. βεβαίωσις τῶν κηρυγμάτων. 89, 16. vbi alii male dant κτημάτων. v. dicta ad istum locum.

κηρυκεία.] μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποτελέσθω. 3, vlt.
κηρυκεύειν, Ceryx esse, Cerycis vel Fecialis munere fungi. 3, 35. explicat alia lege, vers. vlt.
κήρυξ.] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. κήρυκες, genus sacerdotum. 56, 23. κήρυξ τῶν λογιστῶν: ergo magistratui suus cuique praeco erat? 57, 7. ἀναγορεύει ὁ κήρυξ. 70, vlt. ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα. 75, 21. παραιτησάμενος ὁ κήρυξ τὰς ὀρφανάς. 75, 28. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς πρεσβείαν. 75, 33.
κηρύσσειν, vel ττειν.] κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔνομον κηρύσσειν. 57, 7. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε. 75, 30.
κίναιδος. 77, 28.
κιναιδεία.] 41, 13. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τἄνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29.
κίναιδος Δημοσθένης. 26, 3.
κινδυνεύειν.] Φωνὴν τῶ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν. 28, 6. κινδυνεύειν μάχην. 50, 40.
κίνδυνος.] ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις. 47, 38. μεταπαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὰς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. 52, 29. πρόδηλος κίνδυνος. 72, 17. προσέμιξε Φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἐπιὼν κίνδυνος. 74, 36. ἐκπέμπειν ἀγαθὰς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. διὰ τὰς ἐπιφερομένας αὐτῷ κινδύνας. 77, 5. πορίζεται τὸν βίον ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι. 81, 16. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2.
κίων.] δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11.
κλαίειν.] κλαίει ἔτος ξᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29.
κλέμμα, fallacia. 68, 1. 10.

κλέπτειν.] Φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ. 15, 32. κλέπτειν τὴν ἀκρόασίν τινος, suffurari audientiam, decipere aures alicuius praestigias ei obiiciendo, simulando falsa, dissimulando vera. 58, 37. 67, 40. et 82, 30. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22.

κλέπτης.] περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12.

κλῆμα.] ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τῆ δήμῳ. 77, 26.

κληρονόμος εἶ τῆ ἐπιτηδεύματος, arbiter et quasi dominus, possessor, (et vt vulgo loquuntur proprietarius) huius artis flagitiosae. 22, 29.

κληροῦσθαι.] ἱερωσύνην ἀδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὧν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36.

κληροῦχος.] ἕτος μὲν ἦν ἄπεστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ. 8, 19.

κληρωτὸς.] κληρωτὴ ἀρχή. 3, 34. penult. et 16, 5.

κλήσεις.] ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις. 5, 38.

κλητὸς.] κλητοὶ, inuitati ad coenam. 50, 1.

κλοπὴ.] κλοπὴν μεγάλε πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. 55, 17.

κοινῇ.] Φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ. 15, 32.

κοινὸς.] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθῶσι. 1, 10. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανῶσθω. 4, 1. διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, administrare rempublicam. 23, 37. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν. 26, 38. καταγειν τὰ πλοῖα καὶ τὸς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. συνεξᾶναι ἐπὶ τὰ κοινά. 46, 21. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. προσέρ-

χειθαι πρὸς τὰ κοινά. 56, 19. προσέρχεσθαι πρός τι τῶν κοινῶν. 56, penult. συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων. 61, vlt. 62, 2. ἴδιον καὶ ἐ κοινὸν ποιεῖ. 67, 36. καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenae. 72, 38. ἀπευθύνειν τὰ κοινά. 76, 13. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, laudes ciuiles, et auditu acceptas, teſtimonia ciuilitatis et humanitatis. 89, 13. συμφορὰ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων. 89, 39.

κοινωνεῖν διαβολῆ, confinis eſſe, rem communem cum infamatione, obtrectatione, habere. 47, 20. συντάξεως κοινωνεῖν. 67, 21.

κοινωνία.] συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων. 74, 15.

κολακεία.] κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. δημοκρατίας ὄνομα ἐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. κολακείαν πολὴν πεποίηται. 76, 42.

κολακεύειν.] καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (ſummo cum dedecore) κεκολακευκότα Φίλιππον. 62, 19. χαίρειν κολακευόμενος. 87, 18.

κομίζειν.] ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.

κόμπος.] ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν. 68, 9. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. 87, 35.

κομψὸς.] τὰ κομψὰ χλανίσκια. 18, 30.

κόνδυλος.] κόνδυλον λαμβάνειν. 61, 5. κονδύλων ἴχνη ἔτι φανερά. 84, 22.

κόρη.] παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen alicuius aedificii Athenis. 26, 10.

κοσμεῖν.] κοσμεῖσθαι γυναῖκα ἐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἀλῷ μοιχός. 26, 12. πανοπλίᾳ κεκοσμημένους νεανίσκους. 75, 29. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17.

κοσμη-

κοσμητὴς.] κοσμητὰς πολέμε τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης. 80, 24.

κοσμήτωρ.] κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80. 22.

κόσμος τῆς πόλεως, vt in rogando sententias dicendoque aetatis habeatur ratio. 42, 17.

κράζειν.] ἀναλώσας κέκραγας. 85, 9.

κρατεῖν.] δελεύειν ταῖς αἰσχίσαις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν ἐδένος δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ. 48, 29. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐν τῇ τῶ κρατέντος καὶ προηδικημένε μετριότητι κριθήσονται. 72, 37.

κραυγὴ.] κραυγῆς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τῦ βήματος. 5, 26. κραυγῆς αἰσθέσθαι τὲς γείτονας. 9, 13. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαςῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39.

κρημνὸς.] ὠθεῖν τὲς ἠβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν. 47, 4.

κρίνειν.] πρεσβεύσαντας κρίνειν. (videtur peculiare genus iudicum aut magistratuum fuisse.) 3, 36. πιςεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. κρίνειν τινὰ, in iudicium aliquem adducere, diem ei dicere. 47, 14. παρακολυθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30. περὶ τῦ σώματος κρίνειν τινά. 50, 23. εὐμαθὴς κρίνειν. 60, 34. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. ἐν τῇ τῶ κρατέντος καὶ προηδικημένε μετριότητι κριθήσονται, moderatio eius, in cuius potestate sunt, et laesi quidem, atque iniuria ab ipsis vltro impetiti, decernet de ipsorum sorte, quae moderatio prout erit, aut magna, aut nulla, ita salui erunt, aut

nulli. 72, 37. κρίνεσθαι, accusari, in iudicium vocari. 85, 22. μὴ νέμετε τὰς Φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε. 90, 2.

κρίσις.] ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quae proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitatur. 15, 30. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. κρίσιν ἔχ ὑπομένειν. 29, 4. ἐπακούειν τῆς κρίσεως. 54, 40. ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse iudicio huic, audiendi causa. 61, 32. κρίσις, iudicium, vna cum accusatione, totus processus et decursus causae in foro agitatae, ab accusatione inde ad sententiae pronunciationem. 84, 41.

κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ἠρέθην. 21, 34. ἴσος κριτής. 65, 28. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, iudices et brabeutae palmarum in Liberalibus. 87, 4.

Κρονίων.] ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5.

κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. 5, 40.

κτᾶσθαι.] νόμῳ πολέμου κτησάμενος. 32, 34. Φιλοτιμίαν κτᾶσθαι. 60, 4. τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

κτείνειν.] ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κτεινομένῳ. 21, 26.

κτερίζειν, condere humo, iustis cohonestare funus. 20, 42.

κτῆμα.] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16.

κυανῶπις.] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα. 69, 24.

κυβεῖον, locus, vbi alea luditur. διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ ἃ ἡ τηλία τίθεται. 8, 22.

κυβεύειν, alea ludere. ibid.

κυβευτικὸς.] κυβευτικὰ ὄργανα. 9, 9.

κύβος.] κύβοις δουλεύειν. 6, 34.

κύκλι-

κύκλιος.] κύκλιοι χοροί. 87, 5.

κύκλος.] κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τῦ βήματος. 77, 29.

κῦμα.] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζῃ τεμένη θεῦ. 69, 25.

κυνηγετεῖν.] ὓς ἀγρίας κυνηγετῶν. 90, 7.

κυριεύειν.] κυριεύτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, esto in potestate prohedrorum mulctare vsque ad quinquaginta drachmas. 5, 36.

κύριος.] κύριοι νόμοι, leges valentes, obtiuentes, vigentes, quae exercentur, effectui dantur. 5, penult. τῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν κύριος appellatur senatus areopagiticus. 56, 31. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2. διαγωνίζεται ἃ περὶ τῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28.

κωλύειν.] οἱ τἀληθῆ λέγοντες ἃ κωλύουσι λόγε τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8.

κώμη.] σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποξήσης. 77, 31.

κῶμος.] τίς ἃ τοῖς τότων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχών. 9, penult.

κωμῳδός.] κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ. 22, 26.

Λ.

λαγχάνειν τινὶ δίκην, dicere diem, instituere actionem aduersus aliquem. 9, 24. gemina via ad honores, λαχὼν, ἢ χειροτονηθεὶς, et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragia, collatum. 15, 11. ληίδος αἶσαν λαχόντα. 20, 17. ἥπερ (scil. κὴρ) λάχε γεινόμενον. 21, 4. δεκαταλάντες δίκας λαγχάνων. 41, 13. ἔτε λαχὼν, ἔτε ἐπιλαχών. 62, 31.

λάκκος. 12, 12.

λακωνικὸς.] ὁμολογῶ τὰ λακωνικὰ συξῆσαι, aio et fateor, a me Laconicos aduersus Alexandrum tumultus esse concitatos. 77, 30.

λαλιὰ.] λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno auditantiae ſtudio fabellas de rebus extraneis. 34, 29.

λαμβάνειν.] χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτῇ βδελυρίᾳ. 8, 27. λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν. 15, 22. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτῇ χεῖρα τὰ ἱερά: de iuraturo. 16, 15. ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι. 16, 16. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας. 33, 25. ῥώμην τοσαύτην λαβών. 39, 28. ῥυτῆρα λαβὼν μαστιγῶν. 49, 20. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν. 55, vlt. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε. 57. 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἱρετοί. 58, 5. κόνδυλον λαμβάνειν. 61, 5. λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβαδίζετο. 64, 38. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι. 66, 23. ἔνεκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον. 66, 29. χρησμὸν λαμβάνειν. 69, 2. χρυσίον ὑμῖν δώσω. μή με αἰτεῖτε. δώσω γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

λαμπρὸς κατὰ πόλεμον. 25, 42. λαμπρὸς τὴν ὄψιν. 34, 40. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν ἔχ ὑπέσησαν. 52, 26. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42.

λαὸς.] ἀποφθινύθεσι λαοί. 73, 6.

λέγειν.] συνεθίζειν — λέγειν. 4, 17. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν. 4, 25. χωρὶς λέγειν. 5, 32. δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5 33. ἀνηκέστως λέγειν περί τινος. 5, 34. ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα. 6, 26. πόθεν ἂν ἴσχυσε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν. 23, 33. κακοήθειαν λεγόμενον ὑπὲρ τοῦ πράγματος. 23, 42. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολήν. 25, 34. λέγειν μὲν ἐκ εὐφυοῦς. 25, 41. οἱ τἀληθῆ λέγοντες ἐ κωλύσει λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. δικ-

8. διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα. 29, 27. πρᾶγμα λέγειν πεπλασμένον. 30, 40. ὅτι ταχθείη λέγειν. 34, 24. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. 36, 30. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30. ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων. 57, 41. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει. 62, 36. ἀηδία τῷ λέγοντος ἅμα καὶ τῷ ὀνόματος. 64, 3. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόρισα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36. μιμεῖσθαι τὰς ταληθῆ λέγοντας. 67, 41. κενώτερον τῶν λόγων, ὃς εἴωθε λέγειν, καὶ τῷ βίᾳ, ὃν βεβίωκεν. 67, vlt. ἀποτολμᾶν λέγειν. 72, 17. et 76, 24. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς. 76, 26. διὰ χρόνου λέγειν. 85, 20. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, ἃ φέρομεν. 88, 17.

λείπειν.] δύο μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη. 16, 27. λείπειν τὴν τάξιν. 74, 37. δραπέτης καὶ λελοιπότες τὴν τάξιν πόδες. 75, 13. ἃ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non ſolum aciem, ſed vrbem adeo ipſam deſeruit. 76, 14. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὴν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε. 89, 38.

λειποτάξιον.] ἐγγράφεσθαι λειποταξίου. 48, 1.

λεπτὸς.] λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3.

λευκὸς.] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβαθύτει. 64, 38.

λήθη.] ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. παρεμβολὴ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βάλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21.

λῆις.] λῆιδος αἶσαν λαχόντα. 20, 17.

λῆμμα.] ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη, ad ſe referre, ſecum quoque communicare partes ſibi competentes munuſculorum, quae ipſi tuliſſent. 74 vlt.

λῃζομ-

ληξιαρχικὸς.] ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31.

λῆξις.] λήξεις δικῶν ἐποιήσατο. 9, 29.

ληρεῖν. 89, 31.

λῆρος καὶ γέλως. 19, 9. λῆρός ἐστι ταῦτα. 34, vlt.

ληστήριον.] ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια. 27, 8.

λῃστὴς.] ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς. 29, 35. λῃστῶν δόξης ἀνεπίμπλατο. 37, 23. λῃστὴς τῶν πραγμάτων. 89, 40.

λίαν.] ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα. 6, 21. τὰς φιλοτιμίας καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1. ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα. 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα. 61, 12.

λίθινος.] ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους. 80, 4.

λίθος.] ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐὰν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36.

λιμὴν.] ἔχωσαν τοὺς λιμένας. 69, 7. λιμένα τειχίζειν. 69, 29. et 70, 24. συνοικίζειν λιμένα. 69, 29. κατασκάπτειν λιμένα. 71, 3.

λιμὸς.] λοιμὸν ἐμοῦ καὶ λιμόν. 73, 6. λιμὸν αἴθωνα ἐπάγειν. 80, 11.

λογίζεσθαι.] λογίζομαι ταὐληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cuiusque verum colligo, iudico, quid consentaneum, quid abhorrens, comparatione eius facta cum moribus hominis. 21, 38.

λογισμὸς.] ἔστιν ἰσχυρὸν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19. καθέζεσθαι ἐπὶ λογισμούς, desidere, consessum ire, ad capiendas, ineundas rationes. 62, 8. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες. 62, 9. συγκεφαλαιοῦν λογισμόν. ibid. αἱρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμός. 62, 11. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην. 62, 17. λογισμός, computatio, conclusio ex argumentis. 78, 11.

λογισής, honos quidam Athenis. 15, 13. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τὰς λογισάς. 56, 3. ἐγγράφειν πρὸς τὰς λογισὰς λόγον. 56, 30. κήρυξ τῶν λογισῶν. 57, 7.

λογογράφος, commentator orationum forenſium coram iudicibus recitandarum. 13, 24. λογογράφος ἐκ τριηράρχα ἀνεφάνη, exſtitit nobis repente, alia omnia exſpectantibus, orationum forenſium conſcriptor mercenarius. 78, 26.

λόγος.] εὐμαθὴς λόγος. 2, 9. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' ἐ τῷ βίᾳ (id eſt, ἢ τῷ βίᾳ). 5, 11. κακῶς ἐηθῇ λόγος. ibid. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. ἐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον. 8, vlt. διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ. 13, 31. τέχνας τῶν λόγων τὰς νέας διδάσκειν. 16, 31. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 16, 41. ἐλευθέριος καὶ ἁπλᾶς λόγος. 17, 4. ὑποβαλῶ σοι ἕτερον λόγον. 17, 9. ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τὰς τῆ κατηγόρα λόγας ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ἀναβάλλεται τὰς τῆς Φιλίας λόγας εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ Φρονῆσαν ἡλικίαν. 19, 34. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ἡρέθην. 21, 34. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιάτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εὐήθεια τῆ λόγα. 23, 10. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγα, aqua ad dicendum infuſa, et facultate agendi cauſam data. 23, 20. εἰς συνήθειαν τῆ λόγα ἐποίησε κατασῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένα. 23, 41. πλημμελεῖν εἴς τινα λόγῳ. 24, 3. εὐφημία λόγων. 24, 13. τεχνίτης λόγων. 24, 19. διϊσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τῆ λόγα. 25, 9. ἔσαν δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. 25, 16. ἀφίεσθαι λόγων. 25, 22. εὐχερῶς γὰρ ἐνίστε λόγον ἀντὶ βίᾳ χρηστῆ προσδέχεσθε. 25, 31. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέσησαν. 26, 20. ἐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξεργιεῖ. 27, 19. οἱ τἀληθῆ λέγοντες ἐ κωλύσι λόγα τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. χαίρειν δικαίοις

καίοις λόγοις. 28, 10. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. 31, 27. συντέμνειν ἀνάγκη τὸς λόγους. 32, 23. ἐκπίπτειν ἐκ τῦ λόγυ. 32, 42. διατριβὴν πλείσην ἐποιήσατο πρὸς τὸς ἐμὸς λόγους. 33, 15. καταφρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τὸς λόγους. 33, 18. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ. 33, 30. συγκείμενός τινι πρός τινα λόγος. 34, 18. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον. 34, 22. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32. περιτιθέναι λόγον, dare facultatem dicendi cuique volenti. 36, 28. 32. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὸς ἐφ' ἡμέραν καιρὸς λέγονται. 36, 30. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τῦ λόγυ. 40, vlt. ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε. 42, 27. δεινὸς τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 43, 6. ἀνήκοον μηδενὸς λόγυ ἑλληνικῦ ὦμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. διαιρεῖσθαι λόγον. 44, 8. καταλύω τὸν λόγον. 44, penult. περιπίπτειν τοῖς ἑαυτῦ λόγοις. 47, 13. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχυσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17. ἀνόσιοι τέχναι τῶν λόγων. 49, 10. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τὸς νέους. 49, 11. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὸς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθῦ. 50, 21. ἐνφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις. 50, 22. προορᾶσθαι τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ. 52, 1. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τὸς λογισάς. 56, 3. ἄφυκτος λόγος. 56, 14. ἐγγράφειν πρὸς τὸς λογισὰς λόγον. 56, 30. ἀποφέρειν λόγον. 56, pen. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων. 57, 40. μακρότερον λόγυ ἔργον ἡγῦμαι. 60, 41. ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ. 61, 16. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6. παρελιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον. 63, vlt. προβιβάζεσθαι τῷ λόγῳ. 64, 7. κατεσκευασμένυς λόγυς διελθεῖν. 67, 15. κενώτερον τῶν λόγων, ἢς εἴωθε λέγειν, καὶ τὰ βίᾳ, ὃν βεβίωκεν. 67, vlt. ἀπολά-

ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτῦ ἐκεῖνος. 77, 38. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτῦ. ibid. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρᾳ τῦ λόγῳ, ἀλλ' ὁποτέρᾳ τῦ βίῳ ἐστίν. 77, 40. εὐγνωμοσύνην προτακτέον τῦ λόγῳ. 78, 8. ἐκφέρειν τὰς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις. 78, 28. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν. 78, 38. ἀποδέδεικται λόγος. 82, 11. τεχνίτης λόγων. 82, 30. ἀποτροπὴ τῶν τοιῦτων λόγων. 82, 31. τάξις τῦ λόγου. 83, 17. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τῦ παρανόμου λόγους περιἴσασθαι. 83, 25. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τὸν τῦ πράγματος λόγον, cogite eum ab alienis ad rem praesentem reuerti. 83, 26. ἐκτροπὰς αὐτῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ibid. σασιαστικοὶ λόγοι. 83, 34. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38. δημιοργὸς δεινὸς λόγων. 84, 37. ἀῤῥήτους λόγους. 85, 4. καταφεύγης ἐπὶ τοὺς τοιῦτους λόγους. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. 89, 14. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον αἰσχρεῶν καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18. θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον. 89, 31. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου. 90, 14.

λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est praelentem obiurgare, hoc absenti obtrectare. §, 33. λοιδορίαις ψευδεῖς ἐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορέμενος. 29, 17.

λοιδορίαι.] λοιδορίαις περιπίπτειν. 23, 37. λοιδορίας ψευδεῖς ἐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορέμενος. 29. 17.

λοιμὸς.] λοιμὸν ὁμῦ καὶ λιμόν. 73, 6.

λοιπὸς.] ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, penult. προσεπιπονεῖν ἀκόντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. 34, 1. οὗ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν ἀδὲν ἐστι. 86, 29.

λυγρὸς.] ἀνδροκτασία λυγρά. 21, 14.

λύειν.] λύεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. λύειν προφάσεις. 55, 39. λύειν τὰς τέχνας, strophas eorum euertere, et

et ſubterfugia occludere. 57, vlt. λύειν τὸ παράνομον, expedire decretoria iudicum ſententia controuerſiam, contrariane, an conſentanea legibus reus ſciuerit. 82, 15. et 83, 18.

λυπεῖν (moleſtia afficere) τινα ἐν εὐθύναις. 1, 2. συμπαρακολουθῶν αὐτῷ λυπεῖ. 87, 11.

λύπη.] ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ. 33, 18.

λυπηρὸν. 86, 34.

λύτρον.] λύτρα ἀπολαμβάνειν. 29, 37. ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων. 30, 16. λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον ἑκάστου τῶν Ἀθηναίων. 41, 17.

λυτροῦσθαι. 29, 36.

M.

μάγος.] ἐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13.

μαθητὴς.] παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἦκεν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 37.

μακαρίζειν φύσιν τινός. 33, 28.

Μακεδονία.] φύσις ποιεῖ κακὸν, ἢ χρηστὸν, ἡ Μακεδονία. 48, 30. ἐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου. 71, 41.

Μακεδών.] καταπτύειν τῶν Μακεδόνων. 64, 12.

μακρὸς.] μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον. 51, 27. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι. 60, 41. μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα. 67, penult.

μάλα.] μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, vlt. κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult.

μαλακὸς χιτωνίσκος. 18, 30. μαλακὸς opponitur τῷ ταραχῆς καὶ τόλμης μεστῷ. 42, 7.

μᾶλλον.] ἐκκλησιάζειν μᾶλλον, ἢ ταλήθη μαρτυρεῖν. 7, 17. εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. 20, 24. ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον. 25, 21. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. τοῖς βίοις

βίοις ἡμῶν προσέχεσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

μανία.] ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22.

μαντεία.] μαντείας ταῦτα προσδεῖται. 11, 15. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ. 68, 41.

μαντεύεσθαι] μαντεύεται ἡ Φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ. ab Apolline oraculum petere. 68, 41.

μαργίτης.] μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν Demosthenes ἐτίθετο. 76, 24.

μάρτυρ.] πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35.

μαρτυρεῖν.] ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. 7, 15. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τὰληθῆ μαρτυρεῖν. 7, 17. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, cui publicae famae testimonium has laudes denegat. 89, 18.

μαρτυρία.] μαρτυρίαν γράφειν τινὶ, formulam conscribere, quam is, quem tu velis, suo testimonio confirmet, aut si nolit, eiuret. 7, 11. 24. ἀπαίδευτος μαρτυρία. 7, 12. μαρτυρίαν qui defugeret, multabatur mille drachmis aerario. 7, 18. γράφειν τινὶ μαρτυρίαν. 10, 9. ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τὰς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15.

μάρτυς ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ. 51, 3.

μαστιγῶν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. ῥυτῆρα λαβὼν μαστιγῶν. 49, 20.

μάστιξ.] δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

μαχαιροποιὸς. 40, 29.

μάχη.] συμμάχεσθαι μάχην. 50, 38. μάχῃ ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. 50, 40. κινδυνεύειν μάχην. ibid. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην ἐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐπιτυγχάνειν μάχῃ. 77, 18. μάχην (pro ἐν μάχῃ) τινὰ νικᾶν.

79, 36. κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22. ἐπιγενομένης τῆς μάχης. 86, 12.

μεγαλοψύχως. 20, 25.

μέγας.] βλάπτεσθαι μεγάλα. 1, 4. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. 3, 7. φήμης ὡς θεῦ μεγίστης βωμὸς ἱδρυομένης. 18, 10. πόρνης μεγάλης τιμαρχώσης. 22, 28. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. κλοπὴν μεγάλα πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. ἄρχειν τὰς μεγίστας ἀρχάς. 55, 7. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τὰς κατηγόρους. 55, 10. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω. 60, 8. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ἔτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα. 63, 33. ἀρανέθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5. πονηρὰ Φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς. 74, 31. ἀχρηστότατα πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13. κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. σημείῳ μεγάλῳ διδάξαι. 87, 41.

μέγεθος.] τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16.

μέθη καὶ βδελυρία. 4, 34.

μεθιστάναι.] μεταστῆναι, secedere, seorsim ire, et alteri, quicum sis, otium deliberandi secum relinquere. 33, 3. μεθεστάναι, secessisse, abesse a consessu. 70, 10. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου. 70, 39. μεταστησάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τοὺς ἰδιώτας. 71, 21. μεταστήσασθαι, in exilium ire iubere, e coetu suo exterminare. 72, 2. ἔξω τῆς ἀρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19.

μείζων

μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβε. 12, 11. Φοβεῖ τὲς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς ἐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

μειράκιον adultior, quam παῖς. 6, 14. collato verſu 11. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale. 7, 3. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μειρακίων. 25, 3. ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίε. 50, 26.

μέλει.] μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

μελετᾷν.] μελετᾷ ἐπὶ τὲς συσσίτες καὶ συσπόνδες. 35, 14.

μέλλειν.] χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν ὠσίαν τὴν ἑαυτῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. μαντεύεται ἡ Φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμῦ ποιεῖσθαι. 19, 5. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ἠθήσεσθαι. 27, 14. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. ἀνήκοον μηδενὸς λόγε ἕλληνικῦ ὤμην δεῖν τὴν μέλλσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βελεύεσθαι. 44, 6. ἐκφοβεῖν τὲς ἀντερῶντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, offendendo pericula multo poſt futura terrere et ad ſilentium redigere obloquentes. 52, 36. αἰτεῖν μέλλετε τὲς θεὲς ταὐγαθά. 70, 32. Lacedaemonii μέλλσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. 75, 26. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππε. 77, 10. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι. 83, 11. κατεπαγγέλλεσθαι τὸ μέλλον, mirifica polliceri, de ſuis erga rempublicam officiis et ſtudiis, quibus eam demereri velit. 85, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42. συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. ibid.

μέλημα.] μελήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν. 64, 4.

μέμφεσθαι.] ἐδαμῆ ἄντις αὐτὸν μέμψαιτο. 6, 25.
μένειν] ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31.
μέρος.] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro ioco ipſe ſe allegat. 17, 40. ἄπρατον ἐδὲν ἔχων μέρος τᾶ σώματος. 31, 19. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, ſeorſim ſumens vnumquemque noſtrum alium ex alio. 33, 26. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία. 50, 34. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν. 50, 38. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστε γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et vnumquodque ſeorſim oratione tractare, ſucceſſiue, ordine. 54, 3. 15. ἡ Φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε. 74, 3. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημμάτων τὰ μέρη, partes ſibi competentes munuſculorum, quae ipſi tuliſſent. 74, vlt. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

μεσεγγύημα, ſtipulatio. 71, 18.

μέσος.] εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππε. 66, 27. μέσον ἐδὲν ἦν, nil erat medium, dubium, vt optari poſſet aut ambigi inter — et inter. 66, 35.

μετᾶν.] ὅτι μεσᾶντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανᾶν, quod auctor fuit coronandi Demoſthenis, tametſi ille medio adhuc verſaretur in magiſtratu, temporis, quo gerendus ei eſſet honos, vix dimidia pars praeteriſſet. 57, 19.

μεσὸς ἐλπίδων ἐκ ἐτομένων. 67, vlt.

μετὰ, conſtructum 1) cum genitiuo. ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρυρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, quot a ſeruis comitati venire in ludum debeant. 2, 20. ὅτος μὲν ἓν ἅπεσι μετὰ τῶν κληρέ-

κληρέχων ἐν Σάμῳ. 8, 19. μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. διατριβὰς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον. 20, 35. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν 32, 28. βεβουλεῦσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας. 65, 15. 16. ψεύδεσθαι μεθ' ὅρκου. 67, 38. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30. 2) cum accuſatiuo. ἀποτισάτω (ſcil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην 3, 17. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τὸν θεὸν, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 72, 24. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπαγμαι, ciuitas haec (Thebae) in exitu diei e Graecia media velut euulſa erat, quae diei eiusdem initio adhuc ſtabat. 72, 31.

μεταβάλλεσθαι, a iudicibus ad circumſtantem turbam oculos et vocem transferre. 83, 31.

μετακαλεῖν.] μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὸν τῆς σωτηρίας λόγον. 49, 30.

μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, conuertere cauſam in contrarium. 24, 38. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, veſtram audientiam a re praeſente auocatam ad aliena traducturum eſſe. 24, 39. μεταλλάττειν τὸν τόπον, ἢ τὸν τρόπον. 65, 1.

μεταμανθάνειν.] πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum aegrotat, morbo tenente. 86, 3.

μεταπέμπεσθαι, arceſſere. 70, 7. μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα. 5, 24.

μεταπίπτειν, alias alia ſciſcere, et ſentire, mutabilis in horas eſſe. 64, 22. εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, vnum ſolum ſuffragium ſi alteram in partem, condemnatoriam, excidiſſet. 89, 36.

μεταφέρειν.] προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2. μετενεγκεῖν τὸν τόπον, iubere aliquid fieri, non ſuo in loco, vbi per leges neceſſe erat id fieri, ſed in alio illegitimo. 58, 31. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια, inuertere. 81, 33. μεταφέρειν ἀξίωσιν. 87, 17.

μεταφορά.] μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι, translata vocabula, quo adſcititiis vocabulis alia ſignificantibus alia tecte, clam, tacite, e longinquo velut, oſtendantur. 24, 5.

μετέρχεσθαι τὰς ἐχθράς. 20, 22. μετελθεῖν τιμωρίαν. 68, 42.

μετέχειν.] ἑτεοβατάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν. 47, 39. παιδείας ἀδεμιᾶς μετεσχηκώς. 70, 11. μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27.

μέτριος.] παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι, in aliqua re modeſtum et pudicum ſe praebere. 1, 3. ἀδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεὴς, tametſi neceſſariis ad victum non careret. 6, 31. περιπίπτειν μετρίᾳ τιμωρίᾳ. 24, vlt. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4.

μετριότης] ἐν τῇ τῶ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. 72, 37. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τῶ βίω μετριότης παρεσκεύασεν, pudor et modeſtia morum meorum creauit hoc meum ſilentium. 85, 6.

μετρίως.] προσφέρεσθαί τινι μετρίως. 6, 11. μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, vlt.

μέτρον.] περιελεῖν τῶ ποιητῶ τὸ μέτρον. 73, 9.

μέχρι.] κυριεύετωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτῶ θυγατέρα — τὴν

τὴν ἡλικίαν ἐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμε. 26, 7. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίε ἀνιόντος μέχρι δυομένε. 72, 27.

μέχρις.] ὁ δῆμος τὲς νεανίσκες μέχρις ἥβης ἔτρεφε. 75, 32.

μὴ ὅτι, non dicam. 77, 31.

μηδεὶς.] μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 2, 35. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτῦ. 11, 15. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι. 27, 8. μηδὲν προκατεγνωκότες, ὡς ἀδικῶ. 29, 10. φόνε δικαίε μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βέλοιτο, ἥπε ἀδίκε γε φυλάξαιτο. 39, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγε ἕλληνικῦ ὤμην δεῖν τὴν μέλλεσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βελεύεσθαι. 44, 6. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. τῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη. 52, 34. τῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἀπελευθερῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω. 62, 14. καταλογιζέσθω μηδεὶς τῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ. 82, 40. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

μὴν, mensis. τόκον δραχμὴν τῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μήτηρ.] τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα. ibid. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14.

μηχανᾶσθαί τινι τὴν ἀπολογίαν, conscribere alicui defensionem. 13, 24. ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι. 49, 27. et 73, 4.

μικρὸς.] μικρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24. κεφαλὴ μικρά. 84, 19.

μικροπολῖται, ciues minutarum vrbium. φοβεῖ τὲς

μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4.

μικρὸς.] διαλιπὼν μικρόν. 15, 31. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1. μικρὸν ἐπισχών. 45, 15. et 55, 16. παραχωρεῖν τισι τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. ἀρκεῖ μοι μικρά, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς ἐπιθυμῶ. 85, 6.

μιμεῖσθαι.] καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. 25, 32. εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42. μιμεῖσθαι τὸς ταληθῆ λέγοντας. 67, 41.

μίμημα σχήματος. 4, 29.

μισεῖν.] πορνοβοσκὸς μισεῖτε. 26, 34.

μισθαρνεῖν, mercedem capere. 85, 22. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. μισθαρνεῖν τῷ σώματι. 22, 7.

μισθοδότης. 85, 10.

μισθὸς.] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? 14, penult. ἐπαίρεσθαι μισθῷ. 19, 20. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21.

μισθοῦν, elocare pro mercede, vermieten, μισθοῦσθαι, conducere pro mercede, mieten. 2, penult. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3. μισθωθεὶς, conductus acre, qui mercedem accipit. 23, 17. 18. ὁρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι. 42, 36. ὁρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30.

μισθοφορεῖν.] ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 40. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21.

μισόδημος.] ὁ μισόδημος ὤν, — ἀλλὰ μισοπόνηρος. 51, 6.

μισοπόνηρος. 10, 21. 51, 6.

μισότεκνος. 64, 41.

μισο-

μισοτύραννος. 66, 41.

μισοφίλιππος. 30, 6.

μνᾶ.] δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, nouenis in minam obolis pro foenore in menſem, cum ſeni alias eſſent ſtatum foenus. 15, 16. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν, καὶ τὴν τῆ δήμῳ καταχειροτονίαν. 61, 6. τόκον, δραχμὴν τῆ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μνεία.] μνείαν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5.

μνήμη.] ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria poſſum. 52, 19. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. ἐγὰρ ὤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῆ μνήμη τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen. ἀθάνατος μνήμη. 79, vlt. ἐπιλείπουσα μνήμη. 88, 42.

μνημονικὸς. 33, 38. et 42, 40.

μνημονικῶς.] μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα, memoriter, promte, ſine haeſitatione, reſpondere ad alius orationem. 33, 32. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, promte et valide ornateque dicere. 34, 23.

μνησικακεῖν.] μὴ μνησικακεῖν ἕνορκον ἡμῖν καταστήσαντων. 51, 41. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37.

μοιχεία.] τίς ἐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχών. 9, pen.

μοιχὸς.] κοσμεῖσθαι γυναῖκα ἐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἄλῳ μοιχός. 26, 12.

μολεῖν.] κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

μόλις.] εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6.

μόνον.] ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. τὴν πατρῴαν ὐσίαν ἐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. λοι-

20. λοιδορίας ψευδεῖς ἐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορέμενος. 29, 17. ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον. 66, pen. Φωνὰς μόνον ἐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι. 72, 9. προσαψάμενοι μόνον τότων τῶν πραγμάτων. 72, 34. ἐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδε μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν. 89, 36. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὲς βελεύσασθε. 90, 5.

μονόξυλος.] ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον. 44, 30.

μόνος.] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11. μόνος ἐφ' ὑμᾶς ἐ συνεσηκώς. 52, 25. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσεπῆσαν ἀπολέσας. 64, 40. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32. παραλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τὄνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείε πάγε βελῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

μονᾶσθαι, solus cum solo versari. 10, 27.

μόρα.] μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν. 88, 31.

μουσεῖον, ara et aedicula Musis consecrata, in ludo quocunque literario constituta, vbi pueros ineuntes et exeuntes thure facere oportebat; vt in palaestris erant ἑρμεῖαι, Mercurio sacrae. 2, 21.

μουσικὴ] μουσικὴν τὴν Σειρήνων ἐκ εὐδοκιμεῖν. 86, 19. μουσικὴ, institutio artium liberalium. 89, 1.

μόχθος.] μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare. 80, 16.

μύριοι.] τὲς μυρίες τῶν Ἀρκάδων νεθετῶν. 49, 18. τὲς μυρίες ξένες Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας. 74, 22.

μυσήριον.] μυσήρια ἀπαγγέλλειν. 45, pen. conf. v. 38. vbi est μυσηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλειν.

μυσηριῶτις.] μυσηριώτιδες σπονδαὶ. 45, 38. 46, 24. v. penult. (pag. 45.) appellat, μυσήρια.

μύσης.] ἡ τῶν μυσῶν τελευτὴ in ostentis habita. 72, 12.

μυχὸς.] μυχὸς γῆς. 18, 15.

N.

ναματιαῖος.] ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν. 43, 15.

ναυπηγεῖσθαι τριήρεις. 58, 10.

ναῦς.] ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

ναυτικὸς.] ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἐπιστάτης τῶ ναυτικῶ. 85, 29. ἀφανίζειν ναυτικόν. 85, 31.

νεανίσκοι. 2, 20. ἡμιμανὴς νεανίσκος. 24, 25. πανοπλίᾳ κεκοσμημένος νεανίσκος. 75, 29. ὁ δῆμος τὸς νεανίσκους μέχρις ἥβης ἔτρεφε. 75, 32.

νεμεὰς.] χαράδρα νεμεὰς καλουμένη. 50, 36.

νέμειν.] ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι. 89, 30. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε. 90, 2.

νέος.] ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. 7, 35. τέχνας τῶν λόγων τὸς νέους διδάσκειν. 16, 31. θηρεύειν νέους πλουσίους ὀρφανούς. 24, 26. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται. 27, 29. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τὸς νέους. 49, 11.

νεῦρον.] ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. 77, 26.

νεώριον.] νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

νεὼς.] πρὸς τὸν καινὸν νεών. 70, 4.

νεωτερίζειν. 86, 2.

νεώτερος.] τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μὲ διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40.

νικᾶν καλὴν νίκην. 9, 40. νικᾶν τῇ ψήφῳ. 39, 36. νι-

36. νικᾷ ψήφισμα. 63, 21. ἐνίκα ταῦτα, obtinebant. 64, 7. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην ἐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. μάχην pro ἐν μάχῃ τινὰ νικᾶν. 79, 36.

νίκη] νικᾶν καλὴν νίκην. 9, 40. ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην: videtur moris fuisse, vt, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 50, antepen. et 51, 4. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης. 79, 27.

νόθος.] νόθον facit Aeschines Demosthenem. 40, 29.

νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10.

νομίζειν.] τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. 28, 21. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. 28, penult. δοκιμασθὰς ἱκανὸς τὸ ἐμὸ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30.

νόμισμα. χίλια τάλαντα νομίσματος (signatae pecuniae) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. 31.

νομοθέτης.] διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινί. 3, 26. 30. 33. ταῦτα ὅτως εὖ προκατειλημμένος τῷ νομοθέτῃ. 55, 21. ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων. 56, 41. νομοθέτας ἐπιγράφειν. 59, 12. νομοθέτας constituebant prytanes, qui leges inter se pugnantes aut alias inutiles tollerent. 59, 12. 18.

νόμος.] τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. 1, 7. αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημογορεῖν. 1, 13. τὰς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ἀναγράφειν νόμους. 2, 3. 8. παρακατατίθεσθαί τινι νόμους. ibid. ἐφιστάναι τινὰ φύλακα τῶν νόμων. ibid. διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους. 2, 4. ἔνοχος ἔσῃ τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον. 3, 5. ὕβρεως νόμος. 3, 9. προσίθεσθαι καινὸν νόμον. 5, 20. φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις. 5, 22. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. 5, 30. κύριοι νόμοι. 5, penult. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγο-

ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων. 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα. 11, 33. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τὸς νόμος. 15, 12. ἐξαλείφειν τὸς νόμος. 16, 41. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες. 26, 33. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. διδάσκειν τὸς νόμος, docere, quid leges de crimine quoque ſtatuant. 27, 37. νόμῳ πολέμῳ κτησάμενος. 32, 34. προγράψαι τὸς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὸς νόμος. 35, pen. παιδοποιεῖσθαι κατὰ τὸς νόμος. 48, 10. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος: vbi perſona verbi ſubſtantiuo poſteriori accommodatur. 52, vlt. ὑπερπηδᾶν τὸν νόμον. 55, 29 ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον. 56, 7. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cuiusquam opponere legem. 56, 8. ῥήμασι νόμος ἀναιρεῖν. 56, 9. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τῆ νόμῳ δικαίῳ, οὐ τῇ τῆ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. καθιερᾶν τὴν ἐσίαν ἐκ ἐᾶ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύε, ἀλλ' ὕστερος. 57, 11. ὑπερβαίνειν τὸς νόμος. 58, 30. παραττέσθαι τοῖς νόμοις. 58, 33. ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας. ibid. Διονυσιακὸς νόμος, lex de Liberalibus. 58, 36. ἀκύρους νόμος ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι. 59, 2. μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίνητε. 59, 5. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκασον ἐνιαυτὸν διορθᾶν τὸς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμος. 59, 7. ἀναιρεῖν νόμον. 59, 13. τίθησι νόμον ἐδὲν ἐπικοινωνῆντα τῷ — 59, 37. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. δυσμενὴς τοῖς νόμοις. 77, vlt. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronae. 79, 3. παραπηδᾶν τὸς νόμος. 81, 28. νόμον αἰτεῖν. 82, 18. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τὸς νόμος. 82, 20. παραγεγραμμένοι νόμοι. 82, 27. παραναγνῶναι τῷ ψηφίσ-

ψηφίσματι τὲς νόμες. 82, 35. ῥήμασι τὸς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τὲς νόμες καλεῖς. 82, 41. παραβαίνειν τὸς νόμους, — τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον τ. α. 83, 10. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατεμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87 8. βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17.

νοσεῖν.] προσάγεσθαι ἀεὶ τὸ νοσεῖν τῆς πόλεως. 51, penult. συμβελεύειν τῷ νοσοῦντι. 86, 4.

νόσημα.] σύμφυτα νοσήματα. 65, 15.

νότιος] μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον. 51, 27.

νεθετεῖν ἑαυτόν. 8, 21. τὲς μυρίες τῶν Ἀρκάδων νουθετῶν. 49, 18.

νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12.

νυκτερινὸς.] νυκτερινὴ ἐπιστολὴ, noctu exarata. 44, 38.

νύκτωρ.] εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τὲς θεὲς, ἓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. 85, 14.

νῦν.] ἐς τὴν νῦν, scil. ὥραν, vsque ad hodiernum diem. 8, 5. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἔσηκε. 26, 9. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. ἔτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συσραφέντες ἦκεσι. 52, 6. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτῷ ἐπικέκλυκεν. 78, 29. νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα. 79, 24. νῦν ὁ χρυσᾶς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33. οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τὸς νῦν ἐπηρμένους. 87, 24.

νυξ.] ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον. 44, 30. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41.

Ξ.

ξανθίας, persona seruilis comica. 49, 16.

ξενία.] ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν. 33, 21. sed v. ξένια.

ξένια. ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων (exprobrans) Ἀλεξ-
άνδρᾳ. 63, 11.

ξένια.] ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, vlt.

ξενίζειν τὰς πρέσβεις. 42, 35.

ξενικὸς.] καλὸν, τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet peregrinas, aliorum laudes imitari. 25, 32. ξενικὴ πρεσβεία, legatio ad exteros mittenda. 35, 30. ξενικοὶ στέφανοι, coronae, quae ciui Athenienſi a ciuitate quadam extera conferuntur. 59, 42. 60, 7. 13. ξενικὸν, militia mercenaria, ipſorum procuratio, et ſumtus in eos erogati. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κενεῖς χώρας. 74, 21. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, vlt. ξενικοῖς στεφάνοις ἀναδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15.

ξενοκτόνος. 85, 42.

ξένος.] ξένοι, milites mercenarii. 16, 7. Φωκικὸς ξένος διαβιβάσας. 66, 12. τὸς μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας. 74, 22. ὅσοι ξένοι περιέσησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, penult.

ξηραλοιφεῖν. 19, 25.

ξύλον.] ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τὸς λίθος, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36.

ξύμπας.] κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. et 73, 3.

ξυνεῖναι.] ἥδεται ξυνών. 21, 42.

ξυνὸς.] μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare. 80, 16.

O.

ὀβολὸς.] οἰκέτας δημιουργὸς, ὧν ἕκαστος τέτῳ δύ' ὀβολὸς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 15, 16.

ὁδοποιοὶ, praefecti viis et ſemitis ſternendis et muniendis. 57, 27.

ὁδὸς.] διαῤῥιπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια. 9, 8. ὁδῷ πορευόμενος. 11, 6. δέδεικται φανερὰ ὁδός. 13, 5. ὁδυνᾶσθαι 9, 3.

ὅθεν.] ἀδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν προῖεται. 31, 20. it. μήθ' ὅθεν φωνὴν ἀφίησι. 40, 1. ὅθεν μὴ νικήτασι μάχην ἐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25.

οἴεσθαι.] τίνας ἐκ οἰόμεθ' αὐτὲς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult. ῥήμασι τὲς νόμες οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. αὐτὲς τὲς τάφους τῶν προγόνων ἐκ ἂν οἴεσθε ἀνασεναίξειν. 90, 29.

οἴκαδε.] ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τῆ δικαστηρίε. 26, 26. ἀφορμᾶν οἴκαδε. 33, 22.

οἰκεῖν.] οἰκησομένην, pro fut. 1. passiui οἰκηθησομένην. 4, 9. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν ὐσίαν. 5, 7. ὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, nemini vestrum vxorem corrupi, sororemue aut filiam stupraui, nemini fores et fenestras comessabundus effregi, aut aures vociferationibus obtudi, neque vllo modo quietem eius domesticam, neque interdiu, neque noctu interpellaui. 52, 31.

οἰκεῖος.] ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τότων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ σέργων. 64, 42.

οἰκέτης.] δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. οἰκέτας δημιεργὲς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης. 14, 1. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18. ὑποκηρυξάμενοί τινες τὲς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρες. 59, 25. ἀπελευθερᾶν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, penult.

οἰκετικὸς.] οἰκετικὰ σώματα, corpora ſeruilia. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19.

οἴκημα.] καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων, proſtare in fornicibus, lupanaribus. 11, 3.

οἴκησις.] οἴκησιν παρέχειν. 3, 2. οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσι. 4, 42.

οἰκία.] ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. φοιτᾷν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4. εἰσπηδᾷν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12. οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως: quid eſt? 13, penult. οἰκία a συνοικία differt; illa eſt domus, quam dominus ipſe incolit, haec, quam aliis incolendam elocauit. 15, 4. συνοικίας et οἰκίας differentia verbis declarata. 17, 28. εὐνομεμένη οἰκία. 24, 24. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἔσηκε. 26, 9. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες: coronam puta. 60, 17. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτὸς, καὶ οἰκίας, καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας. 71, 4. ἐμπρήσεις οἰκιῶν. 76, 3. ἰδιωτικὴ οἰκία. 89, 21.

οἰκοδομεῖν.] σκευοθήκην ᾠκοδόμουν. 57, 27.

οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίως τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8. 12.

οἰκοι.] παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπών. 47, 33.

οἰκόπεδα. 12, 12. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἔσηκε. 26, 9.

οἰκουμένη.] ἔξω τῆς ἀρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθεστήκει. 77, 19.

οἶμαι.] ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾠμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13.

οἷος.] οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12.

οἷός τε.] εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, si hoc vti verbo licet. 13, 39.

οἴχεσθαι.] εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾠχόμην φέρων. 36, 18.

ὀκνεῖν.] οὐκ ὤκνησε ταῦτα, ἀλλ' ὑπέστη, non recusauit haec, non defugit, sed assensus est, et sustinuit. 6, 30.

ὀλιγαρχία.] τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur. 1, 19. sq. ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22.

ὀλιγαρχικοὶ. 1, 23, ὀλιγαρχικὸς opponitur τῷ δημοτικῷ. 77, 40.

ὀλίγος.] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13.

ὅλος.] περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι 8, 15. παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.

ὁλόσχοινος.] ἀποῤῥάπτειν Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

ὀλυμπικὸς.] ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35.

ὅλως.] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.

ὁμηρεύειν.] Lacedaemonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35.

ὅμηρος.

ὁμήρος.] κατηλόησαν ὁμήρεις Θετταλῶν οἱ Φωκεῖς. 46, 36.

ὁμιλεῖν.] ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς. 21, 40.

ὄμμα.] ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, quibus oculis simulacra deorum intuentes. 70, 32. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὸς, βουλεύσασθε. 90, 5.

ὀμνύναι.] ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt, hoc est, iureiurando aliquid asseuerare, illud, ius suum iurandum iam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis praesunt, vindices et vltores. ὁμόσας, μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τὸς ὁρκίους θεούς. 16, 16. ὅρκον ὀμνύναι. 69, 8. 11. 70, 28.

ὁμογνωμονεῖν.] ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, vlt.

ὅμοιος.] ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem. 20, 19. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23.

ὁμολογεῖν.] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα. 61, 11. ὁμολογῶ τὰ λακωνικὰ συνῆσαι. 77, 30.

ὁμὸς.] ὁμὴ σορὸς, eadem vrna. 21, 29.

ὁμόταφος. 20, vlt.

ὁμῶ.] ὡς ὁμῶ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. 21, 12. λοιμὸν ὁμῶ καὶ λιμόν. 73, 6.

ὀνειδίζειν.] ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν. 50, 10. ὀνειδίζω τὸ δυσύχημα. 64, 41.

ὄνειδος τὸ ψευδὲς ὃ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖ-

ταμ. 48, 11. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20. τοῖς ὠστὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκέσαμ. 52, 29.

ὄνησις.] ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας ἀφαιρεῖται. 3, 4.

ὄνομα.] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τὄνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ονομα πικρῶς. 22, 40. ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρε. 24, 1. μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι. 24, 5. σύνθεσις τῶν ὀνομάτων. 48, 37. δημοκρατίας ὄνομα ἐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν. 63, 29. ἀηδία τὄ λέγοντος ἅμα καὶ τὄ ὀνόματος, insuauitas, rusticitas, scaeuitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius. 64, 3. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, homo totus e vocabulis compositus, qui nil nouit, nisi mera verba. 86, 27. πικρὰ καὶ περίεργα ὀνόματα. ibid. φθάνειν ἐπὶ ὄνομα, ad laudem aliquam, appellationem honorificam, accurrere, eaque occupanda alios praeuenire et excludere. 89, 14. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ, ad laudes immeritas confugere, iisque praetexendis pericula imminentia et poenas meritas effugere. ibid. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τὄνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, super magnificis laudum titulis, quasi super lembo quodam, per ciuitatem inuehi. vel, insidens vocabulis meris, tanquam cymbae fragili, per fluctus et tempestates reip. omnes pernauigare. quae est vanitas et audacia. 89, 41.

ὀνομαίνειν, pronunciare, appellare, it. conſtituere, creare. 21, 28.

ὀνομασὶ. 27, 21. 22.

ὄντως.] ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15.

ὀξὺς.] φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος. 49, 15. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

ὅπη.] ἐκ ἔξιν, ὅπη ἀναπτήσομαι. 83, vlt.

ὄπισθεν.] οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως. 13, penult.

ὅπλα.] ἀπιστίαι καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. τίθεσθαι ὅπλα, in armis eſſe, vel in caſtris. 5, 3. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων ἐχ ἁπτόμενοι. 52, 2. διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31.

ὁπότε.] ἀριθμῶν, εἰς ὁπότε ἔσαι, numerans dies, intra quos id, quod ait, euenturum ſit. 67, 39.

ὁπότερος.] θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρῳ τῷ λόγῳ, ἀλλ' ὁποτέρῳ τῷ βίῳ ἐστίν. 77, 41.

ὁρᾶν.] ὑπολαμβάνειν ὁρᾶν, fingere ſibi animo, quaſi coram cernat. 25, 2. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον. 34, 26. ὁρᾶν et βλέπειν neceſſe eſt vt inter ſe differant; nam copulantur haec, ὁρώντων, φρονέντων, βλεπόντων ὑμῶν. 67, 10. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς. 70, 23. ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα. 75, 21. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς σάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.

ὄργανον.] κυβευτικὰ ὄργανα. 9, 9.

ὀργὴ.] ἐκκαλεῖσθαι ὀργήν. 28, 11. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὰς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδῶναι. 52, 17. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, ſeruare memori animo iram, et oportunitate oblata vlciſci. 66, 1. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ

τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργήν. 82, 17.

ὀργίζεσθαι.] ἐδεῖς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7.

ὀρθός.] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος ἔσης. 50, 5. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μή. 82, 26.

ὁρίζεσθαι] ὁρίζομαι, sic definio, distinguo, declaro meam hac de re mentem sic, vt distinguam inter haec duo, hac lege, vt — 19, 17.

ὁρικὸς.] ὁρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι, paria mulorum. 42, 36. ὁρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30.

ὅρκιοι θεοὶ, dii, qui inuigilant iurantibus, et vlciscuntur peierantes, et tuentur sancte iurantes. ἐπομόσας τὰς ὁρκίους θεούς. 16, 16.

ὅρκος.] ὑπεροπτεσθαι τὸν ὅρκον. 10, 18. ἐπιορκεῖν τὸν ὅρκον. 16, 20. ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a iureiurando. 48, 33. ὅρκος δικαστῶν, et locus ex eo. 54, 28. ἀποδέναι τὰς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι, legatos ad iusiurandum admittere, repoſcere ab iis iusiurandum. 64, 16. ἐκκλείειν τῶν ὅρκων. 64, 19. ψεύδεσθαι μετ' ὅρκου. 67, 38. ὅρκον ὀμνύναι. 69, 8. 11. et 70, 28. αἰτεῖν ὅρκον, iudices rogare, vt contra iusiurandum a te dictum sententiam ferant. 82, 18. καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν, receptum habeat is, qui peierandi leuitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui iureiurando cernitur. 83, 39.

ὄρος.] ὑπερβάλλειν ὄρος. 66, 6.

ὄρτυξ. 9, 10.

ὀρφανὸς] θηρεύειν νέους πλουσίους ὀρφανούς. 24, 26. παρασπασάμενος ὁ κήρυξ τὸν ὀρφανόν. 75, 28.

ὀχλήρα. 61, 5. μὴ τρόπαιον ἵστατε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν

τῶν ἐν τῇ Διονύσῳ ὀρχήστρᾳ. 75, 40. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.

ὁσίως θύειν. 69, 18. et 70, 36.

ὅσος.] ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται. 27, 29. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην., quantum repetere memoria possum. 52, 19. ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν. 55, vlt. secundum genus de tribus magistratuum Athenis facit Aeschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. συντελεῖν, ὅσον ἑκάστῳ ἔδει. 67, 17. ὅσοι ἐπὶ δίετες ἠβῶσι. 70, 42. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, penult.

ὁσῶν.] τὰ ὁσᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κεῖσεται. 20, 33. ἀπάνευθεν ὁσῶν. 21, 9.

ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις. quid sibi vult. 25, 38. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

ὅτι.] μὴ ὅτι, non dicam. 77, 31.

ἀδαμῆ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο. 6, 25.

ἀδεὶς.] ἀδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής. 6, 31. πρόνοιαν ἀδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. τῶν ἐπιτηδείων ἀδὲν ἐλίδε. 14, 39. ἀδὲν προεισδόμενος. 23, 35. ἱερωσύνην ἀδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ἀδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7. ἄπρατον ἀδὲν ἔχων μέρος τὸ σώματος. 31, 19. συσσιτεῖν αὐτῷ ἀδεὶς ἤθελεν. 41, 3. λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον ἀδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17. ἀδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. 52, 31. τραπέζης ἀδὲν φροντίζειν. 52, 35. τίθησι νόμον ἀδὲν ἐπικοινωνῆντα τῷ — 59, 37. ἀδεὶς ὑμῶν ἔτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. παραλιπὼν ἀδενὶ τῶν ἄλλων λόγον. 63, vlt. μέσον ἀδὲν ἦν. 66,

35. παιδείας ἀδεμιᾶς μετεσχηκώς. 70, 11. ἀδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. πλοῦτος ἀδεὶς τρόπῳ πονηρῷ περιεγένετο. 78, 30. ἀεικὲς ἀδέν. 80, 23. προβάλλεσθαι ἀδέν. 83, 5. ἀδέν ἐστι, nil valet, nullius vsus est. ἃ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν ἀδέν ἐστι. 86, 29. παρ' ἀδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, paene occidissent. 90, 24.

ἀδέποτε.] ὁ τοῖς πολεμίοις ἀδέποτ' ἀντιβλέψας. 75, 8.

ἀκέτι.] ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς ἀκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14.

ἄν redundat in ἀλλ' ἄν, vel potius redundare modo videtur. 66, 4.

ἀρανόθεν μὲν ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5.

ἄς.] φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχεσθαι. 26, 1. τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκῦσαι, suis auribus, id est coram, praesentem, ex ipso obtrectatoris ore. 52, 29. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὸς, βαλεύσασθε. 90, 5.

ἀσία.] χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν ἀσίαν τὴν ἑαυτῷ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν ἀσίαν. 5, 7. πολλὴν πάνυ ἀσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. ἕως ἀντήρκει ἡ ἀσία. 13, 31. τὴν πατρῴαν ἀσίαν ἃ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39. ἀνεμήτῳ τῆς ἀσίας ἄσης. 14, 30. διαχειρίζειν τὴν ἀσίαν. 14, 32. et 24, 25. ἀφανίζειν τὴν ἀσίαν. 14, 38. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας ἀσίας. 27, 26. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ ἀσίας, ἢ ἐπιτιμίας. 39, 42. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν ἀσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. καθιερῶν τὴν ἀσίαν ἃν ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς ἀσίας τῶν ὑπευθύνων. 56, 41. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς ἀσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

ἄτος.]

ἅτος.] τοῦτο sine necessitate iteratum. 3, 21. τίνα δ' ἂν ἅτος ἐλεήσειεν, ὁ αὑτὸν ἐκ ἐλεήσας. 26, 41. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμαι. 29, 15. ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τότῳ. 33, 18. συνεχῶς ἔτος ἤδη τετὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. ἐὰν μὴ καταλύσατε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίῳ. 83, 19. κλαίει ἅτος ῥᾴων, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται. 89, 18.

ἅτω.] καθαρὸν ἅτω χρὴ τὸν βίον τῷ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. παιδοποιΐᾳ ἅτω κέχρηται. 78, 33. ἅτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτῷ ἐνεθραξας κατηγορίας. 85, 32.

ἅτως.] ἅτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. ἅτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί. 26, 5. ταῦτα ἅτως εὖ προκατειληφότος τῷ νομοθέτῃ. 55, 21. ὅτω τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ἅτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. ἀδεὶς ὑμῶν ἅτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. παρωξύνθην ἀκάσας ἅτως. 70, 17.

ὄφελος.] τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης, magnum ciuitatis columen. 31, 22.

ὀφθαλμὸς.] διεφθαρμένος τὰς ὀφθαλμάς. 14, 30. ἐκκοπεὶς ὁ δεξιὸς ἀμφοτέρας τὰς ὀφθαλμάς. 24, 31. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a iureiurando, quo deuouet impuros et impudentes oculos suos. 48, 33. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς. 70, 23,

ὀφλισκάνειν.] κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. 55, 17.

ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις. 19, 7.

ὄχλος.] συνδραμόντος ὄχλου. 9, 15.

ὀψὲ.] πρεσβύτας ἀνθρώπες, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76. 4.

ὄψις.] ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν. 9, 20. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων, formosior aliis. 11. 13. et 76, 37. καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38. λαμπρὸς τὴν ὄψιν. 34, 40.

ὄψον, forum piscarium. εἰς τὄψον ἀφῖκται. 9, 41.

ὀψοφαγία.] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων δηλεύειν. 6, 33.

Π.

παγκρατιάζειν.] γυμνὸς ἐπαγκρατίαζε. 4, 33. 5, 20.

παγκράτιον τὸ καλὸν, ὃ ἔτος ἐπαγκρατίασε. 5, 20. παγκράτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων. 79, 25.

πάθος φιλάνθρωπον. 19, 17. ἡρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpessi sunt heroës. 75, 23.

παιὰν.] συνῆδον γὰρ τὺς παιᾶνας Φιλίππῳ. 49, 42. 50, 3. 7.

παιδαγωγὸς.] παιδαγωγὲς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32.

παιδεία.] ἀνήκοος παιδείας. 19, 41. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. παιδείας ἐδεμιᾶς μετεσχηκώς. 70, 11. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτὺς ἐπαίδευσε 74, 37. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. ἀρετὴ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία, ἢ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ, vt personae quae inuocantur. 90, 31.

παιδεύειν.] ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. 74, 37. ἐλευθέρως παιδευθεὶς. 75, 25.

παιδίον.] σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνε γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2.

παιδοποιεῖσθαι.] παιδοποιεῖσθαι κατὰ τὺς νόμες. 48, 10. παιδοποιέμενοι ἐξ ἑταιρῶν. 52, 3.

παιδοποιΐας.] ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας ἀφαιρεῖται. 3, 4.

3, 4. παιδοποιίᾳ ἔτω κέχρηται, ita liberos procreauit. 78, 33.

παιδοτρίβης.] παιδαγωγὸς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32.

παιπάλημα. 33, 24.

παῖς.] εὐκοσμία τῶν παίδων. 2, 6. παρακατατιθέμεθα τὸς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, quot a seruis comitati venire in ludum debeant. ibid. συμφοίτησις τῶν παίδων. 2, 22. ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. 2, 25. ἐκμισθῶν παῖδά τινα ἑταιρεῖν. 2, 41. ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἠβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. et 50, 32. ἐπακολυθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί. 19, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. et 26, 2. ἐφιζάνειν τοῖς παισὶ διδασκάλυς. 26, 32. κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1.

παλαιότης, obliuiositas, haesitatio, perplexitas in cogitando, et dicendo, infantia senilis. ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34.

πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, strophа, argutia, praestigiae iudiciales. 83, 19.

παλαίστρα. 88, vlt.

παλαίχθων δῆμος Ἀθηναίων. 81, 13.

παλίμβολον. 33, 24.

παλλάδιον.] ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35.

παμμεγέθης.] παμμέγεθες ἀναβοᾶν. 42, 4.

παναθήναια.] ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν σεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24.

παυδη-

πανδημεὶ ἦκον. 71, 6.
Πανδιονὶς, tribus quaedam Athenarum. ταξίαρχος τῆς Πανδιονίδος. 50, 42.
πανδοχεῖον.] καταλύειν εἰς ταὐτὸ πανδοχεῖον. 41, 4.
πανοπλία κεκοσμημένους νεανίσκους. 75, 29. καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ. 75, 33.
πανσέληνος. 67, 35.
παντάπασιν.] ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6.
πάνυ.] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες ὃ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. πολλὴν πάνυ ὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. σφόδρα πάνυ. 33, 4.
πανύστατος.] πανυστάτην ἔξοδον γράψαντα. 88, 40.
παρὰ, constructum 1) cum genitiuo. ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτῆ, e domo sua emittere vel eiicere. 8, 17. ἀπαλλάττεσθαι παρά τινος, ab aliquo dimitti, et alio migrare iuberi. 8, 20. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. τοσοῦτος καὶ τηλικοῦτος ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν. 61, 9. παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3. ἀναξῆσαι συνέδρους παρά τινος. 67, 12. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνου. 77, 38. 2) cum datiuo. πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. διαιτᾶσθαι παρά τινι. 6, 36. παραμένειν παρά τινι. 8, 6. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούσι. 28, 9. κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν. 40, 7. ἐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ. 56, 34. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ, ab Apolline oraculum petere. 68, 41. κατάγεσθαι παρά τινι, hospitio alicuius vti. 85, 39.

εὐθύ-

εὐθύναι βίᾳ ἂν εἰσι παρ' ὑμῖν. 86, 33. 3) cum accusatiuo. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τὸς νόμος. 15, 12. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος. 17, 41. παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen alicuius aedificii Athenis. 26, 10. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14. παρ' ὀδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, paene occidissent. 90, 24.

παραβαίνειν.] παραβαίνειν τὰ γεγραμμένα, pacta conuenta literis consignata violare. 23, 12. παραβαίνειν τὸς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. ἀ. 83, 10.

παραβάλλειν.] παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα, obiiciens ipsi intuendi ergo et secum comparandi maiorum res gestas. 81, 3.

παραγγέλλειν.] παραγγέλλειν στρατείαν, (aut στρατιὰν, nam vtrumque in libris reperitur) indicere, imperare expeditionem militarem, conscribere exercitum. 63, 7. παραγγέλλειν στρατείαν ἐπί τινα. 66, 28.

παραγηρᾶν, e senio delirare. 89, 28.

παραγίγνεσθαι.] παραγεγόνασιν αὐτῷ καιροὶ, obtulere se ei oportunitates. 77, 1. ἐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τὸς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

παραγράφειν.] παραγεγραμμένοι νόμοι, leges in tabella perscriptae, et iudicibus ad intuendum propositae. 82, 27.

παράδειγμα.] ἔσαι δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo. 25, 16. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὸς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.

παραδέχεσθαι εἰς τὸς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον, 25, 24. ἁρμοσὴν παραδεξαμένους. 38, 14. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32.

παραδιδόναι.] μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδῶναι. 52, 17. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν

τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, pro παραδίδωμι ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος παραδίδωσι. 52, vlt.

παραδοξολογία.] εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν, eum fumus in locum adducti, (vel deuenimus eo) vt posteri de nobis mirifica et portentosa, dictuque incredibilia narraturi sint, quibus delectentur aut perterreantur. 72, 24.

παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23.

παραδύειν, clam irrepere. τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2.

παραθερμαίνεσθαι. 49, 18. vltra modum et decorum incalescere, eoque ad lasciuiam et furorem paene efferri.

παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος, pro aliquo deprecari multas, in quas esset alias incursurus. 30, 31. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργήν. 82, 17.

παρακαλεῖν.] παρακεκλημένοι (aduocati, rogati, vt adsint) τινὲς τῶν μαθητῶν ἦκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν. 24, 36. παρακαλεῖν τινα ἐπ' ἄλλον, incitare, instigare. 30, 41. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα, adhortationem ad pudorem reliqui aeternam in hominum memoriis futuram. 52, 22. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, inuitare, vt adscendat in tribunal. 64, 5. Sed ibi lectio quorundam codicum, καλέσας praestare videtur, quam exhibuimus. Verum tamen recurrit eadem dictio παρακ. ἐπὶ τὸ β. p. 65, 20. παρακαλεῖν τὸς στρατιώτας, adhortari milites ad dimicandum. 80, 31.

παρακαταθήκη.] παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες, penes quos est custodia et tuitio legum fidei commissa eorum. 26, 33. παρακαταθήκας οἶκοι καταλιπὼν — 47, 33.

παρακατακλίνειν τὴν ἑαυτῆ γυναῖκα Κνωσίωνι. 48, 10.

παρα-

παρακατατίθεσθαί τινι νόμος, alicui leges commendare et tradere, aut relinquere, veluti ſacrum aliquod pignus. 2, 3. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν. 54, 39. παρακαταθέμενοι τὰ σώματα, aleae committentes ſua corpora 79, 28.

παρακεῖσθαι.] κανὼν τῆς δικαίας παράκειται. 82, 27.

παρακελεύεσθαι, inſtigare alium ad male dicendum. 5, 35. παρακελεύονται ὑμῖν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25.

παρακινδυνεύειν.] κατορθῶν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14.

παράκλησις.] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παράκεκληκα. 52, 22.

παρακλίνειν, elabi, per ſeceſſum et effugium quoddam quaſi laterale. 25, 9.

παρακολουθεῖν.] παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) εὐμαθῶς. 16, 29. παρακολουθεῖν τινι, aſſectari, officioſus et aſſiduus alicui comes eſſe, indiuulſus eius lateri, velut vmbra, adhaereſcere, euntem e veſtigio proſequi, e conſpectu non pati abire. 25, 8. et 33, 28. mente aſſequi, percipere, intelligere, docentem capere. 34, 4. et 62, 25. ἀπορρεμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα σάσις. 45, 28. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30.

παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. 9, 32. παραλαμβάνειν, (capeſſere, ſuſcipere) τὴν τινος ἐπιμέλειαν. 20, 12.

παραλείπειν τι (praeterire tacitum quid) τῶν κατηγορημένων. 49, 32. παραλιπὼν ἑδενὶ τῶν ἄλλων λόγον, nemini copiam, locum faciens dicendi. 63, vlt. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

παράλιος.] ὡς φασιν οἱ παράλιοι. 76, 35.

παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29.

παρα-

παραλογίζεσθαί τινα ἀπάτῃ τινί. 16, 32. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. παραλογιζῇ σαυτόν, ipſe tu temet decipis. 85, 24.

παραμένειν παρά τινι. 8, 6.

παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

παραναγινώσκειν, contra vel poſt aliquid aliud recitatum recitare quid aliud. 46, 4. 80, penult. et 89, 25. παρανάγνωθι. 36, 2. παραναγνῶναι τῷ ψηφίσματι τὰς νόμους, poſt recitatum decretum leges quoque recitare, quo conſtet, illudne his conueniat, nec ne. 82, 35.

παράνοια.] μηδ' αἰρεῖτε παρανοίας (arguite, conuincite dementiae) ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41. παρανοίας ἐαλωκώς. 89, 28.

παρανομεῖν.] Φιλοτιμότερον ἔχομεν τὰς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, vlt.

παράνομος.] παρανόμων γραφαὶ quam ſint reipublicae vtiles, et quanta iis inſit vis ad tuendam libertatem ciuilem, docetur. 54, 20. ſqq. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. γένος παρανομώτατον. 68, 38. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλον. 81, 19. τὸ παράνομον, controuerſia de legum violatione per decreta legibus aduerſantia. 81, 30. et 82, 15. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus mouere actores, vt actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant. 82, 8. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τὸ παράνομον λύειν, expedire decretoria iudicum ſententia controuerſiam, contrariane, an conſentanea legibus reus ſciuerit. 82, 15. et 83, 18. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a ſe criminationem legum temeratarum. 83, 20. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τῶ παρανόμω λόγου περιῆσθαι. 83, 24.

παραπηδᾶν τὰς νόμους. 81, 28.

παρα-

παραπλεῖν.] τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν, a praeternauigantibus exigere vectigalia. 69, 29.

παραπομπή.] παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιοῦντα συμπαραπέμπων. 50, 35.

παραπρεσβεύειν; legatione contra leges et fas fungi. 40, 31.

παρασκευάζειν.] ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων. 26, 16. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6.

παρασκευή, apparatus et opes rei ad effugiendam saeuitiem iudicii. 27, 20. pariter sensu forensi vsurpatur p. 53, l. 5. et 54, 8. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non iure, sed per artes et opes sodalitii sui. 64, 13.

παράταξις, sensu forensi. 53, 1. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15.

παρατάττεσθαι τοῖς νόμοις, in acie quasi stare aduersa legibus, contra leges in aciem prodire. 58, 33.

παρατηρεῖν. 27, 20.

παραφέρειν.] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro ioco ipse se allegat. 17, 40. qua allegandi et ad aliquod exemplum prouocandi significatione idem verbum recurrit. p. 18, 37.

παραχρῆμα.] ἁλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

παραχωρεῖν ἀπολογίας. 17, 9. παραχωρεῖν τισι τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος. 77, 22. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τέκνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

παρέγγραπτος.] παρέγγραπτοι ἄνθρωποι, improbis, malis artibus ciuitati adscripti, subditicii. 51, pen.

παρεγγράφειν.] παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. παρεγγράφειν clam, ſubreptitie, praeter fas et fidem, inſcribere in tabulas. 64, 15.

παρεδρεύειν ἄρχοντι. 22, 33.

παρεῖναι.] θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστίν. 15, 30. σοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα 49, 4. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

παρεμβάλλειν, interere, in medium interiicere, vt cum quis alius verba ficta ſuae orationi intexat. 24, 41. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας, turpes ſuſpiciones animis audientium iniicere, et velut in turba verborum clanculum, tecte immittere, vt ſi globum hoſtium per turbam ciuium per portas vrbis clam immittas. 24, 6.

παρεμβολή.] παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους, multas cauillationes excogitauit Demoſthenes, quibus velut cuneis quibusdam in aciem noſtram irrumperet. 23, 41. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βάλεται ἐμβαλεῖν, interiectione rerum a cauſa alienarum abducere mentes veſtras vult a cogitatione rei praeſentis. 83, 21.

παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20.

παρέρχεσθαι.] θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο. 24, 39. παρελήλυθε τὰ Διονύσια 63, 25.

παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι. 1, 3. οἴκησιν παρέχειν ?, 2. οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσιν. 4, 42. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18. γέ-

18. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτῶ παρέχειν. 25, 1. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. ἄλυπον ἑαυτόν τινι παρέχειν. 52, 23. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν. 78, 38. συνηγόρους παρέχεσθαι. 82, 23.

παριέναι (ab εἶμι). πάρεισιν, pro παρελεύσεται. 10, 20. ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδε πολέμε καὶ ταραχῆς. 65, 22. ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18.

παριέναι (ab ἵημι). παριέναι τὸν χρόνον. 34, 28. παριέναι ἀτιμώρητον. 70, 33.

παρισάναι.] παρασήσειν τῷ μὲν φεύγοντι, θαῤῥεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ, iniecturum se reo fiduciam, actori metum. 24, 39. παρισάναι διαλογισμὸν, iniicere menti cogitationem. 49, 32. παρέσηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα. 70, 31. παρασησάμενος ὁ κήρυξ τὲς ὀρφανές. 75, 28. 34. παρισάναι (repraesentare verbis, velut praesentia pingere oratione) καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὑτῦ. 86, 25.

παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν 9, 19.

παροξύνειν.] παροξύνεσθαι πρός τι. 6, penult. προσκρούσας τι τούτῳ καὶ παροξυνθείς. 15, 29. παροξύνθην ἀκούσας ὅτως. 70, 17.

παῤῥησιάζεσθαί τινι, libere ad aliquem et plane loqui. 11, 36. et 25, 16.

παρωθεῖν.] παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην. 14, 38.

πᾶς.] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. ὅτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε 27, 36. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας. 33, 25. τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17.

43, 17. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίαι χρῶνται δικαστηρίῳ. 56, 1. δεξιώμενος πάντας καὶ προσγελῶν. 66, 11. πικρότατος πάντων χρόνος. 68, 32. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ. 69, 1. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβεβήκει. 77, 8. ἔξω τῆς ἀρκτῳ καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγῃ δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. ἐπιοχεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. 83, 30.

πάσχειν.] ὃ γὰρ ὤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16.

πατὴρ.] filius, quem pater adhuc puerum elocasset ad merendum corpore, neceſſe non habebat adultus factus, patrem alere, aut ei de domicilio proſpicere. 3, 1. τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα. ibid. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offenſio cum patre nata e calumnia. 21, 32. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρί. 31, 31. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειπεῖσαν ἀπολέσας, filiam vnicam. 64, 40.

πατρικὸς.] πατρικὴ εὔνοια, beneuolentia ab eius patre vrbi demonſtrata. 31, 30. πατρικὸς φίλος. 61, 3.

πάτριος.] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. ὃ πάτριον αὐτοῖς, ita vſitatum et antiquo more ſancitum Areopagitis non eſſ. 56, 33. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν. 57, 7.

πατρὶς.] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος ἔσης. 50, 5. περὶ τῆς τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζεσθαι. 72. 41. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, ἀνθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89 34.

πατρῷος.] ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς, qui bona paterna abliguriuit. 5, 6. τὴν πατρῴαν ἐσίαν ὃ μόνον κατέ-

κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. κατέδειν τὰ πατρῷα. 27, 33. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. πρεσθαι τὰ πατρῷα (scil. κτήματα] καταγελάσως. 78, 27.

πέδη.] ἐν πέδαις δεδεμένον. 38, 9.

πεδίον.] ἐπεργάζεσθαι πεδίον. 69, 28. ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων. 70, 22. κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 23.

πεζός.] ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἅπασιν εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

πειθὼ τρέφειν. 90, 13.

πειρᾶσθαι.] πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

πενθεῖν, luctu defungi, finem facere lugendi. 64, 38. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

πενία.] ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν. 12, 37.

πεντακόσιοι.] ἀκρίτους ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. 87, 20. τὴν βελὴν, τοὺς πεντακοσίους: quo distinguatur haec βελὴ a βελῇ τῇ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. 53, 7. et 56, 35.

πεντήκοντα.] κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

πεντηκονταετὴς.] σπονδὰς τῷ πολέμῳ πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. 51, 15.

περαιτέρω.] ὄνειδος τὸ ψευδὲς ἐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 11. περαιτέρω καιρῷ καὶ τῷ συμφέροντος. 65, 8.

πέρας, tandem, postremum. 9, 21.

περὶ, conſtructum 1) cum genitiuo. ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18. δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5, 33 ἀνηκέστως λέγειν περί τινος 5, 34. μαντεύεται ἡ Φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι. 19, 5. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι. 21, 36. μνείαν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5. τὰς ἄλλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι 31, 14. περὶ πλείονος τὴν τότε Φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινά. 50, 23. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσα καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. διαγωνίζεται ὲ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται. 72, 41. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς νάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, vlt. 2) cum accuſatiuo. δαιμονίως ἐσπουδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25. διατρίβειν περί τι, ſatagere in re aliqua. 6, 42. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα Φρονῶν. 44, 36. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, cogitare, curare, exſequi tuam punitionem. 86, 13. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε. 87, 29. δωροδοκίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ Εὐβοέας, corruptiones ab Amphiſſenſibus et Euboeenſibus. 87, 36.

περιαιρεῖν.] περιελὼν αὐτῷ τὴν τύχην ἑτέρῳ περιθείη. 34, 39. περιελεῖν τινος τὴν ὕβριν. 41, 40. περιελεῖν τῷ ποιητῷ τὸ μέτρον. 73, 9.

περιβάλλειν.] ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τέτων ἑκάστες. 69, 37. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8.

περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6.

περιγίνεσθαι, excedere iudicio superior, abire victor. 27, 18. δικαιολογέμενος περιγένοιτο ἡμῶν 31, 2. σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. πλῆτος ἀδεὶς τρόπε πονηρῷ περιεγένετο, nullae quamuis magnae diuitiae prauitati mentis resistunt, sed cedunt ei, vincunturque et dissipantur tandem ab ea. 78, 30.

περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας, exterminare, relegare e ciuitate, aut ab administratione reipublicae excludere. 83, vlt.

περιδινεῖν.] κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τῷ βήματος. 77, 29.

περιεῖναι.] περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι. 89, 30.

περίεργος.] πικρὰ καὶ περίεργα ὀνόματα. 86, 27.

περιέρχεσθαι.] περίερχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27.

περιιέναι.] τὰς ἐπιτολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις. 77, 11.

περιίσαναι] εἰς τέτο φέρων περιέσησε τὰ πράγματα. 65, 24. τὸν περισάντα αὐτὸς φόβον. 73, 16. περιίσασθαι λόγος, nimia multitudine verborum inutilium et a causa alienorum onerare, obruere, opprimere iudices, et eos quasi vallare turba quadam inconcita, quam perrumpere, et e qua eluctari nequeant. 83, 25. ὅτοι ξένοι περιέσησαν τὴν ἐκκλησίαν. 85, pen.

περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. σπάνιον καὶ περιμάχητον. 79, 26

περιορᾶν, ὅ, τι συμβήσεται, circumspicere, exspectare, opperiri, quid fit euenturum. 38, 29.

περιπεταννύναι] Φοινικίδας περιεπέτασε. 64, 27.

περιπίπτειν συμφορᾷ. 18, 1. λοιδορίαις. 23, 37. μετρίῳ τιμήματι. 24, vlt. τοῖς ἑαυτῆ λόγοις. 47, 13.

περιπλέκειν, per ambages loqui, vt, si rem turpem aut odiosam, significare cum velis, ipso tamen proprio nomine appellare metuas. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι. 8, 15.

περίπλεε εἰς Κερκύραν. 88, 32.

περιποιεῖν, reseruare. 16, 5. δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες. 54, 12. τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος. 66. 22. περιποιεῖσθαι, facere sibi reliquum. 78. 29. περιποιεῖται (sibi habet vel seruat reliquum) αὐτὸ μόνον τὄνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32.

περιῤῥαντήρια.] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. 4, 2. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξέργει. 79, 2.

περιτιθέναι] περιελὼν αὐτῆ τὴν τύχην ἑτέρῳ περιθεῖη. 34, 39. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40.

περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 16, 41.

περιτυγχάνειν.] τίς ἀ τοῖς τότων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχών. 9, penult.

περιφέρειν.] ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ. 4, 10.

περιχαρακοῦν τὰ τείχη. 87, 30.

πηγή.] πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3.

πήληξ.] ὁ πήληξ, cognomen alicuius Aleximachi a demo defumtum. 39, 11.

πῆμα.] ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5.

πικρὸς.] πικρότατος πάντων χρόνος. 68, 32. πικρὸν σύγγραμμα. 71, 30. πικρα καὶ περίεργα ὀνόματα. 86, 27.

πικρῶς.] ἐπεξελθεῖν ἔκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40.

πιπράσκειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει, quo dedecoretur. 5, 5. ὕβριν τῷ σώματος πεπρακὼς, (id eſt τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν) qui corpus ipſe ſuum vendidit, quo ei illuderetur. 26, 41. πέπρανται οἱ καιροί. 67, 7.

πίπτειν.] τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου. 66, 27.

πιστεύειν τῷ βίῳ, vitae a ſe actae ſanctimonia fidere. 17, 21. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. ἐ δίκαιον ἡγέμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι, erga eos, qui vobis ſe ſuaque omnia credidiſſent certa veſtrae erga ſe fidei fiducia. 66, 1.

πίστις.] εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν, malebat fidem amico datam ſartam tectam ſeruare, quam viuere ei ſuperſtes. 20, 24. καταφυγάνη, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39.

πιστὸς.] ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ὅτως ἐστὶ πιστὰ, de quo turpiſſima quaeque tanta cum fiducia creduntur et praedicantur. 61, 11.

πλανᾶσθαι.] ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7.

πλάττειν.] ἐναργὲς καὶ ὁ πεπλασμένον. 18, 9. πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. 30, 40. πλάττεσθαί τι ἐπί τινα. 47, 34.

πλεῖν] ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41.

πλεῖστος.] ἐν πλείστῃ ποιεῖσθαι ὑποψίᾳ. 2, 19. τὰς ἄλλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τὰς ἐμὰς λόγους. 33, 15. διαμαρτάνειν πλεῖστον τῇ τρόπῳ. 49, 5. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14.

πλείων.] ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ. 13, 23. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29. τροπὰς τραπόμενος πλείους τῇ εὑρίπῳ. 66, 27. ἔφησθα τὰς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, vlt. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20.

πλέον.] ἐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον, non poterat opperiri emtorem plus offerentem. 13, 40. πλέον, pro πλείων, grandius, numerosius. 85, 30.

πλεονεξία.] εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8.

πληγὴ.] μαστιγῶν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. 9, 12. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης. 74, 27.

πλῆθος.] ὑπερβολήν τινα ἑαυτῇ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34.

πλημμελεῖν εἴς τινα λόγῳ. 24, 3.

πλημμέλημα εἰς θεούς. 68, 35.

πλήρης.] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη ὅτῳ δοκεῖ (πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή. 11, 34.

πληρῶν] ταῦτα πληροῖ τὰ λησήρια. 27, 8.

πλήρωμα, militia, nautae, arma, quibus nauis armatur. 67, 29.

πλησιάζειν τινί, cum aliquo turpi familiaritate consuescere. 7, 42. ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ, sese ei applicat. 76, 40.

πλησί-

πλησίον.] εἰ πλησίον. 78, 35.

πλόϊμος τριήρης καὶ ἐντελής. 51, 32.

πλοῖον.] καταάγειν τὰ πλοῖα καὶ τὰς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον. 44, 30. ἀνατρέπειν πλεῖον. 76, 11.

πλόσιος.] θηρεύειν νέας πλησίας ὀρφανές. 24, 26.

πλῆτος.] πλῆτος ἀδεὶς τρόπῳ πονηρῷ περιεγένετο. 78, 30.

πόθεν ἔν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν. 23, 33.

ποῖ.] ποῖ καταφύγω. 83, pen. et 84, 1.

ποιεῖν.] ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. ἐν πλείσῃ ποιεῖσθαι ὑποψίᾳ. 2, 19. ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, vlt. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατρείᾳ. 6, 28. ζήτησίν τινος ποιεῖσθαι. 6, penult. ἐπιδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι. 7, 8. πρόνοιαν ἐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. λήξεις δικῶν ἐποιήσατο. 9, 29. τίνας ἐκ οἰόμεθ' αὐτὲς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. τῆς ἐν ἀγρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τὲς συμμάχους ποιούμενος. 15, 16. πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι. 16, 22. καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμὲ ποιεῖσθαι. 19, 5. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ. 22, 31. μνείαν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5. εἰς συνήθειαν τῷ λόγῳ ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα. 24, 4. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτῷ ποιήσεται. 24, 14. ἀνάπηρον ποιεῖν. 26, 16. τὲς ἄλλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. υἱὸν ἐποιήσατό σε. 32, 3. ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου. 32, 18. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τὲς ἐμὲς λόγους. 33, 15. ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. προ-

βολὰς

βολὰς δημοσίᾳ ποιέμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακέργων. 47, 26. περὶ πλείονος τὴν τότε φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. Φύσις ποιεῖ κακὸς, ἢ χρησὸς, ὁ Μακεδονία. 48, 30. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. σπονδὰς τῷ πολέμῳ πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. 51, 15. ἀγορὰν ποιῆν τῶν Φυλῶν. 57, 37. ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. 62, 6. ἐγκαταγέλασον ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. ἴδιον καὶ ὁ κοινὸν ποιεῖ. 67, 36. προεροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο. 69, 11. μηδὲ βοσκήματα κατὰ Φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15. ἱκεσίας ποιεῖσθαι. ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε. 70, 33. ἐκκλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἐποίει, et quid eo vocabulo delignetur. 71, 8. ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι. 72, 36. ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτίαν Θηβαίοις. 73, 41. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42. ἐξ ἔθους, ἀλλ' ἐκ προνοίας (deliberato consilio) ποιεῖσθε. 79, 20. ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, de iudicibus, partes pro se dicentes audientibus. 81, 24. ἔφησθα τὰς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, vlt. Θερσίτην ποιῆν. 86, 38. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποίησαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὸς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult. βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. 89, 16.

ποίημα.] ἐρωτικὰ ποιήματα. 19, 10. διαφθείρειν ποιήματα. 19, 20.

ποιητὴς.] τάττομεν, εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. περιελεῖν τῷ ποιητῇ τὸ μέτρον. 73, 9. τραγικὸς ποιητής. 86, 38.

ποικιλτὴς, sutor, qui opera phrygionica facit. 14, 4.

ποινὴ, furia poenas a quoque exigens. ποινὰς ἐλαύνειν τὰς ἡσεβηκότας δικὴν ἡμμένας. 27, 7. ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποινή. 27, 9.

ποῖος.] ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ. 48, 29. ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε. 70, 32. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὸς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.

πολεμεῖν.] ἀπαράσκευος πολεμεῖν. 63, 37.

πολεμικὸς, bello deditus, et id omni contentione suadens atque commendans. 46, 18.

πολέμιος.] ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας. 75, 8.

πόλεμος.] λαμπρὸς κατὰ πόλεμον. 25, 42. ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου, excipere bellum ab alio relictum. 32, 18. νόμῳ πολέμου κτησάμενος. 32, 34. ἀκήρυκτος πόλεμος. 33, 12. ἐνεσηκὼς ἔτι πόλεμος. 35, 27. χορηγὸν τοῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι. 38, 38. δεκαετὴς πόλεμος. 45, 24. σπονδὰς τῷ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. 51, 15. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου. 51, vlt. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων ἐχ ἁπτόμενοι. 52, 2. θέρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν ἐχ ὑπέσηκαν. 52, 26. πόλεμον γράφειν. 61, 23. ὃ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου. 69, 16. ἐπάγειν πόλεμον. 73, 28. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε. 74, 3. κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης. 80, 24.

πολιαὶ.] πολιὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38.

Πολιὰς Ἀθηνᾶ, cuius ἱέρεια ex Eteobutadis sumebatur. 47, 40.

πόλις, constitutio reipublicae, quae a legibus et magistratibus, ciuibusque reliquis, coaluit, et ab illis gubernatur, ab his conseruatur et defenditur; distinguitur

guitur enim ab ipsis ciuibus. τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. 1, 7. τρόποι τῆς πόλεως. (nam pro οἱ νόμοι περὶ legendum est οἱ τρόποι) 2, 10. ἐπαμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. ἀφελέσθαι ὅτε τὴν ἀλήθειαν, ὅτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. δημόσιος ἀνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἔκκλητος πόλις. 12, 39. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. 13, 11. οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως. 13, pen. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν 18, 7. εἰς συνήθειαν τῷ λόγῳ ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἀνατετροφότας πόλεις. 27, 4. κηδεμὼν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15. τὰς ἅλας τῆς πόλεως περὶ πλέσου ποιεῖσθαι. 31, 14. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. δορυάλωτον τὴν πόλιν εἶλες. 32, 33. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιοῦτες ἄνδρας — 34, 9. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8. κόσμος τῆς πόλεως. 42, 17. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένος ἀξίως τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἀνήκουν μηδενὸς λόγῳ ἑλληνικῷ ὤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44. 6. συνεσᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. κακῷ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. et 73, 3. ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8. προσάγεσθαι ἀεὶ τὸ νοσῶν τῆς πόλεως. 51, penult. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. βεβαιῶν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, penult. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν

τὴν τῶν δικασηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἡ πράξεις, δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρά. 63, 9. ὑφαιρεῖσθαι τὸς καιρὸς τῆς πόλεως. 63, 12. ἐγκατηγέλασον ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἀποδίδοσθαι τὸς καιρὸς τῆς πόλεως. 66. 42. κατασκάπτειν πόλιν. 69, 7. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. δόγμα εἰσέφερον κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεός. 70, 29. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. σεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως. 75, 24. ὅτε πόλις, ὅτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβάλλων χρησάμενος. 76, 8. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12. ὃ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non ſolum aciem, ſed vrbem adeo ipſam deſeruit. 76, 14. τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει. 77, 10. ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν. 77, 25. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχει. 78, vlt. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. ἐμποδίζειν τὸς τῆς πόλεως καιρούς. 85, 35. ἔφησθα τὸς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, vlt. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8. κατεργάζε-

γάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἀντιπαρατεταγμένως πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίσοις νόμοις. 90, 17. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν, venire in vrbem. 90, 23. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

πολιτεία.] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φοβερὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. τὰς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. ibid. ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν. 50, 10. παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20. παραχωρεῖν τισι τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν. 54, 39. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν. ibid. τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ. 64, 22. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legendum est) 72, 42. ἀποιμεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν 75, 3. διατέμνειν τὴν πολιτείαν. 83, 29. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας. 83, vlt. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41.

πολιτεύεσθαι.] ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. πολιτεύεσθαι opponitur τῷ ἰδιωτεύειν 27, 32. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου, suis reipublicae gerendae modis bellum e bello quasi serere, et e segete quadam proli-

prolicere. 51, vlt. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος. 57, 11. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et vt salus reipublicae poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.

πολίτευμα τῆς δημοκρατίας. 51, 12.

πολίτης.] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. σφάττειν τὲς πολίτας. 27, 10. παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς. πολίτης. 38, 10. ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους, τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παρῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

πολιτικὸς.] ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29. πολυπραγμονεῖν. 42, 8.

πολυς.]αἱ ἰδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10 πολλὴν πάνυ ὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνυ, valde prouecti annis, admodum senes. 7, 36. ὲ πολὺν ἀνάλωσε λόγον. 8, vlt. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐμμαρτυρεῖν εἰς πολλὲς τὴν ἑαυτῦ συμφοράν. 15, 19. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ibid. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ἠρέθην. 21, 34. πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικασῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. πολὺς ἦσαν ὁ Φίλιππος, multum crebroque commemorabitur et iactabitur ab eo nomen Philippi. 23, vlt. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat. 25, 30. πολλὲς ἐπαρεῖ ἁμαρτάνειν. 27, 18. ἀφεσᾶναι πολὺ τῶν τοιύτων ἔργων. 28, 13. συμπραττόντων αὐτῷ πολλῶν. 31, 37. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33,

29. ἀσύνεπτα τοῖς πολλοῖς. 47, 31. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν ταῖς ψυχαῖς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν ἀχ ὑπέσησαν. 52, 26. ὑφαιρημένης τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. καταθέσθαι πολλὴν χάριν. 59, 28. ἐπράττετο δ' πρὸς τὰς ἄλλας πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον. 78, 18. καταδεέστεροι πολλῷ ἄνδρες. 79, 16. ἀγωνισὰς πολλὰς τῆς ἀρετῆς ἔξετε. 79, 31. ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, creberrime appellitans et jactans Philippum et Alexandrum in tuis criminationibus. 85, 33.

πολυτέλεια.] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δειπνων δελεύειν. 6, 33.

πολυτελὴς.] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολες. 11, 13. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

πολυωρεῖν, ſtudiis et officiis aliquem, aut rem aliquam, demereri, multum ei deferre, modis omnibus colere. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν με τὴν πρὸς αὐτόν. 8, 5.

πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. 48, 22.

πονηρία.] ἔρως δίκαιος δ' προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἀκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25.

πονηρὸς.] ὅταν ἡ Φύσις τὸ ἀνθρώπω εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβη. 2, 28. ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρησός. 5, 9. καθαρὸν ἄτω χρὴ τὸν βίον τὸ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς ἀκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρησός. 64, vlt. πονηρὰ Φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβο-

λαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. πλῆτος ἐδεὶς τρόπῳ πονηρῷ περιεγένετο. 78, 30. φορᾷ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν, 87, 16.

πόνος.] ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.

πορεύεσθαι.] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορεύεσθω. 4, 2. ὁδῷ πορευόμενος. 11, 6.

πορθμεύειν, et

πορθμεὺς.] ἐπὶ μὲν πορθμέας τὰς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας. 76, 10.

πορίζεσθαι.] πορίζεται τὸν βίον ἐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5.

πορνεύειν.] πεπορνευμένος, ἢ ἑταιρηκώς. 5, 4. ἑταιρεῖ, qui vni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus. 8, 8. collato versu 16. πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι. 10, 25.

πορνικὸς.] τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πορνικόν. ibid.

πορνοβοσκία. 84, 31.

πορνοβοσκὸς. 89, 4. πορνοβοσκοὺς μισεῖτε. 26, 34.

πόρνος.] πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι. 10, 25. πόρνους μεγάλους τιμαρχώδεις. 22, 28.

πόρος, canalis inter Athenas et Salamina. 76, 11.

πόῤῥω.] ἤδη πόῤῥω τῆς ἡμέρας ἐούσης. 70, 40.

πόῤῥωθεν.] πόῤῥωθεν δεδιέναι τὰ δεινά. 42, 7. πόῤῥωθεν ἀχάριστος, iam dudum ab vltimis inde temporibus, ingratus. 48, 13. πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. προκαταλαμβάνειν πόῤῥωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9.

πόσος.] μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, quot a feruis comitati venire in ludum debeant. 2, 20.

ποτικλύζειν (pro προσκλύζειν). κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζῃ τεμένη θεοῦ. 69, 25.

πότμος ἑτοῖμος. 21, 23.

πότος.] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14.

πῆς] τιμωρεῖν καὶ ποδὶ, καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει, 69, 9. δραπέται, καὶ λελοιπότες τὴν τάξιν πόδες. 75, 13.

πρᾶγμα.] ἐπάναγκες, περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18. ὑπερισχύεσθαι ἐπὶ τῷ πράγματι. 5, 21. δαιμονίως ἐσπεδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιστία. 9, 1. ὑπεργανακτήσας τῷ πράγματι. 9, 13. ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγωνᾶν. 9, 30. παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. 9, 32. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα. 11, 8. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας. 13, 14. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τῶν παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. πρᾶγμα saepe in oratione Aeschinis in Timarchum vsurpatur pro amore puerorum flagitioso, vt 18, 38. 19, 7. 10. et 13. κακοήθειαι λεγόμεναι ὑπὲρ τοῦ πράγματος. 23, 42. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. 25, 3. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν. 25, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν. 26, 20. ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. 30, 40. κατασκοπὴ τῶν πραγμάτων. 31, 42. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. κλοπὴν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25. πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐπιγήθη. 39, 28. ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38. κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα. 63, 18. εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. 65, 24. προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων. 72, 34. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. ἀχρηστότατα πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων

των. 75, 16. ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. 77, 26. νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα. 79, 24. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare. 80, 16. παρεμβολὴ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βέλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τὸς τῦ πράγματος λόγυς. 83, 26. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. λῃσὴς τῶν πραγμάτων. 89, 40.

πραγματεία προσεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. πραγματείας ἀναισχύντε ἀποσήση. 88, 19.

πραγματεύεσθαι.] μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι, multa arte vel calliditate excogitatae. 24, 5.

πράκτωρ.] ἐπιγράφειν ἕκασον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. 5, 36. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. 5, 40.

πρᾶξις.] ἀπολογεῖσθαι τὰς πρός τινα πράξεις. 10, 28. εὐχέρεια τῆς πράξεως. 17, 33. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. πρᾶξις, flagitiosus vsus veneris. 22, 35. et 23, 7. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. 27, pen. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἡ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. πράττειν πράξεις δι' ἀποῤῥήτων. 67, 22. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένε τῷ δήμῳ. 71, 17. συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων. 74, 15.

πρᾶσις.] πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι, vendere causam, praeuaricari. 16, 22.

πράσσειν, vel πράττειν.] ἐπιτηδεύματα πράττειν. 6, 4. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον ἑδένα τῶν Ἀθηναίων. 41, 17. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, haec obiurgatio, reprehensio veniebat post rem iam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κα-

τὰ ψηφίσματα. 55, 33. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει. 62, 32. ἐπράττετο δὲ πρὸς τὰς ἄλλας πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. πράττειν πράξεις δι' ἀποῤῥήτων. 67, 22. τέλη πεπραχότας, exegiſie, redegiſie, vectigalia, portoria. 70, 24. παρεσάναι καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὑτῷ. 86, 25. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

πρεσβεία.] αἵρεσις τῆς πρεσβείας. 29, 30. ἀπαγγεῖλαι (renunciare) τὴν πρεσβείαν. 30, 17. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. ξενικὴ πρεσβεία, προβεβλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους. 35, 30. ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν. 39, 6. ἐξόμνυσθαι (eiurare) πρεσβείαν. 40, 30. σπένδεται τῇ πρεσβείᾳ. 62, 39. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26.

πρεσβεύειν.] μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρίνειν (videtur peculiare genus iudicum aut magiſtratuum fuiſſe.) 3, 36. εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11.

πρεσβευτὴς.] ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30.

πρέσβυς, legatus. ξενίζειν τοὺς πρέσβεις. 42, 35. αὐτοκράτορες πρέσβεις. 62, 35. ἐπράττετο δὲ πρὸς τὰς ἄλλας πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται. 64, 1. ἀποδῶναι τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι. 64, 16. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28.

πρεσβύτατος.] τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4.

πρεσβύτερος.] αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους. 4, 21. ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται.

νονται. 7, 35. ἀναβάλλεται τὰς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34.

πρεσβύτης.] παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην. 14, 38. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

πρεσβύτις. vid. sub πρεσβύτης.

πρίασθαι ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους. 15, 12. τέλος πρίασθαι, redimere vectigal. 16, penult. τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. 51, 19. πρίασθαι τὴν εἰρήνην. 52, 7. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32.

πρὶν.] μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. 2, 17. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32.

πρὸ.] ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου. 6, 12. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. 11, 5. 55, 24. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. πρὸ τῆς ἐπιόσης πυλαίας. 71, 12. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 71, 29.

προάγειν.] προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου, impellente. 70, 12.

προαγωγεία. 3, 7.

προαγωγεύειν. 3, 8.

προαγωγὸς, leno, lena. 26, 17.

προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14.

προάδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς. 50, 4.

προαδικεῖν.] ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. 72, 37.

προαιρεῖσθαι.] οἱ διαζυγέντες ἐμοῦ ζῆν ἐκ ἂν προέλοιντο. 52, 13.

προαίρεσις.] ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως. 66, 40.

προακούειν. 20, 21.

προαναλίσκειν, erogare in anteceſſum. 6, 28. et 11, 17.

προβαίνειν.] προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολύ, ſerpit, dimanat. 25, 30. μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίνητε. 59, 5. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12.

προβάλλεσθαι.] προβάλλεσθαί τι ἐπὶ τῆς αἰσχύνης, operculum aliquod, ſeu honeſtam excuſationem, turpitudini praetendere, flagitium aliquo velo celare. 11, 5. et 55, 24. προβάλλεσθαι, denominari cum commendatione, vt muneri alicui vel functioni praeficiatur. 30, 28. προβάλλεσθαι ἀδὲν, nil excipere, nulla vti cautione vel exceptione. 83, 5. προβάλλεσθαι, praetendere propugnaculum, velut ſcutum. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολιτευσαι. 84, 2.

προβιβάζειν.] προβιβάζεσθαι τῷ λόγῳ. 64, 7. προβιβάζων (aut, vt Stephanus edidit προσβιβάζων.) 67, 2.

προβολή.] προβολὰς δημοσίας ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων, accuſamus, deferimus ſycophantas titulo προβολῆς, quae erat, cum quis populo προβάλλει, velut problema, quaeſtionem proponeret, vtrum vellet de accuſato ſtatuere, arbitrio populi id permitteret. 47, 26.

προβουλεύειν.] προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat ſenatus, quomodo illos legatos ad populum inducat. 35, 30.

προβέλευμά τινος num dicitur pro προβέλευμα ὑπέρ τινος. 35, 34. ἐκφέρεται προβέλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, vt S. C. conſcriberetur, atque in concionem a ſenatu efferretur, eique proponeretur. 71, 21.

πρόγε-

πρόγονοι.] εὐβελίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι. 78, 3. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 81, 3. αὐτὰς τὰς τάφρους τῶν προγόνων ἃς ἂν οἴεσθε ἀνασκάψειν. 90, 29.

προγράφειν.] προγράψαι τὰς πρυτανείας ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, penult. 36, 4.

πρόδηλος κίνδυνος. 72, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13.

προδιδάσκειν. 64, 6.

προδιδόναι τὸν ἀγῶνα, cauſae proſecutionem, per praeuaricationem, omittere, quod pecunia eſſet corruptus. 16, 19.

προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, praeuia enarratio argumentorum, quibus vtetur reus ad ſui purgationem. 16, 30.

προδιοικεῖσθαι, praecautionibus et machinationibus praeuiis aliquid efficere, emoliri. 20, 32.

προδότης ἐκ Φύσεως. 50, 20. ἀπεκάλεσε προδότας. 75, 7. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείᾳ πάγῳ βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

προεδρεύειν et καθῆσθαι idem eſt. 5, 21. collato cum 22.

προεδρία εἰς τὰ Διονύσια. 42, 31. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν. 75, 33.

πρόεδρος.] πρόεδρος χρηματίζειν. 4, 10. κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας. 36, 27. ἐπιστάτης τῶν προέδρων. 59, 13.

προειπεῖν.] προεῖπον οἱ νόμοι, edicebant, cum interminatione poenarum. 1, 13. προειπεῖν, praefari, praefatione orationis vti. 1, 15. denunciare, indicere, imperare. 72, 1.

προεξάγειν.] προεξαχθῶ τι ξῆμα εἰπεῖν. 6, 5.

προθεσμία, definitum aliquod temporis ſpatium. (vulgo epocha) 6, 14.

προιδεῖν.] ἀδὲν προειδόμενος. 23, 35.

προϊέναι (ab εἶμι).] ὁρᾷν προϊόντα τὸν κήρυκα. 75, 21.

προΐεσθαι.] ἀδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ne illam quidem corporis partem, vnde vocem emittit, i. e. os. 31, 20. προέσθαι τὰ πατρῷα (ſcil. κτήματα) καταγελάϛως. abiicere, dilapidare. 78, 27. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προΐεσθε. 87, 16.

προϊϛάναι.] προϊϛῆναι τῆς εἰρήνης. 49, 41.

προκαταγινώϛκειν.] μηδὲν προκατεγνωκότες ὡς ἀδικῶ. 29, 10.

προκαταλαμβάνειν, praecauere. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμαϛιν. 55, 9. ταῦτα ἅπαϛ εὖ προκατειλημμένος τῷ νομοθέτου. 55, 21. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ ϛεφάνοις. 55, 25. προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν. 63, 17. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιϛα. 63, 33. προκαταλαμβάνειν τὸ βῆμα. 63, vlt. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, iniuria ſibi arrogare et velut occupare laudes ciuiles et auditu acceptas, teſtimonia ciuilitatis et humanitatis, aliosque iis excludere. 89, 13.

προκηρυκεύεϛθαι.] προκηρυκευϛαμένῳ πρὸς Λακεδαιμονίους. 51, 14.

προκηρύττειν.] κηρύγματι τούτῳ τοῖς βοιωτάρχαις προκηρύττων. 74, penult.

πρόκλησις.] πρόκλησιν ἐ δέχεται. 45, 6.

προλαμβάνειν.] ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβών, qui decerpſit florem aetatis. 23, 18. προλαμβάνειν, praeripere alicui, auferre ea, quibus alter poſtmodum ipſe egeat. 24, 30. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνδίκαις ἡμῶν ἅπαντα. 52, 7. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως

λεως ἢ πράξεις δεσμῷ χρήσῃ. 56, 38. προλαβὼν τοῦτο, quo praerepto. 73, 41. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8.

προνοια.] ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. πρόνοιαν ἐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. Ἀθηνᾶ πρόνοια. 69, 14. et 18. 70, 37. ἐξ ἔθους, ἀλλ' ἐκ προνοίας (deliberato consilio) ποιεῖσθε. 79, 20. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος. 84, 21.

προξενία.] προξενίας κατασκευαζόμενοι, sibi comparantes procurationes causarum, quas populi peregrini in foro Athenienſium pendentes haberent. 40, 9. προξενία πρὸς Θηβαίους Demoſtheni obiicitur. 46, 42. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26.

προξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 90, 23.

προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλία. 32, 41. προοίμιον, praeloquium, quod cum reus recitauit, decedens relinquit caetera cauſidico peroranda. 82, 33.

προορᾶσθαι.] ἐπιβελὴν οὐ προορᾶσθαι. 33, 39. προορᾶσθαι τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ, mente atque cogitatione praeuidere mala imminentia. 52, 1.

προπέμπειν.] πρὸπεμψεν εἰς Θήβας. 64, 30.

προπετὴς.] προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναί. 27, 8.

προπηλακισμὸς δικαιοσύνης. 90, 22.

προπύλαιον.] προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως. 37, 39. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2.

πρὸς, conſtructum 1) cum datiuo. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται. 11, 4. προσεξᾶναι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 16, 34. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31. 2) cum accuſatiuo. παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι, in aliqua re. 1, 3. γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 3, 14. παροξύνεσθαι πρός τι. 6, penult. γνῶσις πρός τινα, familiaritas cum aliquo. 8, 4. δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11. διαλυθηναι

θῆναι τὰ πρός τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata. 10, 4. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι. 10, 25. ἀπολογεῖσθαι τὰς πρός τινα πράξεις. 10, 28. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. 13, 41. παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre, nata e calumnia. 21, 32. προσιέναι πρὸς τὰ κοινά, administrare rempublicam. 23, 37. κατεπαγγέλλεσθαι πρός τινα. 24, 37. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι. 25, 8. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 25, 42. ἕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί. 26, 5. κατακάμπτεσθαι πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33. ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. 28, 12. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 33, 15. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα. 33, 32. συγκείμενός τινι πρός τινα λόγος, pactum cum aliquo initum. 34, 18. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον, deuenire, deferri oratione ad locum aliquem. 34, 22. εἰ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. 36, 30. θεωρεῖν πρός τι, rationem habere alicuius rei. 38, 34. ἀψευδεῖν πρός τινα, bona fide cum aliquo agere. 40, 40. πρὸς ἔνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. προξενία πρὸς Θηβαίους Demostheni obiicitur. 46, 42. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11. προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαιμονίους. 51, 14. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογισάς. 56, 3. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινά. 56, 19. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν

τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. ἐγγράφειν πρὸς τὰς λογισὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere. 56, 30. προσέρχεσθαι πρός τι τῶν κοινῶν. 56, penult. ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων. 57, 41. καταριθμεῖσθαι (enumerare) πρὸς ὑμᾶς. 61, 16. ἐπράττετο δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην, gerebantur, constituebantur, peragebantur pleraque, non ad mentem reliquorum legatorum, neque cum illis, sed pro arbitrio Philocratis et Demosthenis, et cum illis. 62, 40. πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίως ἑαυτῷ διακινδυνεύειν. 66, 17. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς ἐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτός. 67, 14. πρὸς τὸν καινὸν νεών. 70, 4. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29. ἐξ ὅτε Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legendum est). 72, 42. διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. 74, 19. ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα. 75, 30. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος (pro περὶ τ. γ.). 77, vlt. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum. 83, 20. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22. πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα — πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. 83, 32. καταγελᾶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerua et Iunone versari. 85, 14. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere. 85, 17. ἀποβλέποντες πρός τί, cuius rei respectu? 86, 30. χάρις, πρὸς ὃν ἐχα-

ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cuius auctor ignoratur. 87, 12. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὸς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult. ἀντιπαρατεταγμένος πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τὸς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

προσάγειν.] προσαγαγέσθαί τινα, aliquem sibi conciliare et demereri officiis. 48, vlt. προσάγεσθαι ἀεὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. 51, penult.

προσαναγινώσκειν. 40, 17.

προσαπειπεῖν, praeterea vetare. 60, 5.

προσάπτεσθαι, contrahere vsum cum aliquo, rebus eius immiscere. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων. 72, 34.

προσβάλλειν τινὶ, aliquem oratione aggredi. 8, vlt.

προσβιβάζειν.] προσβιβάζων (vt Stephanus edidit, alii προβιβάζων). 67, 2.

προσγελᾶν.] δεξιόμενος πάντας καὶ προσγελῶν. 66, 11.

προσγράφειν τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν. 49, 36. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι, clausulam addere. 63, 31.

προσδεῖσθαι.] μαντείας ταῦτα προσδεῖται. 11, 15.

προσδέχεσθαι.] εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχεσθαι. 26, 1. ἕρως δίκαιος ὁ προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27. προσδέχεσθαι κακοῦργον σοφιστήν. 56, 9.

προσδιαμαρτυρεῖν. 46, 5.

προσδιορθοῦσθαι.] προσδιορθοῦμαι. 39, 34.

προσδοκία.] προσδοκίας τῶν ἔργων τινὰ ἀπαιτεῖν, ab aliquo postulare veritatem, vel praestationem rerum speratarum, quarum spem ipse excitasset. 52, 10.

προσεγγράφειν, adiicere decreto suo clausulam, conditionem, qua quid vniuerse sancitum restringatur, definiatur. 83, 5.

προσα-

προσεικάζειν.] προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ. 89, 11.

προσειπεῖν.] τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειπεῖσαν (filiam vnicam) ἀπολέσας. 64, 40.

προσενδείκνυσθαί τινι, alicui ſeſe venditare, ſtudium ſuum erga eum iactare. 85, 15.

προσεπαινεῖν. 49, 13.

προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perſeuerare in patientia audiendi etiam reliquam expoſitionem. 34, 1.

προσέρχεσθαι.] προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινά. 56, 19. προσέρχεσθαι πρός τι τῶν κοινῶν. 56, penult. ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθών. 61, 28. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ. 80, 25. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere. 85, 17.

προσέχειν.] τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχεσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17.

προσήκειν.] ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. ἀδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τὸς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

προσημαίνειν. 72, 8.

πρόσιένα (ab εἶμι).] προσιέναι πρὸς τὰ κοινά, adminiſtrare rempublicam. 23, 37. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2.

προσισάναι.] προσεσᾶναι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 16, 34.

προσκαθέζειν.] προσκαθεσθήσῃ. 77, 33.

προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν Φιλίαν. 24, 26.

προσκεφάλαιον.] προσκεφαλαίων θέσις. 42, 33. προσκεφάλαια εθηκε. 64, 27.

προσκρούειν.] προσκρούσας τι τούτῳ καὶ παροξυνθείς. 15, 29.

προσκτᾶσθαι.] φωνὰς μόνον ἐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (dii). 72, 9.

προσ-

προσλαμβάνειν καινὸν κακόν. 9, 39. προσλαμβάνειν, adſciſcere in auxilium, adiuuari. 71, 22.

προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν. 66, 10.

προσμιγνύειν.] προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24.

πρόσοδος.] τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης. 11, 42. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει. 35, 30. ὑφαιρεμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. ὑπέθεσαν αὐτῷ τὸ ταλάντου (oppignerarunt ei pro talento debito) τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν. 68, 25. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἄνθρωπος οὐ κεφαλήν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει. 84, 23.

προσομολογεῖν.] ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα. 61, 12.

προσόφλειν.] ἐπουβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25.

προσπέμπειν, internuncium, interpretem, interceſſorem ad aliquem mittere. 10, 5.

προσπίπτειν.] εἰ δέ τισιν ὑμῶν, ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερον προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6.

προσποιεῖσθαι φήμην, ſibi conſciſcere famam. 50, 26. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόῤῥητον. 67, 25.

προσπολεμεῖν τινι, cauſa forenſi cum aliquo decertare. 9, 34.

πρόσταγμα.] προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι. 75, 35.

προστασία.] προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας. 42, 2.

προστάττειν τινὶ στρατείαν. 5, 2. πραγματεία προσταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. θεσμοθέταις

ταις προσέταξαν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθῶν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7.

προσιθέναι] προσίθεσθαι καινὸν νόμον. 5, 20. ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε. 42, 27.

προσρόπαιον τοιοῦτον. 49, 22.

προσροπὴν.] προσροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο, interminationem cum diris saeuis et inuocatione atque obtestatione deorum vltorum, si quis hoc pactum violet. 69, 11.

προσφέρειν.] προσφέρεσθαί τινι μετρίως. 6, 11. προσενέγκασθαι σῖτον. 20, 26. κανόνα προσφέρομεν. 82, 25.

πρόσωπον.] ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον αὐτῷ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, iudices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire. 7, 19. πῶς ἐ δεινὸν ἐχθρῷ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28. βλέπων εἰς τὰ τέτων πρόσωπα. 75, 17. παρακελεύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25.

προτάσσειν.] εὐγνωμοσύνην προτακτέον τοῦ λόγου, probitas animi praeferenda eloquentiae. 78, 8.

πρότερον.] μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. 2, 17. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τῷ βίῳ (id est ἢ τῷ βίῳ). 5, 11.

προτιθέναι λόγον, dare facultatem dicendi cuique volenti. 36, 28. 32.

προτρέπειν.] τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13.

προτρεπτικὸς.] προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα. 75, 30.

προϋφαιρεῖν τὸν χρόνον, πρὶν — 36, 5.

προφαίνειν.] προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41.

πρόφασις.] αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. λύειν προφάσεις. 55, 39. πρόφασις, exceptio,

ceptio, qua criminationi occurritur, refutatio, vel cauſatio, excuſatio accuſationis. 83, 7.

προφέρειν, exprobrare. ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων Ἀλεξάνδρῳ. 63, 11.

προφερὴς, pronus in anterius, excedens modum; vt e. c. in aetate, is, qui, cum ſit adhuc iuuenis, ſpeciem tamen ſenii ineuntis prae ſe fert vultu et ore. ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. 7, 35.

πρόχειρος.] ἐπιορκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. 83, 30.

προχειροτονεῖν. 4, 11.

προχείρως εἰς τὸ ἑαυτῆ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4.

πρυτανεία.] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid eſt? 14, penult. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23.

πρυτανεῖον.] καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 79, 17. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος. 82, 7.

πρυτάνεις.] προγράψαι τὲς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὲς νόμους. 35, penult. πρυτάνεις cogebant concionem. 59, 12.

πρωκτὸς.] τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ βελόνας διείρουσι. 77, 27.

πρωτεύειν.] πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων. 24, 27. πρωτεύων βδελυρίᾳ. 27, 17.

πρῶτος.] ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην: videtur moris fuiſſe, vt, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohoneſtaretur aurea. 51, 4. πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc depoſco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos popoſcerim. 51, 6. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειπῶσαν (filiam vnicam) ἀπολέσας. 64, 40. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι. 80, 12. ἐγχεῖ-

ται

ται τὸ πρῶτον ὕδωρ. 82, 13. ψήφῳ πρώτῃ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον. 82, 15. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον καὶ τὰς νόμας. 82, 20.

πταῖσμα εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ. 77, 13.

Πυθία.] ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πυθία. 68, penult. φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων. 72, 14.

Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

πύκα. 80, 21.

πυκνὸς.] πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2.

πύκτης.] πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς σάσεως πρὸς ἀλλήλας διαγωνιζομένους. 83, 22.

πυλαγόρας.] πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφὰς ἀφικνεμένων ἐνίας. 69, 30. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν. 69, 31.

πυλαγορεῖν, munere Pylagorae fungi. 71, 26. 31.

πυλαγόρας (tanquam a nominatiuo πυλαγόρος.) 71, 25. 31.

πυλαία.] πρὸ τῆς ἐπιόσης πυλαίας. 71, 12.

πυρὰ.] ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος. 20, 28.

πύργος.] ἐπισκευὴ τειχῶν, ἢ πύργε, in ſenſum flagitioſum detortum. 11, 36. ἐξείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23.

πυρέττειν. 69, penult.

πωλεῖν.] τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult.

πώποτε.] πρόνοιαν ἀδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. ἀδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. ἔτε πόλις, ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβάλλων χρησάμενος. 76, 8.

πῶς.] πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη. 39, 28. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28.

P.

ῥᾴδιος.] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες ȣ̓ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτȣ̃ ποιήσεται. 24, 14.

ῥᾳδίως.] ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τȣ̀ς τȣ̃ κατηγόρȣ λόγȣς ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίας. 17, 15. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται. 27, 29.

ῥᾷον.] κλαίει ȣ̓̃τος ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29.

ῥεῖν, dicere. κακῶς (inculte, impolite) ῥηθῆ λόγος. 5, 11. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι. 27, 14.

ῥῆμα.] προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν. 6, 5. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, ſpecie quadam honeſtatis amicta, e qua tamen rei deſignatae turpitudo ſtatim ab audiente agnoſcatur. 7, 14. κατὰ ῥῆμα, verbatim, iisdem verbis. 44, 16. ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν. 56, 9. ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον. 66, penult. μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24. ῥήμασι τοὺς νόμȣς οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37.

ῥητορικὸς.] ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7.

ῥητορικῶς.] ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς. 10, 30.

ῥητὸς.] ἐν ῥητῷ χρόνῳ, indicto et condicto tempore. 71, 12. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ, intra certam diem. 72, 1.

ῥήτωρ.] ῥήτορες opponuntur τοῖς ἰδιώταις. 2, 2. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων. 24, 27. ἐπιγραφομένων τοιȣ́των ῥητόρων ἐπὶ τὰς τȣ̃ δήμȣ γνώσεις. 26, 38. ἀψιμαχία τῶν ῥητόρων. 51, 37. συνεργεῖν τοῖς ῥήτορσι. 54, 33. ῥήτορες alii ἐκ τȣ̃ βȣλευτηρίȣ, alii ἐκ τȣ̃ δήμȣ. 55, 9. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τȣ̃ νόμȣ δικαίῳ, ȣ̓ τῇ τȣ̃ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. ἀστράτευτος ῥήτωρ. 74, 36. φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

ῥίπτειν

ῥίπτειν θοιμάτιον. 4, 31.

ῥυτὴρ.] ῥυτῆρα λαβὼν μαστιγῶν. 49, 20.

ῥώμη, potestas et fiducia multa inulto faciendi, quae alius minus potens minusve gratiosus aut minus audax, temere non ausit. 9, 5. ῥώμην τοσαύτην λαβών. 39, 28.

Σ.

σανίδιον, tabella, in qua lex aut decretum exaratum est. 82, 27.

σανὶς.] ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11.

σαυτῦ.] καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τὰς νόμους καλεῖς. 82, 41. ἔφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτῦ ἀναιδρίᾳ. 84, 5. παραλογίζῃ σαυτόν. 85, 24. ἔτω ταῖς αἰτίαις τὰς καὶ αὐ σαυτῦ ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32. χορηγεῖς ταῖς σαυτῦ ἡδοναῖς. 88, 12. ἀπολογίαν διὰ σαυτῦ ποίησαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20.

σαφὴς.] ἀποδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι. 7, 8. διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ. 13, 31.

σαφῶς.] ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν ἐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32.

σεαυτῦ.] κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τῦ βήματος. 77, 29.

Σειρῆνες, quibus Aeschinem Demosthenes comparavit. ἀφομοιοῖ με τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσι. 86, 17. μεσικὴν τὴν Σειρήνων ἐκ εὐδοκιμεῖν. 86, 19.

σεμνολογεῖν. 40, 29.

σεμνὸς.] σεμναὶ θεαὶ. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37.

σεμνύνεσθαι, sese jactare supercilioso. 25, 3.

σεῦ, pro σῦ. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

σημεῖον, 1) argumentum. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω. 60,

8. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13. σημείῳ μεγάλῳ διδάξαι. 87, 41. 2) nota, qua quis agnoſcitur. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει, corrumpit, infidas et ſuſpectas reddit notas, unde probi agnoſcuntur. 67, 42. 3) oſtentum. 72, 12.

σιγᾶν τὴν ἑαυτῆ συμφοράν. 15, 19. πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη. 39, 28. σεσίγηται (ad ſilentium redactum eſt) τὸ κάλλιστον κήρυγμα. 54, 13.

σιδήρεος.] ὦ σιδήρεοι, o ferreis praecordiis praediti, duri. 77, 25.

σίδηρος.] ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τὰς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36.

σίσυφος, nomen ſymbolicum, deſignans hominem nequam, vafrum. 33, 36.

σίτησις.] σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 79, 17. σιτήσεως ἐν πρυτανείῳ εὐρημένος. 82, 7.

σῖτος.] προσενέγκασθαι σῖτον. 20, 26.

σιωπᾶν.] ἀλλ' ἃ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται. 75, 36.

σιωπή.] ὡς ἦν σιωπή, cum finem dicendi feciſſent oratores. 33, 3. τῆς σιωπῆς μὲ κατηγορεῖ. 84, 39. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τῆ βίᾳ μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6.

σκάπτειν ἐν ἀμπελουργείῳ. 49, 13.

σκέπτεσθαι.] σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. σκέπτεσθαι ἀκριβῶς. 80, 39.

σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 46, 28. 65, 9.

σκευάριον.] τὰ σκευάρια συντρίβειν καὶ εἰς τὴν ὁδὸν διαῤῥίπτειν. 9, 8.

σκευοθήκη] σκευοθήκην ᾠκοδόμουν. 57, 27.

σκήπτεσθαι, excuſare, cauſari. 88, 21.

σκοπεῖν.] κλοπὴν μεγάλα πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25.

σκοτεινὸς.] προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ. 32, 41.

σκότος.] καταδύναι εἰς σκότος. 42, 37.

Σκύθης.] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. 51, 19. Σκύθης κακός. 52, 20.

Σκύθις, foemina scythica. 78, 19.

σκυθρωπάζειν. 12, 7. et 33, 5.

σκυθρωπὸς. 56, 31. ubi senatus Areopagiticus appellatur τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν κύριος.

σκυτοτομικὸς.] σκυτοτομικὴ τέχνη. 14, 1.

σκῶμμα.] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat. 17, 40.

σκώπτειν εἰς ἑαυτόν. 33, 30.

σμικρὸς.] ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34.

σορὸς.] τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. 20, 34. ὁμὴ σορὸς, eadem urna. 21, 29.

σὸς.] τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις ἐκ ἐχώρει. 77, 10. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν. 86, 13.

σοφιστὴς.] ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον. 42, 41. προσδέχεσθαι κακοῦργον σοφιστήν. 56, 9.

σοφὸς.] τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν, 20, 4.

σπάνιος.] σπάνιον καὶ περιμάχητον. 79, 26.

σπένδειν.] συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων, ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδεσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. σπένδεται τῇ πρεσβεία. 62, 39.

σπλάγχνα φυλάττειν. 76, 26.

σπογγιὰ.] σπογγιᾶς ἔπαινος. 42, 40.

σπονδὴ.] ἑάλω ὑπὸ λησῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35. μυσηριώτιδες σπονδαί. 45, 38. σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. 51, 15.

σπονδοφόροι. 45, 38. et 46, 2.

σπεδάζειν.] δαιμονίως ἐσπεδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25.

σπεδαῖος.] ἀχρησότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπεδαῖα τῶν πραγμάτων. 75, 16.

στασιαστικὸς.] στασιαστικοὶ λόγοι, oratio seditionem et discordiam injicere civium animis idonea. 83, 34.

στάσις.] ἀπορεμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολεθοῦσα στάσις. 45, 28. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλες διαγωνιζομένες. 83, 22.

στενος.] Φορμοῤῥαφεμεθα ἐπὶ τὰ στενά. 77, 27.

στέργειν.] ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων. 64, 42.

στεφανηφορία.] μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανέσθω. 4, 1.

στεφανηφόρος magistratus, novem ἄρχοντες. 3, 32.

στεφανίτης.] ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24.

στέφανος.] corona aurea donabat populus senatum abeuntem, si probata ipsi essent acta ejus. 16, 2. 3. θαλλῷ στεφάνῳ στεφανῶν. 34, 12. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις. 55, 25. ἀναῤῥησις τῶ στεφάνω. 58, 20. ξενικοὶ στέφανοι, coronae, quae civi Athenienſi a civitate quadam extera conferuntur. 59, 42. ἐρανίζειν στεφάνες καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4. στέφανον χρυσῆν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄσει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. καθιερῶν στέφανον. 60, 13. καθιέρωσις στεφάνε γίγνεται. 60, 14. νῦν ὁ χρυσῆς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33. θαλλῷ στεφάνῳ στεφανῶσθαι. 80, 36. τότε ἦν ὁ θαλλῷ στέφανος τίμιος. 80, 37. γεραίρειν στεφάνοις. 81, 13. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμῆντα. 89, 15.

στεφανῶν.] μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανόσθω. 4, 1. θαλλῷ στεφάνῳ στεφανῶν. 34, 12. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανῶν. 57, 19. λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβάδιζε. 64, 38. στεφανῶσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. θαλλῷ στεφάνῳ στεφανῶσθαι. 80, 36.

στήλη, tabula aenea vel marmorea, cippus, in quo insculpta est formula foederis, legis, documenti alius publici. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι, foedere comprehendi. 63, 32.

στίζειν.] ἐστιγμένος αὐτόμολος. 38, 26.

στοὰ.] Ἑρμῶν στοά. 80, 5.

στόμα.] ἀποβρᾶπτειν Φιλίππῳ στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρέσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4.

στρατεία.] προσάττειν τινὶ στρατείαν. 5, 2. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλεμένη στρατεία. 50, 34. στρατεύεσθαι στρατείας. 50, 39. παραγγέλλειν στρατείαν. (alii στρατιὰν) 63, 7. 66, 28.

στρατεύεσθαι στρατείας. 50, 39.

στρατηγεῖν.] συνεχῶς ἔτος ἤδη τετὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6.

στρατηγεῖον.] διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. 74, 21. v. βῆμα.

στρατηγία.] καθισάναι εἰς στρατηγίαν τινά. 33, 28.

στρατήγιον, basilica, curia strategi. 39, 24.

στρατηγὸς.] συνηγορίαι τῶν στρατηγῶν. 54, 33.

στρατιά.] παραγγέλλειν στρατιάν, (ut libri nonnulli habent: alii στρατείαν) conscribere exercitum. 63, 7. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἀνημάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

στρατιώτης καλός. 50, 28. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων ἐξέπεμψε τὰς στρατιώτας. 72, 16. ἐκ-

πέμπειν τὰς στρατιώτας, πρὶν καθιερῆσαι. 72, 21. παρακαλεῖν τὰς στρατιώτας. 80, 31.

στρατιωτικὸς.] στρατιωτικὰ χρήματα, pecuniae, quae in milites indigenas, cives Athenienſes, erogantur. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22.

στρατόπεδον.] ἀπερμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα σάσις. 45, 28. συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, penult. στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον. 66, 7. συναγείρειν στρατόπεδον. 66, 9. ἀπὸ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε. 89, 38.

στρατὸς, populus. ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν. 73, 7.

στρωματόδεσμα φέροντες. 41, 10.

συγανὸς.] κηρὶ συγανῇ με ἀμφέχανε. 21, 4.

σύγγραμμα, clauſula, articulus alicujus decreti. πικρὸν σύγγραμμα. 71, 30.

συγγραφὴ.] κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3.

συγγυμνασαὶ. 90, 6.

συγκαθείργειν. 26, 9.

συγκαταλύειν τὸν δῆμον. 27, 10.

συγκαταψεύδεσθαί τινος. 49, 21.

συγκεῖσθαι.] συγκείμενός τινι πρός τινα λόγος, pactum cum aliquo initum. 34, 18. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος. 86, 27.

συγκεφαλαιῶν λογισμὸν, computare, in ſummam contrahere rationem. 62, 9.

συγκλείειν τὰς θύρας. 11, 5.

συγκληροῦν.] ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. 52, 34.

συγκρύπτειν. 7, 22.

συγκυβευτὴς. 8, 41. et 9, 6.

συγκυνηγέται. 90, 6.

συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιάτας ἄνδρας — 34, 9.
συκοφάντημα διαπίπτει. 33, 19.
συκοφάντης.] οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιρὸς λέγονται. 36, 30. προβολὰς δημοσίᾳ ποιέμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακέργων. 47, 26. ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ μάρτυς. 51, 3. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν ἐχ ὑπέσησαν. 52, 26. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. 52, 34.
συκοφαντία.] φήμης et συκοφαντίας differentia. 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. ibid. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας. 52, 3.
συλλαβή.] περὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32. παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29.
συλλαμβάνειν.] συλλαβόντες ὡς λῃστήν. 89, 40.
συλλέγειν.] συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. 89, 42.
σύλληψις, comprehenſio, vt in carcerem detur, et ſupplicio afficiatur. κατασκευάζειν σύλληψιν. 85, 37. κατασκόπων συλλήψεις. 86, 1.
σύλλογος ὁ ἐν πύλαις. 71, 27.
συμβαίνειν.] περιορᾶν, ὅ, τι συμβήσεται. 38, 29. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. πταῖσμα εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ. 77, 13. αὐτόματόν τι συμβῇ. 77, 33. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, moeſtitia et deſperatio e ſiniſtro rerum euentu nata. 89, 27.
συμβάλλειν.] κυβείῳ — ἃ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν. 8, 22.
συμβουλεύειν τῷ νοσοῦντι. 86, 4.
σύμβουλος.] ὅτε πόλις, ὅτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8.
συμμάχεσθαι μάχην. 50, 38.

συμμαχία.] ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας. 39, 23. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπεριβησαν. 63, 29. ἀποξήξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34. ἐξεργάζεσθαι συμμαχίαν. 88, 6.

συμμαχὶς.] ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέσησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12.

σύμμαχος.] εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τὰς συμμάχους ποιούμενος. 15, 16. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδεσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. σύνεδροι τῶν συμμάχων. 39, 31. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φάβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.

συμμεταβάλλεσθαι, vna cum aliis deficere ab obsequio, et a partibus alicuius (vt Elei vna cum Lacedaemoniis aliisque deficiebant a partibus Macedonum). 77, 17.

συμπαρακολουθεῖν.] τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. συμπαρακολουθῶν αὐτῷ λυπεῖ, iusiurandum, quod iniqua ferenda sententia violauit, eum angit, a latere eius nunquam discedens. 87, 11.

συμπαραπέμπειν.] παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιοῦντα συμπαραπέμπων. 50, 34.

συμπαριέναι ἐφ' ἵππου. 42, 36.

συμπατεῖν, conculcare. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10.

συμπείθειν. 73, 40. εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται, nisi persuadeatur legatis Philippi, vt in eadem consentiant. 64, 1.

συμπέμπειν. 20, 11.

συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς. 50, 16.

συμπιεῖν δεινὸς, homo natus ad compotandum strenue, et ad animandas hilaritate compotationes. 34, 42. et 42, 39.

συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον, vltro confingere insomnium, quod iactet, vt sibi diuinitus oblatum. 64, 34.

συμπλέ-

συμπλέκειν.] συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32.

συμπολιτεύεσθαι.] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιῶν ὑβρισὴν ἐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.

συμπομπεύειν, vna cum aliis in pompa procedere. 6, 42.

συμπράττειν.] συμπραττόντων αὐτῷ πολλῶν. 31, 37.

συμπρεσβεύειν.] συμπρεσβεύσαντές μοι δευρὶ ἀπὸ τῦ στρατοπέδου. 50, penult.

συμπρεσβευτής. 24, 10.

σύμπρεσβυς ἀνήρ. 31, 13.

συμφέρειν.] ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. περαιτέρω καιρῦ καὶ τῦ συμφέροντος. 65, 8. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et vt salus reipublicae poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.

συμφοίτησις τῶν παίδων. 2, 22.

συμφορὰ, 1) adiunctum rei, quam vulgo circumstantiam appellant. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciaui sententiam, iudicium tuli, vel vno modo motus adiuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhaerescente. 21, 36. 2) calamitas, miseria, clades. σιγᾶν τὴν ἑαυτῦ συμφοράν. 15, 19. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλὰς τὴν ἑαυτῦ συμφοράν. ibid. περιπίπτειν συμφορᾷ. 18, 1. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι. 72, 36. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. συμφορὰ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, de homine, qui Graecis omnibus mala multa creauit. 89, 39.

σύμφυτος.] σύμφυτα νοσήματα. 65, 15.

συμφωνεῖν. 82, 28.

συνά-

συνάγειν.] μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων. 66, 21. συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον. 67, 12.

συναγείρειν στρατόπεδον. 66, 9.

συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας αἰδείας. 52, 37. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι. 66, 23.

συνᾴδειν.] συνῇδον γὰρ τὰς παιᾶνας Φιλίππῳ. 49, 42. 50, 3. 7.

συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6.

συνακολουθεῖν, in via comitari. 41, 9.

συναποθνήσκειν.] συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19.

συναποκτείνειν. 48, 3.

συναποφαίνεσθαι, cum alio idem affirmare. 33, 32.

συναριθμεῖσθαι. 41, 22. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19.

συναρισᾶν. 7, 1.

συνάρχειν.] συνάρχοντες ἡμῶν. 50, 33.

συνδειπνεῖν. 33, 29.

συνδεκάζειν, corrumpere largitionibus, ſed plures. 12, 25.

συνδιαμνημονεύειν. 3, 25.

συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβάς. 21, 1.

συνδικεῖν τῷ δημοσίῳ. 3, 33. 42.

συνεδρεύειν Ἀθήνησι. 66, 39.

συνεδρία, ius et neceſſitas, cui populus obnoxius eſt, in aliam ciuitatem maiorem legatos mittendi, et ibi conuentus agendi. 67, 8.

συνέδριον.] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει ſenatus Areopagiticus. 13, 11. συνέδριον, conuentus legatorum e populis Graeciae Athenis. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέσησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων. 61, vlt. 62, 2. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων. 66, 21.

21. συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον. 67, 12. μετασῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου. 70, 39. συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. 89, 42.

σύνεδρος, assessor in concilio sociorum Graecorum. 32, 27. σύνεδροι, concilium legatorum a populis Graecis Athenas. 36, 2. σύνεδροι τῶν συμμάχων. 39, 31. ἀνασῆσαι συνέδρους παρά τινος. 67, 12.

συνεθίζειν — λέγειν. 4, 17.

συνεξαιρεῖν.] συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, una cum aliis Graecis asserere Amphipolin Athenienses, eorum hostibus ereptam. 32, 28.

συνεπιστρατεύειν. 38, 29.

συνεργεῖν τοῖς ῥήτορσι. 54, 33.

σύνεσις.] ἀρετὴ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία, vt personae, quae inuocantur. 90, 31.

συνεφάπτεσθαι.] συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδεσι τῶν ἱερῶν. 39, 16.

συνέφηβος.] ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. 7, 37. συνέφηβοι. 50, 33.

συνεχῶς ἔτος ἤδη τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν. 48, 6.

συνηγορεῖν τινι. 30, 12.

συνηγορία.] συνηγορίαι τῶν στρατηγῶν. 54, 33.

συνήγορος.] συνήγοροι videntur exemti fuisse a necessitate, qua testes tenebantur, veritatem suae commendationis praestandi. 51, 2. συνηγόρους παρέχεσθαι. 82, 23.

συνήθεια.] εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. συνήθεια τῶν φίλων, consuetudo cum amicis. 48, 27.

συνήθης.] πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν. 23, 33.

συνήθως.] ἀπορουμένοις στρατοπέδοις σάσις συνήθως παρακολουθοῦσα σάσις. 45, 28.

σύνθε-

σύνθεσις τῶν ὀνομάτων, aut est confictio nominum mentitorum, aut compositio verborum in oratione. 48, 37. *ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν*. 74, 1.

συνθήκη.] *ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας*. 23, 30. *εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν*. 33, 40. *προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα*. 52, 7.

συνθύειν. 61, 2. et 71, 9.

συνισάναι.] *ἔρανον συσήσειν ἐπηγγέλλετο*, conciliare. 33, 27. *συνισάναι ἐπί τινα*, aduersus aliquem incitare, et adhortari, vt in societatem belli aduersus eum coëant. 38, 27. *συνεσᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν*, coisse, conspirasse, versari in factione, contra ciuitatem. 44, 21. *ἐπὶ τὰ κοινά*. 46, 21. *μόνος ἐφ' ὑμᾶς ἐ συνεσηκώς*. 52, 25. *συσάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον*. 62, 5. 14. *ὁμολογῶ, τὰ Λακωνικὰ συσῆσαι*, aio et fateor, a me Laconicos aduersus Alexandrum tumultus esse concitatos. 77, 30.

συνοικία. 6, vlt. *οἰκία* a *συνοικία* differt; illa est domus, quam dominus ipse incolit, haec, quam aliis incolendam elocauit. 15, 4. *συνοικίας* et *οἰκίας* differentia verbis declarata. 17, 28.

συνοικίζειν λιμένα, portum replere incolis. 69, 29.

σύνταγμα συντάξας, schema, descriptionem contributionum commentus. 67, 16.

σύνταξις.] *συντάξεις τελεῖν*. 66, 40. *συντάξεως κοινωνεῖν*, participare contributionem pro cuiusque facultatibus descriptae et imperatae. 67, 21.

συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8.

συντάττειν.] *συντάττεσθαι*, depeciscí, de compacto promittere. 14, 33. *συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐτούς*. 31, 8. *συντάττειν κατά τινα ψευδεῖς κατηγορίας*. 52, 36. *σύνταγμα συντάξας*. 67, 16. *συντεταγμένοι*, qui recepere certam descriptionem et legem contributionum conferendarum. 67, 28. *συντεταγμένον προοίμιον*, praeloquium arte oratoria conscriptum. 82, 32.

συντελεῖν, ὅσον ἑκάστης ἔδει. 67, 17.

συντέμνειν ἀνάγκη τὰς λόγους. 32, 23.

συντιθέναι.] *συνθέσθαι*, condicere cum aliquo, polliceri de pacto. 6, 41. *συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων*, cum aliquo rerum communionem sibi depeciſci. 74, 15.

σύντομος.] *ὡς δεινὸς καὶ σύντομος*, in breuitate validum, toroſum, lacertoſum, magnum oratione et contentum eſſe. 34, 36.

συντρέχειν.] *συνδραμόντος ὄχλου.* 9, 15.

συντρίβειν τὰ σκευάρια. 9, 8.

συρίττεσθαι, exibilari, cum ſibilis explodi. 64, 29. et 86, 41.

συσπένδειν. 61, 2.

σύσπονδος. 50, 9. *μελετᾷ ἐπὶ τὰς συσσίτους καὶ σύσπόνδους.* 35, 14.

συσσιτεῖν. 30, 37. 44, 39. et 61, 2. *συσσιτεῖν αὐτῷ ἐδεῖς ἤθελεν.* 41, 3.

σύσσιτος. 50, 9. *σύσσιτος ἀνήρ.* 31, 12. *μελετᾷ ἐπὶ τὰς συσσίτους καὶ συσπόνδους.* 35, 14. *ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων.* 45, 2.

συχρέφειν.] *οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συχραφέντες ἥκουσι.* 52, 6. *συχρέφειν*, repentino et cito impetu inuehi, conuerſione quaſi facta. 68, 2.

σφάλλειν.] *ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος ἐκ ἠδύνατο σφῆλαι* 71, 20.

σφάττειν τὰς πολίτας. 27, 10.

σφόδρα.] *ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς.* 13, 41. *διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ἐηθήσεσθαι.* 27, 14. *σφόδρα πάνυ.* 33, 4.

σχετλιάζειν ἔωθεν. 49, 1.

σχῆμα, geſtus, habitus corporis, compoſitio membrorum in formam quandam. *μίμημα σχήματος.* 4, 30. *τερατεύεσθαι τῷ σχήματι* 34, 25.

σώζειν.] ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. ἀποδίδοσθαι τὰς καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6.

σῶμα.] ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. οἰκετικὰ σώματα, corpora ſeruilia. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19. ὡς ἀδὲ καθαρῷ διαλέγεται τῷ σώματι. 3, 33. quae lectio tametſi ſollicitata, bene habet. σῶμα ibi eſt idem atque caput, homo, indiuiduum, vt vulgo vſurpant, ſeu perſona. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτῆ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. πιπράσκειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει. 5, 5. καταγελάσως χρῆσθαι τῷ σώματι. 5, 13. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18 ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτῆ σῶμα. 16, 25. εὐπρέπεια τῆ σώματος. 18, penult. μισθαρνεῖν τῷ σωματι. 22, 7. ἀνὴρ καὶ ἄρρην τὸ σῶμα. 26, 22. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ὕβριν τῆ σώματος πεπρακὼς (id eſt τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν). 26, 41. προπετεῖς τῆ σώματος ἡδοναί. 27, 8. ἄπρακτον ἐδὲν ἔχων μέρος τῆ σώματος. 31, 19. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore. 40, 39. ἐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31. σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de ſolis corporibus paciſci, excluſis bonis. 46, 38. ἀθλεῖν τῷ σώματι. 47, 37. περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινὰ, accuſare aliquem de ingenuitate aut libertate corporis, negando, eum liberum, aut ciuem eſſe. 50, 23. σώματος σωτηρία, ſalus ea, vt liceat ſalua honeſtate et ſaluo iure ciuili, ſaluo capite, in ciuitate manere. 51, 6. δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. 52, 29. παραδίδωσιν, ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. 52, vlt. ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ σέργων. 64, 42. διαγωνίζεται ἐ περὶ τῆ κύριος ἐτέρων. εἰ-

ρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας. 72, 28. αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα. 76, 12. παρακαταθέμενοι τὰ σώματα. 79, 28. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι. 81, 16. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα, τὴν τῶτο πράξασαν, χωρὶς τῶ σώματος θάπτομεν. 88, 38. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρας ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4. εὐεξίας τῶ σώματος ἐπιμελεῖσθαι. 90, 8.

σωτηρία, permanſio in viuis ſuperſtes. εἵλετο τὴν τῶ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν, malebat fidem defuncto amico datam ſartam tectam ſeruare, quam viuere ei ſuperſtes. 20, 24. σωτηρίας καὶ ψήφω τυχεῖν. rectene habet? 42, 28. περὶ πλείονος τὴν τότε φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὰς τῆς σωτηρίας λόγες. 49, 30. σώματος σωτηρία. 51, 6. διαγωνίζεται οὐ περὶ τῶ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας. 72, 28. εὑρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν. 72, 40. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

σωφρονεῖν.] οἷς ἐστι βίος ἀπὸ τῶ σωφρονεῖν. 2, 13. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. 28, 21.

σώφρονος ἐρᾶν. 21, 28.

σωφροσύνη.] ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης αἰσμνήσεως παρακέκληκα, adhortationem ad pudorem. 52, 22.

σώφρων.] καθαρὸν ἕτω χρὴ τὸν βίον τῶ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. 26, 2. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βέλεται 54, 14. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν

διαιταν. 78, 4. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

T.

ταλακάρδιος. 80, 9.

τάλαντον.] ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντε ἑκάςῳ. 16, 10. τίμημα ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. ὑπέθεσαν αὐτῷ τῇ ταλάντε τὰς δημοσίας προσόδες, καὶ τόκον ἤνεγκαν. 68, 25. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τῇ βασιλικῇ χρυσίε. 88, 8. τάλαντα ἀργυρίε. 88, 10.

ταμίας τῶν τῆς θεᾶ, (ſcil. χρημάτων) quaeſtor aerarii Mineruae. 15, 31.

ταξίαρχος τῆς Πανδιονίδος. 50, 42. ergo unicuique tribui ſuus erat taxiarchus.

τάξις.] κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. et vlt. καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἶλε. 23, 2. λείπειν τὴν τάξιν. 74, 37. δραπέται καὶ λελοιπότες τὴν τάξιν πόδες. 75, 13. ὃ τὴν ἀπὸ στρατοπέδε μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non ſolum aciem, ſed urbem adeo ipſam deſeruit. 76, 14. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41. τάξις τῇ λόγε, ratio, ſumma rerum capita ordinandi, conſtruendi in oratione. 83, 17. 24. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδε ἔλιπε. 89, 38.

ταπεινῶν.] ὃ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τὰς νῦν ἐπηρμένας. 87, 24.

ταραχή.] ἐμπίπτουσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αἰτοῖς ἐνεδίδε πολέμε καὶ ταραχῆς. 65, 22.

τάττειν.] τάττομεν, εἶναι δίκαιον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4. ἐν ἅπασι τέ-

σι τέτοις τέταγμαι, in his omnibus meae quoque ſunt nonnullae partes. 29, 15. Ἀριστείδης ὁ τὸς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησι. 31, 20. ὅτι ταχθείη λέγειν, ſibi mandatum fuiſſe dicere, locatum velut in ſubſidiis. 34, 24. φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν. 90, 20.

ταφὴ.] ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τὸς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα. 87, 31.

τάφος.] μετασία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, de oratore funebrem orationem dicturo. 75, 14. αὐτὸς τὸς τάφους τῶν προγόνων ἂν οἴεσθε ἀναζενάξειν. 90, 29.

ταφρεύειν.] τάφρους τὰς περὶ τὸ τεῖχη καλῶς ἐτάφρευσε. 87, 29.

τάφρος.] τάφρους ἐξεργάζεσθαι. 58, 9. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε. 87, 29.

ταχὺ γὰρ ἂν εἴασε, oratio cavillatoria: hic nimirum ſcilicet, (cum irriſione et contemtu, atque inficiatione) permiſiſſet. 26, 3.

τειχίζειν.] τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33. λιμένα τειχίζειν. 69, 29. it. 70, 24.

τειχοποιὸς. 55, 42. ἄρχων τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν. 57, 15.

τεῖχος.] τειχῶν ἐπισκευὴ, in ſenſum flagitioſum detortum. 11, 36. ἀπόθεν τὸ τείχος, diſtans a moeniis urbis. 14, 12. ἀνασῆσαι τὸ τεῖχη. 41, 41. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. τεῖχος βόρειον. 51, 17. νότιον. 51, 27. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33. κατασκαφὴ τειχῶν. 76, 2. τάφρους τὰς περὶ τὸ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε. 87, 29. περιχαρακῶν τὸ τείχη. 87, 30.

τεκμήριον.] ἀγοραῖα τεκμήρια. 17, 36.

τέκνον.] μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν, γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes. 69, 15.

τεκτονεῖον, officina fabrilis. 17, 32.

τεκτονικὴ. 82, 25.

τελεῖν.] συντάξεις τελεῖν. 66, 40.

τελευταῖος.] τὸ τελευταῖον, nuper admodum. 85, 36.

τελευτᾶν.] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiae. 64, 37. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. ἀδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τὰς προσήκοντας παραγίνεσθαι. 87, 22. ἃ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος. 90, 21.

τελευτὴ.] ἡ τῶν μυσῶν τελευτὴ in ostentis habita. 72, 12. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. 88, 1. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τὸ λέγω. 90, 14.

τέλος, vectigal. τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. τέλος πρίασθαι, redimere vectigal. ibid. τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πορνικόν. ibid. τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν. 69, 29. τέλη πεπραχότας. 70, 24.

τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους. 17, 3.

τέμενος.] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζῃ τεμένη θεοῦ. 69, 25.

τέμνειν τὰ τόμια. 39, 36.

τέρας.] μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου. 29, 26. τερατείας τοῦ τρόπου. 48, 37.

τερατεύεσθαι. 76, 23. ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος. 13, 29. τερατεύεσθαι τῷ σχήματι. 34, 25. τερατεύεσθαι, mentiri, vana loqui. 41, 9.

τετρακόσιοι (οἱ). 51, 37.

τέτταρες.] ἀποζεῖν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17.

τέχνη.] σκυτοτομικὴ τέχνη. 14, 1. τέχνας τῶν λόγων τὰς νέας διδάσκειν. 16, 31. Φιλανθρωπία τῆς τέχνης 30, 14. ἀνόσιοι τέχναι τῶν λόγων. 49, 10. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τὰς νέας. 49, 11. λύειν τὰς τέχνας, ſtrophas eorum evertere, et ſubterfugia occludere. 57, vlt. ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας, coñari leges cavillationibus ſophiſticis et arceſſitis interpretationibus eludere. 58, 33. τέχναι Δημοσθένες. 81, 32. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς ἀσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

τεχνίτης λόγων. 24, 19. et 82, 30.

τηλία.] διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, ἔ ἡ τηλία τίθεται. 8, 22.

τηλικοῦτος.] τοσοῦτος καὶ τηλικοῦτος ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικασῶν θορύβες. 24, 40. ἐπεσεράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν. 74, 16. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης. 74, 27.

τιθέναι.] τίθεσθαι ὅπλα, in armis eſſe, vel in caſtris. 5, 3. διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, ἔ ἡ τηλία τίθεται. 8, 22. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. τίθησι νόμον ἀδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ — 59, 37. προσκεφάλαια ἔθηκε. 64, 27. μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν (Demoſthenes) ἐτίθετο. 76, 24. τιθέναι, fingere, ſupponere tantiſper et aſſumere pro certo et vero, quod dubium adhuc eſt. βάλλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι. 77, 6.

τίκτειν.] μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

τιμᾶν.] τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον. 3, 5. τιμῶμαι θανάτῳ, ipse mihi poenam mortis ultro irrogo. 29, 1. ἃ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen.

τιμαρχώδης.] πόρνας μεγάλας τιμαρχώδεις. 22, 28.

τίμημα.] τίμημα ἐπιγράφεσθαι. 3, 15. τίμημα ἐπέθηκαν (scil. γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4. ἐφθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31.

τίμησις, aestimatio litis. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16. ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis aestimationem. 82, 21.

τίμιος.] τότε ἦν ὁ θαλλὸς στέφανος τίμιος. 80, 37.

τιμωρεῖν.] τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17.

τιμωρία.] ἀπεθίζειν (dedocere) τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις. 5, 27. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. περιπίπτειν μετρίῳ τιμωρίᾳ. 24, vlt. μετελθεῖν τιμωρίαν. 68, 42. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, poenam dare. 85, 23. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν. 86, 13.

τίτθη.] ὑποκόρισμα τίτθης. 17, pen.

τοιοῦτος.] ὑπολαίβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. ἀφθονίᾳ ἐν τοιαύτῃ ὤν. 8, 40. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. ἐξαιρεῖτ' ἐν τὰς τοιαύτας φύσεις. 27, 12. ἀφεσᾶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9. προσρέπαιον τοιοῦτον. 49, 22.

22. τοιῶτον ἔθος παραδέδυκεν (clam irrepserat) ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. ἀδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων. 82, 31. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης. 84, 11. καταφεύγης ἐπὶ τὰς τοιάδε λόγους. 85, 23. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων. 88, 19.

τόκος.] τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

τόλμα.] ἐπιλείπειν αὐτὰς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16. τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου. 29, 26.

τολμᾶν, a se impetrare. 8, 31.

τολμηρὸς.] φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

τόμιον.] τέμνειν τὰ τόμια. 39, 36.

τόνος φωνῆς. 83, pen. 84, 6.

τοξότης.] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. 51, 19.

τόπος.] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον. 14, 11. τόπος ὁ ἐπὶ Θράκης, regio circa Thraciam. 29, 20. et 64, 9. μετενεγκεῖν τὸν τόπον, jubere aliquid fieri, non suo in loco, vbi per leges necesse erat id fieri, sed in alio illegitimo. 58, 31. ἀπεδέδεικτο τόπος. 59, 34. μεταλλάττειν τὸν τόπον, ἀ τὸν τρόπον. 65, 1. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. ἀ. 83, 10. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

τοσοῦτος.] πολιὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38. τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαζόντων θορύβους. 24, 40. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset. 33, 35. ῥώμην (vim, potentiam in republica) τοσαύτην λαβών. 39, 28. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12.

τότε ἦν ὁ θαλλὸς στέφανος τίμιος. 80, 37. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε. 81, 18.

τἔνομα. vid. ὄνομα.

τῦτο sine necessitate iteratum, 3, 21. v. etiam in ἔτος.

τἔψον. vid. ὄψον.

τραγικὸς ποιητής. 86. 38.

τραγῳδός.] τραγῳδῶν γινομένων. 59, 23. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. 75, 26. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι 83, 11.

τράπεζα.] τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστυ ποιεῖσθαι. 31, 14. τραπέζης ἐδὲν φροντίζειν, immemor esse jurium commensalibus, convivis, debitorum. 52, 35. ἔφησθα τὲς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85. vlt.

τραῦμα] τραύματος γραφῆ ὐδ' ἐπεξιών. 40, 27. γράφεσθαί τινα τραύματος γραφήν. 40, 28. τὰ περὶ τὴν τᾶ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος. 84, 21.

τράχηλος.] μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

τρεῖς, τρία.] πολιτεῖαν τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογῦνται. 1, 18. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. ὁρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30. Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνυς. 80, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη. ὅταν εἰσὶη παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

τρέπειν.] τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον. 7, 21. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν. 12, 27. τροπὰς τραπόμενος πλείυς τᾶ εὑρίπυ. 66, 27. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τὲς νεανίσκυς) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῆ τύχῃ. 75, 33. τρέπειν, detorquere, conferre in aliquem. 86, penult.

τρέφειν.] ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα. 4, 22. ὡς ὁμῶ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέρεισι δόμοισι.

μοισι. 21, 12. ἐνδυκέως τρέφειν. 21, 28. παιδαγωγὸς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32. ἀργίαν εἰρήνη δ' τρέφει. 49, 39. ὁ δῆμος τὸς νεανίσκος μέχρις ἥβης ἔτρεφε. 75, 32. πειθὼ τρέφειν. 90, 13.

τριάκοντα.] ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδ. 6, 12. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένοις. 38, 14. εἰς τὸς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τῶ δήμε καταχειροτονίαν, vendidit. 61, 6. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3.

τριακόσιοι.] τοξότας τριακοσίες Σκύθας ἐπριάμεθα. 51, 19.

τρίζειν τὴν κεφαλήν, de dicturo. 34, 26.

τριήραρχος.] λογογράφος ἐκ τριηράρχε ἀνεφάνη. 78, 26. ὑφαιρεῖσθαι τριηράρχες. 85, 30.

τριήρης.] πλοῖμος τριήρης καὶ ἐντελής. 51, 32. τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. 58, 10.

τρίμηνος, (ἡ) scil. προθεσμία. 63, 34.

τρίτον.] τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus. 2, 1. 7.

τρίτος.] συνεχῶς ἔτος ἤδη τετὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16.

τριττὺς.] ἃς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱρεῦνται. 58, 7. ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc.

τρίχες.] ἕλκειν τῶν τριχῶν. 49, 19. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo. 75, 2.

τρόπαιον.[μὴ τρόπαιον ἰστᾶτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσε ὀρχήσρᾳ, nolite aliquid in scena, per Liberalia, agere, quod monumento ad posteros vestrae sit ignauiae, eosque doceat, vos ab impuro, imbelli homine

homine victos, eique obnoxios ita fuisse, vt nil ei possetis roganti negare. 75, 40.

τροπή.] τροπὰς τραπόμενος πλείας τῆ εὐρίπου. 66, 27.

τρόπος.] διοικῶνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. τρόποι τῆς πόλεως (nam pro οἱ νόμοι περὶ legendum est οἱ τρόποι). 2, 10. ἀντεξετάζειν τὰς τρόπας τινός. 6, 2. ἀκοσμία τῆ τρόπου. 27, 3. τερατεία τῆ τρόπω. 48, 37. διαμαρτάνειν πλεῖστον τῆ τρόπου. 49, 5. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores specto. 64, 41. μεταλλάττειν τὸν τόπον, ἢ τὸν τρόπον. 65, 1. χρῆσθαι τῷ ἑαυτῆ τρόπῳ, sequi suam naturam. 77, 6. πλῆτος ἀδεὶς τρόπω πονηρῷ περιεγένετο. 78, 30. ἐπανάγειν αὐτὸν κελευετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

τροφή.] ἐπικρεῖν τῆ ἀναγκαίᾳ τροφῆ. 4, 38.

τρυπᾶν.] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη ὅτῳ δοκεῖ (πορνεῦσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή. 11, 34.

τρυφᾶν, delicias facere. 56, 35.

τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debitae nancisci. 9, 22. οἱ τἀληθῆ λέγοντες ἀκωλύτως λόγῳ τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. ἐφ' οἷς γέλωτες ἂν οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, pen. σωτηρίας καὶ ψήφῳ τυχεῖν. rectene habet? 43, 28.

τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. δημοσίᾳ μάλιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur. 1, 19. sq. τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος. 66, 22. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι. 66, 23.

τύραννος.] ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. δημοκήρυκες Φαλαίκῳ, τῆ Φωκέων τυράννῳ. 45, 20. τύραννοι in Ponto quinam sunt? 78, 17.

τυτθὸς, paruus. 21, 13.

τύχη.] περιελὼν αὐτῷ τὴν τύχην ἑτέρῳ περιθείη. 34, 39. τῷ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τῷ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη. 52, 34. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. ibid. σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τὰς νεανίσκας) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7.

Υ.

ὕβρις.] ὕβρεως νόμος. 3, 9. γραφὴ ὕβρεως. 3, 12. ἐφ' ὕβρει, quo dedecoretur. πιπράσκειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει. 5, 5. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. 16, 25. ἐπωβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25. ὕβριν τῷ σώματος πεπρακὼς, (id est τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν) qui corpus ipse suum vendidit, quo ei illuderetur. 26, 41. περιελεῖν τινος τὴν ὕβριν. 41, 40. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit — h. e. triginta minis placari se passus est, vt toleraret iniuriam sibi impositam, neque iure eam persequeretur, et populi quoque suffragium aduersus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8.

ὑβριστὴς.] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν ἐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.

ὑβριστικὸς.] κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87, penult.

ὕδωρ.] ἀποδοθέντος αὐτῷ τοῦ ὕδατος, aqua ad dicendum infusa. 23, 20. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν. 43, 15. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26. ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ. 82, 13. τὸ δεύτερον. 82, 14. τὸ τρίτον. 82, 16.

υἱὸς.] υἱὸν ἐποιήσατό σε: mos erat, vt, qui liberos infantes relinqueret, vita decedens, virum aliquem nobilem, fortem, fidum, pro filio adoptaret, qui tutor esset paruulorum; sic Amyntas Iphicratem, Macedoniae rex, imperatorem Atheniensem, adoptauit. (nisi id. fuit blandimentum mendax Eurydices.) 32, 3.

ὑμετερόνδε, ad vos, ad aedes vestras: subaudi δῶ, vel δῶμα. 21, 14.

ὑμέτερος.] ἐντυγχάνη τοῖς ὑμετέροις παισί. 2, 25. ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. ὑμέτερος, cum ad vnum est oratio. ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι, in tuis tuorumque parentum aedibus. 21, 12. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν. 24, 39. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι. 25, 8. θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. 27, penult. κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. 62, 5. δόγμα εἰσέφερον κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27.

ὑμνεῖν, multis verbis crepare, iactare, concelebrare. 18, 41.

ὑπάγεσθαι.] ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23.

ὑπακούειν, de teste ab actore vocato, cum sui copiam iudicibus facit, et comparet. 7, 21. 33. ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse iudicio huic, audiendi causa. 61, 32.

ὑπανα-

ὑπαναγινώσκειν, praelegere. 42, 25.

ὑπάρχειν.] ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα. 25, 29. ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας, beneficiis aliquem promereri. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρί. 31, 31. ὑπηργμένας εἴς τινα ὑπηρεσίας, officia dudum ante praestita. 42, 23. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, vlt.

ὑπάρχοντα, substantiue positum, bona, facultates. καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda. 45, 27.

ὑπὲρ, constructum 1) cum genitiuo. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, eius causa, pudefieri. 4, 35. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ. 11, 15. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφίεῖσθαι, ὧν ἡ δίωξις ἦ, de solis illis iudicare, quae incusata sint. 22, 12. κακοήθειαν λεγόμενα ὑπὲρ τοῦ πράγματος. 23, 42. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπέρ τινος. 30, 31. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ὤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22. ζηλοτυπίαν ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας. 65, 16. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, vlt. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. 2) cum accusatiuo. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3.

ὑπεραγανακτεῖν.] ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι. 9, 13.

ὑπερα-

ὑπεραισχύνεσθαι. 5, 21. et 75, 9.

ὑπερβαίνειν, 1) contemnere, violare. ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας. 23, 30. ὑπερβαίνειν τὲς νόμες. 58, 30. 2) silentio praeterire, dissimulare. 61, 8. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν. 63, 29.

ὑπερβάλλειν ὄρος. 66, 6.

ὑπερβολὴ.] τίνας ἐκ οἰόμεθ' αὐτὲς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολήν. 25, 34. ὑπερβολήν τινα ἑαυτῷ παλαιότητος καὶ πλήθες ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (summo cum dedecore) κεκολακευκότα Φίλιππον. 62, 19.

ὑπερεκθεραπεύειν τινά. 48, penult.

ὑπερεπαινεῖν. 67, 25.

ὑπερηφανία, iactantia, immodestia orationis. 31, 7.

ὑπερήφανος.] ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν. 10, 29. et 11, 16.

ὑπερκατεγέλασον. 81, 29.

ὑπερμέγεθες. 54, 31.

ὑπερόπτεσθαι τὸν ὅρκον. 10, 18.

ὑπεροχᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτῷ σῶμα, contemnere dedecus ad se proficiscens e pollutione sui corporis. 16, 25.

ὑπερορίζειν.] ὑπερορίζεσθαι, deportari extra terminos patriae. 72, 22. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τὲς λίθες, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36. ὑπεροριζειν. 89, 36.

ὑπερόριος ἀρχὴ, foris. 3, 34. penult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiae studio fabellas de rebus extraneis. 34, 29.

ὑπερπηδᾶν τὸν νόμον. 55, 29. τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29.

ὑπερφρονεῖν ἱστορίας τὸν δῆμον, literis antecellere plebeculae, contemnere plebem. 19, 42.

ὑπεύθυ-

ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ μάρτυς. 51, 3. καθιερῆν τὴν οὐσίαν ἐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων. 56, 41.

ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, poenam dare. 85, 23.

ὑπηρεσία.] ὑπηργμένας εἰς τινα ὑπηρεσίας. 42, 23.

ὑπηρετικὸς.] ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν. 37, 31.

ὕπνος, locus ille Homeri, vbi agitur de somno Achillis super tumulo Patrocli. 20, vlt.

ὑπὸ, constructum 1) cum genitiuo. δελεύειν ταῖς αἰσχίσαις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν ἁδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τῆ ἑαυτῆ βίᾳ. 13, 3. πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένες. 23, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35. ἠρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς. 47, 8. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν. 69, 31. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων. 70, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8. παρισάναι καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὑτοῦ. 86, 25. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθημέρου ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείᾳ πάγῳ βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34. 2) cum Accusatiuo. σοῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. τὰ μέγι-

σα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον. 56, 31.

ὑποβάλλειν, pro fundamento ſupponere. 4, 19. occurrere alicuius orationi cum refutatione, obloqui. 12, 15. ὑποβαλῶ (ſubiiciam, ſuppeditabo) σοι ἕτερον λόγον. 17, 9. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrite ei ſic. 57. 6. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν. 60, 24. ὑποβάλλειν ἑαυτόν τισι. 66, 25. ὑποβάλλειν. 83, 34.

ὑπογενειάζειν, mentum alicuius ſubiecta manu mulcere. 9, 20.

ὑποδειλιᾶν. 26, 1.

ὑποδοχή.] ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, vt, vbi Philocrates dicendi agendiue finem faceret, ibi ſuccederet ei Demoſthenes, quaſi triarius et ſubſeſſor, eiusque partes agendique dicendique ſuſciperet atque exſequeretur. 62, 32. Sed v. ibi dicta in annotatione. dubia enim eſt ea lectio, vereorque, ne ſit ἀποδοχὴν leg.

ὑπόθεσις, argumentum, propoſitum, cauſa praeſens. ἵν' ἐπὶ τῆς ὑποθέτεως μένω. 64, 31. ἀποπλανᾶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 81, 11.

ὑποκεῖσθαι.] ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20.

ὑποκηρύττεσθαι.] ὑποκηρυξάμενοί τινες τὰς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, ſub praecone. 59, 25.

ὑποκόρισμα τίτθης. 17, penult.

ὑποκρούειν, cubito aut calce ferire, et ſic a ſtatione oratorum, a pegmate, depellere, vel et interloquendo obſtrepere, impedire dicentem. 5, 34.

ὑπολαμβάνειν.] ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. ὑπολαμβάνειν τι εἴς τινα, dictum aliquod de aliquo accipere, interpretari, ſuſpicari in eum coniectum eſſe. 22, 28. ὑπολαμβάνειν ὁρᾶν, fingere ſibi animo, quaſi coram cernas. 25, 2.

ὑπολο-

ὑπολογίζεσθαι. 28, 2. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας. 82, 4.

ὑπόλοιπος.] ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. 62, 6.

ὑπομένειν.] Φωνὴν τῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν, inauditum damnare. 28, 6. κρίσιν ἐχ ὑπομένειν. 29, 4. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀΦόρητον ὄντα. 30, vlt. ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.

ὑπομιμνήσκειν.] πειράσομαι διὰ κεΦαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. ὑπομιμνήσκοντος τὸς καιρὸς, me ad memoriam veſtram reuocante. 62, 15. ὑπομιμνήσκειν κακῶν, mala in memoriam reuocare. 75, 42.

ὑπόμνημα (ſcil. τῆς ἀρετῆς τῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν Φιλοτιμίας τῦ δήμυ) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta. 60, 17.

ὑποπίπτειν τινὶ, ſubmittere ſeſe alicui, humiliter eum venerari, velut ſamulari et ancillari. 70, 1.

ὑποπτήσσειν ἀξίωμά τινος. 42, 1.

ὑποσιγᾶν. 50, 2.

ὑποσιωπᾶν. 88, 7.

ὑπόσπονδος.] ὑποσπόνδυς ἀΦίεσαν. 66, 15.

ὑποτέλλεσθαι, diſſimulare, celare. 37, 14.

ὑπόσχεσις.] ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, fallere promiſſionem, verbis fidem nullam ipſa re adſtruere. 20, 10.

ὑποτέμνειν.] ὑποτέμνεσθαι τὸς χρόνυς, occupare, feſtinatione praecidere tempora. 63, 17. ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. 77, 26.

ὑποτιθέναι.] ὑποθέσθαι, ſibi proponere, aut praefari, ſe facturum, dicturum, ſcripturum eſſe. 6, 1. ὑποτίθεσθαι, ante commemorare. 41, 28. ὑποτιθέναι, praefari, praemittere. 49, 15. oppignerare. ὑπέθεσαν αὐτῷ τὸ ταλάντυ (pro talento debito) τὰς δημοσίας προσόδυς καὶ τόκον ἤνεγκαν. 68, 25,

ὑποτρέχειν.] ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ, sese ei applicat. 76, 40.

ὑπότρομος. 76, 18.

ὑποφέρειν.] ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν. 12, 37.

ὑποψία.] ἐν πλείστῃ ποιεῖσθαι ὑποψίᾳ, adducere aliquam rem in maximam suspicionem, de ea, vt admodum periculosa, dehortari. 2, 19. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 32. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας. 24, 6. ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. 28, 12.

ὑπτιάζειν, superbo gressu incedere, capite resupinato, et vultu contemtum in alios significante. 18, 34.

ὗς.] ὗς ἀγρίας κυνηγετῶν. 90, 7.

ὕστερος.] σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus obsecunda. 57, 11.

ὑφαιρεῖσθαι.] ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. quam belle causam judicibus, quasi furtim, eripuisset. 25, 3. ὑφαιρεμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων 56, 25. ὑφαιρεῖσθαι τὰς καιρὰς τῆς πόλεως. 63, 12. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν. 74, 13. ὑφαιρεῖσθαι τριηράρχους. 85, 30.

ὑφίσάναι.] οὐκ ὤκνησε ταῦτα, ἀλλ' ὑπέστη, non recusauit haec, non defugit, sed assensus est et sustinuit. 6, 30. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26.

ὑψηλὸς.] εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24.

Φ.

Φαίνεσθαι.] ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. 7. 35. κηδεμὼν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15.

Φάναγ.] ἐδ' ἂν Φησιν ἐν Βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι. 45, 8. ἐκκαλύψειν μέ Φησι προσελθών. 61, 28. διαλέγεσθαί Φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τὰς θεὰς, οὐς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. διαδικασίαν ἔΦη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. 74, 19. ὥς Φασιν οἱ παράλιοι. 76, 35. ἔΦησθα (pro ἔΦης) τὰς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, vlt. ἃ κηλεῖσθαί Φησι τὰς ἀκροωμένας, ἀλλ' ἀπόλυσθαι. 86, 18.

Φανερὸς.] δέδεικται Φανερὰ ὁδός. 13, 5. ἐπειδὴ ἐκ τῆ Φανερᾶ τὴν πόλιν ἄνθρωπος ἐκ ἠδύνατο σΦῆλαι. 71, 20. κονδύλων ἴχνη ἔτι Φανερά. 84, 22.

Φανερῶς.] ἐπιδείκνυσθαι Φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38.

Φαρμακοπώλης. 76, 36.

Φάσκειν.] Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν Φάσκων. 72, 14.

Φατρία. 47, 39.

Φέρειν.] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τἔνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. *Φέρων*, cito, expedite, alacriter, agiliter, magna cum contentione. 25, 4. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα. 28, 19. εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ὠχόμην Φέρων. 36, 18. στρωματόδεσμα Φέροντες. 41, 10. *Φέρειν εἰς ἀπολογίαν*, fui purgandi ergo afferre. 58, 36. *Φέρων* redundans, cum significatione tamen alicujus contentionis. εἰς τἆτο Φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. 65, 24. *Φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτῆ Φύσιν*, ad antiquum relabi, reverti ad ingenium suum. 66, 20. *Φέρων*, vltro. 66, 26. ὑπέθεσαν αὐτῷ τἆ ταλάντα τὰς δημοσίας προσόδες, καὶ τόκον ἤνεγκαν. 68, 25. μήτε γῆν καρπὸς Φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην Φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. 74, 6. προσέμιξε Φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύω τῇ

τῇ πόλει. 74, 24. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33. ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. 87, 13. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, ἃ φέρομεν. 88, 17. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8. ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν φόβον. 89, 35.

Φέρνη.] Φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22.

Φεύγειν.] ἀπεχθείας φεύγων. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω 23, 34. παρατήσειν τῷ μὲν Φεύγοντι θαρρεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39. οἱ τἀληθῆ λέγοντες ἃ κωλύουσι λόγῳ τυχεῖν τὸν Φεύγοντα. 28, 8. ἀπεχθείας Φεύγειν 41, vlt. τὰς δὲ εὐσέβειαν Φυγόντας κατήγαγον 72, 3. πρὸς τὸ τῆ κατηγόρῳ βῆμα, — πρὸς τὸ τῆ Φεύγοντος: nam tribunal geminum erat, in altero ſtabat actor, in altero reus. 83, 32.

Φήμη.] ἀφελέσθαι ἔτε τὴν ἀλήθειαν, ἔτε τὴν ἐν τῇ πόλει Φήμην. 7, 30. locus de fide famae publicae agitatus. 17, 36. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται Φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. διαγγέλλει ἡ Φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. μαντεύεται ἡ Φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ibid. Φήμη, dea. Φήμης ὡς θεᾶ μεγίστης βωμὸς ἱδρυομένης. 18, 10. Φήμης et συκοφαντίας differentia. 47, 20. Φήμη δημοσία θύομεν ὡς θεᾷ. 47, 25. Φήμην προσποιεῖσθαι, ſibi conſcicere famam. 50, 26.

Φθάνειν.] Φθάνειν ἐπὶ ὄνομα 89, 14.

Φθέγγεσθαι.] τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα Φθεγξάμενοι μὴ μισηκακεῖν. 83, 37.

Φθονεῖν.] ἐφθόνησέ μοι ταῖς διαβολαῖς, in ipſis criminibus, quorum me incuſat, mihi invidet, et laudes, ſi quae his ipſis inſunt criminibus, mihi detractum it. 29, 24.

29, 24. ἐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31.

Φθόνος.] ἀνωμαλίαν αὐτῷ καὶ φθόνον. 35, 6.

Φθορά.] ἔνοχος ἔσω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36.

Φιλανθρωπία.] *Φιλανθρωπία τῆς τέχνης*, ſtudium et liberalitas alicujus erga artem aliquam, eique arti deditos. 30, 14. καταφρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τὰς λόγας. 33, 18.

Φιλάνθρωπος.] πάθος φιλάνθρωπον. 19, 17. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων. 89, 13.

Φιλανθρώπως.] παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23.

Φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ, communi conſilio et concordia ſodalibus conjunctiſſimis digna furari. 15, 32.

Φιλία.] ἀναβάλλεται τὰς τῆς φιλίας λόγας εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονεῖσαν ἡλικίαν. 19, 34. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν. 24, 26. περὶ πλείονος τὴν τότε φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29.

Φιλιππίζειν, ſtudere Philippo. *Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν Φάσκων.* 72, 14.

Φίλος.] ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων. 21, 2. συνήθεια τῶν φίλων, conſuetudo cum amicis. 48, 27. πατρικὸς φίλος. 61, 3.

Φιλοτιμία εἰς τὰ καλά. 23, 8. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν ἐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. ἁρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν. 57, 10. *Φιλοτιμίαν κτᾶσθαι*, gloriam ſibi parere. 60, 4. καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε. 90, 2.

Φιλότιμος.] *Φιλοτιμότερον ἔζομεν τὸς παρανομῶντας ἐξετάζειν.* 27, vlt. τὰς φιλοτίμως καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

Φίλτατος.] ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ σέργων. 64, 42.

Φιμὸς. 9, 9.

Φοβεῖν.] *Φοβεῖ* τὸς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4.

Φοβεῖσθαι.] *Φοβηθέντες*, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν *Φοβηθείς*. 65, 9. *Φοβέμενοι* τὸν ἔλεγχον. 67, 37. βέλει σε θῶ καὶ *Φοβηθῆναι*. 77, 6.

Φόβος.] ἐπαρτῶν *Φόβος* τοῖς ἀκροωμένοις. 25, 5. τὸν περιστάντα αὐτὸς *Φόβον*. 73, 16. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ *Φόβος* καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν *Φόβον*. 89, 35.

Φοινικὶς.] *Φοινικίδας* περιεπέτασε. 64, 27.

Φοιτᾶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4.

Φονικὸς.] ἐν ταῖς *Φονικαῖς* δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35.

Φόνος.] *Φόνε* δικαίε μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βέλοιτο, ἥπε ἀδίκε γε φυλάξαιτο. 39, 41. *Φόνος* committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ ὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας. 39, 42.

Φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

Φορμοῤῥαφεῖσθαι.] *Φορμοῤῥαφέμεθα* ἐπὶ τὰ σεναί. 77, 27.

Φόρος.] Ἀριστείδης ὁ τὸς *Φόρος* τάξας τοῖς Ἕλλησι. 31, 20. *Φόρος* τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν. 90, 20.

Φορτικὸν.] ταῦτα δὲ λέγω ὐ τῷ *Φορτικῷ* ἕνεκα, non quo aut vos, aut illum, de quo loquor, offendam orationis importunitate. 6, 26. τὸ *Φορτικὸν* h. l. est proteruia linguae, oris petulantia, cum tu immeritum, nulla prouocatus injuria, laedere et lacessere probris gestis.

Φρονεῖν.] ἀκμάζειν τῷ εὖ *Φρονεῖν*. 4, 16. ἀναβάλλεται τὸς τῆς Φιλίας λόγος εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ *Φρονοῦσαν* ἡλικίαν. 19, 34. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν

γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. φρονεῖν, sibi conscius eorum, quae agat, et quare agat, esse, consulto et deliberato agere. ὁρώντων, φρονέντων, βλεπόντων ὑμῶν. 67, 10.

φροντίζειν.] τραπέζης ἐδὲν φροντίζειν. 52, 35.

φρερά.] ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρερὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. φρερὰν εἰσάγειν. 73, 30.

φυγὰς ἀπ' ἐπαγγελίας γεγένηται. 65, 4.

φυγή.] ἐφόδια τῆς φυγῆς. 24, 29. φυγή, tota multitudo exsulum, velut corpus aliquod aut collegium exsulum. ἠρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati. 47, 8. σχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρέσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄρισα. 49, 4. ἐφόδια φυγῆς τινα ἀποσερεῖν. 50, 25.

φύλαξ.] ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων. 2, 3.

φυλάττειν.] φυλακτέον p. 1, 23. ambigue positum est, vt primo quidem loco accipi debeat pro *cauendum est*, altero pro *obseruandum*. ἀβελίαν φυλάττεσθαι. 38, 5. φόνα δικαίᾳ μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βέλοιτο, ἥπερ ἀδίκᾳ γε φυλάξαιτο. 39, 41. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. σπλάγχνα φυλάττειν. 76, 27.

φυλέτης.] φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις. 5, 22.

φυλή.] ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem tribuum. 57, 37. ἃς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc. ὅταν ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, οἷον τάφρος ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. 58, 10.

φύναι.] ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον. 25, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 72, 24.

72, 24. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4.

Φύσις.] ὅταν ἡ φύσις τῷ ἀνθρώπῳ εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν. 21, 38. ἐξαιρεῖτ' ἂν (exterminate) τὰς τοιαύτας φύσεις. 27, 12. μακαρίζειν φύσιν τινός. 33, 28. φύσις ποιεῖ κακὸς, ἢ χρηστὸς, ὁ Μακεδονία. 48, 30. προδότης ἐκ φύσεως. 50, 20. ἀδεὶς ὑμῶν ἔτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. 66, 20. μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γενὰς ποιεῖσθαι. 69, 15. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. θεωρῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. 76, 28. ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. 79, 32. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φυσει δαπάνης. 85, 8. ἀφομοιοῖ με τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσι. 86, 17. φύσις, in genium, solertia a natura indita. 86, 20. 24.

Φωκικὸς.] Φωκικὲς ξένους διαβιβάσας. 66, 12.

Φωνὴ.] Φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχεσθαι. 26, 1. Φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν. 28, 6. ἀδὲ ὅθεν τὴν Φωνὴν προίεται. 31, 20. μήθ' ὅθεν Φωνὴν ἀφήσει. 40, 1. τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ Φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. Φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ αἰότιον ἐντεινάμενος. 49, 15. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ Φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. Φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ. 70, 29. Φωνὰς μόνον ἐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (dii). 72, 9. τόνος Φωνῆς. 83, penult. 84, 6.

X.

χαίρειν.] χαίρειν δικαίοις λόγοις. 28, 10. χαίρειν κολακευόμενος. 87, 18.

χαλεπὸς.] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾴδιον. 1, 13. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ, saeui, immites, implacabiles. 26, 5. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30.

χαλκῆς.] τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33.

χαλκοχιτών. 80, 21.

χαράδρα.] χαράδρα Νεμεᾶς καλουμένη. 50, 36.

χαρακῆν. 73, 29.

χαρίζεσθαι.] χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cuius auctor ignoratur. 87, 12.

χάρις.] τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. 28, 21. πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos popoſcerim. 51, 6. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν. 59, 28. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10. χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος, gratia, beneficium, cuius auctor ignoratur. 87, 12.

χεὶρ.] τὰς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. 1, 24. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν. 4, 25. ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων. 4, 29. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτῶ χεῖρα τὰ ἱερά: de iuraturo. 16, 15. εἰς χεῖράς τινος καταστῆσαί τινα. 32, 1. ἀνακροτεῖν τὰς χεῖρας. 33, 36. τιμωρεῖν καὶ ποδὶ, καὶ χειρὶ, καὶ Φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. ἐὰ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικασῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ Φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται (peremerit), τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν.

πτομεν. 88, 38. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90. 10.

χειροτονεῖν.] gemina via ad honores, λαχὼν, ἢ χειροτονηθείς, et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragia collatum. 15, 11. ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, vlt. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν. 57, 19. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι. 57, 25. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν. 69, 31.

χειροτονητὸς.] χειροτονητὴ ἀρχή. 3, 35. pen. 16, 6. et 55, 40. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23.

χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βουλεύειν, suadere scelus, et exsequendi modos demonstrare. 43, 30.

χείρων, improbus, nequam, conscleratus. χείρων γένηται τὴν ψυχήν. 60, 15.

χίλιοι.] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 51, 25. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta tyranni puta. 87, 20.

χιτωνίσκος μαλακός. 18, 30.

χλανίσκιον.] τὰ κομψὰ χλανίσκια. ibid.

χολᾶσθαι.] ἀμφ' ἀτραγάλοσι χολωθείς. 21, 26.

χορηγεῖν.] χορηγεῖς ταῖς σαυτῆ ἡδοναῖς, sumtus erogas tuis libidinibus. 88, 12.

χορηγὸς.] χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν ὠσίαν τὴν ἑαυτῆ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. χορηγοὶ a populo constituebantur. 2, 37. χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτῆ βδελυρίᾳ. 8, 27. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30.

χορὸς.] ἐγκύκλιοι χοροί. 2, 23. προᾴδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς. 50, 4. κύκλιοι χοροί. 87, 5.

χρεία.] ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.

χρὴ.] ἀπειθίζειν τέτες χρὴ ταῖς τιμωρίαις. 5, 27. καθαρὸν ἔτω χρὴ τὸν βίον τῷ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἀκρατὴς ὢν ἃ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν). 20, 3. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὸς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.

χρῆμα.] νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. ἐξάγισα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34. κατατιθέναι χρήματα ἐν ἑητῷ χρόνῳ. 72, 1. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

χρηματίζειν προέδρως. 4, 10.

χρῆσθαι καταγελάσως τῷ σώματι. 5, 13. ἐπισάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικασηρίῳ. 56, 1. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. ἀπορῶν. ὅ, τι χρήσαιτο αὐτῷ. 66, 28. χρῆσθαι τῷ θεῷ. 71, 9. μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71. vlt. διὰ τέτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. ἔτε πόλις, ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβάλλῳ χρησάμενος. 76, 8. χρῆσθαι τῷ ἑαυτῷ τρόπῳ. 77, 6. παιδοποιΐᾳ ἔτω κέχρηται. 78, 33.

χρήσιμος, satis tolerabili, commoda facie, forma. 9, 20. opponitur τῷ ἀργαλέῳ τὴν ὄψιν, foedo, turpi.

χρησμὸς.] χρησμὸν λαμβάνειν. 69, 2.

χρησὸς.]

χρηστὸς.] ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίᾳ χρηστῷ προσέχεσθε. 25, 31. φύσις ποιεῖ κακὸς ἢ χρηστὸς, οὐ Μακεδονία. 48, 30. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς ἂν ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, vlt. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει 67, 42. τὸς χρηστὸς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12.

χρόνος.] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνῳ, valde prouecti annis, admodum senes. 7, 36. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ, date suffragium vestrum tempori diuturniori, h. e. iudicate, verius esse id, quod longissimi temporis fama confirmat, quam id, quod vnius diei testimonium assimulat. 13, 23. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσύτῳ, tanto tempore, quantum viuendo peregisset. 33, 35. παριέναι τὸν χρόνον. 34, 28. προυφαιρεῖν τὸν χρόνον, πρὶν — 36, 5. ἐκφορεῖν τὸς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον. 52, 36. ὑποτέμνεσθαι τὸς χρόνους. 63, 17. πικρότατος πάντων χρόνος. 68, 32. ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 71, 12. πρὸ τῦ καθήκοντος χρόνυ. 71, 29. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 72, 1. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικασηρίῳ 75, 20. διὰ χρόνυ λέγειν. 85, 20. χρόνων ἐγγεγενημένων. 85, 25.

χρυσίον.] χρυσίον βασιλικὸν, largitiones regis Persarum. 75, vlt. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον. 78, 18. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτῦ ἐπικέκλυκεν. 78, 29. χρυσίον ὑμῖν ἀ δώσω. μή με αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τῦ βασιλικῦ χρυσίυ. 88, 8.

χρυσόχερως, (Demosthenes Aeschinem sic appellauit.) de homine in margine exitii constituto, et citae magnaeque et extremae cladi reseruato, iamiam imminenti,

minenti, vt taurus, cui cornua iam ſunt inaurata, proximus eſt ſecuri ſacrificuli. 77, 12.

χρυσᾶς.] χρυσῷ ἐν ἀμφιφορεῖ, in vrna aurea. 21, 11. στέφανον χρυσᾶν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄσει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3. νῦν ὁ χρυσᾶς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.

χωννύναι.] ἔχωσαν τὰς λιμένας, humo aggeſta complanarunt portus. 69, 7.

χώρα.] φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33. ἐκπορθεῖν τὴν χώραν. 68, penult. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ. 68, vlt. καθιερεῦν τὴν χώραν. 69, 8. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21.

χωρεῖν.] τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει, tuam importunitatem civitas non capiebat. 77, 10.

χωρίον, — εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν. 14, 13.

χωρὶς λέγειν, de re quaque ſeorſim dicere. 5, 32. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et vnumquodque ſeorſim oratione tractare. 54, 3. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

Ψ.

ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, fallere promiſſionem, verbis fidem nullam ipſa re adſtruere. 20, 10. ἐψεύσθω,

σθω, (imperativ. perf. paſſ.) fefellerit fidem, fac. eum fefelliſſe. 23, 18. ἐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7. ψεύδεσθαι ἐλπίδας τινός. 34, 11. ἠγεῖται. ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. 48, 33. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριτα καὶ ἀσαφῆ πειτῶνται λέγειν. 67, 36. ψεύδεσθαι μεθ' ὅρκε. 67, 38. ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

ψευδὴς.] λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορέμενος. 29, 17. ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 11. συντάττειν κατά τινα ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. ἐρανίζειν ςεφάνες καὶ κηρύγματα ψευδῆ. 60, 4. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες. 62, 9.

ψευδολογεῖν, falſos rumores ſpargere, vel comminiſci. 43, 41.

ψευδομαρτυρία.] ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. 12, 19.

ψεῦδος ἐπιφέρειν. 59, 21.

ψηφίζειν.] κρύβδην ψηφιζόντων (ſi bene habet ea lectio) τῶν βελευτῶν. 5, 40. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὧν ἡ δίωξις ἦ. 22, 12. εὕρηκα ψηφίζεσθαι. 55, 2.

ψήφισμα.] γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἐπάγειν ψήφισμα. 42, 30. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα 55, 33. πραγματεία προτεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. νικᾷ ψήφισμα. 63, 21. μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα. 67, penult. προστάγματα τὰ ἐκ τῦ ψηφίσματος διεξιέναι. 75, 35.

παρα-

παραναγνῶναι τῷ ψηφίσματι τὸς νόμος. 82, 35. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τὸ ψηφίσματος. 87, 35.

ψῆφος.] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη ὅτῳ δοκεῖ (πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος), ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή. 11, 34. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ. 13, 23. ἐν τῇ ψήφῳ, in ſuffragatione ipſa, cum res deueniſſet ad ſuffragationem. 15, vlt. νικᾷν τῇ ψήφῳ. 39, 36. σωτηρίας καὶ ψήφου τυχεῖν. rectene habet? 43, 28. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον. 56, 31. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. ψήφῳ πρώτῃ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον. 82, 15. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, rogare iudices, vt ſecundum eam partem dent iudicium, cui ipſe fauet. 82, 17. 18. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους. 82, 20. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. 87, 13. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35.

ψυχαγωγεῖσθαι.] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ψυχή.] εὐγνώμων ψυχή. 19, 18. γένησθε τὰς ψυχὰς (id eſt κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἕξις τῆς ψυχῆς. 27, 2. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας. 39, 42. ἄσοργος τὴν ψυχήν. 47, 29. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὸς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέσησαν. 52, 26. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. 60, 13. χείρων γένηται τὴν ψυχήν. 60, 15.

Ω.

ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30. ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν. 47, 4.

ὠκύμορος, breuis aeui. 21, 22.

ὤνιος.] αἵματος ἡ ἀρετὴ ὠνία. 76, 27.

ὥρα, 1.) hora, tempus. ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. 2) pulchritudo, venuſtas. ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ, percellere, in admirationem rapere formae decore. 19, 4. καλλίσην ὥραν ὄψεως ἀκλεέσατα διαφθείρας. 22, 38.

ὡς, pari modo. 21, 29.

ὡσαύτως διελύθησαν in has, praedictas leges diſceſſerunt inter ſe reconciliati, lite peremta et ſublata. 10, 7. vel eo facto, hoc modo.

ὥστε.] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. ὥσ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, penult.

INDEX

LEGVM ET PSEPHISMATVM.

Διονυσιακὸς νόμος, de Liberalibus. 58, 36.

Leges de oratoribus concionaturis. 4, 40. 26, 27. 53, penult.

Leges de proſtitutione corporis meretricia. 2, 41. 3, 7. περὶ τῆς φθορᾶς vna, et altera περὶ τῆς προαγωγείας.

Leges de rhetoribus pro concione dicturis. 5, 31. ſq.

Leges de ſtudiis et artibus ſeruorum. 19, 24. ſq.

Leges Draconis, Solonis, aliorumque de pudore. 1, antepen. de diſciplina puerili. 2. tota.

Leges duae de renunciationibus coronarum. 58, 38.

Leges mortis poenam furi ſanciunt ipſi confitenti. 16, 10.

Leges περὶ εὐκοσμίας. 4, 8.

Leges περὶ τῶν ὑπευθύνων. 55, 5.

Leges Solonis de pudore mulierum. 26, 10.

Leges Solonis easdem poenas ſanciunt, et plane non exeunti in expeditionem, et relinquenti aciem. 78, 41.

Leges veniam in concione dicendi negabant flagitioſis et impuris. 1, 13.

Lex de corona aurea in theatro renunciata. 60, 9.

Lex de corruptis ingenuis. 2, 36.

Lex de iis, qui ipſi corpus vltro proſtituiſſent. 3, 31.

Lex de magiſtratibus, quomodo inire, gerere honores, et rationem de geſtis dare debeant. 55, 40. ſq.

Lex Hegemonis, de ſeparandis quibusdam honoribus. 57, 25.

Lex, ne civitate exeat peregrinandi ergo magiſtratus nondum reddita ratione. 56, 37.

Lex non ſinit in curia ejurare electiones a populo factas. 40 36.

Lex περὶ τῆς ὕβρεως. 3, 9.

Lex ſanciens, quauis concione aſſidere tribum ſorte ductam, quae curet leges obſeruari. 5, 21. 22. legem hanc verſ. 29. appellat τὸν περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν.

Lex vetans, magiſtratum, nondum reddita ratione bona ſua deo conſecrare, neque donarium dedicare, neque adoptari, neque teſtamentum ſcribere. 56, 39.

Lex vetans, quenquam coronari, nondum reddita ratione geſti honoris. 55, 20.

Lex vetans, vectorem amplius nauicularian exercere, qui in trajectu ad Salaminem nauem euertiſſet. 76 11.

Praeconii formula, cum praeco adoleſcentes, quorum patres pro patria dimicantes occubuiſſent, publice manumittuntur, et ephebi declarantur. 75, 32.

Pſephiſma Cephiſophontis. 37, 30.

Pſephiſma Demoſthenis, de legendis praefectis operum publicorum. 57, 37.

Pſephiſma Demoſthenis, de prohedria legatorum Philippi. 64, 32.

Pſephiſma in honorem Aeſchinis factum. 51, 1.

Pſephiſma, quo facultas data eſt legatis Philippi de pace commeandi. 29, fine. 30, 3.

Pſephiſmata quaedam ad pacem cum Philippo facientia. 34. et 35. it. 36.

INDEX
HISTORICVS IN AESCHINEM.

Acamas, Theſei filius. 32, 22.
Achaei deficiebant ab Alexandro. 77, 16.
Achillis et Patrocli amicitia. 18, 41. 19, 40.
Acragallidae. 68, 38. penult.
Aeginetarum cum Athenienſibus bellum. 51, 21.
Aglaocreon Tenedius. 30, 38. 44, 40.
Αἰγηὶς φυλή. 17, 40.
Alcibiadis mercenarii. 50, 35.
Alexander, fratrum Philippi natu maximus. 31, 33.
Alexander M. 24, 1.
Alexander Moloſſus, gener Philippi Macedonis. 88, 23.
Aleximachus ὁ πήληξ. 39, 11. 20.
Amphictyonum cum Cirrhaeis et Locris bellum. 68, 40.
Amphictyonum hiſtoria. 43. ſqq.
Amphidamas, cuius filium infantem Patroclus occidit. 21, 25.
Amphiſſenſes. 69, 26. 32. 70, 19. ad ſexageſimum ſtadium a Delphis habitabant. 71, 5.
Amphiſthenes. 10, 7.
Amyniades. 72, 12.
Amyntas, pater Philippi. 31, 31. 34. 32, 2. 26.
Amyntor Erchienſis. 36, 23.
Anaxinus Orita. 85, 36.
Andocides, legatus ad Lacedaemonios miſſus. 51, 22.
Andocidis Hermes. 17, 39.

Anticles Calliae, Euonymenſis. 8, 18.
Anticles iureconſultus. 23, 36.
Anticles ſtadiodromus. 22, 29.
Antiochus, ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν. 37, 31.
Antipater. 64, 5. et 77, 20.
Aphobetus, nouiſſimus fratrum Aeſchinis, fuit quaeſtor. 48, 7.
Apollodorus, aduerſarius Phormionis. 50, 23.
Archidamas, Lacedaemoniorum rex. 45, 39.
Archidemus ὁ πήληξ. 73, 21.
Archinus vnus e ducibus, qui populum e Phyle reduxere. 51, 40. 80, 34. et 82, 1.
Archiuorum cum Lacedaemoniis bellum. 51, 36.
Arignotus, Timarchi patruus. 14, 29.
Ariſtarchus, Moſchi filius. 24, 25. 48, 2. et 50, 24.
Ariſtides Euphileti, Cephiſienſis. 49, 8.
Ariſtides, exemplum ſummae continentiae et innocentiae. 31, 20. iuſtus. 4, 23. 79, 38. 90, 18.
Ariſtion Plataeenſis, filius Ariſtobuli, pharmacopolae. 76, 36.
Ariſtobulus pharmacopola. ibid.
Ariſtodemi, imperatoris Athenienſium, in Theſſaliam inuaſio. 65, 30. ſed ibi Stephanus, aut Wolf. vult Charidemi.
Ariſtodemus hiſtrio, legatus ad Philippum miſſus. 30, 13.
Ariſtogiton et Harmodius, poſſintne pro auctoribus paederaſtiae haberi. 18, 38. 19, 36.
Ariſtophanes Olynthius. 48, 42. 49, 6.
Ariſtophon Azenienſis. 9, 34. 22, 34. 73, 23. 81, 39.
Arizelus, Timarchi pater. 14, 29.
Arthmius Zelita. 90, 23.
Aſtyochus. 22, 20.

Athenienſium cum Aeginetis bellum. 51, 21.
Athenienſium cum Phocenſibus ſocietas. 70, 15.
Athenienſium cum Thebanis ſocietas belli. 73, 15.
Atridae. 80, 19.
Atrometus, pater Aeſchinis. 38, 18. 47, 35. 81, 25.
Autoclides. 8, 11.
Autolycus Areopagita. 12, 1.

B.

Batalus, cognomen Demoſthenis. 17, 42. 18, 28. 23, 27.
Boeotarchae. 74, 15. 39.

C.

Callias, Chalcidenſis, Mneſarchi filius. 65, 38. 66, 6. 20.
Calliſthenes, imperator Athenienſium. 32, 14. ob pacem cum Perdicca initam morte multatus. 32, 16.
Calliſtratus Aphidnaeus, vir facundiſſimus. 44, 33. et 46, 3.
Carion, perſona comica. 49, 16.
Cedonides. (Κηδωνίδης) 8, 11.
Cephalus, inſignis orator. 83, 40.
Cephiſodorus, ὁ τῦ Μόλωνος καλέμενος. 22, 37.
Cephiſodoti ſtrategatus. 60, vlt.
Cephiſophon Paeanienſis. 37, 30.
Cerſobleptes. 29, 21.
Chabrias, auctor victoriae ad Naxum. 88, 28.
Chaerondas archon. 57, 35.
Chares, infelix imperator Athenienſium. 37, 16. 30. 40, 10.
Charidemus explorator. 64, 33.
Charigenes, princeps ciuitatis Oritarum. 68, 21.
Chilon, Lacedaemoniorum nauarchus. 38, 23.
Cimon. 31, 2.
Cirrhaei. 68, 38. eorum et Locrorum cum Amphictyonibus bellum. 68, 40.
Cleaenetus chorodidaſcalus. 14, 9.

Cleobulus, Glauci filius, Acharnenſis, frater matris Aeſchinis. 38, 21.

Cleochares Chalcidenſis. 44, 2.

Cleopatra, Philippi filia, ad quam legatio miſſa eſt ab Athenienſibus, condolentiae ſignificandae ergo ob Alexandri Moloſſi mortem, qui maritus eius erat. 88, 22.

Cleophon. 75, 3. ὁ λυροποιός. 38, 9.

Clitarchus, tyrannus Eretrienſium. 68, 17.

Cnoſion, adulter. 48, 10.

Corcyraeis opem tulit Timotheus. 88, 28.

Corrhagus, ductor militum quorundam mercenariorum, ab Alexandro, in Aſiam proficiſcente, in Graecia relictorum, eius tuendae ergo. 77, 16.

Cottyphus, dux Amphictyonum, Pharſalius. 71, 7. 40.

Critias, vnus triginta tyrannorum. 24, 33.

Critobulus Lampſacenus. 39, 8. 25.

Crobylus. 70, 15. frater Hegeſandri, orator. 9, 35. 10, 31.

Cteſiphon, legatus ad Philippum. 29, 38. 33, 33.

Cteſiphon, qui ab Aeſchine παρανόμων actione infeſtatur. 54, 41. et ſq. tota oratione.

D.

Darius Codomannus. 77, 8.

Deiares. 37, 18.

Deipyrus. ibid.

Demaenetus Buzyges. 38, 22.

Democrates Aphidnaeus. 30, 19.

Demomeles Paeanienſis, Demoſthenis conſobrinus, cui dicam vulnerati ſui ille ſcripſit. 40, 28. ab hoc ad Areopagum delatus. 60, penult.

Demonis domus. 17, 38.

Demophilus. 12, 22.

Demoſthenes. 16, 41.

Demoſthenes, pater oratoris. 78, 23.

Dercyllus,

Dercyllus, in legatis ad Philippum de pace. 34, 21. 46, 37. vbi uno λ exaratum eſt hoc nomen.
Dercylus Autoclis, Hagnuſius. 49, 8.
Diodorus, ὁ δολιχοδρομήσας, legatus Calliae ad Athenienſes. 66, 32.
Diognetus Anaphlyſtius, hieromnemon. 69, 39.
Dionyſius, Siciliae tyrannus. 29, 22.
Diophantus, cognomine orbus. 22, 33.
Diopithes Sunienſis. 9, 30.
Dracon legislator. 1, 32.

E.

Elei deficiebant ab Alexandro. 77, 15.
Empedon, legatus Calliae ad Athenienſes. 66, 32.
Epicrates Paeanienſis, Philodemi filius. 48, 20.
Eteobutadae. 47, 39. ex eo genere legebatur ſacerdos Mineruae Poliadis. ibid.
Euboeenſium legati primam pacis cum Philippo ineundae mentionem Athenis fecerunt. 29, 32.
Eubulus. 29, 14. 52, 39. magna eius fides erat apud populum. 57, 24.
Euclides. τὰ περὶ Εὐκλείδᾳ ἄκυρα. 6, 13.
Eucratus, Strommichi filius. 30, 10.
Eupolemus paedotriba, patruus Timarchi. 14, 21. 28.
Euripides. 18, 12. 21. vbi locus ex eo recitatur.
Eurybatus, exemplum perfidi, proditoris. 73, 12.
Eurydice, vxor Amyntae, mater Philippi. 31, 34. vlt.
Euthydicus barbitonſor. 6, 16.

G.

Glaucetes, legatus Calliae ad Athenienſes. 66, 32.
Glaucon Timaei, Cholargenſis. 9, 28. vlt. 10, 2.
Glaucus, pugil vetuſtus. 81, 5.
Gnoſidemus, Charigenis filius, Orita. 68, 20.
Gylon, auus maternus Demoſthenis. 78, 14.

H.

Harmodius et Ariſtogiton, poſſintne pro auctoribus paederaſtiae haberi. 18, 38. 19, 36.

Hegemonis lex. 57, 25.
Hegeſander, quicum Timarchus fuit. 8, 34. 13, 32. 15, 32. Diphili filius, Stirienſis, appellatur. p. 10, 15.
Hermes Andocidis. 17, 39.
Heſiodus. 18, 16. 47, 15. 49, 25. 72, pen.
Homérus. 18, 11. 20, 4. 21. vbi magnus ex eo locus recitatur. 80, 21.

I.

Iatrocles, Paſiphontis filius. 44, 40. (v. Stratocles.)
Iphicrates, imperator miſſus ad reſtituendum Macedoniae regnum liberis Amyntae. 31, 40. 32, 7. 48, 6. moram Lacedaemoniorum concidit. 88, 28.

L.

Lacedaemonii cladem Macedonibus in Peloponneſo inferebant. 77, 16.
Lacedaemoniorum cum Argiuis bellum. 51, 36.
Lacedæmoniorum moram Iphicrates concidit. 88, 28.
Lacedaemoniorum obſides ad Alexandrum in Aſiam mittendi. 72, 35.
Laodamas, homo impurus, Hegeſandro familiaris. 10, 18. 15, 33.
Leodamas Acharnenſis. 73, 20.
Leoſthenes, exſul Athenis. 31, 6. 44, 32. vir ab eloquentia clarus.
Leuconides. 16, 17.
Liparus. 47, 9.
Locrorum et Cirrhaeorum cum Amphictyonibus bellum. 68, 40.
Lycinus, auctor ſuaſionis aduerſus pacem cum Philippo. 30, 3. et accuſator Philocratis. 62, 28.

M.

Macedonibus in Peloponneſo Lacedaemonii cladem inferebant. 77, 16.

Margi-

Margites, quo cognomine Demoſthenes Alexandrum M. affecit. 76, 24.
Megaricum bellum. 51, 28.
Meneſtheus. 80, 19.
Menoetius, pater Patrocli. 20, 10. 21, 23.
Metagenes. 46, 3.
Metagenes Sphettius. 14, 19.
Midiae cum Demoſthene cauſa. 61, 7.
Midias Anagyraſius. 69, 40.
Midias talitrum Demoſthenii infligit. 84, 22.
Mileſius, frater Phidiae. 22, 30.
Miltiades. 51, 14. 79, 35.
Minervae Poliadis ſacerdos ex Eteobutadarum genere legebatur. 47, 39.
Miſgolas, Naucratis filius, Colyttenſis. 6, 23. ſq. ſed p. 8, 3. hic idem filius Niciae Piraeenſis appellatur.
Mnaſon Phocenſis. 47, 7.
Mneſarchus, Chalcidenſis, Calliae et Tauroſthenis pater. 65, 37.
Mneſitheus Myrrhinuſius. 14, 10.
Mneſitheus, ὁ τῦ μαγείρε καλέμενος. 22, 38.
Moram Lacedaemoniorum Iphicrates concidit. 88, 28.
Μυρίοι ἐν Ἀρκαδίᾳ. 38, 25.

N.

Nauſicles. 30, 28.
Nauſicles, amicus Aeſchinis. 52, 41.
Nicias Nicerati. 51, 30.
Nicocrates, hiſtrio comicus. 14, 8.
Nicodemus Aphidnaeus. 24, 30. cauſa odii Demoſthenis in eum. 48, 2.
Nicophemus archon. 15, 28.
Nicoſtratus. 12, 26.

O.

Orchomenii. 46, 38.

P. Pam-

P.

Pamphilus Acherdusius. 15, 28.
Pantoleon, Cleagorae. 22, 20.
Paramenon, histrio comicus. 22, 26.
Pataecion, homo impurus. 81, 9.
Patrocli et Achillis amicitia. 18, 41. 19, 40.
Pausanias, qui Philippum Macedonem peremit. 76, 23. 85, 13.
Pausanias, qui, post Amyntae decessum, aliquamdiu regnum Macedonicum vsurpauit. 31, 35.
Peleus, pater Achillis. 21, 27.
Pellenaei. 77, 17.
Perdiccas, frater Philippi. 31, 34. vlt.
Pericles. 4, 23.
Periclides, Perithoidae. 22, 20.
Phaedrus, Calliae filius, Sphettius. 6, 41.
Phalaecus, Phocensium tyrannus. 45, 20. 29.
Phidiae Minerua. 74, vlt.
Phidias, frater Milesii. 22, 30.
Philamon, pugil Olympicus. 81, 4.
Philemon histrio. 16, 18.
Philippi aduersus Scythas expeditio. 72, 6.
Philochares vetustissimus fratrum Aeschinis, fuit strategus. 48, 4.
Philocrates Agnusius, morti condemnatus. 29, 3. 13. penult. 34, 20. bellum Atheniensium cum Philippo de Amphipoli clausit pace facta. 61, 20. 42. 62, 26. exsilio multatus est. 65, 4.
Philodemus, Philonis et Epicratis pater, socer Aeschinis. 48, 13.
Philon Paeaniensis, Philodemi filius. 48, 15.
Philotades, Cydathenaeensis. 16, 13.
Philoxena meretrix. 16, 19.
Phocensum cum Atheniensibus societas. 70, 15.
Phocensium tyrannorum historia. 45, 25.

Phocicum

Phocicum bellum decennale. 74, 37.
Phocion, imperator Athenienſium. 51, 2. 52, 40.
Phoenix, fabula Euripidis. 21, 31.
Phormio trapezita. 50, 22.
Phrynon Rhamnuſius. 29, 13. 34.
Phrynondas, exemplum hominis turpis. 73, 12.
Pittalacus, homo impurus, de quo multa. 8, 24. ſq.
Plutarchus, tyrannus Euboeae. 66, 3.
Polemagenes. 22, 20.
Poliadis Mineruae ſacerdos ex Eteobutadarum genere legebatur. 47, 39.
Pollis, imperator Lacedaemoniorum, ad Naxum ab Athenienſibus victus. 85, 32.
Polyphontes. 37, 18.
Proxenus, imperator Athenienſium. 45, 34.
Ptolemaeus, tutor regni Macedonici. 32, 8.
Pyrander Anaphlyſtius. 73, 24.
Pyrrhander. 12, 13.
Pythion. 47, 9.
Python Byzantius, vir eloquens. 44, 35.

S.

Satyrus, comicus hiſtrio. 49, 12.
Scytha. Philippi aduerſus Scythas expeditio. 72, 6.
Socrates philoſophus. 24, 33. vbi σοφιστὴς appellatur.
Solon cauit pudori. 1, 31. eius ſtatua antiqua in inſula Salamine. 4, 27.
Solonis laus. 69, 3. ſic quoque p. 90, 17. magnificae laudes eidem tribuuntur.
Solonis leges de pudore mulierum. 26, 10.
Stephanus. 46, 37.
Stratocles. 74, 7.
Stratocles, Ergocratis frater, 30, 10. (niſi legendum eſt Iatrocles. v. verſ. 15.)

T.

Tauroſthenes Chalcidenſis, Mneſarchi filius. 65, 38. 66, 11.
Temenides, taxiarchus tribus Pandionidis. 50, 42. 51, 1.
Thebani ciuitates Euboeae ſubigere conantur. 65, 41.
Thebanorum cum Athenienſibus ſocietas belli. 73, 15.
Themiſon, Eretrienſium tyrannus. 50, 15. eripuit Athenienſibus Oropum. 65, 39.
Themiſtocles. 4, 23. 79, 34. 90, 26.
Themiſtocles, archon, eo anno, quo pax cum Philippo coaluit. 62, 30.
Theophraſtus archon. 69, 39.
Therſander. 8, 11.
Therſites. 86, 38.
Theſei liberi. 32, 22.
Thraſon Erchienſis. 73, 20.
Thraſybulus Collytenſis. 73, 19.
Thraſybulus, dux redeuntium e Phyle. 51, 40.
Thraſybulus Stirienſis. 84, 2.
Thraſycles Lesbius. 69, 41.
Timarchus, filius Arizeli, Sphettius, in quem Aeſchines oratione illa celebri tota inuehitur. 1, 4. ſq. 52, 22.
Timarchus, filius Tiſiae, Rhamnuſius. 22, 24.
Timeſitheus, curſor. 22, 21.
Timomachus Acharnenſis. 8, 37. 13, 33.
Timotheus opem tulit Corcyraeis. 88, 28.
Tiſias, frater Iphicratis. 22, 24.
Tolmides, imperator Athenienſium. 38, 1.

X.

Xanthias, perſona comica. 49, 16.
Xenodotus. 49, 19.

INDEX

GEOGRAPHICVS IN AESCHINEM.

Acarnania. 67, 26.
Acharnenſis, Ἀχαρνεύς. 38, 22. 73, 20.
Acherduſius, Ἀχερδούσιος. 15, 28.
Aeginetae. bellum cum Aeginetis. 51, 21.
Agnuſius, Ἀγνούσιος. 49, 8.
Ἀλωπεκῆσι. 13, vlt.
Alponus in Phocide. 45, 33. 46, 23.
Amphictyonici populi enumerantur. 43, 22. 23.
Amphipolis. bellum de ea Athenienſium cum Philippo. 61, 19.
Amphipolitana cauſa acta. 32, paene tota.
Amphiſſa. 71, 18. 74, 16.
Ἀμφιτροπῆσιν. 14, 26.
Anaphlyſtius. 73, 24.
Andrus. Athenienſes eo praefectum nomine ἄρχοντος mittebant. 15, 15.
Anthemus. 31, 38.
Aphidnaeus. 24, 30. 30, 19. 44, 33.
Artemiſium. 38, 1.
Athos, mons a Xerxe perfoſſus. 72, 25.
Αὐλῶνι, locus in argentifodinis. 14, 27.
Axenienſis. 9, 34.
Azanienſis, Ἀζανιεύς. 22, 34.
Azenienſis, Ἀζηνιεύς. 73, 23.

B.

Βόρειον τεῖχος. 51, 17.
Bosporus. 78, 17.

C.

Cadmea. 42, 3. 74, 14.
Κῆποι οἱ ὠνομασμένοι in Ponto. 78, 18.
Κηφισιᾶσιν. 14, 26.
Cephisienſis, Κηφισιεύς. 49, 9.
(ἐκ) Κεραμέων. 78, 14.
Chaeronea, vbi Athenienſes cladem a Philippo accepere. 61, 24.
Chalcidenſes. 66, 2.
Chalcidenſis. 44, 2.
Cholargenſis. 9, 28.
Cilicia. 77, 9.
Cirrhaeus campus. 68, 36. 71, 2.
Cithaeron. 76, 31.
Κοίλη.] ἐκ Κοίλης. 80, 34. 82, 1.
Collytenſis, Κολλυτεύς. 73, 15.
Colonus. 17, 38.
Colyttenſis. 6, 24.
Corcyra. 88, 31.
κόρη.] παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen aedificii Athenis. 26, 10.
Cotylaeum, mons. 66, 5.
Cydathenaeenſis, Κυδαθηναιεύς. 16, 13.
Cytinium. 43, 24.

D.

Decelea. 38, 5.
Delphi, et de templo Delphico. 43, 7. ſq. 68, 34.
Dorienſes. 43, 22.

Doriſcus. 65, 23.
Dorium. 43, 24.

E.

Eion, Ἠιών, in Cilicia, ad Strymonem. 80, 10.
Ἐκ Κεραμέων. 78, 14.
Ἐκ Κοίλης. 80, 34. 82, 1.
Elataea. 73, 29.
Ἐννέα ὁδοὶ, regio, poſtmodum Amphipolis dicta. 32, 21.
Ἐπὶ Θρασύλῳ, locus in argentifodinis. 14, 27.
Erchienſis, Ἐρχιεύς. 36, 38. 73, 20.
Eretria. 16, 7.
Eretrienſis. 43, 26. 50, 10.
Ergiſce. 65, 23.
Ἑρμῶν ξοά. 80, 5.
Euboeam inuadunt Thebani. 65, 41.
Euonymenſis, Εὐωνυμεύς. 8, 18.

G.

Ganis. 65, 24.
Ganus. 65, 23.

H.

Haloneſus. 65, 28.
Helleſpontus, a Xerxe ponte iunctus. 72, 25.

I.

Ἱερὸν ὄρος. 40, 11.
Imbrus. 37, 25.
Iones. 43, 22.
Ἵππος.] παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen aedificii Athenis. 26, 10.

L.

Lariſſa. 33, 30.
Lemnus. 37, 25.
Leontini. 38, 4.
Leuctra. 50, 13.
λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος καλούμενος apud Cirrham. 68, 37.
Locri. 43, 23.
Lydias, fluuius in Macedonia. 44, 30. (ſi lectio bene habet) alii Λοιδίας ſcribunt.

M.

Magneſia. 65, 31.
Magnetes. 43, 23.
Maleenſes. 43, 23.
Mantinea. 50, 14. 38.
Marathon. 38, 1. 79, 36. 90, 27.
Megalopolis. 77, 18.
Μητρῷον apud Senaculum. 80, 32.
Moloſſi. 88, 23.
Murgiſce. 65, 23.
Myonneſus. 36, 23.
Myrrhinuſius. 14, 10.

N.

Naxus. 88, 30. victoria naualis Athenienſium ad eam inſulam. 85, 32.
Νεμεὰς καλουμένη χαράδρα. 50, 36.
Nicaea in Phocide. 45, 33.
Nicaeam Philippus Thebanis ablatam Theſſalis dedit. 73, 27.
Νότιον τεῖχος. 51, 27.
Nymphaeum in Ponto. 78, 15.

O. Ὁδοὶ

O.

Ὁδοὶ ἐννέα, regio, postmodum Amphipolis dicta. 32, 21.
Oetaei. 43, 23. 47, 4.
Ὀλυμπικαὶ σπονδαί. 29, 35.
Olynthus capta. 30, 8.
Opus. 20, 10.
Oreum. 40, 8. 68, 5. 85, 39.
Oropum eripit Themison Athenienſibus. 65, 40.
Ὅρος ἱερόν. 40, 11.

P.

Παυδιονὶς tribus. 50, 42. 58, 13.
Παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen aedificii Athenis. 26, 10.
Pella. 42, 15. 76, 25.
Pellene in Achaia. 77, 17.
Perrhaebi. 43, 22.
Phlius. 50, 35.
Phthiotae. 43, 23.
Phyle. 51, 39. 79, 38. 80, 32. 39. 81, 12. 83, 35.
Piraeei communitio 51, 17.
Piraeenſis, Πειραιεύς. 8, 3.
Piraeeus. in Piraeeo habitabat Demoſthenes, 84, 4.
Plataeae. 37, penult. 90, 28.
Πνὺξ. 11, vlt.
Ποικίλη στοά. 80, 26.
Prienenſis. 43, 26.
Pyle, vbi Amphictyones conueniebant. 71, 26. 28. 37.

R.

Rhamnuſius. 22, 24.

S.

Salamis; et ibi ſtatua Solonis. 4, 27. 37, vlt. 76, 10. 79, 34.
Samus. 8, 19.
Scyrus. 37, 25.
Serrium. 65, 23.
Sicula Athenienſium expeditio. 38, 3.
Sphettius. 6, 41. 14, 19.
Σφηττοῖ. 13, vlt.
Stirienſis, Στειριεύς. 10, 15.
Στοαὶ Ἑρμῶν. 80, 5.
Στοὰ ποικίλη. 80, 26.
Strepſa. 31, 38.
Strymon fluuius. 80, 2. 10.
Sunienſis. 9, 31.

T.

Tamynae in Euboea. 50, 40. 66, 5. 14.
Τεῖχος βόρειον. 51, 17. νότιον. 51, 27.
Tenedius. 30, 38.
Therma. 31, 38.
(ἐπὶ) Θρασύλῳ, locus in argentifodinis. 14, 27.
Thronium in Phocide. 45, 33.
Θυτεῖον, locus Delphis. 70, penult.
Troianus campus. 80, 20.

Tabula consensum indicans, qui est inter primos paginae cuiusque versus Aeschinis Lipsiensis et paginas atque versus Taylorani. Cuiusmodi tabulam condi necesse fuit, propterea, quod Taylor vbique locorum in annotationibus paginas et versus editionis suae citat, quae mutari et ad paginas versusque editionis nostrae accommodari ideo nequibant, quia Tayloro facile fuit quemcunque locum orationis cuiusque vellet citare, qui textum graecum seorsim prius totum excudi curasset, antequam annotationes suas conscriberet: Nos autem, qui annotationes statim verbis graecis subiiceremus, qui poteramus paginas et versus e fine orationis, iam statim in eius initio, citare, quae paginae fortassis mense post demum essent proelum typographicum subiturae. Omnes autem citationes Taylorana ad paginas et versus Stephanicae accommodari poterant, et nescio an debuerint quoque, sed otio carebam, et aerumnabilem molestiam defugiebam. Optandum vtique est, omnes eruditos in certas quasdam auctorum graecorum editiones consentire, quarum paginas et versus citent. Alias molestiae erroresque exsistunt inexplicabiles.

Lipſ.	Tayl.	Lipſ.	Tayl.	Lipſ.	Tayl.
27	11 1	34	14 1	41	16 17
28	9	35	10	42	17 5
29	12 3	36	19	43	15
30	14	37	15 6	44	18 2
31	18	38	8	45	7
32	vlt.	39	13	46	18 11
33	13 10	40	16 3	47	18

Lipſ.	Tayl.	Lipſ.	Tayl.	Lipſ.	Tayl.
48	19 7	77	30 pen.	106	41 13
49	18	78	31 3	107	16
50	vlt.	79	11	108	42 6
51	20 3	80	32 5	109	11
52	11	81	vlt.	110	13
53	pen.	82	33 5	111	43 1
54	21 7	83	10	112	9
55	22 3	84	15	113	pen.
56	13	85	34 9	114	44 pen.
57	23 5	86	34 pen.	115	45 10
58	11	87	35 3	116	pen.
59	16	88	10	117	46 2
60	24 1	89	pen.	118	7
61	3	90	36 11	119	17
62	6	91	15	120	47 6
63	8	92	vlt.	121	18
64	12	93	37 7	122	48 11
65	25 7	94	11	123	14
66	pen.	95	17	124	pen.
67	26 9	96	38 10	125	49 5
68	27 2	97	15	126	15
69	11	98	39 2	127	50 6
70	28 4	99	10	128	19
71	8	100	17	129	51 8
72	15	101	pen.	130	14
73	29 6	102	40 3	131	51 vlt.
74	13	103	12	132	52 14
75	30 4	104	13	133	53 3
76	11	105	41 5	134	18

Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.	
135	54	11	164	71	15	195	242	10
136	55	5	165	72	5	196		16
137		16	166		19	197	243	4
138	56	2	167	73	13	198		8
139		13	168	74	2	199		vlt.
140	57	3	169		9	200	244	9
141		10	170		19	201		15
142	58	5	171	75	9	202	245	9
143		13	172		vlt.	203		16
144		pen.	173	76	17	204	246	1
145	59	8	174	77	7	205		10
146	60	1	175		18	206		15
147		12	176	78	5	207		18
148	61	7	177		10	208	247	4
149	62	2	178	79	5	209		10
150		12	179		pen.	210		15
151	63	6	180	80	14	211	248	4
152	64	4	181		18	212		15
153		17	182	81	5	213	249	9
154	66	4	183		16	214		vlt.
155		16	184	82	7	215	250	7
156	67	4	187	239	1	216		12
157		14	188		5	217	250	pen.
158	68	6	189		pen.	218	251	1
159	69	1	190	240	10	219		6
160		8	191		13	220		16
161	70	5	192	241	3	221		pen.
162		vlt.	193		14	222	252	11
163	71	8	194	242	5	223	253	2

Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.	
224	253	8	253	265	2	282	278	4
225		11	254		11	283		pen.
226	254	3	255	266	2	284	279	11
227		13	256		12	285		vlt.
228	255	4	257		18	286	280	8
229		10	258	267	4	287		14
230		pen.	259		18	288		pen.
231	256	9	260	268	16	289	281	6
232	257	5	261	269	1	290		15
233		10	262		3	291	282	1
234		16	263		12	292		6
235	258	6	264	270	3	293		vlt.
236		13	265		7	294	283	13
237		17	266		16	295		vlt.
238	259	3	267	271	1	296	284	10
239		10	268		9	297		13
240		15	269		18	298	285	1
241	260	5	270	272	7	299		6
242		18	271		14	300		16
243	261	8	272	273	6	301	286	10
244	262	1	273		18	302		17
245		13	274	274	5	303	287	2
246		17	275		13	304		16
247	263	5	276	275	4	305	288	7
248		15	277		18	306		17
249		16	278	276	6	307	289	4
250		18	279		12	308		7
251	264	4	280	277	4	309		12
252		13	281		13	310		vlt.

Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.	
311	290	16	340	303	17	404	371	14
312	291	12	341		vlt.	405	372	2
313		vlt.	342	304	2	406		11
314	292	11	343		11	407		13
315	293	1	344		17	408		16
316		9	345	305	2	409	373	3
317	294	4	346		16	411		5
318		15	381	365	1	412		6
319		17	382		3	413		10
320	295	10	383		4	414		12
321	296	2	384	366	3	415	374	4
322		8	385		6	416		14
323		15	386		10	417	375	4
324		pen.	387		16	418		9
325	297	12	388		vlt.	419		11
326	298	1	389	367	4	420		pen.
327		12	390		16	421	376	3
328	299	3	391		pen.	422		5
329		13	392	368	6	424		10
330	300	3	393		7	425		15
331		4	394		12	426	377	9
332		9	395	369	1	427		16
333		14	396		14	428	378	6
334		pen.	397	370	1	429		pen.
335	301	12	398		11	430	379	15
336	302	4	399		13	431	380	3
337		11	400	371	1	432		14
338	303	2	402		6	433	381	4
339		8	403		7	434		7

Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.		Lipſ.	Tayl.	
435	382	5	464	393	13	494	403	vlt.
436		7	465		15	495	404	12
437	383	2	466	394	2	496		pen.
438		10	467		8	497	405	2
439		19	468		15	498		13
440	384	7	469		vlt.	499		17
441		17	470	395	5	500	406	9
442	385	11	471		16	501		12
443	386	3	472	396	7	502		18
444		11	473		9	503	407	9
445		pen.	474		15	504		15
446	387	7	475		pen.	505	408	2
447		17	476	397	3	506		10
448	388	9	478		5	507		13
449		10	479		16	508		vlt.
450		12	480	398	2	509	409	5
451	389	2	481		12	510		14
452		5	482	399	2	511	410	7
453		11	483		18	512		13
454		16	484	400	6	513	411	2
455	390	7	485		15	514		7
456		16	486	401	3	515		11
457		18	487	402	1	516	412	5
458	391	8	488		9	517		17
459		13	489		15	518	413	8
460		16	490		pen.	519		17
461	392	11	491	403	10	520	414	10
462		vlt.	492		13	521	415	2
463	393	10	493		18	522		9

Lipſ.	Tayl.	
523	415	pen.
524	416	3
525		8
526	417	2
527		9
530		11
531		17
532	418	2
533		17
534	419	3
535		14
536	420	12
537		vlt.
538	421	17
539	422	5
540		17
541	423	9
542		18
543	424	8
544		13
545	425	8
546	426	1
547		8
548		10
549		pen.
550	427	3
551		12
552	428	8
553		12
554	428	16
555	429	4
556		7
557		ibid.
558		9
559		16
560	430	10
561	431	1
562		6
563		14
564	432	4
565		8
566		18
567	433	10
568	434	5
569		10
570	435	3
571		9
572		14
573	436	1
574		7
575		14
576	437	5
577		15
578	438	3
579		15
580		pen.
581	439	12
582		14
583	440	4
584		pen.
585	441	1
586		13
587		ibid.
588	442	1
589		10
590		pen.
591	443	9
592		12
593		pen.
594	444	10
595		16
596	445	1
597		3
598		8
599		12
600		18
601	446	3
602		9
605		14
606	447	1
607		6
608		8
609		13
610	448	1
611		15
612	449	2
613		15

Lipſ.	Tayl.	
614	450	2
615		14
616	451	1
617		13
618		16
619	452	5
620		12
621		14
622		16
623	453	5
624		16
625	454	7
626		16
627	455	3
628		8
629		18
631	456	4
632		ibid.
633		vlt.
634	457	14
635	458	5
636		15
637	459	4
638		13
639	460	3
641		12
642		pen.

Lipſ.	Tayl.	
643	461	8
644		15
645	462	1
646		13
647		pen.
648	463	pen.
656	726	1
657		2
658		3
659		10
660		16
661	727	4
662		16
663		vlt.
664	728	8
665		17
666	729	6
667		15
668	730	5
669		11
670	731	6
671		17
672	732	8
673		16
674	733	9
675	734	2
676		vlt.

Lipſ.	Tayl.	
677	735	8
678	736	1
679		11
680	737	4
681	737	pen.
682	738	14
683	739	8
684		15
685	740	4
686		16
687	741	12
688		vlt.
689	742	12
690	743	3
691		11
692		pen.
693	744	3
694		10
695		vlt.
696	745	14
697	746	9
698		17
699	747	3
700		15
701	748	7
702		pen.

CHRISTIANI FRID. MATTHAEI,

A. M.

LIBELLVS ACADEMICVS

DE

AESCHINE ORATORE

LIPSIAE D. XVII. MARTII A. MDCCLXX.

AD DISCEPTANDVM PROPOSITVS.

§. I.

Ad hanc de Aeſchine oratore diſputationem ab Halicarnaſſenſi Dionyſio ducti peruenimus. Cum enim conſtituiſſemus, humaniorum litterarum partem aliquam tractare, et de argumento diſputationi idoneo deliberaremus, eo conſilio Dionyſium accéſſimus, ſi poſſemus reperire locum, in quo cogitatio et ſtudium noſtrum non omnino inutiliter occuparetur. Non fefellit opinionem, quam de eo conceperamus, ſed dicendi vberem materiam ſuppeditauit ſcriptoris elegantiſſimi varia et copioſa doctrina. Selegimus Aeſchinem oratorem, cui cum Demoſthene et Hyperide principatum eloquentiae detulit, et quibus argumentis adductus hanc ei laudem tribuerit, in animum induximus inueſtigare. Iam, cum oratoris facultas in duobus verſetur, verbis et rebus, omnem hanc de Aeſchine diſputationem in duas diſtribuimus partes, et primo loco expoſuimus de elocutione, ſecundo τὸ πραγματικὸν examinauimus.

§. II.

§. II.

De perſpicuitate et euidentia.

Non patitur res exempla perſpicuitatis recenſere; ſed auſim tamen aſſeuerare, eum, qui Demoſtheni, oratori clariſſimo, in ea re aduerſaretur, ſtudioſiſſimum eſſe debuiſſe omnis perſpicuitatis, quae a rebus argutis abſtinet, verbis vtitur notis, et collocatione ea, quae ordini et naturae eſt conueniens. Atque haec orationis virtus, quamuis ei operam dare debeat orator, tenue tamen et exiguum praemium laudemque habet. Magis enim is, qui rem perſpicue tradit, vitio obſcuritatis videtur carere, quam virtute aliqua excellere, ex qua auditorum admiratio et ſtudium oriatur, vt contra, qui obſcuritate peccat, non ſolum ex oratorum numero eximitur, ſed rudis plane atque infans habetur. Alia eſt maior virtus et oratori magis propria, communis tamen maximeque apta poetis. Ea a Graecis dicitur ἐνάργεια et πρὸ ὀμμάτων ποιεῖν, a Latinis euidentia, repraeſentatio, illuſtratio. Haec auditorum oculis res, quae oratione tractantur, ſubiicit, eorumque animis ita infigit, vt eas cerni atque geri, iisque intereſſe ſe putent. Hac virtute maxime excellunt ii, qui celeriter et acute omnes rei partes animaduertunt, eas diligenter cogitant, resque abſentes, vt praeſentes, acriori ſenſu animoque concipere et ſibi fingere poſſunt. Operae pretium erit, aliquot exempla ex Aeſchine laudare, quae ei haud dubie omnium conſenſu euidentiae laudem conciliant. Erat inter patronos Timarchi praetor aliquis, cuius auctoritate ne reus ſibi eriperetur, cauendum erat oratori. Hominem ergo duobus verbis ita deſcribit, vt et facile inter multos agnoſcas, et eius arrogantiam vanitatemque ridere cogaris (p. 18 33 ed H. Steph.) Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν, τις ὡς ἀκούω,

ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτόν. Quis non ſtatim, cum haec legit, totius corporis habitum iſtius hominis, ipſumque tanquam in tabula depictum aut incedentem videre ſe putat? Cum hoc alius non minus elegans locus poteſt comparari, vbi Demoſthenis in dicendo haeſitationem et caſum (32. circa fin.) ita euidenter deſcribit, vt cum eo laborare, ſudare angique cogaris. Inſunt loca eiusdem generis alia multa, e quibus vnum tantum commemorabo, vbi de Thebanorum calamitate ita exponit, vt miſerias eorum non auribus, ſed oculis percipere videamur. (76, 1.) ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν ἐ παρεγένεσθε, inquit orator, ταῖς γε διανοίας ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσατε ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις. Nonne, qui haec legit, vrbis vaſtatae imaginem concipit, murorum fragorem et collapſum audit, domiciliorum furentem flammam videt, infantum, feminarum et ſenum imbecillitatem dolet, fortunae commutationem timet, lacrimarum et ſupplicationum vi ad miſericordiam et auxilium ferendum commouetur, alienam miſeriam putat ſuam, illorum hominum ſenſus induit, eosque ante oculos, miſerandum ſpectaculum, verſari exiſtimat? Ergo ſine dubio Aeſchines euidentiae laude clarus haberi debet.

§. III.

De ſublimitate.

Sublimitas, de qua nunc dicere inſtitui, eſt ea orationis virtus, quae magnarum rerum notiones efficit. Huius virtutis tanta eſt vis, tanta laus et commendatio, vt haud

vt haud dubie nulla alia reperiri possit, quae magis ad docendum, delectandum et mouendum valeat. Hac orator praeditus certissimam et omni comparatione maiorem reportat victoriam et praemium. Vidi saepe, cum quaedam ab oratoribus dicerentur sublimiter, auditorum ora pallentia, spiritum praeclusum et rarum, silentium altum et attentum. Quo iudicio, quid maius aut excellentius possit intelligi? Incorruptum enim est et liberum et ab omni adulationis suspicione remotissimum et glorioſum non solum iis, qui accipiunt, verum etiam qui tribuunt. Scilicet inest in omnium animis a natura donatus honesti acer sensus, qui, si ab oratore excitatur et accenditur, vires sumit et erumpit. Atqui et hac virtute Aeschinem praestare videmus. Quis enim non moueatur et oratoris honestatem virtutisque excellentiam suspiciat et admiretur, cum legit ea, quae Aeschines contra improbitatem sublimiter dixit (27. 5.) μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἐκ ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι, μηδὲ τὰς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμένας, ἀλλ' αἱ προπετεῖς τῶ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποινὴ, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις, σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην, οὐδ', ἃ πείσονται ληφθέντες λογίζονται· ἀλλ' ἐφ' οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκλήνται. ἐξαιρεῖτ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. Iam, etsi vis orationis a quolibet lectore facile sentiatur, tamen opus erit haec examinare, vt ne temere sublimitatem huic loco tribuisse videamur. Cum igitur omnis sublimitas oriatur ex tribus, primum ex sententia generosa, dein-

ſa, deinde ex compoſitione ſplendida, denique ex verbis grauibus et grandioribus, iam de his ſingulis ſeparatim videndum. Quid quaeſo generoſius hac ſententia: Non ſunt a diis repetenda male factorum initia, ſed ab improbitate hominum. Quae porro ſplendidior compoſitio, quam ea, quae eſt in his verbis: *ταῦτα πληροῖ τὰ ληξήρια, ταῦτ' εἰς* etc. et ſtatim *σφάττειν τὰς πολίτας, ὑπηρετεῖν* etc. Quae denique grauiora verba eligere potuit orator, quam haec, e quibus difficilius eſt eligere, quam reperire grauia. Ex locis ſimilibus vnum adhuc commemorabo, qui ab eadem virtute commendatur. Dicit aliquo in loco (79. pen.) nec Miltiadi, nec Themiſtocli, nec Ariſtidi aliisue claris viris a maioribus ob virtutem et beneficia in rempublicam decretam eſſe auream coronam. Tum, cur id non ſit factum, ſententia ſublimi et digna ſenſibus factisque illorum virorum ita docet: *οὐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ παθόντων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὖσα διαμένει.*

§. IV.

De copia orationis.

De copia orationis, quae et verborum eſt et rerum, iam ſeparatim videtur agendum. Sed verborum copia e duobus fontibus promanat, varietate et dilatatione. Ex varietate verborum tum exiſtit, cum eadem res pluribus verbis ſignificatur. Fit autem hoc, vel verbis ſynonymis ponendis, vt hoc in loco: (57. 3.) *ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει.* vel, ſi propriis iungantur translata (16, 28.) *ὑμᾶς τε βελοίμην ἂν ἀκοῦσαι, οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς.* Dilatatur porro oratio, ſi eadem notio per partes proponitur, ſi pro nomine ponitur definitio, ſi

genus et ſpecies iunguntur, ſi aiendo negandoque docemus. Per partes tractau t notionem honeſti viri hoc modo: (17. 20.) αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας. Pro κολάζετε τὸς παρανομοῦντας et loco vnius verbi democratiae commemorauit partes: (54. 42.) λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τὸς ὑπεναντίως τῷ νόμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους. Gloriam et pericula adire ſic deſcripſit: (79. 26.) νῦν δὲ οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ περιμάχητον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. Loco ἐπιτηδευμάτων dixit βίον, λόγον, πράξεις. τῷ ἀληθεῖ adiunxit τὸ ἀψευδὲς et τῷ ἐναργεῖ τὸ οὐ πεπλασμένον, et hanc ſententiam: Fama hominum facta celebrat, eleganter et copioſe tribus modis expreſſit: (18. 6.) περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον καὶ τὰς πράξεις ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν καὶ διαγγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις, πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ ἔστιν ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον, ὃ λέγω etc. rurſus turpitudinem Timarchi ita texit, vt pro flagitiorum nomine poneret definitionem: (1. 7.) εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως. Item, cum Demoſthenis indolentiam in obitu filiae criminari et augere vult, non dicit eum amiſiſſe filiam, ſed τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν. (64. 39.) Ex innumeris exemplis pauca poſui. Res enim ad intelligendum facilis, et ita copia dicendi Aeſchines valet, vt hac quidem virtute reliquos omnes ſuperare videatur.

Nunc

Nunc reſtat, vt de rerum copia dicam, quae exiſtit e copioſa argumentorum tractatione, ſimilitudinum et exemplorum multitudine, locis communibus, digreſſionibus et interpoſitis ſententiis. De illis prioribus admonui infra, de infinitis vero quaeſtionibus, digreſſionibus et ſententiis nunc exponam.

§. V.

De locis communibus, digreſſionibus et ſententiis.

Vt ii, qui iter faciunt, interdum incidunt in loca ob coeli inclementiam dura, aeris grauitate noxia, incolarum barbaris moribus fera et moleſta, ideoque ſubito ea relinquunt, interdum iidem in locis amoenioribus, inter homines commodos et ſuaues moribusque politos libenter et vtiliter morantur, huc illuc attentionem dirigunt, digrediuntur, locorum ſitus cognoſcunt, vrbium aedificia mirantur, potentiorum fauorem quaerunt, amicitias contrahunt: ita oratores nonnunquam in locis quibusdam non minus vtiliter, quam libenter diutius verſantur. Sed, vt nec ii iter, praeſertim longum, eſſent confecturi, qui vbique ſubſiſtere vellent, nec magnam vtilitatem ex commoratione eſſent percepturi, ſi nihil, niſi oculorum voluptatem quaererent; ita nec oratorem decet tam importunum et moleſtum eſſe, vt nunquam diſcedat, nec voluptati aurium perſuaſionem et victoriam poſtponere. Quae vero ſunt ea loca, in quibus oratorem morari aut digredi conuenit? Ea nimirum, in quibus cum cauſae vtilitate et delectatione auditorum a re propoſita, a perſonis et factis ſingulis ad quaeſtionem infinitam, ab homine modeſto et forti auocare poteſt orationem ad laudem et naturam modeſtiae et fortitudinis. Id Aeſchines in omnibus orationibus ita fecit, vt copia, varietate, vtilitate, ſuauitate et ornatu clariſſimorum oratorum laudes labefactare videatur. Omnino enim

hic orator copia et abundantia et amplitudine orationis inter omnes clarus et notabilis haberi debet. In hanc rem laudari possunt loca de maiorum in tribuendis muneribus publicis frugalitate, (79, 8. sqq.) de eorundem seueritate in iudicandis γραφῆς παρανόμων, (81, 19.) de homine populari, (77, 39.) de vtilitate, quam iuuenes percipiunt e iudiciis publicis, (89, 1.) de hominibus improbis in republica non ferendis, (72, vlt.) de modestia veterum oratorum, (4, 19.) de famae vi, (18, 10.) de consuetudine Harmodii et Aristogitonis, (19, 36.) de amicitia Achillis et Patrocli, (ibid.) de famae et calumniae discrimine, (47, 20.) de amore iusto et improbo, (19, 17.) de maiorum cura et seueritate in tuenda pudicitia, (26, 5.) et alia fortasse plura, quae in tanta multitudine notare fum oblitus. Haec vero omnia ita semper cum causa coniunxit orator, vt ea vix abesse posse putes, quod in eiusmodi locis communibus et digressionibus vnice spectatum esse rhetores praecipiunt. Sententiis denique, quas etiam ad copiam orationis pertinere diximus, maxime iis in locis vsus est, vbi leges tractauit. Vix enim vnam legem laudauit, quin simul, quo quidque consilio sancitum sit, idonea sententia et e re nata doceret et legislatoris prudentiam commendaret. Qua in re orator rerum ciuilium peritiam et eloquentiam demonstrauit, legum auctoritatem confirmauit et tenuitati orationis occurrit.

§. VI.

De simplicitate.

Qui in dicendo ornatum copiamque vitat, ita tamen, vt semper caueat, ne in aridum et humile dicendi genus delabatur, sed vt elegantiorum hominum sermonem de rebus tenuibus vitaeque consuetudinem imitetur et nihil nisi puritatem et perspicuitatem curet, ei orationis simplicitas tribuitur. Is igitur orator, qui simplici-

ſimplicitati ſtudet, nec rerum copia et multitudine orationem ampliorem faciet, nec ſententiis acutis et inauditis, ſed vulgaribus et conſuetis vtetur. Verborum nouorum et factorum inſolentiam, translatorum grauitatem ſuauitatemque, priſcorum obſoletorumque obſcuritatem, compoſitorum granditatem vehementer vitabit, propria, conſueta et e translatis non niſi trita et notiſſima adhibebit. In compoſitione non artem et concinnitatem, ſed naturam et elegantiam ſequetur. Iam, ſi ex hac tenuitate ſimplicitas apparet, videamus, an Aeſchines quoque attenuate et ſimpliciter quaedam dixerit. Quid autem ſimplicius dicere potuit, quam haec: (61, 40.) λέξω δὲ πρῶτον περὶ τῦ πρώτυ καιρῦ καὶ δεύτερον περὶ τῦ δευτέρυ, καὶ τρίτον περὶ τῦ ἐφεξῆς καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεσηκότων πραγμάτων. Item paulo poſt: (62, 33.) νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἑλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης, κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τῦ Φιλίππυ καὶ τοῖς πρέσβεσιν. In his, ſi ab initio pro verbo νικᾷ ſcribatur γράφει, totus locus erit ſimpliciſſimus. Rurſus, cum alio in loco notiones verborum explicat: (17, 28.) ὅπυ μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχυσι, συνοικίαν καλῦμεν, ὅπυ δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν· ἐὰν δ' εἰς ἓν δήπυ τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργασηρίων ἰατρὸς οἰκήσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικήσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τῦτο ἐργασήριον χαλκεὺς εἰσοικήσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεὺς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον. Facile autem appareret, cur orator haec ita tenuiter expoſuerit. Res enim per ſe tenues et minutae non capiebant ornatum et dicendi vehementiam.

§. VII.

De oratione faceta.

Hanc ſimplicitatem ne nimia tenuitate et ornatus inopia moleſta ſit, comitari et iucundam reddere debet alia orationis virtus, quae a graecis χάρις, ἡδονή, ἀφροδίτη, εὐτρομία, τὸ ϛωμύλον aliisque ſimilibus nominibus appellatur. Qui ea vtitur, eum dicunt ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως εἰπεῖν. Latini leporem, facetias, ſuauitatem dicunt. Haec interdum ex vno aut duobus verbis oritur, vt hoc in loco: (65, 32.) ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὡς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. Verba enim ὡς αὐτός φησι, facetam arrogantiae et orationis Demoſthenis irriſionem continent. Eſt in eadem oratione locus de Demoſthene, patrono Timarchi, quem accuſarat Aeſchines. Is, quia eſt longior, ea tantum indicabo, quae videntur iucunda, quanquam talia plerumque melius ex toto orationis habitu iudicantur. Prima ſuauitas oritur ex oppoſitione faceta, cum dicit (83, 29.) de Demoſthene, ἔτος κλαίει μὲν ϛᾶον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν. Altera ex morum notatione eiusdem: ἐκ ἂν θαυμάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεσηκόσι λοιδορήσεται. Tertia e figura, ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τὰς ϛασιαϛικὰς λόγους ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες ἐκ ἂν ποτε δημοκρατία κατέϛη. Rurſus e figura, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφεύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; περιγράψατέ με ἐκ τῆς πολιτείας, ἐκ ἔϛιν, ὅπη ἀναπτήσομαι· ἀνυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; ἢ πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι,

λευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν. item paulo post ex figura et ratione eleganter reddita: ὃν ἐχρῆν — αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίνεται. ἃ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. Rursus in narratione de Cirrhaeo campo, quae, vt tota est elegans, ita inprimis placuit faceta illa repetitio et narrandi sedulitas: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ (71, 2.) ἥκομεν ἕωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωρῦμεν. Item suauissimus Aeschines, cum Autolyci Areopagitae orationem recenset, quam populus audiens ob ambiguitatem, praeter opinionem dicentis ortam, ad irrisionem Timarchi traxerat: (12, 3.) καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκὶ, μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, (Autolycus) εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βωλῆς τῆς ἐξ ἀρείου πάγου. Quae verba, cum a populo ob Timarchi mores dubios plausu exciperentur, Autolycus rei ignarus et indignans, excusat orationem et rursus ad ambigua delabitur. Tum vero omnia implentur risu plausuque. Pyrrhander, Areopagitarum vnus, rei indignitatem non amplius ferens, prodit et castigat populi immodestiam, tum illa facetissima responsio a populo: ἴσμεν, ὦ Πύῤῥανδρε, ὅτι ἃ δεῖ γελᾶν τούτων (Areopagitarum) ἐναντίον· ἀλλ' ἔτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.

§. VIII.

De acerbitate.

Qui omnia iucunde et simpliciter dicit, is fortasse delectabit et docebit, quanquam ne id quidem semper efficiet. Studiose enim quaesita suauitas plus afferet

moleſtiae, quam delectationis, et omni ornatu priuata ſimplicitas lectorem facile fatigabit. Praeterea non omnes res ſimplicitatem et lepores capiunt, et ante omnia, quid deceat, orator videre debet. Motus etiam in auditore ciendi et robur eſt addendum verbis et ſententiis. Ergo orator ſimul et acerbe et grauiter et audacter et vehementer dicere audebit. Acerbitas igitur, quae eſt in vitiorum reprehenſione acri, multa eſt apud Aeſchinem. Nihil enim acerbius cogitari et intelligi poteſt eo loco, vbi Timarchi inhumanitatem erga matrem et patruum demonſtrat: (14, 12.) *ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς — ἐᾶσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι, (τὸ χωρίον) ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ. ἀδὲ τούτῳ τῷ χωρίῳ ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο.* Nonne haec acerbam reprehenſionem continent? Nonne inhumanus, qui matris preces, orantis, vt ſaltem locum ſepulturae ſibi relinquat, repudiat? Tum illa non minus acerba, quae vt facilius ſentiantur ſimplicem ſententiam ponam, *Timarchus Arignotum neglexit.* Iam, quomodo Aeſchines dixerit, videndum. (14, 37.) *παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτῷ.* Hic verba ſingula indignitatem rei augent. Primum non dixit *ἀμελήσας*, ſed *παρωσάμενος*, quod verbum maiorem vim habet. Deinde non appellauit nomine Arignoti, ſed ſenem, oculorum vſu priuatum, patruum Timarchi dixit. Ex eodem genere ſunt illa: (15, 36.) *ἀνὴρ καὶ γυνή.* Et rurſus verba *πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν* in hoc loco: (24, 30.) *Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθείς, ἣ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν.* Et reprehenſio neglectae vtilitatis publicae in his verbis: (89, 30.) *ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐρανων τὰ περιόντα νεμάμενοι.*

γοι. Et de Timarcho, qui imperium Andri iniuſte et auare adminiſtrauerat: (15, 16.) εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τὲς συμμάχες τὲς ὑμετέρες ποιέμενος.

§. IX.

De grauitate.

Quae oratio dicentis honeſtatem indicat, dignitatem prae ſe fert, et adhortationes ad virtutem continet, ea grauis appellatur. Quae grauitas, etſi maxima ex parte in ſententia conſiſtit, adiuuatur tamen verborum granditate et compoſitionis ornatu dignitatis pleno. Quam ob virtutem notabilis eſt locus Aeſchinis, vbi iudices commemorandis clarorum virorum exemplis ad iuſtitiam et ſeueritatem hortatur. (90, 14.) ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τῇ λόγῳ συνηγόρες τὲς κοινωνὲς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ (Demoſthenes) ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τῷ βήματος, ἃ νῦν ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένες πρὸς τὴν τέτων ἀσέλγειαν, τὲς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα μὲν, τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν, μηδενὶ τρόπῳ τὲς Δημοσθένες λόγες περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· Ἀριστείδην δὲ etc. Si enim magnorum virorum facta magnam habent vim in animos legentium, quidni eorum vox et adhortatio et preces grauitatis plenae videantur audientibus? Ergo ſine omni dubitatione haec ſententia et orationis ſtructura grauitatem habet. Quid dicam de verbis? Nonne grauiſſima haec ἀντιπαρατεταγμένες, ἀσέλγεια, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, ἀναξενάζαι; Rurſus alio in loco (10, 11.) διὰ τί ἕν αὐτὸν (Hegeſandrum, Timarchi, hominis impuri et libidinoſi, ſocium) καλῷ ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵες ἀπεργάζεται ἀνθρώπες τὸ ἐπιτήδευμα (libido) τέτο, ὡς κατα-

φρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπεροράντας δὲ τὰς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην.

§. X.

De audacia.

Orationis audacia inprimis vim dicentis declarat. Qui enim semper humi repit, tutus ille quidem a lapsu est, sed admirationem et laudem non consequitur. At, qui audet et lubrico periculisque se committit, tametsi cadit, facile veniam inuenit. Fortis enim animi et generosi magna et periculosa appetere. Timidi et humilis cogitatione periculi victoria cedere. Igitur ex oratoribus non semper ii probantur, qui consueta et vulgata sequuntur, sed qui noua atque inaudita promunt. Vt hanc laudem consequatur orator, sententias fundet a vulgari consuetudine abhorrentes et quasi periculosas. In verbis proprietatem et similitudinem non magno opere curabit, sed animi impetu se patietur abripi. Modo ne id saepe faciat, ne, dum audere cupiat, videatur insanire. Laudandus ergo Aeschines, qui quidem audax est et tamen modestus habetur, propterea, quod caute et circumspecte et raro a consuetudine et natura recessit. Putamus vero audacia esse haec: (74, vlt.) διώμνυτο (Demosthenes) τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἢ μήν, εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν. Cum enim dicit Phidiam Mineruam fecisse, vt Demosthenes ex ea lucrum capere et per eam peierare posset, nouitatem et audaciam prodit. Eodem modo, cum Timarchi auaritiam et peculatum carpit, abhorret a sermone vulgari et communi. (15, 24.) πολλάκις, inquit, ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους

ἐκείνης τὰς χρόνους ἀδεὶς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως (cuius habuerat imperium Timarchus) ὠνητής. Nam εὐτυχίας et ὠνητῆ hoc loco mentionem facere, audacia. Similiter in verbis audax est, vt in illo: (83, 29.) διατετμηκὼς τὴν πολιτείαν, et (13, 38.) ἃ μόνον κατέφαγεν (τὴν πατρῴαν ἐσίαν), ἀλλ', εἰ οἷόντ' εἰπεῖν, καὶ κατέπιεν. Sed talia διανοήματα σκληρὰ, αὐθάδη, παράβολα, παρακεκινδυνευμένα recte praecipiunt rhetores θεραπείαις, παραμυθίαις et μειλίγμασιν emollire, et, vt ille satis audacter ait, οἷον ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι ποτίμῳ λόγῳ. Huic legi obtemperauit Aeschines addendo primo in loco, ὡς ἔοικεν, et vltimo in loco, εἰ οἷόντ' εἰπεῖν.

§. XI.

De vehementia.

Qui persuasionem et victoriam omni modo appetit, qui auditorem non tantum docet, sed secum rapit et aufert, rebus pondus addit et auget, reum vndique vrget et instat, quae ei sunt impedimento tollit et euertit, is orator vere vehemens habetur. Hic e sententiis eliget eas, quae ad commouendos hominum animos vim habent maximam, auditores in aliena causa faciet, vt timeant, eorum vitam famamque adducet in discrimen, de fortunis et salute et rebus carissimis reddet sollicitos, rempublicam, ciuitatis statum, leges libertatemque violari, rumpi et vastari docebit. E verbis adhibebit grauissima, audacissima et ab vsu sermonis popularis abhorrentia. Compositionis et structurae concinnitatem suauitatemque vitabit, loquetur dissoluta, aspera, abrupta et frequentius incisis, quam membris longis et aequalibus vtetur, animorum auriumque delectationem non curabit. Iam cum hac vehementiae notione comparanda sunt quaedam loca Aeschinis (82, 12.) εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν

ὅταν εἰσίη γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν. ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅσις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅσις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτήσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενὶ, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτὸς ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, ἀπάντων εἰς τὴν τίμησιν. Simplicius haec dissilet sic: ἐγχεῖται τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ, τῷ κατηγόρῳ· τὸ δὲ δεύτερον, τῷ φεύγοντι· τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσιν. At longe vehementius illo modo. Rursus, quae in fine dixit, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ea omnia iam erant comprehensa in verbis τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται. Cum autem iudices iurisiurandi, legum, libertatisque admonet, longe sunt vehementiora. Etiam verba adiuuant vehementiam, veluti τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας, et durior eiusdem verbi αἰτεῖν repetitio Iam cum in alia oratione (26, 25.) appellat iudices, eos infamia terret, et disciplinae liberorum admonet, τίνα δὲ ἔχων ἕκαστος etc. et paulo post, cum negligentiam eorum causam calamitatum reipublicae facit, εἶτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν; Quid dicam de his (13, 6.) τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν ἢ τῶν κλεπτῶν etc. aut de hoc loco (79, 14.) πότερον ὑμῖν etc. vbi clarorum virorum res gestas comparat cum improbitate Demosthenis, illorum praemia tenuia et modestiam cum huius arrogantia et cupiditate contendit, in iudices inuehitur, eosque rogat, vtrum eis praestantior videatur Miltiades et Themistocles, an Demosthe-

Demoſthenes, de quo haec addit: ἀλλ' ἔγωγε μὰ τὸς θεὸς τὸς ὀλυμπίους, ἐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν.

§. XII.

De concinnitate et figuris.

Ex apta verborum, inciſorum, membrorumque orationis ſtructura et coniunctione oritur concinnitas. Hanc nec plane negligere debet orator, nec nimis ſtudioſe affectare. Diſſoluta enim oratio et diuulſa et hians non ſolum auribus moleſte accidit, verum etiam intellectum et perſpicuitatem turbat. Nimia vero concinnitas et voluptatis auriumque apertum aucupium artem prodit, probabilitatem impedit, oratoris in minutis rebus puerile ſtudium culpat taediumque auditoribus affert. Hanc quorundam vanitatem ita per omnem orationem Aeſchines vitauit, vt apud eum non quaeſita et aperta et immodica, ſed nata, moderata et celata lateat concinnitas. Comparia vero et oppoſita ſimiliterque concluſa et cadentia et omnem illam ſupellectilem, ad oſtentationem magis, quam ad vtilitatem comparatam, conſulto neglexit. Alienum enim a certamine vero et in capitis periculo turpis eſt verborum luſus et argutiarum ſtudium. Ne vero eſſet fluctuans et confragoſa oratio, literarum aſperum concurſum et ſtrepitum, vocalium hiatum et frequentem vicinitatem cauit, et vbique lenitatis et λειότητος aurium iudicio curam geſſit. Hanc enim cauſam eſſe iudico, cur eius orationes tam iucundae ſint legentibus, quamuis non ignorem, gratiam, quae fuſa eſt per totam orationem, hanc inprimis ſibi laudem vindicare. Figurarum, de quibus vix eſt opus dicere, eadem eſt ratio. Si enim in tempore et parce adhibeantur, orationem illuſtrant et diſtinguunt, ornatum declarant, ſuauitati inſeruiunt et ſententiis robur addunt.

dunt. Huius generis est praeteritio (60, 41.) τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν etc. asyndeton (8, 30.) κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, polysyndeton (8, 1) καὶ μὴ μόνον etc. anaphora (82, 41.) ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς etc. sermocinatio (12, 33.) ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς etc. quae figurae ab Aeschine omnes in tempore, vtiliterque sunt adhibitae.

§. XIII.

De vitiis quibusdam elocutionis.

Sed hic tantus orator, qui vbique personarum, rerum et decori habuit rationem, qui tenuia tenuiter, mediocria moderate, grauia sublimiter dixit; is tamen in quibusdam locis sui est dissimilior et ingenii fraude se abduci passus est ad puerilem lusum. Quis enim eum ferat, cum dicit de Demosthene, qui ob plagas a Midia capite acceptas pecuniam acceperat, (84, 23.) οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται; Quae enim similitudo inter κεφαλὴν et πρόσοδον; Quis porro non frigoris accuset, cum eundem Demosthenem appellat (89, 40.) λῃστὴν πραγμάτων ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα; λῃστὴν πραγμάτων grauissime dixit. Reliqua, quia sunt dissimilia et sensum non habent, frigent. Quis enim verbis tanquam naui vtatur, aut quis per ciuitatem tanquam per mare nauigare possit? At risum captare voluit. Audio. Puto sane e nautis multos adfuisse, qui probarent; addo etiam, si placet, e scurris nonnullos. Sed alienus est risus ab hoc loco et a priorum verborum grauitate. Eodem modo peccauit in his (23, 10.) πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν etc. Etenim et hoc loco impudentiam et flagitia aduersariorum ad risum traxit. Sed talia seueritatem, iram et odium flagitant. Lepidus ille quidem locus, et tractandi sedulitas, repetitiones, verborumque abvsus magnam suauitatem afferunt, sed honestati et decoro posthabenda iucunditas. Ipse etiam videtur animaduertisse turpitudinem rei, quam vt excusaret, addidit,

didit, ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τῷ λόγῳ τούτῳ ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι, et paulo post, μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσαθ' ὁρᾶν. His addo alia quaedam minora vitia verborum singulorum. Cum enim de Timarcho dicit, eum (5, 13.) καταγελάσως κεχρῆσθαι τῷ σώματι, non videtur indignitatem rei satis idoneo verbo declarasse. Melius fortasse et grauius dixisset, ἀναισχύντως, ὑβριστικῶς, aut alio modo. Rursus comica quaedam verba admiscuit, veluti (83, 28.) βαλαντιοτόμοις, (86, 27.) ἄνθρωπος ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος. Similia sunt, (82, 39.) ῥήμασι τὴν πολιτείαν ἀναιρεῖν. Arguta nimis haec: ἐφθόνησέ μοι ταῖς διαβολαῖς. Temere duobus in locis inculcatum ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν. Audacia nimis haec: (32, 40.) φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ. Si enim τὸ τεθνηκὸς referatur ad προοίμιον, vt verborum structura iubet, modum non tenuit; sin ad θηρίον, nimis est diuulsum. Frigide additum vocabulum τῶν εἰρημένων. (86, 17.) Si enim τῶν Σειρήνων repetiisset, elegantius haud dubie fuisset. Placuit hunc locum adscribere, tum, quia breuior est, tum, quia sic de eo facilius lector iudicare potest. De Demosthene igitur dicit: ἀφομοιοῖ γάρ μοι τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι, διόπερ ἐκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικήν. Atque haec in Aeschine eo magis mira videri debent, quia Demostheni verborum πικρίαν et περιεργίαν obiecit, et in verborum delectu aliis in locis vehementer excellit. His addere liceat breuem admonitionem de repetitionibus, quae crebrae sunt quidem apud eum, excusari tamen facile possunt. Nam in orationibus, quae tantum leguntur, taedium afferunt. Attentior enim lector indignatur sibi eandem rem saepius dici. At in orationibus iudicialibus et omnino

omnino in iis, quae habentur, magnam habent vtilitatem, et auditor, qui eſt legentibus negligentior, ea fert facilius. Memoriam enim adiuuant et iudices ad cognoſcendam cauſam reddunt idoneos.

§. XIV.

De virtutibus elocutionis, quas non habet.

Πιθανότητα, ἀλήθειαν, et τὸ πεποιθότως εἰπεῖν merito in maximis virtutibus habent rhetores. Harum autem virtutum exigua laus ei tribui poteſt. Nec tamen hoc in vniuerſum dixerim. Infra enim ipſe eum probabilem eſſe docui. Sed dum vbique fere artificioſe, callide et ſubdole pugnat, dum cauſam omni modo adiuuare ſtudet, dum lenitatem et manſuetudinem aperte nimis prae ſe fert, ſibi ipſe diffidere videtur, artem prodit, fidem impedit, perſuaſionem tollit. Qui enim Lyſiae orationes legit, aduerſarium ſtatim iudicat malignum et improbum, dicentis probitatem laudat, innocentiam dolet, cauſam veram putat. At, qui Aeſchinem audit, orationis copia obruitur, arte ſe deceptum dolet, lenitatem timet, argumentorum vi reſiſtere nequit, veritatem et mendacium eodem modo ſuſpectum habet. Breuitatem, quae coniuncta cum perſpicuitate orationi magnam vim et ſuauitatem conciliat, ſimiliter fere neglexit. Contra copioſus et amplus eſt, vt interdum Demoſthenes torrentis modo, de monte ruentis, quae ei ſunt impedimento, ſecum rapit et euellit, ita Aeſchines, Nilo ſimilis, improuiſo aquarum confluxu creſcit, littora excedit, longe atque late ſenſim omnia inundat.

PARS

PARS II.

§. I.

Argumentum partis secundae. De inuentione, delectu, ordine et artificio locorum quorundam.

Alteram hanc partem, quae πραγματικὰς virtutes Aeschinis explicat, ita descripsimus. Primum exponemus de inuentione, delectu, ordine et locorum quorundam artificio, secundo de orationis partibus, exordio, narratione, argumentis et peroratione, denique conclusionis loco formam eloquentiae Aeschinis exprimere conabimur. Inuentionis, vt opinor, duae sunt virtutes, copia et facilitas. Nam ille demum laudandus est, qui partim ad vnam rem firmandam multa reperire potuit, partim ea potissimum, quae cum causa arcte cohaerent et auditorum cuique facile in mentem venire potuerunt. Iam copia inuentionis ita valet Aeschines, vt non solum acutissime animaduertat, quae insint in re ad persuasionem idonea et excogitari possint ab oratore rerum vsu exercitato, sed et ea reperiat, quae fortasse nemo alius reperire et videre potuerit. Vim et copiam inuentionis maxime eo in loco demonstrauit, vbi imperatori illi eiusmodi defensionem tribuit, e qua sibi vberrimam dicendi copiam suppeditat, et vbi testibus, infamiam timentibus, destitutus, Timarchum, impurae vitae accusatum, praeiudicio populi, conscientia iudicum, famae veritate et vi, Euripidisque versibus vrget, seque ductis e natura flagitii argumentis ob testium inopiam excusat, et crimen probabile reddit. Facilitas inuentionis agnoscitur, si orator rebus notis et vulgatis et cum causa coniunctis, ideoque ad persuadendum accommodatissimis, vtiliter et prudenter vtitur. Huiusmodi sunt ea, quae de statua Solonis eiusque habitu modesto in reprehensionem im-

pudentiae Timarchi dixit, et de frugalitate maiorum in tribuendis praemiis publicis ad faciendam Demoſtheni inuidiam. Haec enim omnia auditores norant, omnes Solonis ſtatuam viderant et de Miltiadis aliorumque praemiis publicis audierant, vt adeo haec ab oratore commemorari a cauſa nullo modo alienum et inopinatum ſit. Ex inuentorum multitudine vtiliſſima eligere oratoris conſilium et prudentiam poſtulat. Hac in re oratorum alii immodici, effuſi, effrenes, orationis copiam et impetum ruere ſinunt, magisque obruunt, quam docent auditores; alii ſeueri, ieiuni, auari et nil niſi maxime neceſſaria ad fidem faciendam adhibent; alii inter vtrumque medium tenent, faciles, iucundi, florentes, ornati et quaſi profuſi, vel, melius vt dicam, liberales. Ex hoc genere Aeſchines eſt. Nam et argumentis vtitur firmiſſimis, et inutilia et noxia omittit, et iſtorum ſeueritatem ſuauitate et ornatu temperat, illorum luxuriam et abundantiam coercet et amputat. Nihil enim alienum, nihil, quod abeſſe velis in eius orationibus additum ſupereſſe reperias. Ordinem in orationibus ſequitur eum, qui eſt maxime vtilis cauſae. In illa igitur violatarum legum contra Cteſiphontis pſephiſma inſtituta actione deinceps ordine exponit, quid contra leges ſcripſerit Cteſiphon. Ergo primum docet Demoſthenem pecuniae theatrali et reficiendis muris praefectum adeoque reddendis rationibus obnoxium non debuiſſe donari aurea corona. Deinde nec legitimo in loco factam eſſe renunciationem. Denique demonſtrat Cteſiphontem mentitum eſſe in pſephiſmate, neque enim Demoſthenem eſſe virum bonum et reipublicae beneuolum. Duo illa priora ſcriptis publicis et legibus confirmat. Poſtremum ita docet, vt πολιτείαν Demoſthenis in quatuor tempora diuidat, eumque omnibus his temporibus vel noxium vel inuti-

inutilem fuisse reipublicae ostendat. Sed antequam ad has accusationis partes peruenit, nescio, cur post exordium Demosthenem ὑπεύθυνον fuisse doceat, nisi forte auditorum voluntatem erga hanc accusationem experiri voluit. Hoc certe molestum fuit legenti, quod dicit (57, 14.) ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης — ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Nam et antea docuerat eum vere fuisse reddendis rationibus obnoxium. In oratione contra Timarchum, quae est δοκιμασία, primum commemorat leges de disciplina publica, deinde vitam Timarchi ad has leges examinat. Hic facile apparet, primam orationis partem difficilem habuisse tractationem. Leges enim separatim spectatae, sine examine vitae, videri poterant quodammodo imprudenter diuulsae a causa ipsa. Sed hoc non sine summa prudentia fecit. Crimen enim, quod deferebat, negligebatur, et reus ob multos a se gestos magistratus erat clarus et nobilis. Igitur per leges, ob legislatorum summam auctoritatem apud Athenienses sanctas et inuiolabiles, orationi suae debuit aperire viam in audientium animos. Et leges semper ita tractauit, vt eas vbique coniungeret cum causa, et Timarchum reprehenderet. In oratione de falsa legatione ne quidem propositionem posuit, sed ad crimina Demosthenis ita respondet, vt incipiat ab iis, quibus maxime fidebat, a narratione de pace per Philocratem et Demosthenem cum Philippo facta, deinde reliquorum criminum refutationem de Cersoblepte et Phocensium excidio addit, et diluendo crimine proditionis defensionem terminat. Ergo vbique, quod ab initio dixi, maxime vtilitatis in ordinanda oratione habuit rationem, quod in orationibus iudicialibus vnice sequendum puto. Iam, vt artificium orationis quodammodo appareat, loca quaedam indicabo, quae oratoris

calliditatem et prudentiam manifeſte declarant. Difficilis ſane ad explicandum res magisque apta interpretis admonitioni, quam diſputantis demonſtrationi. Eiusmodi enim locorum praeſtantia plerumque melius ex toto, quam ex partibus ſeparatim ſpectatis cognoſcitur. Neminem autem puto fore ita alieno animo ab Aeſchine, quin ei, ſi reperiat, eum ſaepe vno loco duo aut plura effeciſſe, prudentiae et peritiae laudem tribuat. Atqui id ſaepiſſime perfecit. Sic (42, 21.) eo in loco, vbi Demoſthenis orationem, quam in ſecunda legatione ad Philippum ſui commendandi cauſa habuerat, recenſet, denuo factae per eum et Philocratem cum Philippo pacis et ſocietatis, ſtudii erga eius legatos et hoſpitii et criminum omnium, quae ei antea (29, 31. ſeqq.) obiecerat, memoriam renouat et ipſius aduerſarii oratione et teſtimonio vtitur ad eum criminandum. Item, vbi Cteſiphonti defenſionis ordinem praeſcribit, facit, vt iudices omnium accuſationis partium recordentur. Iam cum iudicibus et reis aſſenſum extorquet, vt hoc in loco, vbi haec ad iudices dicit: (8, 35.) περὶ οὗ (Hegeſandri, ſocii Timarchi) πάλαι εὖ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι. οὕτως ἐναργές ἐστιν, ὦ ἐρῶ, et alibi, vbi de Cteſiphonte et Demoſthene haec praedicat (84, 27.) περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ' αὑτὸν φησι φοβεῖσθαι· ἐλπίζει γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὑτὸν μὲν ἀποβλέπων θαρρεῖν φησίν. Τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Iam concluſio oratoris ex his iſtorum hominum ſermonibus longe callidiſſima: τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς

οἱ κοι-

οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε. Rurſus alio in loco (61, 9.) ἀλλ' ἐκεῖνο φοβοῦμαι, inquit Aeſchines, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογέμενα. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα. πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι ἢ ψέγεσθαι, καί σε τὸν ψευδῆ καὶ παράνομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι; Iure ergo Aeſchines, qui vbique, quid cauſae profit, et quid perſuaſionem adiuuet, intelligit, κατὰ μέθοδον δεινότατος habetur.

C. II.

De exordio.

Initium orationis, quod exordium appellant et auditorem ad audienda reliqua idoneum reddere iudicant, beneuolum eum reddit, attentum, docilem. Quod, quomodo efficiat orator, non magis praeceptis rhetorum, quam exemplis orationum Aeſchinis cognoſcendis apparebit. Igitur ea ſtatim ponam, et quae eorum ſint virtutes breuiter oſtendere conabor. Exordium orationis in Timarchum eſt huiusmodi: Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔτε γραφὴν γραψάμενος, ἔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας· ἀλλ' (ὡς ἔγωγε νομίζω) μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τέτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τὴν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχε τετε, δημηγορῆντος παρὰ τὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδία συκοφαντέμενος (ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τὸ λόγε) ἔν τω (Wolfius in notis p. 1315. ἔν τι legendum putat) τῶν αἰσχίσων ἡγησάμην εἶναι,

μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκέσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί· καί, ὡς ἔοικε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθῶνται. τὰ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται ἔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ, ἔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' ὑμεῖς, οὔτε ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν, ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες· ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον. ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι. Iam quid orator potuit dicere ad commendationem sui aptius, ad criminandum aduersarium grauius, ad declarandum totius orationis argumentum accommodatius criminisque magnitudinem significandam efficacius? Nonne cum se moderatum et ἀπράγμονα et reipublicae amantem ostendit, sibi reddit auditores beneuolos? Cum reipublicae periculum a Timarcho imminere docet, attentos? Cum, de quibus sit dicturus, aperit, dociles? Tum altera exordii pars, quae pertinet ad verba καὶ ὑμᾶς αὐτῶν (τῶν νόμων) ἐπέσησαν φύλακας, vbi democratiam legum auctoritate fulciri, malorum ciuium poenis ab interitu vindicari, et legislatores ciuium disciplinae maximam semper curam gessisse docet, ita non solum apte cohaeret cum reliqua oratione, sed et hanc opinionem in iudicibus excitat, vt putent, se non de salute vnius hominis, sed de libertate suaque ipsorum salute iudicare. In oratione de falsa legatione statim ab initio iudices, magnitudine periculi sui et aduersarii audacia et crudelitate demonstranda, in suas partes trahit, sententiis e re natis

natis et vtilibus docet, Demoſtheni fidem derogat, παραδόξα dicendo iudices reddit attentos, crimina diluit, fiduciam prae ſe fert, accuſationis vitia oſtendit, et ſe ad omnia deinceps reſponſurum promittit. Reſtat tertium exordium orationis contra Cteſiphontem. Qui hoc exordium, ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικὸς reprehenderunt, (v. argument.) ii nec videntur cogitaſſe aliud exordium conuenire vehementiae accuſantis et defendentis modeſtiae, nec intellexiſſe opus fuiſſe, vt orator crimen augeret. Res enim in tanta reipublicae perturbatione et calamitatibus negligebatur, et Demoſthenes, quem accuſator maxime petebat, ob magna in rempublicam beneficia et eloquentiam diligebatur. Ergo opus erat, vt Aeſchines omni modo crimen augeret et reipublicae ſalutem in ſeuere iudicandis παρανόμων γραφαῖς poſitam eſſe doceret.

§. III.

De narratione.

Narratio eſt rei geſtae ad cognitionem cauſae et dicentis vtilitatem comparata explicatio. In eis ſunt quaedam, vbi orator nihil niſi partes rei geſtae neceſſarias breuiter et perſpicue deinceps ordine exponit, aliae, ad quas ſibi praeparatione auditorum viam munit, impedimenta remouet, argumentis interiectis firmat, ſententiis illuſtrat, moribus admiſcendis probabiles et iucundas reddit, aduerſariorum crimina auget, et omni modo vtiliter ad cauſam ornat. Sic in oratione de falſa legatione narratione ſimplici et aperta docet, non ſe, ſed Philocratem et Demoſthenem auctores pacis cum Philippo fuiſſe. Mox huic narrationi nectit aliam inſtructam et ornatam de iis,

quae facta erant a X illis legatis ad Philippum de bello componendo missis, inde ab itinere ad legationem vsque ad reditum et legationis redditas Athenis rationes. Consilium huius narrationis est reprehensio Demosthenis et defensio Aeschinis, qui inter legatos illos fuerant. Quia huius narrationis supra iam mentionem feci, duarum aliarum narrationum exempla ponam, et quid in iis sit probandum explicabo. Timarchus erat quidam, homo non ignobilis, orator ciuitatis. Is cum Demosthene Aeschinis nomen ob legationem modo dictam detulerat. Vt ergo aduersarium, hominem improbum et libidinosum, prius lacessitus vlcisceretur Aeschines, ex lege Solonis de oratorum disciplina δοκιμασίαν ei denunciauerat. Hinc maxima pars accusationis in enarrandis flagitiis Timarchi versatur. Post excusationem et praeparationem auditorum, ne moleste ferant, si de Timarchi vita dicturus, cogatur interdum rerum minus honestarum mentionem facere, Aeschines haec narrat: (6, 23.) Μισγόλας ἐξί τις Ναυκράτης, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεύς, — ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, ὠμὸς ὤν. Huius narrationis summum artificium haud alia ratione magis apparebit, quam si breuem summam rerum necessariarum fecerimus, et quid ab oratoris ingenio profectum sit, considerauerimus. Breuius dicere potuit sic: Μισγόλας ἐμισθώσατο Τίμαρχον καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, νέον ὄντα καὶ ἀσελγῆ, αὐτὸς ἀκόλαστος ὤν. Sed cur orator illo modo potius narrauit? Primum, vt narratio esset perspicua et ἐναργής. Hoc effecit seruato rerum ordine et consecutione notandisque περιστάσεσι. Secundo, vt esset probabilis et morata. Hoc est consecutus, notandis moribus Misgolae, Timarchi et suorum ipsius. Tertio, vt grauius reprehenderet Timarchum, qui non coactus inopia, sed suadente libidine et luxuria tantum flagitium perpe-

perpetrasset. Quarto, ne esset inficeta et honestis auribus molesta, turpitudinem facti verbis honestioribus caste texit. Quinto, vt esset breuis, nullum verbum temere addidit. Relegentibus narrationem ipsam omnia, quae dixi, erunt perspicua, et omnes Aeschinis eloquentiam, quoad narrationes, admirabuntur. Paulo post de eodem Timarcho et Hegesandro, istius in improbitate socio, quam contumeliose tractarint Pittalacum, quocum Timarchus habuerat consuetudinem, Hegesandro tamen accedente repudiauerat, ita narrat, vt risum vix tenere lector possit. (9, 6.) μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ (Timarchus et Hegesander) — δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει. Hic ante omnia animaduerti debent mores Timarchi, Hegesandri et Pittalaci. Illos statim reddit notos ab ebrietate, a sociis, a violenta irruptione et nocturna, a petulantia, a crudelitate, a timore, et libidine. Hunc Pittalacum, recensenda eius supellectili, damno, plagis, clamore, denudatione corporis, supplicatione, concursu hominum, blanditiis et irrisione Timarchi, inopinato e foro reditu et ira ita describit, vt ea omnia videre et rem vere factam putes. Tum illa longe facetissima, vbi in verbo ὑπεραγαναχτήσας rationem consilii Pittalaci reddit, Timarchi blanditias et formam ridet et elegans abusus verbi τῶν δικαίων. Item acerbissima reprehensio Timarchi in verbis ἀλλ' ἔτι χρήσιμος et oratoris moderatio, quae apparet ex his ὧν ἐ βέλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν. Haec omnia hanc narrationem reddunt perspicuam, apertam, probabilem, moratam et iucundam. Post has tam pulcras et elegantes narrationes superfluum foret addere alias, eligere vero praestantiores difficillimum. Tametsi enim sunt diuersae, laudabiles tamen omnes.

§. IV.

De argumentis.

Vt iis, quae ab oratore dicuntur, auditor fidem habeat, tribus modis efficitur. Etenim auditor rem veram putat, vel argumentis motus, vel quia aliquam de moribus dicentis opinionem habet, vel quia aliquo modo eſt affectus. Ergo primum eſt dicendum de argumentis, deinde de moribus, denique de affectibus. In argumentis nihil niſi tractationem conſiderabimus. Hoc enim eſt proprium oratori. Reliqua communia cum multis. Nam et dialectici de argumentis praecipiunt, et quilibet in ſua arte argumenta inuenit et inuentis vtitur. Nemo tamen, niſi orator, de eorum elocutione et tractatione ad popularem intelligentiam et perſuaſionem apta, ſollicitus eſſe ſolet. Prima argumentorum tractandorum virtus, quam Aeſchini tribuimus, eſt praeparatio auditorum, qua ſibi viam munit et beneuolos attentosque reddit ad percipiendam vim argumentorum. Sic in oratione contra Timarchum (6, 1.) vbi ad alteram de vita improba Timarchi partem tranſit, vtitur praeparatione, rogatque auditores, ne ſibi vitio vertant, ſi de tantis flagitiis eius dicturus interdum cogatur verbis minus honeſtis vti, culpam in Timarchum transfert, ſe ſumma cura honeſti rationem habiturum promittit, moderationem prae ſe fert, et multorum a Timarcho puero male factorum ne quidem mentionem ſe facturum docet. In oratione contra Cteſiphontem eandem rationem ſequitur. Dicturus enim de Demoſthenis in adminiſtranda republica προαιρέσει, duplici praeparatione vtitur. (60, 35.) Primum, quid ſibi et aduerſario docendum ſit, dilucide demonſtrat, deinde per praeteritionem Demoſthenis vitam priuatam criminatur, et ad ea, quae contra rempublicam

publicam et ciues omnes improbe fecerat, transit. Secunda virtus, non multum a prima diuersa, in varietate initii argumentorum cernitur. Modo argumentationem incipit a criminibus et irrisione aduersariorum, (17, 36.) modo vtitur obiectione, (13, 24.) modo precibus (16, 24.) attentos reddit auditores, modo inopinata irruptione (73, 12.) terret. Ab eiusmodi initiis ad argumenti explicationem, (ἐργασίαν et ἐξεργασίαν graeci appellant) peruenit, in qua omnis vis et natura eloquentiae consistit. Est in oratione contra Ctesiphontem (56, 6.) argumentum huiusmodi. Omnes, qui aliquam reipublicae Athenienſis partem administrauerunt, sunt ὑπεύθυνοι. Atqui Demosthenes administrauit aliquam partem reipublicae Athenienſis. Ergo est ὑπεύθυνος. Hic copiosissime explicat vocabulum *omnes*. Nam et sacerdotes, tum singuli, tum familiae vniuersae, Eumolpidae, Ceryces, et praefecti triremium et areopagitae et senatus quingentorum, et ii, qui ullam pecuniam publicam tractarunt, sunt ὑπεύθυνοι. Demosthenem vero administrasse aliquam reipublicae partem mox (57, 14.) alio argumento confirmat. Igitur hoc loco omisit. Alibi (25, 1.) ciues improbos seuere esse puniendos, multis rationibus et late docet, a periculo, quod a iudicum negligentia legibus oritur, (25, 17.) ab exemplo Lacedaemoniorum (25, 32.) et veterum Athenienſium, (26, 4.) a lege Solonis, (26, 10.) a singulorum securitate domestica, (26, 23.) a turpitudine iudicum, (26, 29.) a reipublicae periculo, (26, 34.) a detrimento disciplinae publicae. (27, 16.) A crimine proditionis (47, 28.) se defendit, demonstranda atrocitate facinoris, recensenda familia sua, parente, maioribus, matre, fratribus, affinibus, coniuge, liberis, quos in Macedoniam abiens, obsides fidei suae in rempublicam reliquerat. In refutandis aduersariorum

rum argumentis saepe etiam eo genere argumentorum vtitur, quod rhetores appellant βίαιον, si ex iis, quibus aduersarius nititur, contraria colliguntur, quod sua natura ad persuadendum vim habet maximam. Dixerat Demosthenes, (73, 15.) suo suasu Thebanos cum Athenienſibus feciſſe ſocietatem. Hoc, quo maxime fidebat aduerſarius, non ſolum negat, et Thebanos iniiſſe ſocietatem cum Athenienſibus coactos tempore, periculo et timore docet, ſed et tribus modis illo tempore Demoſthenem reipublicae damnum attuliſſe demonſtrat. Quinta virtus eſt explicata argumenta concludendi ſubtilitas et varietas. Argumentum, quo crimen proditionis diluerat, eleganter concluſit ſic: (48, 26.) ἐρωτῶ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δεκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ καὶ ἱερῶν καὶ τάφων πατρῴων μετεσίᾳ τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνων φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι; ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; Hic omnia, quae antea late tractauerat, coniungit, patriam, amicos, ſacra, ſepulcra maiorum, parentem, liberos, coniugem, fratres, cariſſima nomina appellat, et, vt auditores vim argumenti ſentiant, efficit. Nec hoc ei ſufficit, ſed nouum robur addit, hoc epiphonemate adiungendo: οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακὸς ἢ χρηστὸς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις, ὃ δ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἷες ἐξεπέμψατε. Aliud argumentum, quo docuerat, Demoſthenem noxium reipublicae fuiſſe, hoc epiphonemate concludit: (74, 30.) οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορᾶς. Saepe etiam per ἀντίθετα, quae rem demonſtratam omnium optime declarant, argumenti vim oſtendit, vt eo in

loco

loco, vbi docuerat Demoſthenem etiam erga cognatos fuiſſe improbum. (64, 41.) Item alibi, vbi Timarchi vitam a conſcientia et praeiudicio iudicum culparat, euidenter ſic colligit ſummam argumenti: (12, 19.) οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε τούτῳ· ἐμοῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε· καὶ μὴ γενομένης μὲν κρίσεως ἐπὶ τοῦ πράγματος, ἦλω ἄν· γεγονότος δὲ ἐλέγχου ἀποφεύξεται. Sexta virtus eſt, vbi multorum argumentorum per ἀνακεφαλαίωσιν memoriam renouat, vt hoc in loco (58, 11.) ἀναμνήσθητε δὴ — γεγραφότα; Septima et octaua virtus, cum concluſis argumentis αὔξησιν et πάθος addit. Poſtquam docuerat Demoſthenem ἄρχοντα ἐπὶ τῶν θεωρικῶν fuiſſe, αὐξήσει vtitur, et (57, 25.) hunc magiſtratum multos alios comprehendere demonſtrat. Πάθος admiſcuit et (75, 12.) Thebanorum calamitates oculis iudicum ſubiecit, poſtquam Demoſthenem Thebanis auctorem belli fuiſſe dixerat. Qui ergo auditores praeparat, varie argumenta tractare incipit, inchoata late explicat, aduerſarii verbis ipſum petit, concluſionem vrget, diſputatorum memoriam renouat, demonſtrata auget et πάθος addit, quae omnia fecit Aeſchines, is profecto populariter videtur perſuadere.

§. V.

De moribus.

Mores, qui ad perſuaſionem multum conferunt, ſunt vel oratoris, vel auditoris, vel eorum, qui oratione tractantur. Permagnum enim oratoris intereſt, aliquam in auditoribus de ſe opinionem aut excitare, aut conceptam confirmare. Ea pro varietate argumenti,

menti, quod oratione explicatur, varia esse debet. Nam suadentis inprimis spectatur prudentia, virtus, et beneuolentia erga deliberantes. Quis enim eum consulat, qui ipse per imprudentiam et imperitiam consulere non potest? Aut quis hominem improbum auctorem consiliorum et factorum suorum, aut inimicum participem cogitatorum faciat, eique suadenti fidem habeat? Accusanti mansuetudo, lenitas et simplicitas conuenit. Hominem enim κατηγορικὸν et φιλοπράγμονα et συκοφάντην quilibet, qui suam securitatem et quietem amat, odio dignum et suspectum iudicat. Laudantem veritatis studium et integritas ab adulatione commendat. Defendentem innocentia, probitas et moderatio probabilem reddit. Has virtutes vir honestus idemque orator in agendo dicendoque facile sine studio et arte indicabit. Igitur et Aeschines, non profecto talis, qualem Demosthenes aduersarius eius et aemulus descripsit, vbique in orationibus, se esse virum honestum et ciuem bonum, luculenter demonstrauit. In sua laude modestus, (16, 36. 33, 29.) in aliorum calamitate humanus, (64, 37. 15, 19.) in reprehendendis flagitiis fortis et inimicitiarum contemtor, (22, 32. 37, 13.) in enarrandis factis turpioribus pudicus, (8, 7. 8, 31.) in accusando lenis, in suadendo grauis et honestus, (17, 12.) erga inferiores popularis, (4, 37.) in castigandis ciuibus improbis patriae amans, (22, 41.) in defendenda libertate reipublicae propugnator strenuus et acer. Magnam igitur in animos audientium eius orationes habuisse vim credibile est. Sed ad persuadendum non sufficit, si auditores aliquam de dicentis moribus habeant opinionem. Nam et ii, qui audiunt, aliquas secum afferunt opiniones et διαθέσεις, ad quas orator se accommodare debet. Has, quia propter aetatem, fortunam, studia,

ſtudia, reipublicae formam et alia eiusdem generis variant, non ſolum orator diligenter cognitas habere, verum etiam iis prudenter ad vtilitatem ſuam vti, easque ſibi contrarias mutare et conciliare debet. Inde factum eſt, vt Aeſchines inter Athenienſes, qui maiorum auctoritatem, libertatem, leges et litteras magno in honore habebant, ea auditorum opinione in rem ſuam vtiliter vteretur. Saepe enim eos laudandis maiorum factis ad virtutem excitat, libertatem et leges in iudicum negligentia periclitari docet, poetarum loca in reprehenſionem aduerſariorum adhibet. Iuuenes, qui aderant, honeſtatis reddit ſtudioſos, et parentum, qui libenter talia praecepta audiunt, (quilibet enim liberos ſuos vult eſſe probatiſſimos) ſibi comparat fauorem. Beneuolentiam erga Demoſthenem et opinionem de Timarcho, homine non ignobili, calliде infirmat, violenter iudicibus extorquet, eosque ad iram et inuidiam ſollicitat et acuit. Denique mores eorum, de quibus dicitur, ita ſemper ſunt formandi, vt cum eorum factis conſentiant, probabilitatem adiuuent, et orationem moratam reddant? Iam vero diligenter perlegentibus orationes omnes, apparebit, Aeſchinem in deſcribendis et notandis hominum moribus mirum eſſe artificem, et factorum animique humani iudicem acutiſſimum. Nullius enim hominis fecit mentionem, cuius indolem et mores non ſimul veroſimiliter, factis plerumque commemorandis, non meris verbis, expreſſerit. Omitto illos honeſtos viros, Solonem, Miltiadem, Themiſtoclem, Ariſtidem, ſenem illum Lacedaemonium, et parentem, erga filiae impudicitiam ſeuerum, omitto mores Demoſthenis, Timarchi, Hegeſandri, Pittalaci, Miſgolae, imperatoris illius aliorumque, quos iam ante memoraui, nolo enim illorum improbitatem ſaepius referre, ſed vnius tantum

tantum viri probi virtus et honeſtas per Aeſchinem, vt inclareſcat, faciam. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύνθιος, narrat orator, (48, 42.) τούτῳ συναθεὶς ὑπό τινων καὶ πυθόμενος, (Demoſthenes accuſator) ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν καὶ προσαγαγόμενος, τοῦτον ἔπειθεν ἐμοὶ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κἂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρώνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόντε ἄριστα ἐσχάζοιτο, τῷ δὲ τρόπου πλεῖσον εἴη διημαρτηκώς. οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πρᾶξαι. Puto ſtatim omnes, qui haec legunt, Ariſtophanem, quem nunquam viderunt, tamen ob probitatem vehementer amare. Nonne enim honeſtus, qui calamitate et inopia preſſus, dicendi peritus, blanditiis et pecunia ſollicitatus, tamen turpi lucro honeſtatem praefert? Nonne fide dignum et probabile eiusmodi viri teſtimonium? Nonne ſermo animi eius voluntatisque interpres idoneus? Nonne orator, qui haec narrauit, probabilis et moratus? Veriſſime ergo idem de Aeſchine, qui mores ita eleganter diligenterque notauit, praedicari poterit, quod Halicarnaſſenſis Dionyſius de Lyſia dixit: ἁπλῶς οὐδὲ εὑρεῖν δύναμαι παρὰ τοῖς ῥήτορι τούτῳ πρόσωπον, οὔτε ἀνηθοποίητον, οὔτε ἄψυχον.

§. VI.

De affectibus.

Ex affectibus in orationibus Aeſchinis inprimis duo dominantur, ira et miſericordia. Vt iram iudicum conci-

concitaret, breuiter commemorauit Athenienſium commoda et incommoda publica inde a Salaminia pugna ad ſua tempora, et docuit, qui fuerint reipublicae auctores laudis et reprehenſionis, quam pernicioſa oratorum improbitas fuerit, et quomodo rerum ſerie et oratorum quorundam inprimisque Demoſthenis auaritia et malignitate in praeſentem miſeriam ceciderint. Nam haec omnia ad faciendam Demoſtheni inuidiam et irritandam iudicum iram ſunt idonea. Nonne enim cogitatione priſcae fortunae praeſentiumque calamitatum irritati auctoribus earum iraſcimur? Nonne odio dignorum hominum et veterum hoſtium recordatione erga praeſentes, qui ſunt in poteſtate noſtra, ſeueriores ſumus? Nonne animus decipitur, et hos, qui adſunt, etiam praeteritarum calamitatum auctores putat? Nonne miſeria, qua premimur, comparata cum fortuna, qua olim clari fuimus, vehementius afficit et animos concitat? Nonne negligentiae noſtrae nos poenitet, futuri temporis curam gerimus, et, ne ſint poſtea alii, qui nobis damnum afferant, poenarum atrocitate et vltionis ſeueritate cauemus? Ab hac vehementiori animorum commotione ſtudioque vlciſcendi ad miſericordiam voluntatemque ſe iuuandi alio in loco (52, 13.) flexit et traduxit auditorum animos in cogitationem et ſenſum ſuae calamitatis et miſeriarum. Accuſatus enim a Demoſthene, potenti hoſte et maligno, reique publicae noxio, ſubiicit oculis iudicum parentem ſenio confectum, morti vicinum, filii periculo trementem, fratres de republica bene meritos, conſentientes, condolentes, liberos aetate et calamitate patriae infelices, innocentes, eoque miſeriores, quo minus magnitudinem periculi ſentiunt, ſuam erga rempublicam beneuolentiam, erga ciues ſingulos moderationem, erga

corum liberos et disciplinam curam suam modeste commendat, animum magnum et fortem demonstrat, non mortem, sed infamiam mortis deprecatur, legibus et iustitiae iudicum salutem et vitam committit, nihilque petit aliud, quam ne se irae et ludibrio inimici, in tanta sua calamitate laeti et ridentis, ad supplicium et implendam animi libidinem dedant. Iam, quid grauius ad iudices flectendos dicere potuit? Aliorum enim periculi adspectu imbecillitatis suae recordatur et indolescit animus humanus. Sua fragilitate, suo dolore ad alios iuuandos impellitur. Si vero senectutis, mortis, liberorum, amicitiae, fortunarum, hostium admonetur, tunc iam non de alieno periculo sollicitus esse solet, sed de salute sua et tranquillitate, opitulando, resistendo, omnia tentando pugnat. Bene ergo Aeschines, quae via pateat ad inferendum animis auditorum dolorem, iram, inuidiam et misericordiam intellexit.

§. VII.

De peroratione.

Non profecto mirandum foret, si Aeschinem in fine orationum vis illa diuina ingenii deficeret, aut ipse in exitu sui dissimilis esset. Nam et cursorem metae propinquum spiritus viresque deficiunt, et audaciam milites vel fortissimi hostis pertinacia et atrocitas compescere et frangere solet. At hic orator nec praemio nec victoria cuiquam cedit, sed hostes iam profligatos et auersos persequitur, vestigiis inhaeret, telis residuis vrget, et vndique se tutum reddit. In illa igitur oratione in Timarchum, commemoratis legibus, demonstrata rei improbitate, patronorum auctoritate sublata, criminum magnitudinem auget, Timarcho

insta[illegible],

inſtat, iudices concitat et terret, male factorum turpitudinem eorum animis infigit, breuiter eorum, quae dixerat, memoriam renouat, ſeque eorum ſententiae adeſſe iudicem incorruptum et ſeuerum liberrime profitetur. In oratione de falſa legatione, in qua de ſalute, fama et fortunis omnibus cum aduerſario potentiſſimo decertarat, innocentiam ſuam teſtatur, Demoſthenis malignitatem et fraudulentiam criminatur, ei inuidiam conflat, ſua in rempublicam beneficia, beneuolentiam et moderationem modeſte commemorat, patronos, honeſtiſſimos viros, aduocat, deprecatores, parentem ſenem, fratres meritis in rempublicam claros, tres liberos, aetate innoxios, periculo patris infelices et miſerandos in conſpectum iudicum adducit, ſe ipſum in tanta calamitate imperterritum oſtendit, plus de fama et miſeria ſuorum, quam de morte ſollicitus, iudicibus et legibus, vt virum fortem et honeſtum decet, vitam et ſalutem omnem committit. In fine orationis contra Cteſiphontem, violatarum legum crimen auget, Demoſthenem reliquosque patronos reiicit, a Cteſiphonte, vt ipſe pro ſe dicat, poſtulat, modum defenſionis praeſcribit, iudices, vt ſint ſeueri et ſibi a fraude aduerſariorum caueant, hortatur, Solonem, Ariſtidem, Themiſtoclem, ſi aurea corona donetur Demoſthenes, indignaturos aegreque laturos eſſe docet, in campo Marathonio et ad Plataeeas caeſorum pro patria manes, et maiorum ſepulcra eiulatura vocemque contra Demoſthenem emiſſura indignabundam et flebilem teſtatur, et in eius condemnationem deos, deas, vniuerſam naturam appellat. Ergo etiam in hac orationis parte magnus et probabilis orator Aeſchines.

§. VIII.

Concluſio.

Iam opus eſt disiecta membra et ſeorſim ſpectata in vnum corpus colligere et imaginem exprimere eloquentiae Aeſchinis. Perſpicuus igitur et facilitate concipiendarum imaginum euidens, ſententiis et verborum pondere ſublimis, grauis, acerbus, vehemens, varietate copioſus, ornatus, tenuitate ſimplex, orationis feſtiuitate facetus, iucundus, compoſitione lenis, figuris varius, ſententiarum nouitate audax, in inueniendo locuples, in delectu et ordine prudens, rerum vſu callidus, moribus notandis probabilis, vi et copia argumentorum et affectibus ad commouendos hominum animos inſtructus et paratus. Recte ergo, vt videtur, Dionyſius Halicarnaſſenſis Aeſchinem inter principes oratores numerauit.

FINIS

Opuſculorum ad Aeſchinem pertinentium.

DINAR-

DINARCHI
ORATIONES TRES

CVM ANNOTATIONIBVS

HIERON. WOLFII

ET

IO. IAC. REISKE.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΤΟΥ

ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ὁμὲν δημαγωγὸς ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ θανάτε τετιμημένος ἑαυτῷ ἦν ἐξελεγχθῇ [1] ὁτιῆν εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλε, ὅτος φανερῶς [2] ἐξελήλεγκται δῶρα εἰληφὼς παρὰ τούτων [3], οἷς ἐναντία πράττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον. πολλῶν δ' ὑπὸ Στρατοκλέες εἰρημένων, καὶ τῶν πλείστων προκατειλημμένων κατηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς ἀποφάνσεως [4], τῆς ἐξ Ἀρείε πάγε βελῆς δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις εἰρηκυίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολέθων τούτοις Στρατοκλέες εἰρηκότος καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνεγνωκότος ἤδη τὰ περὶ τούτων, ὑπόλοιπον

1. ἵνα ἐξελεγχθῇ] Pro ἵνα Wolf ſuſpicabatur ἐὰν leg. eſſe, Stephanus ἦν, quod praetuli.

2. φανερὸς] Legendum eſſe φανερῶς, viderunt ambo, Wolf et Stephanus, atque recepi.

3. παρὰ τούτων] παρ' Ἁρπάλε, μακεδόνος μὲν ὄντος, ἀποσάτε δὲ καὶ δραπέτε. WOLFIVS.

4. ἀποφάσεως] L. ἀποφάνσεως, pro quo perpetuo legitur ἀπόφασις in hac oratione, cum inter ἀπόφασιν et ἀπόφανσιν plurimum interſit, etſi non nego etiam φάσιν ἀντὶ τῆς φάνσεως dici, ἐκ ἀπὸ τῦ φημὶ, ἀλλὰ παρὰ τὸ φαίνω. WOLF. quem ſecutus ſum.

ἡμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, (καὶ ταῦτα, ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα τηλικοῦτον, ἡλίκος οὐδεπώποτε γέγονε τῇ πόλει) κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν [5] παρακελεύεσθαι, πρῶτον μέν, ἡμῖν τοῖς λοιποῖς [6] συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν 12.
ἐνίοις [7] περιπίπτωμεν· (ἐγὼ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα ὀργίζησθε μᾶλλον παροξυνόμενοι [8], διὸ περὶ τῶν αὐτῶν ἐρῶμεν) ἔπειτα, μὴ προίεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἁπάσης δίκαια μηδὲ τὴν κοινὴν σω- 15.
τηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν τὸ κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὑτοσὶ κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς· οἱ σκοπεῖσι, τίνα ποτὲ γνώμην ἔξετε περὶ τῶν 18.
τῇ πατρίδι συμφερόντων· καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθε [9] εἰς ὑμᾶς αὐτούς, ἢ φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε διότι [10] μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμ- 21.

βάνον-

5. πᾶσιν ἡμῖν] Ad mentem Wolfii, et Stephani dedi ὑμῖν.

6. ἡμῖν τοῖς λοιποῖς] nobis, qui cauſam hanc agimus, cuius vos eſtis cognitores et iudices. vel, nobis, qui ſumus, praeter Stratoclem et ſecundum eum dicturi.

7. τῶν αὐτῶν] cum in nonnulla incurremus, eadem cum illis, quae a noſtris in dicendo praedeceſſoribus iam commemorata ſunt.

8. παροξυνόμενοι] ſic dant Wolf et Stephanus pro vitioſo Aldinae παροξενόμενοι.

9. ἀναδέχεσθε] ἀναδέξεσθε coniectat Stephanus.

10. διότι] ἀντὶ τοῦ ὅτι, vt ſaepe in Iſocratis Archidamo. WOLFIVS.

βάνοντας· καὶ ἐχ ἵν' ἀφῆτε, ζητεῖν προσετάξατε τῇ ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ βελῇ, ἀλλ' ἵνα ἀποφηνάντων τούτων, ὑμεῖς τιμωρήσησθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως.

24. νυνὶ τοῦτο [11] ἐφ' ὑμῖν ἐστι. ψηφισαμένῳ γὰρ τῷ δήμῳ δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων, εὑρεῖν τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα πα-

27. ρὰ Ἁρπάλου λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τι γράψαντος ὦ Δημόσθενες σοῦ, καὶ ἑτέρων πολλῶν, ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες εἰλήφασι παρὰ Ἁρπάλου χρυσίον, ζητεῖ

30. ἡ βουλὴ, ἐκ ἐκ τῶν προκλήσεων [12] μαθοῦσα τὸ δίκαιον, ἐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν περὶ [13] αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη, ἀλλ' (ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον,) προορῶσα [14] ἡ βουλὴ,

33. ὦ ἄνδρες, τὴν τούτων ἰσχὺν τὴν ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν· ἐκ οἰομένη δὲ δεῖν ἐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ αὐτῆς ἐσομένων βλασφημιῶν, εἴ τις μέλλοι τῇ πατρίδι αὐτῆς αἰτίαι μοχθηρᾷ καὶ κινδυ-

11. νυνὶ τοῦτο] interpone aut δὲ, aut potius γὰρ.

12. προκλήσεων] Fort. παρακλήσ. Sin alterum de mancipiis in quaestionem postulatis, aut aliis siue provocationibus, siue aliis latis conditionibus intelligere libet, non impedio. WOLFIVS. Vulgata bene habet.

13. περὶ αὐτῆς] malim περὶ αὐτὴν. id est τὴν ἑαυτῆς πίστιν. WOLFIVS. Rursus hic vulgatae vim faciens. ἡ περί τινος πίστις est aliorum de eo existimatio.

14. post προορῶσα addendum videtur μὲν.

νος ἔσεσθαι. τούτων ὡς ἐδόκει τῷ δήμῳ καλῶς [15] καὶ 36.
συμφερόντως πεπραγμένων, αἰτίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρὰ Δημοσθένους ἦκουσιν, ἐπειδὴ ἔτος ἀποπέφανται εἰκοσιτάλαντα ἔχων χρυσίϐ. καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φόνων ἀξιόπιστος οὖσα 39.
ϐουλὴ τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὑρεῖν, καὶ κυρίαι δικάσαι τε περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἑκάστου τῶν 91.I.
πολιτῶν, καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τετελευτηκόσι ϐοηθῆσαι, τοὺς δὲ παρανόμόν τι τῶν ἐν [16] τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκϐαλεῖν, ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν ἄκυροι ἔσαι τοῦ δικαίου; ναί. κατέψευσαι γὰρ ἡ ϐουλὴ Δημοσθένους. τοσοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερϐολὴ τοῦ πράγματος· σὺ κατέψευσαι καὶ Δη 6.
μάδου; καθ' ὧν [17] ἐδὲ ταληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἱ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνῃ ζητεῖν προσετάξατε, καὶ διὰ τοὺς γινομένους ζητήσεις ἐπηνέσατε; ἧς δ' ἡ πόλις ἅπασα [18] ἀ δύναται 9.
ἀναγκά-

15. καλῶς] sic emendarunt Wolf et Steph. item Scaliger, vitiosum Aldinae καλῆς.

16. τῶν ἐν] videtur τινα interponendum esse. *qui in eorum aliquem, qui in vrbe degunt, contra leges aliquid ausus fuerit.*

17. καθ' ὧν] malim καθ' ὑμῶν. vt sit oratio ironica. *ergo ne verum quidem proloqui tutum est, quod vos laedat.* vel etiam potest interrogatio esse.

18. ἧς δὲ ἡ πόλις ἅπασα etc.] Non assequor, quid hoc sibi velit. quid enim vetat mentiri in eum aliquos, qui vi cogi non potest? An hoc significat? nihil in eos dici falso posse, qui ab omni aequitate sint alieni, et

ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν, κατὰ τούτων ἡ βελὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὦ Ἡράκλεις. διὰ τί ἦν ἐν τῷ δήμῳ συνεχώρεις [10], ὦ Δημόσθενες,
12. ἐὰν ἀποφήνῃ σε [20] ἡ βελὴ, θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν; καὶ διὰ τί πολλὰς ἀνήρηκας [21] σὺ ταῖς τῆς βελῆς ἰσχυριζόμενος ἀποφάσεσιν; ἢ ποῖ νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος, ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν
15. καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, εὕροι τὴν ἀλήθειαν; τὸ μὲν γὰρ συνέδριον τὸ πρότερον δοκεῖν εἶναι πιστὸν, σὺ καταλύεις [22], ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων· ᾧ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακαταθήκην
18. ἔδωκεν, ᾧ τὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν πολλάκις ἐγκεχεί-

facinorosi. WOLFIVS. Posterius hoc a vero propius abest. Sententia videtur haec esse. Quorum tam est proiecta audacia, vt neminis in tota ciuitate ducantur reuerentia, a nemine se compesci patiantur, estne parum credibile, de illis uera et aequa pronunciasse illum Senatum, qui eos criminis turpissimi reos egerit? Probabilene cuiquam est Senatum eos iniquitate suae sententiae laesisse, quorum scelerositas tam peruulgata est, vt nemo paene audeat eos in iudicium vocare.

19. *συνεχώρεις ἑαυτῷ θάνατον τὴν ζημίαν*] scil. *εἶναι*. quod alias *ὁρίζειν ἑαυτῷ τὸν θάνατον ζημίαν* dicitur. WOLFIVS.

20. *ἀποφήνῃ σε*] Fort. *σε* aut *κατὰ σέ*. WOLF.

21. *πολλὰς ἀνήρηκας*] Vt Antiphontem, cuius meminit Plutarchus. WOLFIVS.

22. *καταλύεις*] sic corrigunt Wolf et Stephanus vitiosum Aldinae *καταλύει*.

ἐγκεχείρικεν, ὃ διαπεφύλαχε[23] τὸ σὸν σῶμα, τοῦ βλασφημεῖν περὶ αὐτῆς μέλλοντος, πολλάκις (ὡς σὺ φῄς) ἐπιβεβλευθέν· ὃ φυλάττεται τὰς ἀποῤῥήτους διαθήκας[24], ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κεῖται. 21. δίκαια μὲν ἔν, δίκαια τρόπον γέ τινα πάσχει τὸ συνέδριον. εἰρήσεται γὰρ, ἃ γινώσκω. δυοῖν γὰρ θάτερον

23. ᾧ secundi loco suadet Wolf ὃ in nominatiuo reponi, vt ad *συνέδριον* referatur. Cui sum obsecutus. Idem feci versu 17. quoque, non tam eius auctoritate, quam rei necessitate motus, tametsi Stephanus vtroque loco vitiosum Aldinae ᾧ seruauit.

24. *τὰς ἀποῤῥήτους διαθήκας*] διαθήκη alias testamentum est. Vt autem *συνθήκας* interpretere, nihilominus quid rei sit, ignorare me fateor. Neque vero mea interest scire arcana Athenienſium, qui iam nulli sunt, vt et nos breui futuri sumus. Si θήκας legas, possint intelligi *αἱ κίσται τῆ Διονύσῳ ἱεραὶ καὶ ταῖν Θεαῖν.* WOLF. Fateor me locum hunc non intelligere. Videor tamen hoc me cernere, saltim suspicor, in custodia Areopagitarum fuisse oracula, Bacidis, aut Amphilyti, aut nescio cuius alius vetusti vatis, quibus in oraculis reipublicae Athenienſis et sortes praedictae essent, et fortunarum discrimen versaretur, vt se aut fortunatos crederent, aut miseros, prout illis obsequerentur oraculis, aut aduersarentur; prorsus vt libri Sibyllini penes Romanos erant fatales libri. Eiusmodi codicem oracula fatalia perscripta tenentem appellatum olim a graecis fuisse *διαθήκας*, cum ex hoc Dinarchi loco, qui vereor ne sui generis sit vnicus, tum ex illa trita et vulgo nota appellatione *τῆς παλαιᾶς διαθήκης* et *καινῆς* colligo, quibus appellationibus nemo nescit libros a nobis designari, qui nobis fatales sunt.

θάτερον ἐχρῆν αὐτὸς, ἢ καὶ τὴν προτέραν ζήτησιν
24. τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συνέταξεν ὁ δῆμος· ἵνα τότε δόντος δίκην τοῦ θηρίου τότε, καὶ τῶν μερισαμένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα
27. φανερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίας προδοσίας [25] ἐξελεγχθείσης, ἣν ἔτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα τότε τῷ δημαγωγῷ, δίκην ἀξίαν δόντος· ἢ, εἰ ταῦθ' ὑμεῖς [26] ἐβέλεσθε Δημοσθένει συγχω-
30. ρεῖν, καὶ πολλὰς ἐν τῇ πόλει τὰς καθ' ὑμῶν δωροδοκήσοντας εἶναι, τὴν περὶ τῶν νῦν ἀποπεφασμένων ζήτησιν χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι, πεῖραν ὑμῶν ἐντοῖς πρότερον εἰληφότας [26 b.] ὅπαγε οὕτω καλῶς
33. καὶ δικαίως τῆς ἀποφάνσεως τῆς κατὰ τότε καὶ τῶν ἄλλων νυνὶ γεγενημένης, καὶ τῆς ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ βουλῆς ἔτε τὴν Δημοσθένους ἔτε τὴν Δημάδου δύναμιν ὑποσειλαμένης, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ
36. ταληθὲς περιεργαίτερον πεποιημένης, οὐδὲν ἧττον περιέρχεται Δημοσθένης περί τε τῆς βουλῆς βλασφημῶν, καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγων. * οἷσπερ ἴσως [27] καὶ

25. *τῆς περὶ Θηβαίας προδοσίας ἐξελεγχθείσης*] Videtur significare 300. illa talenta Thebanis subsidio missa, reseruata a Demosthene et eius factione. Sed Plutarchus Thebanos ab Athenienſibus desertos et proditos tradit. WOLFIVS.

26. *ἢ ταῦθ'*] interposui *εἰ* ex auctoritate Wolfii et Stephani.

26. b. *εἰληφότας* redit ad procedens *πολλὰς*.

27. *οἷς περισσῶς*] dedi de meo *οἷσπερ ἴσως*. *quibus fortaſſean etiam nunc ſtatim ad vos vtetur.*

καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα χρήσεται λόγοις ἐξαπατῶν ὑμᾶς, ὡς Ἐγὼ Θηβαίους ὑμῖν [28] ἐποίησα συμμά- 39.
χους. Οὔκ· ἀλλὰ τὸ κοινῇ συμφέρον ἀμφοτέραις ἐ-
λυμήνω ταῖς πόλεσιν, ὦ Δημόσθενες. Ἐγὼ παρέ-
ταξα πάντας εἰς Χαιρώνειαν. Οὔκ· ἀλλὰ ἔλιπες
μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. Ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑ- 42.
μῶν ἐπρέσβευσα πρεσβείας. ἐφ' * αἷς [29] ἐκ οἵ', ὅ τι
ποτ' ἂν ἐποίει, ἢ τίνας ἂν εἶπε λόγους, εἰ συνέβη
κατορθῶσαι αὐτῷ ἃ συνεβούλευσεν. * ὃς ἐπὶ [30] τοῖς
τοιούτοις ἀτυχήμασι καὶ κακοῖς ἅπασαν ἐπεληλυ- 45.
θὼς τὴν οἰκεμένην, ὅμως ἀξιοῖ δωρεὰς αὐτῷ δεδό-
σθαι τὰς μεγίστας, λαμβάνειν [31] δῶρα κατὰ τῆς
πατρίδος, καὶ λέγειν καὶ πράττειν κατὰ τὸ δήμου
ἃ ἂν βέλῃται. καὶ Τιμοθέῳ μὲν [32], ὦ Ἀθηναῖοι, 48.

Πελοπόν-

28. ὑμῖν] sic dant Wolf et Stephanus pro vitioso Aldinae ἡμῖν.

29. ἐφ' οἷς] scil. πράγμασι, vel δι' ἃ. Sententia est, cum iactet ea sua acta, quae toti Graeciae pernitiosa fuerunt, quae futura fuit eius insolentia, si rem bene gessisset? WOLF. Ego nullus dubitaui de meo dare ἐφ' αἷς, scil. πρεσβείαις. *a*, vel *e quibus legationibus*, h. e. post vel secundum quas legationes.

30. ὃς ἐπὶ] dedi de meo ὃς ἐπὶ. est hic articulus non praepositiuus, sed postpositiuus.

31. λαμβάνειν] per appositionem, aut enarrationis modo, haec dicuntur, perinde ac si dixisset δηλονότι τὸ λαμβάνειν. vel δηλονότι τὴν ἐξουσίαν τοῦ λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, καὶ ἄδειαν τοῦ λέγειν καὶ πράττειν ὅ τι βέλῃται.

32. Τιμοθέῳ μὲν — ἐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον] ἀντὶ τοῦ, ἐκ ἐφείσασθε τοῦ Τιμοθέου διὰ ταῦτα. WOLF.

Πελοπόννησον περιπλεύσαντι[33], καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι Λακεδαιμονίοις, καὶ Κόνωνος υἱεῖ, τῶ τὰς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον
51. λαβόντος, καὶ Μεθώνην, καὶ Πύδναν, καὶ Ποτίδαιαν, καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, ἐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον[34], οὐδὲ τῆς τότε ἐνεχώσης κρίσεως, οὐδὲ τῶν ὅρκων, ὃς ὀμωμόκοτες ἐφέρετε τὴν
92.1. ψῆφον, ἀντικατηλλάξασθε τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας· ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε, ὅτι χρήματ' αὐτὸς ἔφη[35] παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων· τὸν δὲ κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην (ἐξά-
3. γομαι γὰρ) οὐκ ἂν εἰς ἀνὴρ, ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ' Ἀρείᾳ πάγῳ βουλὴ ζητήσασα ἀποφάναι χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν; καὶ ὃς ἀποφάναι μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ταῦτα ἐξε-
6. λήλεγκται, τοῦτον δὲ τιμωρησάμενοι παράδειγμα ποιή-

33. περιπλεύσαντι] tam cito puta et tam oportune. v. Xenophontis Hellenica. Saepe celebrat Demosthenes hanc Timothei nauale expeditionem, qua Peloponnesum circumuectus est.

34. ὑπόλογον] subaudi τοῦτο, τὸ περιπεπλευκέναι τὴν Πελοπόννησον δηλονότι, καὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸ εἶναι Κίμωνος υἱέα, τῶ τοσαῦτα ὑμᾶς εὐηργετηκότος. horum omnium ei nullam habuistis rationem, neque ea tanti feciſtis, vt propter illorum meritorum memoriam poenam peculatus ipsi remitteretis. Locus hic infra p. 110. 27. paene iisdem verbis repetitus legitur.

35. αὐτὸς ἔφη] *ipse fatebatur.* vt apud Aeschinem p. Timarchus. infra p. 110, 27. αὐτὸς Ἀριστοφῶν ἔφη. Vtrum rectius?

ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὃς οὐκ ἐκ τῶν βασιλικῶν μόνον εἰλημφὼς χρυσίον φανερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως κεχρηματισμένος; ὁ νῦν [36] οὐδὲ τῶν ὑπὸ Ἁρπάλου κομισθέντων χρημάτων εἰς τὴν πόλιν ἀποσχόμενος· καίτοι τί μέρος ἐστὶ τῶν ὑπὸ Τιμοθέου πεπραγμένων ἀγαθῶν ἃς Δημοσθένης ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας πρεσβείας; ἢ τίς ἂν καταγελάσειεν ὑμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων [37] ἀκούειν, ἀντιθεὶς ἐφ' ἃς ἅπας σεμνύνεται πράξεσιν ἐκείνας, ἃς Τιμόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων εὐηργέτησαν; ἀλλὰ γὰρ ὁ πρὸς τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ τὰς ἄξια καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πράξαντας. παρασχόμενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ Τιμοθέῳ γενό-

36. ὁ νῦν] Sonat hoc meis quidem auribus nescio quid abruptum et male cohaerens, vt verear ne quid desit. Suspicor deesse hanc vel similem sententiam πῶς γὰρ τῶν ὑμετέρων ἀφέξεται aut ἀπείχετο. Ecqui enim fiat, vt ille vestris a bonis manus continuerit, qui ne ab Harpalico quidem auro se intactum conseruarit. Argumentatur a minori ad maius. Ab Harpali auro, ait, Demosthenes se continere non potuit, alieno, in vrbem aliunde importato, cuius ipsi potestas non esset, quod sine periculo non tangeret. Quis credat hunc sancte et religiose bona vestra administrasse, praesentia, quae sub manibus haberet, nulloque cum periculo rationis reddendae versaret?

37. τολμώντων et σεμνύνεται] sic corrigunt Scaliger, Wolf et Stephanus vitia Aldinae τολμόντων et σεμνήνεται. Wolf vocabulo priori scholium ὑπομενόντων adscripsit. Pro τοῦτο malim τούτου legi. *hunc (Demosthenem) audire.*

γενόμενον [38], πάλιν ἐπὶ τὸς περὶ τότε λόγους βα-
15. διᾶμαι. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ὁ τοιοῦτος, ὦ
Δημόσθενες, πολίτης, ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώ-
μης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς
χρόνοις συμπολιτευομένων, ἐ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις
μεγάλα τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας [39], καὶ διαμείνας
18. ἐπὶ τῆς πολιτείας, καὶ ἐκ ἄνω καὶ κάτω μετα-
βαλλόμενος [40], ὥσπερ σὺ, ἐτελεύτησεν, οὐ τηλι-
καύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς, ὥστε τῶν νόμων
εἶναι κρείττων, ἀδ' οἰόμενος δεῖν τὸς ὁμωμοκότας
κατὰ τὸς νόμους οἴσειν τὴν ψῆφον [41], * ἀλλ' ὑπο-
μένων

38. ψήφισμα τὸ Τιμοθέω γενόμενον] quo scil. Timotheus mulctae centum talentorum damnatus fuit; an potius, quo honores ei decreti sunt extra ordinem.

39. μεγάλα τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας] malim τὴν πόλιν. Sapit enim latinissimum, etti alibi quoque occurrit haec constructio. Sed nihil vetat plura loca esse deprauata. WOLFIVS. Aut audiendus videtur Wolfius, aut quod equidem malim, leg. τῇ πόλει περιποιήσας.

40. μεταβαλλόμενος] videtur alterum λ esse detrahendum, ob praemissum ὑπομείνας.

41. τὴν ψῆφον * ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι] A. F. [id est addendum fortassis ἐπιορκεῖν. WOLFIVS. qui etiam pro καὶ κρίνεσθαι mauult κατακρίνεσθαι. Possit etiam ad hunc modum integrari sententia, ἀποψηφίσασθαι αὐτῷ παρανομοῦντος, item ἐπιορκεῖν αὐτῷ καταχαριζομένους, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κατακρίνεσθαι. Vel si καὶ κρίνεσθαι seruandum sit, addendum ei erit καὶ ἁλῶναι.

μένων καὶ κρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς· καὶ 21.
ὃ καιρὸς λέγων [42], ἀδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.
ἐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μιαρὸν τοῦ-
τον ἄνθρωπον; ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγά-
λοις ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖ-
δεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λα- 24.
βὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βα-
σιλέως· καὶ Ἀρκάδων ἡκόντων εἰς Ἰσθμὸν, καὶ τὴν
μὲν παρὰ Ἀντιπάτρῳ πρεσβείαν ἄπρακτον ἀπο-
στειλάντων, τὴν δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώ- 27.
ρων προσδεξαμένων, οἳ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφί-
κοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκετηρίαν ἔχοντες, καὶ κηρύκια
συμπεπλεγμένα (ὡς ἔφασαν [43]) ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐ-
ρεῖντες

42. καὶ οὐ καιρὸς λέγων] Nec κέρδος (scil. ἕνεκα), nec χρημάτων placet, nec quicquam melius venit in mentem. κατὰ καιρὸς λέγων *certis temporibus verba faciens.* id quod in Aeschine reprehendit. κῆρας λέγων, ποιητικώτερον. καιρὸς φεύγων, *non cedens temporibus.* Cum via multa patet, tum via nulla bona est. WOLFIVS. Aestuat bonus Wolfius sine causa. bene habet vulgata lectio. non causans, non praetendens communem temporum, in quae incidisset, infelicitatem, eaque vtens excusatione reipublicae a se male gestae. qua vsum esse Demosthenem excusatione constat.

43. ὡς ἔφασαν.] quid hic loci sibi velit, parum intelligo. *vt aiebant.* quid opus erat affirmare et praetendere, φάναι, quod Arcades ipsi suis oculis credere poterant? Adeone arduum, discernere rami isti oleaene sint, an alius alicuius arboris? vt necesse esset supplicum Thebanorum affirmatione stare. Videtur haec

ῥῆντες τοῖς Ἀρκάσιν, ὅτι ἐ τὴν πρὸς Ἕλληνας Φι-
30. λίαν Θηβαῖοι διαλῦσαι βελόμενοι, τοῖς πράγμασιν ἐπανέσησαν [44], ἀδ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἐδὲν πράξοντες· ἀλλὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει γενόμενα φέρειν ἐκέτι δυνάμενοι, ἐδὲ τὴν ἐλείαν ὑπομένειν, ἐδὲ τὰς ὕβρεις ὁρῶντες
33. εἰς [45] τὰ ἐλεύθερα σώματα γινομένας. οἷς ἑτοίμων γενομένων τῶν Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων, ἐν οἷς ἦκεσαν κακοῖς [46], καὶ φανερὸν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μετὰ Ἀλεξάνδρε διὰ τὰς καιρὰς ἀκολεθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις
36. μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἦσαν. καὶ τὸ στρατηγὸ αὐτῶν Ἀσύλε ὠνίε ὄντος (ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε) καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦντος, ὥστε ἀγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς Θηβαίοις,

parentheſis non ſuo loco ſtare ſed in alienum irrupiſſe. Conuenientius, meo quidem iudicio, collocetur pone μόλις verſu ſuperiori. *qui per mare aegre, vt ipſi quidem aiebant, in caſtra Arcadum peruenirent.*

44. βελόμενοι τοῖς πράγμασιν, ἐπανέσησαν] mutaui interpunctionem hanc vetuſtam noua, quam videre cuique eſt. *inſurgere in res*, praeſentes puta, aut vetuſtate confirmatas, eſt, res nouas moliri. In πράγμασι ſubauditur τοῖς καθεσηκόσι.

45. ὁρῶντες εἰς] interponi velim τάς.

46. ἐλεησάντων ἐν οἷς ἦκεσαν κακοῖς] haud diſplicet Wolfii ἐφ' οἷς. quod codices ſi confirment, ſim praelaturus. poſſe tamen videtur vulgata quoque defendi, ſi ſic reſoluatur, ac ſi dictum eſſet ἐλεησάντων αὐτὲς ὄντας ἐν τέτοις τοῖς κακοῖς, ἃ ἤκουσαν.

καὶ τῶν πρεσβευτῶν [47] ὡς τοῦτον ἐλθόντων, ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ δεομένων 39.
καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ χρήματα εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν· οὐκ ἐτόλμησεν ὁ μιαρὸς ἔτος καὶ
ἀσεβὴς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν πολλῶν χρημάτων, ὧν εἶχε, δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι, τοσαύτας
ὁρῶν ἐλπίδας ὑποβαινούσας [48] εἰς τὴν Θηβαίων σω- 42.
τηρίαν· ἀλλὰ περιεῖδεν ἑτέρους δόντας [49] τοῦτο τὸ
ἀργύριον (ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν.) ὑπὲρ τοῦ
πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε τοὺς ἐξεληλυθότας Ἀρκάδων,
καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θηβαίοις. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ μι- 93. 1.
κρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι αἴτιος
γεγενῆσθαι Δημοσθένης, καὶ ἡ τότε φιλαργυρία;
ἢ προσήκειν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέσθαι τοιοῦτος τυγχάνειν,
τοιαῦτα πεπραγμένον [50], ἀλλ' ὃ τῆς ἐσχάτης τι- 3.
μωρίας, καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν πρότερον
γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν κρίσιν, ὦ
Ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ γεγε-
νημένην

47. τῶν πρεσβευτῶν] iidem designantur Thebanorum legati, de quibus adhuc commemoratum est.

48. ὑποβαινούσας] Inauditum, mihi quidem, est ἐλπὶς ὑποβαίνουσα· videtur potius, vna litera mutata, leg. esse ὑποφαινούσας. Perinde dicitur ὑποφαίνει ἐλπὶς, vbi subaudiendum relinquitur ἑαυτὴν, effert sese et illucescit spes e tenebris dubiorum et desperationis quasi dimicans, atque ὑποφαίνεται. Atque actiuum magis etiam in hac dictione vsurpatur, quam medium.

49. περιεῖδεν ἑτέρους δόντας] Fortasse Macedonas, aut eorum ministros intelligit. WOLFIVS.

50. πεπραγμένον] malim διαπεπραγμένον.

νημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν ὑμᾶς τὰς κρίνοντας, ὅπως χρῆσθε τῷ τοιαῦτα διαπεπραγμένῳ. ὑμεῖς ἔσθ' οἱ διὰ πολλῷ τῶν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθεικότες[51] τιμωρίας. ὑ-
9. μεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, διότι παῖδα ἐλεύθερον ἐκ Πελλήνης[52] ἔσχεν ἐν τῷ μύλωνι· Θεμίσιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, διότι τὴν Ῥοδίαν κιθαρίσριαν ὕβρισεν Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώσατε· Εὐθύμαχον δὲ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην
12. ἔσησεν ἐπ' οἰκήματος[53]· διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν βαρβάρων διενεμήθησαν· πόλις ἀσυγειτόνων καὶ συμμάχων ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι, ἀρῆται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄξυ, τῶν κοινω-
15. νησάντων ἡμῖν τὸ πρὸς Φίλιππον πολέμε. ἀρῆται (φημὶ) καὶ σπείρεται· καὶ ἐκ ἠλένσε[54] (φημὶ) ὁ μιαρὸς ἔτος πόλιν οἰκτρῶς ἀπολυμένην ἔτως, εἰς

51. ὑποτεθεικότες] malim ἐπιτεθ. WOLFIVS. et recepi.

52. ἐν Πελλήνης] dedi ἐκ Πελλ. ex auctoritate Wolfii et Stephani.

53. ἔσησεν ἐπ' οἰκήματος] μισθαρνεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τῷ σώματι ἠνάγκασεν. WOLFIVS.

54. καὶ ἐκ ἠλένσε φημὶ] Frigidum et importunum videatur istud secundum φημὶ post primum illud modo praemissum, nisi verba ἐκ ἠλένσε iterentur, ad hunc modum. καὶ οὐκ ἠλένσεν, οὐκ ἠλένσε, φημὶ, ὁ μιαρὸς etc. *miseratus non est, miseratus (iterum aio) non est impurus istic* —

ἣν ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλείς· ἧς [55] ὁμό- σπονδος [56] καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν· ἣν αὐτός φησι σύμμαχον ἡμῖν ποιῆσαι. ἀλλὰ πρὸς οὓς 18. εὐτυχοῦντας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκε. καίκεῖνοι (ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι) κα- ταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τῆς παρ' ἡμῖν, καὶ συνάγοντος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς Φυγάδας 21. ἐς τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ Λακεδαιμονίων ἰσχυ- όντων [57], καὶ ἀπαγορευόντων μηδένα Ἀθηναίων ὑ- ποδέχεσθαι, μηδ' ἐκπέμπειν [58], ὅμως συνέπρατ-

τον

55. οἷς] defendi possit. πόλις non aedificia sunt, sed homines incolentes. Saepe oratio, inuita constructione grammatica, non ad id, quod dicitur, sed ad id, quod designatur, accommodata reperitur. Planius tamen et conuenientius hic erat ἧς, quod auctore Wolfio hic dedi. Saepissime a librariis graecis η et οι inter se permutantur.

56. ὁμόσπονδος] σὺν οἷς ἐσπείσατο τοῖς θεοῖς, εἴτ' ἐν θυσίαις, εἴτ' ἐν εὐωχίαις. WOLFIVS.

57. ἰσχόντων] κωλύοντων. Sed malim ἰσχυόντων. τοτέοι κρατούντων. WOLFIVS. et hoc praetuli vulgatae.

58. μηδένα ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι, μηδ' ἐκπέμπειν] prius membrum planum, sed posterius paulo impeditius. potest enim siue ad triginta tyrannos pertinere, quibus imperaretur, vt cauerent, ne quis ciuis Athenienſis fuga Athenis elaberetur, siue ad graecas ciuitates, quibus interdiceretur, ne quem Athenienſem exsulem, quem moeniis suis semel recepissent, rursus exire illinc sinerent, neue emitterent, armis, viris et numis instructum ad recuperandam patriae libertatem. Posterius equidem malim.

τον τῷ δήμῳ τὴν κάθοδον· καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνώ-
24. σμένον παρ' ὑμῖν ἐψηφίσαντο ψήφισμα, μὴ περιο-
ρᾶν, ἐάν τις ὅπλα διὰ τῆς χώρας τῆς Ἀθηναίων [59]
ἔχων πορεύηται. ἔτος δὲ ὁ κοινὸν αὐτὸν τοῖς συμ-
μάχοις (ὡς αὐτίκα φήσει [60]) παρέχων, ἀδὲν τοιοῦ-
τον ἔπραξεν, ἀδὲ τῶν χρημάτων, ὧν ἔλαβεν εἰς
27. τέτων σωτηρίαν, ἀδὲν ἠθέλησε προέσθαι. ὧν ὑμεῖς,
ὦ ἄνδρες, μνησθέντες, καὶ τὰ ἀτυχήματα τὰ γι-
νόμενα διὰ τὰς προδότας θεωρήσαντες ἐν ταῖς Ὀ-
λυνθίων καὶ Θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν
ὀρθῶς νυνὶ βεβλεύεσθε· καὶ τὰς δωροδοκεῖν ἐθέλον-
30. τας κατὰ τῆς πατρίδος, ἀνελόντες, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς
καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε.
μόνως γὰρ ἔτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνως καὶ
τὰς ἄλλας ποιήσετε βελτίας, ἐὰν τὰς ἐνδόξας τῶν
πονηρῶν ἐξελέγξαντες, κολάσητε τῆς πονηρίας ἀ-
33. ξίως. τὰς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν
ἁλῶσιν, ἀδεὶς οἶδεν ἀδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόν-
θασι· τὰς δ' ἐνδόξας πάντες πυνθάνονται· καὶ τὰς
δικάζοντας ἐπαινοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόων-
ται [61] ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις. ἀνάγνωθι τὸ

59. τῆς ἀθηναίων] imo vero τῆς θηβαίων. non permittere cuiquam, per agruin Thebanum cum armis proficiſci, aduerſus Athenas puta. aut ſic διὰ τῆς χώρας τῆς θηβαίων ἐπὶ κακῷ (vel καταλύσει) τὸ δήμο τῶν ἀθηναίων.

60. φησὶ] Lege φήσει. WOLFIVS. Sic reſtitui.

61. πρόωνται] v. Wolf ad p. 102, 39.

ψήφισμα [62] τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρτυρίας. 36.
ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡ-
ΤΥΡΙΑΙ [63]. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. Μισθωτὸς ἔτος [64],
ὦ Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς ἔτός ἐστι παλαιός. ἔτος ἦν
ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ τῦ Φιλίππυ πορευομένην 39.
ὡς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τῦ λυθῆναι τὸν
πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος. ἔτος Φιλοκράτει
συνανεκοινολογεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰ-
ρήνην, δι' ἣν ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐξεβάλετε, καὶ ζεύγη
τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετὰ Ἀντιπάτρου 42.
δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων αὐτὸς [65], καὶ τὸ κο-
λακεύειν τὸς Μακεδόνας πρῶτος εἰς τὴν πόλιν εἰσ-
άγων. μὴ ἀφῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀφῆτε

τὸν

62. τὸ ψήφισμα] Thebanorum, de quo modo commemorauerat verſu 24.

63. μαρτυριαι] Sic ſola dat editio Stephani, et recte dat. Aldina, et ſecundum eam Wolfiana, dant μαρτυρία. in numero ſingulari. ſignificantur teſtimonia de iniquitate et duritie Demoſthenis aduerſus Thebanorum legatos in illo negotio pecuniario decem talentorum in Arcadum copias erogandorum; vt ἐπιστολαὶ deſignat literas in eodem negotio inter eosdem commutatas.

64. μισθωτὸς ἔτος] Horum criminum refutationem vide partim in epiſtolis, partim in oratione pro corona. WOLFIVS.

65. ἀναλαμβάνων αὐτὸς] πότερον ἑαυτῶν, ἢ ἑαυτῷ διαλλάττων, ἢ τῷ ὀχήματι ἐπιβιβάζων, ἢ ἁπλῶς θεραπεύων καὶ ὑποδεχόμενος. WOLFIVS. Accipio hic loci pro ἀνακτώμενος ſibi concilians officiis, atque promerens, ſtudiis deuinciens.

τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως [66] καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
94. I. ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον [67], ἀτιμώρητον, ἐ-

66. ἐπὶ τῆς πόλεως] A. (id est auctius lege) ἐπὶ τοῖς τῆς π. WOLFIVS. quod exhibui.

67. ἐπιγεγραμμένον] *inscriptum ob calamitates.* hoc est, τὸν αἴτιον γενόμενον τῶν ἀτυχημάτων. videtur significare, Demosthenis decreta perniciem attulisse reip. WOLFIVS. Recte quidem Wolf accepit atque reddidit hanc dictionem, ita tamen idem reddidit, vt similis videatur ignoranti dictionis rationem, aut dubitanti; quam rationem visum est diligentius exponere, nonnullisque exemplis dictionem ipsam confirmare, tametsi perquam frequentata vsu crebro est. ἐπιγράφειν τινά τινι graecis est aliquid alicui tribuere, imputare, culpam aut meritum facti in eum conferre. hinc ἐπιγράφεσθαί τινι est auctor rei ferri, aut semet auctorem ferre, prout aut in passiuo, aut in medio vsurpatur. Exemplis aliquot vsum hunc verbi confirmabimus atque illustrabimus, quorum exemplorum non quidem lectissima quaeque et illustrissima daturos promittimus, at ea tamen, quae videantur proposito nostro satisfactura, et quae forte fortuna in schedis annotata reperimus, cum alias talia non soleamus annotare. ἐπιγράφειν ἄλλῳ τινὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν dixit Simplicius in Epictetum p. 69, 31. pro adscribere, tribuere. τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην ἐπιγράφειν *euenta fortunae imputare* Dionys. Halic. p. 438, 31. edit. Hudson. Philo de Leg. Spec. διαφέρει γὰρ τῷ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι τῷ ἀδικοῦντι. nil differt — vna cum reo criminis insimulari vt consors et conscius. ἀρετὴν ἐπιγράφεσθαι *virtutis se studiosum ferre*, Dio Chrysost. p. 610. D. vbi v. Casaubon. ἐπιγράφεσθαι ἄνδρα *virum sibi deligere, pro suo agnoscere, habere, at-*

λημμένον ἐπαυτοφώρῳ δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως. μηδὲ, τῆς ἀγαθῆς τύχης ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγέσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν πατρίδα 3. λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τὸν δ'

que publice praedicare. Dio Caſſius p. 220, 18. ἐπιγράφεσθαι διαιτητὴν idem p. 115, 94. *agnoſcere, admittere, et prae ſe ferre aliquem ſuum eſſe a ſe delectum arbitrum.* ἔσπευδε καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ χάριν συνεπιγράψαι τοῖς εὐεργεσίαις *volebat* Seleucus *filium quoque communioni beneficii* in Demetrium conferendi *inſcribere*, atque efficere, vt non ipſe ſolus auctor beneficii videretur atque ſcriberetur, ſed etiam vt filius quaſi collega et ſocius facti vna ſecum ſcriberetur. μεγάλοις προσίμοις τινὰ ἐπιγράφειν. *imputare aliquem magnis poenis*, inuerſa dicendi ratione, pro ἐπί τινι γράφειν μεγάλα πρόσιμα, *inſcribere, irrogare alicui poenas ingentes.* Diodor. Sic. I. 486. 54. τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ προτερήματος αὐτὸς ἀπηνέγκατο. Idem II. 121. 81. 126, 29. τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀποικίας προσάπτεσθαι. idem I. 501. 80. titulum, ius, vt de ſe appelletur. τὸς ἑαυτοὺς ἐπιγράφειν τοῖς ἄρχουσιν. Idem II, 137, 44. ἐπιγέγραπται διδασκάλες, edit, nominat magiſtros ſuos, eos ſibi arrogat. Maximus Tyrius p. 287, 10. τῆς εὐροίας δοκῶ μοι τὸν ὅμηρον ἐπιγράψασθαι. *effluentem vbertatem ad Homerum auctorem iure referre videor.* Lucian. III. 492, 34. οἱ τὸν Πυθαγόραν ἐπιγραφόμενοι, qui magiſtro Pythagora gloriantur, ad eius diſciplinam ſe referunt. Poſſent multo plura huius generis afferri. Sed et ſatis nota et obuia in libris haec eſt dictio, et aliis quoque iam dudum enucleata, neque hic Lexicon ſcribo. Arcenda enim omnino videtur haec phraſium compilatio a prouincia Commentatoris, cuius aliae ſunt partes, aliae Lexicographi.

τον δ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδόσης, αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμφέρουσιν [68] ἐναντιωθῆτε· ἀλλὰ μετοιωνίσασθε [69] τὰς τῆς πόλεως πράξεις, εἰς τούτους τοὺς
6. ἡγεμόνας τὰς ἀποτυχίας τρέψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε [70] τοῦτον ὑπολαβόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι; ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ ὑμῶν ἢ τῶν περιεστηκότων, εἰς ποῖα ἦτος πράγματα εἰσελθὼν ἢ ἰδίᾳ ἢ κοινᾷ, ἐκ ἀνατέτραφεν; ἐκ, εἰς
9. μὲν τὴν Ἀριστάρχου οἰκίαν εἰσελθὼν, βουλεύσας [71] τὸν

68. τοῖς πᾶσι συμφέρουσι] idem est, ac si dixisset, πρὸς τὰ πᾶσι συμφέροντα.

69. μετοιωνίσασθε] Quasi malum augurium a vobis in eos transferte. Videtur hoc ex veterum sacrificiorum superstitione sumtum, qui sua scelera victimis pecudum et saepe etiam hominum expiabant. Dicuntur et hodie magi quidam suas furias et aegritudines a se in alios transferre, aut certe cum iis communicare, vt ipsi vel ex societate, vel imminutione cruciatuum tam animi, quam corporis aliquid leuamenti percipiant. Neque vero quibusvis insultare posse feruntur, sed certis quibusdam, quorum aut συμπάθεια, aut naturae atque animi imbecillitas sit huiusmodi praestigiarum capax. WOLFIVS.

70. εἰς ποῖον γὰρ ἀποθήσεσθε] F. A. [id est, forte auctius] εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε. WOLFIVS. Et videtur vtique illud augmentum necessarium; et addidi, exemplo Basileensium, qui coniecturas Wolfii tantum non omnes sine discrimine, velut ex praescripto Wolfii, in textum immiserunt. quod facinus, cuiuscunque est, siue Wolfii imperium, siue operarum audacia, nullo modo probo.

71. βουλεύσας] Fort. συμβουλεύσας. WOLFIVS.

τὸν Νικοδήμε θάνατον [72] κατασκευασθέντα [73] (ὃν ἴσε πάντες) ἐξέβαλε τὸν Ἀρίσαρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσαις αἰτίαις; καὶ τοιούτῳ φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαίμονα [74] αὐτῷ τοῦτον καὶ τῶν γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομίσαι προσελθεῖν; 12. ἐκ, ἐπειδὴ τῷ δήμῳ συμβελεύειν ἤρξατο (ὡς μήποτε

Ego vulgatam tuebor, memor dictionis illius in foro Attico tritae, *φόνος* vel *θάνατος ἐκ βελεύσεως*. v. Indices ad Demosthenem.

72. *τὸν Νικοδήμε θάνατον*] Huius Nicodemi mentio fit et in Androtioniana et in Midiana. WOLFIVS.

73. *κατασκευασθέντα*] Fortassis *ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντα*. vt sit ordo verborum *ὁ Δημοσθένης ἐξέβαλε τὸν Ἀρίσαρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσαις αἰτίαις, τὸν κατασκευασθέντα τὸν θάνατον Νικοδήμε, ὃν ἴσε πάντες*. WOLFIVS. Fallitur bonus homo. *κατασκευασθέντα* redit ad *θάνατον*. Mors vel caedes in aliquo perpetrata dicitur ea *κατεσκευάσθαι*, quae non ira, non repentino quodam et tumultuario fit impetu, sed ex praemeditato, consiliis dudum ante deliberatis, et modis adminiculisque caedis lente praeuisis. *caedes* denique *designata*. Videtur vtique loco vitium inesse, siue id emendandum sic est, vt legatur, *θάνατον, ὃν κατασκευασθέντα ἴσε πάντες*, vocabulis solum modo transpositis, siue sic, vt addito *τρόπον*, legatur *θάνατον, κατασκευασθέντα, ὃν ἴσε πάντες, τρόπον, ἐξέβαλε — caedem Nicodemi isto modo, quem vos omnes bene nostis, adornatam et comparatam.*

74. *ὥσε δαίμονα*] F. *κακοδαίμονα*. certe non bonus, sed malus genius hic intelligitur. WOLFIVS. Aut subscribendum Wolfio videtur, aut proxime post *τοῦτον* addendum *ἀλάστορα*.

τε ὤφελεν. ἀφήσω γὰρ αὐτῷ τὰ ἴδια· ὁ γὰρ χρόνος ἐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν) ἀγαθὸν μὲν, ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ἐν κινδύνοις δὲ
15. καὶ κακοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, ἐ μόνον ἡ πόλις, καθέστηκε; καὶ πλείοις καιροῖς [75] ἐν ταῖς δημηγορίαις χρώμενος, ἅπαντας ἀφῆκε τὸς ὑπὲρ ὑμῶν καιρές; καὶ ἐν οἷς τις ἂν φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμὼν προείλετό τι πρᾶξαι, τοσοῦτον ἐδέησεν ὁ
18. δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν [76] γεγενῆσθαι, πρᾶξιν τινὰ προφέρειν [77], ὥστε καὶ τὸς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς ἑαυτοῦ τύχης ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδημος πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, χρήσιμος ὑμῖν [78] ἐ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις βελό-

μενος

75. καιροῖς] subaudi ex orationis nexu, et insequentibus, hic vsurpatam breuitatem explanatione corrigentibus, ἐπιτηδείοις ὥστε ὑπὲρ ὑμῶν πολιτεύεσθαι.

76. ἡμῖν] ὑμῖν. et statim post versu proximo ὑπὲρ ὑμῶν leg. pro ὑπὲρ ἡμῶν. Nam oratio ad solos auditores conuersa plus ferit animos. WOLFIVS. Obsecutus sum.

77. προφέρειν] diuinat Stephanus in margine leg. esse προσφέρειν. Aut hoc, aut, quod Aeschines in simili re vsurpat, παραφέρειν, praestare vulgatae arbitror. nam προφέρειν significare solet *exprobrare*, *obiectare*, quod ab hoc loco alienum, qui *afferre*, *in medium proferre*, postulat.

78. χρήσιμος ὑμῖν] Πότερον ἡμῖν. ἔτω γὰρ ἐν τοῖς τότων ἐχομένοις· ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἔλλησιν. STEPHANVS. Sed ibi quoque praefert Wolf ὑμῖν. cum quo satius duxi etiam hic facere. Perpetua est in

μενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὑτῆ [79] κινδύ- 21.
νοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βουλόμενος τὴν σω-
τηρίαν παρασκευάσαι, περιὼν [80] ἔτος κατὰ τὴν
ἀγορὰν ἐλογοποίει, καὶ τῶν πραττομένων εἰσεποίει
κοινωνὸν αὑτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα,
ὡς τἀναντία γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευ- 24.
σεν Ἐφιάλτης, μισῶν μὲν τοῦτον [81], ἀναγκαζόμενος
δὲ τῶν πραγμάτων κοινωνεῖν· ἀφείλετο καὶ τοῦτον
ἡ τύχη [82] τῆς πόλεως. Εὐθύδικος προῃρεῖτο τὰς
ὑπὲρ τῆ δήμ [83] πράξεις· ἔφη τοῦτῳ Δημοσθένης φί-
λος

libris graecorum oratorum mſtis dubitatio et alternatio inter iſta duo pronomina *nos* et *vos*.

79. τοῖς ἰδίοις τοῖς αὑτῆ] Alterutrum redundat, ſiue e varia lectione, ſiue e ſcholio.

80. περὶ ὧν] F. περιὼν. WOLFIVS. et ſic dedi. Verum ne ſic quidem perſanatus eſt locus. deſunt enim haec duo vocabula ἐκ ἐπειδὴ, vt locus ad hunc modum procedat. παρασκευάσαι, ἐκ ἐπειδὴ περιὼν ἔτος. *nonne, ex quo hic,* Demoſthenes puta *circumambulans in foro concionari coepit, negotioque etiam huic ſe ingerere, fortuna illud inuertit* vel *peruertit?* Suſpicor etiam non ſatis eſſe ſimplex ἡ τύχη, ſed leg eſſe ἡ τότε τύχη. fortuna ſiniſtra huic Demoſtheni propria et domeſtica, et quaſi cognata.

81. τοῦτον hoc ad Demoſthenem redit, proximum inſequens autem verſu 25. ad Ephialten.

82. ἡ τύχη] Rurſus hic interponendum arbitror τότε, vt paulo ante. huius Demoſthenis aduerſa fortuna, cui fatale eſt, vt Demoſthenes eam, quicquid agat, aut quibuscunque ſe rebus immiſceat, affricet, eoque eas euertat.

83. ὑπὲρ δήμ] interpoſui ex auctoritate Wolfii τῆ.

27. λος εἶναι· ἔτος [84] ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς [85] ὁ-
ρῶντες, καὶ ἐπισάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ, οὐ
λογίζεσθε, ἃ σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς, τεκ-
μαιρόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένων; ὅτι
ἐδὲν ἔτος χρήσιμος, ἀλλ' ἢ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς
30. πόλεως συξῆσαι κατασκευὴν ἑτέραν, οἷα ἐπ' Αἰ-
γὸς [86] ἐγένετο, ὅτε Λακεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐξε-
στράτευσαν [87], Ἀχαιοὶ δὲ καὶ Ἠλεῖοι τῶν πραγμά-
των [88] ἐκοινώνεν, ὑπῆρχον [89] δὲ ξένοι μύριοι· Ἀλέ-
ξανδρος δὲ, ὡς οἱ λέγοντες [90], ἐν Ἰνδοῖς ἦν. ἡ δὲ
Ἑλλὰς

84. οὗτος ἀπώλετο] malim καὶ ἔτος ἀπ. *Etiam hic peribat.*

85. ὑμεῖς] ſic correxerunt Wolf et Stephanus vitioſum Aldinae ἡμεῖς.

86. ἐπ' Αἰγὸς] Fort. addendum ποταμοῖς. Sed vtcunque legatur, hiſtoriam deſidero. Non enim de vetere illa clade Athenienſium hic agitur, qua vrbis opes a Lyſandro ſunt euerſae et moenia diruta. WOLF. Videtur in Αἰγὸς latere ἄρχοντος, et Archontis nomen deſiderari.

87. ἐξεστράτευσαν] contra Antipatrum et Macedonas.

88. τῶν πραγμάτων] molitionum illarum, quibus Graecorum a iugo Macedonico liberatio quaerebatur.

89. ὑπῆρχον] ſcil. Graecis in ſocietatem belli congreſſis, quo bello veterem libertatem recuperare contenderent.

90. ὡς οἱ λέγοντες] Fort. ὡς ἐλέγετο. WOLFIVS. Poſt ὡς videtur aut εἰσὶν aut ἦσαν addendum. *vt ſunt qui dicant*, aut, *vt erant, qui dicerent.*

Ἑλλὰς ἅπασα, διὰ τȣ̀ς ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων προ- 33.
δότας, ἀχθομένη τοῖς παρȣ̃σι πράγμασιν, ἠσμέ-
νει μεταβολήν τινα τῶν κακῶν τῶν περιεστηκότων [91].
νῦν ȣ̃ν ἐν τȣ́τοις τοῖς καιροῖς Δημοσθένης τίς ἦν; ὁ
τȣ̃ συμβȣλεῦσαι καὶ γράψαι κύριος, καὶ φήσων αὐ-
τίκα δεῖν μισεῖν τὰ καθεστῶτα πράγματα. ἐῶ γὰρ 36.
τȣ̀ς ἄλλȣς κινδύνȣς. ἔγραψάς τι περί τȣ τῶν κιν-
δύνων [92]; συνεβȣ́λευσας; ἐπόρισας χρήματα; μι-
κρόν τι χρήσιμος ἐγένȣ τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτη-
ρίας πράττȣσιν; ȣ̓δ' ὁτιȣ̃ν, ἀλλὰ περιήεις κατασκευά-
ζων [93] λογοποιȣ̀ς, καὶ παρ' αὐτῷ [94] γράφων ἐπι- 39.
στολήν

91. παρεστηκότων] malim περιεστηκότων. WOLF. quod praetuli. nam παραστῆναι vſurpatur de viſis ſubito in mentem incurrentibus, et de robore virili, in re ardua animum ad ſtrenue agendum et audendum impellente, et quae e re ſint et ex tempore ſuggerente. Sed περιστῆναι de moleſtiis et periculis hominem circumſtantibus.

92. περί τȣ τῶν κινδύνων] Num περί τȣ τῶν τότε κινδύνων *vllo de* (vel *ſuper*) *diſcrimine eorum*, *quae tum reipublicae imminebant*, aut *erant exantlanda*.

93. κατασκευάζων] ſubornans famigerulos, inſtruens eos docensque rumores, quos tu velles ab iis in vulgum diſſeminari.

94. παρ' αὐτῷ] id eſt παρὰ σαυτῷ penes te, domi tuae, priuato conſilio, non auctoritate publica, literas commentitias, ad neſcio quem populum, nomine S. P. Q. A. aut etiam neſcio a quo aut rege, aut populo ad P. A. non ſcriptas, ſed abs te confictas, vt illuderes ciuitati, aut gloriam eius minueres.

σολήν [95] καὶ καταισχύνων τὴν τῆς πόλεως δόξαν, χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπορεύετο· τρυφῶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ Φορείᾳ [96] κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν;
42. καὶ τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζων εἶθ' ὅτος εἰς τὲς μέλλοντας ὑμῖν καιρὲς ἔσαι χρήσιμος, παραβεβηκὼς ἅπαντας τοὺς παρεληλυθότας; τοιούτων, ὦ δέσποιν' Ἀθηνᾶ καὶ Ζεῦ σῶτερ, συμβέλων καὶ ἡγεμόνων ὤφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες
95.1. τὴν πόλιν [97], καὶ μηδέποτε βελτιόνων. ἐκ ἀναμνήσεσθε, ὦ ἄνδρες, τὰς τῶν πρεσβυτέρων πράξεις; οἳ, μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων καταλαμβανόντων
3. τὴν πόλιν, ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας

95. γράφων ἐπιστολήν] Post haec videtur aliquid deesse. Nam quae sequuntur, male cohaerent cum superioribus. WOLFIVS.

96. ἐπὶ Φορείᾳ] sic correxerunt Wolf et Stephanus vitium Aldinae, quae ἐπιφορείᾳ repraesentat, quasi vnum sit vocabulum.

97. οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν] Forte τῇ πόλει. Hoc certe visitatius est. WOLFIVS. πότερον πολεμώσαντες τὴν πόλιν, ἢ πολεμήσαντες τῇ πόλει. STEPHANVS. Difficilis est delectus in multitudine coniecturarum, quarum nulla sit improbabilis. Possis quoque suspicari de καταπολεμήσαντες τὴν πόλιν. Denique haud deerunt vulgatae sui patroni. Et sunt profecto exempla dictionis πολεμεῖν τινα *aliquem bello infestare*. Malim tamen cum Wolfio facere. Stephani πολεμώσαντες ideo minus probo, quod simplex πολεμῶν non vsurpatur, sed ἐκπολεμῶν.

θερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας, ὑπὲρ τῶν τοῦ δημοσίᾳ [98] συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τὸς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τὸς ὀρθώσαντας τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ τὸς φόρους εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας 6. παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλὰ ταυτὶ [99] τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος, καὶ Θράσωνος τοῦ Ἐρχιέως, καὶ Ἡλίου [100] Φορμισίου [1], καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα [2]. τούτων γὰρ οἱ μὲν, φρουρουμένης ὑπὸ Λακεδαιμο- 9.

98. τῷ δημοσίᾳ] F. τῷ δήμῳ. WOLFIVS. Fit quidem hoc vſitatius. Verum tamen Aeſchines quoque, vt ad eum p. annotauimus τὸ δημόσιον appellat id idem, quod latini *rempublicam*. ſubauditur πρᾶγμα vel ὄφελος.

99. ταυτὶ] ſubaudi ὁρᾶτε, vel σκοπεῖτε. vel βούλομαι λέγειν, vel καιρὸς εἴη λέγειν, vel tale quippiam.

100. Ἡλίου] Fort. Ἡλιοδώρου. WOLFIVS. An Ἡλείου. Lacon, Theſſalus, Samius, Boeotius, et alia ſimilia, nomina erant propria Athenienſibus vſitata. Pari modo potuit quoque *Eleus* aliquis dictus fuiſſe, qui non Elide, ſed Athenis eſſet ortus.

1. Φορμισίου] Cognomentum puto παρὰ τὸν δῆμον eſſe. WOLFIVS. Neſcio, an ex nullo alio, quam hoc Dinarchi loco, conſtet Phormiſios populum Atticum fuiſſe. Saltim articulus deeſt, et leg. τῷ Φορμ.

2. ζῇ τὰ σώματα] ὃ μόνον τὰ ὀνόματα. ἀντὶ τοῦ, ὧν ἔνιοι ἔτι καὶ νῦν ζῶσι. τὰ σώματα ἀντὶ ἀνθρώπων ἢ προσώπων saepe graeci ponunt, vt in annotatione περὶ συμμοριῶν. quaedam gentes contra animas pro hominibus et iumentis vſurpant. WOLFIVS.

δαιμονίων τῆς Καδμείας, βοηθήσαντες τοῖς εἰς Θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων τοῖς ἰδίοις κινδύνοις, ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀσυγκρίτονα, καὶ πολὺν χρόνον δου-
12. λεύσαν· οἱ δὲ [3] πείσαντες ἐξελθεῖν ὑμῶν τὰς προγόνας, Κεφάλᾳ τάδε [4] ψήφισμα γράψαντος, ὃς ἐ καταπλαγεὶς τὴν Λακεδαιμονίων δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος, ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν [5] ὑπὲρ
15. τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν, ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελθόντων ἐκεῖ τῶν ἡμετέρων πατέρων, ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθερώθη Θηβαῖοι· διεπέ-
18. πρακτο ἡ πόλις ἡ ἡμετέρα ἄξια τῶν προγόνων.

3. οἱ δὲ] tacite a communi repete *liberarunt Thebas.*

4. Κεφάλᾳ τάδε] Caue, ne te pronomen hoc in errorem inducat, vt existimes Cephalum adhucdum in viuis superfuisse. Dudum ante excesserat. Nil aliud hoc τάδε valet, atque Latinorum *illius*, quum clarum aliquem et nobilem virum, nemini non notum, significare volunt.

5. ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν] F. ὅτι καὶ τὸ γράφειν, omissis τὸ κινδυνεύειν. Nisi forte leg. sit ὅτι οὐ μόνον τὸ κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν. WOLFIVS. Poterat illa opera supersedere. Bene habet vulgata. Cephalus non hoc reputabat, quam et sibi, auctori sententiae, periculosum sit, populo suo eiusmodi consiliorum auctor fieri, et populo, cui ista suaderentur, ea consilia exsequi, cum discrimine fortunarum suarum, et molestiis infinitis, quas haberent corporibus suis tolerandas.

ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι (ὦ Ἀθηναῖοι) ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τῷ δήμῳ· μὰ Δί᾽ οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἱ πεποιήκασι [6] μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξεσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὑτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες, καὶ πάντοθεν ἀργυριζόμενοι, καὶ 21.
πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν [7], καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ᾽ ὑμῶν εἰληφότες [8], παρακρούονται ὑμᾶς, καὶ ἀξιοῦσι τοιοῦτοι γεγενημένοι, περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν [9]. ὃς χρὴ τεθνᾶ-

6. τοιαῦτα κινάδη, οἱ πεποιήκασι] τὸ κίναδος ἀδετέρως. Aut igitur conſtructio refertur ad ſenſum, aut leg. eſt ἃ πεπ. WOLFIVS. Prius verius. Poſterius et inſolens foret, et inſequentia ἀργυριζόμενοι atque πεποιηκότες cum ἃ minus conuenirent.

7. ἑαυτῶν] malim ἑαυτῆς. vt ad τὴν πόλιν redeat.

8. εἰλημμένοι δῶρα κ. ὑ. εἰληφότες] Φωραθέντες, ὅτι δῶρα εἰλήφεσαν. WOLFIVS.

9. περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν] Ad hunc locum Wolfius annotatum reliquit nihil. Quid ſpectans ita verterit, *auariciam ſuam ſibi laudi ac praeſidio eſſe oportere*, haud exputo, niſi ſi diuinando magis ſententiam, quam certa ratione vertit. Canterus ita reddidit *ſuam volunt oſtentare praeſtantiam*. Ergo idem vocabulum πλεονεξίαν ille *auaritiam*, hic *praeſtantiam* reddit, ambo in παραγγέλλειν laborantes, et coniecturam ſequentes. Mihi fateor etiam aquam hic haerere. παραγγέλλειν eſt *indicere*, *imperare*, *poſtulare*. Ergone deeſt hic aliquid, e. c. ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν. *aequum cenſent*, *ſe poſtulare*, *vt vos ſibi auaritiae ſuae veniam habeatis*. Videtur tamen magis conſentaneum, pro παραγγέλλειν tantummodo legi παραμελεῖν. vos auaritiam ſuam diſſimulatione atque ob-

24. τεθνᾶναι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα πάλαι, τοιαῦτα διαπεπραγμένος. ἐκ αἰσχύνεσθε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ Δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων μόνον ἡγέμενοι δεῖν κρίνειν; ἐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ δωροδόκον ὄντα, καὶ κλέπτην καὶ προ-
27. δότην Φίλων, καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον; καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ τοῦτον [10] τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων ἔτος ἢ ποίων νόμων ἐκ εἴληφεν ἀργύριον; εἰσί τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς τριακοσίοις γεγενημένων, ὃς ἔτος ἐτίθει τὸν πε-
30. ρὶ τριηράρχων νόμον [11]; ἀφράσετε τοῖς πλησίον, ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν, μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν; καὶ τὰ μὲν ἐπώλει [12], ὧν εἴληφει τὴν τιμὴν, τὰ δ' ἀποδόμενος ἐκ ἐβεβαίᾳ; εἶπατέ μοι πρὸς Διὸς, ὦ ἄνδρες,
33. προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην [13] εἰκόνα; ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαι-

liuione et silentio *transmittere*, nil eam curantes, nil in eam inquirentes.

10. περὶ τοῦτο] Aut παρὰ τοῦτο, aut, quod malim, τὴν περὶ τοῦτον. id est τὴν τοῦτο τύχην. WOLFIVS. quod probaui.

11. νόμον] post hoc vocabulum punctum, quod est in Aldi et Stephani editionibus, signo interrogandi mutandum esse, admonet in margine Stephanos; quod feci.

12. ἐπώλει] πλέον ἄρα ἢ παλιγκάπηλος ἐγένετο, si pretio fixit leges, pretioque refixit. WOLFIVS.

13. ἀναθησομένην] malim ἀνατεθησομένην.

ρέΦιλον καὶ Φείδωνα καὶ ΠάμΦιλον καὶ Φίλιππον· καὶ πάλιν Ἐπιγένη καὶ Κόνωνα, τὸς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκῆς ἐν ἀγορᾷ καταςῆσαι [14] Βηρισάδην καὶ 36.
Σάτυρον καὶ Γόργιππον, τὸς ἐχθίςους τυράννους; παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μόδιοι [15] τῆ ἐνιαυτῆ πυρῶν ἀποςέλλονται τῷ ὀδ' ὅπη καταΦύγῃ αὐτίκα Φήσοντι εἶναι [16]; ἢ τὸ γράψαι Ταυροσθένην [17] Ἀθηναῖον εἶναι, τὸς μὲν αὐτῷ [18] πολίτας καταδηλωσάμενον, 39.
τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ τῆ ἀδελΦῆ Καλλίᾳ προδότην Φιλίππῳ γεγενημένον; ὃν ἐκ ἐᾶσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν· εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύσιν, οἵσπερ ἄν τις τῶν Φευγόντων ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ κατίῃ. καὶ τῆτον ἔτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τέτων ἔν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν. ἢ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσους ἔτος γέγραΦε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, οἴεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν 96. 1.
λαμ-

14. καταςῆσαι] poteſt ferri et defendi, ſubaudiendo ὑμᾶς. hoc, *quod vos eos collocaueritis aeneos.* malim tamen καταςῆναι. *quod ſtent in foro aenei.*

15. μόδιοι] mirans quidem vocabuli latini in ſcriptore graeco tam vetuſto inſolentiam, damnare non audeo, tametſi meminerim, Athenienſes, non modiis, ſed medimnis, vſos fuiſſe.

16. εἶναι] ſubaudi ἑαυτῷ. Alias melius conueniret ἔχειν.

17. Ταυροσθένην] De Tauroſthene vide Aeſchinem κ. Κτησ. WOLFIVS.

18. αὐτῷ] Wolf mauult αὐτῆ. planius id vtique et vſitatius, poſſe tamen vulgata videtur vtcunque ferri.

λαμβάνοντα, χρυσίᾳ δ' εἴκοσι τάλαντα ἐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ Ἀρείᾳ
3. πάγῳ βουλὴν Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα [18] ζητήσασαν ἓξ μῆνας, ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις; πολλοί, ὦ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων (ὅπερ
6. καὶ πρότερον εἶπον) θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα· καὶ πότερον εἰσαγωγίμους [19] καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην ἐξέσαι δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν· καὶ τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι, νῦν ἄπιστα διὰ τὴν
9. Δημοσθένους κρίσιν γενήσεται· ὃν ἐκ τῶν ἄλλων [20] προσῆκεν ἀπολωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ· ὃς ἁπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκὼς μὲν τὰς σεμνὰς θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, οὓς
12. ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι· κατάρατος δὲ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν γενόμενος, ἐξεληλεγμένος δῶρα

18. b. Κηφισοφῶντα] sic corrigunt Wolf et Stephanus Aldinae vitiosum κηφισοῶντα.

19. εἰσαγωγίμους] ἀντὶ, τοῦ ὑποδίκους καὶ ὑπευθύνους. alias εἰσαγώγιμος δίκη vsitate dicitur, et τὰ εἰσαγώγιμα καὶ ἐξαγώγιμα de mercibus. WOLFIVS.

20. ἐκ τῶν ἄλλων] Planius vtique dixisset, ὃν, εἰ καὶ μὴ ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας, ἔκ γε τῶν — *etiamsi huius esset insons criminis, cuius nunc reus agitur, reliquis certe suis in republica moribus atque ausis vltimum meruit supplicium.*

κατὰ τῆς πόλεως εἰληφὼς [21], ἐξηπατηκὼς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν βουλὴν παρὰ τὴν ἀράν [22]. καὶ ἕ-
τερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρονῶν· ἰδίᾳ δὲ συμβε- 15.
βουλευκὼς Ἀρισάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμ-
βολὰς, αὖθις [23] (εἴπερ ἐξί πε δικαία τιμωρία κα-
τὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὥσπερ ἐξί) δώσει δί-
κην ὅτος, ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ [24]. ἀκούσατε, ἄν-
δρες δικασαὶ, τὰς ἀράς. ΑΡΑ. Ἀλλ' ὅμως, ἄν- 18.
δρες δικασαὶ, ἅτω Δημοσθένης τῷ ψεύδεσθαι [25]
καὶ

21. εἰληφὼς] sic corrigunt Wolf et Stephanus vitiosum Aldinae εἰκηφὼς.

22. παρὰ τὴν ἀράν] τῆς ἀρᾶς κωλυούσης. WOLF.

23. αὖθις] F. ἀκ αὖθις. τουτέστιν ὕστερον μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. WOLF. Recte Wolf, et melius, quam Stephanus in annotatione statim insecutura. Deest tamen adhuc ὧν et ἐς. ad hunc modum. — συμβολὰς. ὧν ἀκ ἐς αὖθις — *quorum suorum scelerum* [redit enim ὧν non ad proximum συμβολὰς, sed ad remotius τὰ Δημοσθένει πεπολιτευμένα, omnia Demosthenis in republica commissa furta et latrocinia] *non postmodum dabit Demosthenes poenas, sed hac ipsa die hodierna.* Possit quoque ἀκ et ἐς omitti, modo ὧν teneatur. *quorum postmodum poenas dabit.* Sed tum punctum post ἡμέρᾳ erit omittendum. *Hoc autem die audite Diras.* Verum multo hoc mihi quidem accidit coactius.

24. ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ] πότερον, ἐν τῇδε τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἢ ἐν τῇ τήμερον ἡμ. ἅτω γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς. ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε. STEPHANVS.

25. τῷ ψεύδεσθαι] sic corrigunt Scaliger, Wolf et Stephanus vitiosum Aldinae τὸ ψ. et proximo versu 20. μέλει (vno λ) pro μέλλει Ald.

καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν, ἕτοιμος χρῆται· καὶ ἔστε αἰσχύνης, ἔστε ἐλέγχε, ἔστε ἀρᾶς ἐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ περὶ ἐμοῦ τολμῆσαι [26] λέγειν, (ὡς
21. ἀκέω) ὡς ἄρα κἀμοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βελή· καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς ἔτός φησι· πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βελῆς ἀποφάσει ἀγῶνα ἀπολογέμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τότε περὶ τῆς γεγενημένης ἀποφάσεως·
24. πρᾶγμα κατασκευάζων [27] ἐγεγενημένον, ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρός τινας τολμῶν. Ἵν' ἔν ἐὰν ἐπὶ τοῦτον ἴῃ [28] τὸν λόγον, μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς, ὅτι ἔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βελή, ἔτ' ἐμέλησεν, ἠδικήθην δὲ ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπε [29] πονηροῦ, καὶ δίκην δε-
27. δωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκέσατέ με βραχέα. ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιεῖται. ἀνάγκη τὴν βελήν, ὦ ἄνδρες, τὴν ἐξ Ἀρείε πάγε κατὰ δύο τρόπες ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τίνας τότες; ἤτοι
30. αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν [30], ἢ τοῦ δήμου

26. τολμῆσαι] in se malum et inconueniens hoc non est, verum insequens κατασκευάζων versu 24. necessarium reddit, vt legatur ἐτόλμησε.

27. κατασκευάζων] in quo Demosthenes rem comminiscitur falsam, ementitam, quae nunquam euenit, eamque speciosis argumentorum offuciis exornat.

28. ἴῃ] sic corrigunt Wolf et Steph. Aldinae vitiosum εἴῃ.

29. ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπε] Pistia. v. vers. vlt.

30. προελομένην καὶ ζητήσασαν] tollendum videtur hoc καὶ. dictio προελομένην ζητήσασαν idem est atque ἐκ τῆς αὐτῶν προαιρέσεως ζητήσασαν. aut ζητήσασαν

προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων ἐκ ἔστιν ὅντινα τρόπον ποιήσειεν. εἰ μὲν τοίνυν φῄς, ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον, τῷ δήμῳ προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλὴν περὶ ἐμοῦ ποιήσασθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα, καὶ τίνες ἐγένοντό μου κατήγοροι, γενομέ- 33.
νης τῆς ἀποφάσεως, ὥσπερ νῦν [31] ἀμφότερα γέγονε, καὶ ψήφισμα, καθ' ὃ ἐζήτησεν ἡ βουλὴ, καὶ κατήγοροι, χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν [32] νῦν οἱ δικασταὶ τὰ δικήματα πυνθάνονται. κἂν ἦ ταῦτα ἀληθῆ, ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι· εἰ δ' αὐτὴν 36.
προελομένην ἀποφῆναί με φῄς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι, ὅτι οὐκ ἐφάνθην [33]. καταψευσάμενον [34] μέντοι κἀμοῦ καὶ διὰ vel μετὰ τὸ προελέσθαι αὐτὴν ζητεῖν, verbo αὐθαιρέτως ζητήσασαν.

31. ὥσπερ νῦν] fero. *nunc*, h. e. in cauſa tua. malim tamen, vt tanto clarior ſit atque manifeſtior inter Demoſthenem et Dinarchum oppoſitio, ὡς περὶ σοῦ (vel σε) νῦν. *vt nunc de* vel *ſuper te*, in cauſa tua, vtrumque euenit.

32. περὶ ὧν] dedi παρ' ὧν, auctore Wolfio, ſed rei veritate et neceſſitate magis.

33. ἐφάνθην] Imo vero ἀπεφάνθην. De ſenatu, qui ex delegatione populi rem inquiſiuit, de ea ad populum refert, et reum a ſe aut ſontem, aut inſontem renunciat, non φαίνειν, quod delatoris eſt, ſed ἀποφαίνειν, neque φάνσιν, ſed ἀπόφανσιν ποιεῖσθαι, vſurpatur.

34. καταψηφισάμενον] dedi καταψευσάμ. ſecundum Wolfium *hominem malum, qui, vt tu feciſti, et de me, et de Senatu mendacia commentus prodiderat.*

καὶ τῆς βελῆς, ὥσπερ σὺ[35], καὶ πονηρὸν προδότην
39. εἰσαγγείλας, καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις τῶν
πολιτῶν, ὅτι μισθώσας αὐτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ
ταῦτ' ἔπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικα-
σάντων. λάβε μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρό-
τερον παρεσχόμην μαρτυρεμένην τοῖς δικασταῖς·
42. καὶ ἀδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ ἔσῃ, ἣν[36] καὶ νῦν
παρέξομαι[37]. λέγε τὴν μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥ-
ΡΙΑ. Εἶτ' ἀ δεινὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτι μὲν εἷς
ἀνὴρ[38] ἔφησε, Πισίας, Ἀρεοπαγίτης ὤν, ἀδικεῖν με,
κατα-

35. ὥσπερ σὺ] scil. κατεψεύσω κἀμὲ καὶ τῆς βελῆς. Visum tamen aliquando deesse vocabulum μιαρὸν, vt sic legatur — βελῆς, μιαρὸν, ὥσπερ σὺ, καὶ πονηρὸν πρ. *impurum, vt tu es, et malum* (perditum) *proditorem.*

36. ἣν delendum videtur. quod testimonium *et ante* exhibui, *et nunc exhibeo.*

37. παρέξομαι] malim παρέχομαι. non enim promittit exhibiturum, sed iam exhibet.

38. εἷς ἀνὴρ] Verum hic cogita, si Timocles homo priuatus vnum Areopagitam corrumpere potuit, an non Macedones et Macedonici proditores totum senatum corrumpere potuerint graecae nationis, quae nunquam, vti ait Cicero, iurisiurandi religionem coluit. WOLFIVS. Demosthenis sui nusquam non studiosus est bonus Wolfius. Argumentum Dinarchi, sic satis speciosum, infringit alio suo, non minus probabili, neque minus acute excogitato. Facile, ait, fieri potuit, vt, quamuis totus Senatus Areopagiticus Demosthenem largitionum et peculatus insimularet, nihilo tamen minus mentiretur. Potuerunt enim illi senatores omnes a Macedonibus et partium Macedoni-

καταψευδόμενος κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν 97. 1.
ἂν [39] τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, καὶ διὰ τὴν
ἀσθένειαν τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν, ἐπι-
ξευθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γινόμεναι κατασκευαί.
ἐπειδὴ δὲ τἀληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πά- 3.
γου βουλῆς ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἴ-
κοσι τάλαντα χρυσίου καθ' ὑμῶν, καὶ ταῦτα πε-
ποινκότα ἀδικεῖν· καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς
ἐλπίδας ἔχουσί τινες, ἐπαυτοφώρῳ χρήματα λαμ-
βάνων εἴληπται, νῦν τὰ νόμιμα τἀκεῖθεν, καὶ τὰ 6.
δίκαια καὶ τἀληθῆ ἀσθενέστερα γενήσεται τῶν Δη-
μοσθένους λόγων; καὶ ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθεί-
ας ἡ παρὰ τούτου ῥηθησομένη κατὰ τοῦ συνεδρίου δια-
βολή [40]. ὡς ἄρα πολλοῦ ἡ βουλὴ ἀποπέφαγκεν ἀδι- 9.
κεῖν τὸν δῆμον, οἳ ἀποπεφεύγασιν εἰσελθόντες εἰς
τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ βουλὴ ἐπ' ἐνίων τὸ πέμπτον
μέρος ἐμετείληφε τῶν ψήφων; τοῦτο δὲ ὃν τρόπον
γίνεται, ῥᾳδίως ἅπαντες μαθήσεσθε. ἡ βουλή, ὦ
ἄνδρες, ζητεῖ τὰ προσταχθέντα ὑφ' ὑμῶν καὶ τὰ 12.
γεγε-

carum ſtudioſis emti atque ſubornati fuiſſe, vt bonum Demoſthenem, virum caſtiſſimum atque ſanctiſſimum, turpiſſima criminatione obruerent, nullam aliam rationem inuenientes eum de medio tollendi, quem capitali odio perſequerentur. De Piſtia v. quae collegit Valeſius ad Harpocr. p. 32.

39. ἴσχυσεν ἂν] ὑποθετικῶς καὶ ἐλλειπτικῶς, εἰ μὴ ἄρα ἐξήλεγξα ψευσάμενον τὸν Πειθίαν, ἄπιστον καὶ ψευδομάρτυρα γενόμενον. WOLFIVS.

40. Signum interrogandi, quod pone διαβολὴ eſt, ſemicolo mutaui, quod eſt in Wolfiana.

γεγενημένα [41] παρ' αὐτοῖς [42] ἀδικήματα, ἐχ ὡς ὑμεῖς (καί μοι μὴ ὀργισθῆτε) δικάζειν ἐνίοτε εἴθισθε, τῇ γνώμῃ [43] πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες· ἀλλ' ἁπλῶς τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητεμένοις [44], καὶ τὸν 15. ὁποιονῦν [45] ἠδικηκότα τὰ πάτρια· νομίζσα [46] τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον προσδέξασθαι

41. γεγενημένα] id est κεκριμένα, vel εὑρημένα, vel ἐγνωσμένα. deprehensa, noscitata. dictio τὸ γιγνόμενον significat id, quod necessario ex altera quapiam re exsistit, vt effectum e causa, petita ex Arithmetica, vbi summa vniuersa numerorum omnium e singulis particularibus summis collectis exsistens est τὸ γιγνόμενον.

42. παρ' αὐτοῖς] F. παρ' αὐτῇ. WOLFIVS. ad βελὴ referens. Sed bene habet vulgata, referenda ad sententiam, apud se, Areopagitas puta. v. versu 16.

43. τῇ γνώμῃ] F. τῇ συγγνώμῃ. WOLFIVS. Fui egometipse quoque olim eadem in sententia, motus locis similibus. v. versus 22, 35. et 39. Sed bene vulgata aut habet h. l. aut habere potest. γνώμη est voluntas, studium alicuius in aliquem, animi propensio.

44. Post ζητεμένοις deesse ἀποφαίνει bene annotauit Wolfius, nisi malis κολάζει, quod ex eo colligo, quod pro proximo νομίζσα dat Aldina κομίζσα.

45. ὁποιονῦν] F. ὁποιωσῦν. WOLFIVS. nulla necessitate. bene habet vulgata.

46. νομίζσα] sic corrigunt Wolf et Stephanus Aldinae vitiosum κομίζσα. Forte fuit in antiquis libris sic: τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητεμένοις καὶ τὸν ὁποιονῦν τι ἠδικηκότα κατὰ τὰ πάτρια κολάζει, νομίζουσα — v. p. 98.

σθαι 47. διόπερ τὸν παρ' αὐτῶν 48 ἀποχειρήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσασα, πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε. πάλιν τὸν τὴν πεντεδραχμίαν 49 ἐπὶ τῷ 18. τὸ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ τοῦτον ὑμῖν ἀπέφηνε· καὶ τὸν τὴν μερίδα τὴν ἐξ Ἀ- 21 ρείου πάγου τολμήσαντα ἀποδόσθαι, τὰ νόμιμα 50

τὸν

47. προσδέξασθαι] πότερον προσδέξεσθαι. STEPHANVS. Ne hic quidem loci est, quod nos a vulgata discedere cogat. Aoristus saepissime futuri vices gerit.

48. τὸν παρ' αὐτῶν] τὸ παρ' αὐτῶν fortasse redundat. Me certe quid ad sensum faciat non intelligere fateor. nisi forte naulum ab Areopagitis datum ille retinuerit. WOLFIVS. Sententia plana est paulum modo animum attendenti. Senatus areopagiticus aliquem e collegio suo mulctauerat, qui vecturam nauicularío debitam negasset. Ipse Wolf hoc vidit, et recte in latinis reddidit.

49. τὴν πεντεδραχμίαν et vers. 19. τὴν μερίδα] Historias hic desidero et instituta attica. WOLFIVS.

50. ἀποδόσθαι, τὰ νόμιμα] F. ἀπ. παρὰ τὰ νόμ. WOLFIVS. Errat bonus Wolfius. παρά, quod intrudit, alienum est. τὰ νόμιμα cohaeret cum ζημιώσασα. ζημιῶν τινα τὰ νόμιμα est mulctare aliquem solenni modo et ritu. Subauditur κατά. Dicasteria Athenis mulctarum, quas infligere liceret ipsis, certos habebant modos et ritus, quos haud liceret excedere. Pluris si aestimaretur crimen, debebat ea res ad populum referri, qui mulctam aut poenam maiorem reo infligeret, praeter illam mulctam legitimam a tribunali antea inflictam. Res e Demosthenis locis compluribus nota.

τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα ἐξέβαλε. τότες ὑμεῖς
21. κρίναντες ἀφήκατε, ἃ τῆς ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ βελῆς καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι, καὶ τὴν τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγε-
24. νημένης ἁμαρτίας. ἦπε ἄρα ἡ βελὴ, Δημόσθενες, τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; ἃ δῆπε. τότες μέντοι, ὦ ἄνδρες, καὶ τοιότες ἑτέρες ἀδικεῖν παρ' ἑαυτῆς [51] ἀποφηνάσης τῆς βελῆς, ὑμεῖς ἀφήκατε. Πολύευκτον [52] δὲ τὸν Κυδαντίδην τὲ δήμε προστάξαντος
27. ζητῆσαι τὴν βελὴν, εἰ συνεισέρχεται τοῖς φυγάσιν εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἀπέφηνεν ἡ βελὴ συνιέναι. κατηγόρες εἵλεσθε κατὰ τὲς νόμους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον· ἀπε-
λύσαθ' ὑμεῖς, ὁμολογέντος Πολυεύκτε βαδίζειν
30. εἰς Μέγαρα ὡς τὸν Νικοφάνην. ἔχειν γὰρ τὴν αὐτῆ μητέρα τῆτον. ἐδὲν ἦν ἄτοπον ἐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ποιεῖν ὑμῖν τῷ τῆς μητρὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἠτυχηκότι, καὶ συνευπορῶν, καθόσον δυνατὸς ἦν, ἀπεζερημένῳ τῆς πατρίδος. αὕτη, Δημόσθενες,
33. τῆς βελῆς ἡ ἀπόφασις ἐκ ἐξηλέγχθη ψευδὴς ἔσα· ἀληθι-

51. παρ' ἑαυτῆς] malim παρ' ἑαυτῇ *in iudicio suo.* crebra ista sunt ἐν vel παρ' ὑμῖν ἀπέφυγε vel ἑαλω. ἀδικεῖ τις παρ' ἐμοὶ significat, penes me aliquis delinquit, h. e. ego censeo eum delinquere, mihi videtur in culpa esse, παρ' ἐμοὶ κριτῇ ἐστιν ἄδικος.

52. Πολύευκτον] hic est ille Polyeuctus Cydantides, aduersus quem orationem scripsit Hyperides, laudatam ab Harpocratione v. Κυδαντίδης.

ἀληθινῆς δὲ αὐτῆς ἔσης, ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον. τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν· τὸ δὲ συγγνώμης ἄξιον, * ἢ μή, τὸ δικαστήριον [53] ἔκρινε. διὰ τοῦτο δὲ πιστευτέον τῇ βουλῇ περὶ τῶν γινομένων ἀποφάσεων, ἐπειδή σε καὶ 36.
τὰς μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε; δεινὸν μέντ' ἂν εἴη. δεῖξον γὰρ τοῖς δικασταῖς σὺ Δημόσθενες τὰ νυνὶ, ὡς τούτων τι τῶν ἡμαρτηκότων ὁμοιόν ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμασι. καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον· 39.
ὥστε ἀποφύγοις ἂν παρὰ τούτοις [54] εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ὀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν [55] κελεύουσι· περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης 42.
τυχὼν τῆς ζημίας ὁ λαβὼν, παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις· ἢ δεκαπλῶν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν δώρων· ἵνα μὴ λυσιτελὲς ᾖ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν. ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν·

53. ἄξιον, φημὶ τὸ δικαστήριον] sic dant editiones omnes. Ego de meo dedi ἄξιον, ἢ μὴ, τὸ δ. *quid autem venia dignum esset, quid minus, de hoc iudicium publicum populi statuebat.*

54. παρὰ τούτοις] apud hos iudices, in hoc iudicio, in quo populus ipse per D. viros, aut per M. aut MD. causam hanc disceptat.

55. ὀφείλειν] sic corrigunt Scaliger, Wolf, Stephanus vitiosum Aldinae ὀφειλὴν.

λέγειν· ὅτι δὲ τῶν * πρότερον [56] ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βελῆς, τοῖς μὲν ἄλλοις ὡμολογηκέναι συμβέβηκεν ἀξίαν [57] εἶναι τὴν τῆς βελῆς ζήτησιν, σοὶ
3. δὲ μόνῳ τὰ περὶ αὐτῆς [58] ἠναντιῶσθαι. ἀλλὰ μόνος σὺ τῶν πώποτε ἀποπεφασμένων ἠξίωσας ἑκὼν σεαυτῷ τέτες κριτὰς καὶ ζητητὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ σαυτῦ τὸ ψήφισμα· καὶ τὸν δῆμον ἐποιήσω μάρτυρα τῶν ὁμολογεμένων [59], ὁρισάμενος

56. προτέρων] dedi de meo πρότερον. poſtmodum vidi Scaligerum quoque ſic emendaſſe.

57. ἀξίαν] F. ἀληθῆ, aut ἀποδοχῆς ἀξίαν. aut potius ἀξιόπιστον. WOLFIVS. Bene habet vulgata. ἄξιος h. l. eſt aut magnifaciendum, in honore habendum, aut, iſta tribunalis ſanctiſſimi ſeueritate famaque dignum.

58. τὰ περὶ αὐτῆς] F. τοῖς παρ' αὐτῆς. Conſtructio haec eſt. σοὶ δὲ μόνῳ συμβέβηκεν ὥστε ἠναντιῶθης. σὺ μόνος ἐτύγχανες ἐναντιούμενος τοῖς παρ' αὐτῆς, ſcil. ἀποπεφασμένοις. WOLFIVS. De παρ' αὐτῆς recte monet. Sic enim leg. eſt, et ſic emendaui, in reliquis aberrat a vero. Sententia haec eſt. Licetne hoc excuſare, quod, cum reliqui omnes, huius tribunalis ſententia perculſi, in auctoritate eius acquieuerint, tu vnus auctoritatem eius detrectaueris? Neutiquam. Imo vero tu vnus omnium maxime auctoritati Senatus Areopagitici praedicandae et confirmandae ſtuduiſti, ipſumque temet tuasque fortunas ei permiſiſti. Paulo quidem inuolutius prodidit Dinarchus h. l. animi ſui ſenſa, haec tamen illa eſſe, quae dixi, ex vniuerſo loci ſtatu apparet.

59. ὡμολογεμένων] aut ὡμολογημένων, aut ὁμολογεμένων leg. eſſe pronuntiat H. Stephanus in mar-

μενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον, ἐὰν ἀποφήνῃ 6.
ἡ βουλὴ τῶν χρημάτων εἰληφότα τι τῶν εἰς τὴν
χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου κομισθέντων. ἀλλὰ μὴν πρό-
τερον ἔγραψας σὺ, ὦ Δημόσθενες, κατὰ πάντων τού-
των καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων, κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ
Ἀρείου πάγου βουλὴν κολάσαι τὸν παρὰ τοὺς νόμους 9.
πλημμελοῦντα, χρωμένην τοῖς πατρῴοις [60] νόμοις·
καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχείρισας τὴν πόλιν ἅπα-
σαν ταύτῃ, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν εἶναι·
καὶ τεθνᾶσι κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολι- 12.
τῶν, πατὴρ καὶ υἱὸς, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀ-
ρύγματι [61]· ἐδέθη τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων
εἷς [62] κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα· ἐσρέβλωσαν Ἀντι-
φῶντα καὶ ἀπέκτειναν ἕτοι, τῇ τῆς βουλῆς ἀπο-
φάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες σὺ Ἀρχῖνον ἐκ τῆς πό- 15.
λεως ἐπὶ προδοσίᾳ, κατὰ τὰς τῆς βουλῆς ἀποφά-

σεις

gine. prius etiam Wolf coniiciebat, ego posterius praetuli.

60. πατρῴοις] F. πατρίοις. Saepe enim haec inter se permutantur. WOLFIVS. procul dubio recte coniecit. Saepe autem ista duo inter se permutari, haud memini.

61. τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι] scil. ὄντι, ἴσως τῷ ἐπὶ τῷ βαράθρῳ, τῷ δημίῳ. WOLFIVS.

62. τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς] est Antipho, qui statim post nominatur. tu iubebas Antiphontem, ab Harmodio genus ducentem, in vincula dari. vinctum Areopagitae tormentis subiiciebant, et post, ab Areopagitis reum declaratum, populus occidi iussit.

σεις καὶ τιμωρίας [63]. κατὰ δὲ σαυτῦ, καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς [64], τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς; καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια ἢ νόμιμά ἐστι; μαρτύρομαι [65] τὰς σε-
18. μνὰς θεὰς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν τόπον, ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τὰς ἥρωας τὰς ἐγχωρίους, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν πολίτιδα [66], καὶ τὰς ἄλλους θεὰς, οἳ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰλήχασιν, ὅτι τῷ δήμῳ παραδεδωκότος ὑμῖν ἐκ ἐτιμωρή-
21. σασθε τὸν εἰληφότα τι κατὰ τῆς πατρίδος, τὸν

63. καὶ τιμωρίας] aut excidit aliquid, aut leguntur haec loco alieno, non suo. Prius si sit, integrari possit locus sic ferme: καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς αἰσχίστας ὑπέμειναν διά σε τιμωρίας. *aliique multi propter te*, h. e. propter illas tuas magnificas et insolentes adeo de Areopagitici senatus auctoritate atque sanctitate praedicationes *supplicia tolerarunt turpissima*. Sin posterius malis, colloca ista duo vocabula pone σαυτῦ. ad hunc modum. κατὰ δὲ σαυτῦ τὰς τιμωρίας (καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμα) ἀκυροῖς. Contra temet ipsum autem ratas poenas irritas facis, tu, qui ipse decreti fueris auctor, quo decreto senatui Areopagitico mandatur prouincia in te inquirendi, potestasque datur de te pronuntiandi, atque ad populum referendi.

64. γράψας ὁ αὐτὸς] articulum arbitratu meo sustuli.

65. μαρτύρομαι] malim μαρτυρῶμαι, quia de re futura ὑποθετικῶς loquitur. WOLFIVS. Fallitur. Non dicitur μαρτυρεῖσθαί τινα, sed μαρτύρεσθαι, pro *obtestari*, *contestari fidem alicuius*.

66. πολίτιδα] malim πολιάδα, quae πολιοῦχος alias dicitur. WOLFIVS. Recte. πολίτις est *ciuis* foemina, quod de Dea non vsurpatum est.

λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν τῆς πόλεως εὐ-
δαιμονίαν, τὸν περικεχαρακωμένην παραδεδωκότα
τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις· ὃν οἱ μὲν
ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, 24.
συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι· ὅσοι δὲ εὖνοι
τοῖς ἡμετέροις πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς
τύχης ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως
πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δίκην δόντα τῶν πε-
πραγμένων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὔ- 27.
χονται τοῖς θεοῖς. ἃς κἀγὼ συμπαρακαλῶ σῶσαι
τὴν πατρίδα, κινδυνεύουσαν ὑπὲρ σωτηρίας, ὑ-
πὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν
ἄλλων ἀγαθῶν ἁπάντων. τί γὰρ ἐρῶμεν, ὦ Ἀθη-
ναῖοι, πρὸς τοὺς περιεστηκότας, ἐξελθόντες ἐκ τοῦ 30.
δικαστηρίου, ἐὰν (ὃ μὴ γένοιτο) παρακρουσθῆτε ὑπὸ
τῆς τούτου γοητείας; τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν
τὴν πατρῴαν ἑστίαν οἰκαδε ἀπελθὼν ἰδεῖν τολμή-
σειεν, ἀπολελυκότες μὲν τὸν προδότην τὸν πρῶτον 33.
εἰς τὸν ἴδιον [67] εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροδοκημένον
χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ζη-
τεῖν μήθ' εὑρίσκειν τὸ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι
σεμνότατον νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δὲ, ὦ Ἀ-
θηναῖοι, (σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς) τίνας 36.
ἐλπίδας ἕξομεν, ἐὰν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πό-
λιν;

67. εἰς τὸν ἴδιον] F. A. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. Sed malim εἰς τὸν οἶκον. WOLFIVS. sine dubio prius verius, addendum scil. esse οἶκον ad εἰς τὸν ἴδιον. Et id visum Stephano quoque fuit.

λιν; τὸ μὲν δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος, ἀσφαλὲς εἶναι πεποιηκότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον τῆς πόλεως ἐν τοῖς τοιούτοις κινδύνοις,
39. ἀδόκιμον καταστήσαντες; τί δ' ἂν (τιθῶμεν γὰρ ταῦτα [68]) ἐὰν κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ Δημοσθένους ἀπαιτῇ πέμψας ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι [69] τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν, τοὺς
42. παῖδας καταπέμψῃ [70] πρὸς ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ τούτων ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ὑμᾶς, πρὸς θεῶν, ὦ ἄνδρες, τί ἐροῦμεν; γράψεις [71] σύ, Δημόσθενες, πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους καλῶς διώ-
99. κησας; καὶ πότερόν ἐστι δικαιότερον, ἂν ταῦτα δό-

68. τὶ δ' ἂν (τιθῶμεν γὰρ ταῦτα)] In Aldina sic est: τὶ δὲ, ἂν τιθῶμεν γ.τ. quod emendat Wolf sic, vt ἂν plane tollat. magis placet Stephani ratio. In τὶ δὲ ἂν subauditur γένοιτο. nisi malis e versu vltimo ἐροῦμεν subaudiri.

69. πρὸς τῷ γεγενῆσθαι] malim πρὸς τὸ γενέσθαι. quo expeditius et certius pronunciare de crimine possit senatus Areopagiticus.

70. τοὺς παῖδας καταπέμψῃ] Fortasse ministri Harpali sunt intelligendi. WOLFIVS. Aut etiam obsides Athenienſium, ab illis fidei ergo Alexandro traditi, et ab hoc in Asiam abducti. qui cum Alexandrum, quoquo locorum iret, comitarentur, scire poterant omnia, quaecunque in comitatu eius euenirent.

71. γράφεις] malim γράψεις. WOLFIVS. Πότερον γράψεις. ἔτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις. STEPHANVS. et sic dedi.

ξη καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πόλεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ τὰς μὲν ἄλλας ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων ἕκαστον [72] 3. εἰσφέρειν, καὶ καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ ἐκπώματα, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥσπερ ἔφησθα σὺ γράψειν [73], αὐτὸς εἰσενηνεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ, καὶ τῆς ἐν ἄστει [74]; 6. τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν προτέραν εἰσφορὰν εἰσενηνοχὼς, εἴκοσι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν ἐγράψεις, ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύσεις [75] Ἀλεξάνδρῳ. τὸ κεκομισμένον χρυσίον; ἐκεῖν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεήσει. 9. καὶ πῶ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον, ἢ κοινὸν ἢ δημοτικὸν, τὰς μὲν ἐργαζομένας εἰσφέρειν, σὲ δὲ ἁρπάζειν; καὶ τὰς μὲν φανερὰν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν, καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλείω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ μὲν ἐκ τῶν βασιλικῶν, τὰ 12. δὲ ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων [76] εἰληφότα, μηδὲν φανερὸν ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευάσθαι

72. ἕκαστον] sic corrigunt H. Steph. et Wolf. vitiosum Aldinae ἕκαστος.

73. γράφειν] dedi γράψειν ex auctoritate eorundem.

74. τῆς ἐν ἄστει] sic correxerunt Wolf et Steph. vitiosum Ald. τοῖς ἐν ἄστει.

75. κελεύεις] dedi κελεύσεις ex auctoritate Stephani.

76. πραγμάτων] F. χρημάτων. WOLFIVS. vulgata bene habet.

σθαι [77] πρὸς τὸν δῆμον, ὡς ἐ πιστεύονται τοῖς ἑαυτῷ πολιτευομένοις. καὶ τὰς μὲν νόμους προλέγειν τῷ
15. ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ, τὴν [78] παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιοῦντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτῆσθαι, πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον, ἕως ἀξιοῦν προεσθαι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν πατρῴαν γῆν πεπρακέ-
18. ναι, τοὺς δὲ ἐγγενημένους υἱεῖς σαυτῷ προσποιεῖσθαι παρὰ τοὺς νόμους, τῶν ἐν ταῖς κρίσεσιν [79] ἕνεκα γινομένων ὅρκων· ἐπιτάττειν δὲ ἄλλοις στρατεύεσθαι, λιπόντα αὐτὸν τὴν κοινὴν τάξιν. ὦ Ἀθηναῖοι, πα-
21. ρὰ τί οἴεσθε τοὺς πολεις τοτὲ μὲν εὖ, τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; ἐδὲν εὑρήσετε ἄλλο πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους, καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέψατε γὰρ ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν [80]· ἐγένετο πόλις, ἐγένετο μεγίστη, καί τινων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν,

77. διεσκευάσθαι] χωρίσαι τὴν σαυτῷ οὐσίαν τῆς τοῦ δήμου οὐσίας. WOLFIVS. Ita te gerere erga plebem, ac si decoxisses, foro cessisses, neque quicquam amplius aerario conferre posses, etiamsi velles.

78. στρατηγῷ τὴν] interponendum videtur τῷ.

79. κρίσεσιν] Fortasse pertinet hoc ad consuetudinem illam, de qua est in tutoriis actionibus ὀμνύναι κατὰ τῶν παίδων παρασησάμενον. WOLFIVS.

80. πόλιν etc.] Stephanus in margine locum hunc ita constituit. πόλιν. πότε ἐγένετο πόλις; πότε ἐγένετο μεγίστη; καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν; haud equidem improbem, sic scriptum si inueniam. verumtamen nil video, cur non vulgata perinde feratur.

ἅπαντες γὰρ ὁμολογήσαιεν πρεσβύτεροι [81], παρ' 24.
ὧνπερ κἀγὼ τὸς λόγους ἀκήκοα ἐρῶ, ὅτε Πελοπίδας,
ὡς φασὶν, ἡγεῖτο τῷ ἱερῷ λόχῳ, καὶ Ἐπαμεινώνδας
ἐστρατήγει, καὶ οἱ μετὰ τοῦτον, τότε τὴν ἐν Λεύ-
κτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε
εἰς τὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων 27.
χώραν εἰσέβαλον· κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ
καὶ καλὰ διεπράξαντο ἔργα· Μεσσήνην τετρακο-
σιοστῷ [82] ἔτει κατῴκισαν· Ἀρκάδας αὐτονόμους
ἐποίησαν· ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν· πότε δ' αὖ
τἐναντίον ταπεινὰ καὶ τῷ Φρονήματος [83] ἀνάξια 30.
διεπράξαντο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρή-
ματα παρὰ τοῦ Φιλίππου Τιμόλαος, ὁ τούτων [84] Φί-
λος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις [85] τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλε-
γεῖσι

81. ὁμολογήσαιεν πρεσβύτερον] interponi velim haec duo ἂν οἱ.

82. Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ] v. Lycurg. p. 155. antepen. vbi Μεσσήνην πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον.

83. τῷ Φρονήματος] inter haec duo vocabula intermedium aliquod excidit, siue id ἑαυτῶν, siue προτέρᾳ est, siue simile aliud quodpiam.

84. τούτων] F. τούτῳ, Demosthenis puta. Sin τούτων bene habet, significat τῶν δωροδοκούντων κατὰ τῆς πατρίδος. WOLFIVS. Demosthenis puta et quotquot ei sunt criminis participes, et causae defensores, Demades, Polyeuctus, caeteri complices.

85. ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις] Ordo, ὅτε Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι. Intelligenda sunt haec de Phocensi bello, quod et Amphissense a primaria Phocidis vrbe dicitur. ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις, id est ἠγήσατο τῶν ξένων ἢ ἐστρα-

γεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο, ἡγεμὼν [86] τῆς
33. Φάλαγγος κατεστάθη Θεαγένης [87], ἄνθρωπος ἀ-
τυχὴς καὶ δωροδόκος, ὥσπερ ἔτος. τότε διὰ τρεῖς
γε ἀνθρώπους, ὃς εἶπον, ἅπασα ἡ πόλις μετὰ τῶν
Ἑλλήνων ἁπάντων ἀπώλετο καὶ συνδιεφθάρη. οὐ
γὰρ ψεῦδός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς, τὸ τοὺς
36. ἡγεμόνας αἰτίους ἁπάντων γίνεσθαι καὶ τῶν ἀγα-
θῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. θεωρήσατε δὴ
πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν
τρόπον ἐξετάσαντες. ἡ πόλις ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ

ἔνδοξος

τήγησεν αὐτῶν. Alius fuit Proxenus Athenienſium dux, cuius fit apud Demoſthenem et in Philippicis hiſtoricis mentio; etſi et illum mulctatum eſſe ab Athenienſibus tradit Vlpianus. WOLFIVS. Proxenus ille, cuius ſaepe mentionem facit Demoſthenes, erat Athenienſis; hic autem, de quo Dinarchus h. l. commemorat, erat aut Thebanus aut certe non Athenienſis. ἐπὶ τοῖς ξένοις in caſtris ad Amphiſſam Proxenus praeeſſet imperator militibus mercenariis a Thebanis conductis, videtur ille Proxenus fuiſſe ξεναγὸς ductor militum mercenariorum, eosque Thebanis mercede elocaſſe..

86. ἡγεμὼν] F. A. ὅ, θ' ἡγεμὼν. WOLF. Nil opus eſt iſtac acceſſione. Aſyndeton eſt. Phalanx opponitur mercenariis. Thebanis enim ciuibus conſtabat.

87. Θεαγένης] Hunc vt virum fortem celebrat Plutarchus, qui ab hoſte fugiente interrogatus, μέχρι τῦ διώκειν; reſponderit, μέχρι Μακεδονίας. et cuius ſoror Timoclia, captis ab Alexandro Thebis, tribunum, a quo ſtuprata fuerat, per ſpeciem monſtrandi auri in puteum praecipitatum obruerit. WOLFIVS.

ἔνδοξος παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν προγόνων ἀξία. μετά γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας πράξεις, ὅτε Κόνων (ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσιν) ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε Ἰφικράτης ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μόραν [88], ὅτε Χαβρίας [89] ἐν Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις, ὅτε Τιμόθεος τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν ἐνίκησε, τότε, ὦ Ἀθηναῖοι, τότε, οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ διὰ τὰς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες, ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν σωτηρίας· ὁ δὲ καταλυθεὶς [90] ὑπ' ἐκείνων δῆμος, διὰ τὰς τότε γενομένας παρ' ὑμῖν συμβάλας, πάλιν ἡγεμὼν ἦν τῶν Ἑλλήνων. δικαίως (οἶμαι) στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς, οἵων εἶπον ἀρτίως, συμβάλας δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβάλων σπουδαίων τυχεῖν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὁρῶντας καὶ λογιζομένους, μὴ μὰ Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας

39. 42. 45. 100. 1. 3. 6.

88. μοῖραν] μόραν apud Demoſth. legitur in Ariſtocratea. WOLFIVS. Et praetuli hoc. Etiam Scaliger ſic correxit.

89. Χαβρίας] ſic corrigunt Wolf et Stephanus vitioſum Aldinae λαβρίας.

90. καταλυθεὶς] loquitur de conſtitutione XXX. tyrannorum. WOLFIVS.

τηρίας ἔχειν, μηδὲ οἴεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβέλων σπουδαίων· ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ἐργήν, τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτην
9. εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν ἐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεμένων χρημάτων, τὸν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα [91] τὴν πόλιν, τὸν τῆς Ἑλλάδος ὄλεθρον ἀποκτείναντας, ἐξόρισον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι [92] τὴν
12. τῆς πόλεως τύχην ἐᾶσαι· καὶ προσδοκῆσαι, τούτων γενομένων βέλτιον πράξειν. ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐκείνου τοῦ ψηφίσματος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους· ὃ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς ἔτος· καὶ
15. τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου. σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι [93] προείρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. Λέγε τὴν μαρτυρίαν [94] πρῶτον. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

91. ἐμβεβλημένον] ἀντὶ τοῦ ἐμβεβληκότα. WOLF. Ego vero nullus dubitaui illud cum hoc commutare.

92. μεταβαλέσθαι] ἀντὶ τοῦ μεταβληθῆναι. WOLF. animum erga vos mutare, pro alienato a vobis, quo adhuc fuit, propitium induere vestrique studiosum.

93. πάλαι] Vetustum enim erat hoc vaticinium, non tum demum, post pugnam Chaeronaicam, sed dudum ante, tempore belli Peloponnesiaci iam redditum.

94. μαρτυρίαν — μαρτυρία] Lege μαντείαν et μαντεία. WOLFIVS. Perquam probabiliter. Verum tamen cum p. 102, 37. insequatur rursus μαντεία haec ipsa, et postmodum demum, non autem nunc statim,

ΤΥΡΙΑ. Λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τότε [95]. 18.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ. Δημοτικός γε, ὁ διατάττων ἑαυτὸν μὲν, ἐπειδὴ ἀνδρεῖος καὶ εὔψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν· ἂς δ' ἂν αὐτὸς ἀποδοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι, καὶ ἐάν τι ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. 21.
Λέγε τὰ λοιπά. ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς εἰρημένας [96] πρεσβείας. ἐπειδὴ ἥκουσε [97] μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν, 24.
αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν' ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράῃ, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως [98] ἐκτὼ τάλαντα· ἐδὲν [99] Φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀπορίας, ἡνίχ' οἱ ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων 27.
ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. τοιοῦτος ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας ἐν τῷ βίῳ Δημοσθένης πεποίηται ἀποδημίας, μετὰ τὴν

μάχην

recitetur, ſuſtinui tantisper aſſenſum, donec certius hac de re conſtet.

95. τότου] malim τὸ τότε.

96. εἰρημένας] L. ἠρημένας. *delectos legatos.* WOLF.

97. ἐπειδὴ ἥκουσε] interponi vult Wolf δ'. poſſit quoque γὰρ interponi.

98. διοικήσεως] οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, ſcil. τῶν δημοσίων χρημάτων, ſunt quaeſtores, ſeu tribuni aerarii, cuiusmodi fuit Lycurgus orator, cuius vitam v. apud Plutarch. WOLFIVS.

99. ἐδὲν Φροντίσας] L. ἐδὲν Φρ. WOLFIVS. ſic dedi.

μάχην [200] ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμπίαν, ἐπεὶ Νικάνορι διὰ τῆς ἀρχιθεω-
30. ρίας [1] ἐντυχεῖν ἐβάλετο. ἄξιόν γε τοῦτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι, κινδυνεύειν μέλλοντας· ὃς, ὅτε μὲν ἔδει μάχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπὼν τὴν τάξιν, ᾤχετο ἀπιὼν οἴκαδε· ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ
33. τῶν ἄλλων, πρεσβευτὴν αὑτὸς αὑτὸν προβαλόμενος [2], ᾤχετο ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς. ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ εἰρήνης, ἐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα [3]. ἐπειδὴ δὲ τὰς Φυγάδας Ἀλέξανδρον [4] ἔφασαν κατάγειν,
36. καὶ Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἦκεν, ἀρχιθέωρον αὐτὸν ἀ-

200. κατὰ τὴν μάχην] F. μετὰ τ. μ. WOLFIVS. Etiam hoc probaui.

1. ἀρχιθεωρίας] θεωροὶ qui sint, notum est. ἀρχιθέωροι legati publice ad Olympia missi, principem Graeciae celebritatem. WOLFIVS. per oportunitatem legationis huius, et sub eius praetextu.

2. προβαλλόμενος] velim vnum λ. detrahi.

3. ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα] ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τῷ ἑτέρῳ ποδί. nisi forte subintelligitur ἐκβιβάσαι. aut simile quodpiam verbum. WOLFIVS. haec parum intelligo, vulgatam satis, quae idem dicit, atque si dixisset, οὐδὲ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἐξελθεῖν. ne alterum quidem pedem suum vrbe esse exiturum, nedum ambos.

4. Ἀλέξανδρος] L. Ἀλέξανδρον. WOLFIVS. et sic dedi. cum fama increbruisset, Alexandrum exsules reducere, h. e. proscripto cuique veniam domum redeundi edicto dedisse.

τὸν ἀπέδωκε [5] τῇ βουλῇ [6]. τοιοῦτος ἦτος, ἐν μὲν ταῖς παρατάξεσιν, οἰκουρός· ἐν δὲ τοῖς οἴκοι μένουσι, πρεσβευτής· ἐν δὲ τοῖς πρεσβευταῖς, δραπέτης ἐστί. Λέγε δὴ καὶ τὸ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφισμα, ὃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου 39.
πάγου βουλῇ περὶ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν [7]· ἵνα παραλλήλους θεωρήσαντες, εἰδῆτε τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἔγραψας σὺ τοῦτο, Δημόσθενες; ἔγραψας [8]. οὐκ ἔστιν ἀντειπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προστάξαντος [9]; ἐγένετο. τε- 42.
θνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν. Λέγε δὴ πάλιν, ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους [10]
ἔγραψε.

5. ἀπέδωκε] ἐπέδωκε. SCALIGER. recte, ni fallor.

6. τῇ βουλῇ] ita corrigunt Wolf et Steph. vitiosum Aldinae τῇ βεβῇ.

7. ἡμῶν] F. ὑμῶν. WOLFIVS.

8. vitiosam Aldinae interpunctionem, quae haec est, Δημόσθενες, ἔγραψας; οὐκ — ad praescriptum marginis Stephanici correxi; quemadmodum Wolf quoque dudum ante fecerat.

9. κυρία προστάξαντος] interposui de meo σοῦ. *fuitne penes senatum potestas illud tuum decretum exsequendi?*

10. Fui aliquando in hac sententia: ὃ Δημοσθένης κατὰ τίνος; *quod Demosthenes contra — quem?* κατὰ Δημοσθένους ἔγραψε *contra Demosthenem tulit.* vt haec sit ad illa responsio. tum statim εὗρηκε Δημοσθένης, τίνα; *invenit, deprehendit reum — quem?* Δημοσθένην *Demosthenem.* Sed nunc nimis ista videntur quaesita, quae, cum fortassis placitura etiam sint, si codices ita

ἔγραψε. προσέχετε, ὦ ἄνδρες· εὕρηκε Δημοσθέ-
45. νην. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀποπέφαγκεν [11], ὦ
Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν δίκαιον ἦν ὑφ' ἑαυτῷ κε-
101.1. κριμένον, εὐθὺς ἀποθνήσκειν· ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς
ἡμετέρας [12] ἥκει χεῖρας τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου συνει-
λεγμένας, καὶ τὰς ὁμωμοκότας [13] πείθεσθαι τοῖς
νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψηφίσμασι, τί ποιήσετε;
3. προήσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν καὶ τὰ
παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα; μὴ, ὦ
Ἀθηναῖοι, μή. αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν, ἑτέρους
μὲν ὑπὸ τῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων, ὀλίγους ὄντας
6. τότε χείρους, ὀλίγῳ τοσοῦτ' ἠδικηκότας ὅσαπερ ἔτος,
ἀπολωλέναι· τουτονὶ δὲ, καταφρονοῦντα ὑ-
μῶν

tradidiſſent, tum auctori, codicibus inuitis, obtrudenda non ſint.

11. λόγων; ἀποπέφαγκεν] interponendum videtur aliquid, quod deeſt. e. c. αὐτὸς ἑαυτὸν. *ipſe ſemet detulit.*

12. ὑμετέρας] ſic correxerunt Scaliger, Wolf, Stephanus vitioſum Aldinae ἡμετ.

13. τὰς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ τὰς ὁμωμοκότας] ſic dant Aldus et Stephanus. Ego Wolfianam hic reddidi, ſolum verbum quartum mutans cum συνειλεγμένους. ne nimis multa eſſent turbanda. Wolfius ad h. l. annotauit haec, et paene eadem Stephanus quoque in margine. leg. τὰς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους. niſi magis placet τῶν ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ τῶν ὁμωμοκότων. pro εἰς τὰς ὑμῶν. Sic Horatius. *Cum mea nemo ſcripta legat vulgo recitare timentis.* Haec Wolfius. Accuſatiuos ſi praefers, erit εἰς τὰς ὑμετέρας χεῖρας tantundem atque ὑφ' ὑμᾶς. *venit ſub vos.*

μῶν[14] καὶ τῶν νόμων, ἀτιμώρητον περιιέναι ἐν τῇ πόλει, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτῷ, καὶ τῶν ψηφισμάτων, ὧν ἔγραψεν, ἐαλωκότα. τετὶ τὸ συνέδριον, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταὐτὰ[15] τὰ δίκαια, 9. ὁ αὐτὸς[16] ῥήτωρ ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάντων κακῶν, καὶ αὐτῷ[17] τῶν νῦν συμβησομένων· ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς ἕτος ἐν τῷ δήμῳ τῷ συνεδρίῳ τούτῳ κρῖναι περὶ αὑτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πεποιημένος· ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας 12. τὸ ψήφισμα καθ' ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν[18], ἣ πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέστηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστι ταύτας ἀκύρους ποιεῖν· οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὁμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς κρίσεως ταῖς αὐτῶν τῶν θεῶν πρά- 15. ξεσιν ἐναντίαν τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν. κρίσει[19] Ποσειδῶν ἀποτυχὼν

14. ὑμῶν] sic correxerunt Wolf et Steph. vitium Aldinae ἡμῶν. et statim post ἀτιμώρητον, quod vitiose in Aldina legitur ἀτιμώριτον.

15. ταῦτα] F. ταυτὰ. WOLFIVS. cui sum obsecutus.

16. ὁ αὐτὸς] malim καὶ ὁ αὐτὸς. *et idem ille orator.*

17. αὖ] Exhibui coniecturam Wolfii αὐτῷ. *et eorum, quae ipsi nunc euenient.* opponuntur enim ἐκείνοις τε et αὐτῷ. tametsi Wolf in latinis non suam coniecturam, sed vulgatam, nescio qua de causa, expressit.

18. παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν] id aedificium μητρῷον inde dictum, in quo monumenta publica asservabantur. WOLFIVS. Ratio linguae graecae postulat παρὰ τῇ μητρὶ τ. θ.

19. κρίσει] id est ἐν κρίσει. in iudicio, vel sententia a iudicibus pronuntiata. Videtur Stephanus de

ἀποτυχὼν τοῖς ὑπὲρ Ἀλιζρροθίε πρὸς Ἄρη γενομένοις ἐνέμεινεν. αὗται αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην ἐν τότῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένῃ καὶ τῇ τούτου
18. ἀληθείᾳ συνοίκες ἑαυτὰς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον κατέτησαν. ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε, οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες εὐσεβέστεροι [20]; τὴν τῆ συνεδρίε γνώμην ἄκυρον καταστήσετε, τῇ Δημοσθένες ἐπακολεθήσαντες πονηρίᾳ; ἐκ, ἐὰν σωφρονῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀ-
21. θηναῖοι. ἐ γὰρ περὶ μικρῶν ἐδὲ τῶν τυχόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως ἁπάσης· καὶ πρὸς τότοις, περὶ δωροδοκίας, ἔθες πονηρῆ, καὶ πράγματος ἀλυσιτελῆς, καὶ
24. πάντας ἀνθρώπες ἀπολωλεκότος. εἰ μὲν [21], καθόσον ἐσὲ δυνατοὶ, ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τὰς ῥᾳδίως καθ' ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα, θεῶν βελομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτὰς, περιόψεσθε τὴν
27. πόλιν ἀνατραπεῖσαν ὑπὸ τότων. Ἔγραψεν αὐτὸς

ἐν τῷ

κρίσεως ſuſpicatus eſſe, tametſi margo eius hoc de vocabulo tacet. v. notam proximam.

ἀποτυχὼν τοῖς ὑ. Ἀ. π. Ἄ. γενομένοις] πότερον. ἀποτυχὼν τῆς ὑ. Ἀ. π. Ἄ. γενομένης. ἢ μᾶλλον δεῖ σίζειν μετὰ τὸ ἀποτυχεῖν, ἵνα ᾖ, ἐνέμεινε τοῖς γενομένοις. STEPHANVS. Poſterius hoc potius eſt. τὰ γενόμενα ſunt exitus rei, h. l. τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν δικαςῶν.

20. εὐσεβέστεροι] ἀντὶ τῆ εὐσεβέστατοι latino quidem more. WOLFIVS.

21. εἰ μὲν] malim ὃ εἰ μὲν. quam ſi vos quidem exterminabitis peſtem.

ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένης, ὡς δηλονότι δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, Φυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μετὰ Ἁρπάλου χρήματα. ἔτως ἔν, ἄρισε, εἰπέ μοι, Φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ἔχῃς ἴδια, ἕτερος δὲ πεντε- 30. καίδεκα; Δημάδης δὲ ἑξακισχιλίας χρυσᾶ σατῆρας; ἕτεροι δέ, ὅσα δή ποτε [22] ἀποπεφασμένοι εἰσί. τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι καὶ ἑξήκοντα ἤδη εὑρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τοῖσιν ἀναθεῖναι [23]. καὶ πότερα κάλλιόν ἐστι, πρὸς δὲ [24] δικαιό- 33. τερον, ἅπαντ' ἐν τῷ κοινῷ Φυλάττεσθαι, ἕως ἄν τι [25] δίκαιον ὁ δῆμος βουλεύσηται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ τῶν στρατηγῶν ἐνίους διηρπακότας ἔχειν. ἐγὼ μὲν

22. ὅσα δή ποτε] ſubaudi ἔχειν.

23. ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τοῖσιν ἀναθεῖναι] *quorum culpam in iſtos conſetis conferendam.* τὸ ὧν ad talenta 64. ab oratoribus direpta pertinere videtur, τὸ οἴεσθε ad δωροδόκους, τὸ τούτοις ad iudices. Sed me dubitare de ſententiae veritate fateor. WOLFIVS. Aut aberrarunt h. l. operae Baſileenſes a Wolfii manu, aut calamus eius lapſus eſt, et ſententiam eius peruertit. voluit certe dare τὸ οἴεσθε ad iudices, τούτοις autem ad τοὺς δωροδόκους. Sententia Dinarchi plana eſt. *quorum peculatuum culpam in hos conferre, vos, iudices, cenſetis decere.* Sed deeſſe videtur δεῖν pone οἴεσθε.

24. πρὸς δὲ] ſubaudi τούτοις. *atque etiam.* WOLFIVS. Recte quidem hoc. verum praeterea quoque annotandum erat καὶ deeſſe. vt legatur, πρὸς δὲ, καὶ δικαιότερον.

25. ἄν τι] malim ἄν, τὶ. vt τὶ non ſit encliticum, ſed interrogatiuum, pro ὅ, τι *quid ius et fas ſit.*

μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ φυλάττειν, πα-
36. ρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον· τὸ δὲ τούτους
ἔχειν, μηδέν' ἂν [26] εἰπεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχον. Πολ-
λοὺς οὗτος ἐρεῖ καὶ παντοδαποὺς λόγους, ὦ ἄνδρες,
καὶ οὐδεπώποτε τοὺς αὐτούς. ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς τὸν ἅ-
παντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις ἐξη-
39. πατημένους ὑφ' ἑαυτοῦ· καὶ μέχρι τούτου μνημονεύον-
τας τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσιν. εἰ μὲν
οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν τῆς Δημοσθένους πονηρίας καὶ
ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα πλέον κακοδαιμονῶμεν [27],
42. (οὐδὲ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἴπω) στερκτέον εἴη τοῖς συμ-
βαίνουσιν· εἰ δ' ἔτι κηδόμεθα τῆς πατρίδος, καὶ τοὺς
πονηροὺς καὶ δωροδόκους μισοῦμεν [28], καὶ μετοιωνίσα-
σθαι τὴν τύχην καὶ μεταλλάξασθαι βουλόμεθα, οὐ
προσεκτέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς [29], ὦ Ἀθηναῖοι, ταῖς τοῦ

26. μηδὲν ἂν] μηδέν' ἂν, ἢ μηδένα ἂν. STEPHANVS. Posterius iam ante Stephanum Wolf proposuerat, ego prius praetuli.

27. κακοδαιμονῶμεν] κακοδαιμονᾷν *intemperiis agitari.* de quo verbo alibi dictum. WOLFIVS. Non videtur a verbo in άω desinente h. l. deriuandum, sed a verbo in έω. *sinistra et luctuosa fortuna vti, cladibus affligi.*

28. μισοῦμεν] sic correxerunt Scaliger, Wolf, Stephanus, vitium Aldinae μιμοῦμεν.

29. οὐ προσεκτέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς] ἀντὶ τοῦ ὑμῖν αὐτοῖς. vt Isocrates Euagora. οὐ δουλευτέον τούς γε νοῦν ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῶς φρονοῦσι. Sed puto leg. οὐ προετέον ὑμᾶς αὐτοὺς. παρὰ τὸ προΐεμαι. non committendum est, vt vosmetipsi precibus eius quasi con-

μιαρᾷ καὶ γόητος τούτῳ δεήσεσιν, ἀδὲ προσετέον 30 102. I.
τὰς οἰκτους καὶ τὰς φενακισμὰς τούτῳ. ἱκανὴν γὰρ
εἰλήφατε πεῖραν αὐτῷ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν λό-
γων, καὶ τῆς τύχης. τίς ἔτως εὐελπὶς ἐστιν ὑμῶν, 3.
ὦ Ἀθηναῖοι, τίς ἔτως ἀλόγιστος, τίς τῶν προγεγε-
νημένων καὶ νῦν ἐνεστηκότων πραγμάτων ἄπειρος 31,
ὅστις ἐλπίζει τὸν ἐκ τοσαύτης εὐδαιμονίας εἰς το-
σαύτην ἀδοξίαν καταστήσαντα τὴν πόλιν, δι' ἡντι-
ναθήποτε αἰτίαν ἢ τύχην (ἐῶ γὰρ τοῦτο νῦν) ἐπει- 6.
δὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς περιεστηκόσιν
ἡμᾶς κινδύνοις 32, καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως
δωροδο-

donetis, h. e. vt iis moueamini. ſicut dicunt προΐε-σθαι χρήματά τινι. WOLFIVS. Alterutrum verum eſt, aut ſeruato προσεκτέον, delendum eſt αὐτοὺς, quod tum eſt inutile, et officit ſententiae, aut hoc αὐτοὺς ſeruato, neceſſario leg. eſt προετέον. nos decet vos, vosmetipſos huius precibus et obteſtationibus prodere, et quaſi in deditionem tradere. Videtur ludere in vocabulis προΐτέον et προσέτέον. v. notam proximam.

30. προσιτέον] a πρόσειμι, τὸ προσέρχομαι. Sed ſenſus poſtulat, οὐ προσετέον, a προσίεμαι. vnde προσεῖμαι, προσεῖσαι, προσεῖται, προσετὸς, προσετικὸς, προσετέον. vt ratio grammatica docet; cuius ignaros, aut non ſatis peritos, verſari in oratoribus et poetis, magnae temeritatis eſt. WOLFIVS. Dedi προσετέον. res enim liquet, neque dubio locus ſupereſt.

31. πραγμάτων ἄπειρος] Wolf exiſtimat ἔτως eſſe interponendum.

32. κινδύνοις] ſic correxerunt Wolf et Stephanus vitium Ald. κινδύνοις.

δωροδοκίας προσγέγονε, καὶ περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας ἅπ-
κοινῇ πάντες ἀγωνιζόμεθα, καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν
9. τὰ ἴδια παρά τισιν ὄντα χρήματα κοινῇ τὸν δῆμον
ἔχειν, τηνικαῦτα συμβελεύοντα καὶ πολεμοῦντα
τοῦτον σώσειν[34] ἡμᾶς. ἐῶ γὰρ τἄλλα, ὅσα μεταβαλ-
λόμενος ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ δημηγορῶν, ἀδὲν
12. ὑγιὲς τετέλεκε[35]. καὶ τοτὲ μὲν γράφων καὶ ἀπα-
γορεύων[36], μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν, ἢ τοὺς παρα-
δεδομένους· τοτὲ δὲ λέγων, ὡς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμ-
φισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν[37] Ἀλεξάνδρῳ. ὅταν
δὲ μέλλῃ κριθήσεσθαι παρ' ὑμῖν, Καλλιμέδοντα[38]
15. εἰσαγγέλλων συνιέναι ἐν Μεγάροις τοῖς Φυγάσιν ἐπὶ
καταλύσει τοῦ δήμου, καὶ ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν

33. αἰσχρᾶς αἰτίας] De Harpali pecunia direpta a republica Athenienſium. WOLFIVS.

34. σώσειν] ſic correxerunt Wolf et Steph. vitium Ald. τώσειν. minus placet Scaligeri πείσειν.

35. δημηγορῶν, ἀδὲν ὑγιὲς τετέλεκε] poteſt ferri. videtur tamen orator, mutata diſtinctione, ſic dediſſe: δημηγορῶν ἀδὲν ὑγιὲς, διατετέλεκε.

36. ἀπαγορεύων] ſic correxere Wolf et Steph. Ald. vitium ἐπαγ.

37. τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν] ſi bene habet haec lectio, tantundem valet, atque τῶν ἐνουρανίων τιμῶν *coeleſtibus honoribus*. Sed dubito, an graeci perinde τιμὰς οὐρανίους vel ἐνουρανίους vſurpauerint, atque latini *honores coeleſtes*. Suſpicatus aliquando ſum, Dinarchum reliquiſſe τῶν ἴσων τοῖς ἐν οὐρανῷ. id eſt τοῖς θεοῖς. *paribus honoribus atque diis habentur coelum incolentibus*.

38. Καλλιμέδοντα] ſic correxerunt Wolf et Steph. vitium Aldinae Καλλιμήδ.

εὐθὺς παραχρῆμα ἀναιρεθέντος. ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώην γεγενημένῃ προσάγων, καὶ κατασκευάζων ψευδῆ μηνυτὴν, ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων· καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδέν, αἰτίας[39] δ' ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος παρασκευάζων. τούτων γὰρ ἁπάντων ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρες ἐστέ. γόης οὗτος, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μιαρὸς ἄνθρωπος ἐστί· καὶ ἔστε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης, ἔστε τοῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ πεπραγματευμένοις. ποῖαι γὰρ τριήρεις εἰσὶ κατεσκευασμέναι διὰ τούτου, ὥσπερ ἐπὶ Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι τούτου πολιτευομένου γεγόνασι; πότε ἔτος ἢ διὰ ψηφίσματος ἢ νόμῳ ἐπηνώρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατεσκεύασε δύναμιν, τοιούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικήν; τίς ἀνήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου; τί κατεσκεύακε Δημοσθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ὑμετέρῳ; ἢ ἐν τῷ ἄστει, ἢ ἄλλοθί που τῆς χώρας; ἀδεὶς ἂν[40] οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν μὲν ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν[41] ἄπιστον γεγενημένον, ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἄχρηστον, περιεωρακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ἅπαντα διαπεπραγμένους[42], ὅσα ἐβουλήθη-

39. αἰτίας] Ordo verborum est αἰτίας δὲ παρασκευάζων, ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος. WOLFIVS.

40. οὖν] Assentior Stephano ἄν emendanti.

41. πράξεσιν] Quid si τάξεσιν? WOLFIVS.

42. ἅπαντα δὲ πεπραγμένους] F. ἅπαντα διαπεπραγμ. WOLFIVS. et sic exhibui.

λήθησαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν, καὶ τὰς ὑπὲρ τῦ δήμυ πράξεις ἐγκαταλελοιπότα, τὸν περιποιῆσαι βέλεσθε; ἐκ, ἐὰν σωφρονῆτε, καὶ καλῶς καὶ
33. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βουλεύησθε· ἀλλὰ δέξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἣ τιμωρήσασθαι παρέδωκε τῶν ῥητόρων τὰς τὴν πόλιν διὰ τὴν αὐτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν πεποιηκότας, καὶ φυλάξασθε (καθάπερ οἱ θεοὶ προειρήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαν-
36. τείαις πολλάκις) τὰς τοιάτας ἡγεμόνας καὶ συμβάλλες. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς μαντείας. Λέγε σὺ τὴν μαντείαν. ΜΑΝΤΕΙΑ. Πῶς ἂν μίαν γνώμην ἔχομεν, ὦ Ἀθηναῖοι; πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες
39. ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ὅταν οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες, προΐωνται[43] τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν, ὁ δῆμος[44] ἅπας κινδυνεύῃ περὶ τῦ ἐδάφες τῦ τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἱερῶν τῶν πατρῴων, καὶ παίδων καὶ
42. γυναικῶν· οἱ δὲ διηλλαγμένοι πρὸς αὐτὰς, ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται, καὶ προσκρέωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ[45] πράττωσιν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς τὰς ῥᾳ̃ξα πειθομένας τοῖς τέτων λόγοις; τί γάρ ἐσι ῥήτορος[46] δημοτικῦ καὶ μισθάτος

43. προΐωνται] Analogia poſtulat προϊῶνται, ſicut πιθῶνται. Sed et πρόωνται ſcribitur, ἀντὶ τῦ προῶνται, vt θῶνται. WOLFIVS.

44. ὑμεῖς μὲν ὁ δῆμος] poſt μὲν videtur καὶ interponendum eſſe. *Vos* iudices, *et vniuerſus populus.*

45. ταῦτα] F. ταὐτὰ. WOLFIVS. Sic dedi.

46. ἐσὶ ῥήτορος] πότερον, ἐσὶ χεῖρον ῥήτορος. ἢ

τὰς καλὰ τῆς πόλεως λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ τί 103. 1.
φασὶ[47] τὰς πρὸ ἡμῶν γεγενημένας, ὦ Δημόσθενες καὶ Πολύευκτε, διατελεῖν ποιοῦντας; καὶ ταῦτα, 2.
ἅδενὸς δεινοῦ τότε τὴν πόλιν περιεσκότος. ἐ κρίνειν ἀλλήλας[48]; ἐκ εἰσαγγέλλειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν ἔν, ὅ, τι πεποιήκατε τούτων[49] ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τῷ δήμῳ κήδεσθαι, καὶ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι ψήφῳ; γέγραπταί σοι ψήφισμα, Δημόσθενες, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρα- 6.
νόμων, ὧν Δημάδης γέγραφε; κεκώλυκας τινὰ πρᾶξαι, ὧν ἐκεῖνος προελόμενος κατὰ τὸ δήμῳ πεπολίτευται; οὐδ' ἡντινοῦν. εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὸ τῷ δήμῳ ψήφισμα[50] καὶ τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον;

τοιοῦτό τι. STEPHAN. Excidit hoc bono viro, aliud agenti, neque satis ad rem praesentem attento, vt talia multa nobis excidunt, mente districta, et multa simul agente, quorum nihil recte fit. Locus hic bene habet, id quod vel e latina Wolfii interpretatione constat. Ad ῥήτορος subauditur ἔργον, vel καθῆκον, vel tale quid.

47. φασὶ] imo vero φατὲ. in secunda persona alloquitur enim Demosthenem et Polyeuctum et consortes eorum.

48. ἀλλήλας] F. αὐτὰς. WOLFIVS. bene habet vulgata.

49. ἔστιν οὖν, ὅ, τι πεποιήκατε τούτων] ἀντὶ τοῦ, ἆρα πεποιήκατέ τι τούτων. WOLFIVS.

50. τὸ τῷ δήμῳ ψήφισμα] Num τὰ τ. δ. ψηφίσματα. Num pro τὸν leg. lit τοῦτον, an illo seruato exciderit nomen aliquod proprium, an denique vulgata bene habeat, ad Demadem referenda, in dubio re-

9. γμένον; ἐδεπώποτε. ἀλλὰ περιεῖδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκῆν ςαθέντα, καὶ τῆς ἐν Πρυτανείῳ [51] σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριςογείτονος ἀπογόνοις. ἔπειτα πῶ τῆς εὐνοίας τῆς σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πεῖραν. ὅπῳ [52] τὴν τῶ ῥήτορος βοή-
12. θειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἴδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσετ' εἶναι δεινοὶ, εἰ παρακρύσετε τότες ἀεὶ λέγοντες, ὡς ἂκ ἔςιν ἔξω τῆς πατρίδος ὑμῖν [53] ἐξελθεῖν, ἂκ ἔςιν ἄλλη καταφυγὴ, χωρὶς τῆς ὑμετέρας
15. εὐνοίας. φανερῶς ἐχρῆν γεγενημένως ἀντιπράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ τῶ δήμῳ γραφομένοις ψηφίσμασιν, ἕτω [54] πείθειν τότες λέγοντας, ὡς ἂκ ἔςιν ὑμῖν ἀδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς παρὰ τῶ δήμῳ βοηθείας. ὑμεῖς δὲ ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλ-
18. πίδας ἔχετε, ἀμιλλώμενοι ταῖς κολακείαις πρὸς τὸς ὁμολογῆντας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρῳ πράττειν, καὶ δῶρα εἰληφέναι [55] παρὰ τῶν αὐτῶν, ὥνπερ νῦν ἀπο-

linquam. Sed vix videtur Demadis in foro ſtatua aenea ſtetiſſe. Nullus dubito de alio quopiam hic agi.

51. τῆς ἐν πρ.] ſic correxerunt Wolf et Steph. vitium Ald. τοῖς ἐν πρ.

52. ὅπῳ] πότερον ἢ πῶ. STEPHANVS.

53. ὑμῖν] aut hic eſt ἡμῖν leg. vt ſit imitatio et repraeſentatio orationum, quibus Demoſthenes cum conſortibus ad populum vterentur, cuius vellent ciere commiſerationem, aut verſu proximo leg. eſt ἡμετέρας. *noſtram.* quod poſterius equidem malim.

54. ἕτω] malim ἐφ' ἕτω. ſic certe loqui ſolent.

55. εἰληφέναι] ſcil. ὁμολογῆντας. WOLFIVS.

ποις, ταῦθ' ὑμεῖς κύριοι πάντων λύσετε; καὶ τὴν πονηρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε [65]; ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παράδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας, καὶ τοὺς χρη- 39.
μάτων ἕνεκα προεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντας; ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν νῦν· καὶ πεντα-
κόσιοι καὶ χίλιοι ὄντες, τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν [66] ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε· καὶ ἡ τήμερον 42.
ἡμέρα, καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει, τὰ δίκαια ὑμῶν ἐθελόντων κρίνειν· ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας ἔχειν, τοιαῦθ' ὑμῶν ἔθη καθιστάντων. οὐ καταπλη-
κτέον ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ προετέον, ἐὰν σωφρονῆτε, τοῖς Δημοσθένους ἐλέοις τὴν κοινὴν καὶ 104. 1.
δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ ὑ-
μῶν ἠνάγκαζε τοῦτον τὰ μὴ προσήκοντα χρήμα-
τα λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ [67] πλείωτῶν 3.
ἱκανῶν δι' ὑμᾶς ἕτερα κεκτημένον· οὐδ' ἀπολογεῖ-
σθαι [68] νῦν ὑπὲρ τῶν ὡμολογημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν. ἀλλ' ἡ

ἐκ τοῦ

65. ἀναδέξεσθε] sic correxerunt Wolf et Steph. vitium Ald. ἀναδέξασθε.

66. σωτηρίαν] sic rursus iidem correxere vitium Ald. σωτηρίας.

67. λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ] Wolf omittit vult τὰ, et contra post ὑμῶν addi τον. quorum in priori cum ei assentior, tum in posteriori refragor.

68. ἀπολεῖσθαι] sic Ald. et Steph. dedi ἀπολογεῖσθαι auctore Wolfio.

ἐκ τῆς ἄλλης βίας ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονη-
6. ρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε. μὴ ἄν
ἄρχεσθε αὐτῆς κλαίοντος καὶ ὀδυρομένης. πολὺ γὰρ
ἂν δικαιότερον ἐλεήσετε τὴν χώραν, ἣν ἔτος κα-θί-
σησιν εἰς τὰς κινδύνους τοιαῦτα πράττων, ἢ τὰς ἐξ
αὐτῆς [69] γεγενημένας ὑμᾶς ἱκετεύει, παρασησαμέ-
9. νη τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρήσασθαι
τὸν προδότην, καὶ σώζειν ἑαυτήν· ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγο-
νοι καλὰς καὶ πολλὰς [70] κινδύνους ὑπομείναντες,
ἐλευθέραν ὑμῖν αὐτὴν παραδεδώκασιν· ἐν ᾗ πολλὰ
καὶ καλὰ παραδείγματα λέλειπται τῆς τῶν τελευ-
12. τησάντων ἀρετῆς. εἰς ταύτην ἀποβλέψαντας, ὦ
Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ [71] γινομένας πατρίους
θυσίας, καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας, φέρειν δεῖ
τὰς εὖ φρονοῦντας τὴν ψῆφον. καὶ ὅταν Δημοσθένης
ἐξαπατῆσαι [72] βουλόμενος, καὶ παρακρουόμενος ὑ-
μᾶς

69. ἐξ αὐτῆς] Wolf ſuadet ἐν αὐτῇ nulla neceſſitate. bene habet vulgata. Ipſa S. S. nos ait glebam eſſe, e gleba natos, et in glebam reuerſuros. Parentes noſtri ſuccis genitalibus nos procrearunt, ex alimentis terreſtribus collectis; et nos, qui frugibus terrae iisdem alimur, parem noſtri generis aliam ſobolem procreamus. Fundus carnium noſtrarum gleba eſt.

70. καλὰς καὶ πολλὰς] non improbo verborum hunc ordinem. admoneo tantum, inuerſo modo graecos ſolere dicere πολλὰς καὶ καλὰς. v. ſtatim verſum proximum inſequentem.

71. καὶ ἐν αὐτῇ] ſic Ald. et Steph. Dedi καὶ τὰς ἐν αὐτῇ auctoribus Wolfio et Stephano.

72. ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρουόμενος] cur non potius dixit aut ἐξαπατῶν καὶ παρακρουόμε-

ποις, ταῦθ' ὑμεῖς κύριοι πάντων λύσετε; καὶ τὴν πονηρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε[65]; ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παράδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας, καὶ τοὺς χρη- 39.
μάτων ἕνεκα προεμένους τὰ τῷ δήμῳ συμφέροντα; ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν νῦν· καὶ πεντα-
κόσιοι καὶ χίλιοι ὄντες, τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν[66] ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε· καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα, καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν 42.
τῇ πόλει κατασήσει, τὰ δίκαια ὑμῶν ἐθελόντων κρίνειν· ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας ἔχειν, τοιαῦθ' ὑμῶν ἔθη καθισάντων. οὐ καταπλη-
κτέον ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ προετέον, ἐὰν σωφρονῆτε, τοῖς Δημοσθένους ἐλέοις τὴν κοινὴν καὶ 104. 1.
δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ ὑ-
μῶν ἠνάγκαζε τοῦτον τὰ μὴ προσήκοντα χρήμα-
τα λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ[67] πλείωτων 3.
ἱκανῶν δι' ὑμᾶς ἕτερα κεκτημένον· οὐδ' ἀπολογεῖ-
σθαι[68] νῦν ὑπὲρ τῶν ὡμολογημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν. ἀλλ' ἡ

ἐκ τοῦ

65. ἀναδέξεσθε] sic correxerunt Wolf et Steph. vitium Ald. ἀναδέξασθε.

66. σωτηρίαν] sic rursus iidem correxere vitium Ald. σωτηρίας.

67. λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ] Wolf omittit vult τὰ, et contra post ὑμῶν addi τὸν. quorum in priori cum ei assentior, tum in posteriori refragor.

68. ἀπολογεῖσθαι] sic Ald. et Steph. dedi ἀπολογεῖσθαι auctore Wolfio.

ἐκ τῶ ἄλλο βίο ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονη-
6. ρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε. μὴ ἔν
ἄχθεσθε αὐτῶ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένω. πολὺ γὰρ
ἂν δικαιότερον ἐλεήσετε τὴν χώραν, ἣν ἔτος καθί-
σησιν εἰς τὸς κινδύνος τοιαῦτα πράττων, ἢ τὸς ἐξ
αὐτῆς [69] γεγενημένος ὑμᾶς ἱκετεύει, παρασησαμέ-
9. νη τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρήσασθαι
τὸν προδότην, καὶ σῶζειν ἑαυτήν· ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγο-
γοι καλὸς καὶ πολλὸς [70] κινδύνος ὑπομείναντες,
ἐλευθέραν ὑμῖν αὐτὴν παραδεδώκασιν· ἐν ᾗ πολλὰ
καὶ καλὰ παραδείγματα λέλειπται τῆς τῶν τελευ-
12. τησάντων ἀρετῆς. εἰς ταύτην ἀποβλέψαντας, ὦ
Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ [71] γινομένας πατρίους
θυσίας, καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας, φέρειν δεῖ
τὸς εὖ φρονοῦντας τὴν ψῆφον. καὶ ὅταν Δημοσθένης
ἐξαπατῆσαι [72] βουλόμενος, καὶ παρακρουόμενος ὑ-
μᾶς

69. ἐξ αὐτῆς] Wolf ſuadet ἐν αὐτῇ nulla neceſſitate. bene habet vulgata. Ipſa S. S. nos ait glebam eſſe, e gleba natos, et in glebam reuerſuros. Parentes noſtri ſuccis genitalibus nos procrearunt, ex alimentis terreſtribus collectis; et nos, qui frugibus terrae iisdem alimur, parem noſtri generis aliam ſobolem procreamus. Fundus carnium noſtrarum gleba eſt.

70. καλὸς καὶ πολλὸς] non improbo verborum hunc ordinem. admoneo tantum, inuerſo modo graecos ſolere dicere πολλὸς καὶ καλὸς. v. ſtatim verſum proximum inſequentem.

71. καὶ ἐν αὐτῇ] ſic Ald. et Steph. Dedi καὶ τὰς ἐν αὐτῇ auctoribus Wolfio et Stephano.

72. ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρουόμενος] cur non potius dixit aut ἐξαπατῶν καὶ παρακρουόμε-

μᾶς οἰκτίζηται, καὶ δακρύῃ, ὑμεῖς εἰς τὸ τῆς πό- 15.
λεως σῶμα ἀποβλέψαντες, καὶ τὴν πρότερον δό-
ξαν αὐτῇ ὑπάρχουσαν, ἀντιθετε, πότερον ἡ πό-
λις ἐλεεινοτέρα διὰ τοῦτον γέγονεν, ἢ διὰ τὴν πόλιν
Δημοσθένης. εὑρήσετε γὰρ τοῦτον μὲν λαμπρὸν, ἐξ
ὧν προσελήλυθεν εἰς τὸ πολιτεύεσθαι, γεγενημένον· 18.
καὶ ἀντὶ μὲν λογογράφου καὶ μισθοῦ τὰς δίκας λέ-
γοντος, ὑπὲρ Κτησίππου [73] καὶ Φορμίωνος καὶ ἑτέ-
ρων [74] πολλῶν, πλουσιώτερον ὄντα τῶν [75] ἐν τῇ πό-
λει· ἀντὶ δ' ἀγνώτου καὶ ἀδημίαν πατρικὴν δόξαν
παρὰ τῶν προγόνων παρειληφότος, ἔνδοξον γεγε- 21.
νημένον· τὴν δὲ πόλιν ἐκ ἀξίως ἑαυτῆς οὐδὲ τῆς τῶν
προγόνων δόξης διακειμένην. ἀφέντες οὖν τοὺς ἐλέους
καὶ τοὺς φενακισμοὺς τοὺς τότε, τὴν ὁσίαν καὶ δι-
καίαν φέρετε ψῆφον· καὶ σκοπεῖτε τὸ τῇ πατρίδι 24.
συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένει. τοῦτο γάρ ἐστι κα-
λῶν κἀγαθῶν δικαστῶν ἔργον. καὶ ὅταν ἀναβαίνῃ

τις

νος, aut ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρούεσθαι? miror equidem hanc in dicendo inconstantiam, cuius causam nullam video.

73. Κτησίππου] orationis a Demosthene pro Ctesippo scriptae nemo, quod sciam, alius, ne ipse quidem Taylor, qui satis diligenter indicem orationum Demosthenis ineditarum cum editis confectum in Aduersariis reliquit.

74. ἑτέρων] sic corrigunt Wolf, Stephanus et Scaliger vitium Ald. ἑταίρων.

75. ὄντα τῶν] videtur interponendum esse πάντων.

τις δημηγορήσων [76] Δημοσθένει, λογίζεσθε, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ἔνοχος ὢν ταῖς μελέ-
27. σαις ἀποφάσεσιν ἀναβαίνει, κακόνους ἐστὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ τὸς ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας ὀ βελόμενος δίκην δῦναι, καὶ τὴν κοινὴν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακὴν, ἐφ' ᾗ τέτακται τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βέλεται [77], καὶ συγ-
30. κεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια. εἰ δὲ ῥήτωρ, ἢ στρατηγὸς, οἱ [78] τὴν καθ' αὑτῶν [79] προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἄπιστον βελόμενοι γενέσθαι συνηγορεῖσιν, ὀ προσεκτέον ὑμῖν ἐστι τοῖς τότων λόγοις, εἰδότας [80], ὅτι ἐκ πάντων τότων γίνεται συνεργία [81]
33. περὶ τὸν Ἁρπάλε καττάπλεν καὶ τὴν ἄφεσιν. νομίσαντες ἔν, ὦ Ἀθηναῖοι, καθ' ὑμῶν πάντας τότες ἀναβαίνειν, καὶ κοινὸς ἐχθρὸς εἶναι τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης, μὴ ἀποδέχεσθε αὐτῶν, ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν κατηγορημέ-

νων.

76. δημηγορήσων] F. συνηγορήσων. WOLFIVS. Perquam probabiliter.

77. οὐ βελόμενος — βέλεται] eo, quod non vult eos poenas dare, vult idem vna quoque praesidium securitatis publicae tolli.

78. στρατηγὸς, οἱ] haec duo vocabula videntur in vnum στρατηγοὶ conflanda esse.

79. καθ' αὑτῶν] sic correxerunt Wolf et Steph. vitium Ald. καθ' αὑτὸν.

80. ὑμῖν — εἰδότας] aut ὑμᾶς leg. est, aut εἰδόσιν.

81. συνεργία] sic dederunt Wolf et Stephanus pro Aldino συνεργεία. Addit Wolf, illinc effici quoque posse συνέργεια antepenacute.

νων· μηδὲ τὴν αὐτῆ τέτε μανίαν, ὃς [82] μέγα Φρο- 36.
νεῖ ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν· καὶ ἐπειδὰν Φανερὸς
ὑμῖν γένηται [83] δωροδοκῶν, ὅτι μᾶλλον [84] ἐξελήλεγ-
κται Φενακίζων ὑμᾶς, τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν
καὶ τῆς πόλεως ἀξίως· εἰ δὲ μή, μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑ-
νὶ ἀγῶνι πάντας τὲς ἀποπεΦασμένες καὶ τὲς μέλ- 39.
λοντας [85] ἀΦέντες, εἰς ὑμᾶς αὐτὲς καὶ τὸν δῆμον
τὴν τέτων δωροδοκίαν τρέψετε· καὶ ὕςερον ἐγκα-
λεῖτε [86] τοῖς ἀΦεῖσιν, ὅτε ἐδὲν ἔσαι πλέον ὑμῖν. Ἐ-
γὼ μὲν ἕν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τὸμὸν [87] τῆς κατηγο-
ρίας ἦκει, βεβοήθηκα, τἆλλα πάντα παριδὼν, πλὴν 42.
τῆ δι-

82. μηδὲ τὴν αὐτοῦ τέτου μανίαν, ὃς] Apparet, primum αὐτῆ vitiosum esse, cum sit inutile, deinde deesse imperatiuum aliquem, e. c. θαυμάζετε. Num ergo dedit Dinarchus, μηδὲ τὴν τῆ συκοφάντη τέτου θαυμάζετε μανίαν, ὃς —

83. γένηται] malim γεγένηται.

84. ὅτι μᾶλλον] F. ἔτι μᾶλλον. WOLFIVS. Probo. Sed tum quoque post Φενακίζων ὑμᾶς, addendum erit ἀλλὰ. vt sit Φεν. ὑμᾶς, ἀλλὰ τιμωρήσασθε.

85. μέλλοντας] sic correxere Wolf et Steph. vitium Ald. μέλλοντα. Subauditur ἀποΦανθήσεσθαι.

86. ἐγκαλεῖτε] Wolf hoc habet pro futuro secundo, et vsurpatum putat pro ἐγκαλέσετε. Saepe tamen praesens ab Atticis pro futuro vsurpatur. Sed vide hac de causa subtilitate plus quam grammatica disputantem Richardum Dawesium in Miscellaneis Criticis. Henr. Stephanus tamen in margine h. l. annotauit πότερον ἐγκαλέσετε.

87. τῆ μὲν] dedi τὸμὸν ex auctoritate Wolfii et Stephani.

τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντος ὑμῖν, ἐκ ἐγκατέλιπον τὴν πόλιν, ἀ χάριν πρὸ γιαιτέραν τῆς τῷ δήμῳ χειροτονίας ἐποιησάμην. ἀξιῶν δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

105. 1. Πάνθ', ὡς ἔοικεν, ὦ Ἀθηναῖοι, προσδοκητέα ἐστὶ καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν τοῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι. θαυμασιώτατον δὲ πάντων (ὡς 3. ἐμοὶ δοκεῖ) τὸ νῦν γινόμενον. ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογείτων, διαδικασόμενος ἥκει τὴν [1] ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ βελὴν, περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης· 6. καὶ νυνὶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βελὴ κινδυνεύει, ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παῤῥησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν. τοῦτῳ μέν γε καινὸν οὐδὲν, οὐδὲ δεινὸν, 9. ἐὰν ἁλῷ, συμβήσεται. καὶ γὰρ θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πλείω χρόνον, ἢ ἔξω, διατέτριφε, καὶ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφε, οὐκ

1. ἥκει τὴν] interpone πρὸς. v. verſ. 28.

ἐκ ἐξὸν αὐτῷ· καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν ἀκριβέστερον ὑμεῖς ἐμὲ γιγνώσκετε. τῇ δὲ 12.
βελῇ τὸ δόξαι ψευδῆ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν, καὶ τοῦτον ἐκείνης παρ' ὑμῖν ὑπολῆφθῆναι δικαιότερα λέγειν, τῶν αἰσχίστων καὶ δεινοτάτων ἐστίν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔτός μοι δοκεῖ, τὸν ἀγῶνα * αὑτῷ [2] ἀσφαλῆ εἶναι νομίζων, διαπειρασόμενος 15.
ἥκειν τῆς * ὑμετέρας [3] γνώμης. ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλὴν τὸ ἀποθανεῖν· τοῦτο δ', ἂν θεὸς θέλῃ, καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμβήσεται. ἃ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα βελτίω γενήσεσθαι αὐτὸν προσδοκᾶτε, 18.
συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν· οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ' ὑμῶν, ἐὰν νῦν ἀφῆτε αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν κωλύσαι τάχα τις κολάζων δυνηθείη, ἐγ- 21.
καταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ γεγενημένην [4] τῶν εἰθισμένων τιμωρίων, ἀδύνατον εἶναι λέγεσιν. εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βέλεσθε ψευδοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν,

2. αὐτῶν] αὐτὸν coniicit Stephanus, item Scaliger. ego αὐτῷ praetuli.

3. ἡμετέρας] dedi ὑμ.

4. καὶ γεγενημένην] deesse hic aliquid, liquet, sed incertum est, vtrum κρείττω, vt vult Palmerius, an ἰσχυροτέραν, aut ὑπερτέραν, an, cum Toupio Emend. ad Suid. T. I. p. 96. περιγεγενημένην leg. sit, quod idem mihi quoque aliquando in mentem venerat. relinquendum ergo mendum fuit nobis, qui arbitrio codicum destituamur.

νηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ
24. ἐᾶν ὅ, τι ἄν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττε-
σθαι. εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους
μισεῖτε, καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότε-
ρον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων, ἀποκτείνατε τοῦτον,
ὃς παρ' Ἁρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν· ὃν
27. ᾔσθεσθ' ἥκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ
τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατε αὐ-
τοῦ. τούτοις γὰρ ἥκει πιστεύων πρὸς ἡμᾶς. ἆρ' ἴστε,
ὅτι τῆς Ἁρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς οὔσης, ἐκεῖνο
συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλή-
30. φατ' ἀκριβῆ τῶν ἕνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου προϊεμέ-
νων πάντα τοῖς πόλεως [5] ἐχθροῖς; μὴ καταῤῥα-
θυμήσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμε-
νοι τοὺς πονηρούς· ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθόσον δυνα-
τόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν
33. παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γε-
γενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς
ἀποπεφασμένων. ἢ διὰ τοὺς κρινομένους [6] προγόνους,
καὶ τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ
36. ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον αὐτοῦ
φείσασθαι; τί γὰρ ἀγνοεῖτε, δι' ὃ δεῖσθε λόγων
ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἡ τῆς βουλῆς
ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες
τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν, καὶ ἀναβοήσωμεν, ὡς
39. δεινόν ἐστιν ἀφεῖσθαι τοὺς εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ'

5. τοῖς πόλεως] interpone τῆς.
6. τοὺς κρινομένους] lego τοὺς τοῦ κρινομένου.

αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθὴς καὶ δικαία ἡ κατὰ Ἀριστογείτονος ἔξαγ ἀπόφασις; ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότων ὑμῶν πάντα ἐδὲν ἧττον ἡμῶν, τὰ δίκαια περὶ τετονὶ [7] τῶν ἀγώνων, βραχέα [8] εἰπὼν καταβῇ, ψευδής; καὶ ἀδεὶς ταύτῃ [9] 106. 1.
πιστεύσει ὡς παρὰ [10] τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένῃ, ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων, ἐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ, καὶ 3.
τῶν πλεῖστα * κακὰ [11] τὰς πόλεις ἐργαζομένων. ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νὴ Δία μέτριος τὸν τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ἡμᾶς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ τοῦτ' ἄξιόν ἐστιν αὐτῷ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν ὁ πολλάκις ἀ- 6.
κήκοεν, ὅτι τῷ [12] Κυδιμάχου μὲν, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστογείτονος, θανάτῳ καταγνωσθέντος, καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς περιεῖδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα, τῶν ἀναγ-

καίων

7. videtur leg. περὶ τετονὶ τὸν ἀγῶνα.

8. βραχέα num hic aduerbialiter eſt accipiendum, pro βραχέως? an leg. διὰ βραχέων? an potius poſt τὰ δίκαια, aut poſt περὶ τετονὶ τὸν ἀγῶνα deeſt aliquid. διεξελθὼν? videtur vtique. nam πάντα cum τὰ δίκαια iungi nolim.

9. ταύτῃ] ſcil. τῇ παρὰ τῆς ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ βουλῆς ἀποφάσει τῶν τὰ ἀρπάλεια χρήματα διανειμαμένων.

10. ὡς παρὰ] forſ. οὐ eſt interponendum.

11. κατὰ] dedi κακὰ.

12. τοῦ primum abeſſe malim.

9. καίων σπανίζοντα, καὶ τελευτήσαντα, ἐ τυχόντα τῶν νομίμων; ἅπερ αὐτῇ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο. αὐτὸν δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη (πολλάκις γὰρ ἴσε τοῦτο δήπε γεγενημένον) τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτὸς [13], ὥστ'
12. ἐκείνες ἀποψηφίσασθαι, μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ, μήτε συσσιτεῖν μηδένα, μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν. καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν ἔχειν διάνοιαν; ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὢν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν
15. ἄλλων ἀνθρώπων κακούργοις ἀνηγμένοις [14], οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκείνοις [15] τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτην (ὥς φασι) ληφθέντα τετανὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος, ἵνα ἐξῆν ἀπάγειν τὸς ἐκ [16] δεσμω-
18. τηρίε κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι. καὶ ταῦθ', ἅπερ ἀρτίως εἶπον, τίς ἐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντα Ἀριστογείτονος, ὅτ' ἐμπο-

13. αὐτὸς] dictum πρὸς τὸ σημαινόμενον pro τὸς αὐτῇ, scil. ὄντας, vel δεδεμένος. Satis enim per se intelligitur, nexos in carcere hic designari. tam scelesta in eos, qui ibi essent, ausum patrare. Accusatiuus τολμήσαντα pendet e τὶς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν.

14. ἀνηγμένοις] de verbo ἀνάγειν, quatenus significat per vim abreptum in captiuitatem et in vincula agere, dixi ad Polyb. p. 123. Praepositio ἀνὰ, vnde compositum est, h. l. significat, seorsim, procul a reliqua societate humana.

15. ἐκείνοις] id est παρ' ἐκείνων.

16. τοὺς ἐκ] num τὰ interponendum?

ρίᾳ ἐπιμελητὴς λαχὼν, ἀπεδοκιμάσθη, ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων, ἄρχειν [17] τὴν αὐτὴν ἀρχὴν [18], ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς, καὶ περὶ Ἀρι- 21.
σογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὑτῷ πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμῷ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀρισογείτονος τιμήσεως; ὃν ἴστε ἀκριβῶς, ὅτι δι- 24.
καίως ἂν καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου, καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων, τῆς ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀρισογείτων ἐστὶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς ἱερείας τῆς Ἀρτέμιδος τῆς * Βραυρωνίας [19] καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς, τοιαῦτα γράψας καὶ ψευσάμενος, ὥσθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπύθεσθε παρὰ τῶν 27.
κατηγόρων [20], πέντε ταλάντων τιμῆσαι τοῦτον [21]; ὅσον-

17. ἄρχειν cohaeret cum ἀπεδοκιμάσθη. vt δοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστε ἄρχειν) dicitur, in cenſura morum, in ſcrutinio vitae probari ita, vt dignus habeare, qui admittaris ad magiſtratum, ſic contra ἀποδοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστε μὴ ἄρχειν) reprobari, quominus eum geras.

18. τὴν αὐτὴν ἀρχὴν] noue dictum, ex more deterioris Graeciae, pro ταύτην τὴν ἀρχήν. Niſi ſi ſic accipiamus, pro τὴν αὐτὴν ἑαυτοῖς ἀρχήν. magiſtratum eundem, quem ipſi gererent.

19. βαυρωνίας] dedi βραυρ.

20. παρὰ τῶν κατηγόρων] Ariſtogitonis puta, qui cauſam ſacerdotis illius agebant.

21. τοῦτον] Stephanus coniicit τούτῳ. Ego malim τοσοῦτον. ſcil. τίμημα.

ὅσονπερ ἦν ἐπὶ τῇ τῶν παρανόμων γραφῇ [22] τίμημα ἐπιγεγραμμένον; ὁ ἕτος πρὶν ἐκτίσαι, τοῦτο [23] συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνοντα ὑμῶν καὶ λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ καταφρονῶν ἁπασῶν τῶν τιμωριῶν, αἳ κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμέναι. ὁ τοτελευταῖον ἕτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου [24], καὶ ἐξελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν, ἐκ ἐξὸν [25] αὐτῷ, καὶ ραδιοθεὶς τοῖς ἕνδεκα κατὰ τὸς νόμος, περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων [26], καὶ εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν; εἶτ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολλάκις ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνδει-

22. γραφῇ] quam ſcil. Ariſtogiton aduerſus illam Dianae ſacerdotem inſtituerat, cuius litis aeſtimatiònem ipſe quinque talenta ſcripſerat.

23. τοῦτο] malim πάντα.

24. ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκέργου] habemus adhuc illam ἔνδειξιν, verum non ſub Lycurgi, ſed ſub Demoſthenis nomine, cuius non eſt.

25. τῷ δημοσίῳ, λέγειν ἐκ ἐξὸν] mutaui prauam hanc diſtinctionem ſic: ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν, ἐκ ἐξὸν. cum Lycurgus eum actionis illo genere, quod ἔνδειξις appellatur, inſectatus detuliſſet, vt eum, qui concionaretur, quamquam aerario adhuc debens, id quod non liceret. Aerario enim debentes, donec ſatisfeciſſent, foro excludebantur hoc ipſo facto.

26. pone δικαστηρίων deeſſe videtur ὤφθη, vel ἐωρᾶτο, vel ſimile quid. Quod ſi admittatur, malim altero verſu ſtatim poſt ἐγκαθίζων, pro ἐκάθιζεν.

χθέντα [27], φυλάξαι δ' ἔθ' οἱ ἕνδεκα δεδύνηνται, 36.
ἔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβάλλῳ
χρῆσθαι; καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κή-
ρυκα μετ' εὐφημίας πολλῆς, ἔτως ὑμῖν τὸ βουλεύ-
σθαι περὶ τῶν πραγμάτων παραδιδόναι· ὑμεῖς δὲ 39.
τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν, καὶ μάλιστα
περὶ τὸν ἑαυτῦ πατέρα, γεγενημένον, τοῦτον μεθ'
ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν
ἐάσετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδη μὲν καὶ Δημο-
σθένει ἀδεμίαν ὤεσθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι 42.
δῶρα καθ' ὑμῶν ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀπ'
ἐτιμωρήσασθε· καὶ δικαίως· οἷς εἰ μὴ πάντα, ἀλ-
λὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα πολιτευομένοις [28]·
τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν ὑμᾶς πε-
ποίηκεν ἀδεπώποτε ἐξ οὗ πρὸς τὴν πολιτείαν προσε-
λήλυθε, κακὸν δ' ὅ, τι δυνατός ἐστιν, ἀφήσετε; 107. 1.
καὶ τίς ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον δεχομέ-
νοις σύμβουλον; ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμος καὶ 3.
φανε-

27. κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνδεκχθέντα] videtur et lectio, et interpunctio h. l. laborare; aut si illa bene habet, haec certe vitiosa est. Haud intercedam κατεψηφισμένον h. l. pro passiuo accipi. *condemnatum.* malim tamen κατεψηφισμένοι in nominativo plurali. *qui condemnarunt.* vtrum horum mauis, certe post alterutrum, est comma ponendum, et post πολιτῶν tollendum. Illi ciues, hic indicati, sunt Lycurgus et eius aduocati.

28. malim πεπολιτευμένοις.

Φανερὸς [29] καὶ περιβόητον τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων δημηγορῇ, τότε τὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεσηκότες θαυμάσεσι, πότερον βελτίους ἢ κρείττους συμβούλους, καὶ χαίρετε [30] τῶν τοιούτων ἀκούοντες. χρὴ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ οἱ
6. πρῶτοι νομοθέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἐνομοθέτησαν [31], οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐγίνωσκον [32]; πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην [33] δημοσίᾳ ἀρὰς
9. ποιούμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν, εἴ τις δῶρα λαμβάνων, μετὰ ταῦτα λέγῃ καὶ γινώσκῃ περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον εἶναι. ὧν ἔτος νῦν ἐστιν Ἀριστογείτων. ἔπειτ' ἐν βωμοῖς δώρων [34] γραφὰς ποιή-

29. γνώριμον καὶ Φανερὰν malim, vt ad πονηρίαν redeat.

30. καὶ χαίρετε] num ἢ καὶ χ. nam alias caret illud πότερον oppoſito ſibi ἢ. vtrum defectu meliorum oratorum hos feratis, an libenter audiatis, et gaudeatis etiam eorum concionibus atque delectemini.

31. ἐνομοθέτησαν] fort. λέγειν ἐνομ. vt habeat inſequens ἀκούειν oppoſitum ſibi reſpondens. quemadmodum veſtri maiores oratoribus, qui ad veſtros maiores verba facerent, legibus praeſcripſerunt, quomodo eos dicere oporteret, ita vos quoque contendite audire ex illarum legum praeſcripto.

32. ἐγίνωσκον] ſcil. δεῖν ἀκούειν τῶν λεγόντων ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν δικαστηρίοις.

33. καθ' ἑκάστην] ſubaudi ἐκκλησίαν.

34. ἐν βωμοῖς δώρων] videtur leg. ἀζημίους (vel ἀνεπι-

σαντες, καὶ κατὰ μόνα τούτα τῶν ἀδικημάτων δε- 12.
καπλασίαν ἐπιτιθέντες τῆ τιμήματος[35] τὴν ἔκτι-
σιν· ἡγούμενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δή-
μῳ ῥηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐχ ὑπὲρ
τῶν τοῦ δήμου βελτίσων, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δοῦσι
συμφερόντων δημηγορεῖν. Ἀριστογείτονα τοίνυν ἡ 15.
βουλὴ ἀποπέφαγκε. πρὸς δὲ τούτοις, ἀνακρίναντες
τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἔσται[36] τὸν
ἴδιον τρόπον· εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας
ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱερὰ[37] πατρῷά
ἐστιν, εἰ τὰ τέλη τελεῖ. ὧν οὐδὲν ἂν ἔχοι συμβεβηκὸς 18.
ὁ Ἀριστογείτων αὐτῷ δεῖξαι. ἀντὶ μὲν γὰρ τοὺς[38] γο-
νέας εὖ ποιεῖν, κακῶς ἅπας τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πε-
ποίηκεν· ὅτε δ' ὑμεῖς ἐστρατεύεσθε πάντες, οὗτος
ἦν

ζημίας) τὰς δώρων γρ. actiones de largitionibus solas aliarum omnium actionum voluerunt exemtas a mulcta, quae alias actori esset pendenda, si causa cecidisset.

35. τῆ τιμήματος] aestimationis eius puta, qua accusator ipse litem in libello accusatorio aestimasset. Edicebant itaque leges, vt in actionibus largitionum iudicibus in mulctam liceret condemnato reo decuplum eius summae irrogare, qua accusator ipse litem aestimasset.

36. ἔσται] aut ἐστι est leg. aut ἔς τε. quod posterius si verius est, necesse est hic aliquid desiderari, vt sit, e. c. sic. τὶς ἔς τε τὰ κοινὰ, καὶ τὸν ἴδιον τρόπον. *qui publice, qui priuatim ei sint mores.* qualem se gerat erga rempublicam, qualem erga amicos.

37. ἱερὰ] Vales. ad Harpocr. p. 88. vult ἱερία.

38. γὰρ τοὺς] interpone τοῦ.

ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τῶ πα-
21. τρὸς μνῆμά [39] τι ἔχειν, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖξαι, ὥστ' ἐδ' ἐν Ἐρετρίᾳ τῷ πατρὸς αὐτῷ τελευτήσαντος, ἐκεῖ τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, ἔτος ἐδ' ἐκ τῶν [40] δημοσίων, καὶ ὧν ὤφλε, τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέ-
24. τικεν. ἁπλῶς δ' εἰπεῖν, ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπασι πράττων [41] διατετέλεκε. καὶ τοῦτον μόνον ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ τοῖς ἐζητηκόσι [42] καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν. ἐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς πυθόμενοι τοῦτον ἴσε πονηρὸν καὶ ἄδικον ὄντα, ἀλλ' ἕκαστος ὑμῶν

39. πατρὸς μνῆμα] ergo monumenta patrum habebantur ab Athenienſibus ἐν τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς. Palam enim hoc refertur ad illud, quod modo dixerat, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστι.

40. οὐδ' ἐκ τῶν] lego ἐδὲ τῶν. eorum numorum, quos aerario debet, et id quidem iudicio condemnatus, totam ſummam nondum perſoluit.

41. πραγμάτων] dedi πράττων, vt Stephanus in margine praeſcripſit.

42. τοῖς ἐζητηκόσι] interponendum videtur οὐκ. Senatus Areopagiticus, cui mandatum fuerat, vt in reos largitionum Harpalearum inquireret, munus hoc peragebat, et facta quaeſitione ad plebem referebat. Plebs itaque ἐκ ἐζήτει. volebat tamen per ζητητὰς ſuos, Senatores Areopagiticos cognoſcere, qui partem rapinarum Harpalicarum cepiſſent. Iam plebs, ante quaeſitionem, neminem norat reorum, praeter vnum Ariſtogitonem, quem norant participaſſe illas rapinas, tametſi non inquiſiuiſſent. Huius itaque ſolius nomen edebat Senatus Areopagiticus ad plebem iam praeſciam; caeterorum ad ignaram.

μῶν ἀκριβῶς οἶδε τὴν τότε μοχθηρίαν. ὥστε τὸ 27.
πολλάκις λεγόμενον ἀληθὲς εἰπεῖν ἔστιν ἔτι [43] περὶ
μὲν τότε [44] τὴν ψῆφον ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ
δ' ὑμῶν οἱ περιεστηκότες, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες. διὸ
καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, μήθ' ὑμῖν
αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον, μήτε πᾶσι 30.
τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις· ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν καταψη-
φισαμένους πάντας παραδῶναι τοῖς ἐπὶ τοῦτον [45] τε-
ταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι· καὶ μὴ προέσθαι καὶ
μὴ προδῶναι τὴν θείαν καὶ τὴν εὔορκον [46] ψῆφον·
ἀναμνησθέντας, ὅτι τότε κατέγνωκεν ἡ βουλή, δῶ- 33.
ρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τότε κατέγνωκεν ὁ πα-
τὴρ καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτόν. καὶ
ἵνα τὸ πρᾳότερον [47] εἴπω τῶν ὀνομάτων, τότε κα-
ταχειροτονήσας ὁ δῆμος, παρέδωκεν ὑμῖν τιμωρή-
σασθαι. ἔτος πολλὰ κακὰ διαπεπραγμένος, ἐπὶ 36.
τοιούτοις εἴληπται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς αἰ-
σχρόν ἐστιν ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον ἐᾶσαι
τοῦτον. τίνα γὰρ τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν
ἄλλων ἀποφάσεων οἴσετε τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας
προφά-

43. ἔστιν ἔτι] malim ἔστι καὶ νῦν ἔτι.

44. περὶ μὲν τότε] post μὲν interponi velim οὖν. Aut alias sic leg. sit ἀληθὲς ἐστιν, ὅτι περὶ μὲν τότου.

45. τοῦτον] Stephani margo commendat aut τοῦτο, aut τότῳ. Significatur cura extrema supplicia in condemnatis exsequendi.

46. εὔορκον] sic correxerat Scaliger vitium Aldinae εὔερκον.

47. πρᾳότερον] malit fort. quispiam πρᾳότατον, neque admodum repugnabo.

39. προφάσεις τῶν ἤδη κεκριμένων ἔσεσθε κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ τί τὸ μὲν ἀποφαίνειν τὴν βελὴν τὰς εἰληφότας τὰ χρήματα φαίνεσθε σπεδάζοντες, τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι τὰς ἀποπεφασμένας ἐῶντες; μὴ
42. γὰρ ἰδίας ἀγῶνας τούτους ὑπολάβητε εἶναι κατὰ τῶν νῦν μόνον [48] ἀποπεφασμένων, ἀλλὰ κοινὰς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. δωροδοκία γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον ἐπὶ τῷ λοιπῷ χρόνῳ ποιήσει τὰς ἄλλας, ἢ χρήματα λαμ-
108. 1. βάνειν καθ' ὑμῶν θαρρήσαντας, ὡς οὐ δώσοντας δίκην· ἢ φοβεῖσθαι τὸ λαμβάνειν, ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων. ἐκ ἴσθ', ὅτι καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ παρ' ὑμῶν τὰς ὁρμῶν-
3. τας ἐπὶ τὰ καθ' ἡμῶν [49] ἥκοντα χρήματα νῦν ἀνείργει; καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τῆς λήμματος ἀποστρέφειν [50]; καὶ τὸ ψήφισμα τῷ δήμῳ, τὸ ζητεῖν τὴν βελὴν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προσάττον [51],
6. ἐδὲ τὰς κεκομικότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν [52] πεποίηκε; καλῶς γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ τούτων ψηφισάμενοι, σήλην εἰς ἀκρόπολιν

48. μόνον melius pone ἀποπεφασμένων collocetur.

49. ἡμῶν] num ὑμῶν.

50. ἀποστρέφειν] videtur leg. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποστρέφειν.

51. πρός τ' αὐτον *] tria haec vocabula in vnum προσάττον contraxi, et asterisco vitii indicem fustuli. Sanatus enim nunc locus est.

52. ὁμολογεῖν] scil. ἑαυτὰς κεκομικέναι τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν.

ἀκρόπολιν ἀνήνεγκαν· ὅτε φασὶν Ἄρθμιον τὸν Πυ-
θώνακτος τὸν Ζελείτην κομίσαι τὸ χρυσίον[53] ἐκ Μή-
δων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. πρὶν γὰρ λαβεῖν 9.
τινας καὶ δεῦρο τρόπῳ πεῖραν, φυγὴν τῷ κομίσαν-
τος τὸ χρυσίον καταγνόντες, ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ
ἁπάσης τῆς χώρας. καὶ ταῦθ' (ὥσπερ εἶπον) εἰς
τὴν ἀκρόπολιν, εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες, ἀνέ-
θεσαν, παράδειγμα ἡμῖν τοῖς ἐπιγινομένοις καθι- 12.
στάντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὁπωσοῦν χρήματα λαμ-
βάνοντα, οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν δι-
δόντων βουλεύεσθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν
τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πό-
λεως· γράψαντες διαρρήδην, Ἄρθμιον τὸν Πυθώ- 15.
νακτος τὸν Ζελείτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ
τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀ-
θήνας, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελο-
πόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυτὸν ὁ
δῆμος πολλῶν κακῶν αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησιν εἶ- 18.
ναι, πῶς χρὴ ῥαθύμως ἔχειν, ὁρῶντας ἐν ταύτῃ
τῇ πόλει δωροδοκίαν γινομένην; καί μοι σκοπεῖτε
ταύτην τὴν στήλην. ΣΤΗΛΗ. Καίτοι, ὦ Ἀθη-
ναῖοι, τί ἂν οἴεσθε ποιῆσαι ἐκείνους τοὺς ἄνδρας, λα-
βόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα, πολίτην ἑαυτῶν, 21.
δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς πατρίδος[54] συμφέρουσιν,

οἳ

53. τὸ χρυσίον] videtur τότε interponendum esse. τὸ τότε χρυσίον, scil. τὸ ἐπὶ Ἀρθμίῳ. Arthmii aetate in Graeciam illatum, opponitur τῷ νῦν, ἐπὶ Ἁρπάλου, Harpali aetate illato.

54. τοῖς πατρίδος] interpone τῆς.

οἱ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωπον, ἕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πάσης; τοι γάρ τοι τῆς πό-
24. λεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς τὴν βάρβαρον §§.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Τί χρὴ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιούτου ἀνθρώ-
30. που, ὅπως χρήσεσθε τῇ τότε πονηρίᾳ; ὃς ἐχ ἅπαξ, ἀλλὰ τρὶς [1] ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς (ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἠκούετε) καὶ ἐψευσμένος [2] ἁπάντων Ἀ-
33. θηναίων ἐναντίον καὶ τῶν περιεστηκότων [3], φάσκων

§§. πρὸς τὴν βάρβαρον] scil. γῆν. Sed non solent sic loqui. Solennius est πρὸς τὸν βάρβ. in masculino.

1. τρὶς] repetit hoc p. 110, 18.

2. καὶ ἐψευσμένος] aut deest aliquod participium ante καὶ, e. c. ἐπιβουλεύσας ὑμῖν, aut delendum est καὶ. nam cohaeret ἐξεληλεγμένος cum ἐψευσμένος, et vtrumque sic copulatum, ἐξεληλεγμένος ἐψευσμένος, tantundem est, ac si dixisset, ἐξεληλεγμένος, ὅτι ἔψευσαι. ter conuictus mendacii, in eo commissi, quod affirmauit coram Athenienſibus omnibus in concionem congressis.

3. καὶ τῶν περιεστηκότων] ergo hi sunt diuersi ab

σκων [4] κωλύσειν Ἅρπαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεύσειν, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ νεώρια κεχειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ πάντων ὑμῶν, καὶ τῆς χώρας, καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ ἐπιωρκηκὼς ἓν ὤμοσεν ὅρκον μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ τῆς τραπέζης [5]· καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα, καὶ θανάτου τιμησάμενος [6], ἐὰν ἁλῷ τι τῶν χρημάτων, ὧν Ἅρπαλος εἰς τὴν χώραν ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξεληλεγμένον ἑαυτὸν [7] ἅπασι τούτοις ἔνοχον γεγενημένον ἐλθεῖν, καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν, ὃ τῷ δικαίῳ πιστεύων, (τί γὰρ τούτῳ δικαιοσύνης μέτεστιν;) ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ ἀναιδείᾳ, ᾗ χρώ- 36. 39.

Athenienſibus. Sunt ergo inquilini, et peregrini, tum Athenis commorati.

4. *Φάσκων*] cohaeret cum *ἐψευσμένος*. idem eſt atque *ἐν τῷ Φάσκειν mentitus in eo quod diceret.*

5. *μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ τῆς τραπέζης*] Vocabulum *ἕδος* h. l. ſimulacrum Mineruae a Phidia factum deſignat, in arce dedicatum, quae arx *παρθενὼν* appellabatur. *τράπεζα* eſt menſa coram illo ſigno poſita, qua in menſa poni ſolebant dona, ſi quae Mineruae offerrentur.

6. *τιμωρησάμενος*] dedi *τιμησάμενος*.

7. *ἑαυτὸν*] Stephanus in margine ſuadet *αὐτὸν*. Foret hoc quidem planius atque vſitatius. Verum tamen bene habet vulgata. Idem eſt ac ſi dixiſſet *ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς τοὺς εἰδότας, ὅτι ἐξήλεγξεν ἑαυτὸν, ὅτι γεγένηται ἔνοχος*. Erit ergo *ἐξεληλεγμένον* h. l. pro part. aor. 1. medii *ἐξελεγξάμενον*, aut pro *ἐξελέγξαντα*.

ἢ χρώμενος πρότερον μὲν ἠξίωσε καταφρονήσας
42. ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δὲ ἀπολογησόμενος ἥκει, ὡς ἐδὲν τέτων διαπέπρακται. τοσῦτον τῆς ὑμετέρας ῥαθυμίας καταπεφρόνηκε: καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πόλεως νόμος, ἐάν τις ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας τι
109. 1. παραβῇ, τῦτον ἔνοχον εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας Ἀθηναίους ἠδικηκὼς, καὶ προδὺς τὴν πίστιν, ἣν παρ' ὑμῶν, ἐκ ἄξιος ὢν, ἔλαβε, καὶ τὸ
3. καθ' αὑτὸν μέρος ἅπαντ' ἀνατετραφὼς τὰ ἐν τῇ πόλει, ἔτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ἥκειν φήσει τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γεγενημένης; ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, εἰ δεῖ τἀληθῆ λέγειν, (δεῖ δὲ) ἐδὲ τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰ-
6. σιν ἢ ψευδεῖς, καὶ αἱ [8] κατὰ Φιλοκλέους γεγενημέναι· ἀλλὰ περὶ μὲν [9] τῆς τιμωρίας ὑμᾶς δεῖ τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης δικάσαι νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλικαῦτα ἠδικηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας, ὥσπερ ἔτος ἔγρα-
9. ψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὑτῦ· ἢ δημεῦσαι [10] τὴν

8. καὶ αἱ] aut delendum eſt καὶ, aut transponendum, ſic, ψευδεῖς, αἱ καὶ κατὰ Φιλ. *etiam illae, quae de Philocle.* non ſolum, quae de Demoſthene et Ariſtogitone aliisque, ſed etiam quae de Philocle ſunt redditae.

9. περὶ μὲν] imo vero περὶ μόνης.

10. αὑτῦ· ἢ δημεῦσαι] Semicolon commate muta, et tolle ἢ, et locum habebis correctum. non tria poenae genera hic proponuntur, 1) mulcta pecuniaria.

τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην. οἴεσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ πρῶτον [11] καθ' ὑμῶν δῶρα εἰληφέναι; ἐκ ἔστι ταῦτα· ἀλλὰ πάλαι τοιοῦτος ὢν ἐλάνθανεν ὑμᾶς, καὶ νὺ τύχει [12], καθότι ἐκ ἐν μέ- 12.
ζοσι καιροῖς ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ. ὁ γὰρ [13] ἐστι χαλεπώτερον ἀνθρώπε τὴν αὐτὴν [14] πονηρίαν ἀγνοεμένην ἔχοντος· ἐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς τοσαύτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλὰς ἐμβεβληκότα; τὸν ἀρ- 15.
χηγὸν γενόμενον τῆ * διαδεδομένῃ [15] χρυσίῳ; καὶ εἰς αἰτίαν καθιστάντα [16] πᾶσαν τὴν πόλιν; ἀλλ' ὑπομενεῖτε ἀκοῦσαι τῆ τοσαῦτα διαπεπραγμένῃ καθ' ὑμῶν; ὡς ὅτι τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ψευδεῖς πεποίηται τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν 18.
δίκαιος

2) supplicium mortis. 3) confiscatio bonorum, sed duo tantum. 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis cum adiuncta ei atque semper insequi solita proscriptione bonorum coniunctum.

11. πρῶτον] e vulgata, vt nunc est, haec exsiliit sententia, aut primum Athenienſium hunc esse, qui largitionibus se corrumpi passus sit. non mala sententia, sed ab hoc loco, ni fallor, alienior. quare malim νῦν πρῶτον.

12. νὺ τύχει] aut addendum est ἡ πόλις, aut potius scrib. νὺ τυχεῖτε.

13. οὐ γὰρ] Stephanus coniicit ἀδὲν γὰρ.

14. τὴν αὐτὴν] idem coniicit τὴν αὐτῆ.

15. διαδεχομένῃ] dedi διαδεδομένῃ *diditi per multos.*

16. καθίσαντα] commendat Stephani margo καθιστάντα, quod praetuli.

δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδωροδόκητός ἐστιν, ἡ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ταῦτα πάντα προεῖται [17], χάριτος ἢ λήμματος ἕνεκα; ἆρ' ἴσασι, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μεθ' 21. ἡσυχίας καὶ τἀληθὲς ἐξετάσαντας, ὅπως ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδικηκόσι τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ πάντων ὁμολογημέναις προδοσίαις πρῶτον [18] τετάχθαι τὴν ὀργήν, καὶ τὴν μετ' αὐτὴν γιγνομένην [19] τιμωρίαν; τί γὰρ τοῦτον ἂν ἂν 24. οἴεσθε ἀποδόσθαι τῶν ἐν τῇ πόλει σπουδαιοτάτων, ὅταν ὑμεῖς ὡς πιστὸν αὐτὸν καὶ δίκαιον φύλακα κατασήσητε; ποίας οὐκ ἂν προδοῦναι τριήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις; ἢ τίνος ἂν φροντίσαι φυλακῆς, λήσειν ἐλπίσαντα, καὶ λήψεσθαι διπλάσιον ἃ νῦν εἴληφε 27. χρυσίᾳ; οὐδὲν ὅ, τι οὐκ ἂν ὁ τοιοῦτος, ὦ ἄνδρες, ποιήσειεν. ὅστις γὰρ ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἱρεῖται [20], καὶ

17. προεῖται] si bene habet, significat, senatus hanc totam fraudem committit, in gratiam quorundam, a quibus seu rogatus, seu corruptus donis fuit, quo Demosthenes aliique insontes, quibus infensi nonnulli sint, pessumdentur.

18. πρῶτον] malim πρώτην.

19. γιγνομένην] poenam e crimine quoque exsistentem, velut summa e numeris praemissis in vnum collectis exsistit, crimini consentaneam, atque necessariam.

20. αἱρεῖται] bene si habet, de quo valde dubito, vsurpatum est pro ἡγεῖται. Sed insolens est dictio περὶ πλείονος αἱρεῖσθαί τι.

μήθ' ὅρκῳ, μήτ' αἰσχύνης, μήτε δικαίῳ πλείω λόγον, ἢ τῷ λαμβάνειν ποιεῖται, ὅτος ἀποδώσεται τὸ καθ' αὑτὸν τὴν Μανυχίαν, ἂν ἔχῃ τὸν ὠνησόμενον· 30. ὅτος ἐξαγγελεῖ τοῖς πολεμίοις σύνθημα καθ' ὑμῶν Φήνας· ὅτος προδώσει τὴν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν. μὴ ἄν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν τίμησιν ὑπὲρ τῶν γεγενημένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων ἡγεῖσθε μέλλειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων, 33. ὧν ἔπραξεν ἂν ὅτος κύριος γενόμενος. καὶ τοῖς μὲν θεοῖς ἔχετε χάριν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον ὑπὸ τούτου δεινόν, ἐγνωκότες τοῦτον οἷός ἐστιν· ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ κρινομένου πονηρίας κολάσατε αὐτόν· 36. ὃς, ὦ Ἀθηναῖοι, τρὶς ἢ τετράκις ἱππαρχηκὼς ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν, πλεονάκις δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτονημένος, ἐκ ἄξιος ὢν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν [21], ἀπέδοτο καὶ προέδωκε τὸ τῆς ἡγε- 39. μονίας ἡμῶν ἀξίωμα [22]· καὶ εἰς τὸ αὐτὸ κατέστησεν ἑαυτὸν

21. διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν] subaudi αὐτῷ δοκοῦσαν μόνον, ἀλλ' οὐκ οὖσαν. recurrit haec dictio p. 110. 32.

22. τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα] quae hic appellatur ἡγεμονία, estne ea illa vulgaris, a multis sic dicta, vniuersae Graeciae principatus, de quo tam diu, tam acriter, tam saeue inter se Athenienses atque Lacedaemonii contenderunt? An potius illa, quodammodo priuata, ἡγεμονία, quae penes eum est, qui tribunus aut imperator exercitus sit constitutus. Praeferam ego hoc posterius hic loci, dignitatem muneris, quo fungebatur, vt ductor noster, tanquam ἵππαρχος, aut et στρατηγός.

ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, καὶ μισθωτὸν καὶ προδότην
ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν. ἔπειτα ὑποστείλασθαί τι
δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμῖν [23]; καὶ αἰσχυνθῆναι [24]
42. τὸς ἠδικημένους, ὃς οὐκ ἠσχύνθη τοιαῦτα πράττων [25]
καθ' ὑμῶν [26] καὶ τῶν ἄλλων; ἐχ οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀν-
θρώπων ἐλεοῖντ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι·
πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες ἂν ὑπὸ Φι-
Πο.λοκλέους, εἴ τιν' ἔτος παρέλαβε καιρὸν χρημάτων
πολλῶν. ἐν οἷς [27] καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ,
καὶ τὰ νεώρια, ἃ οἱ πρόγονοι ὑμῖν κατασκευάσαν-
τες κατέλιπον. ὧν ἀναμιμνησκομένους ὑμᾶς, ὦ Ἀ-
3. θηναῖοι, δεῖ μὴ παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς
βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολούθως
ταῖς πρότερον κεκριμέναις. αἰσχρὸν γὰρ ἀπειπεῖν
τιμωρουμένους ἐστὶ τὸς προδότας τῆς πόλεως γεγενη-

 μένους,

23. τοιοῦτον ὑμῖν] aut in vitio est ὑμῖν, aut inter haec duo vocabula deest aliquid, e. c. πεφασμένον aut φωραθέντα.

24. post αἰσχυνθῆναι deest, ἢ μᾶλλον *huiusne pudore et reuerentia vos duci oportet, an potius violatorum per iniuriam?* aut alias pro ὑμῖν leg. erit ὑμᾶς. quae est leniſſima et tutiſſima h. l. medicina.

25. πραττόντων] dedi πράττων e margine Stephani.

26. ὑμῶν] alloquitur iudices. τῶν ἄλλων] reliquos deſignat Athenienſes, qui ſiue circumſtabant iudicium ſpectantes et audientes, ſiue domi manſerant, rerum ſuarum priuatarum ſatagentes.

27. ἐν οἷς] ſubaudi καιροῖς χρημάτων. oportunitatibus pecuniae quaerendae.

μένὰς, καὶ ὑπολείπεσθαί τινας τῶν ἀδίκων καὶ πο-
νηρῶν ἀνθρώπων, ὅτε οἱ θεοὶ φανερὰς ὑμῖν ποιή- 6.
σαντες παρέδοσαν τιμωρήσασθαι [28], ἑωρακότας [29]
τὸν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημένον,
καὶ προκεχωρηκότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τῷ [30]
τὴν τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δῦναι. ἀλλ' ἔγωγε, νὴ τὸν Δία
τὸν σωτῆρα, αἰσχύνομαι, εἰ προτραπέντας ὑμᾶς 9.
δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ' ἡμῶν, ἐπὶ τὴν τοῦ νῦν
ἐκλελοιπότος κρίσιν [31] τιμωρίαν ἐλθεῖν· καὶ ἐκ αὐ-
τόπτας ἐσὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων ἀδικημά-
των· καὶ ὁ μὲν δῆμος ἅπας ἔτ' ἀσφαλὲς, ἔτε δί-
καιον νομίζων εἶναι παρακαταθέσθαι [32] τοὺς ἑαυτοῦ 12.
παῖδας, ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφή-
βων [33] ἐπιμελείας· ὑμεῖς δὲ, οἱ τῆς δημοκρατίας
καὶ τῶν νόμων φύλακες, ὃς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος
ὑπὲρ

28. τιμωρήσασθαι] subaudi ὥστε τιμ. aut ἐπὶ τῷ τιμ.

29. ἑωρακότες] dedi ἑωρακότας e margine Stephani.

30. ἐπὶ τῷ] Stephanus mauult ἐπὶ τὸ. non male id quidem. verum tamen potest vulgata defendi.

31. ἐκλελοιπότος κρίσιν] interpone τὴν. apparet hoc e loco Philoclem fuga anteuertisse iudicium, et in eo non comparuisse. Constructio haec est ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ νῦν ἐκλελοιπότος τὴν κρίσιν. Atqui p. 108, 38. dixerat ἐτόλμησεν εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἀπολογησόμενος. Non noui, quomodo haec inter se pugnantia conciliari possint.

32. post παρακαταθέσθαι deesse videtur αὐτῷ.

33. ἐφήβων] sic correxit Stephanus vitiosum Aldinae ἐφήρων.

ὑπὲρ τῦ δήμυ δικάσοντας [34] ἐπέτρεψε [35], φείσεσθε
15. τῦ τὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένε· καὶ τὸ πέρας ἔ-
χοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων, ἀτιμώ-
ρητον ἀφήσετε τὸν δωροδόκον, καὶ πάντων τῶν γε-
γενημένων κακῶν αἴτιον. ὃς (ὅπερ καὶ μικρῷ πρότε-
ρον εἶπον) μόνος τῶν πονηρῶν πάντων τρὶς, ἐχ ἅ-
18. παξ, ἀποπέφανται, καὶ τρὶς ἤδη δικαίως ἐζημιω-
μένος [36] θανάτῳ κατὰ τὸ αὐτῦ ψήφισμα [37]. τί
ἂν ἀναμενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖα ἀδικήματα
ζητεῖτε ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκῦσαι; ἐχ ὑ-
μεῖς ἐστε καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι οἱ Τιμοθέῳ Πελο-
21. πόννησον περιπλεύσαντι [38], καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυ-
μαχίαν Λακεδαιμονίες νικήσαντι, καὶ Κόνωνος υἱῦ
τῦ τὰς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λα-
βόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν,
24. καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, ἀδὲν τύτων
ὑπόλογον ποιησάμενοι; ἀδὲ [39] τῆς τότε ἐνεχώσης

Ssss 4 κρίσε-

34. δικάσοντας] iterum sic correxit Stephanus Aldinae δικάσοντος.

35. ἐπέτρεψε] offendor dictione οὓς ἡ τύχη δικάσοντας ἐπέτρεψε. Sententia et vsus loquendi postulant ἐπέσησε. aut οἷς ἡ τύχη τὸ ὑπὲρ τῦ δήμυ ἀμύνεσθαι δικάσοντας ἐπέτρεψε. Suspectus mihi quidem vitii hic locus est.

36. δικαίως ἐζημιωμένος] interpone ἄν.

37. post ψήφισμα videtur ἀπολώλει vel simile quid deesse.

38. περιπλεύσαντι] sic Stephanus correxit vitium Aldinae, simplex πλεύσαντι dantis.

39. ἀδὲ] Stephanus ἀδένα coniecit. Sed falsus fuit.

κρίσεως, καὶ τῶν ὅρκων, ὃς ὁμωμοκότες ἐφέρετε
τὴν ψῆφον, ἀντικαταλλαξάμενοι τὰς τηλικαύτας
εὐεργεσίας; ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, 27.
ὅτι χρήματ' αὐτὸν Ἀρισοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰλη-
φέναι καὶ Ῥοδίων; τὸν δὲ μιαρὸν ἄνθρωπον καὶ προ-
δότην, ὃν οὐχ ἧς ἀνὴρ, ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πά-
γου βελὴ ζητήσασα ἀποπέφαγκε χρήματ' ἔχειν
καθ' ὑμῶν· ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν, καὶ παίδων ἀρ-
ρένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος, 30.
ὧν ἄνθρωπος μέτριος δεηθείη, οὐκ ἀπέσχετο χρη-
μάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, οὐκ ἀπεκρύ-
ψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνεῖλε πᾶσαν
τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν· καὶ οἷς
πρότερον ἔφη διαφέρεσθαι, πρὸς τούτους ἔταξεν αὐ- 33.
τὸν, καὶ ἐξήλεγξεν αὑτοῦ τὴν προσποίητον καλο-
καγαθίαν, ὅτι ψευδὴς ἦν. ἃ χρὴ λογισαμένους ὑ-
μᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν παρόντων καιρῶν ἀνα-
μνησθέντας, οἱ πίστεως, οὐ δωροδοκίας δέονται, μι-
σεῖν τοὺς πονηροὺς, ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοι- 36.
αῦτα θηρία· καὶ δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι οὐ
συνδιέφθαρται τὸ τοῦ δήμου πλῆθος τῶν ῥητόρων καὶ
τῶν στρατηγῶν τισιν, οὐδὲ δουλεύει [40] ταῖς δόξαις [41].

εἰδόταις

bene habet h. l. vulgata. v. p. 91. pen. vbi hic idem locus iisdem verbis legitur. Cur ibi non offendit Stephanus? cur nil ibi quoque annotauit?

40. δουλεύειν] dedi de meo δουλεύει.

41. ταῖς δόξαις] scil. quorundam in republica clarorum virorum.

εἰδότας [42], ὅτι μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς
39. ἀλλήλους ὁμονοίας ῥᾳδίως ἀμυνόμεθα, θεῶν ἵλεων
ὄντων, ἐάν τινες ἡμῖν ἀδίκως ἐπιτίθωνται· μετὰ
δὲ δωροδοκίας καὶ προδοσίας καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις
κακῶν, ἃ τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις πρόσεστιν, οὐδε-
μία πόλις σωθείη. μηδεμίαν ἔν δέησιν, ὦ Ἀθηναῖοι,
42. μηδ' ἔλεον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες [43] αὐτούς, μηδὲ
τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδε-
δειγμένην ὑμῖν κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν ἄκυρον
ποιήσαντες, βοηθήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς
III. I. νόμοις. ταῦτα γὰρ ἀμφότερα διαδικάζεται νῦν πρὸς
τὴν τούτου πονηρίαν. ὑπὲρ πάσης, ὦ Ἀθηναῖοι, τῆς
χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ψῆφον, καὶ τῶν
3. ἐν ταύτῃ κατεσκευασμένων ἱερῶν, καὶ τῶν ἀρ-
χαίων νομίμων, καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν
προγόνων ὑμῶν [44] πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ Φιλοκλέ-
ους μόνον. οὗτος γὰρ αὐτοῦ πάλαι θάνατον κατ-
έγνωκε. ταῦθ' ὑμᾶς ἱκετεύων ἐγὼ, δικαιοτέραν
πολὺ δέησιν δέομαι τούτων τῶν ταῦτα πεπραχό-
6. των, μὴ ἐγκαταλιπεῖν ὑπὲρ ὧν οἱ πρόγονοι πολ-

42. εἰδότας] aptum eſt e verſ. 34. χρὴ λογισαμέ-
νους ὑμᾶς — μισεῖν.

43. λαμβάνοντες] noua et mira dictio δέησιν καὶ
ἔλεον εἰς ἑαυτὸν λαμβάνειν. preces et commiſeratio-
nem ad ſe non admittere, locum iis penes ſe nullum
facere.

44. ὑμῶν] fero. mallem tamen ὑμῖν.

λοὺς ὑπέμειναν κινδύνους, μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν ἀγαγεῖν [45] τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, μηδὲ καταλλάξασθαι [46] τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων, καὶ τῶν τῷ δήμῳ, καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων. ἀκριβῶς γὰρ ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκριβῶς, ὅτι 9. ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπαινεῖσθε ταῖς γεγενημέναις [47] ζητήσεσιν ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων· οἱ δ' ἐξελεγχθέντες κατὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος δῶρα εἰληφότες πονηροὶ καὶ ἄδικοι καὶ μισόδημοι νομίζονται εἶναι· φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες, καὶ 12. πράττειν ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς, ἔνδοξοι [48] γεγενημένοι.

45. ἀγαγεῖν] malim καταγειν.

46. μηδὲ καὶ καταλλάξασθαι] deleui καὶ, quod in Aldina non eſt, et neſcio quo errore in Stephanicam venit.

47. ταῖς γεγενημέναις] ſubaudi ἐπὶ. niſi potius praepoſitio excidit.

48. δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι] poſt ὑμᾶς poſui comma. Idem eſt ac ſi dixiſſet, νομίζονται πονηροὶ, διότι γεγόνασιν ἔνδοξοι διὰ τὸ φάσκειν φιλεῖν ὑμᾶς καὶ πράττειν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ δι' ὑμᾶς μόνους, ἐχὶ δὲ δι' ἑαυτούς. Alias καὶ hoc verſu ſit delendum.

LYCVRGI

ORATIO

CVM ANNOTATIONIBVS

IO. TAYLORI

ET

IO. IAC. REISKE.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

PRAEFATIO

IO. TAYLORI AD LYCVRGVM.

LYCVRGVS, Lycophronis F. Lycurgi N. praeclariſſima Athenis ſtirpe generatus, domo erat ſiue natalibus Ετεοβουτάδης. Erant enim Athenis plurimae familiae, quae ſacerdotii munere et religioſa quadam praerogatiua cenſerentur; quae ius iſtud a maioribus perpetuo traditum, ſolenne iſtud familiae miniſterium (vt loquitur Liuius *a.* in re Romana non admodum diſſimili) conſecutae, ſolae in ciuitate, omnium quae vnquam fuerunt aequaliſſima, peculiarem quandam condicionem naſcendi, ſiue generis nobilitatem, obtinere videbantur. Harum vna, vt dixi, et fortaſſe illuſtriſſima, ortus Lycurgus, Olympiadem circiter XCIII. ſc. vbi res Athenienſium diutino bello fractae Lacedaemoniorum fortunae ceſſerunt, certe non poſt ea tempora, in lucem editus eſſe creditur. *b.* Nam Lycophronem patrem cum quibuſdam bene meritis ciuibus a crudeliſſimo iſto collegio XXX virorum, qui eo tempore rerum potiebantur, interemtum eſſe accepimus.

a. De Potitiis et Pinariis.

b. Demoſthene aliquot annis maior, vt liquet ex argumento Orationis Demoſthenis c. Ariſtogitonem.

mus. Iuuenis factus Platonem *c.* audiuit, eoque ſtudiorum confecto ſtadio ad Iſocratem ſe contulit, verum illum Eloquentiae parentem *d.*, qui multa et praeclariſſima omnium aetatum ingenia, partim ad ſtudium dicendi et laudem forenſem aluit, partim ad Ciuitatem conſiliis et prudentia recte adminiſtrandam. Ex ea igitur officina profectus Lycurgus, qua paucis poſt annis Demoſthenes et Hyperides, ad Rempublicam acceſſit iuxta res Macedonicas, in eaque eius opera magni fuit.

Summis ibi et honoribus et magiſtratibus functus, domi forisque illuſtriſſimus eſſe coepit, totumque ſe Reipublicae et P. A. dedit. Incidit in ea tempora, vbi diſſociatis animis Ciuium, alii Macedonicis, alii Perſicis rebus fauerent. Cum his ſe coniunxit, nam ea ſola ratione credidit futurum, vt Philippum, qui tum maior et potentior eſſe coepit, quam Ciuitati expediebat, et virus illud quaſi inteſtinum, ex Graeciae viſceribus expellere poſſent, qui ſaluam Rempublicam eſſe voluere. Itaque in ea cauſa totum ſe Demoſtheni addixit, neque ab eius conſiliis vnquam ſe paſſus eſt dimoueri: Cum hoc etiam legationem ſuſcepit ad concitandos ſociorum animos, cum Philippus ſecunda vice Graeciam bello quateret.

Sed multo notior eſt integritas vitae, et gloria, quam a Ciuitate bene adminiſtranda repperit. Domi enim enituit maxime, et in ſpatiis Reipublicae, vbi multa et praeclara virtutis ſuae, et moderationis, et popularitatis monumenta poſt ſe reliquit. Ea enim continentiae laude floruit, vt Quaeſtor rei militaris vltra,

c. Praeter Photium et Plutarchum, Olympiodorus MS. in ſuperioribus adductus, et Laertius in Platone III. 46. Plutarch. in Hyperide.

d. Cic. de Orat. II. 2.

vltra, quam Ciuitatis moribus fuerat receptum, solus ille renunciaretur; tanta vero sapientiae existimatione, vt et multa sanxisse diceretur, et a nonnullis memoriae posterorum traderetur inter eos, qui legibus Athenas fundauerunt; tanta denique seueritate morum, vt ei et vrbis custodia et facinorosorum cognitio fere extra ordinem daretur: vnde vox ista saepius audiri solita, Lycurgum, tanquam Draconem alterum, non atramento, sed sanguine leges suas et edicta perscripsisse.

Ex eo autem rigore, quanquam neque cetera bona indoles aberat, neque omnia plane virtutum genera, Lycurgi nomini propriam quandam et peculiarem celebritatem partam esse video. Nam in optimo quouis esse aliquid quod emineat, ceterisque excellat virtutibus, id et legendo et experiendo nouimus; sc. inesse semper summum aliquod et eximium, quod impetu suo et singularitate non minus fere a ceteris virtutibus distat, quam homo ipse a ceteris eiusdem naturae distinguitur. Id erat in Lycurgo tristissima quaedam et inexorabilis seueritas, a qua summa quoque morum integritas plane abesse non potest. Huius, quam dixi, ἰδιότητος plurima exstarent monumenta, sat scio, si plura exstitissent etiam ingenii eius et eloquentiae. Nam et accusandi acerbitas, et egregia morum simplicitas, singularis denique fides et constantia *e.* incredibile quodam

e. Οὗτος (Lycurgus) τῶν τότε ῥητόρων μέγιστον ἔχων ἀξίωμα, καὶ δώδεκα μὲν ἔτη τὰς προσόδους τῆς πόλεως διοικήσας ἐπαινεμένως, βίον δ' ἐζηκὼς ἐπ' ἀρετῇ περιβόητον, πικρότατος ἦν ἐν τοῖς λόγοις κατήγορος. Diod. Sic. lib. 16. pag. m. 556. Non tamen ignoro a nonnullis minus probari hanc Lycurgi seueritatem, quibus in crudelitatem potius et calumniandi libidinem

dam modo elucescunt in ea Oratione, quam solam hodie legere concessum est, et in ceteris etiam omnibus eluxisse olim credibile est; cum propter hanc maxime virtutem Scriptor e vetustioribus Lycurgum prae ceteris legendum et ediscendum esse admoneat. *f.*

Iis moribus, quos memoraui quum praecelluit, adducimur cum nonnullis, vt ad eum praecipue adplicarem, potius quam ad cognominem illum Lacedaemonium, qui suis ciuibus leges tulit durissimas, omnia ista, quae de LYCVRGEA SEVERITATE a Veteribus memoriae produntur. Vti illud Ciceronis *g.*: Nosmet ipsi, qui Lycurgei a principio fuissemus, quotidie demitigamur. Et illud quoque Ammiani Marcellini *h.*: Verum ille iudicibus Catiis tristior et Lycurgis, causarum momenta aequo iure perpendens, suum cuique tribuebat, nusquam a vero abductus, acrius in calu-

degenerauisse videtur. Ciceronem intelligo. Ita enim ille in Bruto §. 34. Edit. Oliueti. Iisdem temporibus M. Brutus: in quo magnum fuit, Brute, dedecus generi vestro: qui cum tanto nomine esset, patremque optimum virum habuisset, et iuris peritissimum, accusationem facitauerit, vt Athenis Lycurgus. Is magistratus non petiuit, sed fuit accusator vehemens et molestus; vt facile cerneres naturale quoddam stirpis bonum degenerauisse vitio deprauatae voluntatis.

f. Ἀλλὰ καὶ Λυκούργῳ συμβουλεύσαιμ' ἂν ἐντυγχάνειν σε ἐλαφροτέρῳ τούτων ὄντι, καὶ ἐμφαίνοντι ἐν τοῖς λόγοις ἁπλότητα τοῦ τρόπου. Dio Chrysostom. Orat. XVIII. p. 256. Edit. Morell. Quem locum lego emendatius, quam excudi solet.

g. I. ad Attic. 13.

h. XXII. 9.

calumniatores exſurgens. Iterumque *i.*, Iudices nunquam conſulto malignos elegit, ſed, ſi ſemel promotos agere didicit immaniter, Lycurgos inueniſſe ſe praedicabat et Caſſios, columina Iuſtitiae priſca. Atque hoc profecto veriſimile, cum eadem fere fuit apud Romanos Caſſii Praetoris *k.* exiſtimatio, atque Lycurgi apud ſuos ciuis. His libenter etiam adiungo illa Plauti *l.*

Iamdudum, Piſtoclere, tacitus te ſequor.
Spectans, quas tute res hoc ornatu geras.
Nam, ita me Di ament, vt LYCVRGVS mihi quidem
Videtur poſſe hic ad nequitiam adducier.

Omnium denique poſtremum; tanta acerbitate vſus erat in iudicando, vt ei iuxta ſententiam quorundam cognomen a moribus inderetur (qui mos Athenis pererebuit) et IBIS cognominaretur, quod in malos ciuis, vti illa in anguis et ſerpentis, inſurgere ſolebat. Ait enim Plutarchus, Επεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος Ἶβις Λυκόργῳ Ξενοφῶντι νυκτερίς. Quae tamen ita emendari debent, Επεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος Ἶβις. Ἶβις Λυκόργῳ Χαιρεφῶντι νυκτερίς. *m.*

Haec

i. XXX. 8.

k. L. Caſſius multum potuit, non eloquentia, ſed dicendo tamen, homo non liberalitate, vt alii, ſed ipſa triſtitia et ſeueritate popularis. Cic. in Bruto. Non quaero Iudices Caſſianos: veterum iudiciorum ſeueritatem non requiro. Id. in Verr. III. 62. Vnde erat, vt eius tribunal ſcopulus reorum diceretur. Vbi literis certior factus inceſti ſe poſtulatum apud L. Caſſium Praetorem, cuius tribunal propter nimiam ſeueritatem ſcopulus reorum dicebatur. Valer. Maxim. III. 9. Adde Salluſt. in Iugurt. 32. Cic. pro Roſcio Amerino 30.

l. Bacchid. II. 1. 1.

m. Quantum in hac re explicanda a vero aberraue-

Haec tamen de Lycurgo noſtro neutiquam dicebantur, neque ad eum Ἐπίκλησις iſta a Veteribus vnquam adplicabatur. Verum alia res omnino agebatur. Ariſtophanes in Auibus, quum de ὀρνιθομανίᾳ ſermo haberetur, arrepta iſta occaſione, ciuium ſuorum quam plurimos lepidiſſime recenſet, quibus ab Auibus, propter vel ſingularem oris notam et deformitatem, vel eximium aliquod in moribus aut ſermonibus vitium. Ἐπικλήσεις adnecti ſolerent. Vide autem, quam feſtiue!

Ορνιθομάνην δ' ἔτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
Χωλός· Μενίππῳ δ' ἦν Χελιδὼν τὄνομα·
Οπευτίῳ δ' ὀφθαλμὸν ἓκ ἔχων Κόραξ·
Κόρυδος Φιλοκλεῖ· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
Ιβις Λυκέργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς.
Συρακοσίῳ δὲ Κίττα.

Aues 1290.

Quis fuerit iſte Lycurgus, quem hic defricuit Comicorum Princeps, aut vnde duceretur Ibidis ludibrium et contumelia, ſiue fuerit ob crurum gracilitatem, vt nonnulli exiſtimarunt; ſiue propter generis peregrinitatem, vt aliis potius viſum eſt; ſiue denique quod vita et moribus Aegyptios referebat, nam et id quoque inter alia coniicitur: ea vtique omnia et Ego neſcio, et Poſteri forte neſcibunt. Noſter certe non fuit, neque propter eius in iudicando acrimoniam haec dici potuerunt, cum Ariſtophanes hanc fabulam docuit

rint, Morerius in Lexico, et Petitus in Commentario ad L L. Atticas, oſtendent acutiſſimus Baelius v. LYCVRGVS, et viri doctiſſimi, qui nuper Petito feliciſſimam operam impenderunt.

docuit ante natum Lycurgum, cuius hiſtoriam perteximus, aut certe prius, quam in Republica verſaretur.

Interea tamen noſter perpetua et Iuſtitiae ſimul et Integritatis laude eminebat. Raro enim inuenires in alienis vitiis difficilem, qui ſit facilis in ſuis; aut ſibi temere ignoſcere, qui ita ſe quotidie parat, vt ſuum vitae genus ab omnibus inſpiciendum et trutinandum dederit, ignoſcendum vero et condonandum a nemine. Ad haec elangueſcere etiam oportet in foro et contemni iſtam ſeueritatem, cum qua innocentia domeſtica et continentia ſumma non certare videatur. Nam, ſiue miſeris et afflictis Ciuibus in iure eſſet praeſidio, ſiue infrugi et facinoroſos in periculum adduceret, quod ſaepe fecit, aliquando ſolus, nonnunquam ſubſcribente Demoſthene, vtrobique tantum de eo ſemper factum eſt praeiudicium, vt extemplo ius omne ab ea parte ſtare videretur, cui ſe adiunxiſſet Lycurgus. *n.* Itaque in primis illud memorabile, quod, in qua vrbe Socrates praeter ceteros σοφὸς, Phocio χρηςὸς, Ariſtides δίκαιος appellaretur, in ea tanta vnius hominis exiſtimatio fieret, vt ſolus omnia et Sapientiae et Bonitatis et Iuſtitiae exempla in ſe ipſum trahere videretur. Itaque quod Athenienſium nulli contigiſſe audiuimus, id huic vni contigit: ſcilicet tantam in eo enituiſſe fidem, et virtutem, vt plerique Ciues fortu-

n. Διετέλεσε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Αθηναίοις, καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥσε καὶ ἐν τοῖς δικαςηρίοις τὸ φῆσαι Λυκοῦργον ἐδόκει βοήθημα εἶναι τοῖς συναγορευομένοις. Plutarch. Qui haec mutuo ſumpſit a Demoſthene: ἅτω δ' ἐπιτρέπετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἡγεῖσθε, ὥσε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετε. Epiſt. III.

nas ſuas non in Aedium Templorumque ſanctimonia, vbi res precioſiſſimae deponi et conſeruari ſolebant, ſed in vnius Lycurgi fide et religione tutas eſſe arbitrarentur, et huic vni argenti rationem ad Talenta CC. L. concrederent: cum erant, vt Ciceronis *o.* verbis vtar, quinquaginta Talenta pecunia, temporibus illis, Athenis praeſertim, maxima. Vt vno verbo complectar, tanta fuit morum ſanctitas et reuerentia, vt eius probitas eſſet quoddam quaſi publicum virtutis documentum, atque ibi reſpicere et exemplum inde ſibi ſumere ciues ſui admonerentur. *p.*

Genus porro vitae excoluit omnibus ciuibus potius, quam ſibi ipſi, vtile. Ita enim Ciuitatis commodis ſeruiebat, vt, cum operis publicis non ſolum praeeſſe, verum etiam ipſe perpetuo adeſſe ſoleret, laborem, ſolem et pruinas, vltra quam dici poteſt, toleraret, et vel infimum quemque ciuem tanto praeſtaret patientia, quantum antecederet loco et dignitate. Idem, cum vel propter patrimonium, quod a maioribus acceperat, vel propter frequenter delatas poteſtates, quae ei a populo dabantur, ditiſſimus eſſe potuit, et re quidem ipſa fuerit, quotidiano autem cultu et victu nihil a pauperrimo diſtare ſolebat, eadem veſte et aeſtate et frigore contegebatur, et tantam ſibi ex priuata vita

o. v. Tuſc.

p. Demoſthenes in oratione, quam hodie non exſtare arbitror: Atque ego illum, Iudices, arbitror Lycurgum laudatorem productum, ſcilicet qui ſit teſtis eius pudori ac probitati. Sed ego Lycurgum vobis praeſentibus hoc vnum interrogabo, velitne ſe ſimilem eſſe illius factis et moribus? Quod ſi negarit, ſatisfactum vobis eſſe de veritate noſtra debebit. Rutilius Lupus.

vita continentiae quaerebat laudem, quantam ex publica virtutis et integritatis.

His artibus effectum est, vt in animis ciuium imperium quasi perpetuum obtineret, non purpura, aut excubiis, eoque genere maiestatis distinctum, sed eximius, quoniam gratia, et diuturnius, quoniam suorum voluntate partum. Athenienses enim dominationem vi et necessitate coactam perpetuo exosi, saepenumero tamen iis se vltro tradidere, quorum perspexissent, veluti pignus in Rempublicam fidei, existimationem ex continentia et virtute quaesitam. Maior itaque in vno hoc homine exstitit libertas dicendi, quoniam maior erat, siue gratia, siue apud populum auctoritas. Id quod paucis exemplis fiet illustrius.

Erat iis temporibus grauissimis moribus et maxima celebritate Xenocrates *q*. Philosophus, Chalcedone

q. Hic est Xenocrates ille ex Platonis familia, de cuius temperantia et continentia multa memorantur. Dicitur Lais, scortum nobilissimum, pignore cum quibusdam iuuenibus decertasse, se ore et illecebris tantam virtutem vincere posse. Simulato igitur metu ad Philosophi aediculam confugit. Ille autem humanitatis iura αἰδέμενος, et supplicem non adspernatus, domunculam, et aduesperascente coelo, lectum etiam, qui erat vnicus, mulierculae communicabat. Quae proximo mane, consilii irrita, percunctantibus, qualem victoriam a Catone reportaret, dixisse fertur, se non a viro, sed a Statua surrexisse. Graeca sunt paulo suauiora, ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ἀπ' ἀνδριάντος ἀναστάη. Istius viri imaginem in marmore affabre factam, et ex aedibus Cardinalis de Maximis, nobilis Romani, redemptam hodie possidet insignissimus RICHARDVS MEAD, Archiater, Vir antiquorum si-

oriundus, qui Athenis ſumma cum laude docuit, neque minori tamen conflictabatur inopia. Nam cum annuam Inquilini penſitationem, XII. ſolummodo drachmarum, ſoluere non potuiſſet, atque ideo duceretur, obuiam factus Lycurgus, publicani caput baculo, quem in manu forte tenebat, primum comminuit, deinde ſua vnius auctoritate in vincula publica coniecit, et philoſophum liberauit. Athenienſibus ſummo ſtudio liberrimum iſtud facinus, ſiue regium potius, probantibus, Xenocrates, minimo interiecto tempore, Lycurgi liberis, quos in via offendiſſet, Gratias, inquit, patri veſtro citiſſime rependi: ecce enim ſtatim ab omnibus laudatur. *r.* Tulit Lycurgus FEMINAM AD MYSTERIA ELEVSINE CELEBRANDA BIGIS NON VEHI CONVICTAM TALENTVM PENDERE. Eius vxor, mulier, vt videtur, nobilis et ſumptuoſa, ea lege teneri noluit. *s.* Ibi quid noſter? Eadem argenti ſumma, quam ſua ipſius lege ſoluere teneretur, delatorem ſiue ſycophantam demulſit, ſilentiumque impetrauit. Id factum cum nonnulli ſecus tulerint, hominemque increpare coeperint, ibi erupit liberrima illa oratio, *ποῖός τις ὑμῖν δοκῶ εἶναι πολίτης, ὃς τοσοῦτον χρόνον τὰ δημόσια πράττων παρ' ὑμῖν, δίδὲς μᾶλλον ἀδίκως, ἢ λαμβάνων εἴλημμαι*; *t.* Qualis eſt haec

gnorum et imaginum non abundantia magis, quam vſu et peritia, celebris, humanitatis, qua excelluit, officiis omnibus celeberrimus.

r. Plutarch. et Photius in Lycurgo: Ille etiam in vita Flaminii.

s. Plutarch. in Lycurgo. Aelian. V. H. XXXIII. 24.

t. Plutarch. in Lycurgo, item in tractatu, qui inſcribitur *Περὶ τῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως*, et denique in Comparatione Niciae et Craſſi.

haec mea ratio adminiſtrandae Reipublicae, quae non acceptae contra ius pecuniae, ſed erogatae arguitur?

Memoratur quoque et illa vox praeclara: In Concione quadam tumultuante, cum populus ei obſtreperet, magno animo exclamauit, Ω Κερκυρεῖα μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἶ ἀξία! Innuebat nimirum ea oratione, P. A. illam faecem Theſei, et turbam Cecropis, nihil eſſe niſi maſtigia mera et verberones ipſos, loris, non conſiliis, ad ſanam mentem et officium reuocandos. Laudabat flagri vſum, cuius conficiendi peritia Corcyraei, vt videtur, aliquod ſibi nomen peperere. Ita hoc prouerbium nonnulli explicant. *v.* Sciq tamen alios aliter. *x.* Aliquando exiſtimaui haec verba ita potius fuiſſe accipienda. Ciuibus otio nimio et pace diutina diffluentibus, in memoriam ſibi reuocauit, quanta dignitate eſſent et quanta auctoritate in bello viri graues et ſapientes, qui populum conſilii inopem flectere et moderari potuerunt. Hiſce annis deſierat Bellum Peloponneſiacum, ex Corcyra primo conflatum: Quod flagellum Corcyraeum non ſine gratia appellauit, quoniam terrore ſuo turbulentam plebeculam reprimere et in officio continere potuit. Similiter, quotieſcunque aliquis in ciuitate emineret maxime, ad minuendum nimirum populi metum, et ad ſecuritatis potius, quam poenae, exemplum, exſilio X annorum mulctabant. Id autem quoniam teſtularum ſuffragiis (oſtraciſmum vocant) fieri ſolitum, non illepide etiam dixerunt κεραμικὴν μάστιγα, quaſi diceres, Flagrum figulinum. *y.*

Sub hac tempeſtate pugnatum eſt ad Chaeroneam ea infelicitate, quam Graeciae fortuna nunquam poſtea

v. σχ. Ariſtoph. Av. 1463. Apoſtol. XI. 29.
x. Strabo l. 7. Heſychius.
y. Suid. et Heſych.

emendare aut ſuperare potuit. Bellum iſtud, vtriusque, Demoſthenis et Lycurgi, conſiliis ſuſceptum, non pari militum virtute fuit geſtum. Decernuntur enim ad id exſequendum Chares et Lyſicles, magis quod inopia ducum premerentur Athenae, quam quod in iis praecipue magnum aliquod praeſidium fore ſperarent. z. Lyſiclem domum reuerſum ad cauſam capitis reique male geſtae dicendam vocat Lycurgus, ſolita animi vehementia et popularitatis ſtudio, cauſamque obtinet. Iſtius Orationis particulam conſeruauit Diodorus Siculus, quam non alienum erit fortaſſe lectori meo exhibere.

Γνοίη δ' ἄν τις αὐτῷ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀξίαν καὶ πικρίαν, ἐν οἷς τοῦ Λυσικλέους κατηγορῶν λέγει.

Orationum eius dignitatem et amaritiem vel ex his verbis, quibus in accuſatione Lyſiclis vtitur, conieceris.

Ἐστρατήγεις, ὦ Λύσικλες, καὶ χιλίων μὲν πολιτῶν τετελευτηκότων, δισχιλίων δ' αἰχμαλώτων γεγονότων, τροπαίου δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἑστηκότος, τῆς δ' Ελλάδος ἁπάσης δουλευούσης, καὶ τούτων ἁπάντων γεγενημένων σοῦ ἡγουμένου καὶ στρατηγοῦντος, τολμᾶς ζῆν, καὶ τὸ τῆς ἡλίου φῶς ὁρᾶν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ὑπόμνη-

Belli praetor fuiſti, o Lyſicles, et quanquam ciuium CIↃ occubuerint, bis mille captiuitatem ſubierint, tropaeum ad vrbis huius ignominiam ſit excitatum, vniuerſae Graeciae iugum ſeruitutis iniectum: et haec tandem Te duce, Te ſummo belli Imperatore, acciderint; viuere tamen audes, ſolisque iubar intueri ſuſti-

z. Παρὰ δὲ τοῖς Αθηναίοις οἱ μὲν ἀγαθώτατοι τῶν στρατηγῶν, ἐτετελευτήκεισαν, Ιφικράτης, καὶ Χαβρίας, ἔτι δὲ Τιμόθεος· τῶν δ' ὑπολελειμμένων Χάρης στρατεύων ἄδην διέφερε τῶν τυχόντων ἰδιωτῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατηγεῖν ἐνέργειαν καὶ βουλήν. Diod. Sic. l. XVI.

μα γεγονὼς αἰσχύνης καὶ ὀ- ri ſuſtines, et in forum pro-
νείδους τῇ πατρίδι; dire non erubeſcis, patriae
tuae dedecoris pudendi et
opprobrii monumentum?

Pauciſſimis deinde annis interiectis, cum Alexandrum rerum potientem irritarunt Athenienſes, eorum maxime hortatu, qui cum Philippo patre aeternas inimicitias geſſere, ille expugnatis Thebis, magnoque terrore P. A. totique Graeciae iniecto, legatos Athenas miſit, qui dedi poſtularent quosdam Ciuis, quorum conſiliis et auctoritate hae res gerebantur, Lycurgum praecipue, et Demoſthenem. Tandem Demadis verſutia exoratus Alexander. *a.*

Olympias erat CXIII. aut eam circiter, cum Noſter ingraueſcente morbo et aetate iuſſit ſe in Curiam deferri, vt ibi rerum a ſe publice geſtarum rationem redderet, vt quaeſtionem, ſi opus eſſet, coram Populo ſubiret. Aduerſante nemine praeter Meneſaechmum quendam, quem olim nactus erat obtrectatorem, criminationes eius facile diluit, domumque rurſus delatus animam exſpirauit. Eum exitum habuit Lycurgus, eamque mortis condicionem vel optimis quibusque inuidendam. Videbatur enim ex domo ſua vel ciuitate migraſſe, atque in aliam unanimi ciuium plauſu, et ſolenni virtutis commendatione publice produci. Neque hoc ſolum de ſe voluit fieri tum, cum exceſſurus erat, ſed per totum vitae curriculum monumenta rerum a ſe adminiſtratarum, tabulas quaeſtionis quotidianae, deſcribi et in loco publico exponi curauit.

Elatus erat publica pompa, tota ciuitate, vt mos erat Athenis in funere optimorum virorum, lecticulam comitante. Sepultus etiam honorifice, in Academia *b.*,

a. Plutarch. in Phocione.
b. Pauſan. Attic. c. 28.

qui locus vrbis eorum monumenta continebat, qui patriam aut consiliis rexerunt, aut ornarunt artibus, aut defenderunt virtute. Et post paucos annos in Ceramico, inter imagines illustrissimorum virorum, statua ei ex aere facta, consilio publico, ponebatur *c.*: Cui mox eadem fere aetas atque idem populi studium adiunxit quoque Demosthenem.

Eo sublato, recruduerunt Menesaechmi, aduersarii eius, inimicitiae, et Lycurgi liberos vexare coeperunt. Eo tempore exsilium egit Demosthenes. Nihilo tamen secius, suum licet reditum impensissime cuperet, atque ad eam rem conficiendam omni gratia opus erat, se suamque causam posthabuit amicitiae, populumque literis *d.*, quae etiamnum exstare dicuntur, admonuit officii: Eos iniuste agere, si beneficiorum, quibus a Lycurgo re ipsa ornarentur, tam cito obliuisci possent, rerum autem, quas male gessisse insimularetur, neque tamen gessit, earum poenas a liberis tam auide reposcerent: Proinde, hortatur, vt de bene meritis ciuibus, et de se etiam recte consulerent, Reique pub. salutariter administrandae initium sumerent a Lycurgi liberis ex omni metu et periculo eximendis. Placuit consilium; atque etiam deinde Olymp. CXVIII. 2. rogante Stratocle, cuius opera et consiliis in Rep. saepissime fuerat vsus, latum est illustre plebiscitum, quo honores summi Lycurgo et posteris, auctoritate publica, decernuntur. Id vbi verbis legitimis proposuero, et nonnulla identidem, vbi opus erat, adnotauero, mihi videor omnia fere, quae de homine a veteribus dicta sunt, fideliter in vnum collegisse.

Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης ἀπεγράψατο αὐτῷ — Lycophro Lycurgi F. Butades retulit de Cibo sibi in

c. Id. ibid. c. 7.
d. Demosth. Epist. III. Vid. Aeschin. Epist. XII.

εἶναι σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ κατὰ τὴν δοθεῖσαν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ ἐπὶ Ἀναξικράτους Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἐν τῇ Πρυτανείᾳ.

bi in Prytaneo dando secundum donum, quo populus ornauit Lycurgum Butadem Anaxicrate Archonte in Prytaneo Antiochidis tribus.

Στρατοκλης Εὐθυδήμου Διομειευς εἶπε.

Stratocles Euthydemi F. Butades pronunciauit.

Ἐπειδὴ Λυκοργος Λυκοφρονος Βουτάδης παραλαβων παρα των ἑαυτου προγονων οἰκειαν εκ παλαιϐ την προς τον δημον ευνοιαν καὶ οι προγονοι οι Λυκουργου Διομηδης τε καὶ Λυκουργος καὶ ζωντες ετιμωντο υπο του δημου καὶ τετελευτηκασιν αυ[τ]οις δι ανδραγαθιαν εδωκεν ο δημος δημοσιας ταφας εν κεραμειϰῳ καὶ Λυκουργος αυτος πολιτευομενος νομους τε πολλους καὶ καλους εθηκε[ν] πατριδι καὶ γενομενος της κοινης προσοδου ταμιας τη πολει επιτρεπει πεν[τ]αετηριδας καὶ διανειμας εκ της κοινης προσοδϐ μυρια καὶ οκτακισχιλια καὶ ενακοσια ταλαντα πολλα δε των ιδιωτων δια πιϛεως λαβων καὶ προδανεισας καὶ εις τους της πολεως καιρους καὶ του δημου τα παντα εξακοσια καὶ πεντηκοντα ταλαντα δοξας δε απαντα ταυτα δικαιως διωκη-

Cum Lycurgus Lycophronis F. Butades a maioribus ſuis propagatam ſuſcepit erga populum beneuolentiam, eiusque maiores, Diomedes et Lycurgus, cum viui in honore apud populum fuerunt, tum mortuis ob virtutem populus publicam in Ceramico ſepulturam conceſſit, et Lycurgus ipſe Remp. gerens multas bonaſque patriae leges tulit, et publicorum redituum quaeſtor factus non vnum quinquennium eos procurauit, diſtributiſque e communibus reditibus CCIↃↃ. IↃↃ. CIↃ. CIↃ. CIↃ. IↃ. CCCC. talentis, multam etiam priuatorum pecuniam fide mutuoque accepit opportuno vrbis et ciuium tempore in vniuerſum IↃCL talenta omnia creditus eſt iuſte diſpenſaſſe, ideoque aliquoties coronatus eſt a ciuitate:

κεναι πολλακις εξεφανωθη υπο της πολεως ετι δε αιρεθεις υπο του δημου χρηματα πολλα συνηγαγεν εις την ακροπολιν και παρασκευασας τη θεω κοσμον νικας τε ολοχρυσους πομπεια τε χρυσα και αργυρεα και κοσμον χρυσουν εις εκατον καννηφορους χειροτονηθεις δε επι της του πολεμου παρασκευης οπλα μεν πολλα και βελων μυριαδας πενε ανηνεγκεν εις την ακροπολιν τετρακοσιους τριηρεις πλωιμους κατεσκευασε ας μεν επισκευασας ας δε εξ αρχης ναυπηγησαμενος προς δε τουτοις ημιεργα παραλαβων ες τε νεωσοικους και την σκευοθηκην και το θεατρον το διονυσιακον εξειργασατο και επετελεσε τοτε σταδιον το παναθηναικον και το γυμνασιον και το λυκειον κατεσκευασεν και αλλαις πολλαις καλασκευαις εκοσμησε την πολιν Αλεξανδρω τε βασιλεως απασαν μεν την Ασιαν κατεστραμμενου κοινη δε παση τοις ελλησιν επιταττειν αξιουντος εξαιτησας Λυκουργον ως εναντια πραττοντος ουτω ουκ εξεδωκεν ο δημος παρ Αλεξανδρου φοβον και δωρεας ευθυνας πολλακις των

uitate: Praeterea delectus a populo multum pecuniae in arcem conduxit, Deæque apparauit ornatum, victoriasex solido auro, pomparum vasa aurea et argentea mundumque aureum ad Canephoros: Praefectus etiam bellico apparatui arma multa et iaculorum L. millia in arcem retulit, cccc triremis ad nauigandum instruxit, aliis adornatis, aliis de integro fabricatis: Porro cum imperfecta inueniset naualia armamentarium ac Liberi patris theatrum, absoluit ea, nec non stadium perfecit Panathenaicum, gymnasium, Lyceum, multisque aliis structuris vrbem exornauit: Cum vero AlexanderRex, totaAsia subacta, imperium in omnis Graecos sibi sumensLycurgum sibi dedi iuberet, vt qui contra ipsum egisset, populus non dedidit eum metu Alexandri: Saepe numero etiam rationem reip. gestae reddens in libera ciuitate, et in qua summa rerum penes populum esset, nunquam vllius fraudis aut corruptelae compertus

πεπολίευμενων εν ελευθερᾳ και δημοκρατουμενη τη πολει διετελεσεν ανεξελεγκτος και αδωροδοκητος τον απαντα χρονον οπως αν ειδωσι παντες διοτι τους προαιρουμενους υπερ της δημοκρατιας και της ελευθεριας δικαιως πολιτευεσθαι και ζωντας μεν περι πλειστου ποιειται και τελευτησασι δε αποδιδωσι χαριτας αειμνηστους αγαθη τυχη δεδοχθαι τω δημω επαινεσαι μεν Λυκουργον Λυκοφρονος Βεταδην αρετης ενεκα και δικαιοσυνης και στησαι αυτου τον δημον χαλκην εικονα εν αγορᾳ πλην ειπου ο νομος απαγορευει μη ιστασθαι δε στιτησιν εν Πρυτανειω των εγγονων αει των Λυκουργου τω πρεσβυτατω εις απαντα τον χρονον αναθεινα δ αυτους και ειναι κυρια παντα τα ψηφισματα τον γραμματεα του δημου εν στηλαις λιθιναις και στησαι εν ακροπολει πλησιον των αναθηματων εις δε την αναγραφην των στηλων δουναι τον ταμιαν του δημου πεντηκοντα δραχμας εκ των εις τα ψηφισματα αναλισκομενων τω δημω.

pertus est: Ergo vt omnibus constaret, eos, qui pro principatu populi et libertate iuste volunt remp. gerere, cum viuos maximi fieri, tum mortuis honores haberi ad omnem memoriam duraturos: Quod felix fautumque sit sciuit populus laudandum esse Lycurgum Lycophronis F. Butadem virtutis ac iustitiae causa, eique a populo statuendam aeream imaginem in foro, nisi sicubi lex eam stare vetat, dandumque in Prytaneo cibum ad omnem posteritatem quouis tempore ei, qui ipsius de progenie natus sit maximus: omnia eius decreta rata habenda, et a scriba ciuitatis insculpta in lapideas columnas debere dedicari in arce ac poni prope donaria, ad columnarum scriptionem quaestorem populi debere pendere L. drachmas ex ea pecunia, quam populus in decreta impendit.

NOTAE

NOTAE AD DECRETVM DE REMVNERANDA LYCVRGI VIRTVTE.

MONVMENTVM hoc reperitur ad finem libelli Plutarchi de X Oratorum vitis. Qua sit auctoritate, ego plane nescio, neque in re tam dubia mihi diiudicandi partis arrogo. Si verae sint relliquiae et fide dignae, Auctoris nostri vitam et merita in Remp. optime illustrabunt.

Λυκόφρων Λυκόργε Βυτάδης] Lycophro Lycurgi filius natu maximus (erant autem praeterea Abro et Lycurgus) honores postulat sibi concedi, quos P. A. natu maximo ex posteris Lycurgi perpetuo haberi decreuit, et ad ius suum consequendum rogationem ipsam, quae hic adducitur, disertissimis verbis allegat. Interea tamen, quid *Βυτάδης*? Demusne ille et ex Populis Atticis vnus? An, cum dicit Plutarchus in vita Auctoris, *τῶν δήμων Βυτάδης, γένες δὲ τῶν Ετεοβυταδῶν*, idcirco existimare fas sit, eam fuisse pago Butadem, genere autem Eteobutadem? Id profecto ambigo, vel potius constanter pernego, fuisse *δῆμον*, vnde populares *Βυτάδαι* dicerentur. Silent profecto in ea re Inscriptiones Veterum, quae, si non solae, attamen optimae eius causae testes esse possunt. Contigisse aliquoties arbitror, et ab Antiquorum etiam nonnullis admissum video, vt Familiae siue Stirpes sacrae, *γένη* ista *ἱερατικὰ*, quibus adeo erat referta Attica, pro Demo, i. e. Pago, Populo vel Curia imperite recenserentur. Et in ea causa *Βυτάδας*, siue, quod perinde est, *Ετεοβυτάδας* habeo. Dum Remp. Athenienſium percenseo, et de eius moribus, legibus et institutis Commentarium

rium mecum paro, video multas gentis, ſacrorum peculiarium antiſtites, quarum nonnullae ignorantur penitus, nonnullae incurioſius in Pagos detruduntur. Leguntur autem inter alias Κυνίδαι, Εὐνεῖδαι, Εὐμολπίδαι, Κήρυκες, Βρυτιάδαι, Γέραιραι, Κροκωνίδαι, Χιμαρίδαι, Κοιρωνίδαι, Φιλιεῖς, Σαβοὶ, Ταυρινθίδες, Δαιδαλίδαι, Σημαχίδαι, Εὐδάνεμοι, Φαλαρεῖς, Φοίνικες, Ομηρίδαι, Λυκομήδαι, Ησυχίδαι, Παλλαντίδαι, Αλκμαιωνίδαι, Χοννίδαι, Φυταλίδαι, Πραξιεργίδαι, Χαρίδαι, Ετεοβουτάδαι. De quibus omnibus loquitur Aeſchines c. Cteſiph. non longe ab initio: Τὰς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος — οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας, καὶ τὰς ἄλλας ἅπαντας. Item, Aelian. apud Suid. v. Εὐμολπίδαι. Παρ' ἐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν, καὶ Κηρύκων, καὶ τῶν ἄλλων γενῶν, ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Porphyr. de Abſtinentia l. 2. §. 30. Αεὶ τοῖς Διοσπολίοις Αθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οἱ εἰρημένοι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιῆσαι τὴν τῆ βοὸς θυσίαν. Θέντες γὰρ et quae ſequuntur — καὶ γένη τῶν ταῦτα δρώντων ἐξίνυν. Inſcriptio vetus:

Δημητρι. Και. Κορη
η. ιερα. γερουσια. Μ. Αυ
ρηλιον. λιθοφορον. προ
εδρεκτον Πιζοκρα
τους. Κεφαληθεν. πρεσ
βευσαντα. προικα. τιμη
θεντα δε. υπο. θεου.
Κομμοδου. τη. Ρωμα
ιων. πολιτειαι αρξαν
τα. του. κηρυκων. γε
νους. αρξαντα. της. ιε
ρας. γερουσιας. ευσεβε
ιας. ενεκα.
Αττικος. Ευδοξου. Σφη
τιος. εποιησε.

In his

In his Gens erat illustrissima Ετεοβουτάδαι. Ετεοβουτάδαι, γένος Αθήνησι πάνυ λαμπρόν. Hesych. Id quod Suidas habet πολὺ καὶ λαμπρόν. Quod itidem verum esse potest. Ἐξ Ετεοβουταδῶν ἕλκει τὸ γένος] Επὶ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτα, ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσαντο Αθήνησι. Apostol. VIII. 62. Quali genere sacrorum Gens ea distingueretur, haud facile erit post tot saeculorum interualla luculente definire. Constat tamen ex ea perpetuo fuisse desumptam, quae Mineruae Poliadi sacra faceret, cuiusmodi memoratur a Plutarcho περὶ δυσωπίας p. 323. Edit. Basil. Lysimache quaedam Αθήνησι, ἡ τῆς Πολιάδος ἱέρεια. Ait enim Aeschines Orat. π. παραπρεσβ. §. 46. Edit. Brooke. patrem suum fuisse ex φρατριᾶς τὸ γένος, ἧς τῶν αὐτῶν βωμῶν Ετεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς Αθηνᾶς της Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. Et similiter Niceph. Gregor. in Scholiis ad Synes. Orat. de Insomniis, Ετεοβουτάδαι, γένος τι ἀρχαῖον ἐπίσημον ἐν Αθήναις, καὶ περιφανὲς, ἀφ' ἧς αὐτῆς Αθηνᾶς ἐξελέγοντο ἱέρειαι. Constat enim, si qua fides habenda sit Scholiastae Aristophanis ad Eccles. verf. 18. quod in Sciropho-riis, quod Festum erat Athenis solenne, τὸ Σκίρον, Vmbella, unde ea Religio cognominaretur, circumferri deberet vel ab Erechthei sacerdote, vel ab aliquo ex sacra familia Butadarum. Promiscue enim dicuntur Butadae et Eteobutadae. Porro autem, insigne quoque fuisse huius familiae ministerium in Neptuni sacris liquebit ex iis, quae a Plutarcho de Lycurgi genere dicuntur: Εστιν αὐτὴ ἡ καταγωγὴ τῶ γένους, τῶν ἱερασαμένων τῶ Ποσειδῶνος, ἐν πίνακι τελείῳ — τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Αβρων, ὁ παῖς αὐτῶ (Lycurgi), λαχὼν ἐκ τῶ γένους τὴν ἱερωσύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο πεποίηται ὁ Αβρων προσδιδοὺς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. Similiter inter Lycurgi posteros ibidem memorantur Medeus quidam, ὃς τὴν ἱερωσύνην

Ποσειδῶνος

Ποσειδῶνος Ερεχθέως ἔιχε, καὶ Φιλίππη, ἥτις ἱερά-σατο τῆς Αθηνᾶς. Butes enim, vnde haec familia et appellatur et deducitur, et Erechtheus Pandionis erant filii. Quo mortuo Erechtheus a patre accepto imperio regnat: Butae sacerdotium Mineruae et Neptuni sortito obtigit, vt scribit Apollodorus l. 3. Cui simile factum in re Romana contigisse legimus apud Dionys. Halic. L. I. §. LXXI. cum de imperio Siluius, et Iulus ex fratre nepos inter se disceptarent; adeo vt ex eo tempore in Iulia gente perpetuum sacerdotium mansisse crederetur.

Ἐπὶ Αναξικράτες ἄρχοντος] Anaxicrates quidam, vt ex Fastis Atticis docemur, Praetor erat Athenis Olymp. CXVIII. 2. Iterumque eiusdem nominis Praetor eos signabat Olymp. CXXV. 2. In priori Praetura latam hanc rogationem intelligo, circiter XX. annos ab excessu Lycurgi.

Διομήδης] Inter maiores Lycurgi memorantur a Plutarcho in vita Lycomedes et Lycurgus, ἐς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ.

Νόμες τε πολλὲς] Recensentur a Plutarcho. Quarum prima

I.

Τες κωμῳδες ἀγωνα τοις χυτροις επιτελειν
Εφαμιλλον εν τῳ θεατρῳ καὶ τον νικησαντα
Εις αὐυ καταλεγεσθαι.

II.

Χαλκας εικονας ἀναθεινα των ποιητων
Αισχυλε Σοφοκλεες Ευριπιδε καὶ τας
Τραγῳδιας αὐτων εν κοινῳ γραψαμενους
Φυλαττειν καὶ τον της πολεως γραμματεα
Παραναγινωσκειν.

III.

Μηδενι εξειναι Αθηναιων μηδε των
Οικȣντων Αθηνῃσιν ελευθερον σωμα
Πριασθαι επι δȣλειᾳ εκ των αλισκο-
Μενων ανευ της τȣ προτερȣ δεσποτȣ
Γνωμης.

IV.

Τȣ Ποσειδωνος αγωνα ποιειν εν Πει-
Ραιει κυκλιων χορων ȣκ ελαττον
Τριων διδοσθαι μεν τοις νικωσιν ȣκ
Ελαττον δεκα μνας τοις δε δευτεροις
Οκτω εξ δε τοις τριτοις κριθεισιν.

V.

Επι ζευγȣς μη απιεναι γυναικα
Ελευσιναδε ει δε τις φωραθειη
Αποτινειν δραχμας εξακισχιλιας.

Επιτρέπει πενταετηρίδας.] Corrige ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας, vt clare legitur in vita. Diodorus tamen Siculus in hac ipsa re, Δώδεκα ἔτη τὰς προσόδȣς τῆς πόλεως διοικήσας. Quod pariter verum esse potest. Cum non necesse sit, si ea recte se habeant, quae dixi ad Marmor Sanduicense p. 15. vt Pentaeteris exactum quinquennium complectatur.

Μύρια καὶ ὀκτακισχίλια.] Variatum est in argenti ratione. Vide quae habet Plutarchus in vita. Dicitur Lycurgus in fisco publico procurando Periclem superasse talentis sexies mille et quingentis. Λυκȣ́ργῳ ἐπο-

ρίσθη

ρίσθη τάλαντα εἰς τὸ δημόσιον πεντακοσίοις πλείονα καὶ ἑξακισχιλίοις, ἢ ὅσα Περικλῆς ὁ Ξανθίππε συνήγαγε. Pausan. Attic. c. 29.

Ἑξακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα.] In vita Lycurgi opes priuatorum hominum administrasse dicitur solummodo ad CC. L. talenta.

Νίκας ὁλοχρύσας.] Icunculae erant, Victoriae alatae, quas dea in manibus gestare solebat. Καὶ ἡ Αθηνᾶ ἡ Φειδίε, ἅπαξ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα, καὶ τὴν Νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξαμένη, ἔσηκεν ἕως ὅλῳ τῷ αἰῶνι. Arrian. ad Epictet. II. 8. Vide, quae ad locum adnotauit amicissimus et eruditissimus Vptonus.

Εἰς ἑκατὸν κανηφόρας.] Explicat haec Pausanias, κατεσκεύασε πομπεῖα τῇ θεῷ, καὶ νίκας χρυσᾶς, καὶ παρθένοις κόσμον ἑκατόν. Virgines erant, quae in Mineruae pompis cistas ferebant.

Οπλα] Pausan. l. c. ὅπλα, καὶ βέλη, καὶ τετρακοσίας ναυμαχεῖσιν εἶναι τριήρεις.

Νεωσοίκας καὶ τὴν σκευοθήκην.] Iterum Pausanias, οἰκοδομήματα δὲ ἐπετέλεσε μὲν τὸ θέατρον, ἑτέρων ὑπαρξαμένων· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆ πολιτείας, ἃ ᾠκοδόμησεν, ἐν Πειραιεῖ νεώς εἰσιν οἶκοι, καὶ τὸ πρὸς τῷ Λυκίῳ καλεμένῳ γυμνάσιον. Monstrant hodie Athenis non procul a fano Mineruae turrim quandam, siue locum munitum, quem Lycurgi armamentarium, l'Arsenal de Lycurgue, cognominant. Vide Spon. Wheler.

Εξαιτήσας.] Lege ἐξαιτήσαντες.

Περὶ πλεῖον.] Atticus Scriptor daret περὶ πλείσε. Quod hic reponendum. Est enim Librarii hallucinatio.

Atque haec de Lycurgi vita a me dicta sunto. Genus porro Orationis, et characterem dicendi lector

meus ex iis, quae hodie exſtant, optime intelliget. Dicitur ab extemporali vſu omnino abhorruiſſe, et, Periclis ad inſtar, numquam cum populo niſi meditatus egiſſe. Iſtius autem ſtudii et meditationis praeclariſſima leguntur monumenta apud Vitae Scriptores *e*. Formam dicendi ita exprimit

DIONYSIVS HALICARNASSENSIS.

Ο δὲ Λυκῆργος ἔϛι διαπαντὸς αὐξητικὸς, καὶ διηρημένος (διηρμένος), καὶ σεμνὸς, καὶ ὅλος κατηγορικὸς, καὶ φιλαλήθης, καὶ παῤῥησιαϛικὸς, ὁ μὴν ἀϛεῖος, οὐδὲ ἡδὺς, ἀλλ' ἀναγκαῖος· τότε χρὴ ζηλῶν μάλιϛα τὰς δεινώϛεις.

HERMOGENES.

Ο τοίνυν Λυκῆργος πολιτικὸς μέν ἐϛιν, εἴπερ τις ἕτερος, πλὴν ἴσως τὸ κατὰ τὴν ὠφέλειαν ἦθος ἕνεκα. πολὺ δὲ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν ἔχει χωρὶς ἐπιμελείας. ἦ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς ἦν πως τῷ Δεινάρχῳ. τῇ δὲ λέξει καὶ πολὺ τραχύτερός ἐϛιν, ὅθεν φημὶ καὶ τοῦτον τὴν φαινομένην, ὁ μὲν ὄϛαν ὡς ὄντως, δεινότητα ἔχειν. τροπικώτεροι γάρ εἰϛιν οἱ λόγοι μᾶλλον αὐτῷ καὶ καταδρομὴν ἔχοντες ἔϛιν οὗ κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένων πραγμάτων. χρῆται δὲ πολλαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάϛεϛιν ἐπὶ μύθου, καὶ ἱϛορίας, καὶ ποιήματα φερόμενος. ἃ δὴ τῆς φαινομένης ἐϛὶ καὶ αὐτὰ δεινότητος.

e. Εμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὠκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκώς. κλινιδίῳ δὲ αὐτῷ ὑποκειμένῳ, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥᾳδίως καὶ μελετῴη. Plutarch.

NOTAE

NOTAE

IN

ORATIONEM LYCVRGI

CONTRA

LEOCRATEM.

Orationum, quas scripsit Lycurgus, (scripsisse autem perhibetur XV) vna tantum hodie supereſt, quam legere incipis: reliquarum enim omne fere interiit praeter nomina et desiderium. Eam vtique, quae et causae in se habet tractationem grauissimam, est enim tota ciuilis, quae et orationis flumine et vi verborum animos nostrum omnium, qui antiquae et verae Eloquentiae imagine excitamur, semper percelluit, non indignam esse iudicaui, quam Demosthenicarum omnium fere optimae comitem adiungerem. Veruntamen profecto ea laude cum floreat, et tanta gratia sit conscripta, quantam modo praedicaui, et Tu perinde proxime experiendo senties, non aliter tamen aut dissimili condicione hodie euulgasse mihi videor, quam Aldus Manutius, qui iampridem ex bibliothecarum solitudine eruit et typis descripsit primus. Licet enim mos semper fuerit, vt non sine inuidia desideraremus, quae diuturnitatis inclementia nobis eripuit, aliquando tamen accidit, vt non minus studiose negligeremus, quae reliquerit.

Eam fuiſſe huiusce Orationis fortunam, quis eſt, qui neſciat? Nemo ſane, praeter eos, qui huiusmodi orationem omnino exſtare neſciuerunt. Quorum quidem numerus non eſt contemnendus. Ille autem ne vltra modum excreſceret, curaui, vt neque Exemplarium paucitatem amplius cauſari poterint, neque, ſi fas ſit hoc etiam adiicere, eorum mendoſam, vt olim, et neglectam condicionem.

Lecturus itaque orationem, fere vltra ſortem huiusmodi literarum, quae tamen diu grauiſſima fuit, obrutam et ſepultam, prius eius hiſtoriolam (cuiusmodi cum in Demoſthenis Orationibus recenſendis pertexere, ſingulisque praefigere ſoleam, video id non ingratum meo lectori acciditſe) paucis a me accipe. Laudatur aliquoties ea ipſa oratio, qua hodie vtimur, in Lexicis Rhetoricis, imprimis in illo Harpocrationis, v. Αὐτόλυκος, Εὐρυμέδων, Ἱππαρχος, Κατάγειν τὰ πλοῖα et Τυρταῖος. Et, contra quam reliquorum Rhetorum monumentis vſu venire ſolet, ita ab eodem laudatur, qui tamen iudex moroſior fuiſſe videtur, vna cum ceteris Auctoris noſtri Orationibus XIV, vt nullam ei vel leuiſſimam νοθεύσεως ſuſpicionem inureret. Conſtare enim poſſe arbitror ex iis, quae leguntur in Photio, Cod. CC. LX. VIII. et Suida in voce Λυκέργος, fuiſſe olim et alias porro Orationes, quae huic Scriptori, verum mala fide, adſcriberentur; accedente autem priſcorum hominum Criſi, quae ambiguorum opuſculorum ſortem dirimere ſolebat, iampridem interciditſe vel ipſam memoriam earum omnium, ἐχ εὑρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων, ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν (vt loquitur idem Photius Cod. CC. LX. II. in cauſa non diſſimili) his tamen XV exceptis. illae enim ſolae, propter γνησιότητα, aetatem diuturni-

diuturniorem, nam in Vett. monumentis saepissime adducuntur, idcirco tulere. Verba autem Suidae sunt, λόγοι δὲ αὐτῷ εἰσιν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι, sc. eae, quae ibi sequuntur. Legebatur porro non minus studiose a Rhetoribus, siue iis, qui artem dicendi literis tradebant; neque ad aliam fortasse adludit Orationem Hermogenes in Iudicio, quod de Scriptore nostro tulit, Tom. II. de formis orationum, versus finem: χρῆται δὲ (Lycurgus) πολλαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν ἐπὶ μύθοις, καὶ ἱστορίας, καὶ ποιήματα φερόμενος. Vide praecipue paragraphos huius Edit. 20. 23. 24. 26. 28. Citatur deinde disertissime a Strabone l. 13. p. m. 601. (Vid. Lycurg. p. 196.) ab Athenaeo l. 13. p. m. 290. (Lycurg. p. 168.) ab Eustathio p. 350. Edit. Bas. (Lycurg. p. 196.) a scholiaste Aristophanis in Pluto 182. (Lycurg. pag. 212.) aliisque quam plurimis.

Sub ipsis literis renascentibus A. sc. M. D. XIII. Graece excudit Aldus Fol. vna cum iis, quae supersunt, Lysiae, Aeschinis etc. Graece iterum Philippus Melanchtho cum praefatione, Witteb. M. D. XL. V. 8. iterumque Lipsi. M. D. LX. VIII. 8. Latine autem Francof. M. D. XL. VIII. 8. ex officina Petri Brubachi. Eodem tempore, quo Melanchtho operam Lycurgo impendit, impendebat etiam literarum studio coniunctissimus Ioach. Camerarius Pabepergensis, qui et Latinitate donauit, notisque insuper illustrauit. Cuius tamen, neque Interpretatio, neque Animaduersiones, in hunc vsque diem, quod sciam, prodiere. Versio, quam his Graecis adiunxi, auctorem habet Ioannem Lonicerum, Offeranum, vtrique, tam Melanchthoni, quam Camerario, amicissimum, qui Marpurgi Cattorum literas Graecas per multos annos docuit, et quamplurimos

rimos auctores Latine expoſuit, Lycurgum nempe inter alios, et Demoſthenem de Pace, quae Orationes ab illo verſae prodierunt Baſil. M. D. XL. VIII. 8. Graece denique publicauit, inter Oratores, quos ab Aldo expreſſit, Henricus Stephanus Pariſiis M. D. LXX. V. Fol. adiectis margini coniecturis, iis vero pauciſſimis. Poſtremo cum Loniceri interpretatione edidit Hanoviae M. DC. XIX. 8. typis Wechelianis, adiunctis Dinarcho, Lesbonacte, Herode et Demade Ianus Gruterus, Vir de optimis literis optime meritus.

Cauſa autem, quam perorauit noſter, erat ea, quam proxime ſum expoſiturus. Profligatis ad Chaeroneam a Philippo Athenienſibus, adlatoque ad vrbem fatali illo nuncio, ibi in ſumma ciuium trepidatione tulit Populus plebiſcitum, rogante Hyperide, quod verbis fere legitimis laudat Lycurgus §. 6. huius Editionis.

Παιδας και γυναικας εκ των αγρων
Εις τα τειχη κατακομιζειν τους δε
Στρατηγους τατταειν εις τας φυλακας
Των Αθηναιων και των αλλων των
Οικουντων Αθηνησι καθ ο τι αν αυτοις
Δοκη.

Eidem plebiſcito adiungas quoque et illa, quae leguntur §. 11.

Την βουλην τους πεντακοσιους καταβαινειν
Εις Πειραια χρηματισουσαν περι φυλακης
Του Πειραιως και πραττειν διεσκευασμενην
Ο τι αν δοκη τω δημω συμφερον ειναι.

et ſi-

et similiter §. eodem

Τϐς μεν δϐλϐς ελευθερϐς (ειναι) τϐς
Δε ξενϐς Αθηναιϐς τϐς δ ατιμϐς εντιμϐς.

Nam in vna rogatione complectitur Plutarchus in Hyperide, si Auctor sit fide dignus, γραψαι μετα Χαιρωνειαν τϐς μετοικϐς πολιτας ποιησασθαι τϐς δε δουλϐς ελευθερϐς ιερα δε και παιδας και γυναικας εις τον Πειραια αποθεσθαι. Licet profecto aliquid istiusmodi differte se ipsum tulisse profiteatur Demosthenes de Corona §. 74. Edit. Oxon. Μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ὁ δῆμος — περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει· καὶ πανδ', ὅσα τῆς Φυλακῆς ἕνεκα ἐπράττετο, ἡ διάταξις τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τείχη χρήματα διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίνετο. Erat interea ex Athenienſibus Leocrates quidam, qui metu tantae calamitatis perterritus, adeo non patriae periclitanti ſuppetias tulerit, vt rebus ſuis conuaſatis ſe ipſum vna ſubduceret. Et primo quidem ille Rhodum appellebat, deinde laribus in vrbe Megara conſtitutis octauo demum anno, omni ſopito periculo, domum reuertitur. Viſa eſt ea cauſa digniſſima, vbi Eloquentiae neruos intenderet Lycurgus patriae amantiſſimus, hominique diem dicit. Cuius iudicii euentum nobis conſeruauit Aeſch. c. Cteſiph. §. 93. Ετερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτὲ εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μιᾷ μόνον μετέπεσεν, ὑπώρις' ἂν ἦ ἀπέθανεν. Et, ne dubitari poſſis, diſcimus ab eius Scholiaſte inedito, hunc fuiſſe Leocratem, quem accuſauit Lycurgus.

In eadem cauſa, diſſimili licet fortuna, videtur fuiſſe Autolycus quidam. Cuius accuſationis memoriam conſeruauit Harpocratio, aliique. Quibus adde antiquam Hypotheſin huius Orationis. Et Autolycus quidem, vt diſcimus infra §. 13. capite plectitur, licet vrbem non quidem ipſe deſeruiſſet, liberis ſolummodo et vxore, quorum opera in obſidione fuiſſet inutilior, extra Atticam in tuto collocatis.

Erat itidem tertius, qui eodem crimine teneretur, Lycurgo accuſante, nomine Ariſtogito. Quod priusquam lectori meo probare poſſim, emendanda ſunt Veterum ſcripta. Plutarchus in Lycurgi vita, Εὐθύνας (i. e. Lycurgus) Ἀριστογείτονα, καὶ Κλεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δειλείας. Qui criminis ſocietate Autolyco coniungebatur, erat Leocrates noſter, non Cleocrates. Porro autem δειλείας γραφὴν in Attico foro intentatam eſſe vnquam nemo dixerit, nemo eſt omnium, qui tradiderit: neque ſi tradiderint maxime, tractata eſt ea de his hominibus quaeſtio. Reſcribe itaque Εὐθύνας Ἀριστογείτονα, καὶ Λεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. Nam, vt laudem Aeſchinem c. Cteſiph. εἰσὶ καὶ δειλίας γραφαί. καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἴ εἰσι φύτεως γραφαί. εἰσί. τίνος ἕνεκα; ἵνα ἕκαστος ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος, μᾶλλον ἢ τὰς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ.

Quod reſtat, acta eſt octauo circiter anno poſt res Chaeroneae infeliciter geſtas, Olymp. ſc. CXII. 3. vt liquet ex §. XI. fin. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δεινὰ ψήφισμα ποιεῖ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ὥστε μήτε τινὰ ἔξω γενέσθαι τῆς πόλεως, μήτε μὴν ἐκθέσθαι παῖδας καὶ γυναῖκας· Λεωκράτης ἔν τις ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφικόμενος ἐν Ῥόδῳ, καὶ πάλιν ἐν Μεγάροις, ἦλθεν ἐν Ἀθήναις· καὶ παῤῥησιαζομένῳ αὐτῷ, κατηγορίαν ποιεῖται ὁ Λυκοῦργος αὐτῷ ὡς προδότου. Ἡ δὲ φάσις, ὅρος ἀντονομάζων. ὁμολογεῖ γὰρ καὶ Λεωκράτης ἀπολιπεῖν, ἐ μέντοι προδιδόναι. ἄλλοι σοχασμὸν ἀπὸ γνώμης, ὡς τῷ μὲν ἐξελθεῖν ὁμολογεμένου, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς προαιρέσεως, ποίᾳ γνώμῃ ἐξῆλθεν, εἴτ' ἐπὶ προδοσίᾳ, εἴτ' ἐπὶ ἐμπορίᾳ. ἔοικε δὲ ἡ τῷ λόγου ὑπόθεσις τῇ κατὰ Αὐτολύκου.

39. Δίκαιον [1], ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ εὐσεβῆ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν [2] καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τὴν ἀρχὴν τῆς κατηγορίας Λεωκράτες τῷ κρινομένῳ ποιήσομαι. εὔχομαι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, καὶ

1. *δίκαιον*] in primo ſtatim huius orationis vocabulo impingo. Poteſt vtique *δίκαιος* pro adiectiuo duarum terminationum haberi. Sed in vſu magis eſt, vt ſit trium. quare malim *δικαίαν*. redit enim ad *ἀρχὴν*. v. 149, 11. et 17.

2. *ἡμῶν*] Corrige *ὑμῶν* omnino. Nihil verius. Vid. pag. proximam l. 2. et paragraphum exeuntem. *δίκαιον ὑπὲρ ὑμῶν* (i. e. Iudicibus) vt *εὐσεβῆ ὑπὲρ τῶν θεῶν*. TAYLOR.

καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν 42.
ἱδρυμένοις, εἰ μὲν εἰσήγγελκα Λεωκράτη δικαίως,
καὶ κρίνω προδόντα αὐτὸν καὶ τὰς νεὼς καὶ τὰ ἕδη
καὶ τὰ τεμένη, καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας τὰς
ὑπὸ τῶν ὑμετέρων προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ 148. 1.
μὲν ἄξιον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ τῶν Λεωκράτους ἀδι-
κημάτων κατήγορον [3] ποιῆσαι, ὡς καὶ τῷ δήμῳ καὶ
τῇ πόλει συμφέρει· ὑμᾶς δὲ ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ
παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευ- 3.
ομένους, καὶ ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ τὸν προδότην
ἁπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους [4] δικαστάς, μὴ
παρέχοντας συγγνώμην [5] καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοι-
πὸν

3. κατήγορον] hic annotatum est in margine Steph., vitiose in Aldina legi κατηγόρων.

4. προδότην, ἁπάντων τούτων ἀπαραιτήτους] Sic vulgo interpungitur, praue. Correxi προδότην ἁπάντων τούτων, proditorem horum omnium, patrum puta, liberorum, vxorum, deorum, legum etc. ἀπαραιτήτους etc. quod cohaeret cum γενέσθαι — rogo deos, vt iubeant esse, (vel fieri) hodie, me quidem idoneum accusatorem — vos autem iudices inexorabiles.

5. μὴ παρέχοντας συγγνώμην] Atqui hoc illud est ipsissimum, quod statim dixerat, ἀπαραιτήτους δικαστάς. Ἀπαραιτήτους autem, vocem, vt videbatur, insolentiorem, vt nemo non intelligeret, adnotator aliquis curiosus haec vulgaria adsuit, quae ego primus tollenda esse censeo, et quidem iure optimo. TAYLOR.

Ego nil offendor ista super enarratione. Sed offendor dictionis nouitate, non παρέχειν συγγνώμην dicitur, sed ἔχειν. Num dedit Lycurgus μηδεμίαν ἔχοντας.

πὲν χρόνον γενέσθαι τοῖς τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦ-
6. τα παρανομοῦσιν. εἰ δὲ μήτε τὸν προδόντα τὴν πα-
τρίδα, μήτε τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν καὶ τὰ
ἱερὰ, εἰς τετονὶ τὸν ἀγῶνα καθίστημι, σωθῆναι αὐ-
τὸν ἐκ τοῦ κινδύνου, καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ὑφ' ὑμῶν
τῶν δικαστῶν. ἐβουλόμην δ' ἄν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ
9. ὠφέλιμόν ἐστι τῇ πόλει, εἶναι τοὺς κρίνοντας [6] ἐν
ταύτῃ

6. *τοὺς κρίνοντας*] Lonicerus, bonus homo, haec non recte cepit. Neque enim in hoc loco agitur de officio Iudicis, vti ille interpretatur, verum Accusatoris, de quo etiam Κρίνειν aeque solenniter dicitur. Ita noster hac ipsa oratione incipiente, Κρίνω προδόντα αὐτόν. Quem locum produxit magnus Budaeus ad hanc proprietatem vocis vindicandam, sed memoria nimium fretus pro Lycurgo laudauit Antiphontem, cuius profecto Orationes in Editt. antiquis eadem pagina desinunt, vbi incipit Lycurgi. Et eodem errore nõn vno duntaxat in loco teneri deprehendi H. Stephanum, Thes. Gr. Linguae. Notaui T. I. col. 976. T. III. col. 585. T. IV. col. 191. Verum in eo, quem volui, vsu vox ista saepe occurrit: Ita proxime, πρῶτον μὲν, ἡ τῶν νόμων τάξις· δεύτερον δ', ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος· τρίτον δὲ, ἡ τέτοις τὰδικήματα παραδοῦσα κρίσις. Hoc autem postremum de Accusatore dici, profitentur ea, quae mox subiunguntur: ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν, ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος μηνύειν — ὁ δὲ δικαστὴς κολάζειν. Ita exeunte fere oratione §. 35. περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων. Eadem locutione vsus est non semel Demosthenes: Α γὰρ ὡρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες — τότε δὲ ἡνίκα ἐκεῖνον ἔκρινες, ἐξῆν σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλε. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, ὡδένα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρι-

ταύτῃ[7] τὰς παρανομοῦντας, ἵνα καὶ φιλάνθρωπον αὐτὸ[8] παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπειλῆφθαι· νῦν δὲ περιέσηκεν εἰς τοῦτο, ὥστε τὸν ἰδίᾳ κινδυνεύοντα, καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀπεχθανόμενον, ἐ φιλόπολιν, ἀλλὰ φιλοπράγμονα, δοκεῖν εἶναι· ἐ δικαίως, ἐδὲ συμ- 12. φερόντως τῇ πόλει. τρία γάρ ἐστι τὰ μέγιστα, ἃ διαφυλάττει καὶ διασώζει δημοκρατίαν, καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν. πρῶτον μέν, ἡ τῶν νόμων τάξις[9]· δεύτερον δ', ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος· τρίτον δὲ, ἡ τούτοις τὰ δικήματα παραδοῦσα κρίσις. ὁ μὲν γὰρ 15. νόμος πέφυκε προλέγειν, ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος, μηνύειν τὰς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτι-

νες τὸν ἄνθρωπον, παρασχέσθαι. c. Aeſch. π. παραπρεσβ. §. 69. Edit. Brooke. Οἴδαμεν Μειδίαν τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους. c. Midiam. §. 20. Εἰ τὰς ἄλλας ῥᾳδίως κρίνων ἐμὲ μηδὲν ἔχεις, ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις. Ibid. §. 33. fin. Iterum, κρίνων ἄνθρωπον καὶ δοκοῦντα καὶ ὄντα βίαιον. §. 35. Ita Iulius Pollux, VIII. 7. Λέγεται δὲ ὁ κατήγορος, καὶ διώκων, ὁ κρίνων, ὁ κατηγορῶν κ. τ. λ. Minus ergo recte Interpres eiusdem Pollucis VIII. 6. Συνισαμένης δὲ δίκης, τὸ παρὰ τοῦ κρίνοντος ἔργον ἀπωμοσία καλεῖται. Oriente autem iudicio, Iudicantis opus deteſtatio nominatur. Debuit ſcripſiſſe, Accuſantis. TAYLOR.

7. ἐν ταύτῃ] malim ἐν αὐτῇ.

8. αὐτὸ] τὸ κρίνειν puta τὰς παρανομοῦντας, in iudicium adducere violatores legum.

9. τάξις] id eſt h. l. τοῦτο, ὅ, τιπερ τάττουσιν (ἐπιτάττουσιν, διατάττουσιν) οἱ νόμοι. conſtitutiones, praecepta, edicta legum. pro compoſito ἐπίταξις, vel διάταξις.

ἐπιτιμίοις καθεχθῶτας· ὁ δὲ δικαστὴς, κολάζειν τοὺς
ἐπ' ἀμφοτέρων [10] τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῷ. ὥστ'
18. ἔθ' ὁ νόμος, ἔθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος, ἄνευ τοῦ
παραδώσοντος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει. ἐγὼ
δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεωκράτην, φυγόντα μὲν
τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους, ἐγκαταλιπόντα
δὲ τοὺς αὑτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ πᾶσαν τὴν
21. ὑμετέραν δύναμιν, ἅπασι δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἔνο-
χον ὄντα, ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποιησάμην, οὔ-
τε δι' ἔχθραν οὐδεμίαν, οὔτε διὰ φιλονεικίαν οὐδ'
ἡντινοῦν, τοῦτον τὸν ἀγῶνα προελόμενος, ἀλλ' αἰσχρὸν
εἶναι νομίσας τοῦτον περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλ-
24. λοντα, καὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν μετέχοντα τῆς τε πα-
τρίδος [11] ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγενημένον. πο-
λίτου γάρ ἐσι δικαίᾳ, μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας εἰς
τὰς κοινὰς κρίσεις καθισάναι [12] τοὺς τὴν πόλιν μη-
δὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρα-
27. νομοῦντας ἰδίᾳ ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοι-
νὰ τῶν ἀδικημάτων, κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις
ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς. ἅπαντας μὲν οὖν
χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶναι τοὺς δημοσίους [13] ἀγῶ-
νας,

10. ἐπ' ἀμφοτέρων] Potius ἀπ' ἀμφοτέρων. TAYL. Ego malim ὑπ' ἀμφ.

11. τῆς τε πατρίδος] Immo τῆς γε πατρίδος. Multum vtique intereſt, hoc an illo modo legas. Lonicerus (caſu an conſilio?) mecum interpretatur. TAYL.

12. καθισάναι] Ita ex correctione H. Stephani pro vulgato καθεσάναι. TAYLOR.

13. δημίους] Poetarum vocabulum eſſe credo: vt apud Homerum,

νας, μάλιστα δὲ τοῦτον, ὑπὲρ ὃ νῦν μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς δικάζητε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν κωλύετε, καθόσον [14] ἂν τὸ ψήφισμα μέλλει βλάπτειν τὴν πόλιν. ὁ δὲ νῦν ἐνεστηκὼς ἀγὼν οὐ κατὰ μικρόν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως [15], οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος [16] καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀείμνηστον καταλείψει τοῖς ἐπιγινομένοις τὴν κρίσιν. ἔτω γάρ ἐστι δεινὸν τὸ γεγενημένον ἀδίκημα, καὶ τηλικοῦτον ἔχει τὸ μέγεθος, ὥστε μήτε κατηγορίαν, μήτε τιμωρίαν ἐνδέχεσθαι εὑρεῖν ἀξίαν, μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις [17] ὡρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν ἁμαρτημάτων.

τί γὰρ

Ἥ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται.

Vlyx. B. 32.

Fortaſſe dedit δημοσίας. Ita in ſequentibus, §. 12. μὴ νομίζειν ἀλλοτρίας εἶναι τὰς τοιάτας τῶν δημοσίων ἀγῶνας. Erat tamen Noſter Poetis addictior. TAYLOR.

14. καθόσον redit ad remotius τοῦτο verſ. 30. non ad propius πρᾶξιν, quod potius καθότην poſtularet. vt ὅτος, ὅτη, dicitur, ita nullus dubito καθότος quoque et καθότη dici. Sed eo h. l. nil opus eſt.

15. κατὰ μικρόν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως] aut κατὰ eſt delendum, aut μετέχει leg. aut denique, manentibus reliquis, leg. συνέχει τὴν τῆς πόλεως ἰσχύν.

16. poſt πατρίδος videtur συνέστηκε deeſſe.

17. μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις] videtur h. l. ita eſſe legendum, τῷ [id eſt διὰ τὸ] μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὡρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τοῦτο μόνῳ ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων. quia criminum omnium hoc vnicum eſt, cui ne in legibus quidem conſtituta eſt poena condigna.

τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν πατρίδα,
μὴ βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς; ἐγκατα-
λιπόντα δὲ τὰς τῶν προγόνων θήκας; ἅπασαν δὲ
39. τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις παραδιδόντα[18];
τὸ μὲν γὰρ μέγιστον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων
θάνατος, ἀναγκαῖον μὲν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον,
ἔλαττον δὲ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων καθέστηκε.
παρεῖσθαι δὲ τὴν ὑπὲρ τούτων τιμωρίαν συμβέβη-
42. κεν, ὦ ἄνδρες, οὐ διὰ ῥᾳθυμίαν τῶν τότε νομοθε-
τούντων, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις
γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδέν, μήτε ἐν τοῖς μέλλουσιν
ἐπίδοξον εἶναι γεγενῆσθαι[19]· ὡς μήτε κατηγορίαν[20],
μήτε

18. παραδιδόντα] Bene est, παραδιδόντα ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, vt §. 17. τὸν ἔργῳ παραδόντα τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, et §. 20. ἔκδοτον τὴν θρεψαμένην — τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν. Noui tamen, vbi pro παραδιδόναι legere oporteat προδιδόναι. Verbi gratia, §. 11. παραδόντα τὴν τῆ δήμῳ σωτηρίαν. Corrige προδόντα, vt supra legitur, pag. 160. l. 2. προδεδωκότα πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν. Verum maculosior adhuc est locus initio §. 32. Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν ἔτως ἔσχε πρὸς τοὺς προπαραδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. Id autem mendum originem habuit huiusmodi: Exarabatur olim παραδιδόντας, sed mendose: corrigebat sedulus lector προ — loco τῆ παρα —. Verum qui proxime descripsit locum, adeo non emendauit iuxta monita, vt vtrumque dederit. Inde habes elegantissimum istud decompositum προπαραδιδόντας. Nonne ea dico, quae vera sunt? TAYLOR.

19. εἶναι γεγενῆσθαι] fort. εἶναι ἂν γενήσεσθαι.

20. ὡς μήτε κατηγορίαν etc.] Haec modo, sc. p. 161.

μήτε τιμωρίαν, ἐνδέχεσθαι εὑρεῖν ἀξίαν. διὸ καὶ μάλιστα, ὦ ἄνδρες, δεῖ ὑμᾶς γενέσθαι μὴ μόνον τῶν νῦν ἀδικήματος δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ [21] νομοθέτας. 149. I. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διώρικε, ῥᾴδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους κολάζειν τοὺς παρανομοῦντας· ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περιείληφεν ἑνὶ ὀνόματι [22] προσαγορεύσας, μείζω δὲ τούτων τις ἠδίκηκεν, 3.

ἅπασι

l. 13. totidem ſyllabis dicebantur. Quis hic repetiuit? Orator an Scriba? Mirum, ni huius malam manum agnoſcas? TAYLOR.

Neceſſe eſt hoſpitem in lectione oratorum graecorum eſſe, qui talibus offendatur. Cum rei rationem prius demonſtraſſet, iam colligit ex ea rem. quapropter mirum, ait, eſſe non debet, legem hac de re nullam exſtare.

21. poſt ἀλλὰ καὶ videtur ὑπὲρ τῶν μελλόντων deeſſe.

22. ἑνὶ ὀνόματι] Quare vero ἑνί? Ait, Quaecunque Lex concludere (περιλαμβάνειν) et oratione definire poteſt (ὀνόματι προσαγορεύειν.) Sed nihil intereſt, vtrum iſta ſiue compellatio ſiue definitio uno an pluribus vocabulis contineatur. Dele igitur ἑνί, quod originem habuit ex fine vocis praecedentis. Proxime vero l. 12. pro δεδομένη legit H. Stephanus διδομένη. Recte. TAYL.

Oculum huic, per ſe non lucidiſſimo, prorſus eripit Taylor, ἑνὶ tollens, in quo vis et perſpicuitas loci eſt. Exemplo res declaranda eſt. Legislator itaque, e. c. legem tulit hanc. τὴν τάξιν μὴ λιπεῖν, ἢ θανάτῳ ζημιοῦσθαι. Iam variae ſunt τάξεις. variae proinde quoque rationes τοῦ λείπειν τὴν τάξιν. Sed illa omnia vno cuncta ambiente τάξις complexus eſt legislator. tenetur itaque lege illa non miles modo in acie, ſed etiam ciuis in ciuitate. nam ei quoque aſſignata ibi ſua eſt ſta-

ἅπασι δὲ ὁμοίως ἔνοχός ἐστιν, ἀναγκαῖον τὴν ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις. εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦτον νῦν
6. κολάσετε κατεψηφισμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπ' ἀρετὴν προτρέψετε. δύο γάρ ἐστι τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους, ἥ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία, καὶ ἡ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς δεδομένη δωρεά.
9. πρὸς ἑκάτερον δὲ τούτων ἀποβλέποντες, τὴν μὲν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ διὰ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι. διὸ δεῖ, ὦ ἄνδρες, προσέχειν τούτῳ τῷ ἀγῶνι, καὶ μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ δικαίου. ποιήσομαι δὲ κἀγὼ τὴν κατηγορίαν δικαίαν,
12. ἵνα ψευδόμενος ὀφλὼν, ἵν' ἔξω τοῦ πράγματος λέγων. οἱ μὲν γὰρ πλεῖστοι τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσιόντων, πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν· ἢ γὰρ συμβουλεύσουσιν ἐνταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγορήσουσι καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον, ἢ περὶ ἃ μέλλετε
15. τὴν ψῆφον φέρειν. ἔστι δ' ἑτέρου τούτων χαλεπὸν, ἢ ὑπὲρ ὧν μὴ βούλεσθε [23] γνώμην ἀποφήνασθαι,

tio. Non ergo hic loci vitium eſt, ſed circa σφόδρα. ὅσα δὲ μὴ σφόδρα ἀκριβολογέμενος, aut διαιρέμενος. quae autem legislator, non diuiſione vſus nimis minuta atque diligente, ſatis habuit vno complecti nomine ſpeciali, locum obtinente generici; non exhauriente illo totam admiſſi criminis magnitudinem; tametſi legislator uno illo vocabulo voluerit obnoxios reddere omnes, quicunque contra vim et ſententiam legis agant; ibi veſtra debet accedere interpretatio de ſententia legis; et iudicium veſtrum debet exemplum fieri poſteris.

23. βούλεσθε] Ab Aldo, Stephano caeteriſque,

οὗθ' ὑπὲρ ὧν μηδεὶς ἀπολογήσεται, κατηγορίαν εὑρεῖν. ἀλλ' ὁ δίκαιον, ὑμᾶς μὲν ἀξιῶν δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτὸς δὲ μὴ δικαίαν τὴν κατηγορίαν ποιεῖσθαι. τούτων δὲ αἴτιοι ὑμεῖς ἐστε, ὦ ἄνδρες. 18.
τὴν γὰρ ἐξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδε εἰσιοῦσι· καὶ ταῦτα, κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα, τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἁλισκομένοις δικαίαν ποι- 21.
εῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας, μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. ὕτω γὰρ ἔσαι τοῖς τε κρινομένοις ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγὼν, καὶ τοῖς διώκουσιν ἥκιστα συκοφαντεῖν, καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν. ἀδύνατον γάρ ἐστιν 24.
ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους, δικαίαν θέσθαι τὴν ψῆφον. δεῖ δὲ, ὦ ἄνδρες, μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ὁμοίος ἐστὶν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἀγνῶτος ἀν- θρώπου τοῖς Ἕλλησιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς [24] ἐδοκεῖτ' ἂν 27.
ἢ καλῶς

qui Lycurgo operam dederunt, excudebatur βέλεσθε. Quem craſſiſſimum errorem cum verſione Lonicери pariter reformaui. TAYLOR.

Peſſimo vſus conſilio Taylor pro βέλεσθε in editione ſua dedit βελεύεσθε. Recte habet vulgata, quam damnat. Idem eſt ac ſi dixiſſet ὑπὲρ τούτων γνώμην ἀποφήνασθαι, ὑπὲρ ὧν γνώμην ἀποφήνασθαί τινα οὐ βέλεσθε.

24. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς] Parum accurate haec a Lonicero redduntur. Tu autem, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς Domi, in-

ἢ καλῶς, ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ τούτου
ὅ, τι ἂν βουλεύσησθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔσαι λόγος. ἐπιφανὴς γάρ ἐστι διὰ τὸν ἔκπλουν τὸν εἰς Ῥόδον, καὶ τὴν ἀπαγγελίαν [25], ἣν ἐποιήσατο καθ' ὑμῶν πρός τε τὴν πόλιν τὴν τῶν Ῥοδίων, καὶ
30. τῶν ἐμπόρων [26] τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ [27]· οἱ πᾶσαν

ter vos ipsos. Fama talis iudicii (cum causa sc. agebatur hominis ignoti,) rectene an secus latum esset, non exiisset ad peregrinos, de hoc autem παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔσαι λόγος. TAYLOR.

25. ἐπαγγελίαν] Nuncium. Non credo. Veteres constanter in eo sensu ἀπαγγελίαν. Sic p. 168. l. 12. ἀπήγγελεν, ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἁλωκὸς καταλίποι, et pag. 169. l. 11. ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' ἀπήγγειλε. Ad eam igitur normam rescribe. TAYLOR.

Dedi ἀπαγγελίαν.

26. τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ] Ἐπιδημοῦσιν, non quaestus gratia Rhodum appellentibus solummodo, eoque confecto domum reuersuris, verum fortasse, qui Collegium Mercatorum ibi instituerant, laribus in Insula positis.

D, M.

P. Clodius. Athenio.
Negocians. Salsarius. Q. Q.
Corporis. Negociantium. Mala
Citanorum. Et. Scantia. Successa.
Coniunx. Eius. Viui. Fecerunt. Sibi.
Et. Liberis. Suis. Et. Libertis. Liberta
Busque. Suis. Posterisque. Eorum.

Gruter. DC. XL. VII. 1.

τὴν οἰκουμένην περιπλέοντες δι' ἐργασίαν, ἀπήγγελον

Huiusmodi fortaſſe ſunt, quos memorat Marm. Oxon. C. LXXX I.

Θεοφρασον. Ηρακλειτ. Αχαρνεα.
Επιμελητην. Δηλ. Γινομενον. Αθηναιων.
Καμ Ρωμαιων. Καμ. Των. Αλλων. Ξενων.
Κατοικουντες. Καμ. Παρεπιδημουντες. Εν. Δηλῳ.
Της. Ευνοιας. Καμ. Καλοκαγαθιας. Καμ. Της. Προς. Τους. Θεους. Ευσεβειας. Ανεθηκαν. Απολλωνι.

Iidem ſunt, quos memorat Demoſthenes adu. Phormion. initio. Πολλῶν ἡμᾶς κακιζόντων καὶ μάλιστα τῶν ἐμπόρων τῶν ἐπιδημησάντων. Quod illuſtrabit alium locum iſtius ſcriptoris adu. Zenoth. Σωθείσης εἰς Κεφαλληνίαν τῆς νεὼς — πάλιν μετὰ τῶν Μασσαλιωτῶν τῶν τῇ Ηγησράτῳ πολιτῶν μὴ καταπλεῖν Αθήναζε τὸ πλοῖον ἔπραττε. Nimirum egit cum collegio Maſſilienſium, qui in Cephalenia ſedis poſuere. Atque hoc intereſt, ſi ICtos audiamus, inter Mercatores et Negociantis, quod hi ſint Ciues Romani, qui in Prouinciis ſedem ac domicilium fortunarum ſuarum habent, et rariſſime in vrbem commeant, res eorum vrbanas expediente patrono: illi contra, qui Romae viuunt, peregre autem aliquando mercaturae exercendae gratia excurrunt.

Craſſo. Macrobio.
Negotiatores.
Prouinciae.
Apul. Defen
Sori. Optimo.
L. L. D. D.

Gruter. CD. XXX. III. 2.

TAYLOR.

27. τοῖς ἐπιδημοῦσιν] malim τοὺς ἐπιδημοῦντας.

λον ἅμα περὶ τῆς πόλεως, ἃ Λεωκράτης ἀκηκόεσαν· οἱ ἴσασι [28] τὰ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἔργα
33. ἐναντιώτατα τοῖς τότῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι, ᾧ πλεῖον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρός τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν
36. πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τότῳ [29] πλεῖον ἀμελεῖν δόξοιτ' ἄν, εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν.

Δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκοῦσαί μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλους [30], καὶ μὴ ἄχθεσθαι, ἐὰν ἄρξωμαι ἀπὸ τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ
39. τοῖς αἰτίοις ὀργίζεσθε, καὶ δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν ἀναμεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης, καὶ συνδραμόντων ἁπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐψηφίσατο ὁ δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη κατα-
42. κομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγοὺς τάττειν εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι, καθ' ὅ, τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δὲ, τότων ἑδενὸς φροντίσας, συσκευασάμενος ἃ εἶ-

28. οἱ ἴσασι] malim vno vocabulo legi εἰδόσι. in participio. *significabant — iis, qui scirent.* Punctum itaque post ἀκηκόεσαν erit commate mutandum.

29. aut τότῳ, aut τότων leg.

30. διὰ τέλους] scil. εὐμενῶς, quod nescio an addendum sit.

χε μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβον κατεκόμισε, τῆς νεὼς ἤδη περὶ τὴν ἀκτὴν ἐξορμώσης [31]· καὶ περὶ δείλην ὀψίαν, αὐτὸς μετὰ τῆς ἑταίρας Εἰρηνί- 150. I.
δος κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθών, πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε, καὶ ᾤχετο φεύγων· ἔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἐξ ὧν ἀνήγετο, 3.
ἔτε τὰ τείχη τῆς πατρίδος αἰσχυνόμενος, ὧν τὴν Φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὑτὸν μέρος κατέλιπεν· ἔτε τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος [32], καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς σωτείρας, ἀφορῶν καὶ προδιδοὺς ἐφοβήθη· οὓς αὐτίκα [33] σώσοντας [34] ἑαυτὸν 6.
ἐκ τῶν

31. ἐξορμώσης] Lege ἐξορμήσης. Nam illa altera vox non eſt proba. Ορμέω, quod nos dicimus, to ride at anchor. Vt Antipho de caede Herodis, ἃ τὸ πλοῖον ὥρμει τοῦτο. Demoſth. c. Lacritum, Τὸ μὲν πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε καὶ εἴκοσιν ἡμέρας. Heliodorus Aethiop. init. Ολκὰς ἀπὸ πρυμνησίων ὥρμει. Εξορμέω de nauigiis iamiam ſtationem relicturis. Non nego etiam legi ἐξορμώσης, verum actiue ſumi debere. Thucyd. VII. 14. ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τε ναῦν, καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν. nauem e ſtatione deducere. TAYLOR.

32. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος] De Delubro Iouis Seruatoris conſule Ezech. Spanhem. ad Ariſtoph. Plut. 1176. Valeſ. ad Harpocr. p. 57. Meurſ. in Cecropia c. 27. TAYLOR.

33. ὃς αὐτίκα σώσοντας ἑαυτὸν ἐπικαλέσεται] Ita edendum curaui, non cum vulgatis σώσαντας, quod eſt putidiſſimum. Ita §. 36. p. 253. l. 3. ἐπικαλέσεται τὰς θεὰς σώσοντας αὐτὸν (vel αὐτὸν) ἐκ τῶν κινδύνων. Verum haec emendatio tibicine non eget, neque mi-

ἐκ τῶν κινδύνων ἐπικαλέσεται. καταχθεὶς δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον, ὥσπερ τῇ πατρίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος, ἀπήγγελεν, ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἑαλωκὸς καταλίποι, τὸν δὲ Πει-
9. ραιέα πολιορκούμενον· αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεὶς ἥκοι. καὶ ἐκ ἠσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν, αὐτῷ σωτηρίαν προσαγορεύσας. ἔτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ Ῥόδιοι, ὥστε τριήρεις [35] πληρώσαντες, τὰ πλοῖα κατῆγον· καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ
12. τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν, αὐτῷ τὸν σῖτον ἐξείλοντο, καὶ τἄλλα χρήματα, διὰ τοῦτον. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας ἁπάντων· πρῶτον μὲν, τὰς τῶν
15. γειτόνων, καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οἳ τοῦτον ἴσασιν ἐν τῷ πολέμῳ φεύγοντα, καὶ ἐκπλεύσαντα Ἀθήνηθεν· ἔπειτα τῶν παραγενομένων εἰς Ῥόδον, ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' ἀπήγγειλε. μετὰ δὲ ταῦτα, τὴν μὲν Φυρκίνε [36] μαρτυρίαν, ἣν καὶ
18. ὑμῶν ἴσασιν οἱ πολλοὶ κατηγοροῦντα τούτε ἐν τῷ δή-

hi est ocium confirmare argumentis, quod legenti re ipsa patet. TAYLOR.

34. σώσαντας] dedi σώσοντας.

35. τριήρεις] naues longas, bellicas, instruebant, quibus τὰ πλοῖα, naues onerarias, mercatorias, tam nostrates, Athenienſium, quam alias aliorum, depraedarentur, et in portum ſuum deducerent vi captas.

36. μὲν Φυρκίνε] In μὲν videtur nomen proprium a *Men* incipiens latere, vt e. c. Menandri, aut Menecratis, aut Menippi. In *Φυρκίνε* fort. latet *Φορκίδε* aut *Φορμισίε*.

μῳ, ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβης εἴη [37], τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς [38]. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τὰς μάρτυρας, βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν. ἐ γὰρ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνδρες, ὅτε τὰς παρασκευὰς τῶν κρινομένων, ὅτε τὰς δεήσεις τῶν ἐξαι- 21.

τεμέ-

37. ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβης εἴη etc.] Leocrates vtique in societate, quam cum nonnullis ciuibus iniuit de redimendis vectigalibus, fidem fefellit; ob eamque rem olim ad iudices ventum est. Hoc liquet ex loco, de quo agimus. Verum quid velint illa monstra orationis μεγάλα καὶ βλάβης εἴη? Repone, ὡς καὶ μεγάλα βλαβείη, τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῷ. Nostr §. 29. τὰς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε, καὶ τὰς ἄλλας πολίτας μεγάλα βλάψετε. Demosth. c. Neaer. p. 744. Edit. Lutet. Εἴ τι ἐκ τῶν βασάνων βλαφθείησαν αἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν ὅ, τι βλαβείησαν. Lectorem tamen meum interea non defraudabo iis, quae scripsit Gul. Canterus VIII. Nou. Lect. 20. licet Portento similiora sint, quam Emendationi. Sic autem ille: De his, quae medio sunt loco posita, cum sensum habere nullum possint, aliquid primum fiet, si pro μεγάλα scribatur Μέγαρα. Leocrates enim, relictis Athenis, Rhodum et Megara fere petierat, vt ex oratione tota cognoscitur. Deinde, pro βλάβης quid commodius possit substitui, quam ἀλλαχόσε, non equidem nunc video. His porro duobus concessis, tertium nemo non dabit, pro εἴη videlicet esse scribendum ᾖ. Sic ergo mendis tribus hoc loco sublatis, recte dicetur Leocrates accusatus, quod Megara se aliaque ad loca contulisset. Haec Vir doctissimus. TAYLOR.

Mihi videtur ita locus esse emendandus: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβείς εἴη.

38. αὐτοῖς] cum Leocrate puta, eiusque collegis.

τεμένων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπίσασθε, ὅτι χρημάτων ἕνεκα καὶ χάριτος πολλοὶ ἐπείσθησαν τῶν μαρτύρων, ἢ μὴ ἀμνημονεῖν[39], ἢ μὴ ἐλθεῖν, ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὑρεῖν. ἀξιῶτε ἓν τὸς μάρτυρας ἀναβαίνειν, μηδὲ ὀκνεῖν, μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια· μηδὲ λείπειν τὴν τάξιν ταύτην, καὶ μιμεῖσθαι Λεωκράτην· ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον, ἐξομόσασθαι[40]. ἐὰν δὲ

24.

39. ἢ μὴ ἀμνημονεῖν] Delet iſtud negatiuum Stephanus in margine ſuae Editionis, itemque Scaliger in notis MSS. ad hanc orationem in Bibliotheca Bodleiana. Corrige ergo interpretationem. TAYLOR.

Non in μὴ videtur vitium latere, ſed in ἀμνημονεῖν. quod cum εὐμνημ. eſt mutandum. multi teſtes paſſi ſunt ſibi perſuaderi, vt in iudiciis excuſarent memoriae ſuae infirmitatem. Se non bene meminiſſe, aut memoria non valere. εὐ et α in mſtis inter ſe permutari ſaepiſſime, res nota eſt.

40. ἐξομόσασθαι] Male Interpres. Εξομόσασθαι eſt, teſtimonium eiurare. Lucem dabunt Valeſius ad Harpocr. Herald. Animadu. in Salmaſ. Obſeruat. ad Ius Attic. et Roman. c. 16. aliique, quibus negocium eſt has res explicare. Mox κλητεύσομεν (non cum editis κλητεύσωμεν) ex iisdem explicari poteſt. Significat autem teſtimonium denunciare: Quod eſt Actoris. Λέγεται, ait Harpocr. ἐπὶ μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔσιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ισαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος, ἀποσασίᾳ. Addere etiam potuit Aeſchinem c. Timarchum, quem Tu conſules, pag. 7. Edit. Steph. Pollux VIII. 6. Τὸν δ' βλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτευον,

δὲ μηδέτερον τούτων ποιῶσιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν 27.
νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας, κλητεύσωμεν αὐτούς.
Λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Μετὰ
ταῦτα τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ χρόνος ἐγένετο, καὶ
ἀφικνεῖτο Ἀθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ Φα-
νερὸν ἦν, ὅτι ἀδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν πόλιν, Φο- 30.
βηθεὶς ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς Ῥόδου, καὶ ἀφικνεῖται
εἰς Μέγαρα· καὶ ᾤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε
ἔτη, προσάτην ἔχων Μεγαρέα· ἀδὲ τὰ ὅρια τῆς
χώρας αἰσχυνόμενος, ἀλλ' ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρε- 33.
ψάσης [41] αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. καὶ ἔτως αὐτῷ
κατεγνώκει ἀίδιον Φυγὴν, ὥστε μεταπεμψάμενος
ἐντεῦθεν Ἀμύνταν, τὸν τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ ἔχοντα
τὴν πρεσβυτέραν, καὶ τὸν φίλον Ἀντιγένην Ξυπε-
τεῶνα

ἀνάγκην τῷ μαρτυρῆσαι προσιθέντες. ἔδει δε αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομόσασθαι, ὡς ἂν εἰδείη, ἢ μὴ παρείη, ἢ χιλίας ἀποτίνειν. Κλητεύεσθαι μὲν ἔν ἐστι τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν· ἐκκλητεύεσθαι δὲ τὸ δίκην ὀφείλειν, ἐπὶ τὸ τὰς χιλίας καταβαλεῖν. TAYLOR.

Geminam conditionem proponit teſtibus, aut 1) teſtandi promte et ingenue (quae conditio finitur in verbis μιμεῖσθαι Λεωκράτην) aut 2) eiurandi teſtimonium rite, legitimis cum coerimoniis. h. e. iureiurando affirmandi ſe non poſſe teſtari, aut nolle, grauibus et legitimis de cauſis. propterea addit ἐὰν δὲ μηδέτερον τούτων ποιῶσιν.

41. ἀλλ' ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης etc.] Maault Scaliger ἀπὸ τῆς ἐκθρεψάσης. Sed recepta lectio bene conſtare poteſt, vti patebit ex interpretatione. TAYLOR.

36. τεῶνα [42], καὶ δεηθεὶς τῦ κηδεστῦ πρίασθαι παρ' αὐτῦ τἀνδράποδα, καὶ τὴν οἰκίαν ἀποδόσθαι τἀλάντυ· ἐπὶ τύτοις προσέταξε τοῖς τε χρήσαις ἀποδῦναι τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰς ἐράνυς διενεγκεῖν [43], τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῷ ἀποδῦναι. διοικήσας δὲ ταῦτα
39. πάντα Ἀμύντας, αὐτὸς πάλιν ἀποδίδοται τἀνδράποδα πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν Τιμοχάρει Ἀχαρνεῖ, τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τύτυ ἀδελφήν, ἀργύριον δὲ ἐκ ἔχων δῦναι ὁ Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος, καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ, μίαν
42. μνᾶν τόκον [44] ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. ἵνα δὲ μὴ λόγον οἴησθε

42. Ξυπετεῶνά] Hic populus frequentius ſcribitur Ξυπεταιών. Peccant Librarii ſaepenumero in iſtis vocalibus. Ξυπεταιὼν in Marmore Sanduicenſi. l. 8. Vid. Not. p. 60. TAYLOR.

43. τὰς ἐράνυς διενεγκεῖν] De notione τῦ ἐράνυ conſule auctores, quos laudaui ad Midianam. §. 17. Ἐράνυς διενεγκεῖν videtur dici in oppoſitione τῦ ἐράνυς εἰσενεγκεῖν, quod ſcribitur a Theophraſto in Μεμψιμοίρῳ. Καὶ ἐράνυ εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, ἱλαρὸς ἔσω· καί πως, εἰπεῖν, ὅτε δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδῦναι ἑκάστῳ, καὶ χωρὶς τύτων χάριν ὀφείλειν ὡς εὐηργετημένων; Quod noſter ἐράνυς διενεγκεῖν, alii dicunt ἐράνυς διαλύσασθαι. Vide Lucian. in Demoſthenis encomio. Erat autem ἔρανος mutui quaedam ſpecies, ſed gratuiti, amicorum ſtipes collaticia, quam non potuit Creditor repetere rigido iure, et vbi ei ita viſum fuerit, verum iuxta commoditatem Debitoris. Vnde liquebit, quam parum fidum nacti ſumus Lycurgi interpretem. TAYLOR.

44. τόκυ] Lege τόκον, appoſitiue, vt aiunt. Nam

οἴησθε εἶναι, ἀλλ' εἰδῆτε τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται καὶ τέτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. εἰ μὲν ἔν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας, ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμην· νῦν δὲ ὑμῖν καλῶ τὲς συνειδότας. καί μοι λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὡς ἐπρίατο παρὰ Λεωκράτες ἐν Μεγάροις τὰ ἀνδράποδα Ἀμύντας, καὶ τὴν οἰκίαν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἀκέσατε δὲ καὶ ὡς ἀπέλαβε [45] τετταράκοντα μνᾶς παρὰ Ἀμύντε Φιλόμηλος Χολαργεὺς [46], καὶ Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Λάβε δέ μοι [47] καὶ

151. 1. 3.

ista vna mina erat foenus argenti, quod soluere non potuit Timochares. TAYLOR.

Dedi τόκον.

45. ἀπέλαβε] Iterum queror de Interprete, qui totum hunc locum obscurauit. Philomelus et Menelaus erant Creditores Leocratis, qui ab Amynta, vt erat in imperatis (171. vlt.) pecuniam creditam receperunt. Multum certe interest, vt ad historiam celeberrimam adludam, det Halonesum Philippus, an reddat. Quintil. III. 8. TAYLOR.

46. Φιλόμηλος Χολαρεὺς] Lege Φιλόμηλος Χολαργεὺς. Fuit pagus seu demus Atticae Χόλαργος vel Χόλαργον, quibusdam etiam Χολαργῆς. Eius demi mentionem fecerunt Aristophanes in Acharnensibus, et ibi Scholiastes, Demosthenes c. Androtionem, Aeschines c. Timarchum, Plutarchus in Pericle, Hesychius, Stephanus, Suidas. PALMER.

47. λάβε δέ μοι κ. τ. λ.] Hunc locum ita sano vnius punctuli mutatione. Lege enim λάβε δέ μοι καὶ τὴν Τιμοχάρες (sc. μαρτυρίαν) τῶ πριαμένε τὰ ἀνδράποδα παρ' Ἀμύντε πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ

καὶ τὴν Τιμοχάρες, τῆ πριαμένε τὰ ἀνδράποδα
6. παρ' Ἀμύντε πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν. καὶ τὰς
συνθήκας. τῶν μαρτύρων [48] ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες.
ἄξιον δ' ἔστιν ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀγανακτῆσαι καὶ
μισῆσαι τετονὶ Λεωκράτην. οὐ γὰρ ἐξήρκεσε [49] τὸ
σῶμα τὸ ἑαυτῆ καὶ τὰ χρήματα μόνον ὑπεκθέ-
σθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα, ἃ τοῖς ὑμε-
9. τέροις καὶ νομίμοις καὶ πατρῴοις ἔθεσιν οἱ πρόγονοι
παρέδοσαν αὐτῷ ἱδρυσάμενοι, ταῦτα μετεπέμψα-
το εἰς Μέγαρα, καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας· ἐδὲ
τὴν ἐπωνυμίαν τῶν πατρῴων ἱερῶν Φοβηθεὶς, ὅτι
12. ἐκ τῆς πατρίδος αὐτὰ κινήσας, συμφεύγειν αὐτῷ,
ἐκλείποντα τὰς νεὼς, καὶ τὴν χώραν, ἣν κατεῖχον,
ἠξίωσε, καὶ ἱδρύσασθαι ἐπὶ ξένης καὶ ἀλλοτρίας,
καὶ

τὰς συνθήκας. Τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. Cape autem mihi teſtimonium Timocharis, iſtius, qui ab Amynta mancipia redemit XXXV minis, atque etiam pacta conuenta, quae cum Amynta fecit de pecunia ſolvenda. Teſtis audiuiſtis, cetera. Vid. pag. 172. l. 7. TAYLOR.

48. τῶν μαρτύρων] malim μὲν interponi.

49. ἐξῆρκε] Omnino cum H. Stephano ἐξήρκει vel ἐξήρκεσε. Quorum vtrumque probum eſt. Noſter pag. prox. l. 12. ἐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα — ἀδικῆσαι. Antiph. Orat. I. Edit. Steph. 112. 30. ἀλλ' ἐξήρκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι. Iſaeus de Dicaeog. hereditate. Edit. Steph. 52. 32. οὐκ ἐβελήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι. TAYLOR.

Dedi ἐξήρκεσε.

καὶ εἶναι ὀθνεῖα τῇ χώρᾳ καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κατὰ
τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰθισμένοις. καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν [50] τὴν Ἀθηνᾶν [51], ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν 15.
ὁμώνυμον αὐτῇ, τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθή-
ναις, ἵν' οἱ τιμῶντες τὴν θεὸν, τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ
πόλιν μὴ ἐγκαταλίπωσι· Λεωκράτης δὲ ἔτε νομί-
μων, ἔτε πατρῴων, ἔτε ἱερῶν φροντίσας, τὸ καθ'
ἑαυτὸν ἐξαγώγιμον ὑμῖν καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν 18.
βοήθειαν ἐποίησε. καὶ ἐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα
καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι, ἀλλ' οἰκῶν ἐν
Μεγάροις, οἷς παρ' ὑμῶν ἐξεκομίσατο χρήμασιν
ἀφορμῇ χρώμενος, ἐκ τῆς ἠπείρου παρὰ Κλεοπά-
τρας εἰς Ἑλλάδα ἐσιτήγει, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον [52]. 21.

καίτοι,

50. καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν] Lege καίτοι οἱ πατέρες ἡμῶν. Atqui maiores noſtri. TAYLOR.

51. Ἀθηνᾶν] Dio Chryſoſtom. Orat. LXIV. Ἀρχαῖον ἦν γένος τῶν αὐτοχθόνων καὶ πρώτων Ἀθηναίων, μητέρα μὲν τὴν Γῆν αὐχοῦντα, τροφὴν δὲ τὴν Δήμητραν, ἐπώνυμον δὲ καὶ σύμμαχον τὴν Ἀθηνᾶν. Vide de hoc cognomine Auctores, quos laudat Meurſius de Fortuna Athenarum cap. II. Deeſt poſt hanc vocem, vel τιμῶντες, vel αἰδέμενοι, vel aliquid ſimile. TAYLOR.

Mihi videtur ſic eſſe leg. atque diſtinguendum: τὴν Ἀθηνᾶν τιμῶντες, ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα etc. maiores, honoris ergo Mineruae habendi, vt ei, quae ſolum hoc ſortita eſſet, patriam ſuam, vrbem hanc, de nomine Mineruae, Athenas appellarunt.

52. εἰς Ἑλλάδα ἐσιτήγει, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον] Ex anterioribus puto legendum eſſe, εἰς Μέγαρα ἐσι-

καίτοι, ὦ ἄνδρες, καὶ περὶ τούτων οἱ ὑμέτεροι νόμοι τὰς ἐσχάτας τιμωρίας ὁρίζουσιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἄλλοσέ πη σιτηγήσῃ, ἢ ὡς ὑμᾶς, ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγήσαντα δὲ παρὰ
24. τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ, μήτε ἱερῶν, μήτε πατρίδος, μήτε νόμων, τοῦτον ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ, οὐκ ἀποκτενεῖτε [53]; καὶ παράδειγμα [54] τοῖς

τήγει etc. Quid enim foret εἰς Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον? Quasi Corinthus non fuisset ἐν Ἑλλάδι. Sed εἰς Μέγαρα optime conuenit ei, qui Megara habitabat non longe a Corintho. PALMER.

Recte fortasse Palmerius. Cleopatra, si id nescis, erat Philippi M. Filia, Alexandro, Epiri regi, nuptum data, in quibus nuptiis celebrandis Philippus a Pausania interficitur. Iustin. IX. 6. Paulo ante actam hanc causam, istius imperii summam ad regiam hanc mulierem delatam esse nouimus. Πρώην ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτὴς ὡς Κλεοπάτραν, τὴν Φιλίππου θυγάτερα, χειροτονεῖσθαι, συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ. Aesch. c. Ctesiph. §. 89. Edit. Oxon. Quae Oratio fortasse eodem anno, quo haec contra Leocratem, habita fuit. TAYLOR.

Hellas appellabatur tota illa regio, quae Acarnaniam, Aetoliam, insulas maris Ionii, Phocin et Boeotiam complectebatur. Quare nolim hic quicquam mutari. Sin tamen mutandum quid sit, praeferam equidem Λευκάδα.

53. τοῦτον ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ, οὐκ ἀποκτενεῖτε;] Ita distingui malim, quam cum Stephano, τοῦτον ἔχοντες, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε; Iuxta meam punctationem scripsit Noster supra, §. 1. ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ τὸν προδότην. et infra quoque

τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων ἆρα ἀνθρώπων ῥᾳθυμότεροι ἔσεσθε, καὶ ἥκιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι. καὶ ταῦτα δὲ ὁμῶ, ὦ ἄνδρες, ἐμῶ θεωρήσατε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιεμένω περὶ τέτων. ὃ γὰρ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὑπὲρ [55] τηλικέτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν εἰδότας, ψηφίζεσθαι· καὶ τὰς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν, ἀλλὰ δεδωκότας. παρεκαλεσάμην [56] γὰρ αὐτὰς, πρόκλησιν ὑπὲρ τέτων ἀπεί-

§. 30. p. 234. ζῶν καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώρητον ἐάσετε; TAYLOR.

54. παράδειγμα] Ita omnino reſcribe, quemadmodum quoque praecepit Stephanus, non cum Editis παραδείγματος: Iſtius mendi origo neminem, credo, latere poteſt. Ecce enim! καὶ παραδείγματος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε. TAYLOR.

55. ὑπὲρ] Corrige περὶ. Notiſſimum eſt. TAYLOR.

56. παρεκαλεσάμην] Minime, ſed προεκαλεσάμην. Nam ea vox legitima eſt, προεκαλεσάμην αὐτὰς, πρόκλησιν — γράψας. Harpocratio: Πρόκλησις. Εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τῶ πράγματος, καὶ τῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τέτε γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις. Antiph. Orat. I. p. 112. Edit. Steph. Ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξεσία ἦν σαφῶς εἰδέναι παρὰ τῆς βασάνε, ἐκ ἠθέλησεν· ἐν οἷς δ' ἐκ ἦν πυθέσθαι, τῦτ' αὐτὸ προεθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τῦτο ἐχρῆν ὃ καὶ ἐγὼ προὐκαλούμην προθυμηθῆναι — μὴ ὁμολογέντων γὰρ τῶν ἀνδραπόδων κ. τ. λ. Demoſth. c. Dionyſodorum: p. 701. Edit. Paris. Ταῦτα τοίνυν — προκαλεσαμένων ἡμῶν Διονυσόδωρον τετονὶ πολλάκις, καὶ ἐπὶ πολ-

ἁπάντων γράψας, καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τὸς τότε οἰκέτας. καί μοι λέγε ταύτην. ΠΡΟΚΛΗ-
33. ΣΙΣ. Ἀκέετε, ὦ ἄνδρες, τῆς προκλήσεως. ἅμα τοίνυν ταύτην Λεωκράτης ἐκ ἐδέχετο, καὶ κατεμαρτύρει αὐτῷ [57], ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐξίν. ὁ γὰρ τῶν πάντων [58] ἔλεγχον φυγὼν, ὡμολόγηκε ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα. τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ
36. οἶδεν, ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητεμένων πολὺ δοκεῖ δικαιότατον καὶ δημοτικὸν [59] εἶναι, ὅταν οἰκέται ἢ θεράπαιναι συνειδῶσιν, ἃ δεῖ [60] τότε ἐλέγχειν καὶ

βασάλας ἡμέρας ἐκτιθέντων τὴν πρόκλησιν. Idem c. Stephanum pag. 629. Edit. Paris. Μαρτυρῆσι παρεῖναι, ὅτε Ἀπολλόδωρος προὐκαλεῖτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον εἰς βάσανον. Certe παρακαλέσασθαι alia omnino res est. TAYLOR.

57. κατεμαρτύρει αὐτῷ] videtur αὐτὸς interponendum. ipse in sese dicebat testimonium, ipse sese deferebat.

58. τῶν πάντων] Nescio, quare hanc lectionem sollicitaret H. Stephanus, τὸν πάντων substituendo. Supererant multa in hac oratione, vbi Crisin felicius exercere poterat. Quod ni centenis ad minimum locis ostendi, nae ego libenter ferrem inter eos numerari, qui bonas literas negligunt, vel si quid est eo hominum genere κακοδαιμονέστερον. TAYLOR.

Mihi videtur sic leg. ὁ γὰρ τὸν πάντων [scil. ἐλέγχων] ἰσχυρότατον ἔλεγχον φυγὼν. Certe deest aliquis talis superlatiuus, aut μέγιστον, aut σαφέστατον, aut δικαιότατον, aut ῥᾶστον, aut tale quid.

59. δημοτικὸν] malim aut δημοτικώτατον, aut μάλιστα δημοτικὸν.

60. ἃ δεῖ] Vel scribe ἃ μὴ δεῖ, vel supple aliquid

βασανίζειν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις, πιστεύειν, ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων καὶ συμφερόντων τῇ πόλει; ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ἀφέξηκα τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν 39.
κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι, ὅσον ἐγὼ ἐβουλόμην τοὺς ἰδίους [61] κινδύνους ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον [62] γενέσθαι. ἐτοσὶ δὲ, διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτὸν [63], οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, πολὺ 42.

θάττ-

post δεῖ, sc. ἃ δεῖ μαρτυρεῖν, aut μηνύειν. Huiusmodi suspicor. TAYLOR.

Post ἃ δεῖ videtur deesse γινώσκειν ὑμᾶς.

61. τοὺς ἰδίους κινδύνους] forte τοῖς ἰδίοις, subaudi ἐμαυτῷ, κινδύνοις. meomet ipsius periculo priuato. nam qui seruum aut ancillam ad tormenta postularet, is hero restituere debebat serui pretium, si is a tormentis forte debilitaretur.

62. τὸν ἔλεγχον] Delet Scaliger. Verum, si quid exterminandum sit, nae illa iubeo in superiori parte sententiae, nempe τοὺς ἰδίους κινδύνους. Vide enim. Ἐγὼ ἐβουλόμην ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι. TAYLOR.

63. ἑαυτῷ] Recte Stephanus. Vulgata enim erat ἑαυτόν. TAYLOR.

Taylor e margine Stephani recepit in textum ἑαυτῷ. ego vulgatam reliqui, quia coniecturam illam tametsi admittas, non tamen ideo persanatus est locus. Si nihil hic deest, leg. est αὐτὸν (pro ἑαυτὸν), quod referetur ad τὸν ἔλεγχον; et sic erit distinguendum, διὰ τὸ συνειδέναι, αὐτὸν οὐχ ὑπέμεινεν. aut si quid deest, sic leg. διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι, αὐτὸν οὐχ ὑπέμεινεν.

θᾶττον οἱ Λεωκράτες οἰκέται καὶ θεράπαιναι τῶν
λεγομένων [64] ἄν τι ἠρνήθησαν, ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ
ἑαυτῶν δεσπότε κατεψεύσαντο. χωρὶς τοίνυν τέ-
των, Λεωκράτης ἀναβοήσεταί αὐτίκα, ὡς ἰδιώτης
152. 1. ὢν, καὶ ὑπὸ τῆς τε ῥήτορος καὶ συκοφάντε δεινό-
τητος ἀναρπαζόμενος. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, πάντας ὑμᾶς
εἰδέναι, ὅτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντεῖν ἐπιχει-
3. ρέντων ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο, προαιρεῖσθαι, καὶ
ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα, ἐν οἷς τὸς παραλογισμὸς
κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιήσονται· τῶν δὲ δικαίως
τὰς κρίσεις ἐνισαμένων, καὶ τὸς ἐνόχος ταῖς ἀραῖς
ἀκριβῶς ἀποδεικνύντων [65], τἀναντία φαίνεσθαι
6. τότοις ποιοῦντας, ὥσπερ ἡμεῖς [66]. ἐτοῖ δὲ διαλο-
γίζεσθε περὶ τότων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς· τίνας ἀδύ-
νατον ἦν τῇ δεινότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς
τε λόγε παραγαγεῖν; τὸς οἰκέτας [67]: κατὰ φύσιν
τοίνυν, βασανιζόμενοι, πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ
9. πάντων τῶν ἀδικημάτων ἔμελλον φράσειν οἱ οἰκέται
καὶ αἱ θεράπαιναι· ἀλλὰ τότε ὁ Λεωκράτης πα-
ραδοῦναι ἔφυγε, καὶ ταῦτα, ἐκ ἀλλοτρίας, ἀλλ' αὐ-

64. τῶν λεγομένων] Desidero Interpretis fidem. Verte, eorum, quae allegantur. TAYLOR.

65. ἀποδεικνύντων] scil. ἔργον ἐστίν. e versu 3.

66. ὥσπερ ἡμεῖς] scil. φαινόμεθα ποιοῦντες.

67. παραγαγεῖν; τὸς οἰκέτας] Ita feliciter distinguere iussit H. Stephanus. Vti proxime recte exaratur: τίνας δυνατὸν εἶναι δοκεῖ — προαγαγέσθαι; τὸς δικασάς. Male in hoc loco edebatur, παραγαγεῖν τὸς οἰκέτας, nulla adhibita distinctione. TAYLOR.

τῶ ὄντας. τίνας δὲ δυνατὸν εἶναι δοκεῖ[68] τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι, καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τῶ ἤθει 12.
τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι; τὰς δικαστάς. ἐνταῦθα Λεωκράτης, ὁ προδότης τῆς πατρίδος, ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβέμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἵ τ' ἐξελέγχοντες τῷ ἔργῳ[69] καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων, ἢ 15.
λόγων, ἢ σκήψεως; ἁπλῶν τὸ δίκαιον, ῥάδιον τὸ ἀληθές· βραχὺς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ ἐν τῆ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσια εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μή φησι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τὰς οἰκέτας καὶ 18.
τὰς θεραπαίνας; προσήκει γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ παραδιδόναι καὶ βασανίζειν[70],

καὶ

68. δοκεῖ] malim ἐδόκει. ob praemissum ἦν, versu 7.

69. τῷ ἔργῳ] Nihil loci hic habet. Restitue, ἐνταῦθα Λεωκράτης — τῷ ἔργῳ ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβέμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἵ τ' ἐξελέγχοντες, καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. Verte autem: In eum vtique locum, (quem adeo suspicioſum esse vobis dixi) reuera peruenit Leocrates, nihil aliud metuens, quam ne ex eadem domo et redarguentes et redargutus prodirent. TAYLOR.

Opponuntur inter se ὁ λόγῳ ἔλεγχος et ὁ ἔργῳ ἔλεγχος. illa mera est insimulatio, criminatio accusatoris. Seruorum autem confessio tormentis expressa est convictio rebus ipsis.

70. παραδιδόναι καὶ βασανίζειν] Dele istud καὶ. παραδιδόναι βασανίζειν nonnunquam legitur eadem mente, ac παραδιδόναι εἰς τὸ βασανίζειν, ad quaestio-

καὶ μηδένα τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' ἐδὲν τούτων ἔπραξεν, ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκὼς
21. ἑαυτῷ, ὅτι προδότης ἐστὶ τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν νόμων, ἀξιώσει ὑμᾶς ἐναντία ταῖς αὑτῷ ὁμολογίαις καὶ μαρτυρίαις ψηφίσασθαι. καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας
24. αὑτῷ ἐξ ἁπάντων τε πολλῶν καὶ ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ δίκαια περιῃρημένον, τοῦτον ἐᾶσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογημένων ἀδικημάτων ἐξαπατῆσαι; περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος, ὅτι ὁμολογούμενόν ἐστιν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι, ὦ ἄν-

nem subeundam tradere, vel, vti Demosthenes loco a me modo laudato dixit, Ἀπολλόδωρος προὐκαλεῖτο Στέφανον παραδῶναι τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον εἰς βάσανον περὶ τῆς ὑφαιρέσεως τοῦ γραμματείου. Antiph. Orat. I. p. 112. antep. Edit. Steph. δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Lysias Orat. Areopagit. p. 146. Edit. Lond. ἕτοιμος ἦμην (θεράποντας) εἴ τινα βέλοιτο παραδῶναι βασανίζειν. Similiter c. Agorat. p. 257. καταγνόντες αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. Noster similiter §. 20. p. 211. ἠξίουν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι. Et p. 219. l. 4. ex Euripide.

Ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν.

Et similiter p. 221. l. 8.

Τὴν ἐκ ἐμοῦ γε πλὴν φύσει δώσω κόρην
Θύσαι πρὸ γαίας.

Vid. Indicem Lysiae. v. Infinitiuus. TAYLOR.

Haud me fugit παραδιδόναι βασανίζειν idem esse posse, atque παραδ. πρὸς τὸ βασανίζειν, vel ἐπὶ τῷ βασ. verumtamen hic videtur καὶ seruandum esse. Saepe heri ipsi seruos suos explorabant.

ἄνδρες, μεμαθηκέναι. Ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις 27.
κινδύνοις τὴν πόλιν ἔσαν Λεωκράτης προδέδωκεν,
ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βέλομαι. καί μοι λάβε τὸ ψήφι-
σμα, γραμματεῦ, τὸ Ὑπερείδε, καὶ ἀνάγνωσκε.
ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄν-
δρες, ὅτι τὴν βουλὴν τὴς πεντακοσίας καταβαίνειν 30.
εἰς Πειραιᾶ χρηματισᾶσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραι-
έως ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράττειν διεσκευασμέ-
νην [71] ὅ, τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. καίτοι, ὦ ἄνδρες, εἰ οἱ ἀφιέμενοι τοῦ στρατεύεσθαι, ἕνεκα τοῦ βουλεύεσθαι ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως, ἐν τῇ 33.
τῶν στρατιωτῶν τάξει διέτριβον, ἆρ' ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν; ἐν οἷς Λεωκράτης ἐτόλμα καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρὰς ᾤχετο, καὶ τὰ χρήματα ὑπάρχοντα

71. πράττειν διεσκευασμένην] Haec posterior est Vox Tactica. Διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, ἔνοπλοι, ξιφήρεις εἰς πόλεμον. Hesych. Placuit Senatum Quingentorum Piraeum descendere — et sub armis cauere, ne quid Respublica detrimenti capiat. Male haec a Lonicero vertuntur, quem fugisse arbitror illam vocis proprietatem. Quod autem moneo potissimum, hoc est. Vim istius locutionis notauit aliquis olim ad vocem διεσκευασμένην, sc. ἐν τοῖς ὅπλοις. Quae vera et sincera glossa est. Tu igitur eas voces in linea superiori delebis. Quale enim foret, dicere, καταβαίνειν — ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράττειν ἐν τοῖς ὅπλοις ὅ, τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι? Tantundem enim dicit, cum dicit πράττειν διεσκευασμένην, vt vidimus. TAYLOR.

36. χοντα [72] ἐξεκόμισε, καὶ ἱερὰ τὰ πατρῷα μετε-
πέμψατο· καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν, ὥστε
κατὰ τὴν αὐτῆ προαίρεσιν ἔρημοι μὲν ἦσαν οἱ ναοὶ
τῶν ἱερέων [73], ἔρημοι δὲ καὶ αἱ Φυλακαὶ τῶν τειχῶν, ἐξ-
39. ελέλειπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι κατ' ἐκείνες
τὲς χρόνες, ὦ ἄνδρες, τίς ἐκ ἂν τὴν πόλιν ἠλέησεν, ἐ
μόνον πολίτης, ἀλλὰ καὶ ξένος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
χρόνοις ἐπιδεδημηκώς; τίς δ' ἦν ἕτως ἢ μισόδημος
τότε, ἢ μισαθήναιος, ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἄτακτον ἑαυ-
42. τὸν ὑπομεῖναι ἰδεῖν, ἡνίκα ἡ μὲν ἥττα καὶ τὸ γεγο-
νὸς πάθος τῷ δήμῳ προσηγγέλλετο, ὀρθὴ δὲ ἦν ἡ
πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν, αἱ δ' ἐλπίδες τῆς σω-
τηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγο-
153.1 νόσι καθειστήκεσαν; ὁρᾶν δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν
γυναῖκας ἐλευθέρας [74] περιφόβους, κατεπτη-

72. τὰ χρήματα ὑπάρχοντα] articulus videtur iterandus esse.

73. ἱερέων] Potius ἱερῶν. Modo enim, ἱερὰ τὰ πατρῷα μετεπέμψατο εἰς Μέγαρα, καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας. Infra p. 192. τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι. Ait igitur, si omnes pariter atque Leocrates animati essent, ἔρημοι ἂν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερῶν. Περὶ ἱερέων, de Sacerdotibus, non agitur. TAYLOR.

Mihi satis placet vulgata ἱερέων. Sine sacerdotibus sacra nulla possunt fieri. qui ciuitatem ergo prodit, sacerdotes vna quoque prodit, et cum his sacra. Pari modo ἔρημοι δὲ καὶ αἱ Φυλακαὶ τῶν τειχῶν, pro ἔρημα δὲ καὶ τὰ τείχη τῶν Φυλάκων.

74. ἐλευθέρες] non facile in genere foeminino sic vsurpatur. malim ἐλευθέρας.

χυίας [75], καὶ πυνθανομένας, εἰ ζῶσι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ πατρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρωμένας· 3. τῶν δὲ ἀνδρῶν τὲς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ τὰς ἡλικίας [76] πρεσβυτέρας, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων [77] τῷ στρατεύεσθαι ἀφεμένας, ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν [78] ἐπὶ γήρως ὀδῷ διαφθειρομένας [79], διπλᾶ τὰ ἱμά-

75. κατεπτηχυίας] Iuxta canones Grammaticorum formari debuit καταπεπτηχυίας. Demosthenes tamen, si locus sanus sit, Philipp. I. κατέπτηχε μέντοι ταῦτα πάντα. Plutarch. in Iulio: Δυεῖν δὲ ὄσων ἐν τῇ πόλει στάσεων, τῆς μὲν ἀπὸ Σύλλα, μέγα δυναμένης, τῆς δὲ Μαριανῆς, ἣ τότε κατεπτήχει καὶ διεσπᾶτο — Isocrates ad Philippum, Τὲς ἄλλους ὁρῶν τὲς πρὸ αὐτοῦ ταύτῃ συμφορᾷ κεχρημένες, ἐπτηχότας διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Videtur autem duplici modo formari. TAYLOR.

76. τὰς ἡλικίας] Immo ταῖς ἡλικίαις, vt dudum correxi. Atque ita restituisse videtur Maussac. ad Harpocr. p. 121. ex Suida. TAYLOR.

77. ὑπὸ τῶν νόμων] Vulgo ὑπὸ τὸν νόμον. Prae qua lectione, vel τῷ νόμῳ, vel τῶν νόμων, amplectitur Stephanus in margine Editionis. TAYLOR.

78. ὅλην πόλιν] interposui τὴν e Suida.

79. ἐπὶ γήρως ὀδῷ διαφθειρομένας] Hic verisimile est, Suidam, quem Maussacus sequitur, errore, non consilio, scripsisse ὁδῷ pro ὀδῷ. Επειδὴ ἐνταῦθα ἤδη εἴ τῆς ἡλικίας, ὃ δὴ ἐπὶ γήραος ὀδῷ φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί. Plato Republica I. init. Adnotarunt antiqui nostro cum Poetis magnam intercessisse necessitudinem. Ita saepe Homerus,

τὰ ἱμάτια ἐμπεπορπημένες. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν
6. κατὰ τὴν πόλιν γινομένων, καὶ πάντων τῶν πολι-
τῶν

Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει.
Iliad. X. 60.

Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκε, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
Iliad. Ω. 486.

Verum neque Poetis solis ea est familiaris locutio, sed et iis, qui prosa oratione scribunt, vti Hyperidi, teste Polluce, II. 2. Λέγοιτο δ' ἂν καθ' Ὑπερίδην καὶ ἐπὶ γήρως οὐδῷ, ἐπὶ δυσμαῖς βίε. Attamen his missis, quomodo exponamus διαφθειρομένες? Vir longe doctissimus diuinat διφθερομένες, cui quidem sententiae multa fauent. Neque non quaedam nationes harum (ouium) pellibus sunt vestitae, vt in Gaetulia et in Sardinia. Cuius vsum apud antiquos quoque Graecos fuisse adparet, quod in Tragoediis Senes ab hac pelle vocantur διφθερίαι etc. Varro de R. R. II. 11. Discimus quoque ex Comoedia, coriaceas etiam fuisse et seruloium et rusticorum paenulas.

Εἶτα δῆτ' ὁ πόλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά
Δηλαδή; καὶ νῦν γε τάτῳ τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειρῶσιν, ὀδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι,
Διφθερῶν, καὶ ξωμίδων, ἃς ἦτος αὐτοῖς ἠμπόλα.
Aristoph. Vesp. 439.

Οταν μὲν ἔν τὰς αἶγας ἐκ τῆ Φελλέως,
Ωσπερ ὁ πατήρ σε διφθέραν ἐνημμένος.
Nub. 71.

Verum, vtut haec sint, quid dicendum est de eo loco Demosthenis in Midiana §. 23. vbi aqua similiter haeret et semper haerebit? Δεινοί τινες εἰσὶν, ὦ ἄνδρες Α-

τῶν τὰ μέγιστα ἠτυχηκότων, μάλιστ' ἄν τις ἤλγησε καὶ θηναῖοι, φθείρεσθαι πρὸς τὰς πλησίας. Quid de iis omnibus, vbi φθείρεσθαι, διαφθείρεσθαι, et similia, Lexicographos omnis diu vexauit? Producam, quae et ego et illi obseruarunt, vt de iis simul et semel statuamus. Plutarch. in Antonio, καὶ βασιλέων γυναῖκες ἀμιλλώμεναι δωρεαῖς πρὸς ἀλλήλας καὶ κάλλεσι ἐφθείροντο πρὸς αὐτόν. Turpiter et indecore eum adibant, inquit Budaeus. Id. in Phocione, Επεὶ δὲ Αρπαλος μετὰ χρημάτων πολλῶν ἀποδρὰς Αλέξανδρον ἐκ τῆς Ασίας τῇ Αττικῇ προσέβαλε, καὶ τῶν εἰωθότων ἀπὸ τοῦ βήματος χρηματίζεσθαι δρόμος ἦν καὶ ἅμιλλα φθειρομένων πρὸς αὐτόν. Aristides Panath. Αλλ' ἤδη τότε ἀμυνομένη καὶ δίκην ἀξιοῦσα λαβεῖν τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ τῶν Ιώνων, δεδηλωμένων Ελλήνων, ὃς μόνη μὲν ἐδέξατο φθειρομένας κατὰ πᾶσαν τὴν Ελλάδα. Aristoph. in Auibus 917.

Αλλ', ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἂν ἐφθάρης;

Alciphro I. Epist. 13. Εξ Ερμιόνης — εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. et 34. Προσφθείρεται δὲ Ερπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἄβρα. Gregor. ad Athanasium. Ἀφ' ἧς δὲ ἡ ἀντίθετος γλῶσσα, ὥσπερ τι νόσημα δεινὸν καὶ κακόηθες, τοῖς Εκκλησίαις ἡμῶν εἰσεφθάρη. Idem. Τέρας τι Καππαδόκιον, τὰ μὲν πρῶτα τραπέζης ἀλλοτρίας δεῖλον — τὰ τελευταῖα δὲ καὶ πολιτείᾳ παρεισφθαρέν. Idem. Μηδὲ γὰρ Σαβέλλιοι τῷ ῥητῷ τούτῳ παραφθειρέσθωσαν. Aristoph. Eccles. 248.

Ατὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς.

Idem in Pace 71.

Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς, ἐκ οἶδ' ὅποι,
Εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον.

Similes et istae locutiones. Εἰς' ἐς κόρακας, φθείρω, ἀποφθείρω ἐς κόρακας. Idem Aristoph. Nub. 787.

σε καὶ ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἡνίχ'

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ
Επιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

Et Equit. 888.

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσας κάκιζον ὄζων; In his igitur omnibus τὸ φθείρεσθαι corrumpendi vim non habet, neque a φθίω deducitur. Verum est lente et pedetentim repere vel serpere, τῷ φθειρὸς (qui et serpens a Plinio dicitur et Apuleio) motum seu potius lentitudinem imitari. Theocr. Idyll. ζ. init.

Ης χρόνος, ἀνὶκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Αλεν[α]
Εἴρπομες ἐκ πόλιος.

Schol. Τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ σκωλήκων, καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθεστέρων καὶ ἀσπασθεὶ πορευομένων· νῦν δὲ ἐπὶ τῷ βαδίζειν λέγεται. Aristoph. Plut. 675.

ΕΦ' ἣν ἐπεθύμεν δαιμονίως ἑφερπύσαι.

σχ. ad loc. Εφερπύσαι δὲ βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν. In nonnullis tamen, quos adduxi, locis, vt id obiter moneam, conueniet fortasse exponere, non ad instar τῷ φθειρὸς reptare, verum fortasse adhaerescere. Vti in isto quoque, quem iam addo ex Aeliano XIV. V. H. 26. Αρκεσίλαον τὸν ἐξ Ακαδημίας Ανταγόρας ὁ ποιητὴς ἐλοιδορεῖτο, προσφθαρεὶς αὐτῷ. et similiter XII. H. A. 17. de Echeneide. θεάσῃ νὴ προσφθαρεές. Iam autem post nostram, licet nouam, non fortasse ingratam, explicationem confer decrepitos hos et capularis seneș Lycurgi cum veteri Laerte apud Homerum, Vlyx. α. 189.

ἡνίχ' ὁρᾷν ἦν τὸν δῆμον ψηφισάμενον, τὰς μὲν δούλας, ἐλευθέρας, τὰς δὲ ξένας, Ἀθηναίας, τὰς 9. δ' ἀτίμους, ἐντίμους· ὃς πρῶτον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἐσεμνύνετο. τοσαύτη δὲ ἡ πόλις ἐκέχρητο μεταβολῇ, ὥστε πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι, ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις ἀγαπᾶν, ἐὰν ὑπὲρ τῆς αὑτῶν 12. σωτηρίας ἀσφαλῶς δύνηται κινδυνεῦσαι. καὶ πρότερον μὲν πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων ἐπάρχειν, τότε

Λαέρτην ἥρωα· τὸν ἐκέτι φασὶ πόλινδε
Ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῆ πήματα πάσχειν
Γρηΐ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
Παρτιθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος καλὰ γυῖα λάβῃσιν
Ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.

Accedit etiam, quod, si hunc locum cum Suida legamus περιφθειρομένους, non διαφθειρομένους, et profecto ita legere suadeo, ne dubitandi quidem occasio relinqueretur. Indeque Lucianum optime explicabimus in Pseudologista. Ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σε τρυφὰς, καὶ ὡς παραδὺς σαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ στρατίωτῃ συμπεριεφθείρε πάντα ὑπηρετῶν. Sed praestat fortasse Suidam producere, quoniam praeter morem totum hunc locum Lycurgi ex melioribus exemplaribus videtur descripsisse, quam quibus vti sunt Aldus et Stephanus. Τῶν δ' ἀνδρῶν τὰς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρας, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τῷ στρατεύεσθαι ἀφειμένας, ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τότ' ἐπὶ γήρως ὁδῷ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένας. Suid. in Πεπορπημένος. TAYLOR.

τότε δὲ πρὸς Μακεδόνας ὑπὲρ τῆς ἰδίας κινδυνεύειν. καὶ τὸν δῆμον, ὃν [80] πρότερον Λακεδαιμόνιοι καὶ Πε-
15. λοποννήσιοι, καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες Ἕλληνες βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, ὅτος ἐδεῖτο τῶν ἐξ Ἄνδρε, καὶ Κέω, καὶ Τροιζῆνος, καὶ Ἐπιδαύρε, ἐπικουρίαν αὐτῷ μεταπέμψασθαι [81]. ὥστε, ὦ ἄνδρες, τὸν ἐν τοῖς
18. τοιούτοις φόβοις καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καὶ τοσαύτῃ αἰσχύνῃ ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε ὅπλα θέμενον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς, ἀλλὰ φυγόντα, καὶ παριδόντα [82] τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν, τίς
21. ἂν ἡ δικαίως Φιλόπολις, καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος, ψήφῳ ἀπολύσειεν, ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ προδότῃ τῆς πόλεως βοηθήσειε; τὸν δὲ συμπενθῆσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς [83] τολμήσαντα; δὲ συμ-

βεβλη-

80. τὸν δῆμον, ὃν] facile sit pro primo articulo posteriorem sufficere, vt sic sit: καὶ, ὃν δῆμον πρότερον λακεδαιμ. Sed satius est anacoluthum hic statuere, cuius crebra occurrunt exempla. Nisi mauis pro ὅτος ἐδεῖτο verf. 16. legere τοῦτον ἔδει.

81. μεταπέμψασθαι] nouo significatu, si bene habet, pro *sibi submittere*. Si autem vulgari significatu etiam hic est vsurpatum, necesse est pro ὅτος ἐδεῖτο τῶν — legi τοῦτον ἔδει τὴν (aut τὰς) ἐξ Ἄνδρε —

82. παραδόντα] Lege προδόντα. Monui supra ad p. 162. l. 4. TAYLOR.

Malim παριδόντα. qui praeterviderit, contempserit, neglexerit. v. p. 156. 7.

83. τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς] Melius, ταῖς τῆς πατρίδος συμφοραῖς. TAYLOR.

βεβλημένον ἀδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως καὶ τὸ δήμου σωτηρίαν; καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐκ ἔξιν 24. ἦτις ἡλικία οὐ παρέσχετο αὐτὴν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, ὅτε ἡ μὲν χώρα τὰ δένδρα συνεβάλλετο, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας [84], οἱ δὲ νέοι τὰ ὅπλα. ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν τῆς τῶν τειχῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ, τῆς τῶν τάφων, οἱ δὲ, τῆς 27. χαρακώσεως· ἀδεὶς δ' ἦν ἀργὸς τῶν ἐν τῇ πόλει, ἐφ' ὧν ἀδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρέσχετο τάξαι Λεωκράτης· ὧν εἰκότως ὑμᾶς ἀναμνησθέντας [85],

τὸν

Videtur vulgata bene habere, aut certe defendi poſſe. πενθεῖν τι, lugere quid, vel ob quid. ergo et συμπενθεῖν τινί τι, cum aliquo aliquid lugere. Idem dictum erit atque ἀδὲ συμπενθῆσαι τῇ πατρίδι τὰς αὐτῆς συμφοράς.

84. οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας] Eodem modo et eadem ſedulitate muri reficiebantur poſt bellum Perſicum, ὠκοδόμουν τὰ τείχη, ἔτ' οἰκίας ἔτε τάφου φειδόμενοι. Diod. Sic. l. XI. Atque vt interim omnes ſerui atque liberi opus facerent, neque vlli loco parcerent, ſiue facer eſſet, ſiue priuatus, ſiue publicus. Nepos in Themiſtocle §. 6. Caue autem exiſtimes iterum de iisdem agi infra lin. 5. οἱ δὲ, τῆς τῶν τάφων. Ibi enim legendum τάφρων. Scilicet, ἐπεμελοῦντο — τειχῶν — τάφρων — χαρακώσεως. Nihil verius. TAYL.

85. ὧν εἰκότως ὑμᾶς ἀναμνησθέντας] Lege ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας κ. τ. λ. Iam recte ſe habet Conſtructio, quae aliter labaſcere videbatur. Εἰκὸς ἦν, Par erat. Vt Antipho Orat. I. in initio. Οὗς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωρὸς γενέσθαι, τῷ δ' ἐπεξιόντι βοηθός. Haec potiſſimum adnotaui, quoniam in ſchedis meis

τὸν μηδὲ ξυνενεγκεῖν [86], μηδ' ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν
30. ἀξιώσαντα τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆ δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρωνείᾳ τελευτησάντων θανάτῳ ζημιῶσαι, ὡς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος ἀτάφων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγενημένων· ὧν ἔτος ἀδὲ τὰς θήκας παριὼν, ἡσχύνθη [87] ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν
33. προσαγορεύων [88]. περὶ ὧν, ἄνδρες, μικρῷ πλείω βέλομαι διελθεῖν, καὶ ὑμῶν ἀκοῦσαι δέομαι, καὶ μὴ νομίζειν ἀλλοτρίας εἶναι τὰς τοιάτας [89] τῶν δημοσίων ἀγῶνας. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν εὐλογίαι [90] τὸν

video animaduerſum, fuiſſe olim faſtidioſos quosdam, qui hanc locutionem damnarent. TAYLOR.

Aut cum Tavloro εἰκὸς eſt leg. aut illa vulgata ſeruata, ἀναμνησθέντες in nominatiuo, et ζημιώσαιτε verſ. 31. aut ζημιῶσαι δεῖ.

86. ξυνενεγκεῖν.] comportare cadauera caeſorum ad tumulos, quod faciunt ſuperſtites e praeliis facti.

87. παριὼν, ἡσχύνθη] Punge mecum, ὧν οὗτος ἀδὲ τὰς θήκας παριὼν ἡσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων. Quorum ſepulchra ille praeteriens non erubuit, licet poſt ſeptem annos tum primum patriam eorum conſalutauerit. Si tamen hoc ſit προσαγορεύων, quod nimium ſuſpicor. Heſychius quidem προσαγορεύει. ἀσπάζεται. Nonnullis fortaſſe placere poteſt ἀπαγορεύων, qui per ſeptennium patria ſe abdicauerit. Ego tamen, vt decet, ἐπέχω. TAYL.

88. αὐτῶν προσαγορεύων] videtur ἑαυτῶ eſſe interponendum. illum, praeter capſas eorum praetereuntem, nil puduit, ipſorum patriam ſuam appellare, ſe ferre ciuem ipſorum, communi cum ipſis patria vtentem.

89. Lego τὰς τοιάτας λόγας τῶν δημοσίων ἀγώνων.

90. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν] Muretus XVII. Var. Lect.

τὸν ἔλεγχον σαφῆ κατὰ τῶν ταναντία ἐπιτηδευόντων ποιῆσιν. ἔτι δὲ καὶ δίκαιον τὸν ἔπαινον, ὃς μό- 36.
νος ἆθλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶ, τοῦτον, ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτελεύτησαν, μὴ παραλιπεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς πολεμίοις ἀπήντησαν ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Βοιωτίας ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχούμενοι, 39.
οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν προέμενοι τοῖς ἐχθροῖς· ἀλλὰ τὴν μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν λιθίνων περιβό- 42.
λων, τὴν δὲ θρέψασαν αὐτοὺς αἰσχυνόμενοι περιορᾶν πορθουμένην. εἰκότως 91· ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γεννήσαντας, καὶ τοὺς ποιητοὺς τῶν πατέρων, οὐχ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες ταῖς εὐνοίαις, οὕτω καὶ πρὸς τὰς χώρας τὰς μὴ φύσει προσηκούσας, ἀλλ' 154. I.
ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας, καταδεέστερον διάκεινται. τοιαύταις δὲ γνώμαις χρησάμενοι, καὶ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν ἐξίσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, 3.
οὐχ ὁμοίως τῆς τύχης ἐκοινώνησαν. τῆς γὰρ ἀρετῆς οὐ ζῶν-

6. legit αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλογίαι etc. deinde, l. 7. ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνήλωσαν ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι πόλεως, μὴ παραλιπεῖν. Si haec ex fide MStorum dixerit, bene dixit. TAYLOR.

91. πορθουμένην. εἰκότως.] Haec recte a me distinguuntur: Vide ad §. 26. Interpretem nostrum, vt vides, fefellit vulgaris distinctio, αἰσχυνόμενοι περιορᾶν πορθουμένην εἰκότως. TAYLOR.

οὐ ζῶντες ἀπολαύσουσιν, ἀλλὰ τελευτήσαντες, τὴν δόξαν ἐγκαταλελοίπασιν, οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες, ἔνθα παρετάχθησαν [92] ὑπὲρ τῆς
6. ἐλευθερίας ἀμύνοντες [93]. εἰ δὲ δεῖ καὶ παραδοξότατον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον. τὰ γὰρ ἆθλα τῶ πολέμω τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν, ἐλευθερία καὶ ἀρετή. ταῦτα γὰρ ἀμφότερα τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει. ἔπειτα δὲ οὐ
9. οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἥττης αἰτίας [94] τὸς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας τὸν [95] τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνος γὰρ τὸς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἷς ἡττηθῆναι δικαίως φήσειε. τὴν γὰρ δουλείαν φεύγοντες, εὐκλεᾶ θάνατον αἱρεῖνται. ἐδή-
12. λωσε δὲ ἡ τέτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετή. μόνοι γὰρ τῶν ἁπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. ἅμα γὰρ ἤτοί τε τὸν βίον με-

92. ἔνθα παρετάχθησαν] Coniecit Cl. Marklandus ad Lysiam p. 47. l. 8. ἐνθαπερ ἐτάχθησαν. TAYL.

93. ἀμύνοντες] Potius ἀμυνοῦντες, vt recte Lonicerus, dimicaturi. Ita p. superiori, ἀπήντησαν — ὑπὲρ τῆς τῶν Ελλήνων ἐλευθερίας μαχόμενοι. TAYLOR.

94. ἥττης αἰτίας] Amissae victoriae auctores. Haec sunt quouis piaculo digna. At id tantum abfuit, vt Orator etiam contenderet eos neque ἡττηθῆναι, vt l. 5. μόνος τὸς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἷς ἡττηθῆναι δικαίως φήσειε. Reſcribe igitur, οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἡττῆσθαι τὸς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας. Macula illa Exemplarium, αἰτίας, vnde originem traxerit, vides. Inter voces ἡττῆσθαι et τὸς videre viſus eſt bonus librarius. TAYLOR.

95. τὸν] malim διὰ τὸν.

τήλαξαν, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δειλείαν μετέπεσεν. συνετάφη γὰρ τοῖς τότων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. ὅθεν καὶ φανερὸν πᾶσιν ἐποίησαν οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες. ὥστε, ὦ ἄνδρες, οὐκ αἰσχυνθείην εἰπὼν σέφανον τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ἃ [96] ἐκ ἀλόγως ἐπετήδευον, ἐπίσασθε, ὦ Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων τὸς ἀγα- 18.
θὸς ἄνδρας τιμᾶν· εὑρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους [97], παρ' ὑμῖν δὲ στρατηγὸς ἀγαθὸς, καὶ τὸν τύραννον ἀποκτείναντας. καὶ τοιοῦτος μὲν ἄνδρας ὐδ' ἐξ ἁ- 21.
πάσης τῆς Ἑλλάδος ὀλίγος εὑρεῖν ῥᾴδιον, τὸς δὲ τὸς στεφανίτας ἀγῶνας νενικηκότας εὐπετῶς πολλαχόθεν ἐσὶ γεγονότας ἰδεῖν. ὥσπερ τοίνυν τοῖς εὐεργέταις μεγίσας τιμὰς ἀπονέμετε, ἕτω δίκαιον καὶ τὸς τὴν πατρίδα καταισχύνοντας καὶ προδιδόν- 24.
τας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν. σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὐδὲν ὑμῖν ἐσιν [98] ἀποψηφί-
σασθαι

96. καὶ δι' ἃ] malim καὶ γὰρ δι' ἃ —

97. ἀθλητὰς ἀνακειμένους] Ἐν τῇ Μιλήτῳ πολλὰς ἀνδριάντας ἀθλητῶν θεασάμενος (Alexander) Ὀλύμπια καὶ Πύθια νενικηκότων, καὶ πᾶ τὰ τηλικαῦτα ἦν σώματα, ἔφη, ὅτε σὶ βάρβαροι ὑμῶν τὴν πόλιν ἐπολιόρκων; Plutarch. Apophthegm. TAYLOR.

98. ὐδὲν ὑμῖν ἐσιν] Emendo ὐδ' ἐν ὑμῖν ἐσιν. Iam non amplius in vestra potestate situm est. Rationem reddit in sequentibus. TAYLOR.

Malim tamen ὐδ' ἔνεσιν ὑμῖν vt vsitatius.

σασθαι Λεωκράτες τετεί, τὰ δίκαια ποιῆσι. τὸ γὰρ ἀδίκημα τῆτο κεκριμένον ἐςὶ καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγῳ βελὴ (καὶ μη-
27. δεὶς μοι θορυβήσῃ· ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίςην τότε γενέσθαι τῇ πόλει σωτηρίαν) τὲς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ καταλιπόντας τότε [99], ὡς πολεμίες λαβῆσα ἀπέκτεινε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, μὴ νομίζετε, τὲς τὰ τῶν ἄλλων φονικὰ ἀδικήματα ὁσιώ-
30. τατα δικάζοντας, αὐτοὺς ἂν εἴς τινας τῶν πολιτῶν τοιῆτόν τι [100] παρανομῆσαι. ἀλλὰ μὴν Αὐτολύκε μὲν ὑμεῖς κατεψηφίσασθε, μείναντος μὲν αὐτῆ ἐν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τὲς υἱὲς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι· καὶ ἐτιμωρήσασθε. καί-
33. τοι εἰ τὸν τὲς ἀχρήσες εἰς τὸν πόλεμον ὑπεκθέσθαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ πάσχειν ὅστις ἀνὴρ ὢν ἐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι; ἔτι δὲ ὁ δῆμος, δεινὸν ἡγησάμενος εἶναι τὸ γινόμενον, ἐψηφίσατο ἐνόχες εἶναι τῇ προδοσίᾳ τὲς φεύγον-
36. τας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίες εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. εἰ δὴ κατέγνωσαν μὲν παρὰ τῷ δικαιοτάτῳ συνεδρίῳ, κατεψήφισαν δὲ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μεγίςης ἄξια εἶναι τιμωρίας,
39. τέτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; πάντων γὰρ ἀν-

99. καταλιπόντας τότε] Distingue post τότε, τὲς καταλιπόντας τότε, in eo sc. bello. Errauit Interpres, deceptus mala Stephani distinctione. TAYLOR.

100. τοιῆτόν τι] scil. ὥςε φονεύειν τινὰ ἀδίκως.

θρώπων ἔσεσθε ἀγναμονέστατοι. καὶ ἐλαχίστους ἕξετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας. ὡς μὲν οὖν ἔνοχός ἐστι τοῖς εἰσηγγελμένοις ἅπασιν, ὦ ἄνδρες, Λεωκράτης, φανερόν ἐστι. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν 42. ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἐξαπατᾶν, λέγοντα, ὡς ἔμπορος ἐξέπλευσε, καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς Ῥόδον. ἐὰν οὖν ταῦτα λέγῃ, ἐνθυμεῖσθε, ὡ ῥᾳδίως λήψεσθε αὐτὸν ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδα ἐμβαίνουσιν οἱ 155. 1. κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὁρώμενοι καὶ ἀποπεμπόμενοι. ἔπειτα δὲ μετὰ τῆς ἑταίρας καὶ τῶν θεραπαινῶν, 3. ἀλλὰ μόνοι μετὰ παιδὸς τοῦ διακονοῦντος. πρὸς δὲ, τί προσῆκεν ἐν Μεγάροις τὸν Ἀθηναῖον ὡς ἔμπορον πέντε ἔτη κατοικεῖν, καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐνθάδε πωλεῖν; εἰ μὴ κατεγνώκει [1] τε αὐτοῦ προδεδωκέναι τὴν πα- 6. τρίδα, καὶ μεγάλα πάντας ἠδικηκέναι. ὃ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν ἀτοπώτατον, εἰ περὶ ὧν αὐτὸς προσεδόκα τεύξεσθαι [2] τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε, κύριοι γενόμενοι τῆς ψήφου. χωρὶς δὲ τούτων, οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολο- 9. γίαν. πῶς γὰρ ὁ δεινὸν, τοὺς ἐπὶ ἐμπορίαν ἀποδη-

μοῦντας

1. malim κατεγνώκει γε ἑαυτοῦ.

2. τεύξεσθαι] Scal. τετεύξεσθαι. Proxime notes, istud ταῦθ' absolute dici, neque enim regitur ab ἀπολύσετε. Vt sit διὰ ταῦθ' ἀπολύσετε. Versionem ergo reformabis. TAYLOR.

μεῖντας [3], σπεύδειν ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως βοήθειαν, τοῦτον δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς καὶ κατ' ἐργασίαν [4] ἐκπλεῖν, ἡνίκα οὐδ' ἂν εἷς προσκτήσασθαι
12. ἀδὲν ἂν ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυλάξαι; ἡδέως δ' ἂν αὐτῷ πυθοίμην, τίνα ἐμπορίαν εἰσάγων χρησιμώτερος ἐγένετο ἂν [5] τῇ πόλει τοῦ παρασχεῖν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, μεθ' ἡμῶν μαχόμενος.
15. ἐγὼ μὲν ἀδεμίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὖσαν βοήθειαν. ἄξιον δὲ ἐστιν οὐ μόνον αὐτῷ διὰ τὴν πρᾶξιν ὀργίζεσθαι ταύτην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον. φανερῶς γὰρ ψεύδεσθαι τετόλμηκεν. ἔτε γὰρ πρότερον
18. ἀδεπώποτε ἐγένετο ἐπὶ ταύτης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκέκτητο χαλκοτύπας· ἔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ Μεγάρων, ἓξ ἔτη συνεχῶς ἀποδημήσας. ἔτι δὲ καὶ πεντηκοντῆς μετέχων ἐτύγχανεν, ἣν ἐκ ἂν καταλιπὼν κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει. ὥστ' ἂν

3. ἐπὶ ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας] Πότερον, ἐπὶ ἐμπορίᾳ. Ολίγῳ δὲ πρότερον (192. l. 3.) εἶπε κατ' ἐμπορίαν. STEPHAN. Infra etiam, paragrapho exeunte, κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει. Sed emendatio viri praestantissimi est minus necessaria. TAYLOR.

4. καὶ κατ' ἐργασίαν] Dele inutilem particulam καὶ, quam debemus voci proximae. TAYL.

Num, καὶ ἀδὲ κατ' ἐργασίαν. *et ne quaestus quidem faciendi causa.*

5. χρησιμώτερος ἐγένετο ἄν] Non, commodiorem fuisse, cum Lonicero, sed fieri potuisse. Quod aliud est. Deinde ἐκπλεύσας — ἐκ Μεγάρων miror esse versa, hinc soluens. TAYLOR.

μέν τι περὶ τούτων λέγῃ, ἀδ' ὑμᾶς ἐπιτρέψειν αὐ- 21.
τῷ νομίζω. ἥξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερό-
μενος, ὃν αὐτῷ συμβεβλήκασί τινες τῶν συνηγόρων,
ὡς ἐκ ἔνοχός ἐστι τῇ προδοσίᾳ. οὔτε γὰρ νεωρίων κύ-
ριος, ἔτε πυλῶν, ἔτε στρατοπέδων, ἐθ' ὅλως τῶν
τῆς πόλεως ἀδενός. ἐγὼ δ' ἡγέμαι, τὸς μὲν τούτων 24.
κυρίους μέρος ἄν τι προδῶναι [6] τῆς ὑμετέρας δυνά-
μεως, τοὺς δ' ὅλην ἕκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν. ἔ-
τι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικῶσι προδιδόντες·
ὅστος δὲ καὶ τὸς τετελευτηκότας καὶ τὰ ἐν τῇ χώ- 27.
ρᾳ ἱερὰ τῶν πατρῴων νομίμων ἀποστερῶν. καὶ ὑπὸ
μὲν ἐκείνων προδοθεῖσαν, εἰκεῖσθαι ἂν συνέβαινε [7]·
δέλην δὲ ἔσαν τὴν πόλιν, ὃν τρόπον ὅστος ἐξέλιπεν,
ἀοίκητον ἂν γενέσθαι. ἔτι δὲ ἐκ μὲν τῶ κακῶς πράτ-
τειν τὰς πόλεις, μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 30.
εἰκός ἐστιν, ἐκ δὲ τῶ παντάπασι γενέσθαι ἀνάσα-
τον [8], καὶ τῶν κοινῶν ἐλπίδων στερηθῆναι. ὥσπερ
γὰρ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τῶ κακῶς πρᾶξαι
μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι [9] δὲ συναναιρεῖται πάν-
τα,

6. μέρος ἄν τι προδῶναι] Iterum non, prodere, sed proditurus fuisse. Haec enim per ὑπόθεσιν dicuntur, et Graeca bene instituuntur, sed Interpretem bonum desiderarunt. TAYLOR.

7. Num sic leg. συνέβαινε, δέλην ἔσαν τὴν πόλιν. ὃν δὲ τρόπον ὅστος ἐξέλιπεν, ἐκλειφθεῖσαν, ἀοίκητον —

8. F. ἀναστάτως, ἀναγκαῖον καὶ τῶν κ. ἐλπ.

9. τελευτήσαντι] Lego et distinguo certissima fide, ὥσπερ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τῶ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι δὲ καὶ συναναιρεῖσθαι πάντα κ. τ. λ. Atque ita interpretatur Lonicerus.

33. τα, δι' ὧν ἄν τις εὐδαιμονήσειεν, ἕτω καὶ περὶ τὰς πόλεις συμβαίνει, πέρας ἔχειν τὴν εὐτυχίαν [10], ὅταν ἀνάσατοι γένωνται. εἰ γὰρ δεῖ τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεώς ἐστι θάνατος, ἀνάσατον γενέσθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις τὸ μὲν
36. παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδαλώθη, τὸ δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα [11] καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων

Neque aliter sane potuit, si vllam bonam mentem auctori suo dare voluisset. TAYLOR.

Ego dedi τελευτήσαντι δὲ συναναιρεῖται. quod postremum, per errorem a Stephano mutatum, ex Aldina reuocaui.

10. ἀτυχίαν] Restituo εὐτυχίαν. Tum solum πέρας ἔχει εὐτυχία Rerump. tum solummodo actum erit de earum fortunis, cum funditus euersae fuerint: Non enim protinus conclamatum erit de Ciuitate, si res minus prospere succedant. Haec est γνώμη, quam Orator hic illustrat. Cui vox ἀτυχίαν quantum concinat, Tu vide, cui mea displicent. TAYLOR.

11. τριάκοντα] Punge post τριάκοντα, refertur enim ad ἡ πόλις κατεδαλώθη, non ad τὰ τείχη καθηρέθη: hoc modo: ἡμῶν ἡ πόλις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδαλώθη, τὸ δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα, (sc. sub. κατεδαλώθη, ἀπὸ τῆ κοινῆ, vt aiunt) muri autem a Lacedaemoniis sunt diruti. Interpres igitur errauit propter malam fidem Editoris. Muri vrbis a Lacedaemoniis solis diruti erant ante dominatum XXX virorum. Quaeri itaque potest, quid velit istud ἀμφοτέρων? Hoc sc. Ciuitas nostra bis in seruitutem redacta est, a Tyrannis primo, Pisistrato nempe etc. deinde a XXX viris (Accidit autem, vt in posteriore hac seruitute muri etiam a Lacedaemoniis subruerentur):

τὰ τείχη καθηρέθη. καὶ ἐκ τούτων ὅμως ἀμφοτέρων ἠλευθερώθημεν, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἠξιώθημεν προσάται γενέσθαι. ἀλλ' οὐχ, ὅσαι πώποτ' ἀνάσατοι γεγόνασι. τοῦτο μὲν γὰρ (εἰ καὶ 39.
παλαιότερον εἰπεῖν ἐστι) τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μεγίστη γεγενημένη τῶν τότε πόλεων, καὶ πάσης ἐπάρξασα τῆς Ἀσίας, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, τὸν αἰῶνα ἀοίκητός ἐστι; τοῦτο δὲ, Μεσήνην, πεντακοσίοις [12] ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν 42.
τυχόντων ἀνθρώπων συνοικισθεῖσαν; ἴσως ἔν τῶν συνηγόρων αὐτῷ [13] τολμήσει τις εἰπεῖν, μικρὸν τὸ πρᾶγμα ποιῶν, ὡς οὐδὲν ἂν παρ' ἕνα ἄνθρωπον ἐγένετο τούτων· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτην ἀπολο-156. I.
γίαν ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ᾗ δικαίως ἂν ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν γὰρ ὁμολογοῦσι τὴν πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, τοῦτο συγχωρήσαντες ὑμᾶς ἐάτωσαν διαγνῶναι περὶ τοῦ μεγέθους [14]· εἰ δ' ὅλως μηδὲν τούτων 3.
πεποίηκεν, οὐ μανίαν δήπου τοῦτο λέγειν, ὡς οὐδὲν ἂν [15] γένηται παρὰ τοῦτον; ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, τοὺς ἀν-

Veruntamen ex vtroque dominatu etc. Hoc certissimum est. TAYLOR.

12. πεντακοσίοις] Dinarchus p. 99, 28. tantummodo 400. numerat.

13. αὐτῷ] ipsi audebit dicere. Lonicerus. Falso. non αὐτῷ εἰπεῖν (quale enim esset hoc?) sed τῶν συνηγόρων αὐτῷ. Quod cum noue dicitur, quod sciam, legerem, τῶν συνηγόρων αὐτοῦ. TAYLOR.

14. post μεγέθους videtur τοῦ ἀδικήματος deesse. v. vers. 15.

15. οὐδὲν ἂν] scil. κακὸν, vel δυσχερές.

τἐναντίον τέτοις, παρὰ τᾶτον εἶναι τῇ πόλει τὴν
6. σωτηρίαν. ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖαν κατὰ τὴν ἰδίαν ἑ-
κάσων μοῖραν φυλαττομένη· ὅταν ἓν ταύτην ἐφ'
ἑνός τις παρίδῃ, λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἁπάντων τᾶ-
το πεποιηκώς. καίτοι ῥᾴδιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες, πρὸς
τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέψαν-
9. τας, τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οὐ τῷ
ἑκατὸν τάλαντα κλέψαντι θάνατον ἔταξαν, τῷ
δὲ δέκα δραχμὰς, ἔλαττον ἐπιτίμιον· ἐδὲ τὸν μὲν
μεγάλα ἱεροσυλήσαντα ἀπέκτειναν, τὸν δὲ μικρὰ,
ἐλάττονι τιμωρίᾳ ἐκόλαζον· ἐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀπο-
12. κτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίων, τὸν δὲ ἐλεύθερον [16],
εἶργον τῶν νόμων [17]· ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς
ἐλαχίστοις παρανομήσασι [18] θάνατον ὥρισαν εἶναι
τὴν ζημίαν. οὐ γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον [19] ἕκαστος αὐτῶν
ἀπέ-

16. ἐλεύθερον] ſubaudi a communi ἀποκτείναντα.

17. εἶργον τῶν νόμων] Male, legibus cohibebant. Corrigendum autem cum optimo Stephano τῶν νομίμων. Ita ter apud Antiph. περὶ τᾶ χορευτᾶ pag. 145. Edit. Steph. Πείσαντες δὲ τότες ἀπογράφεσθαι, καὶ προσαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἡγήσαντο ταύτην σφίσιν ἔσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἁπάντων. ὁ γὰρ νόμος ὅτως ἔχει, ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνε δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων. καὶ ἔτ' ἂν ἐγὼ οἷός τ' ἦν ἐπεξελθεῖν εἰργόμενος τῶν νομίμων. Quo tamen in loco poſtremo male excudebatur, id animaduertente eodem Stephano, νομικῶν. TAYLOR.

18. παρανομήμασι] Recte, ſuadente Stephano, pro παρανομήσασι Ald. TAYLOR.

Aut ἐλαχίσοις παρανομήμασιν eſt leg. aut ἐλάχισα παρανομήσασιν.

19. τὸ ἴδιον] id eſt τὴν ἰδιωτητείαν, *ſtatum priuatum*

ἀπέβλεπε τῷ γεγενημένῳ πράγματος, οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ἐλάμβανον, ἀλλ' 15.
αὐτὸ ἐσκόπουν τοῦτο, ἢ [20] πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ἐλθὸν μέγα βλάπτειν τὰς ἀνθρώπους. καὶ γὰρ ἄτοπον ἄλλως πως περὶ τούτων ἐξετάζειν. Φέρε γάρ, ὦ ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς τὸ Μητρῷον ἐλθὼν ἐξαλείψειεν, εἶτ' ἀπολογοῖτο, ὡς οὐδὲν παρὰ 18.
τοῦτο [21] τῇ πόλει ἐστὶν, ἆρ' ἂν ἀπεκτείνατ' αὐτόν; ἐγὼ μὲν οἶμαι, δικαίως, εἴπερ ἐμέλλετε καὶ τὰς ἄλλας σώσειν. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον κολαστέον ἐστὶ τοῦτον, εἰ μέλλετε τοὺς ἄλλους πολίτας βελτίους ποιήσειν. καὶ οὐ τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστι 21.
μόνος [22] ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰ καὶ τὸ πρᾶγμα [23].
ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, τὸ μὴ πολλοὺς τοιούτους γενέσθαι, ἡμέτερον εὐτύχημα εἶναι· τοῦτον μέντοι διὰ τοῦτο μείζονος τιμωρίας ἄξιον εἶναι τυχεῖν, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν, οὐ κοινὴν, ἀλλ' ἰδίαν τὴν σω- 24.
τηρίαν

rei, quod causa esset, non ad rempublicam, sed ad homines priuatos pertinens.

20. ἢ] *quatenus.* fuit cum εἰ suspicarer.

21. τοῦτον] dedi τοῦτο de meo. *propter hoc facinus.*

22. μόνος bene habet. εἷς μόνος bene graecum est. In ὁ ἄνθρωπος subauditur e praemissis ὁ κολαστέος.

23. ἀλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα] Lege οὐ τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστι μόνον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα, scil. (ἓν ἐστι). TAYLOR.

Dedi de meo εἰ καὶ τὸ πρᾶγμα. scil. aut κολαστέον ἐστὶ. aut μόνον ἐστὶ. nunc etiam res vel factum sit singulare, ad vnum solum hominem pertinens, neque vltra eum ad alios quoque proserpens.

τηρίαν ἐζήτησεν. Ἀγαναικτῶ δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὰν ἀκέσω τῶν μετὰ τοῦτο τινὸς λέγοντος, ὡς ἐκ ἔστι τοῦτο προδιδόναι, εἴ τις ᾤχετο ἐκτῆς πόλεως. καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι ποθ' ἡμῶν τὴν πόλιν καταλι-
27. πόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμει, εἰς Σαλαμῖνα διέβασαν. καὶ ἔτως ἐστὶν ἀνόητος καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκὼς, ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἴσχιστον συμβαλεῖν ἠξίωσε. ποῦ γὰρ οὐ περιβόητος ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε;
30. τίς δ' ἔτως ἢ φθονερός ἐστιν, ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος, ὃς ἐκ ἂν εὔξαιτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον[24], ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βεβουλευσάμενοι. Ἐτεόνικος μὲν γὰρ ὁ
33. Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ Κορίνθιος, καὶ τὸ Αἰγινητῶν ναυτικὸν ὑπὸ νύκτα τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἔμελλον πορίζεσθαι· ἐγκαταλειπόμενοι δὲ οἱ πρόγονοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, βίᾳ καὶ τοὺς ἄλλους
36. ἠλευθέρωσαν, ἀναγκάσαντες ἐν Σαλαμῖνι μετ' αὐτῶν[25] πρὸς τοὺς βαρβάρους ναυμαχεῖν. μόνοι δὲ ἀμφοτέρων περιγεγόνασι, καὶ τῶν πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων, ὡς ἑκατέρων προσῆκε, τοὺς μὲν εὐεργετοῦντες, τοὺς δὲ μαχόμενοι νικῶντες. ἆρά
39. γε ὅμοιον τῷ Φεύγοντι[26] τὴν πατρίδα τεττάρων ἡμε-

24. τὴν πόλιν ἐξέλιπον] Parum caſte Lonicerus. Tu, vrbem deſerebant. In illa altera interpretatione nihil ad mentem Auctoris. TAYLOR.

25. μετ' αὐτῶν] Malim μεθ' αὐτῶν. TAYLOR.

26. τῷ Φεύγοντι] Suſpicor ſic ferme Lycurgum

ἡμερῶν πλοῦν εἰς Ῥόδον; ἦπου ταχέως [27] ἂν ἠνέσχετό τις ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοιοῦτον ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καταισχύνοντα τὴν αὑτῶν ἀριστείαν. οὕτω γοῦν ἐφίλουν τὴν πατρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν Ἀλέξανδρον, φίλον ὄντα αὐ- 42.
τοῖς πρότερον, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ ᾔτησεν, μικροῦ δεῖν κατέλευσαν. ὅπου δὲ καὶ τοῦ λόγου τιμωρίαν ἠξίουν [28] λαμβάνειν, ἦπου τὸν ἔργῳ παραδόντα τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, οὐ μεγάλαις ἂν ζημίαις ἐκόλασαν; τοιγαροῦν τοιαύταις χρώμενοι γνώμαις, 157.I.
ἐνενήκοντα [29] μὲν ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν,

reliquiſſe: ἆρά γε ὅμοιον τὸ πλεῖν φεύγοντα (in accuſatiuo) *Eſtne huic ſimile, fugientem e patria iter quatridui per mare conficere, tendentem ad Rhodum.*

27. ταχέως] Noue hoc dictum, neque ſine maxima ſuſpicione mendi, ταχέως ἠνέσχετο. Sic et infra quoque p. 246. l. 6. ὃς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὑτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. Verum repone τραχέως et τραχύ. Ita Demoſthenes π. παραπρεσβ. §. 16. Edit. Oxon. τραχέως δ' ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾷν σχόντων, vbi in nonnullis Codd. ſed mendoſe, vt hic apud Lycurgum, ſcribitur ταχέως. Locum igitur prae manibus ita verte: Nimirum aegre iſti homines ſuſtinuiſſent tale facinus; immo annon exiſtimetis eos lapidibus confeſtim obruturos, qui —? Proxime τὴν αὑτῶν ἀριστείαν legas, non αὑτῶν. Eſt enim veriſſimum. TAYLOR.

28. ἠξίου] vitium hoc typographei Stephanici ſeruauit Taylor quoque. Ego vero ex Aldina repoſui ἠξίουν in tertia plurali.

29. ἐνενήκοντα] Vereor, vt hoc ſit nimium, vt re-

σησαν, Φοινίκην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν, ἐπ' Εὐρυμέδοντι δὲ καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦν-
3. τες ἐνίκησαν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν· καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς νίκης, ἃ τὸ ἐν Σαλαμῖνι [30] τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔση-
6. σαν [31], ἀλλ' ὅρους τοῖς βαρβάροις πήξαντες τὸς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τούτους κωλύσαντες ὑπερβαίνειν, συνθήκας ἐποιήσαντο, μακρῷ μὲν πλοίῳ μὴ πλεῖν [32] ἐντὸς Κυανέων καὶ Φάσιδος, τὸς δ' Ἑλ-

scribendum potius ἑβδομήκοντα. Istum enim numerum vix excedunt, qui de imperio Athenienſium perquam magnifice ſentiunt: plurimi intra eum ſe continent. Eorum nonnullos, non tamen omnis, videre eſt apud Meurſium de Fortuna Athenarum. c. X. TAYLOR.

30. ἃ τὸ ἐν Σαλαμῖνι] Senſus eſt, Non contenti tropaeum erigere, quod erat monumentum victoriae Salamine partae, verum etc. TAYLOR.

31. ἀγαπήσαντες ἔσησαν] Alius dixiſſet ἠγάπησαν σήσαντες.

32. μὴ πλεῖν etc.] Foedus hoc conſeruauit Diod. Sic. l. XII. non longe ab initio. Ἐγένοντο συνθῆκαι περὶ τῆς εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πρὸς τὸς Πέρσας, ὧν ἐστι τὰ κεφάλαια ταῦτα· αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν Ασίαν Ἑλληνίδας πόλεις ἁπάσας, τὸς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φάσιδος καὶ Κυανέων. Cuius in margine Φασήλιδος appingitur, vt legi debet, et hic etiam reſtitui. Suidas v. Κίμων. Καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. ἔτος ἔταξε καὶ τὸς ὁ-

δ' Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι, μὴ μόνον τοὺς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας. καίτοι 9.
οἴεσθε ἄν, εἰ τῇ Λεωκράτους διανοίᾳ χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, τούτων ἄν τι γενέσθαι τῶν καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην ἂν ἔτι τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς; χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖτε καὶ τιμᾶτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖν τε καὶ κο- 12.
λάζειν· ἄλλως τε καὶ Λεωκράτην, ὃς ὅτε ἔδεισεν, ὅτε ἠσχύνθη ἡμᾶς. καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νενομίκατε περὶ τούτων, καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις, θεωρήσατε. ἄξιον γὰρ ὅμως καίπερ πρὸς εἰδότας διελθεῖν. ἐγκώμιον γάρ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, εἰσὶ τῆς πό- 15.
λεως οἱ παλαιοὶ νόμοι, καὶ τὰ ἔθη τῶν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων· οἷς ἂν προσέχητε, τὰ δίκαι-

ρος τοῖς Βαρβάροις· ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονίων καὶ Φασήλιδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) ναῦν Μηδικὴν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμ. Hocr. in Areopag. extr. Οἱ δὲ Βάρβαροι τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστε ὅτε μακροῖς πλοίοις ἔγγισα Φασήλιδος ἔπλεον, ὅτε κ. τ. λ. Idem in Panegyrico, Εἰς τοσαύτην ταπεινότητα κατεσήσαμεν, ὥστε μακρὸν πλοῖον ἐντὸς Φασήλιδος μὴ καθέλκειν. Idem in Panathenaico. Ἐπὶ γὰρ τῆς ἡμετέρας δυναστείας οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ὅτε ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πεζῷ καταβαίνειν, ὅτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ τἄνδον πλεῖν Φασήλιδος. Omnino recte. Cyaneae et Phaselis duo erant σημεῖα, sibi inuicem, (ad septentrionem illae in Euxino, haec ad meridiem in mari Pamphylio, quae pars est mediterranei) si longitudinem spectes, opposita; fines nempe, quibus vtrinque Persarum maritimum imperium hoc foedere coerceretur. TAYLOR.

δίκαια ποιήσετε, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ
ἄξιοι τῆς πόλεως δόξετ' εἶναι. ὑμῖν γάρ ἐστιν ὅρκος,
18. ὃν ὀμνύσι πάντες οἱ πολῖται, ἐπειδὰν εἰς τὸ λη-
ξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῶσιν, καὶ ἔφηβοι
γένωνται, μήτε ἱερὰ ὅπλα καταισχύνειν [33], μήτε
τὴν τάξιν λείψειν, ἀμύνειν δὲ τῇ πατρίδι, καὶ ἀμεί-
νω παραδώσειν. ὃν εἰ μὲν ὀμώμοκε Λεωκράτης, φα-
21. νερῶς ἐπιώρκηκε, καὶ οὐ μόνον ἡμᾶς ἠδίκηκεν, ἀλ-
λὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον ἠσέβηκεν· εἰ δὲ μὴ ὀμώμοκεν,
εὐθὺς δῆλός ἐστι παρεσκευασμένος ἅπαντ' ποιήσειν τῶν
δεόντων. ἀνθ' ὧν δικαίως ἂν αὐτὸν καὶ ὑπὲρ τῶν
θεῶν τιμωρήσησθε. βέλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ
24. ὅρκου. λέγε, γραμματεῦ. ΟΡΚΟΣ. Καλός γε,
ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσιος ὁ ὅρκος. παρὰ τοῦτον τοίνυν ἅ-
παντα πεποίηκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἂν ἄν-
θρωπος γένοιτο ἀνοσιώτερος, ἢ μᾶλλον προδότης τῆς
πατρίδος; τίνα δ' ἂν τρόπον ὅπλα καταισχύνειέ
27. τις μᾶλλον, ἢ εἰ λαβεῖν μὴ θέλοι, καὶ τὰς πολε-
μίους ἀμύνασθαι [34]; πῶς δ' οὐ καὶ τὸν παραξάτην
καὶ

33. καταισχύνειν] Pro καταισχύνειν et ἀμύνειν, vt edi solet, recte videt H. Stephanus rescribi oportere καταισχυνεῖν et ἀμυνεῖν in futuro, quemadmodum λείψειν scribitur et παραδώσειν. Et hoc certe nemo ibit inficias. TAYLOR.

34. τὰς πολεμίους ἀμύνασθαι] hostis iuuare. Mira sane Interpretatio! Quam vix credas profectam ab homine, qui aetatem suam contriuit in Graecis literis Latine vertendis. Quid statueret, qui ita interpretari soleat, de istis Lysiae, Orat. Funeb. p. 41. Edit. Lond. στασιάζοντας τῆς Ἑλλάδος ὥστινι χρὴ τρόπῳ τοὺς ἐπιόντας

καὶ τὴν τάξιν [35] λέλοιπεν ὁ μηδὲ τάξαι τὸ σῶμα παρασχών; πῆ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; τίνι δ' ἂν τὴν [36] πατρίδα

ἀμύνασθαι? Quid de iſtis p. 72. adu. Simonem. ἐπειδὴ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐκεῖς ἔβαλλέ με λίθοις? Quid de aliis locis propemodum infinitis, vbi vox iſta non de adiuuando, ſed de repellendo ſumitur? TAYLOR.

35. παρασάτην — ὁσίων καὶ ἱερῶν] Haec verba non apparent in iurisiurandi formula modo (ſc. pag. 203.) adducta; cum tamen oportuit, eo quod illa, quae ibi allegat, iam ad Leocratis mores et facta applicat. Adeo vt plus ſubſumat, quam praemiſit. Quod Dialectici aegre tulerint, ſat ſcio. Occurrit autem Formula pleniſſimis, et, credo, conceptis verbis apud I. Stobaeum, Serm. XLI. Οὐ καταισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερὰ, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παρασάτην, ὅτῳ ἂν συσχήσω. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὁσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν. τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρείω, ὅσην ἂν παραδέξωμαι. καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι, καὶ ὅστινας ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἱδρύσηται ὁμοφρόνως. καὶ ἂν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς, ἢ μὴ πείθηται, οὐκ ἐπιτρέψω. ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος, καὶ μετὰ πάντων, καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμήσω. ἴσορρεπεῖ θεοὶ τούτων. Vide eadem fere, pauciſſimis immutatis, apud Pollucem VIII. §. 9. Adiunge autem Petit. L. L. Attic. L. II. Tit. IV. et Meurſ. Athen. Attic. I. 7. TAYLOR.

36. τίνι δ' ἂν etc.] Legit doctiſſimus Weſſelingus ad Petit. p. 232. τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέδωκε μείζονα; προδοσίᾳ γὰρ τὸ τούτου μέρος. κ. τ. λ. TAYLOR.

Non video, quid incommodi inſit in vulgata; niſi quod idem dicit cum verbis verſ. 26. τὶς μᾶλλον προδότης τῆς πόλεως. Weſſelingi coniecturam, ingenio-

30. τρίδα πρὲδωκε μείζονι προδοσίᾳ; τὸ γὰρ τότε μέρος ἐκλελειμμένη, πολεμίοις ὑποχείριός ἐσιν. εἶτα τοῦτον οὐκ ἀποκτενεῖτε τὸν ἁπάσαις ταῖς ἀδικίαις ἔνοχον ὄντα; τίνας ἂν τιμωρήσεσθε τὲς ἔν τι τούτων ἡμαρτηκότας; ῥᾴδιον ἔσαι παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ Φανεῖσθε ἐπὶ τὲς μᾶλλον μικροῖς
33. ὀργιζόμενοι [37]. καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν, ὅρκος ἐσί. τρία γάρ ἐσιν, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέσηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικασὴς, ὁ ἰδιώτης. τούτων τοίνυν ἕκα-

sam profecto, si optes, legendum erit τίνι δ' ἂν ἀμείνω τὴν πατρίδα παρέδωκεν, ὁ παντελῶς ἀφανίσας τῇ ἑαυτοῦ προδοσίᾳ.

37. ἐπὶ τὲς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι] Ita editur et legitur, ea tamen absurditate, quam nihil vnquam superauit. Sensus est: Qualem Remp. habituri simus, si leuia crimina omni poenarum genere, atrocissima autem nullo, coerceatis? Quis erit, qui non propter spem veniae se ipsum ita comparabit, vt plurima et grauissima peccet? ῥᾴδιον ἔσαι παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ Φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. TAYLOR.

Videtur sic leg. et distinguendum esse. τίνας ἂν τιμωρήσεσθε; continuatur interrogatio τὲς ἔν τι τότων [quae modo enumeraui a Leocrate peccata] ἡμαρτηκότας, eosne punietis, qui horum vnum aliquid commiserint? si quis autem omnia ea commiserit, eum impune dimittetis. Ergo facile penes vos erit, magna delinquere, si constet, vos ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μιαροῖς (aut μισαροῖς) ἧττον ὀργιζόμενοι, minus saeuire in crimina atrociora et odiosiora.

ος ταύτην τὴν πίστιν δίδωσιν. εἰκότως· τοὺς μὲν 36.
γὰρ ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατήσαντες καὶ
διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπε-
λύθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῷοι τῶν ἀδι-
κημάτων τούτων εἰσί· τοὺς δὲ θεοὺς οὔτ' ἂν ἐπιορ- 39.
κήσας τις λάθοι, οὔτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν
τιμωρίαν· ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε καὶ τὸ
γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχή-
μασι περιπίπτει. διόπερ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ταύ-
την τὴν πίστιν ἔδοσαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς πάντες
οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἔμελλον παρατάξάμενοι μάχεσθαι 42.
πρὸς τὴν Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν εὑρόντες,
ἀλλὰ μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὅρκον·
ὃν ἄξιόν ἐστιν [38] ἃ ὅμως ἰσχνῶς ἐστιν ἐν τοῖς γεγραμ-
μένοις

38. ὃν ἄξιόν ἐστιν κ. τ. λ.] Locum vide, quo lutum ipsum non esse lutulentius arbitror. Neque memini me in Veterum libris euoluendis vnquam illuuiem vidisse adeo germanam et meracam. En! verba, vel ostenta potius, diligenter expendite. *ὃν ἄξιόν ἐστιν ἃ ὅμως ἰσχνῶς ἐστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετήν.* Haec tamen nemo omnium, quos vidi, Scaligero excepto, obelo notauit, nemo omnino medicinam adtulit; et Interpres, quasi nihil esset ὕπυλον, sua qualicunque interpretatione beare voluit. Ego autem primo istud ὃν post ὅρκον facessere iubeo, vicioſum est enim, et originem duxit ab istius vocis terminatione. Cetera complanabo facillime, sic: *ἄξιόν ἐστι δ' ὅμως ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετήν.* Quae in medium irrepserunt, notula est Magistri, qui MStorum varietatem subindicauit, nempe, quosdam pro ὅμως legere ἴσως (ἰσχνῶς

158. 1. μένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. καί μοι ἀναγίνωσκε
αὐτόν. ΟΡΚΟΣ. „ Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείο-
νος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας· οὐδὲ καταλείψω τοὺς
ἡγεμόνας, οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀποθανόντας· ἀλλὰ
3. τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων
ἅπαντας θάψω. καὶ κρατήσας τῷ πολέμῳ τοὺς
βαρβάρους, τῶν μὲν μαχεσαμένων ὑπὲρ τῆς Ἑλ-
λάδος πόλεων ἐδεμίαν ἀνάστατον [39] ποιήσω, τὰς δὲ
6. τὰ τῶ βαρβάρω προελομένας, ἁπάσας δεκατεύ-
σω· καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπρησθέντων καὶ κατα-
βληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων οὐδὲν ἀνοικοδομήσω
παντάπασιν, ἀλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγινομένοις ἐά-
σω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας.„
9. Οὕτω τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἐνέμειναν ἐν τούτῳ

Aaaaa 3 πάν-

enim vox est putida, et nullibi legitur) h. p. ἴσως ἐσὶν ἐν τοῖς γεγραμμένοις. Scilicet.

ἄξιόν ἐσι δ' ὅμως ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετήν.
Γρ. ἄξιόν ἐσι δ' ἴσως ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετήν.

TAYLOR.

Locum hunc desperatum sic ferme interea, donec certiora e mstis discamus, tolerabilem certe reddás. ὃν ἄξιόν ἐσιν ἀκέειν ὅμως, καίπερ ἰσχνῶς, quod sacramentum dignum nihilominus est audire, tametsi scriptis in literis tantummodo tenuiter est cernere vim eorum.

39. ἀνάστατον] (ἀνάσαντο Ald. quod correxit cum Palmerio H. Stephanus) Tacuit Herodotus de hoc sacramento in narratione belli, quod ad Plataeas contra Persas gestum est, quod mirum videtur, cum tam exacte et sigillatim omnia narrauerit. PALMER.

πάντες, ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν μεθ' ἑαυτῶν [40] ἔσχον βοηθόν· καὶ πάντων Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον, μάλισα ἡ πόλις ἡμῶν εὐδοκίμησεν. ὃ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότατον, τὰς μὲν προγόνας ἡμῶν ἀποθνήσκειν 12.
τολμᾶν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν, ὑμᾶς δὲ μὴ κολάζειν τὰς καταισχύνανταις αὐτὴν, ἀλλὰ περιοράν τὴν κοινὴν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην εὐκλειαν, ταύτην διὰ [41] τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν καταλυομένην. καίτοι, ὦ ἄνδρες, μόνοις ὑμῖν 15.
τῶν Ἑλλήνων ἐκ ἔξιν ἐδὲν τούτων περιιδεῖν. Βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν ὑμῖν διελθεῖν, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι, καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ ἄλλων βέλτιον βουλεύεσθε. τοῦτο γὰρ ἔχει μέγιστον ἡ πόλις ἡμῶν ἀγαθὸν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων παράδει- 18.
γμα τοῖς Ἕλλησι γέγονε. ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ πασῶν ἐστιν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν. ἐπὶ Κόδρου γὰρ βασιλεύοντος, Πελοποννησίοις γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν, ἔδοξε στρατεύειν 21.
ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξανασήσαντας, κατανείμασθαι τὴν χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστείλαντες, τὸν θεὸν ἐπηρώτων, εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας [42]. ἀνελόντος δὲ τοῦ θεοῦ

40. μεθ' ἑαυτῶν — βοηθόν·] Quare autem vtrumque? Cum altera locutio alterius sit glossa, necesse est. TAYLOR.

41. malim διὰ τῆς τῶν τ. ἀ. πονηρίας.

42. εἰ ἐπιλήψονται τὰς ἀθήνας] Num ἐπιλαμβά-

24. τῷ θεῷ αὐτοῖς, ὅτι τὴν πόλιν αἱρήσουσιν, ἐὰν μὴ τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευον ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ, τῶν Δελφῶν τις, πυθόμενος τὸ χρηστήριον, δι' ἀποβρήτων ἐξήγγελε τοῖς Ἀθηναίοις. οὗτος οἱ πρόγονοι ἡμῶν,
27. ὡς ἔοικεν, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἀνθρώπους εὐνοῦς ἔχοντες διετέλουν. ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, τί ποιοῦσιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἄνδρες δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν, ὥσπερ Λεω-
30. κράτης, ᾤχοντο, ἐκ ἔκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν· ἀλλ' ὀλίγοι ὄντες κατακλεισθέντες ἐπολιορκοῦντο, καὶ διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα [43]· καὶ ἔτως ἦσαν, ὦ ἄνδρες, γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες, ὥστε προηροῦντο ἀπο-
33. θνήσκειν ὑπὲρ τῆς ἀρχομένων [44] σωτηρίας, μᾶλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν μεταλλάξαι τὴν χώραν [45]. Φασὶ γοῦν, τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν, ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον, λαβόντα πτωχικὴν στολὴν, ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολε-

νεσθαί τινα in vsu Graecis fuerit, pro occupare aliquem, praesertim subito, derepente, in dubio relinquam. Haud equidem commemini. Interim haud celabo lectores, mihi visum aliquando fuisse, leg. esse, εἰ καὶ πῇ λήψονται τ. ἁ. *num, et qua ratione, capturi essent Athenas?*

43. διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα] haec non intelligo: videtur aliquid deesse.

44. τῆς ἀρχομένων] interpono τῶν.

45. τὴν χώραν] malim τινὰ χώραν.

μίας, κατὰ τὰς πύλας ὑποδύντα [46], φρύγανα 36.
συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως· προσελθόντων δ' αὐτῷ
δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου, καὶ τὰ κατὰ τὴν
πόλιν πυνθανομένων, τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀποκτεῖναι
τῷ δρεπάνῳ προσπεσόντα· τὸν δὲ περιλελειμμένον,
παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ [47], καὶ νομίσαντα πτω- 39.
χὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κό-
δρον. τούτων δὲ γενομένων, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κήρυκα
πέμψαντες ἠξίουν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέ-
γοντες αὐτοῖς ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ Πελο-
ποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδοσαν, γνόντες δὲ, ὡς οὐκ ἔτι 42.
δυνατὸν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν, ἀπεχώρησαν.
τῷ δὲ Κλεομάντει, τῷ Δελφῷ, ἡ πόλις αὐτῷ τε
καὶ ἐκγόνοις ἐν Πρυτανείῳ ἀίδιον σίτησιν ἔδοσαν.
ὁρᾶτε, εἰ ὁμοίως ἐφίλουν τὴν πατρίδα Λεωκράτει οἱ
τότε βασιλεύοντες, οἵ γε προηροῦντο τοὺς πολεμίους 159. I.
ἐξαπατῶντες ἀποθνήσκειν ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τὴν
ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀντικαταλ-
λάττε-

46. ὑποδύντα] Subaudi τὸ τῶν Φρυγανηλόγων ὁμίλῳ, cum se immiscuisset turbae sarmenta legentium.

47. παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ — ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον] Iterum malam manum agnosco Enarratoris. Quam rotundius hoc et elegantius! τὸν δὲ περιλελειμμένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ, καὶ νομίσαντα πτωχὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι. Ceterum, vt istud notem, ex aliquo scriptore huius historiae procul dubio desumitur istud fragmentum, quod legitur in Suida v. Αδηλώσας. Ὁ δὲ ἀδηλώσας ἑαυτὸν πιαρᾷ σολῇ, καὶ λαβὼν δρέπανον, ὡς ἂν γῆς ἐργάτης. ταχι.

3. λάττεσθαι. τοιγαρῦν μονώταται ἐπώνυμοι τῆς χώρας εἰσὶν, ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. εἰκότως· ὑπὲρ ἧς γὰρ ἕτω σφόδρα ἐσπεύδαζον, δικαίως ταύτην καὶ τεθνεῶτες ἐκληρονόμευν· ἀλλὰ Λεωκράτης, οὐδὲ τεθνεὼς, δικαίως ἂν αὐτῆς μετάσχοι, καὶ μα-
6. νώτατος δ' ἂν προσηκόντως ἐξορισθείη τῆς χώρας, ἣν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ᾤχετο. οὐδὲ γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας, καὶ τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων. Καίτοι γε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, (ὃ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ πρὸς
9. ὑμᾶς) ὡς οὐκ ἂν ποτε ὑπομεῖναι[48] τὸν ἀγῶνα τοῦτον, συνειδὼς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ· ὥσπερ οὐ πάντας καὶ τοὺς κλέπτοντας, καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ τεκμηρίῳ χρωμένους. ὁ γὰρ τοῦ πράγματος ἐστι σημεῖον, ὡς οὐ πεποιήκασιν, ἀλ-
12. λὰ τῆς ἀναιδείας, ἣν ἔχουσιν. οὐ γὰρ τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξέπλευσεν[49], οὐδὲ τὴν πόλιν ἐγκατέλιπεν, οὐδ' ἐν Μεγάροις κατῴκησε· ταῦτά ἐστι τεκμήρια τοῦ πράγματος. ἐπεί γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον,
15. οἶμαι θεῶν τινα αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν', ἐπειδὴ τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχῃ, καὶ οὓς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὑτὸν καταστήσειεν. ἑτέρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν, ὅπου δῆλον, εἰ διὰ ταῦτα δίκην δίδω-

48. ὑπομεῖναι] Legendum arbitror ὑπομείνειε. TAYL.

49. ἐξέπλευσεν] Lectio Aldina erat ἐξέπνευσεν. Pro qua alii reposuerunt ἐξέπεσεν, alii ἐξένευσεν. Verum Stephanica, quam exhibui, est vnice vera. TAYLOR.

σιν. ἐνταῦθα δὲ παρ' οἷς πρέσβωκε, φανερόν ἐσιν, 18.
ὅτι τῶν αὐτῶ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ ἀδὲν πρότερον ποιῶσιν, ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγωσι. καί μοι δοκῶσι [50] τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν, ὥσπερ χρησμὸς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομένοις [51], τάδε τὰ 21.
ἰαμβεῖα καταλιπεῖν,

Ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινὰ,
Τῶτ' αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
Τὸν νῶν τὸν ἐσθλὸν, εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει 24.
Γνώμην· ἵν' εἰδῇ μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνει.

Τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων, ἢ τῶν νεωτέρων ἐκ ἀκήκοε, Καλλίστρατον, οὗ θάνατον ἡ πόλις κατέγνω, τῶτον φυγόντα, καὶ τῶ θεῶ τοῦ ἐν 27.
Δελφοῖς ἀκέσαντα, ὅτι ἂν ἔλθῃ Ἀθήναζε, τεύξεται τῶν νόμων [52], ἀφικόμενον καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα, καὶ ἀδὲν ἧττον ὑπὸ

τῆς

50. καὶ μὴ δοκῶσι] καὶ μὴ δοκῶκι, καὶ τὰ ἑξῆς, μέχρι τῶ καταλιπεῖν, ἐν ἐρωτήσει. εἰ δὲ μὴ, γράφειν δεῖ, καί μοι δοκῶσι. STEPHAN. hoc posterius probum est, idemque adnotauit Iosephus Scaliger. TAYLOR.

51. τοῖς ἐπιγενομένοις] Satius est fortasse distinguere cum Interprete, ὥσπερ χρησμὸς γράψαντες, τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν. TAYLOR.

52. τεύξεται τῶν νόμων] Non recte intelligo istam phrasin τυχεῖν τῶν νόμων, at τυχεῖν τῶν νομίμων vnaquaque fere pagina occurrit, idque hic et in inferioribus, sc. l. antep. rescribendum esse arbitror. Quoties hac chorda oberrauerint Librarii, diximus ad p. 198. l. 3. TAYLOR.

τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως· τὸ γὰρ τῶν νό-
30. μων τοῖς ἠδικηκόσι τυχεῖν, τιμωρία ἐστίν. ὁ δέ γε
θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἠδικημένοις κολάσας τὸν
αἴτιον. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, εἰ ταυτὰ σημεῖα τοῖς εὐ-
σεβέσι καὶ τοῖς κακέργοις φαίνονται [53]. ἡγεῖμαι δ'
ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, τὴν τῶν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας
33. μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα
δὲ τὴν περὶ τὰς γονέας καὶ τὰς τετελευτηκότας,
καὶ τὴν πρὸς αὐτὰς [54] εὐσέβειαν. εἰκότως· παρ' ὧν
γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν, καὶ πλεῖστα ἀ-
γαθὰ πεπόνθαμεν, εἰς τούτους μὴ ὅτι ἁμαρτεῖν,
36. ἀλλ' ὅτι μὴ ἐνεργοῦντας τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶ-
σαι, μέγιστον ἀσέβημά ἐστι. λέγεται ἔν ἐν Σικελίᾳ
(εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν, ἀλλ' ἁρμόσει καὶ ὑ-
μῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι) ἐκ τῆς Αἴτνης
39. ῥύακα πυρὸς γενέσθαι· τοῦτον δὲ ῥεῖν φασιν ἐπὶ τὴν
ἄλλην χώραν, καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ
κατοικουμένων. τὸς μὲν ἔν ἄλλος ὁρμῆσαι πρὸς φυ-
γήν,

53. φαίνονται] φαίνωνται, ἢ φαίνοιντο. STEPHAN.

Recte quidem istaec Stephanus admonuit, nondum tamen totam rem expediuit. Superest enim adhuc aliquid. φαίνονται, aut φαίνωνται, aut φαίνοιντο, redit ad deos, non ad σημεῖα. Nam si ad haec referretur, et σημεῖα si esset nominatiuus, potius dixisset φαίνηται aut φαίνοιτο, in singulari. Ego vero legi malim φαίνοι in singulari optatiui, *si deus* (Apollo) *edat, ostendat eadem signa*, easdem sortes *bonisque malisque*.

54. αὐτὰς] Restitui hic, et proxime l. 9. spiritum, quo vocem hanc notari in his locis oportuit. TAYL.

γὴν, την αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας· ἕνα δέ τινα τῶν νεωτέρων, ὁρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα, καὶ οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκατα- 42.
λαμβανόμενον, ἀράμενον φέρειν· φορτίου [55] δ' οἶ-

μαι

55. φορτίου] Lege ῥοθίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Nam ῥόθιον nomen est aptissimum, quod violentiam, impetum et strepitum vndarum significat. PALMER.

Crude hoc et infeliciter sane. Potuit fortasse Iuuenis, leuis et expeditus cum fuerit, euasisse: accedente autem onere, φορτίου προσγενομένου, non solum pater, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Mihi semper res fuit cum iis hominibus, qui locos sanos inficiunt, insanos negligunt. Haec historia, paululum licet immutata, a multis traditur. Inter Catinam et Syracusas certamen est de illustrium fratrum memoria, quorum nomina sibi diuersae partes adoptant. Si Catinensis audiamus, Anapis fuit et Amphinomus: si quod malunt Syracusae, Emantiam putabimus et Critonem. Catinensis tamen regio causam dedit facto, in quam se cum Aetnae incendia protulissent, iuuenes duo sublatos parentes euexerunt inter flammas illaesi ignibus. Horum memoriam ita Posteritas munerata est, vt sepulchri locus nominaretur Campus Piorum. Solinus cap. 5. Πρώτῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι φασὶ τὴν Αἴτνην ῥυῆναι, ὅτε καὶ Φιλόνομος καὶ Καλλίας, οἱ Καταναῖοι, τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἀράμενοι διὰ μέσης τῆς φλογὸς ἐκόμισαν, τῶν ἄλλων κτημάτων καταφρονήσαντες. ἀνθ' ὧν καὶ ἀμοιβῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ θείου. τὸ γάρ τοι πῦρ θεόντων αὐτῶν διέστη, καθ' ὃ μέρος ἐκεῖνοι παρεγίνοντο. Stobaeus Serm. LXXVII. Vid. Aristotelem de Mundo c. VI. Pausaniam in Phocicis p. 663. Edit. Hanou. 1613. Auctorem Poematis de Aetna, sub finem. Strab. l. 6. p. m.

μαι προσγενομένῳ, καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. λέγεται καὶ κύκλῳ τὸν τόπον ἐ-
160. 1. κεῖνον περιῤῥεῦσαι τὸ πῦρ, καὶ σωθῆναι τέτταρας μόνους. ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν προσαγορεῦσαι [56] Τῶν εὐσεβῶν χῶρον. τὰς δὲ ταχείαν τὴν ἀποχώρη-
3. σιν ποιησαμένας, καὶ τὰς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας, ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν, ὁμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν τὸν ἅπασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὄντα, κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. τὰς μὲν γὰρ
6. θεὰς τὰς πατρίδας [57] τιμὰς ἀπεσέρηκε, τὰς δὲ γονεῖς τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπεν, τὰς δὲ τετελευτηκότας τῶν νομίμων ἐκ εἴασε τυχεῖν. καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· ἐ γὰρ ἀποσήσομαι τῶν παλαιῶν. ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦ-
9. τα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκέσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ γὰρ, Εὔμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρᾳκῶν ἐλθεῖν, τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα· τυ-

269. Valer. Maxim. V. 9. Claudian. Carm. L. de piis fratribus, et eorum Statuis, quae sunt apud Catinam. Ausonium de claris vrbibus, Hyginum, aliosque. De Statuis, quas in Piorum Fratrum memoriam consecrauit Catanensium Ciuitas, vide Carrerae Monum. Histor. Catanens. l. 1. capp. 30. et 50. TAYLOR.

56. malim προσαγορεύεσθαι.

57. τὰς πατρίδας] aut τὰὶς πατρίδις leg. vt redeat ad τιμὰς. aut si masculinum hic recte habet, leg. erit τὰς μὲν γὰρ θεὰς τὰς πατρίδας τὰς προσηκούσας (aut νενομισμένας) τιμὰς ἀπεσέρηκε.

τὰ· τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνες[58] τὲς χρόνες βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισῦ[59] θυγατέρα. μεγάλε δὲ στρατοπέδου 12.
μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφὲς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεὸν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τῦ θεῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ[60], κρατήσειν τῶν πολεμίων· ὁ δὲ τῷ θεῷ 15.
πειθόμενος, τῦτ' ἔπραξε, καὶ τὲς ἐπιστρατευομένες ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἄν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τά τε ἄλλ' ὢν ἀγαθὸς ποιητὴς, καὶ τῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι[61]·

ἡγέμε-

58. τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνες] Copula ista parum necessaria καὶ videtur omnino originem traxisse a voce sequente. Tu ergo legendo delebis. TAYLOR.

Copulam si tuebimur, quae videtur vtique tuenda esse, leg. erit τυχεῖν δὲ καὶ ἡμῶν κατ' ἐκείνες τ. χ. vt Eumolpus Thracum fuit rex, ita nostrum [Athenienſium] quoque regem tum fuisse Erechtheum.

59. τὴν Κηφισῦ θυγατέρα] Aliter Apollodorus deducit Praxitheam Erechthei vxorem a Cephiso: non enim eius filiam facit, sed neptem per matrem Diogeniam, Cephisi filiam et Phrasimi vxorem. PALMER.

60. πρὸ τῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ] Hoc autem duriusculum. Legerem omnino dualiter, πρὸ τῦ συμβαλεῖν τὼ στρατοπέδω, priusquam exercitus vtrinque aciem conferrent. Figura ea, qua Castra dicuntur pro Militibus, non adeo est inusitata. Modo, στρατοπέδε μέλλοντος εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν. Et similiter fere Herodot. l. 5. p. 197. Ὁ δὲ ἀγγελατέες τὰ ἐπίσια τῶν Αθηναίων. Proxime, pro ὁ δὲ corrige ὅδε. χρήσαν-

18. ἡγέμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων [62] πράξεις· πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωρῶντας, συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῷ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι, ἃ πεποίηκε λέγεσαν τὴν
21. μητέρα τῆς παιδός. ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
24. Ἥδιστον [63] ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
Χρόνῳ δὲ δρῶσι [64], πολλῷ δυσγενέστεροι.
Ἐγὼ δὲ [65] δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν.

Λογίτος αὐτῷ τε θεῷ — ὧδε τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε. TAYLOR.

61. προείλετό ποι ποιῆσαι] Bellule sane! Scaliger quidem et Stephanus non viderunt istud ποι oriri ex ποιῆσαι. Ego autem et Tu videmus. TAYLOR.

62. ἐκείνων] Erechthei, et Praxinoae, et filiae.

63. ἥδιστον] Forte ἥδιστος. Sed nihil muto. TAYL. Possit quoque ἥδιστοι legi, scil. εἰσὶν. nam ὅστις est collectiuum. Sed et vulgata bene potest stare. ἥδιστον, scil. τοῦτ' ἐστὶν, εἴ τις χαρίζεται. nam ὅστις tum idem valet atque εἴτις.

64. χρόνῳ δὲ δρῶσι,] Ita Barnesius, ex Grotio nimirum, in Euripidis Fragmentis, hunc locum exhibet.

οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
Χρόνῳ δὲ πολλῷ δρῶσι, δυσγενέστεροι.

Quod praestat. Adnotauit magnus Scaliger,

Χρόνῳ δὲ δρῶσι, πολλοὶ δυσγενέστεροι.

65. Ἐγὼ δὲ] Rotundius fortasse Senarius ille legetur, si emendes,

Ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν.

TAYLOR.

Λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν, πόλιν 27.
Οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν.
Ἡ πρῶτα [66] μὲν λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
Αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις, 30.
Πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι,
Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμαι [67].

Ὅστις

66. ἡ πρῶτα] Locum ita citat Plutarchus de Exsulio:

Οἱ πρῶτα μὲν λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
Αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
Πεσσῶν ὁμοίως διαφορηθεῖσαι βολαῖς
Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμαι.

Adnectuntur deinde versus quidam inemendati, qui apud Lycurgum non reperiuntur, neque admodum liquet, vtrum ad hunc locum pertineant, nec ne. Emendauerat olim in margine exemplaris sui ὁ μέγας Scaliger, Οἱ πρῶτα μὲν, prout Plutarchus legerat. Pro quo Grotius, qua auctoritate nescio,

Ἡι πρῶτα μὲν λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν.

Idem deinde ἐξαγώγιμοι: apud quem totus hic locus ita vertitur,

Cui non coactus populus alieno ex solo,
Indigena sed gens: ceterae, scrupi velut,
Vrbes loco mutantur, vt iactus tulit,
Aliaeque ab aliis sede pelluntur sua.

TAYLOR.

67. εἰσαγώγιμαι] aut, si mauis, εἰσαγώγιμοι; idem videtur significare atque ἔκκλητοι. aliae ciuitates foro non suo vtuntur, sed alieno. possunt euocari, vt necesse habeant in alieno iudicio apparere. Nostra vero non est ἔκκλητος, nostrae causae non possunt ab aliis exteris iudicibus in concionem induci.

33. Ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεως [68] οἰκίζει πόλιν,
Ἁρμὸς [69] πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς,
Λόγῳ πολισής [70] ἐστι, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
36. Ἔπειτα τέκνα τῇδ' ἔκητι τίκτομεν,
Ὡς θεῶντε βωμὸς πατρίδα τε ῥυώμεθα.
Πόλεως [71] δ' ἀπάσης τοὔνομ', ἐν πολλοῖς δέ μιν
39. Νόμοισι, τέτες πῶς διαφθεῖραί με χρή,
Ἑξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπὲρ δεῖναι [72] θανεῖν;
Εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα, καὶ τελάσσονος
42. Τὸ μεῖζον, εἷς [73] μὲν οἶκος οὐ πλεῖον σθένει
Πταί-

68. πόλεως] πόλεος Grotius in Excerptis, et Scaliger ad hunc locum. Recte. Atque ita infra p. 220. l. 6. TAYLOR.

69. ἁρμὸς] coloniam comparat clauo malo, hoc est, putrido, carioso, male haerenti in assere, cui infixus est. Sic etiam colonia in alieno solo male haeret, vacillat, certas nullibi sedes habet.

70. πολίτης] dedi de meo πολισής. conditor, deductor, stabilitor ciuitatis, cum nomine sit, reapse tamen non est. condidit enim non πόλιν, sed ἀποικίαν.

71. Πόλεως κ. τ. λ.] Lege cum iisdem summis viris:

Πόλεως δ' ἀπάσης τἄνομ' ἓν, πολλοῖς δ' ἐνὶ
Νόμοισι.

vti et Lonicerus quidem interpretatur. TAYLOR.

72. ὑπὲρ δοῦναι] Potius coniunctim ὑπερδοῦναι. TAYLOR.

Tmesis hic est. cohaeret ὑπὲρ cum θανεῖν, ac si dixisset δῦναι πρὸς τὸ θανεῖν ὑπὲρ πάντων.

73. εἷς] Ita omnino, non ἑνὸς cum Editis. TAYLOR.

Poterat ex ἑνὸς etiam ἐμὸς effici. et nescio, an etiam rectius.

Πταίσας ἁπάσης πόλεως οὐδ' ἴσον φέρει.
Εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλέων [74] σάκυς
Ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ, 161.1.
Οὐκ ἄν μιν [75] ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς,
Θάνατον προταρβῆσ'; ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα, 3.
Ἃ καὶ μάχοιτο [76], καὶ μετ' ἀνδράσι πρέποι,
Μὴ σχήματα δ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
Τὰ μητέρων δὲ δάκρυ', ὅταν πέμπῃ τέκνα, 6.
Πολλὰς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένας.
Μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τῆ καλῆ
Ζῆν παῖδας εἵλοντο [77], καὶ παρήνεσαν κακά. 9.
Καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα,
Τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην.

Τῇμῇ

74. θηλέων] aut θηλειῶν malim, aut θηλέως (ſcil. σάκυος, aut γόνυ, vel σπόρε.)

75. Οὐκ ἄν μιν] Rectius haec cum interrogatione, vt Grotius,

Οὐκ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς,
Θάνατον προταρβῆσ';

TAYLOR.

76. Ἃ καὶ μάχοιτο] Grotius αἳ καὶ μάχοιτο. Modo cum Scaligero ille,

Μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.

TAYLOR.

77. εἵλοντο] εἷλον, Par illud Criticorum. TAYLOR.

Nil video cauſae, cur dactylus aut amphimacer in tertia ſede ſenarii verſus locum non habeat. Eſt autem λοντο καὶ aut dactylus, aut amphimacer. Quod ſi non videbitur admittendum, leg. ἑλόμεναι παρήνεσαν.

Τῆμῇ δὲ παιδὶ στέφανος [78], ἢ [79] μία μόνη
Πόλεως θανεῖσα [80] τῆσδ' ὕπερ δοθήσεται·
Καὶ τὴν τεκεῖσαν [81] καὶ σὲ δύ' ὁμοσπόρους·
Ὡς εἴ τι τέτων ἐχὶ δέξασθαι καλὸν,
Τὴν ἐκ ἐμὴν γε πλὴν φύσει δώσω κόρην
Θύσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἱρεθήσεται
Πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεσί μοι;
Οὐκεῖν ἅπαντα γεῖν [83] ἐμοὶ σωθήσεται,
Ἄρξουσί [84] τ' ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
Ἐκεῖνο δ', ἓ τὸ πλεῖσον ἐν κοινῷ μέρος,
Οὐκ ἔσθ' ἑκάσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ [85].
Προγόνων [86] παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ.

78. στέφανος] subaudi ἔτος ἔσαι.

79. ἢ] Lego εἰ.

80. θανεῖσα accipio pro partic. non aor. 2. sed futuri secundi, *moritura*.

81. Καὶ τὴν τεκεῖσαν κ. τ. λ.] Legit Grotius:

Καὶ τὴν τεκεῖσαν καὶ δύω γ' ὁμοσπόρους
Σώσει. Τί τέτων ἐχὶ δέξασθαι καλόν;

TAYLOR.

83. γεῖν] malim τεἰν. id est, τὸ ἐν ἐμοί. quantum in me est, penes me est.

84. Ἄρξουσί] Scaliger, Ἄρξουσι δ' ἄλλοι. TAYLOR. Quid si ἄρξουσιν ἄλλοι. scil. ταύτῃ τῇ πόλει. imperabunt, vel imperanto alii, huic ciuitati.

85. ἄτερ] malim τὰ τῶν, vt sic sit. ἐκ ἔσθ', ἑκάσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὰ τῶν προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅσις ἐκβαλεῖ. vt cohaereant inter se ἐκ ἔσθ' ὅσις ἐκβαλεῖ — sunt haec τὰ τῶν προγόνων θέσμια epexegesis illorum, ἐκεῖνο δ' ἓ τὸ πλεῖσον ἐν κοινῷ μέρος.

Οὐδ' ἂν τελείας [87] χρυσέας τε Γοργόνος
Τρίαιναν ὀρθὴν ἕστᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις
Εὔμολπος ἐδὲ [88] Θρᾷξ ἀναστρέψει λεὼς,
Στεφάνοισιν [89] ἐδαμῶ τιμήσεται.
Χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι,
Σώζεσθε, νικᾶτ'. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
Ὦ πατρὶς, εἴθε πάντες, οἳ ναίεσί σε,
Οὕτω φιλοῖεν, ὡς ἔγωγε, ῥᾳδίως [90]
Οἰκοῖμεν ἄν σε, κἀδὲν ἂν πάσχοις κακόν.

Ταῦτα, ὦ ἄνδρες, τὰς πατέρας ἡμῶν ἐπαίδευε [91]. φύσει γὰρ ἁσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν,

86. Προγόνων] Scaliger et Grotius,

Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ἤ τις ἐκβαλεῖ.

TAYLOR.

87. hos duos versus non intelligo. Mineruam Gorgonem appellari, eamque τελείαν, et eius hastam τρίαιναν appellari miror.

88. ἐδὲ] id est ἐδὲ ἐὰν. neque si Eumolpus, neque si populus Thracicus euertat tridentem Mineruae, (ἀνατρέψῃ, sic enim legi malim.) nullam tamen ex ea re gloriam aufferent. τιμήσεται pro τιμηθήσεται.

89. Στεφάνοισιν] Cum Grotio,

Στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς ἐδαμῶ τιμήσεται.

TAYLOR.

90. καί γε ῥᾳδίως] Emendant, vt oportet, καὶ ῥᾳδίως, propter metrum. TAYLOR.

Ego aliam viam inii, sic dans, ὡς ἔγωγε, [scil. σε φιλῶ,] ῥᾳδίως —

91. ἐπαίδευε] scil. Euripides.

νεικῶν, ταύτην ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν
36. παίδων φιλῆσαν· ἐνδεικνύμενος, ὅτι, εἴπερ αἱ γυναῖ-
κες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν, τός γε ἄνδρας ἀνυπέρ-
βλητόν τινα δεῖ τὴν εὔνοιαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν,
μηδὲ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας· μηδὲ καται-
σχύνειν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ Λεω-
39. κράτης. βέλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρα-
σχέσθαι ἐπαινῶν [92]. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ
πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητήν, ὥστε νόμον ἔθεν-
το, καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων,
μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη·
42. ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλ-
λιστα τῶν ἔργων προηροῦντο. εἰκότως [93]. οἱ μὲν γὰρ
νόμοι διὰ τὴν συντομίαν ἃ διδάσκουσιν, ἀλλ' ἐπιτάτ-
τουσιν, ἃ δεῖ ποιεῖν· οἱ δὲ ποιηταὶ, μιμούμενοι τὸν
ἀνθρώπινον βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξά-
162. 1. μενοι, μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώ-
πους συμπείθουσιν. Ἕκτωρ γὰρ τοῖς Τρωσὶ πα-
ρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδε εἴρηκεν,

92. ἐπαινῶν] Lonicerus haec vertere non dubitauit, quasi intellexerat. Ego confiteor, me intelligere parum. Vertit Meursius in Pisistrato. c. XII. Cupio equidem vobis et Homerum laudans exhibere. TAYL.

Ad παρασχέσθαι aut addendum est, aut subauditur μάρτυρα. ἐπαινῶν bene habet, planumque est et liquidum. Homerum quoque afferre, allegare, volo, sed honoris ergo; vel, quem honoris causa nomino. v. p. 160. 16.

93. προηροῦντο εἰκότως.] Distingue cum Stephano, προηροῦντο. εἰκότως. Vt recte vertitur. TAYLOR.

Ἀλλὰ μάχεσθ' [94] ἐπὶ νηυσὶ διαμπερές. ὃς δέ κεν ὑμέων 3.
Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω. ἔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ νήπια τέκνα, 6.
Καὶ κλῆρος, καὶ οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Ἴωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ὦ ἄνδρες, οἱ πρόγονοι 9.
ὑμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες, ἕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν [95], ὥστε ἐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος, ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὡς κοινῆς [96], ἤθελον ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις, τὸν ἐξ ἁπάσης 12.
τῆς Ἀσίας ζόλον ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις [97]
κοινὴν

94 Ἀλλὰ μάχεσθ' κ. τ. λ.] Haec ita in Homeri Editis leguntur, Iliad. O. 494.

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες, ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω. ἔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη, καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

TAYLOR.

95. ἔσχον πρὸς ἀρετὴν] scil. προθύμως καὶ ἐσπουδασμένως.

96. ὡς κοινῆς] scil. πατρίδος, a communi.

97. τοῖς ἰδίοις κινδύνοις] Ita distinxi, contra atque fecerat Stephanus, vt has voces ad participium κτώμενοι, non ad verbum ἐκράτησαν applicares. Idque merito meo. Ecce enim, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι. TAYLOR.

κοινὴν ἅδειαν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι· ἐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων προστάτας, τῶν
15. δὲ βαρβάρων δεσπότας ἑαυτὲς καθιστάντες. ἐγὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο. τοιγαρῦν ἔτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπρο-
18. σθεν χρόνοις πολεμῆσι πρὸς Μεσσηνίες ἀνεῖλεν ὁ θεὸς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν, καὶ νικήσειν τὲς ἐναντίες. καίτοι εἰ τῶν ἀφ' Ἡρακλέες γεγενημένων, οἳ ἀεὶ βασιλεύσιν ἐν Σπάρτῃ, τὲς παρ' ὑμῶν ἡγεμόνας ἀμείνους ὁ θεὸς ἔκρινε, πῶς ἐκ ἀνυπέρ-
21. βλητον χρὴ τὴν ἐκείνων[98] ἀρετὴν νομίζειν; τίς γὰρ ἐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων, ὅτι Τυρταῖον[99] στρατηγὸν ἔλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' ἧ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν, καὶ τὴν περὶ τὲς νέες ἐπιμέλειαν συνετάξαντο; οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον,
24. ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βελευσάμενοι καλῶς. κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεῖα ποιήσας, ὧν ἀκέοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν· καὶ περὶ τὲς ἄλ-

98. ἐκείνων] scil. τῶν παρ' ἡμῶν ἡγεμόνων τε καὶ στρατιωτῶν. maiorum noſtrorum.

99. Τυρταῖον] Eandem hiſtoriam narrat Pauſan. in Meſſeniacis. Iuſtin. III. 5. Suidas, ceteri. Adde Athen. l. 14. p. m. 312. Hoc fragmentum notis ſuis illuſtrare voluit Vir acerrimus, Mauſſacus, (quem vide ad Harpocr. v. Τυρταῖος) quod an ad exitum perduxerit, nec ne, plane neſcio. TAYLOR.

λας ποιητὰς ἀδένα λόγον ἔχοντες, περὶ τοῦτον [200] οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατευόμενοί εἰσι, καλεῖν ἐπὶ 27.
τὴν τῶ βασιλέως σκηνὴν ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἅπαντας, νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε, οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις. 30.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
Ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν δ' αὐτῆ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς 33.
Πτωχεύειν, πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι,
Παισί τε σὺν μικροῖς, κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ. 36.
Ἐχθρὸς [201] γὰρ τοῖσι μετέσσεται [2], ὅς κεν ἵκηται
Χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ συγερῇ πενίῃ·

Λίσχύ-

200. περὶ τούτου] περὶ τοῦτον emendat Scaliger. Recte, meo quidem iudicio. TAYLOR.

1. Ἐχθρὸς] Versum labantem ita olim fulcire meditabar:

Ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται,

(quo pacto iam legere deprehendo H. Stephanum, qui inter Principes Heroici Carminis hoc fragmentum conseruauit) vel

Ἔχθιστος γὰρ τοῖσι μετέσσεται.

Scaliger autem

Ἐχθρὸς γὰρ τοῦτοισὶ μετέσσεται.

Deinde l. antep. emendat idem

Πᾶσα δ' ἀθυμίη καὶ κακότης ἔπεται.

cui concinit etiam H. Stephanus. TAYLOR.

39. Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει·
Πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται.
Εἶθ' ὅτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου ὐδεμί' ὤρη
42. Γίνεται, ὅτ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
Θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
163.1. Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες·
Μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.
3. Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε [3] καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν·
Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
Τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
6. Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
Κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
9. Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον,
Θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
Αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα·
12. Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν [4] ἰδεῖν,

Bbb bb 5 Καὶ

2. Facili negotio labanti verſui ſuccurratur, μεταέσσεται legendo, vna literula α addita.

3. ποιεῖτε] non admodum placet θυμὸν ποιεῖν. videtur potius πνοιεῖτε leg, quod idem erit, atque πνεῖτε *ſpirate*. A πνέω, fit πνοὴ, ab hoc πνοέω, et poetice πνοιέω. v. verſu 10.

4. malim νεμεσητ' (pro νεμεσητὰ) ἐνιδεῖν. ob praecedens αἰσχρὰ τά γε.

Καὶ χρόα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν[5],
Ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ,
Ἀνδράσι μὲν θηητὸς [6] ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ
Ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
Ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

Καλά γε, ὦ ἄνδρες, καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις προσέχειν. ἕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούοντες, ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν. εἰκότως· τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἦν κατειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ

5. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Interpres hic vadimonium deſeruit, et ex Graecis, non ſane ardentiſſimis, Latina frigida fecit. Proxime ἀνδράσιν ἐν θνητοῖσιν legit Scaliger. Duo porro ſtichi, qui in fine leguntur, ex alio etiam fragmento eiusdem ſcriptoris repetuntur, ſine vlla varietate, a Stobaeo Serm. XLVIII. quibus ibi et haec quoque ſubiunguntur, ſc.

Μηρώς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
Ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
Δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος.
Κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς,

et quae ſequuntur eius generis plurima. Phraſin autem εὖ διαβὰς optime illuſtrat Vir doctiſſimus in Miſceli. Obſeruatt. T. I. p. 126. ad illa Homeri Iliad. M. 457.

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
Εὖ διαβὰς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.

Redditur, Firmiter diuaricatis cruribus ſtans. TAYLOR.

6. θνητοῖσιν] dedi de meo θηητὸς, *ſpectabilis, venerabilis.*

γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, οἱ πρῶτοι τῆς Ἀττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου, καὶ τὴν ἀρετὴν τῆ πλή-
24. θει περιγιγνομένην. Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις παραταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως[7] ἐχρήσαντο, τῇ δ' ἀνδρείᾳ πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαρῦν ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου[8] μαρτύριά ἐστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα[9] ἀληθῆ πρὸς
27. ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας,

Ὦ ξεῖν'[10], ἄγγελον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
Κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.
30. Τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις,
Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι,
Χρυσοφόρων Μήδων ἐξόρεσαν δύναμιν.

Ταῦτα,

7. ὁμοίως] supple tacite e πάντων infequente, πᾶσι. πᾶσι τοῖς συμπαραταξαμένοις ἑαυτοῖς.

8. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου] Vox τοῦ βίου non intellecta nobis, mendoſa, credo, eſt. In procliui foret reponere τοῦ ῥίου minima differentia ductus literae P et B, ſed non memini me legiſſe circa Thermopylas fuiſſe Ῥίον. Nihil certe melius ſuccurrit, et ῥίον eſt etiam vox ſignificatiua, eminentiam et praecipitem locum ſignificat; et non ſolum appellatiua. Sed hoc loco videtur κυρίως et appellatiue ſumi. Si quis melius quid cogitauerit, plauſum dabo. PALMER.

9. Verba haec cohaerent cum ἀναγεγραμμένα. *teſtimonia conſcripta ab ipſis e vita excedentibus.*

10. Ὦ ξεῖν'] Cicero I. Tuſc. 42. Pari animo Lacedaemonii in Thermopylis occiderunt, in quos Simonides:

Ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μνημονεύεσθαι καλὰ, καὶ 33.
τοῖς πράξασιν [11] ἔπαινος, καὶ τῇ πόλει δόξα ἀεί-
μνηστος. ἀλλ' οὐχ, ὃ Λεωκράτης [12] πεποίηκεν, ἀλλ'
ἑκὼν [13] τὴν ἐξ ἁπάντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην
τῇ πόλει δόξαν κατήσχυνεν. ἐὰν μὲν γὰρ ἀποκτείνη-
τε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ ὑμεῖς τὰ 36.
τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τοὺς προ-
γόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε, καὶ τοὺς
ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ ἐκείνους
μὴ θαυμάζοντες, τοῦτον πειράσονται μιμεῖσθαι,
νομίζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις [14] εὐδο- 39.
κιμεῖν,

Dic hoſpes Spartae, nos te hic vidiſſe iacentis,
Dum ſanctis patriae legibus obſequimur.

Adde Diod. Sic. l. XI. p. m. 260. vbi idem Epigramma legitur. TAYLOR.

11. ταῖς πράξεσιν] Reſcribo τοῖς πράξασιν, non rebus geſtis, verum iis, qui geſſerunt. Quisquamne eſt, qui aliter ſentiat? TAYLOR.

12. οὐχ ὁ λεωκράτης] ſic vulgo exhibent, vt ὁ ſit maſculinum articuli praepoſitiui, ſed eſt neutrum poſtpoſitiui, in accuſatiuo. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἀλλ' οὐκ ἔστι δόξα ἀείμνηστος τοῦτο, ὃ λεωκράτης πεποίηκεν.

13. ἑκὼν] Frigide. Vegetabis oppoſitionem, ſi legeres modo, ἀλλ' εἰς ὢν τὴν ἐξ ἁπάντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατήσχυνεν. Vnus ille ex omni aeuo collectam laudem dedecorauit. TAYLOR.

Non inſcita eſt coniectura, verum neque video rurſus, cur damnari oporteat vulgatam. *Sciens, opera data.*

14. πολεμίοις] Quid mihi negocii eſt cum hoſtibus? Contentio eſt inter Auditores eorumque maio-

κιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν κεκρίσθαι κάλλιστον. εἰ μὴ δύνασθε [15] ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι, ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους, τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν
42. τὴν τιμωρίαν. ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσαντο ἐπιτηδεύειν, ἕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηρεῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γάρ, ὦ ἄνδρες, θεωρήσατε, ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις, καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς ἐνόμιζον εἶναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ ἀποσφαγέντος
164. 1. νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς Οἰσυίοις [16] ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρασυβέλου· καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑπὸ
3. τῶν Φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονὸς, τούς τε εἰρχθέντας ἐξῆγε, καὶ βασάνων γενομένων ἀνέκρινε· καὶ ζητῶν τὸ πρᾶγμα, εὗρε τὸν μὲν Φρύνιχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' ἀποκτείναντας αὐτὸν, ἀδίκως εἰρχθέντας· καὶ ψηφίζεται ὁ δῆ-

res. Ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν κ. τ. λ. TAYLOR.

15. Εἰ μὴ δύνασθε] Solerter H. Stephanus Εἰ δὲ μὴ δύνασθε. Quod tu repones. TAYLOR.

16. τὴν ἐν τοῖς Οἰσυίοις] Monerem potius τὴν ἐν τοῖς οἰσύαις. Apud Salices. Οἰσυῖον non legitur, nec ab Οἰσύη regulariter deducitur. Porro autem, quare in numero multitudinis? Quis enim scriberet hoc modo, Fons, qui est in Salicetis? ἐν τοῖς οἰσύαις, ad salices, multi. De Phrynichi autem caede et historicorum de ea re discrepantia, nonnulla diximus ad Lysiae vitam, pag. XXXIX. TAYLOR.

ὁ δῆμος, Κριτίου εἰπόντος, τὸν μὲν νεκρὸν κρίνειν 6.
προδοσίας, κἂν δόξῃ προδότης ὢν ἐν τῇ χώρᾳ μὴ
τεθάφθαι, τά τε ὀστᾶ αὐτῶ ἀνορύξαι [17], καὶ ἐξο-
ρίσαι ἔξω τῆς Ἀττικῆς ὅπως ἂν μὴ κέηται ἐν τῇ
χώρᾳ μηδὲ τὰ ὀστᾶ τῶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν
προδιδόντος. ἐψηφίσαντο δέ τινες, καὶ ἐὰν ἀπολο- 9.
γῶνταί τινες περὶ τοῦ τετελευτηκότος, ἐὰν ἁλῶ ὁ
τεθνηκὼς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπι-
τιμίοις. ἔτως δὲ βοηθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκα-
ταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι; ἀλλ' ὁμοίως, ἂν 12.
προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδό-
την. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ
τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφιζόμενοι, ἀσφαλῶς ἐκ τῶν
κινδύνων ἀπηλλάττοντο. λάβε δὲ αὐτοῖς τὸ ψήφι-
σμα, γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι. ΨΗΦΙΣΜΑ.
Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπει- 15.
τα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς προδότους ὀστᾶ ἀνορύξαντες ἐκ
τῆς Ἀττικῆς ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους
ὑπὲρ αὐτοῦ, Ἀρίσαρχον καὶ Ἀλεξικλέα, ἀπέκτειναν,
καὶ οὐδ' ἐν τῇ χώρᾳ ταφῆναι ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς δ' 18.
αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν ζῶν καὶ ὑπο-
χείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώρητον ἐάσετε;

καὶ

17. τά τε ὀστᾶ αὐτῶ ἀνορύξαι] Legendum τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι. Ne in Attica sepeliretur, verum ossa eius, iam sepulturae tradita, effoderentur etc. TAYLOR.

Quasi νεκρὸς et τὰ ὀστᾶ diuersa sint! et quasi, qui sepeliri situs non esset, eius ossa possint e terra erui!

καὶ τοσοῦτον ἔσεσθέ γε τῶν προγόνων χείρες, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τὲς λόγῳ μόνον τῷ προδότῃ βοηθήσαν-
21. τας, ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετῆλθον, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν τὸν ἔργῳ καὶ ὲ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκαταλιπόντα, ὡς ἐδὲν ἀδικοῦντα ἀφήσετε; μὴ δῆτα [18], ὦ ἄνδρες δικασαὶ, ὑμῖν ἔτω πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν ψηφίζεσθε. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἔν τι τοιοῦτον γεγονὸς ἦν
24. ψήφισμα, εἶχεν ἄν τις εἰπεῖν, ὡς δι' ὀργὴν μᾶλλον, ἢ ἀλήθειαν, ἐποιήσαντο· ὅταν δὲ παρὰ πάντων ὁμοίως εἰληφότες ὦσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς οὐκ εὔδηλον, ὅτι πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἐπολέμουν; Ἵππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχε [19] ὲχ ὑπομείναντα
27. τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἐάσαντος [20], θανάτῳ τοῦτον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας [21] ἐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὅμηρον, τὴν

18. Post δικασαὶ videtur ὲ γὰρ deesse, si nempe ψηφίζεσθε versu 23. seruatur. Sin autem ψηφίζεσθαι volumus, leg. sic: μὴ δῆτα, ὦ. ἄ. δ. ὲχ ὑμῖν ἔτω π. ἀ. ὑ. ψηφίζεσθαι.

19. Ἵππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου.] τὸν Χάρμε, Hipparchum, Charmi filium, rescribit H. Valesius, Harpocrationis auctoritate motus. Cur non aequo iure emendandus erat Harpocratio ex Lycurgo? Id quod fecit Meurs. V. Attic. Lect. 17. Χαρίνε legit Scaliger ad Eusebium. TAYLOR.

20. ἐάσαντος] Lege omnino ἐάσαντα. TAYLOR.

21. τὸ τῆς ἀδικίας σῶμα si bene habet, erit plane idem quod latinis corpus delicti. graecis quidem haud est in vsu. Fui aliquando in suspicione, pro ἀδικίας leg. esse αἰκίας, idque post σῶμα collocandum. vt sit

τὴν εἰκόνα αὐτῷ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες καὶ συγχωνεύσαντες, καὶ ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τὰς ἀλιτηρίους καὶ τὰς προδότας· καὶ αὐτὸς ὁ Ἵππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται. καί μοι λάβε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἱππάρχου τῶν προδότου ἐξ ἀκροπόλεως καθηρέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα, καὶ τὰς ὕστερον προσαναγραφέντας[22] προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην· καὶ ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ. ΨΗΦΙΣΜΑ, ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ. Τί δοκεῖσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες; ἆρά γε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γινώσκειν, καὶ ἐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα ἐκ ἐδύναντο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες, ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν; ἐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐπιγινομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, ὡς εἶχον[23] πρὸς τὰς προδότας, καταλίποιεν. λάβε

ἐπειδὴ ἐκ ἔλαβον τὸ σῶμα, τῆς αἰκίας ὅμηρον τὴν εἰκόνα. Sic appelletur ſtatua, in qua contumelia exerceri poſſit, tamquam in corpore quodam vicario, ea, quae cum vero corpori deberetur, in eo, vtpote nunc abſente, exerceri non poſſit, *obſes contumeliae*. Statuat hoc de loco, quod quisque vult.

22. προαναγραφέντας] Lege προσαναγραφέντας, Proditores, quorum nomina poſtea adiecta fuerunt. TAYLOR.

23. ὡς εἶχον] Male haec accepit Interpres. Verte, qualiter animati eſſent contra proditores. Nihil

λάβε δ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα, περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν μεταξάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακε-
42. δαιμονίων ἐπολιορκεῖτο· ὅπως εἰδῶσιν, εἰ περὶ τῶν προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, καὶ
165. 1. τότε τοῦ ψηφίσματος; ὅτι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μεταξάντων εἰς Δεκέλειαν κατέγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, ἐάν τις αὐτῶν ἐπανιὼν ἁλίσκηται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς θεσμο-
3. θέτας· παραλαβόντας δὲ [24], παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος [25]. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μεταξάντας, ὅτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα εἰς Ῥόδον, καὶ προδόντα τὸν δῆμον, οὐκ
6. ἀποκτενεῖτε; πῶς ἂν δόξετε ἀπόγονοι εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν; ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι καὶ περὶ [26] τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελευτήσαντος, γενομένου ψηφίσματος, οὗ ἡ βουλὴ, ὅτι μόνῳ λόγῳ ἐνεχείρει προδιδόναι τὴν

ea locutione familiarius; sed Lonicerum latuit, quod tamen miror, cum eadem fere p. 239. l. 1. recte vertit. Iterumque p. 240. l. 10. et p. 242. l. 5. TAYLOR.

24. post παραλαβόντας δὲ deest τότε.

25. τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος] Potius τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι. Fidem facient Auctores, quos laudat Meursius I. Attic. Lect. 25. vbi haec locutio explicatur. TAYL.

26. malim καὶ τοῦ περὶ τοῦ. primum τοῦ cohaeret cum ψηφίσματος, secundum cum τελευτήσαντος.

τὴν πόλιν, περιελομένη τὸς στεφάνους [27], αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινε [28]. γενναῖον δὲ, ὦ ἄνδρες, τὸ ψήφισμα, 9.
καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων. δικαίως· συγγενεῖς γὰρ οὐ μόνον τὰς ψυχὰς [29], ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀδικέντων τιμωρίας [30] ἐκέκτηντο. τί ἔν, ὦ ἄνδρες; ἆρά γε δοκεῖ ὑμῖν βελομένοις μιμεῖσθαι τὸς προγόνους πάτριον εἶναι Λεωκράτη μὴ ἀποκτεῖναι; ὁπότε 12.
γὰρ ἐκεῖνοι ἀνάσατον τὴν πόλιν ἔσαν τὸν λόγῳ μόνῳ προδιδόντα, ἔτως [31] ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργῳ τὴν οἰκεμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἆρ' οὐχ ὑπερβαλέσθαι ἐκείνους τῆς τιμωρίας [32]; καὶ ὅτε 15.
ἐκεῖνοι τὸς ἐπιχειρήσαντας [33] τῆς παρὰ τὸ δήμου

σωτη-

27. τὸς στεφάνους] erat enim ille, haud nominatus, Senator.

28. ἀπέκτεινε] Post hanc vocem fac substituas ψήφισμα. Constat enim ex sequentibus istud decretum a Scriba in hoc loco fuisse lectum. Ita etiam praestantissimus Marklandus ad Lysiam p. 254. l. 3. vti mox etiam reponendum est. TAYLOR.

Si ψήφισμα titulus hic addendus est, leg. est γενναῖόν γε.

29. ψυχὰς] fortes et excelsos animos, arduarum, sed nobilium et honestarum, rerum appetentes.

30. τιμωρίας] studium et ardorem flagitia in facinorosis vlciscendi.

31. ἔτως] sic temere, sine omni cunctatione, deliberatione, inquisitione.

32. τῆς τιμωρίας] ταῖς τιμωρίαις leges cum Stephano. TAYLOR.

33. post ἐπιχειρήσαντας videtur ἑαυτὰς deesse.

σωτηρίας ἀποστερεῖν ἔτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτῷ τῷ δήμῳ μὲν [34] σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκεῖνοι τὰς αἰτίας
18. ὄντως [35] ἐτιμωρῶντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν; ἱκανὰ μὲν ἦν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γνώμην διάνοιαν, ὡς εἶχον πρὸς τὰς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν. ἐ μὴν ἀλλ' ἔτι βέλομαι τῆς σήμης ἀκέσαι ὑμᾶς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ
21. τῶν προδοτῶν, καὶ τῶν τὸν δῆμον καταλυόντων. τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων διδάσκειν, ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίσησι· μετὰ γὰρ τὰς τριάκοντα, οἱ πατέρες ὑμῶν πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν, οἷα ἀδεὶς πώποτε τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε [36], καὶ
24. μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατελήλυθότες, ἁπάσας τὰς ὁδὰς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμοσαν, ἐάν τις τυραννίδι ἐπιθῆται, ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ, ἢ τὸν δῆ-
27. μον καταλύῃ, τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα. καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τὰς τὴν ἐναντίαν [37] ἔχοντας τεθνάναι μᾶλλον, ἢ πειραθέν-

34. μὲν] lego τὴν.

35. ὄντως] Idem οὕτως. Et recte. TAYLOR. Possit quoque ὄντας legi. qui solummodo in criminationem vel suspicionem venissent, ac si gloriam populi minutum issent.

36. τῶν ἑλλήνων ἠξίωσε] scil. αὐτὰς παθεῖν ὑφ' ἑαυτοῦ.

37. ἐναντίαν] Legit etiam optimo iure αἰτίαν.

τας [38], μετὰ ἀληθείας αὐτοὺς βελεύειν. ἀρχὴν γὰρ ᾤοντο δεῖν ζῆν τοὺς πολίτας, ὥστε μηδ' εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καί 30.
μοι λάβε τὸ ψήφισμα [39]. ταῦτα, ὦ ἄνδρες, ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν συνιοῦσιν, καὶ βουλευομένοις [40] ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς δεῖ πρὸς τοιούτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἄν τις αἴσθη- 33.
σιν [41] μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτεῖναι συνώμοσαν. εἰκότως· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων

Vt bene redditur. Et modo, ᾤοντο δεῖν ἔτω ζῆν τοὺς πολίτας. TAYLOR.

Bene si habet τοὺς τὴν ἐναντίαν, erit ei addendum δόξαν vel φήμην. eos, qui opinionem, vel suspicionem, vel famam solummodo siniſteriorem haberent. Possit alias etiam legi τοὺς ἐν αἰτίᾳ ἔτ' ὄντας. adhuc versantes solummodo in criminatione.

38. πειραθέντας] scil. αὐτῶν τῶν εἰς αἰτίαν καὶ ὑποψίαν τῷ ἐπιθυμῆσαι τυραννίδος κατελθόντων.

39. ψήφισμα] Iterum post hanc vocem desidero eandem repetitam, quam librarius festinatione praetermisit. Καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. TAYLOR.

40. βουλευομένοις] Ita edendum volui pro vulgato βουλομένοις. TAYLOR.

41. αἴσθησιν] αἴσθησιν λάβῃ, vel potius αἴσθηται. Stephanus. Prius Scaliger. TAYLOR.

Fort. ἄν τινας αἰσθηθῶσι μέλλοντας αὐτοὺς τ. τ. π. si senserint (οἱ βουλευταὶ puta) quosdam Athenienium hoc agere atque parare, vt sibi (τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων) quoque idem malum dent.

μάτων ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας· προδοσίας δὲ καὶ δήμου καταλύσεως, προτέρας. εἰ γὰρ
36. προήσεσθε[42] τοῦτον τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, ἐκ ἔσιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην παρ' αὐτῶν ἀδικούντων λαβεῖν. κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας. ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες,
39. τῆς προνοίας ταύτης καὶ τῶν ἔργων ἀξίως, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ, οἵων ἀνδρῶν ἔκγονοι ἐστὲ, ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς, ὡς ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ ἐψηφισμένοι ἐκ τοῦ δικασηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ' ἔχετε καὶ πα-
42. ραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὡρισμένα. διομωμόκατε δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου[43], κτείνειν τὸν τὴν πατρίδα προδιδόντα, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ. μὴ γὰρ οἴεσθε, τῶν μὲν οὐσιῶν, ἃς ἂν οἱ
166. 1. πρόγονοι καταλίπωσι, κληρονόμοι εἶναι· τῶν δὲ ὅρκων καὶ τῆς πίστεως, ἣν δόντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὅμηρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας πόλεως μετεῖ-

42. προήσεσθε] Emendaui pro ποιήσεσθε olim in Lysiae vita p. LV. ὕστερον ποιήσεσθε. Scaliger. Deinde p. 241. l. 1. corrigo δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαβεῖν. TAYL.

43. Δημοφάντου] Disertissimis verbis laudatur hoc Demophanti decretum ab Andocide p. 13. Edit. Steph. Diophantus vocatur a Demosthene adu. Leptin. p. 60. l. 4. Editionis nouae. Vtro nomine compelletur, praestabit Andocidem consulere, nam vtrique, tam Demostheni, quam Lycurgo, lucem adferet. TAYLOR.

χον, ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν [44]. οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν ὅτως ἔσχε πρὸς τὲς προπαραδιδόν- 3.
τας [45], ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. (καὶ μή μοι ἀ-
χθεσθῆτε, ὦ ἄνδρες, εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀν-
δρῶν τούτων. καλὸν γάρ ἐσι πόλεως [46] εὐνομουμέ-
νης περὶ τῶν δικαίων [47] παραδείγματα λαμβάνειν.
ἀσφαλέσερον γὰρ ἂν ἕκαστος [48] ὑμῶν τὴν δικαίαν 6.
καὶ τὴν εὔορκον ψῆφον θῆται.) Παυσανίαν γάρ, τὸν
βασιλέα αὐτῶν, προδιδόντα τῷ Πέρσῃ τὴν Ἑλλάδα,
λαβόντες, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγὼν εἰς τὸ τῆς
Χαλκιοίκου ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες [49],

καὶ

44. ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν] Lege δή. Huius demum. Ita in Midiana, §. 17. τέτῳ δὴ μὴ συνεργισθήσεσθε; et §. 34. τῆτον δὴ ὑβρίζειν; pro vulgatis δὲ. TAYLOR.

Sed fallitur vir doctus, immemor moris attici δὲ iam praemissum iterandi.

45. προπαραδιδόντας] Lege προδιδόντας. Monui istud in Superioribus. TAYLOR.

Aut accedendum est Tayloro, aut leg. τὲς τὴν πατρίδα προδιδόντας.

46. ἐσι πόλεως] interponi velim παρὰ.

47. περὶ τῶν δικαίων] Fortasse παρὰ. sc. a Lacedaemoniis, quorum Iustitia peruulgata fuerit. TAYLOR.

48. ἂν ἕκαστος] interponendum videtur ὅτως.

49. ἀνοικοδομήσαντες] Hoc non est obstruere. Obstruebant tamen. Hinc ne exire posset, statim Ephori valuas eius aedis obstruxerunt, tectumque sunt demoliti, quo facilius sub dio interiret. Nepos in Pausania. Corrige itaque ἀποικοδομήσαντες. (Nam ἀνοικοδομῶμεν, reficimus ea, quae vetustate, vel alio

9. καὶ τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες [50], καὶ κύκλῳ περιστοπεδεύσαντες, ἐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν [51], ὅτι οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν. εἰκότως· ἐδὲν
12. γὰρ πρότερον [52] ἀδικοῦσιν, ἢ περὶ τοὺς θεὺς ἀσεβῶσι, τῶν πατρῴων νομίμων ἑαυτοὺς ἀπροσεροῦντες· μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γεγενημένων τεκμήριον, ὃ μέλλω λέγειν. νόμον γὰρ ἔθεντο περὶ ἁπάντων τῶν μὴ θελόντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν, διαρρήν-
15. δην λέγοντα, ἀποθνήσκειν, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν κατάξαντες [53], εἰς ὃ μάλιστα φοβούμενοι

aliquo casu, collabuntur.) Ita loquitur Thucydides in eadem historia. Τῆ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφεῖλον, καὶ τὰς θύρας — ἀπωκοδόμησαν. I. 134. Add. VII. 73. ἐναπωκοδόμησαν Polyaenus. ἐνοικοδομῆσαι Diodorus. Quo modo etiam legi et in hoc loco potest. TAYLOR.

Bene habet vulgata. ἀνοικοδομεῖν est humo oggesta, saxis, tignis, opere coementitio, portam, et fenestram quamque obstruere. planum feci ad Constant. Ceremon.

50. ἀποσκευάσαντες] Ex iis, quae adduximus in postrema nota, liquet, quantum a vero aberrauerit Scaliger, cum emendare voluit ἐπισκευάσαντες. TAYL.

51. τιμωρίαν ἐποίησαν] interponenda videntur pauca quaedam, haec ferme. ἐπιθέντες, δῆλον. vt sit πᾶσιν ἐπίσημον τιμωρίαν ἐπιθέντες, δῆλον ἐποίησαν ὅτι —

52. Fort. leg. ἐδὲ γὰρ περὶ τὴν πόλιν πρότερον ἀδικοῦσιν.

53. καταξάντες] Ex mente Stephani pro κατάξαντες. TAYLOR.

τυγχάνεσι· καὶ τὴν ἐκ τῦ πολέμυ σωτηρίαν ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν. ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἴρηκα, ἀλλὰ μετ' ἀληθείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς [54] τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. 18.

Ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὡς καλὸς ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, καὶ σύμφορος, ὃ μόνον ἐκείνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος, ἰσχυρὸς ὢν, ἀναγκάσει τὰς πρὸς πολεμίους κινδύνυς ὑπομένειν. τίς γὰρ ὁρῶν θανάτῳ ζημιούμενον τὸν προδότην, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν [55]; ἀδεμίαν [56] γὰρ ἄλλην ζημίαν εἶναι [57] τῆς δειλίας, ἢ θάνατον. εἰδότες γὰρ, ὅτι δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖον ἔσαι θατέρῳ μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἱρήσονται τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς πολίτας. τοσούτῳ δ' ἂν δικαιότερον ἔτος ἀποθάνοι τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων φευγόντων, ὅσον οἱ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἥκασιν, ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχούμενοι, ἢ 21. 24. 27.

Taylor ex mente Stephani dedit κατατάξαντες.

54. φέρε αὐτοῖς] interponendum videtur ἀναγίνωσκε.

55. αὐτῷ τιμωρίαν] interponendum videtur τὴν μεγίσην.

56. ἀδεμίαν etc.] Lege ἀδεμίαν γὰρ ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας· ἢ θάνατον εἰδότες, καὶ ὅτι — ἀναγκαῖον ἔσαι θατέρῳ μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἱρήσονται κ. τ. λ. TAYLOR.

57. εἶναι] scil. εἰδε. quod facile e praemisso εἰδὼς subauditur.

νοι, ἢ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχοῦντες· ἑτοσὶ δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἔφυγεν ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν ποριζόμενος, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑσίας ἀμύ-
30. νεσθαι τολμήσας, ἀλλὰ μόνος ἕτος τῶν πάντων ἀνθρώπων, καὶ τὰ τῆς Φύσεως οἰκεῖα καὶ ἀναγκαῖα προδέδωκεν, ἃ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπεδαιότατα διείληπται. τὰ γᾶν ζῶα τὰ πετεινὰ[58] μάλιστα πέφυκε πρὸς τάχος, ἅ ἐστιν ἰδεῖν ὑ-
33. πὲρ τῆς αὑτῶν νεοττιᾶς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν. ὅθεν καὶ τῶν ποιητικῶν τινες εἰρήκασιν,

Οὐδ' ἀγρίαι γαὶ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον,
36. Ἄλλῃ νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν[59].

Ἀλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλίᾳ, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τοιγαροῦν εὐδεμία πόλις αὐτὸν εἴασε παρ' αὐτῇ μετοι-
39. κεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν. εἰκότως· οἱ μὲν γαὶ φόνε φεύγοντες, εἰς ἑτέραν πόλιν μεταξάντες, ἐκ ἔχουσιν ἐχθρὸς τοὺς ὑποδεξομένους[60]. τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξαιτο πόλις; ὃς γαὶ

58. Malim τῶν γᾶν ζώων τὰ πετεινὰ, ἃ μάλιστα π. πρ. τάχος, ἔστιν ἰδεῖν.

59. ἠξίωσεν ἐντεκεῖν] Ita edidimus, et nacti sumus Scaligeri auctoritatem. Olim legebatur, omni et metro et gratia procul,

Ἄλλη νεοσσοὺς ἐντεκεῖν ἠξίωσεν.

TAYLOR.

60. ὑποδεξομένους] Lege ὑποδεξαμένους, non illos, qui recepturi sunt, sed qui iam receperunt. Illud habe. TAYLOR.

ὑπὲρ τῆς αὐτῆ πατρίδος ἐκ ἐβοήθησε, ταχύ γε
ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. καὶ 42.
κοὶ [61] γὰρ καὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ ἰδίᾳ φίλοι, οἱ
τοιῆτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οἳ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν
τῆς πόλεως μεθέξουσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲ
βοηθείας ἀξιώσουσι. καίτοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν ἀδι-
κουμένων μισούμενον καὶ ἐξελαυνόμενον, τί δεῖ πα- 167. 1.
θεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ δεινὰ πεπονθότων; ἆρ' ἐτῆς
ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν; καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες,
τῶν πώποτε προδοτῶν δικαιότατ' ἂν Λεωκράτης, 3.
εἴ τις μείζων εἴη τιμωρία θανάτε, ταύτην ὑπόσχοι.
οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι προδόται, μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν
μὴ ληφθῶσι [62], τιμωρίαν ὑπέχουσιν· ἔτος δὲ μόνος
διαπεπραγμένος, ὅπερ ἐπεχείρησε [63], τὴν πόλιν κα-
ταλιπὼν, κρίνεται. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγο- 6.
ρεῖν αὐτῷ μελλόντων, διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσε-
σιν

61. κἀκεῖ] Lege κακοὶ omnino, hac mente. Iſtiusmodi homines, qui ciuitatis bonas fortunas percipere volunt, ab omni autem periculo, vbi vſus venerit, vacare, ii, quibuscunque ſe adiunxerint, mali erunt cives, mali hoſpites, mali etiam amici. Illud eſt veriſſimum. TAYLOR.

62. ὅταν μὴ ληφθῶσι] Corrige ὅταν μὲν ληφθῶσι. TAYLOR.

Videtur ſic leg. ὅταν μὴ κωλυθῶσιν, ἐὰν ληφθῶσιν. propter conatum modo ſceleris, quod fuiſſent commiſſuri, niſi impediti fuiſſent, luunt poenas, cum deprehenſi fuerint.

63. poſt ἐπεχείρησε videtur προδοσίας deeſſe, quod cohaerebit cum κρίνεται.

σιν ἀποφυγεῖν. πότερον διὰ τὴν πρὸς αὐτὸς φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως ἂν χάριτος τυ-
9. χεῖν, ἀλλ' ἀποθανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τολμῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, ἄδηλον ἦν, ὁποῖοί τινες ὄντες ἐτύγχανον, νῦν δὲ πᾶσι φανερὸν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς [64] ἤθεσι χρώμενοι, τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν διαφυλάττεσιν. ὥστε πολὺ πρότερον
12. ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστιν ἀπολογητέον, ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε, καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν τετελευτηκότα (εἴ τις ἐστὶν αἴσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων) ἀπάντων ἂν χαλεπώτατον γενέσθαι δικαστήν, ἢ τὴν χαλκῆν εἰκόνα
15. ἔκδοτον κατέλιπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος ἱεροσυλῆσαι [65] καὶ αἰκίσασθαι· καὶ ἣν ἐκεῖνος ἔστησε μνημεῖον τῆς αὑτοῦ μετριότητος, ταύτην αὐτὸς [66] ἐπονείδιστον ἐποίησε. τοιοῦτος γὰρ υἱὸς πατὴρ προσαγορεύεται· διὸ καὶ πολλοί μοι προσελη-
18. λύθασιν, ὦ ἄνδρες, ἐρωτῶντες, διὰ τί ἐκ ἐνέγραψα τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, προδεδωκέναι τὴν εἰκόνα τοῦ πατρὸς, τὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος ἀνακειμένην. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, ἐκ ἡγούμην τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἄξιον τῆς μεγίστης τιμωρίας, ἀλλ' οὐχ ἡγέμην

δεῖν,

64. τοῖς αὐτοῖς] subaudi τούτῳ.

65. ἱεροσυλῆσαι] Distingue potius ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱερῷ συλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι. TAYLOR. Perinde probabilis est vulgata lectio, atque Taylori coniectura. v. versu 19.

66. αὐτὸς] malim οὗτος.

δεῖν, περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων, ὄνομα Διὸς σω- 21.
τῆρος [67] ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. ἐκπέ-
πληγμαι δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μήτε γένει, μήτε φιλίᾳ,
μὴ δὲν προσήκουσι, μισθῷ δὲ συναπολογουμένοις ἀεὶ τοῖς
κρινομένοις, εἰ λελήθασιν ὑμᾶς [68] τῆς ἐσχάτης ὀργῆς 24.
δικαίως ἂν τυγχάνοντες. τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικη-
μάτων ἀπολογεῖσθαι, τεκμήριόν ἐστιν, ὅτι καὶ τῶν
πεπραγμένων οἱ τοιοῦτοι ἂν μετάσχοιεν. ἃ γὰρ δὴ
καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεῖ, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν
νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας. καίτοι τινὲς αὐτῶν 27.
ἐκ ἐπὶ [69] τοῖς λόγοις ὑμᾶς προσκρούσασθαι ζητοῦ-
σιν [70], ἀλλ' ἤδη ταῖς αὑτῶν λειτουργίαις ἐξαιτεῖ-
σθαι τὰς κρινομένας ἀξιώσουσιν. ἐφ' οἷς ἔγωγε καὶ
μάλιστ' ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς

περι-

67. *διὸς σωτῆρος*] abhorrens enim et inconsentaneum est, ea in causa, quae salutem, et cum fortunis ipsam vitam alicui contendit eripere, eumque funditus perdere, nomen Iouis Sospitatoris appellare.

68. *εἰ λελήθασιν ὑμᾶς* etc.] si ignorent vos extrema erga ipsos indignatione iustissime commoueri. Vim huius loci non recte cepit. Vide notas ad §. 14. fin. §. 15. init. Verte, si ignoretis, eos extremam vestram iracundiam iure consecuturos fore. Eodem fere modo peccatur infra, p. 250. l. 11. TAYLOR.

69. *ἐκ ἐπὶ*] Lego *ἐκέτι*. opponitur *ἔτι* insequenti *ἤδη*.

70. Malim *παρακρούσασθαι ζητήσουσιν* (in futuro) legi.

30. περιποιησάμενοι, κοινὰς χάριτας ὑμᾶς ἀπαιτῆσιν. ἐγὼ γὰρ εἴ τις ἱπποτετρόφηκεν, ἢ κεχορήγηκε λαμπρῶς, ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τι δεδαπάνηκεν, ἄξιός ἐστι παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος [71]· (ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦται, τοὺς ἄλλους οὐ-
33. δὲν ὠφελῶν) ἀλλ' εἴ τις τετριηράρχηκε λαμπρῶς, ἢ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλεν, ἢ πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνεπόρησε. ταῦτα γὰρ ἐστι κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἁπάντων. καὶ ἐν μὲν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων, ἐν ἐκείνοις δὲ,
36. τὴν εὐπορίαν μόνον τῶν δεδαπανηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε, ἀδένα ἂν ἔτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐηργετηκέναι, ὥστ' ἐξαίρετον ἀξιῶν λαμβάνειν χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν [72]· ἐδ' ἔτως ἀνόη-
39. τον, ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν, ὃς αὐτῇ [73] πρώτου [74] τὰς φιλοτιμίας ἠφάνισεν. εἰ μὴ νὴ Δία μὴ ταυτὰ τῇ πατρίδι καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα. ἐχρῆν [75] μὲν ἔν, ὦ ἄν-

δρες,

71. post χάριτος deesse videtur τυχεῖν.

72. τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν] Dele istud κατὰ, nam turbat sententiam. τὴν τῶν προδιδόντων τιμωρίαν. TAYLOR.

73. αὐτῇ] Immo omnino αὐτῇ cum spiritu leni, si quis hunc locum intelligere cupiat. TAYLOR.

74. πρῶτον] dedi de meo πρώτῃ.

75. ἐχρῆν κ. τ. λ.] H. Stephanus Ἐχρῆν μὲν — ἀλλ' ἔν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας. ἔτως etc. Ita fir-

δρες, εἰ καὶ περὶ ἀδενὸς ἄλλου νόμιμόν ἐστι παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικα- 42.
σὰς δικάζειν, ἀλλ' ἔν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας ἕτως ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν, ἵν', ὁπόσοι τῷ κιν-
δύνῳ μετεῖχον, ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ ὁρώμενοι, καὶ ἀναμιμνήσκοντες, ὅτι τῷ κοινῷ παρὰ πᾶσιν ἐλέῳ
ἠξιώθησαν [76], πικροτέρας τὰς γνώσεις περὶ τοῦ 168. 1.
ἀδικοῦντος παρασκευάζωσιν. ἐπειδὴ δ' ὁ νόμιμον οὐδ' εἰθισμένον ἐστὶν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὑμᾶς [77] ὑπὲρ ἐκεί-
νων δικάζειν· τιμωρησάμενοι ἕν Λεωκράτη καὶ ἀπο- 3.
κτείναντες αὐτὸν, ἀπαγγείλατε τοῖς ὑμετέροις αὐ-
τῶν παισὶ καὶ γυναιξὶν, ὅτι ὑποχείριον λαβόντες

τὸν

mata ſententia ad vocem κρίνοντας. Metuit nempe ab ea conſtructione. Ἐχρῆν μὲν ἔν — ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. Sed non debuit. Solenne eſt in commate bene longo ſyntaxin flectere et alio deriuare. Cuius rei exempla ſunt innumera. Cauiſſe potius ab οὕτως, atque admonuiſſe oportuit eam maculam ex cauda vocis κρίνοντας, quae proxime anteceſſit, oriri, ἀλλ' ἔν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας (ἕτως) ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. TAYLOR.

Mihi videtur ἐγὼ leg. eſſe pro ἐχρῆν.

76. ἠξιώθησαν] Non digni eſſe debuerint, ſed dignati eſſent. TAYLOR.

Leg. mihi videtur ἐλέῳ παρὰ τούτῳ μόνῳ οὐκ ἠξιώθησαν. ab hoc Leocrate ſolo digni habiti non fuiſſent ea commiſeratione, quae alias nemini negatur.

77. ὑμᾶς] ſcil. μόνους, ἄνευ τῶν ὑμετέρων παίδων καὶ γυναικῶν.

τὸν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρήσασθε. καὶ γὰρ δεινὸν
6. καὶ σχέτλιον, ὅταν νομίζῃ δεῖν Λεωκράτης ἴσον ἔ-
χειν ὁ φυγὼν ἐν τῇ τῶν σωσάντων [78] πόλει· καὶ ὁ
μὴ κινδυνεύσας, ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων· καὶ ὁ
μὴ διαφυλάξας, ἐν τῇ τῶν σωσάντων· ἀλλ' ἦκεν
ἱερῶν, ὁσίων [79], ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεθέ-
ξων, ὑπὲρ ὧν, τὸ μὴ καταλυθῆναι [80], χίλιοι τῶν
ἡμε-

78. σωσάντων] Itane? Auritus fac sis, quaeso, qui haec scripsisti, et vide, quae quibus opponantur. ὁ φυγὼν ἐν τῇ τῶν σωσάντων πόλει· ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων· ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων. Quid? iterumne σωσάντων? Annè compulit patriae linguae egestas, vt istud repeteres? Noui non ita esse, et esse aliquod proximius, quod τῷ φυγόντι obiiceres. Istud autem erat μεινάντων. Aufugit ille, hi domi remanserunt. TAYLOR.

Aut μεινάντων cum Tayloro leg. aut διακινδυνευσάντων, aut ὑποσχάντων.

79. ὁσιῶν] Hoc nihil aut parum ad Rempublicam. Nihil ad ἱερά, ἀγοράν, νόμους, πολιτείαν, quae omnia sunt Ciuitatis. Reposui olim, in Lectionibus Lysiacis, θυσιῶν, et Tu iam repones, sat scio. Recte Antipho π. τοῦ χορευτοῦ pag. Edit. Steph. 141. l. 33. χρήσασθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ, εἴργεσθαι πόλεως, ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγώνων. TAYLOR.

Dedi de meo ὁσίων. Saepissime inter se copulantur ἱερὰ et ὅσια.

80. τὸ μὴ καταλυθῆναι] Glossae nimirum naturam sapit, et tollendum esse arbitror. TAYLOR.

ἡμετέρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ ἐτελεύτησαν, καὶ 9.
δημοσίᾳ αὐτοὺς ἡ πόλις ἔθαψεν. ὧν ἕκαστος ἀδὲ τὰ
ἐλεγεῖα τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις ἐπανιὼν
εἰς τὴν πόλιν ἠδέσθη [81], ἀλλ' ἕκαστος ἀναιδῶς ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων τὰς ἐκείνων συμφο-
ρὰς ἡγεῖται δεῖν ἀναστρέφεσθαι· καὶ αὐτίκα μάλ' 12.
ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ
τοὺς νόμους. ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὓς [82] ἐγ-
καταλιπὼν ᾤχετο; καὶ ἐάσετε [83] αὐτὸν οἰκεῖν ἐν
τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος [84], ποιησάμενοι τῶν πο- 15.
λιτῶν, οἷς οὐ συνδιεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς
θεοὺς

81. post ἠδέσθη videtur ὁρῶν deesse.

82. οὓς] Delere voluit Scaliger. Tum autem sententia erit huiusmodi, ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν, ποίους ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; Verum hoc caret magni viri acumine. Lege ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; ἀχ οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; Vt modo ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς — τίνας; ἀχ ὧν τοὺς νεὼς — πρόδωκεν; et deinde, ἱκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν. τίνων; ἀχ οἷς etc. Adeo non cum Scaligero terminatio vocis ποίους produxerit τὸ οὓς, vt etiam similitudo literarum in hoc postremo vocabulo simile vocabulum ante se extinxerit. TAYLOR.

83. ἐάσετε] lego ἐάσαι. qui infinitiuus pendet ex ἀξιώσει. rogabit vos, vt se sinatis manere intra moenia.

84. Lego sic τῆς πατρίδος. ποίοις; (subaudi τείχεσιν) intra quae moenia? num ea, ἃ μόνος τῶν πολιτῶν αὐτοῖς ἀ συνδιεφύλαξε. solus ipse ciuium omnium nil curauit defendere, stans in acie vna cum ipsis.

θεοὺς σώσοντας [85] αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων; τίνας; ἆχ ὧν τὰς νεὼς καὶ τὰ ἕδη καὶ τὰ τεμένη περιέδωκεν; καὶ δεήσεται καὶ ἱκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν [86]; τίνων;

18. οὐχ οἷς [87] τὸν αὐτὸν ἔρανον [88] εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν ἐκ ἐτόλμησεν; Ῥοδίους ἱκετευέτω· ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον, ἢ ἐν τῇ αὑτοῦ πατρίδι, ἐνόμισεν εἶναι. ποία δὲ ἡλικία δικαίως ἂν τοῦτον ἐλεήσειε; πότερον ἡ τῶν πρεσβυτέρων;

21. ἀλλ' ἀδὲ γηροτροφηθῆναι, ἀδ' ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει τῆς πατρίδος αὐτοῖς [89] ταφῆναι τὸ καθ' αὑτὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἡ τῶν νεωτέρων; καὶ τίς ἀναμνησθεὶς τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτοῖς [90] συμ-

85. θεοὺς σώσοντας] videtur τοὺς interponendum esse.

86. αὐτὸν] Lege οἰκτὸν. *commiseratione amplecti ciuem.* τίνων; *quorumnam?* τίνων πολιτῶν οἰκτὸν ὄντα scilicet.

87. ἆχ οἷς] id est ἆχι τούτων, οἷς τὸν αὐτὸν ἔρανον.

88. τῶν αὐτῶν ἐράνων] τὸν αὐτὸν ἔρανον mauult Scaliger, neque ego intercedam. TAYLOR.

89. αὐτῆς] dedi de meo αὐτοῖς. scil. τοῖς πρεσβυτέροις.

90. ἑαυτοῖς] rigida constructio postularet ἑαυτῷ. quia praecedit τὶς ἀναμνησθεὶς. Sed recordans quisque non solum sui meminit, sed etiam reliquorum quoque, qui secum in acie stetissent. Quare bene habet vulgata. graecis oratoribus perquam frequens hoc est schema, vt de se loquens quis pluralem vsurpet, vna se-

συμπαραταξαμένων, καὶ τῶν κινδύνων τῶν αὐτῶν μετασχόντων, σώσειε τὸν τὰς ἐκείνων θήκας προ- 24.
δεδωκότα; καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τελευτησάντων, παρανοίας [91] κατα-
γνοίη· τὸν δὲ καταλιπόντα τὴν πατρίδα, ὡς εὖ φρονοῦντα, ἀθῶον ἀφήσει. ἐξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ
βουλομένῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς 27.
κακῶς ποιεῖν; ἃ γὰρ μόνον νῦν οἱ φεύγοντες κατέρ-
χονται, ὅταν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν πόλιν, καὶ φυ-
γὴν αὐτὸς [92] ἑαυτῷ καταγνούς, καὶ οἰκήσας ἐν Με-
γάροις ἐπὶ προσάτου πλείω πέντ' ἢ ἓξ ἔτη [93], ἐν τῇ
χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει ἀναιρέφηται· ἀλλὰ καὶ ὁ μη- 30.
λόβοτον τὴν Ἀττικὴν εἶναι φανερᾷ τῇ ψήφῳ κατα-
ψηφισάμενος, ἔτος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ σύνοικος ἡ-
μῶν γένηται. βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰ-
πὼν καταβῆναι, καὶ τὸ ψήφισμα τῷ δήμῳ παρα-
σχόμενος, ὃ περὶ εὐσεβείας ἐποιήσατο. χρήσιμον 33.
γὰρ ὑμῖν τοῖς μέλλουσι τὴν ψῆφον φέρειν. καί μοι λέ-

γε τὸ

cum coniunctos fortunae aut negotii similitudine designans.

91. malim παράνοιαν in accusatiuo.

92. φυγὼν, αὐτὸς] sublato commate φυγὴν αὐτὸς dedi. cum ipse sese suo suffragio exsilio multasset.

93. πλείω πέντ' ἢ ἓξ ἔτη] Ego haec vix Graeca esse iudico. Supra dixit de eadem causa ᾤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη, προσάτην ἔχων Μεγαρέα. §. 8. TAYLOR.

γε τὸ αὐτὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν [94] μηνύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα
36. πρὸς ὑμᾶς τὰς κυρίας ὄντας κολάσαι. ὑμέτερον δέ ἐστι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρήσασθαι Λεωκράτην. τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ἦ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν· ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. εὖ δὲ
39. ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι νῦν κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὑτοῦ διάνοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δέ, ὦ ἄνδρες, ὑπὲρ ἁπάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων ἀδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ φέρειν· οἷς ἅπασιν ἔνοχον ὄντα Λεω-
42. κράτην ἔστιν ἰδεῖν. προδοσίας μέν, ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε· δήμου δὲ καταλύσεως, ὅτι οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον· ἀσεβείας δ', ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι, καὶ τοὺς νεὼς κατασκά-
169. 1. πτεσθαι τὸ καθ' ἑαυτὸν γέγονεν αἴτιος· τοκέων δὲ κακώσεως, ὅτι τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν νομίμων ἀποσερῶν [95] λειποταξίου δὲ καὶ ἀστρατείας,
3. παρασχὼν [96] τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. ἔπει-

94. ὑμῖν] Ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μηνύω — πρὸς ὑμᾶς. Vides vnde, nempe inter τοίνυν et μηνύω, nactus sis istud ὑμῖν. Legò, Ἐγὼ τοίνυν μηνύω — πρὸς ὑμᾶς κ. τ. λ. TAYLOR.

Videtur leg. ἐγὼ μὲν τοίνυν μηνύω.

95. post ἀποσερῶν deest ἤλεγκται, aut πέφηνε, aut εἴληπται, aut tale quid.

96. παρασχὼν] μὴ παρασχὼν cum Stephano,

τα τούτοις[97] τίς ἀποψηφιεῖται, καὶ συγγνώμην ἕξει τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων; καὶ τοσοῦτόν ἐ-
στιν[98] ἀνόητος, ὥστε τοῦτον σώζων, τὴν ἑαυτοῦ σωτη-
ρίαν προέσθαι τοῖς ἐγκαταλιπεῖν βουλομένοις, καὶ τοῦτον ἑλεήσας, αὐτὸς ἀνελέητος ὑπὸ τῶν πολεμίων 6.
ἀπολέσθαι προαιρήσεται; καὶ τῷ προδότῃ τῆς πα-
τρίδος χάριν θέμενος, ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν
θεῶν τιμωρίᾳ; ἐγὼ μὲν οὖν[99], καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν,
καὶ τοῖς ἱεροῖς, καὶ τοῖς νόμοις, ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶ-
να ὀρθῶς καὶ δικαίως, ἔτε τὸν ἄλλον βίον διαβαλὼν, 9.
ἔτ' ἔξω τοῦ πράγματος ἁδὲν κατηγορήσας. ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ νομίζειν τὸν Λεωκράτους ἀποψηφιζόμε-
νον θάνατον τῆς πατρίδος καὶ ἀνδρῶν[300] καὶ παίδων
καταψηφίσεσθαι· καὶ δυοῖν καδδίσκοιν κειμένοιν, τοῦ 12.
μὲν,

vel ὃ παρασχὼν cum Scaligero. Deinde, ἔπειτα τού-
του τίς ἀποψηφιεῖται. Idem Stephanus. TAYLOR.

97. ἔπειτα τούτοις] malim ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις, aut ἐπὶ τοσούτοις.

98. ἐστιν] Corrige ἔσαι. Vt ἀποψηφιεῖται, ἕξει, προαιρήσεται. Ibid. Scaliger, καί τις τοσοῦτον. TAY-
LOR.

99. poſt οὖν videtur ὑμῖν deeſſe, quod cohaerebit cum ἀπέδωκα, non cum βοηθῶν.

300. ἀνδρῶν] Hic primum coniunguntur, ſat ſcio πατρίδος — ἀνδρῶν — παίδων. Alibi ſemper τῆς πατρίδος, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν. TAYLOR.

μὲν, προδοσίας [301], τῷ δὲ, σωτηρίας ἕνεκα, τὰς ψήφους φέρεσθαι· τὰς μὲν, ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ, ὑπὲρ ἀσφαλείας, καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. ἐὰν [2] Λεωκράτην ἀπολύσητε, προδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε [3]· ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκλείνητε διαφυλάττειν καὶ σώζειν τὴν παλαίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὴν εὐδαιμονίαν παρακελεύσεσθε. νομίζοντες ἔν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι [4], τὲς λιμένας, τὰ νεώ-

Dddd 3

1. τὸν μὲν, προδοσίας] Lege δυοῖν καδδίσκοιν κειμένοιν, τῷ μὲν, προδοσίας, τῷ δὲ, σωτηρίας, τὰς ψήφους φέρεσθαι. Verte autem, nam Lonicerus non intellexit: Veſtrum autem vnumquemque oportet — duabus vrnis propoſitis, condemnationis vna, altera ſalutis, ſuffragia ferre, ſi in hanc, pro patriae ſubuerſione, ſi in illam, pro ſecuritate et felicitate publica. Recte etiam aboleuit iſtud ἕνεκα magnus Scaliger. TAYLOR.

2. ἐὰν] malim καὶ, ἐὰν —

3. ψηφιεῖσθε — παρακελεύσεσθε] malim vtrumque in infinitiuo ψηφιεῖσθαι et παρακελεύσεσθαι, qui infinitiui apti erunt ex ὑμᾶς χρὴ νομίζειν. oportet vos exiſtimare — vos decreto veſtro ſancituros et ciuibus veſtris imperaturos eſſe proditionem — contra autem adhortaturos.

4. καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι] Lege, ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ δεῖσθαι, τὰ δένδρα, τὲς λιμένας, τὰ νεώρια cetera. In ſequentibus τὲς νεὼς, καὶ τὰ ἱερὰ

τὰ νεώρια, καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἀξιῶν δὲ καὶ τὰς νεὼς καὶ τὰ ἱερὰ βοηθεῖν αὐτοῖς, παράδειγμα ποιήσατε Λεωκράτη, ἀναμνησθέντες τῶν κατηγορημένων, καὶ ὅτι ὁ πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος ὧδὲ δάκρυα, τῆς ὑπὲρ [5] τῶν νόμων καὶ τῆ δήμῳ σω- 21. τηρίας.

male redditur Nauis et delubra Deorum. Quomodo hoc potuit, qui eadem pag. 256. recte transtulit? TAYLOR.

Malim καὶ τὰ δένδρα δὲ δεῖσθαι.

5. ὑπὲρ] Dele. τῆς τῶν νόμων καὶ τῆ δήμῳ σωτηρίας. TAYLOR.

I. G. HAVPTMANN
DISSERTATIO
DE
DEMADE.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

I. *Demadis genus.* II. *indoles.* III. *educatio et prior vitae modus.* IV. *adminiſtratio reipublicae.* V. *fortunae et fata.* VI. *eloquentiae conditio.* VII. *ſententiae.* VIII. *Quid ipſi ſcriptorum tribuatur; ac ſingulatim de oratione ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας.* IX. *Quibus argumentis fragmentum illius orationis, hodieque ſuperſtes, Demadi vindicetur.* X. *quibus argumentis ſuppoſitum videatur.* XI. *Eiusdem diſpoſitio.* XII. *fragmentum ipſum, adiectis quibusdam obſeruationibus.*

§. I.

Duo nobis Demades oratores, patrem et filium, ſiſtit SVIDAE collectio, hic ſicubi parum ſibi conſtans; ni codicum diuerſae, tam barbaris ſaeculis, obſeruationes confuſionem intulerunt. Miſcetur enim aeque Demades, poſt Antipatrum regnans, qui Thebas inſtaurarit, quod Caſſandrum, Antipatri filium, feciſſe conſtat; et prioribus plane perturbata tribuuntur. Quoniam igitur antiquiores ſolum Demeam filium adpellant: in vno pariter Demade ſubſiſtimus, qui, cum iam ad Philippum mittere filium potuiſſet, anno poſtremo Antipatri necabatur. Is Athenienſis erat, e Lacia-

dis, Oeneidis tribus populo, trahens originem, filius Demadis, vt in orationis ipsi tributae fragmento legimus §. 16. Quatenus vero, non praeter causſam, Demeam patrem aliquis nominat, hariolari licet, noſtrum nepotem habuiſſe, Caſſandri tempore celebrem. Quod pater noſtri vir fuerit obſcurus, etiam AELIANVS *V. H.* XII. 43. prodit Sed addens idem: Κλεοφῶντος καὶ Δημάδου καίτοι προστατῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. ἀγνοῶ ἂν εἴποι ῥᾳδίως τὸν πατέρας, quid ſibi velit, ignoro. Ipſe quoque Demades haud oratorem monſtrat, ſed pauperem ac laboribus ſuis innrmitatem vitae ſuſtentantem, quibus et, vel ab obitu patris, quod ex fragmenti loco probari poſſe videtur, vel ab ipſo commotus, filius operam dabat. Quantumuis ſubiecta Demadi foret iſthaec oratio, nihilo minus ea iuſtiorem ndem referret, aliorum quoque teſtimoniis ſulta, quam Aelianus, ſorte maiores generatim, aut illuſtria patrum in rempublicam merita, ſpectans, aut omnino quidquam modo dans argumento ſuo, περιφανεῖς ἐξ ἀσήμων deſignaturus. Suidas porro, quatenus matrem tibicinam vocat, ac meretricem, vt Demeam cum Demade, ſic matrem cum vxore, vel pellice, confundit. Faciunt hac in parte nobiscum PLVTARCHVS et ATHENAEVS, qui ſimul ſermonem narrant, quo pater filio dicit; cum ipſe matrem eius duxerit, illud nec vicinum ſenſiſſe, Demeae nuptiis reges ac principes neceſſaria ſuppeditare. Potuit igitur Hyperides et adloqui Demeam increpando: Οὐ σιωπήσῃ μειράκιον μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα; Fuit enim et filius orator, qui prae ceteris, cum Callicle, Diopethen Sunium a periculo capitis liberauit, v. 10. TZETZES *hiſtor. chil.* VI. 98-104. contra quem pariter ac patrem duas orationes, quae perierunt, habuit Hyperides.

§. II. Eae

§. II.

Eae quidem narrationes nos aliquatenus ad Demadis indolem considerandam deducunt. Generatim viuidam habuit. Ingenium e salibus patet; iudicium e rebus ab ipso peractis; ex iis, quae de oratoria eius facultate memorantur, vtrumque. Prodebat εὐστοχίαν in reprehendendo, seque, magna παῤῥησίᾳ, vel regum ludibriis, opponebat; quippe cum admiranda vis orationum omnia permulceret. Adamabat quidem pacem; vt vere TZETZES v. 19. scribere posset:

- - Τπῆρχεν ἑραστὴς εἰρήνης ὁ Δημάδης.

Neque tamen spernebat bellum, aliquando dux militaris constitutus. Pertinet huc, quod AELIANVS *V. H.* XIV. 10. notat, vbi simul paludamentum, a Phocione rogatum, liuidam Demadis adrogantiam ostendit. Istam et PLVTARCHVS innuit, qui, tam in *reip. ger. praec.* T. II. p. 803. quam in *vita Demosthenis*, T. I. p. 851. ed. 1599. Demadis illud refert: *Corrigere me vult Demosthenes, sus Mineruam.* Scilicet in Demosthenem praecipue noster inuidiam effudit. Vnde SIDONIVS APOLLIN. VIII. 1. de Demade et Antonio, Demosthenis illo, hoc Ciceronis aduersario, testatur, quod, *liuidi cum fuerint, malitiae clarae, dilectionis obscurae, tamen ad notitiam posterorum, per odia virtutum, decurrerint.* Licet Demosthenes, vt auctor est PLVTARCHVS l. c. p. 849. quia non ausus est ex tempore dicere, numquam iuuerit Demadem; Demosthenem, tumultibus populi perculsum, subito surgens, saepe Demades. Iure quoque suo SVIDAS πανοῦργον, *astutum*, nominat; neque perfidum minus: id quod omne curriculum vitae significabit. Auaritiae testem inuenimus PLVTARCHVM, tam in *apophthegm.* T. II. p. 188. quam in *vita Phocionis*, T. I. p. 755. vbi dictum ab Antipatro refert, duo se amicos

Athenis habere, Phocionem ac Demadem, quorum alterum numquam adducere potuiſſet, vt miſſa dona acciperet, alterum numquam muneribus exſaturaſſet. Inde tamen, SVIDA teſte, εὔπορος παντὸς, luxurioſus euadebat et impurus, qui de parte altera profudit, quod corraſerat ab altera. Nouimus Demoſthenis reſponſum, cum ſeſe Mineruam nuncupaſſet Demades: *iſta quidem*, ait, *Minerua proxime fuit in adulterio deprehenſa.* Nouimus ex ATHENAEO II. 2. quod Pytheas adſeuerarit, Demadem, lenocinatum, ebrium, ac ventricoſum, ſingulis diebus in concionibus verſari. Sic autem πορνοβοσκῶν, μεθυσκόμενος, προγάστωρ, facile comprobabit PLVTARCHI ſententiam, cuius in *Phocione* p. 741. dicitur: ὅτως ἀσελγῶς βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, ὥστε Αντίπατρον εἰπεῖν, ἐπ' αὐτῷ γέροντος ἤδη γεγονότος, ὅτι, καθάπερ ἱερεῖα διαπεπραγμένα, γλῶσσα καὶ κοιλία μόνον ἀπολέλειπται.

§. III.

Vtique videtur luxuria potius ex abundantia prauaque conſuetudine fluxiſſe, quam, quaſi naturalis, primam aetatem foedaſſe. Quamquam enim non ignoramus, eiusmodi vitia ſubinde primariis ingeniis inſidere; quo nomine ſolum Alcibiadem adpellaſſe ſufficit: remigis tamen partes, et nihilo minus adeo notabilis, ſine magiſtro, quod vulgo creditur, profectus, vt Atticis auribus placeret orator, et ad nutum ſuum componeret omnia, difficulter cum tali natura cohaerent. Noſter quidem, propter antecedentes occupationes, a SEXTO Empirico vocatur κωπηλάτης, a SVIDA ναύτης, ναυπηγὸς καὶ πορθμεύς, *nauta, faber naualis et transuectionum adminiſter.* Pergit SVIDAS: *abſiſtens ab his rempublicam adminiſtrauit* (ἐπολιτεύσατο). Quod num ſtatim factum, an poſt exercitationes varias in dicendo, non plane conſtat. Tributum oratori noſtro

ſtro fragmentum pariter proxime coniungit §. 18.; ſed vt latiorem ſenſum admittat, ac forſitan ſtudioſe tempus quoddam obſcuret. Apud STOBAEVM ſerm. XXIX. p. 204. ed. Baſ. 1549. legimus, Demadem interrogatum, quo doctore profecerit? nominaſſe βῆμα, *tribunal*, indicando, quod in ipſis negotiis experientia quauis ſophiſtarum inſtitutione ſit melior. Natum eſt inde prouerbium, apud APOSTOLIVM IV. 17.: ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα. Quem etiam ad modum SEXTVS Empiricus *contra mathemat.* II. 16. ipſum, inquit, ἱκανῶς καὶ κατὰ τρόπον ἐντορεύειν, μὴ μετασχόντα ἐντορικῆς, *cum non didiciſſet rhetoricam.* Vt et idem SEXTVS I. 13. 294. ſq. grammaticis ſubtrahit Demadem: licet Homericos verſus adferat, quibus, a pugna Chaeronea, dum is ad conuiuium adigebatur a Philippo, ex HOMER. *Odyſſ.* X. 383. ſqq. feliciter vſus eſſe diceretur; quosque DIOGENES Laertius IV. 9. Xenocrati pariter, apud Antipatrum, a pugna Lamiaca, tribuit. Ni quid ibi confudit SEXTVS; id certe conſtabit, haud ἀγράμματον Demadem fuiſſe, qui ſimiliter alias in numerato ſententias veterum habuit. Exercitationem continuam, illud potentiſſimum diſcendi genus, ſingulatim memorat QVINCTILIANVS II. 17. p. 128. ſq. ed. Capp. Qui ſimul, partim praeſtantiorem, ſi plura didiciſſet, futurum fuiſſe credit; partim, haud omnino negari poſſe, contendit, ipſum quoque magiſtros auſcultaſſe.

§. IV.

Ceterum, Olynthiaco iam bello, quod Olymp. CVIII. gerebatur, Demadem Philippi beneficiis clanculum eſſe gauiſum, ac Demoſthenis Olynthiacis orationibus facundiam ſuam oppoſuiſſe, narrant. Hoc et ille paſſim, quamuis aduerſarios non adpellet, innuit; ſed apertius habet SVIDAE collectio, iungitque, quod, cum

cum Euthycrates Olynthius Philippo patriam prodidisset, et hinc apud Athenienses infamis foret, Demades eum honoratum et Athenienſium hoſpitem publico decreto ſuo fecerit. Iſtud tamen, vt et alterum decretum, quo ſancire laborauit obedientiam ſuorum (Φιλίππῳ, τὸς Ἕλληνας ὑπακόειν) equidem vix ante pugnam Chaeroneam, cum SVIDA, ponerem. Interim ita patebit, cur, in eadem pugna captus, victorem tam honorificum ac benignum ſenſerit. Sequi cogebatur Athenienſium caſtra, licet revera Philippi ſtipendiarius; hinc et capi maluit, quam fortiter pugnare. Vix alius, e grege captiuorum, quod DIODORVS Sic. XVI. 88. narrat, eo modo caſtigaſſet ebrium: Βασιλεῦ, τῆς τύχης σοὶ περιθείσης πρόσωπον Ἀγαμέμνονος, αὐτὸς ἐκ αἰσχύνη πράττων ἔργα Θερσίτου, quo tamen permotus ſe totum mutat Philippus. Sed opus erat praetextu, ne, receptus in amicitiam regis, huic ſolum, nec patriae, fauere videretur. Profecto, vel tunc Macedo potius adiumentum Atticorum contra Perſas, quam odium ac deſperationem, quaerebat. Cum ergo deprecaretur Demades, gratiam ſuam Athenienſibus promiſit, occiſos honorifice ſepeliendos curauit, captiuos ſine redemtionis pretio dimiſit, ſocietatis et amicitiae foedus cum ipſis renouauit, pacem denique Boeotiorum genti conceſſit Philippus. Partim id actum eſt ante, quam huius conuiuio Demades adeſſet, partim ſingulari legatione ſuscepta. DEMOSTHENES etiam pacis illius mentionem facit *pro corona* c. 88. Redemit autem, vt fragmentum §. 20. habet ↃIↃIↃ. ſecundum alios ↃIↃIↃIↃ. ſecundum FABRICIVM ↃIↃIↃIↃIↃ XC., quos inter ↃIↃ. ciues erant. Neſcio, num tunc, an alia legatione, factum ſit, vt ipſi noxae daretur, quod, ex eo quaerente Philippo, quales Athenae quantaeque forent, illas in menſa deſcriberet Demades: vnde, quaſi patriam

iniuriis

iniuriis adfeciſſet, immo prodidiſſet, accuſabatur. v. HERMOG. περὶ εὑρέσ. I. 2. Id vero plane tunc accidit, vt, vbi Cecropidarum illud nobile robur eſſet? Philippo ſciſcitato, per ἀπόφθεγμα reſponderet, quod immiſcent STOBAEVS *ſerm.* LII. p. 365. et PLVTARCHVS *pro nobilit.* in FABRICII *Bibl. Gr.* VI. 5. 7. T. XII. p. 270. itemque in I. C. WOLFII *anecdotis Gr.* T. IV. p. 282.: οἶσθα ἂν, ὦ βασιλεῦ, ὡς τῶν νῦν μὲν Ἀθηναίων ὁ Φίλιππος, τῶν δὲ Μακεδόνων ἦρχεν ὁ Χάρης. DIODORVS quidem Siculus, XVI. 88. horum plura dum memorat, inſignem illum, quem antea diximus, effectum gratiis ſolum Atticis vindicando, vel ignoraſſe, quae reticet, vel moralem ſcopum ſibi praefixiſſe, videtur. In republica Demades haud raro ſibi ſpeciem honeſtatis quaeſiuit. Eodem refero decretum illud, quod SENECA *de benef.* VI. 38. perpendit, et quo damnauit eum, qui neceſſaria funeribus venditabat, cum probaſſet, ipſum magnum lucrum optaſſe, quod illi contingere ſine multorum morte non potuiſſet. Nihilo minus et ſubinde veras animi cogitationes celare nequiuit. Huc pertinet, quod perſuaſerit Athenienſibus, vt in concionem Graecorum Philippicam omni modo recipi ſtuderent. Quamuis enim Demoſthenes, Phocion, ceteri repugnarent: populus tamen, Macedonibus adſenſum inconſulto feruore ſequebatur. Reprehendebat quidem, detrimento per eius conſilium accepto, ciuitas Demadem. Hic autem denuo ſuaſor exſtitit, vt ſui pacem bello praeferrent, ac Macedonis imperium patienter tolerarent. Habemus et aliud adhuc eius decretum, quo, cum Alexander a Thebis expugnatis legationem Athenas mitteret, de decem oratoribus puniendis, conſilium illorum liberandorum cauſſa cepit, ſumma diligentia, populi nomine, factum. Hoc ipſo decem illos excuſabat; ſin vero vel peccarint, promiſſionem adnectebat, eos populum eſſe puniturum,

niturum. (DIOD. Sic. XVII. 15. PLVT. *in Demoſth.* p. 857.) Forte tunc et pſephiſma ſcripſit, de Alexandro maiorum deorum conſeſſui iungendo, quem honorem iam Philippus adfectarat. Hinc ipſe legatus, per gratiam et eloquentiam ſuam, oratores liberauit, totique populo clementiam Alexandri comparauit. Euoluantur ARRIANVS *de exped. Alex.* I. 10. PLVT. in *Alex.* p. 671. ceteri. Quin ſimul pro Thebanis transfugis fructuoſe deprecatus eſt. Sic et alias, quod ſaluo Macedonum dominatu fieri poterat, ciuibus prodeſſe laborauit. Ridendo praecipue verum dicebat, et Atticis auribus ſe totum accommodabat. Vt hoc vtar exemplo, cum ciues ſuos aliquando, rebus nouis audiendis ſolum intentos, negotiorum curam omittere videret; illam ipſam, vel fabula, commendauit, quam in *Aeſopiarum collect.* n. 178. legimus. SVIDAS refert, quod et aluerit equos, inque ludis Olympicis victor diſceſſerit. Apud EDVARDVM quidem CORSINVM inter Olympicos victores nulla fit mentio Demadis. De ſolis igitur Atticis, ac minoribus hoc nomine ludis, de quibus aeque Corſini loquitur, erit intelligendus SVIDAS, qui de eodem narrat: ὅτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ῥητορικὰς ἀγῶνας. Id eſſe factum videtur, cum eiiceret oratores, et vrbem Antipatro traderet, vt illius nunc diuerſa fieret in foro pariter adminiſtratio. Forſitan hoc tempore, quod idem narrat, populo diſcedens dixit: ὅτε ἑαυτῶν ἐστὲ κύριοι, οὔτε ἐμοῦ. Nec admodum errabo, ſi commemorauerim, inde natam eſſe narrationem TZETZAE *Chil.* VI. 177-181. de linguis oratorum Atticorum, cum ceteri necarentur, rogatu Demadis, ſolum exſectis. Ita quidem, cum ipſe ſub Antipatro naufragia reipublicae ſe gubernare profiteretur; iure ſuo vocari potuit a PLVTARCHO *in Phoc.* p. 741. reipublicae naufragium.

§. V. In-

§. V.

Interim, secundum SVIDAM, proditor perquam diues, Philippi munere, multas habuit in Boeotia possessiones. Immo, si C. Graccho, apud GELLIVM XI. 10. 6. fides datur, vel, vt sileret, talenta decem accepit. A nece Philippi beneficentia pariter Alexandri gaudebat, apud illum haud minus potens, ac apud parentem. Hinc a Demosthenis amicis largitione quinque talentorum commouebatur, ad dictum antea psephisma, de reis oratoribus periculo eximendis, artificiosius consignandum. Postea similiter Antipatri gratiam obtinuit, licet denique pernicioſam. Ad hunc enim cum Phocione legatus, vrbem illi demisse tradidit, quod fusius memorant NEPOS in *Phoc.* c. 2. PLVTARCHVS l. c. p. 753. et PAVSANIAS L. VII. c. 10. Nec apud suos honoris testificationibus excidit Demades. Aenea statua, in foro posita, colebatur, publiceque in Prytaneo victum capiebat, quod DINARCHVS κατὰ Δημοσθ. inter alios refert. Tanto verosimilius idem DINARCHVS p. 8. 11. ed. Hanou. Demosthenem atque Demadem coniunxit, ab Harpalo pecunia corruptos, quo tempore pag. 28. Areopagi senatus sex mensibus de iis inquisiuisse dicitur. Palam quidem Demades, vti iam dictum est, aduersarius erat Demosthenis, cuius administrationem reipublicae malorum omnium causam exstitisse prae se ferebat, cum bellum postea nasceretur. Respicit, hocce narrans, ARISTOTELES *Rhet.* II. 24. bellum, post quod, Aristophonte praetore, Demosthenes habuit orationem *de corona.* vid. DIONYS. Hal. *ep. ad Ammaeum* §. 12. Post illud tempus in ciuitate sua rixis saepe noster exercebatur, nonnunquam omnino plectebatur. Quod et, cum Alexandrum viuum consecraret, pecuniam ab Harpalo sumeret, et alias, factum esse narrant. Ob diuinos honores Alexandro decretos, forte

forte post discessum regis in Asiam, mulctam C. talentorum irrogatam illi fuisse, putat AELIANVS V. H. V. 12. credibilius autem X. nominat ATHENAEVS VI. 6. p. m. 409. Erat tamen, cum et per solam petulantiam occasionem mulctae praeberet. Huius rei vel vnum exemplum e PLVTARCHO l. c. pag. 755. sufficiet. Athenis lege cautum fuit, ne quis peregrinus saltaret. Demades vero totum chorum ex peregrinis, numero centum, constituit, poenamque simul debitam soluit. At non semper tam promtus erat in suscipiendis poenis, quas septies detrectabat, maxime potentior ciuitate factus. Accidit illud, vel in primis, post Alexandri mortem et Lamiacum bellum, quo tandem Athenienses, ad Cranonem, ab Antipatro Crateroque victi, praesidium in Munichiam recipere cogebantur. Tunc enim Demadis, professi Macedonum amici, fortuna sine dubio nouum incrementum obtinuit. Sed in altum tollebatur, vt grauiore prolapsione rueret. Cum effecisset Athenis, vt Demosthenes et oratores alii damnarentur: ipse fraudulentus deprehendebatur. Quippe, quod DIODORVS Sic. XVIII. 48. memorauit, clanculum per litteras egerat cum Antipatri capitali hoste, quem in Macedoniam et Graeciam inuitabat ἐκ παλαιοῦ καὶ σαπρῶ ϛήμονος omnia pendere, Antipatrum sugillando, significans. Tota res ab eum accusante Dinarcho Corinthio, ad PLVTARCHI testimonium, in *Demosth. vita*, p. 860. cum litteris ipsis detegebatur. Quo facto, dum liberius exigebat promissa Demades, Olymp. secundum aliquos CXV. a. 2. potius autem, quoniam Antipater tunc iam mortuus erat, CXIV. 4. cum legationis comite Demea, quoddam in gurgustulum abductus, postquam filium necari viderat, eius sanguine conspersus, tollebatur, inque lacum Amphipolitanum cadauera coniiciebantur, aperto documento, quam

to, quam dignus exitus vulgo flagitia ſequatur. Hac enim ratione tandem euenit, quod Demadi ſubinde praedixerat Demoſthenes, ſeſe primos vendere proditores. Hiſtorici necis auctorem partim Antipatrum vocant, partim Caſſandrum. Adparens autem repugnantia facile dirimetur; ſi iam aegrum parentem filio totam adminiſtrationem imperii tradidiſſe, perpendamus.

§. VI.

Quid infelix iſte valuerit in arte dicendi, videamus nunc breuiſſime. Non hic adferam, e PLVTARCHI *vita Demoſthenis* p. 850., ἀμφιβολίαν habens, effatum Theophraſti, qui, cum interrogaretur, quis ſibi videretur Demoſthenes orator? reſpondit: *dignus hac vrbe.* Qualis Demades? *ſupra vrbem*, ὑπὲρ τὴν πόλιν. Eadem pagina teſtimonium lego: Πλὴν τόν γε Δημάδην πάντες ὡμολόγουν τῇ φύσει χρώμενον ἀνίκητον εἶναι, καὶ παραφέρειν αὐτὸν σχεδιάζοντα τὰς τοῦ Δημοσθένους σκέψεις καὶ παρασκευάς· quibus verbis eloquentia prorſus inuicta, quaeque vel Demoſthenicam provocarit, quamuis extemporalis foret, ſi quid videmus, Demadi tribuitur. Ab anonymo in *proleg. rhet.* apud FABRIC. *B. Gr.* T. IX. p. 598. eidem et Ariſtodemo vindicatur oratio ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, quam licet quintam rhetoricae formam conſtituat, ipſe tamen praeterit. At vel inde patet, quatenus a DIODORO Sic. XVII. 15. τῇ τοῦ λόγου δεινότητι πάντα κατεργασάμενος adpelletur. Quia vero potior plurimorum laus ad ſales Demadis pertinet; cetera ſequenti membro miſceamus.

§. VII.

Nimirum, haud ſine cauſa, placuerat ſingulatim Atticis auribus, vt cum TZETZE *Chil.* V. v. 345. ſq.

loquamur: Ῥήτωρ ὡραῖος κάλλει, Πολὺ δὲ ὡραιότερος ἀποφθεγμάτων λόγοις. Sententias Demadis, graues, translatas, et in ipsa ὑπερβολῇ singulare quidquam habentes, vocat DEMETRIVS περὶ ἑρμ. §. 300. sqq. illarumque pluribus collectis, sub finem adiungit, Demadis grauitatem ostendere non nihil periculosi, difficilem imitatu, quid? poëticam plane. Laudat easdem CICERO, dum in *oratore 26, 90. ex Atticis*, ait, *non omnes faceti, Lysias satis et Hyperides, Demades praeter ceteros fertur.* Neque dissentiunt VOSSIVS *instit. orr.* VI. 7. 8. et NICOL. CAVSSIN. I. 34. Quae cum ita sint, notatu digniores aliquas, exempli causa, iure nunc obseruabimus. Initium faciat, cuius argumentum TZETZES l. c. v. 347. sqq. e Plutarchi vita Solonis depromsit:

(Δημάδης) Μεγάλως εὐδοκίμησεν ἐν κριτηρίῳ λέξας·
Εοικεν, ἄνδρες δικασταὶ, Δράκων ὁ νομογράφος
Οὐ μέλανι, δι' αἵματος τὰς νόμους δὲ χαράξαι.

Huic duas adnectimus, apud STOBAEVM legendas. Priorem habet *serm.* IV. de *imprudentia* ante med. p. 56.: Δημάδης τοὺς Αθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν (λοιπὸν) οὐδέν ἐστι, posteriorem autem *serm.* LXXII. *nuptial. praec.* p. 441.: Δημάδης εἶπε, τὴν αἰδὼ τῶ κάλλους ἀκρόπολιν εἶναι. Sic et LVCIANVS in *Demosthenis encom.* p. 894. Demadis iocum adfert, alios oratores ad aquam dicere, Demosthenem quoque scribere ad aquam. Praeterimus aduersus illum argutias, quas collegit TZETZES VI. 113-137. Talia quando pronuntiauerit orator, non liquet; certius tempus sequentium erit. Alexandro cum adeo blandiretur, vt eum, decreto facto, tertium decimum deorum scribi iuberet, idque reprehenderet populus; ita, se tuendi causa, secundum DEMETRIVM l. c. respondit; Τοῦτο τὸ

ψήφισμα

ψήφισμα ἂν ἐγὼ ἔγραψα, ἀλλ' ὁ πόλεμος, τῷ Αλεξάνδρῳ δόρατι γράφων. Tunc et, secundum VALER. MAX. L. VII. c. 2. ext. 10. *videte*, inquit, *ne, dum coelum custoditis, terram amittatis.* Quod quidem effatum PAVLVS LEOPARDVS *emendatt.* X. 18. in GRVTERI *facis crit.* T. III. p. 203. ab ERASMI errore defendit, quia Demades potius erat amicus, quam aduersarius, Alexandri. Eodem aliud spectat. Cum enim praecipites Alexandri de morte laetarentur Athenienses: Οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ait Demades, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥζε γὰρ ἡ οἰκουμένη τὸ νεκρῷ. de Macedonum contra potestate: Εοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ· licet potius Philippum, oculo altero priuatum, Cyclopem adpellarent. Se tandem sibi contraria saepe dixisse profitebatur, reipublicae nunquam.

§. VIII.

Sunt et scripta, quae SVIDAE compilatio Demadi tribuit. Alterum, cuius hodie, quantum noui, nec volam vllibi nec vestigium habemus, inscribitur: Ισορία περὶ Δήλε καὶ τῆς γενέσεως τῶν τῆς Λητοῦς παίδων, alterum: ἀπολογισμὸς πρὸς Ολυμπιάδα τῆς ἑαυτῆ δωδεκαετίας. Ad haec SVIDAS innuit, illum cum Philippo commercium exercuisse litterarum, quibus addere poterimus, quam ipse Demeas tulit, epistolam. Examinent alii; num et, per coniecturam, adpellari queat oratio pro pace, quam respicere videtur TZETZES *Chil.* VI. 20. sqq:

(Δημάδης) Φάσκων· ἀνάνδρως ἐ καλῶ, καθάπερ Δημοσθένης,
Αναῤῥιπίζων πόλεμον, εἰρήνην ἀπελαύνων.
Δειλὸς εἰμὶ καὶ ἐρασὴς καθέηκα εἰρήνης.
Οὐ στέργω μάχης ἀραγμὸς, ἐδὲ πολέμων κρότος,

Οὐδὲ πρὸς πολυάνδριον θέλω φιλοτιμεῖσθαι.
Περὶ εἰρήνης λέγοντι, ὦ ἄνδρες, πείθεσθέ μοι·
Μὴ ὀχλοκόπῳ δὲ ἀνδρὶ, μάτην ὀχλοκοποῦντι.
Ἀντιτροφὴ γὰρ γίνεται πραγμάτων τῷ πολέμῳ.
Θάπτει πατὴρ τὸν παῖδα γὰρ, γέρων τὸν γηροτρόφον. κ. τ. λ.

Longiorem ideo locum exscripsi, quo melius pernoscere possimus, num valeat coniectura, quatenus legisse Tzetzem, quae narrat, oportet. Cum autem huius orationis mentio, quantum mihi sane constat, penes auctorem alium haud reperiatur: ad alteram *περὶ τῆς δωδεκαετίας* eo tutius regrediemur. Suidas ad Olympiada missam dicit: ni quis hic latere mendum, et olympiadem indicari, putet, cuius numerus desit, ad quam autem vsque fuerit administrata per Demadem respublica. Neutrum accommodatum erit ad fragmentum orationis hodieque superstes: nec enim Olympiadis, nec olympiadum, ibi commemoratio quaedam fit; sed Athenienſium congregatorum, et actarum rerum ordinis. Annos quoque duodecim haud inuenimus; ni partem narrationis desiderari iudicemus. Quid? opinari quis posset, *ἀπολογισμὸν* illum potius narrationem historicam complecti, quam solemnem orationem, et cum hodieque superstite temere confundi. Occasionem, qua dixerit orationem eam, vix aliam reperimus, quam qua simul Demosthenes *δωροδοκίας* a quibusdam, et a DINARCHO nominatim, accusabatur. DEMETRIVS quidem Magnes, qui de *homonymis* scripsit, accusationem esse Dinarchi negat, apud DIONYSIVM Halicarn. in *iudic. de Dinarcho* c. 1. Ipse vero DIONYS. Hal. l. c. c. 9. eandem illi vindicat: cuius a parte libentius stabo; cum et in alia legitima scripta Demetrius inuolarit. In defensione Demadis nulla fit Harpali mentio, qui Olymp. CXIII. 2. Athenas venit. Videtur autem

tem saltem id curasse Demades, vt, si vel accepisset dona, quod eum esse professum DINARCHVS iactat, nihil tamen ideo se contra rempublicam egisse corroboret. Causam aliquam obscuriorem, ante Thebarum expugnationem ab Alexandro factam, propter fragmenti §. 35. sibi concipientibus, vtrobique duodecim annorum spatium respiciendum esset. Thebae sunt expugnatae Olymp. CXI. 2. quod tempus iusto longius esset, si iam ante Olymp. CVIII. quod innuimus supra, Demades clarescere coepit. Multo quidem minus duodecim annorum tempus vocari potest, ad accessum Harpali; ni quod spatium temporis excidisse credamus. Hoc aeque difficile dictu fuerit, quam alterum illud. Tunc autem initium constituendum erit a pugna Chaeronea, vel Olymp. CX., qua publicam administrationem suscepit Demades, antea solum orator. Fac, et alium id fragmentum finxisse, quaelibet tamen cum historia conueniunt, quam auctor sanus explorauit, ne quid, hac etiam de parte, peccaretur. DINARCHO p. 50. si credamus, is tunc ab Harpalo sexies mille stateres aureos accepit. Notabilis habetur locus, quem p. 55. sq. de demagogis aetatis suae subiicit DINARCHVS, istos alterum alteri publice conuicia de industria dixisse, priuatim autem, communi consensu, decepisse ciuitatem. Sed indidem patet, qua ratione tunc, in nominibus adpellandis cautius, in re tractanda negligentius agere, nihiloque minus spem victoriae sibi concipere, potuerit Demades. Obiicitur enim simul Demostheni, quod is nullum vnquam psephisma contra Demadem scripserit, licet hic egerit indigne, vel, quod additur, in administratione sua contra plebiscita legesque multa patrarit. Si vera foret oratio, post Dinarchum prodierit, oportet, Demades: dum ille profitetur, hunc non ausum esse sistere semet: Οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι

τὸ πρόσωπον, ἀδ' ἐναντία τῇ τῆς βελῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσεν. At aeque ſtatim iungitur, ipſum nec poteſtatem ſenatui in ſe inquirendi feciſſe, qua parte melior ſit eius, quam Demoſthenis, cauſa. Idem DINARCHVS, in *Ariſtogitonem* p. 72., quod tunc et Demoſthenes et Demades puniti fuerint (ἐτιμωρήσασθε), adſeuerat. Id contemſiſſe Demadem arbitramur; qui non ignorabat. hac ſe conditione rerum patriae ſemper neceſſarium fore.

§. IX.

Sed ipſam orationis αὐθεντίαν peruestigemus. Inter argumenta vindicantia referri poſſent, quae ſequuntur. DEMETRIVS, quem Phalereum vocant, vix e ſolis ſententiis iudicat; vnde, licet earum nullam in fragmento noſtro legamus, nihilo minus, ipſum aliquid litteris mandatum reliquiſſe, patebit. SVIDAS meminit illius conſcriptionis, quamuis vt ad Olympiadem miſſae: pluresque recentiorum, quos inter editores, legitimum eſſe partum profitentur. Ipſe pariter auctor §. 18. memorat, ſe non orationes forenſes ſcribendo, ſed habendo ciuiles, conſpicuum fieri velle; potuiſſet ergo ſolam hanc excepiſſe, quam caſu truncatam, tamquam nullam, poſteri conſiderarint. Forſitan, id fragmentum exſtare, pluribus et incognitum fuit. IO. MEVRSIVS in *biblioth. Attica* credit, Ciceronem, quem Fabius ſequitur, de altero Demade, Suidae praeterea ſoli memorato, quem noſter adoptarit, agere; nec igitur negare, noſtrum aliquid ſcripſiſſe. Deſignari quoque potuit, aliorum calamo, vel memoria, fragmentum illud; vt tot ſententiae, quibus facetum fuiſſe Demadem varii comprobarunt. Vtique res omnes cum conditione Demadis et hiſtorica fide quam optime conſentiunt, nec ab auctore ſtilus alienus adparet. Quae cum ita ſint, non habet ſufficien-

ſufficientia, nec interius nec exterius, νοθείας indicia, debetque legitimum credi, donec demonſtretur contrarium.

§. X.

Verum tamen ſpuria videtur oratio, maioris fere momenti rationibus. Initium faciant teſtimonia veterum et recentiorum. Satis perſpicue legitur apud CICERONEM in *Bruto* c. 9. §. 36. *is, cuius nulla exſtant ſcripta, Demades.* Conſentiens QVINTILIANVS XII. 10. p. 751. *in agendo clariſſimos quosdam*, ait, *nihil poſteritati manſurisque mox litteris reliquiſſe, vt Periclem et Demadem.* et II. 17. p. 129. *neque enim orationes ſcribere auſus eſt, vt eum multum valuiſſe in dicendo ſciamus.* Inter recentiores DIONYSIVS PETAVIVS L. II. ep. 7., cum tot aliis, occurrit. Hi de diuerſo ſi loquerentur, cur non diſtinguerent a celebriore? cur plane noſtri nullam facerent mentionem? curque non potius SVIDAS, qui modo ſcripta ſua compilauit, errare potuit, duplicem fingendo? Nec e Demadis orationibus aliquid adferunt rhetores Graeci, DIONYS. Hal., LONGINVS, HERMOGENES, alii, neque Lexicorum ſcriptores, HARPOCRATION, HESYCHIVS, POLLVX. Eos omnes haud nouiſſe, forſitan alicubi latens, fragmentum, non omnino veriſimile fiet. Excuſſerunt omnia tanti viri, qui vel id ipſum, quod alius exceperit calamo, cum Demades diceret, ſine dubio reperiſſent. Quatenus autem ad codicum fidem et interna quaedam documenta res tota recurrit: ipſum argumentum ſatis leuiter tractatur, vt ex hoc vngue vix leonem aliquem, ſiue Demoſthenis aemulum, agnoſcamus. Proponendi ratio leuioribus figuris magis abundat, quam grauioribus. Fere perpetuis in ἀντιθέτοις verba vibrantur: multae ſimilitudines ſententiaeque minus acutae paſſim

offendunt; vt et repetitiones et luſiones verborum, non nunquam ſatis ineptae. Si quis Gorgiae ſtilum adpellat: tempora diſtinguemus, ac nunc delicatiores Atticorum aures; quod et DIODORVS Sic. XII. 53. innuit. Iſte quidem ſtilus per ſcholas ſophiſtarum inſtaurabatur; non autem, audito Demoſthene, retinebatur in Attico foro. Nec meliorum partium eloquentiae doctores, Ariſtoteles, et alii tale quidquam praecipiunt, ſed contrarium: vbi dicentes non alienis occupantur frigide, ſed, vti Demoſthenes, rem ipſam perſequuntur. Paſſim dictio, certe ſub finem, videretur hominis eſſe Chriſtiani; niſi παρὰ θεῶν §. 3. et πρὸς θεῶν §. 10. legiſſemus. Nouimus animum SERVATORIS περίλυπον Matth. XXVI. 38. vt et Saulus Act. VIII. 1. ἦν συνευδοκῶν. Quamquam prius vocabulum et ISOCRATES, qui ad Demonicum orationem ſcripſit, poſterius ATHENAEVS vſurpauit. Sed haec ad contextui ſubiiciendas obſeruationes pertinent; vbi paſſim alia quoque notabimus. Licet haud ignoremus, in vocabulis facilius aliquid antiquum eſſe probari, quam negari.

§. XI.

Vt autem ipſe beneuolus lector, quod equidem haud prorſus audeo, diiudicare queat, fragmentum illud, ex ALDINO contextu p. 182. ſqq., non ſine correctione, inque minora membra diſtinctione, repetitum, efficiet. Diſpoſitionem orationis ſi praefigere debeam: non inuenio, praeter exordium et partem oratoriae narrationis. Exordium capite I. depromitur a commendatione iudicum §. 1. et eorum officii §. 2. neque minus opis, inter petitiones aduerſariorum, deſideratione §. 3.; item a modeſta depreſſione ſui §. 4. cum inſperſa laudatione, et narratione meritorum §. 5. a loco communi, de difficultate iudicandi, propter animum ab accuſantibus motum §. 6., et adplicatione, de hinc

de hinc redundante cautela, ne reos iniuſte damnent §. 7.; a magnanimi tandem propoſito moriendi, ſi vel crimen haereat §. 8., vel publica ſalus id requirat §. 9. Capite II. Captatio beneuolentiae principium cum altera parte connectit. Cum enim cedere nolit orator accuſantium vaniloquentiae; petit audientiam §. 10. gratiamque flagitat in timore §. 11. Timet quidem, non cauſae ſuae, ſed ne calliditas aduerſariorum iudicibus imponat §. 12. Spe tamen horum iuſtitiae fultus §. 13. alias etiam accuſatores, qui feciſſe fidem credebantur, in pudorem coniectos eſſe memorat, quod aeque iam fore confidit. §. 14. Ipſius oratoriae narrationis tria membra reperio. Scilicet, capite III. de adminiſtratione reipublicae, quam in tranſitu vituperarant accuſantes, dum ab ipſis initiis ſe dicturum profitetur §. 15.; primam aetatem ſuam deſignat, tamquam pauperem, ſed innocentem §. 16. 17.: deinceps ait, ſe non cauſſidicum priuatum fuiſſe, ſed in ſenatu dixiſſe §. 18., ſemperque communi ciuitatis vtilitati conſuluiſſe §. 19.: poſtea ſe pacem Atticis ſalutarem pepigiſſe §. 20., non munera captando, ſed neceſſitati proſpiciendo §. 21.; quamuis humanitatem ſimul Philippi regis laudet §. 22. Altero membro, capite IV., miſcetur, mox Alexandro regi plus aequo non paucos adulatos eſſe §. 23. Lacones autem et Atticos debiliores tunc fuiſſe; §. 24. cum Laconum robur Leuctrica pugna, §. 25. Athenienſium alia praelia, §. 26. Thebanorum aeque variae calamitates, fregerint; §. 27. elati vero fuerint animis Macedones, Perſicis iam opibus inhiantes §. 28. Tunc Demoſthenem bellum decreuiſſe; §. 29. ſe vero, plurimas inde noxas contemplatum, ſignaſſe pacem §. 30. Quod ſe laudabiliter feciſſe prae ſe fert: quia declinare tempeſtatem praeſtet, quam ſubire §. 31. Itaque deprecatur inde naſcentem offenſionem, cum ſuaſor neutiquam in pote-

ſtate fortunam habeat; §. 32. nec euentus, quin potius res in ſeſe, conſiderari mereatur §. 33. 34. Membro tertio ſiue cap. V. tertium periculum memoratur, ab oratoribus tunc illatum §. 35., cum Demoſthenes et Lycurgus dicerent, Alexandrum inter Triballos eſſe victum, immo defunctum §. 36. et vana ſpe, tam populum, quam Thebanos Athenis verſatos, delinirent; contra Demadem odioſum reddere laborarent §. 37. Ita quidem hic nec tota narratio legitur, nedum vberior defenſio, pro longioris illius exordii conditione. Sed ipſum audiamus, vel fictum, vel verum Demadem.

§. XII.

Δημάδε ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας.

Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τῆς τιμωρίας, ὑμεῖς παρὰ τῶν νόμων τὴν ἐξουσίαν εἰλήφατε. 2) Οὔτε δὲ ἰατρὸς ἐμπείρως δύναται θεραπεῦσαι τὸς κάμνοντας a., ἂν μὴ τὴν αἰτίαν τῦ νοσήματος κατανοήσῃ, ἔτε δικαστὴς ὁσίαν θεῖναι b. τὴν ψῆφον, ἐὰν μὴ τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις ἢ παρηκολεθηκώς c. 3) Εμπεσὼν δὲ αὐτὸς εἰς μέσην d. τῶν ῥητόρων

a. ANTIPHO XI. ante med. de medico dicit: εἰ ταύτην τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο. Sed vtrumque vocabulum crebrum eſt in N. T. v. g. Matth. IV. 23. ſq. VIII. 7. 16. IX. 35. cet.

b. DEMOSTH. p. 383. potius εὔορκον ψῆφον θέσθαι. cf. p. 423. LYCVRG. 4, 6. ſq. Sed 13, 3. ὁσιώτατα δικάζοντας inuenimus et 18, 6. ὅσιον ὅρκον.

c. Sectatus fuerit, vt 1. Tim. IV. 6. Εὐμαθῶς παρακολεθεῖν habet AESCHINES. cf. PLVT. παιδ. ἀγ. 2, 2. ed. HEVS.

d. Non Hebraiſmum, ſed pondus habet; vt reliquam hanc enuntiationem ipſe DEMOSTHENES.

τόρων δυσμένειαν, ὥσπερ τῆς παρὰ θεῶν, οὕτω τῆς παρ' ἡμῶν δέομαι τυχεῖν βοηθείας *e*. Διαβάλλεσι γάρ μου τὸν βίον, οἰόμενοι τὸν λόγον ἄπιστον κατασήσειν. 4) Ἐγὼ δ', ἀποθανὼν μὲν, ἢ ζῶν, ἐδέν εἰμι· Τί γὰρ Ἀθηναίοις, εἰ παρανάλωμα *f*. Δημάδης; 5) Δακρύσει δέ μου τὴν ἀπώλειαν *g*., ἐχ ὁ ϛρατιώτης· πῶς γάρ, ὃν αὔξει μὲν πόλεμος, εἰρήνη δ' ἐ τρέφει; ἀλλ' ὁ τὴν χώραν γεωργῶν, καὶ ὁ τὴν θάλατταν πλέων, καὶ πᾶς ὁ τὸν ἡσύχιον βίον *h*. ἠγαπηκὼς, ᾧ τὴν Αττικὴν ἐτείχισα· τὰς ὄρες τῆς χώρας περιβαλὼν, οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ. 6) Δεινὸν δέ τι συμβαίνει πολλοῖς τῶν κρινόντων ὧδε *i*., δικασαί *k*. Ωσπερ γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος, τὴν ὄρασιν συγχέασα, κωλύει τὰ ἐμποδὼν κείμενα θεωρεῖν· οὕτως ἀδικος παρεισδύνων

e. Sic ANTIPHO I. 39.: βοηθείας παρ' ὑμῶν τυχεῖν.

f. *Adpendix*, *ſumtus inutilis;* de quo, num aetatis Demoſthenicae ſit vocabulum, adhuc dubito. Legere memini, de temporis impendio, apud AELIAN. V. H. I. 17.

g. Sic et Demoſthenes ſubinde loquitur. Res ipſa vero difficultatem inferre poſſet; ſiue conditionem illo tempore militum Graecorum, ſiue reipublicae debilem ſtatum, ſpectemus.

h. 1. Tim. II. 2. Sed eſt etiam in DEMOSTHENIS *Phil.* IV. et alibi, ἡσύχιος et ἀπράγμων βίος.

i. *In hanc ſententiam*, vel *hoc loco*, vt apud XENOPH.

k. ALDVM et ſequitur editio Hanou. Cum §. 1. 10. 16. 32. aliter, hic ſolum iudices adpellet; poſſet aliquis δικασᾶς praeferre: ſed tunc quoque praeſtaret τοῖς κρίνουσιν.

νων l. λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας ἐκ ἐᾷ, δι' ὀργήν, συνορᾶν τὴν ἀλήθειαν. 7) Διὸ καὶ δεῖ συνορᾶν ὑμᾶς εὐλαβῶς m. ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον, ἢ τῶν ἐγκαλούντων. Οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν, ἐκ τῆς πρωτολογίας n., ὁποῖον αὐτοὶ βούλονται τὸν δικαστήν· οἱ δ' ἀναγκάζονται πρὸς ὠργισμένους o. κριτὰς τὴν διάνοιαν ἀντιτάσσεσθαι p. 8) Ἐὰν μὲν ἓν φαίνωμαι τοῖς ἐγκαλουμένοις q. ἔνοχος, καταψηφίσασθε, μὴ φείσησθε, ἀ παραιτοῦμαι r. ἂν δ' εὑρίσκωμαι τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος

l. Irrepens Iudae ep. v. 4. HERODIAN. II. 12, 1. VII. 9, 18.

m. Caute POLLVX III. 28. Apud DEMOSTHENEM est et religiose, quem sensum in N. T. saepius habet adiectum.

n. Aetatis recentioris vocabulum videri posset, quod apud solum explanatorem Demosthenis, siue similes, ac ne quidem in HARPOCRATIONE ac POLLVCE, legere memini: nihilo minus δευτερολογίαν apud DEMOSTHENEM inuenio.

o. ALDVS ὀργισμένους.

p. Oratores optimi, sensu pariter adhibent translato ac forensi, quo legitur Act. XVIII. 6. cet.

q. Hic mihi legitimus nexus deesse, neque participium suo loco poni, videtur. At tamen ISOCRATES etiam περὶ εἰρήνης p. 404. dixit ἐνόχων τοῖς λεγομένοις ὄντων.

r. DEMOSTHENES quidem p. 386. ait, τῷ φεύγοντι προσήκειν παραιτεῖσθαι. Sed eandem cum nostro sententiam habet Paulus Act. XXV. 11.

νος s., τῷ δικαίῳ, τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ προ-
ησθέ t. με τῇ τῶν κατηγόρων ὠμότητι u. 9) Εἰ δὲ
πάντως ἀποθανὼν συμβαλεῖμαί τι πρὸς τὴν κοινὴν σω-
τηρίαν x., ὡς οὗτοι λέγουσιν· ἕτοιμος ἔχω τελευτᾶν y.
Κτήσασθαι z. γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ δημοσίαν εὔνοιαν κα-
λόν· ἐὰν ᾖ χρεία τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ μὴ ὁ τέτων λό-
γος τι a. νῦν ἀφαιρήσεται b. 10) Δότε δή μοι, πρὸς
θεῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δότε διαλεχθῆναι, ὡς προ-
αιρεῖμαι, πρὸς ὑμᾶς, περὶ τῶν δικαίων d. 11) Δοκῶ
μὲν

s. Sic iterum ISOCRATES *de pace:* πλεῖον δ' ἀλλήλων κεχώρισαι. Praepositionem autem supplet N. T. Act. I. 4. Hebr. VII. 26.

t. Ne, per negligentiam, tradatis me. Frequens est illud verbum; LYCVRG. 12, 4. 30, 39. 37, 9.

u. Nomen hoc sensu crebrum apud ISOCRATEM ac DEMOSTHENEM.

x. LYCVRG. 15, 14. sq.

y. Act. XXI. 13. Talis autem sollemnis erat Atticorum oratorum iactantia, v. g. DINARCH. p. 31.

z. Non comparat sibi nece sua publicam beneuolentiam maleficus; licet ipsum occidi publicae salutis interfit. Ita, quam LYCVRGVS 27, 2. immiscet, sententia melior est. Sed hic loquitur noster de nece gloriosa pro republica.

a. Ed. *Hanou.* varians lectio est τὸ, vt τὸ νῦν sit *iam.*

b. Loquutio non infrequens apud LYSIAM.

c. Interpretantur vulgo *coram* vel *a.* Videtur autem potius ellipsis quarti casus, vt Act. XXVII. 34. ANTIPH. V. 22. VII. 4. XIV. 82.

d. Sic et Act. XVIII. 19. XXIV. 12. 15. locis iunctim considerandis.

μὲν γὰρ δύναμιν εἶναί μοι καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν *e.* ἐν δὲ τούτοις ἐμποδίζει μοι τὸν λόγον ὁ φόβος. 12) Ἄλλως δὲ, οὐ τὸν ἔλεγχον τῶ πράγματος, ἀλλὰ τῆ *f.* τῶν ἀδίκων μόνον, ὃς ἀ κρίνει τὰς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται *g.* τοῖς ἀδικοῦσι *h.*, λέγειν ἢ πράττειν *i.* 13) Η παρ' ὑμῖν ἐλπὶς δὲ δικαία. Εἀν ταύτης κατατυχὼν *k.* πάσας ἀπολύσομαι τὰς διαβολάς *l.* Ανευ δὲ ταύτης, ὅτε ὁ λόγος, ἔθ' οἱ νόμοι, ἔθ' ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, σῶσαι δύνανται τὸν ἀδίκως κρινόμενον. 14) Οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ, ὅτι πολλοὶ πολλάκις *m.* ἤδη τῶν ἐγκαλούντων, ἀπὸ μὲν τῆς κατηγορίας, ἔδοξαν δίκαια λέγειν· παρατεθείσης *n.* δὲ τῆς ἀπολογίας, εὑρέθησαν αὐτοὶ συκοφαντῶν-

e. Conſueta reis eminentioribus ratio mouens. DINARCH. p. 20. ſqq. Sed hic, in ambitu verborum concedente, ſolum illuſtrare videtur.

f. Sic ALDVS et Hanou. Si quid facile mutarem, legerem τοι, vel δείδω, *timeo*, vel τὸν, ſcilicet ἔλεγχον, vbi tamen obſcurior eſt ἔλειψις, forte verbi φοβεῖμαι, φεύγω, quod, vel δείδω, ſi reciperetur, mallem; et initio membri, Αληθῶς.

g. Fit. LYC. 16, II. ANTIPH. II. poſt. init.

h. Ed. *Hanou.* lectio varians δοκοῦσι.

i. Scil. εἰς τὸ.

k. Fortaſſis κατατύχω. Sic non opus eſſet *Hanouienſis* ἀπολύσωμαι.

l. Loquutio frequens apud ANTIPHONTEM et LYCVRGVM.

m. Talem παρονομασίαν ſaepius habet ANTIPHO.

n. Ita melius *Hanou.* eſt enim forma patiens: ALDVS παραθείσης.

φαντῶντες. Ὁ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τούτοις παρακολουθήσειν ὑμῖν ἀκούειν προαιρεμένων μετ' εὐνοίας. 15) Ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἄλλης με πολιτείας κατηγορεῖν ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ἔπειθ' οὕτως ἐπὶ τὴν λοιπὴν δικαιολογίαν ο. ἀπελθεῖν· ἵνα μὴ λάθωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. 16) Γεγονὼς γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Δημάδου πατρὸς, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι γινώσκουσι p., τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἔτως ἔζων q., ὡς ἐδυνάμην, ἔστε κοινῇ τὸν δῆμον ἀδικῶν, ἔτ' ἰδίᾳ λυπῶν ἑνὶ ἑνα τῶν ἐν τῇ πόλει· πειρώμενος δ' ἀεὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις τὴν ἀσθένειαν τοῦ βίου διορθοῦσθαι. 17) Ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν· κεχώρισαι δ' αἰσχύνης, ὡς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας, ἐπὶ πολλῶν, οὐ τρόπον κακίας r., ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχέσης. 18) Προσελθὼν δὲ τοῖς κοινοῖς, ἐκ εἰς δίκας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς λογογραφίας s. ἐργασίαν ἔθηκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος παῤῥησίαν, ἣ τοῖς μὲν λέγουσιν ἐπισφαλῆ t. παρέχεται

o. Apud PLVTARCHVM, PHILONEM, LIBANIVM, non apud antiquiores, memini legere. Sic et AELIANVS V. H. X. 1. habet: παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο.

p. Loquutio ſollemnis alias, hic modo locum habere videtur, quatenus patrem puer amiſit filius. cf. LYCVRG. 22, 1. ANTIPHO XIV. 178.

q. Rom. VII. 9.

r. *Hanou.* τρόπου κακίαν.

s. Rabulam aeque DEMOSTHENES ac DINARCHVS λογογράφον adpellant.

t. *Periculoſam*, apud HERODIANVM I. 6, 14.

ταῖ τὸν βίον, τοῖς δ' εὐλαβεμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθωσιν u. Οὐ γὰρ ἐν τῇ τε λέγοντος χάριτι δεῖ συνεκπίπτειν τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν. 19) Χιλίων ταφὴ x. Ἀθηναίων μαρτυρεῖ μοι, κηδευθεῖσα ταῖς τῶν ἐναντίων χερσὶν, ἃς ἀντὶ πολεμίων φιλίας ἐποίησα τοῖς ἀποθανοῦσιν. 20) Ενταῦθα, ἐπισὰς τοῖς πράγμασιν, ἔγραψα τὴν εἰρήνην y., ὁμολογῶ· ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ τιμὰς, ὰς ἀρνοῦμαι. Δισχιλίους γὰρ αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα χωρὶς κήρυκος z., καὶ τὸν a. Ωρωπὸν

VII. 2, 11. PLVTARCHVM, it. Act. XXVII. 9. lego; apud ISOCRATEM ac DEMOSTHENEM ἐπικίνδυνον. v. g. ISOCRATES in *Hel. laud.* p. 502. ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας.

u. HERODIAN. III. 11, 16.

x. Sic legit *Hanou.*, vt arbitror, recte. Nimirum est hic in ALDINO codice τε, et spatium exiguum, deficientis vocabuli cuiusdam documentum, quod hians ipse contextus ostendit. Itaque mille Athenienſium funus, aduersariorum manibus, simul est curatum. Φίλιος autem amicitia et foedere iunctum indicat, vt φιλίαν χώραν dixit XENOPHON.

y. Quam vtilis generatim tunc Atticis pax fuerit, docet ISOCRATIS oratio *de pace*, siue *socialis*. Antecesserat autem pax, quam aliis tribuit DEMOSTH. *de cor.* c. 8. sqq. 52.

z. Vel qui peteret cadauera sepelienda, vt apud LYCVRG. 20, 12. vel qui corpora quasi pretio suis venderet, ceteris insepultis abiectis. Laudabat tunc occisos DEMOSTHENES. v. or. *de cor.* c. 88. pacem simul Demadi tribuens. Factum ergo, post pugnam Chaeroneam, Olymp. CX. a. 3. v. DIODOR. Sic. XVI. 86. sqq.

a. Vtroque genere legitur et apud PAVS. VII. 11.

πὸν b. ἄνευ πρεσβείας λαβὼν, ὑμῖν ταῦτ' ἔγραψα. 21) Ε-πείληπτο c. δὲ τῆς γραφῆσης χειρὸς, ἐχ ἡ δωροδοκία d. τῶν Μακεδόνων, ὡς ἔτοι πλατττόμενοι λέγουσιν· ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, καὶ ἡ τᾶ βασιλέως φιλανθρωπία e. 22) Ελθὼν γὰρ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν ἀγώνων, φίλος ἐχωρίσθη, τὸ τῶν νενικηκότων ἆθλον f. τοῖς σφαλεῖσι g. προσθείς. 23) Πάλιν τοίνυν ἦκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος, ἵνα τοὺς μεταξὺ κινδύνους h. ἐκὼν ἐπιλάθωμαι· Καὶ πάντες μὲν οἱ τὴν

qui pariter, antecedente capite, plura huc pertinentia narrat.

b. In finibus Atticae, Boeotiorum initio locus, istud oppidum erat, quod Athenienſibus Philippus concedebat. v. PAVS. I. 34. vt de paulo recentioribus Oropiorum fatis VII. 11. ſq. Samum addit *Allgem. Welthiſt.* Vol. V. nota 376. quam et Attici, cum Oropii ſui iuris fierent, retinuerunt. DIOD. Sic. XVIII. 56.

c. Singularis huius Atticae formae praebet etiam exemplum DIO CASSIVS p. 217. ed. Hanou. 1606. loquutionis autem HERODIAN. II. 3, 9. Vulgo tamen Attici caſum quartum iungunt. v. LYSIAS p. 197. LYCVRG. 20, 6.

d. Apud Atticos acceptio munerum: dationem tamen et AMMONIVS probat. Noſtro loco priorem ſenſum ἐλλειπτικῶς retinere poteſt.

e. Hanc et tribuit ISOCRATICA *ep. ad Phil.* Opp. pag. 993.

f. Honeſtam ſepulturam, cum publica laude, defunctis, ipſisque captiuis praemia quaedam.

g. Sic et opinione deceptus σφαλεὶς τῆς δόξης apud THVCYDIDEM.

h. Haec oportet minora fuiſſe; cum maiora pen-

οἱ τὴν Ελλάδα κατοικοῦντες, τὸν Αλέξανδρον ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν *i.* ἀνεβίβαζον *k.*, καὶ τοῖς ψηφίσμασιν ἀναπλάττοντες *l.* φρόνημα *m.* μεῖζον τοῦ δέοντος ἀνδρὶ νέῳ καὶ φιλοδόξῳ περιέθηκαν *n.* 24) Λοιποὶ *o.* δὲ ἦμεν ἡμεῖς καὶ Λακεδαιμόνιοι, πρόβλημα *p.* τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐ χρημάτων πλῆθος, οὐχ ὅπλων παρασκευὰς, οὐχὶ πεζῶν σύνταξιν, ἀλλ' ἐπιθυμίαν μεγάλην, δύναμιν δ' ἀσθενῆ καὶ ταπεινήν. 25) Ων μὲν γὰρ ἐσύλησε τὴν ἰσχὺν ὁ περὶ Λεῦκτρα *q.* κίνδυνος, ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος *r.* ὢν πολε-

derent a Chaeroneo praelio, cui non diu ſuperſtes erat Philippus.

i. Imperatorem et antea Philippum, poſt pugnam Chaeroneam, anno ante necem, apud Corinthios, elegerant Graeci.

k. Saepius apud LYSIAM occurrit, in media praeſertim forma.

l. Habet DIOSCORIDES, paullo ante natum CHRISTVM, cum recentioribus multis.

m. Eſt et, apud THVCYDIDEM et XENOPHONTEM, animi elati cogitatio, quamquam hic nude, cum HESYCHIO, exponere queamus βέλημα, θέλημα.

n. Id ipſe fecerat Demades, tertium decimum diis maioribus adſcribens.

o. Sic Hanou. ALDVS Λοιπὸν, quo ſenſu, pertinens ad πρόβλημα, conſtructionem περιφραστικὴν haberet.

p. Praetextum, *munimentum*, apud ARISTOPHANEM, ARISTOTELEM, et alios.

q. λεύκτρην] Melius Hanou. Λεῦκτρα. PAVS. I. 29. III. 21. 26. VIII. 27.

r. Senſum adoptat agentem et patientem.

πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας *s.*, Βοιωτὸς ἐν τῇ Λακωνικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν *t.* Ἀπέκειρε γὰρ τὴν ἀκμὴν τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, καὶ τὸς ὅρους τῆς Λακωνικῆς τεθειμένους, τὴν ἀκμὴν τῶν νέων *u.*, συνέκλεισε ταῖς τέφραις *x.* 26) Τὰς δ' ἡμετέρας παρασκευὰς ἀνάλωσεν ὁ πόλεμος, καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ζώντων συνέτριψεν ἡ συμφορὰ τῶν ἀποθανόντων. 27) Θηβαῖοι δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν τὴν τῶν Μακεδόνων φρουράν, ὑφ' ἧς οὐ μόνον τὰς χεῖρας συνεδέθησαν, ἀλλὰ καὶ τὴν παῤῥησιαν ἀφῄρηντο *y.* Τῷ γὰρ Επαμινώνδᾳ σώματι συνέθαψε τὴν δύναμιν τῶν Θηβαίων ὁ καιρός. *z.* 28) Ηκμαζον δὲ τοῖς σώμασιν οἱ Μακεδόνες, ὃς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καὶ τὰς Περσῶν θησαυρὰς ἡ τύχη διεβίβαζεν *a.* 29) Ενταῦθ' ὁμοίως Δημοσθένης *b.* μὲν ἐκύρωσε πόλεμον, καλὴν μὲν τοῖς ὀνόμασιν, οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις, συμ-

s. Laconiae fluuius, ab Eurota rege dictus. 10. MEVRS. *de regno Lac.* c. I.

t. Edit. *Hanou.* inter variantes habet εἶχεν.

u. Positos illos terminos, vel muros, iactabant Lacones MEVRS. *misc. Lac.* IV. 10.

x. Cineribus. a τύφω deducit *Etym.*

y. Passiuum hoc plusquamperfectum, vt §. 21. potest etiam in sententia manere, et κατὰ intelligi. Sed accipere cogebantur praesidium istud post pugnam Chaeroneam, de qua vid. LYCVRG. ὑποθ. I. DEMOSTH. *de corona* ὑποθ.

z. CORN. *Epam.* fin. IVSTIN. VI. 7. sqq.

a. Cum et Philippus bellum Persicum praeparasset.

b. A nece Philippi, gaudiis exsultans, et adolescentem Alexandrum contemnens.

βελίαν *c.* εἰσηγησάμενος *d.* τοῖς πολίτας. 30) Ὡς δὲ πλησίον ἔση *e.* τῆς Αττικῆς, ἡ χώρα δὲ εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο, καὶ τὸ περιμάχητον *f.* καὶ θαυμαζόμενον ὑπὸ πάντων ἄσυ, βοῶν καὶ προβάτων ὥσπερ ἔπαυλις *g.*, καὶ τῶν βοσκημάτων ἐπληρῶτο, βοηθείας δ' ὁδαμόθεν ἦν ἐλπὶς, ἔγραψα τὴν εἰρήνην *h.* 31) Ομολογῶ, καὶ φημὶ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραχέναι τοῦτο. Κρεῖττον γὰρ ἐπερχόμενον ἐκκλῖναι τὸ νέφος, ἢ φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ῥεύματι *i.* 32) Αξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην *k.* ἐμοὶ παρ' ὑμῶν μηδεμίαν ἀπογεννῆσαι δυσμένειαν. Οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ τῆς

c. DINARCHS *contra Demoſth.* p. II. 14-20. 25.

d. Al. εἰσηργασάμενος. Hanou. εἰσηγασάμενος.

e. Sc. ὁ πόλεμος. §. 29. vel Alexander.

f. Adiectum ISOCRATEVM, *vrbs digna, de qua contendatur.* conf. LYCVRG. 12, 3-14. 33, 2. 3. et alibi paſſim.

g. Forte paullo recentius voc.

h. Hanc eſſe pacem adparet, qua generalis imperator Graecorum Alexander confirmabatur. v. DIOD. Sic. XVII. 4. 7. NIC. CAVSSINVS de *El. S.* et *H.* I. 34. hunc locum excerpens, poſt maiorem interpunctionem, legit: Εγραψα τοίνυν, εἰ καὶ φημὶ κ. τ. λ. dubito, num errore, pariter alias ibi, praeſertim in Graecis, frequente.

i. Hoc inter ſales nauticos, ad forum translatos, habet FABRICIVS *B. Gr.* IV. 30, 13. ante fin.

k. Cum vos ad auxilia contra Perſas et alia cogeremini.

τῶ τῆς τύχης, ἀλλ' ἡ τύχη τῶ βίῳ, δι' ἣν κινδυνεύει *l.* 33) Δεῖ δὲ τὸν σύμβουλον, καθάπερ τὸν ἰατρὸν, οὐ τῆς νόσου τὴν αἰτίαν ἔχειν, ἀλλὰ τῆς θεραπείας τὴν χάριν ἀπολαμβάνειν. 34) Καταχωρίσαντες *m.* οὖν τὰ συμβάντα διὰ τὰς ἔξωθεν αἰτίας, ψιλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνὴν θεωρήσατέ μου τὴν πολιτείαν. 35) Μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τρίτος ἐπήγετο κίνδυνος πάντων χαλεπώτατος, οὐκέτι *n.* πεμφθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε *o.* ἡητόρων ἐπαχθείς. 36) Καί μοι *p.* τῶν πεπραγμένων ἀναμνήσθητε· ἡνίκα Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος *q.* τῷ μὲν λόγῳ *r.* παραταττόμενοι τὲς Μα-

 κεδόνας

l. Propter quam vita periculis obiicitur. conf. LYCVRG. II, 12. DEM. l. c. c. 57.

m. Dum seiunxistis, ac suo loco collocastis: quo sensu XENOPHON adhibet.

n. Non amplius, non porro.

o. Tertium hocce periculum accidisse diu ante videtur; quod tamen, dum a fortuna non reprehensum dicitur, Athenienses respicere debuit orator. Non enim diu cessauit Thebanorum pernicies. At tamen τότε sententiam et adstrictam ferre potest: vt sit potius, ab iis, qui tunc dicebant, quam ab iis, qui tunc viuebant, quod et proxime sequentia demonstrabunt.

p. Mecum recordamini gestorum.

q. Hinc, in primis Demosthenes et Lycurgus, dedendi postulabantur ab Alexandro, quem Demades mitigauit.

r. Verbo, non re.

κεδόνας ἐνίκων ἐν Τριβαλλοῖς *s.* 37) Μόνον *t.* δ' οὐχ ὁρατὸν ἐπὶ τῦ βήματος νεκρὸν τὸν Αλέξανδρον προέθηκαν· ἐν τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες λόγοις εὐπρεπέσι Θηβαίων τὰς παρόντας φυγάδων *u.*, θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας ἠκόνησαν *x.* Εμὲ δὲ συγνὸν καὶ περίλυπον *y.* ἔφασκον εἶναι, μὴ συνευδοκοῦντα *z.*

s. In inferiore Moesia. Vicit autem Illyricos ac Triballos Alexander, anno statim primo regni. Hinc εἰρωνικῶς dictum.

t. Sed in solo tribunali, non videndum Alexandrum, quasi mortuum proponebant; cum interim ille res magnas gereret, quem in Thracia defunctum esse fingebant.

u. Ob praesidia Macedonum in arce Cadmea, vt antea factum, Laconibus eam tenentibus. v. DINARCHVS p. 25.

x. Acuerunt. Tunc Thebani quosdam praesidii Macedonum trucidabant. Ideoque, se neutiquam esse mortuum ostendens, Alexander sex mille ciues occidit, hominum triginta millia vendidit vrbem euertit. PAVSAN. IV. 27. VII. 17. IX. 6. DIOD. Sic XVII. 8-14.

y. Torum et omnino tristem, quod Alexander, velut altor Demadis, obiisset.

z. Apud aequales oratori nostro nondum equidem reperi; licet ἀναλογίαν habeat, vt apud LYCVRGVM 35, 15. est συνευπορέω.

FINIS

Annotationum *I. G. Hauptmanni* ad *Demadis* fragmentum.

ANDOCI-

ANDOCIDIS

ORATIONES QVATVOR

CVM ANNOTATIONIBVS

IO. IAC. REISKE.

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΛΟΓΟΣ.

Τὴν μὲν παρασκευήν, ὦ ἄνδρες, καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, ὥστε με κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην εἰς τὴν πόλιν ταυτηνὶ, σχεδόν τι πάντες ἐπίστασθε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, δεήσομαι ὑμῶν δίκαια, καὶ ὑμῖν γε[1] ῥᾴδια χαρίζεσθαι, καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον μὲν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι νῦν ἐγὼ ἥκω, ἀδεμιᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι, εἴτ' ἐγγυητὰς καταστήσας, εἴθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθείς· πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν, γνώσεσθαι τὰ δίκαια, καὶ μὴ περιόψεσθαί με ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον σώσειν δικαίως, κατά τε τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους, καὶ τοὺς ὅρκους, οὓς ὑμεῖς ὀμόσαντες μέλλετε τὴν ψῆφον οἴσειν. εἰκότως δ' ἄν,

1. γε] malim τε, ob insequens καὶ. opponuntur inter se ὑμῖν τε — καὶ ἐμοὶ.

ὦ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθελοντῶν εἰς τοὺς κινδύνους καθισαμένων, ἥνπερ αὐτοὶ περὶ αὑτῶν ἔχουσιν. ὁπόσοι μὲν γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεῖναι, καταγνόντες αὑτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοιτε, ὅσα 15.
καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν, δίκαιοι ἐσὲ καὶ ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν τὴν γνώμην, οἵανπερ καὶ αὐτοὶ περὶ αὑτῶν ἔσχον, καὶ μὴ καταγιγνώσκειν ἀδικεῖν [2]. αὐτίκα ἐγώ, πολλῶν μοι ἀπαγ- 18.
γελόντων, ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ, ὡς ἄρα ἐγὼ οὔτ' ἂν ὑπομείναιμι, οἰχήσομαί τε φεύγων, Τί γὰρ ἂν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνοι [3], ἐν ᾧ ἔξεσι μὲν ἀπελθόντι ἐντεῦθεν, ἔχειν πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ πλεύσαντι εἰς Κύπρον, ὅθεν 21.
περ ἥκει, ἡ πολλὴ [4] καὶ ἀγαθὴ διδομένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα [5]· ἔτος ἄρα βουλήσεται περὶ τῷ σώματος τῷ ἑαυτῷ κινδυνεῦσαι; εἰς τί ἀποβλέψας; οὐχ

ὁρᾷ

2. Perinde vſurpatur καταγινώσκειν τινὸς ἀδικεῖν atque ἀδικίαν. v. 5, 20. 7, 34.

3. ὑπομείνοι, ἐν ᾧ] ſuſpicabar aliquando ὑπομείνειεν, ᾧ — non male illud quidem, ſed praeter neceſſitatem. ἐν ᾧ idem eſt atque ὅταν, vel ὅπου.

4. ἡ πολλὴ] leg. γῆ πολλὴ. cui ſit in Cypro praedium amplum.

5. δωρεὰ ὑπάρχουσα] lego δωρεὰν ὑπάρχ. *idque gratuito datum.* dantur multa ex debito, vt mercenariis, alia δωρεὰν, gratuito, honoris et beneuolentiae ergo.

ὁρᾷ τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς διάκειται; Ἐγὼ δὲ[6], ὦ ἄν-
24. δρες, πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτοις γνώμην ἔχω. ἄλ-
λοθί τε γὰρ ὢν, πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν, στερό-
μενος τῆς πατρίδος, ἂν δεξαίμην, τῆς πόλεως
οὕτω διακειμένης, ὥσπερ αὐτοὶ ἐχθροὶ[7] λέγουσι· πο-
λὺ δ' ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην εἶναι,
27. ἢ ἑτέρων πόλεων, αἳ ἴσως πάνυ μοι δοκοῦσιν ἐν τῷ
παρόντι εὐτυχεῖν· ἅπερ γινώσκων ἐπέτρεψα δια-
γνῶναι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμαυτοῦ. αἰτοῦμαι
δ'[8] ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, εὔνοιαν πλείω παρασχέσθαι
ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ, ἢ τοῖς κατηγόροις· εἰδό-
30. τας, ὅτι κἂν ἐξίσῃ[9] ἀκροᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπο-
λογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρό-
νου ἐπιβεβλευσάντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κιν-
δύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ
μετὰ δέους καὶ κινδύνου, καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης,
33. τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς δ' ἂν ὑμᾶς ἐστιν, εὔνοιαν
πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ, ἢ τοῖς κατηγόροις. ἔτι
δὲ καὶ τόδε ἐνθυμητέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ
2. 1. δεινὰ κατηγορήσαντες, παραχρῆμα ἐξηλέγχθη-
σαν ψευδόμενοι ὅτου φανερῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν
ἥδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγόρων, ἢ παρὰ
τῶν

6. ἐγὼ δὲ] hic perficitur et absoluitur sententia paulo ante vers. 18. incoepta illis in verbis αὐτίκα ἐγὼ.

7. αὐτοὶ ἐχθροὶ] interpone articulum οἱ.

8. δ' ἂν a Stephano profectum est. in Aldina legitur ἐπὶ. pro quo Scaliger correxit ἔτι.

9. κἂν ἐξ ἴσῃ —] Locus similis est apud Lysiam p. 331. ed. Taylori.

τῶν κατηγορεμένων· οἱ δὲ αὖ μαρτυρήσαντες τὰ
ψευδῆ, ἀδίκως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν 3.
παρ' ὑμῖν * ψευδομαρτυριῶν[10], ἡνίκ' ἀδὲν ἦν πλέον
τοῖς πεπονθόσιν. ὁπότ' ἔν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγέ-
νηνται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐξι μήπω τὰς τῶν κατηγόρων λό-
γους πιστὰς ἡγεῖσθαι. εἰ μὲν γὰρ δεινὰ κατηγόρηται, 6.
ἢ μή, οἷόν τε γνῶναι ἐκ τῶν τῆ κατηγόρε λόγων· εἰ-
δὲ ἀληθῆ ταῦτά ἐξιν, ἢ ψευδῆ, ἐχ οἷόν τε ὑμᾶς
πρότερον εἰδέναι, πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολο-
γουμένου.

Σκοπῶ μὲν ἔν ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, πόθεν χρὴ ἄρ- 9.
ξασθαι τῆς ἀπολογίας· πότερον ἐκ τῶν τελευταί-
ων, ὡς παρανόμως με ἐνέδειξαν, ἢ περὶ τῆ ψη-
φίσματος τῆ Ἰσοτιμίδε, ὡς ἄκυρόν ἐξιν, ἢ περὶ
τῶν νόμων καὶ τῶν ὅρκων τῶν γεγενημένων· εἴτε καὶ
ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγενημένα. ὃ δέ με 12.
ποιεῖ μάλις' ἀπορεῖν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ· ὅτι ἅ πάντες
ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορεμένοις ὁμοίως ὀργίζε-
σθε, ἀλλ' ἕκαστός τις ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βέλοιτο ἄν
με πρῶτον ἀπολογεῖσθαι· ἅμα δὲ περὶ πάντων εἰ-
πεῖν ἀδύνατον. κράτιστον ἔν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς 15.
ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γενόμενα, καὶ παραλι-
πεῖν μηδέν. ἂν γὰρ ὀρθῶς μάθητε τὰ πραχθέντα,
ῥᾳδίως γνώσεσθ', ἅ με κατεψεύσαντο οἱ κατήγοροι.
τὰ μὲν

10. ψευδομαρτυριῶντες] Lege ψευδομαρτυριῶν. et sic dedi de meo. videtur vulgata ex hac vera, et ex altera quadam, quae etiam in libris olim fuisse videtur, ψευδομαρτυρῶντες, coaluisse.

τὰ μὲν ἓν δίκαια γινώσκειν ἡμᾶς ἡγεῖσθαι, καὶ λό-
18. γους παρεσκευάσθαι[11], οἵσπερ ἐγὼ πιστεύσας ὑπέ-
μεινα. ὁρῶ δ' ὑμᾶς καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ ἐν τοῖς
ἰδίοις περὶ πλείστου τοῦτο ποιουμένους, ψηφίζεσθαι κα-
τὰ τοὺς ὅρκους· ὅπερ καὶ συνέχει μόνον τὴν πόλιν,
ἀκόντων τῶν οὐ βουλομένων. ταῦτα ἕτως ἔχει[12].
21. τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μοι τὴν ἀκρόασιν
τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι· καὶ μήτ' ἐμοὶ[13] ἀντι-
δίκους καταστῆναι, μήτε ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα, μή-
τε ῥήματα θηρεύειν· ἀκροασαμένους δὲ διὰ τέλους
24. τῆς ἀπολογίας, τότε ἤδη ψηφίζεσθαι τοῦθ', ὅ, τι[14]
ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ἄριστον καὶ εὐσεβέστατον νομίζητε εἶ-
ναι. ὥσπερ δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ἐξ ἀρ-
χῆς περὶ πάντων ποιήσομαι τὴν ἀπολογίαν· πρῶ-
τον μέν, περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας, ὅθεν περ ἡ ἔνδειξις
27. ἐγένετο, διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην περὶ
τῶν μυστηρίων· ὡς ἔτ' ἐμοὶ ἠσέβηται ἀδὲν, ἔτε με-
μήνυται, ἔθ' ὡμολόγηται· ἔτ' οἶδα τοὺς μηνύσαντας
ὑμῖν περὶ αὐτῶν, ἔτ' εἰ ψευδῆ, ἔτ' εἰ ἀληθῆ ἐμήνυ-
σαν·

11. λόγους παρεσκευάσθαι] videtur interponendum ἀποδέχεσθαι. ego arbitror vos esse paratos eoque animo ad iudicandum accessisse, vt recta statuatis, et orationi [recte docenti] concedatis.

12. βουλομένων. ταῦτα οὕτως ἔχει.] videtur leg. βουλομένων ταῦτα ἕτως ἔχειν. inuitis et ringentibus illis, qui nolunt ista sic se habere.

13. μήτ' ἐμοὶ] sic correxit Stephanus vitium Aldinae μετ' ἐμοὶ.

14. ὅ, τι] affertur e schedis Scaligeri ὅτε. quod quid sibi velit, haud intelligo. Sine dubio vitiosum est.

σαν· ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω. Ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησία τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς Σικελίαν, Νικίᾳ καὶ Λαμάχῳ καὶ 30.
Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τριήρης ἡ στρατηγὶς ἤδη ἐξώρμει ἡ Λαμάχου· ἀναστὰς δὲ Πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· „ὦ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε, καὶ παρασκευὴν τοσαύτην, καὶ κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέλλετε· Ἀλκιβιάδην δὲ τὸν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑ- 33.
μῖν τὰ μυστήρια ποιοῦντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρων· καὶ ἐὰν ψηφίσησθε ἄδειαν [15], ὡς ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἑνὸς τῶν ἐνθάδε ἀνδρῶν ἀμύητος ὢν ἐρεῖ τὰ μυστήρια. εἰ δὲ μή [16], χρῆσθε ἐμοὶ ὅ, τι ἂν ὑμῖν δο-
κῇ, ἐὰν μὴ τἀληθῆ λέγω.„ ἀντιλέγοντος δὲ Ἀλ- 36.
κιβιάδου πολλά, καὶ ἐξάρνου ὄντος, ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τὰς μὲν ἀμυήτους μεταστήσασθαι, αὐτὰς δ' ἰέναι ἐπὶ τὸ μειράκιον, ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε [17]. καὶ ὤχοντο· καὶ ἤγαγον θεράποντα Ἀλκιβιάδου Πολέ- 39.
μαρχον [18]. Ἀνδρόμαχος αὐτῷ ὄνομα ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ἔλεγεν, ὅτι ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ

15. ἄδειαν] scil. τῷ λέξοντι, aut τῷ καταμαρτυρήσοντι, aut τῷ προαχθησομένῳ ὑπ' ἐμοῦ.

16. εἰ δὲ μή] scil. ἐρεῖ ὑμῖν ὁ θεράπων τὰ μυστήρια, καὶ ὅτως ἐγὼ φανέμαι εἰρηκὼς τὰ ψευδῆ.

17. ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε] videtur h. l. ἐξετάζειν aut βασανίζειν deesse. nisi si accipis pro ἐφ' ὃ ἐκέλευεν ἰέναι.

18. Ἀλκιβιάδου Πολέμαρχον] videtur interponendum esse πρὸς τόν. adducebant Alcibiadis seruum, cui nomen erat Andromacho, ad Polemarchum. ad hunc enim magistratum videtur quaesitio seruorum per tormenta aduersus heros pertinuisse. Aut alias, omisso Ἀλκιβιάδου, leg. erit Πολεμάρχου.

κίᾳ τῇ Πολυτίωνος γίγνοιτο μυσήρια. Ἀλκιβιάδην μὲν ἕν καὶ Νικιάδην καὶ Μέλιτον, τέτες μὲν αὐτὲς
42. εἶναι τὲς ποιῆντας, συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὁρᾶν τὰ γινόμενα καὶ ἄλλες· παρεῖναι δὲ καὶ δέλες, ἑαυτόν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν, καὶ Ἱκέσιον [19] τὸν αὐλητὴν, καὶ τὸν Μελίτε δᾶλον. πρῶτος μὲν ἔτος ταῦτα ἐμήνυσε, καὶ ἀπέγραψε τέτες· ὧν Πολύστρατος μὲν
3. 1. συνελήφθη καὶ ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ᾤχοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θάνατον κατέγνωτε· καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα [20]. „Τέσ-
3. δε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν, Ἀλκιβιάδην, Νικιάδην, Μέλιτον, Ἀρχεβιάδην, Ἄρχιππον, Διογένην, Πολύστρατον, Ἀρισομένην, Ἰωνίαν [21], Παναίτιον. „Πρώτη μὲν, ὦ ἄνδρες, μήνυσις ἐγένετο αὕτη ὑπὸ Ἀνδρομάχε κατὰ τέτων τῶν ἀνδρῶν. καί μοι κάλει Διό-
6. γνητον. „Ἦσθα ζητητὴς, ὦ Διόγνητε, ὅτε Πυθόνικος εἰσήγγειλεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ Ἀλκιβιάδε; Ἦν. Οἶσθα ἕν μηνύσαντα Ἀνδρόμαχον τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πολυτίωνος γινόμενα; Οἶδα. Τὰ ὀνόματα
9. ἕν τῶν ἀνδρῶν ἐσι ταῦτα, καθ' ὧν ἐκεῖνος ἐμήνυσεν; Ἔσι ταῦτα.„ Δευτέρα τοίνυν μήνυσις ἐγένετο. Τεῦκρος ἦν ἐνθάδε μέτοικος, ὃς ᾤχετο Μεγαράδε ὑπεξελ-

19. Ἱκέσιον] num Ἱκεσίαν. Nam Hicesius est epithetum Iouis. Hicesias autem nomen proprium hominis.

20. post ὀνόματα deest titulus ONOMATA.

21. Ἰωνίαν non est nomen hominis. Sine dubio vocabulum in vitio cubat. Num Ἱππίαν? an Ἰπνίαν?

ελθών. ἐκεῖθεν δὲ ἐπηγγέλλετο [22] τῇ βουλῇ, εἰ οἱ ἄδειαν δοῖεν, μηνύσειν περὶ τῶν μυστηρίων, συνεργὸς ὢν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ποιοῦντας μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν τῆς περικοπῆς ἃ ἤδει. ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς (ἦν γὰρ αὐτοκράτωρ) ᾤχοντο ἐπ' αὐτὸν Μεγαράδε· καὶ κομισθεὶς ἄδειαν εὑράμενος, ἀπογράφει τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ ὅτοι κατὰ τὴν Τεύκρου μήνυσιν ᾤχοντο φεύγοντες. καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ONOMATA.

„Τάσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε. Φαῖδρον, Γνιφωνίδην, Ἰσόνομον, Ἡφαιστόδωρον, Κηφισόδωρον, ἑαυτὸν, Διόγνητον, Σμινδυρίδην, Φιλοκράτην, Ἀντιφῶντα, Τίσαρχον, Παντακλέα.„ Μέμνησθε δὲ, ὦ ἄνδρες, ὅτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν προσομολογεῖται [23] ἅπαντα. Τρίτη μήνυσις ἐγένετο. ἡ γυνὴ [24] Ἀλκμαιονίδαι, γενομένη δὲ καὶ [25] Δάμωνος· Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ. αὕτη ἐμήνυσεν, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸν Ὀλύμπιον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην καὶ Ἀξιοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφευγον ὅτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει. ἔτι μήνυσις ἐγένετο μία. Λυδὸς ὁ Φερεκλέους τοῦ Θημακέως ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐν Θη-

22. ἐπηγγέλλετο] Aldus vitiose ἐπαγγέλ.

23. Num προσωμολόγηται in perfecto.

24. ἐγένετο ἡ γυνὴ] distinxi haec interposito puncto. Post ἡ γυνὴ videtur ἡ νυνὶ deesse, vxor, quae nunc est Alcmaeonidae.

25. καὶ] num γενομένη δὲ ἤδη ποτὲ καὶ Δάμωνος.

ἐν Θημακῷ· καὶ ἀπογράφει τὰς τε ἄλλας, καὶ τὸν πατέρα ἔφη τὸν ἐμὸν παρεῖναι μὲν, καθεύδειν δὲ ἐγκεκαλυμμένον· Σπεύσιππος δὲ βελεύων παραδί-
27. δωσιν αὐτὰς τῷ δικαστηρίῳ· κἄπειτα ὁ πατὴρ κατασήσας ἐγγυητὰς, ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων γραφήν· καὶ ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις Ἀθηναίων, καὶ μετέλαβε δικαστῶν τοσούτων ἐδὲ διακοσίας ψήφους ὁ Σπεύσιππος. ὁ δὲ πείσας
30. καὶ δεόμενος μεῖναι τὸν πατέρα, ἐγὼ ἦν μάλιστα, εἶτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς. καί μοι κάλει [26] Καλλίαν καὶ Στέφανον, κάλει δὲ καὶ Φίλιππον καὶ Ἀλξιππον· οὗτοι γάρ εἰσιν Ἀκαμενῆ καὶ Αὐτοκράτορος συγγενεῖς, οἱ ἔφευγον ἐπὶ τῇ Λυδοῦ μηνύσει.
33. τῷ μὲν [27] ἀδελφιδᾶς ἐστιν Αὐτοκράτωρ, τῷ δὲ [28] θεῖος Ἀκαμενός· οἷς προσήκει μισεῖν μὲν τὸν ἐξελάσαντα ἐκείνους, εἰδέναι δὲ μάλιστα, δι' ὅντινα ἔφευγον. βλέπετε [29] εἰς τούτους, καὶ μαρτυρεῖτε, εἰ ἀληθῆ λέγω.

MAP-

26. κάλει, quod Aldinae deeſt, praeter Stephanum Scaliger quoque addidit. Poterat quoque ſic conſtitui, καί μοι Καλλίαν καὶ Στέφανον κάλει. καὶ Φίλιππον (ſine δὲ.) aut ſi δὲ ſervandum cenſeas. καί μοι Καλλίαν καὶ Στ. κάλει. κάλει δὲ καὶ Φίλιππον.

27. τῷ μὲν] Calliae.

28. τῷ δὲ] Stephani.

29. βλέπετε] alloquitur Calliam et Stephanum, hortaturque oculis rectis et fiduciae plenis in hos, iudices puta, intueri.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὰ μὲν γινόμενα ἠκούσατε, ὦ ἄνδρες, καὶ ὑμῖν οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν· ἃ δὲ οἱ κατήγοροι ἐτόλμησαν εἰπεῖν, ἀναμνήσθητε. οὐ γὰρ [30] καὶ δίκαιον ἀπολογεῖσθαι, ἀναμιμνήσκοντας τὰς τῶν κατηγόρων λόγους ἐξελέγχειν. ἔλεξαν γάρ, ὡς ἐγὼ μηνύσαιμι περὶ τῶν μυστηρίων, ἀπογράψαιμί τε τὸν πατέρα τὸν ἐμαυτῆ παρόντα, καὶ γενοίμην μηνυτὴς κατὰ τῆ πατρὸς τῆ ἐμαυτῆ· λόγον (οἶμαι) πάντων δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ ἀπογράψας αὐτὸν [31], Λυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέης· ὁ δὲ πείσας ὑπομεῖναι καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντα [32], ἐγώ· πολλὰ ἱκετεύσας, καὶ καταλαμβανόμενος [33] τῶν γονάτων. καίτοι τί ἐβελόμην 35. 39. 42.

30. οὐ γὰρ —] Varia hic in mentem venerunt, vt in loco desperato. e. c. οὐ γὰρ καὶ δίκαιον, τὸν βουλόμενον ἀπολογεῖσθαι κωλύειν, ἀναμιμνήσκοντα (in singulari) τὰς τ. κ. λ. ἐ. Neque enim aequum est, qui se defensum eat, eum impedire, quo minus recitando accusatorum criminationes, vna eas refutet. Vel οὐ γὰρ καὶ δυνατὸν ἀπολογεῖσθαι, εἴ τις μὴ ἐπιτρέπῃ ἀναμιμνήσκοντα. Prorsus se defendere nemo potest, nisi si quis ei veniam det criminationes accusatorum diluendi. Sed has qui diluere vult, necesse quoque habet eas commemorare. Aut εὐσεβὲς γὰρ καὶ δίκαιον.

31. αὐτῶν] dedi αὐτὸν de meo. Et sic reperi quoque in schedis Scaligeri.

32. φεύγοντας] reuocaui φεύγοντα (in singulari) ex Aldina.

33. καταλαμβανόμενος] malim simplex. Dicitur enim λαμβάνεσθαι τῶν γονάτων τινὸς, non καταλαμβάνεσθαι.

λόμην, εἰ ἐμήνυσα μὲν κατὰ τῦ πατρὸς, ὡς ἔτοι
4. 1. φασιν, ἱκέτευον δὲ τὸν πατέρα μείναντα τὶ [34] παθεῖν ὑπ' ἐμῦ; καὶ ὁ πατὴρ ἐπείσθη ἀγῶνα τοιοῦτον ἀγωνίσασθαι, ἐν ᾧ δυοῖν τοῖν μεγίστοιν κακοῖν ἐκ ἦν αὐτῷ ἁμαρτεῖν· ἢ γὰρ ἐμὲ δόξαν-
3. τος τὰ ὄντα μηνύσαι κατ' ἐκείνυ, ὑπ' ἐμῦ ἀποθανεῖν· ἢ αὐτῷ σωθέντι, ἐμὲ ἀποκτεῖναι. ὁ γὰρ νόμος ἕτως εἶχεν· εἰ μὲν ταληθῆ μηνύσειέ τις, εἶναι τὴν ἄδειαν· εἰ δὲ τὰ ψευδῆ, τεθνᾶναι. καὶ μὲν δὴ τῦτό γε ἐπίσασθε πάντες, ὅτι ἐσώθην καὶ ἐγὼ
6. καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ· οἷόν τε δ' ἐκ ἦν, εἴπερ ἐγὼ μηνυτὴς ἐγενόμην περὶ τῦ πατρὸς, ἀλλ' ἢ ἐμὲ, ἢ ἐκεῖνον, ἔδει ἀποθανεῖν. φέρε δὴ τοίνυν, εἰ καὶ ὁ πατὴρ ἐβέλετο ὑπομένειν, τὰς Φίλες ἂν οἴεσθε ἢ ἐπιτρέπειν αὐτῷ μένειν, ἢ ἐγγυήσασθαι; ἀλλ' ἐκ ἂν παρ-
9. ραιτεῖσθαι καὶ δεῖσθαι ἀπιέναι, ὅπυ ἂν ἔμελλεν αὐτὸς σωθήσεσθαι, ἐμέ τε ἐκ ἀπολεῖν; ἀλλὰ γὰρ καὶ ὅτε Σπεύσιππον ἐδίωκεν ὁ πατὴρ τῶν παρανόμων, αὐτὰ ταῦτα [35] ἔλεγεν, ὡς ἐδεπώποτε ἔλθοι εἰς Θημακὸν, ὡς Φερεκλέα· ἐκέλευε δὲ βασανίσαι
12. τὰ ἀνδράποδα· καὶ μὴ τὲς μὲν παραδιδόντας μὴ

34. τὶ] hoc τὶ est iteratio redundans praemissi τὶ versu vltimo p. 3. quod solum poterat sufficere. Sed post καὶ ὁ πατὴρ hoc ipso versu 1. malim τὶ iterari, et post ἐπείσθη signum interrogationis poni, vt ἀγῶνα — sint responsio illius interrogationis.

35. παρανόμων, αὐτὰ ταῦτα] num παρανόμων αὐτὸς, ταῦτα.

ἀθέλειν ἐλέγχειν, τὰς δὲ [36] μὴ θέλοντας ἀναγκάζειν [37]. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὡς ἅπαντες ἴστε, τί ὑπελείπετο τῷ Σπευσίππῳ λέγειν, εἰ ἀληθῆ οἵδε [38] λέγουσιν; ἀλλ' ἦ, Ὦ ἄνθρωπε, τί βέλει περὶ θεραπόντων λέγειν; οὐχ υἱὸς οὗτοσὶ μεμήνυκε κατὰ σοῦ; καὶ φησί σε παρεῖναι ἐν Θημακῷ; ἔλεγχε σὺ τὸν πατέρα. ἢ οὐκ ἔστι σοι ἄδεια. ταυτὶ ἔλεγεν ἂν ὁ Σπεύσιππος, ὦ ἄνδρες, ἢ οὔ; ἐγὼ μὲν οἶμαι. εἰ τοίνυν ἀνέβην ἐπὶ δικαστήριον, ἢ λόγος τις περὶ ἐμοῦ ἐγένετο, ἢ μήνυσίς τις ὡς ἐμή ἐστιν, ἢ ἀπογραφὴ [39], μὴ ὅτι ἐμὴ καθ' ἑτέρου, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλου

15.

18.

36. τὰς δὲ μὴ] aduerſatiuam, quae deeſt Aldinae, addidit, praeter Stephanum, Scaliger quoque.

37. ἀναγκάζειν] auctor erat iudicibus, vt deſiſterent ab illa inconſtantia et iniquitate ſua, qua ſolerent ſeruos a dominis ad tormenta oblatos, οὐκ ἐθέλειν ἐλέγχειν, nolle coarguere, dominos autem, qui ſeruos ad tormenta exhibere recuſarent, ἀναγκάζειν παραδιδόναι, cogere ad tradendum. Exprobrat iudicibus iniquitatem et inconſtantiam. Si ego ſeruos exhibere recuſarem, cogeretis me. Iam cum eos exhibeam, non vultis in rem inquirere, recuſatis ex iis confeſſionem veri exprimere.

38. Suſpicabar aliquando leg. eſſe εἰ ἀληθῆ σύνοιδε λέγουσιν. *Si conſcius his erat vera dicentibus.*

39. ἔστιν ἡ ἀπογραφὴ] videtur ſic leg. et diſtinguendum eſſe ἔστιν, ἢ ἀπογραφή. *aut deſcriptio.* diſtinguit τὴν ἀπογραφὴν vt rem diuerſam a τῇ μηνύσει. et erant quoque diuerſae res. indicium praecedebat, ſequebatur exhibitio nominum indicatorum in tabula perſcriptorum.

ἄλλε τινὸς κατ' ἐμοῦ, ἐλεγχέτω με ὁ βουλόμενος ἐν-
ταῦθα ἀναβάς. ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτατον [40]
21. καὶ ἀπιστότατον ἀδένα πώποτ' ἐγὼ εἰπόντας οἶδα,
οἳ τοῦτο μόνον ἡγήσαντο δεῖν, τολμῆσαι κατηγορῆ-
σαι· εἰ δ' ἐλεγχθήσονται ψευδόμενοι, ἀδὲν αὐτοῖς [41]
ἐμέλησεν. ὥσπερ οὖν, εἰ ἀληθῆ ἦν ταῦτα, ἃ με
κατηγόρησαν, ἐμοὶ ἂν ὠργίζεσθε, καὶ ἠξιοῦτε δί-
24. κην τὴν μεγίστην ἐπιτιθέναι· ἔτως ἀξιῶ ὑμᾶς, γι-
νώσκοντας, ὅτι ψεύδονται, πονηρόν τε αὐτὸν νομί-
ζειν, χρῆσθαί τε τεκμηρίῳ, ὅτι, εἰ τὰ δεινότατα
τῶν κατηγορηθέντων περιφανῶς ἐλέγχονται ψευ-
δόμενοι, ἥπερ τἆλλα πολλῷ φαυλότερα [42] ῥᾳδίως
27. ὑμῖν ἀποδείξω ψευδομένους αὐτούς. αἱ μὲν μηνύσεις [43]
ὧδε περὶ [44] τῶν μυστηρίων αὗται ἐγένοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφευγον καθ' ἑκάστην μήνυσιν, ἀνέγνων
ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἱ μάρτυρες μεμαρ-
τυρήκασιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ πιστότητος ὑμῶν

40. Locum hunc sic lego ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον ἀδένας (in plurali) πώποτ' ἐγὼ εἰπόντας οἶδα τούτων, οἳ τοῦτο μόνον.

41. ἀδὲ νῦν τοῖς] pro τοῖς dant schedae Scaligeri τούτοις. Ego de meo dedi ἀδὲν αὐτοῖς.

42. φαυλότερα] subaudi ὄντα. breuiloquentes illi vetustiores Attici, vt Noster Andocides, Lysias et Thucydides, talia omittunt, quae recentiores sedulo cauent ne vsquam omittant.

43. αἱ μὲν μηνύσεις] Post μὲν aut οὖν aut τοίνυν deesse aliquando suspicabar. Sed Lysias et similes antiqui has copulas amant omittere. v. p. 5. 1.

44. ὧδε περὶ] malim αἱ interponi.

ἕνεκα, ὦ ἄνδρες, τάδε ποιήσω· τῶν γὰρ Φευγόν- 30.
των ἐν [45] τοῖς μυστηρίοις οἱ μέν τινες ἀπέθανον φεύγοντες, οἱ δ' ἥκουσι, καὶ εἰσιν ἐνθάδε, καὶ πάρεισιν ὑπ' ἐμοῦ κεκλημένοι. ἐγὼ οὖν ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ δίδωμι τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐξελέγξαι, ὅτι ἔφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμέ, ἢ ἐμήνυσα κατ' αὐτοῦ. ἢ οὐχ ἕκαστοι ἔφυγον 33.
κατὰ τὰς μηνύσεις ταύτας, ἃς ἐγὼ ὑμῖν ἀπέδειξα. καὶ ἐάν τις ἐλέγξῃ με, ὅτι ψεύδομαι, χρήσασθέ μοι ὅ, τι βούλεσθε· καὶ σιωπῶ, καὶ παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται. Φέρε δέ, ὦ ἄνδρες, με- 36.
τὰ ταῦτα τί ἐγένετο; ἐπειδὴ αἱ μηνύσεις ἐγένοντο, περὶ τῶν μηνύτρων (ἦσαν γὰρ κατὰ τὸ Κλεωνύμου ψήφισμα χίλιαι δραχμαί· κατὰ δὲ τὸ Πεισάνδρου, μύριαι) περὶ δὲ τούτων [46] ἠμφισβήτουν ἔτοί τε οἱ μηνύσαντες, καὶ Πυθόνικος, φάσκων πρῶτος εἰσαγ- 39.
γεῖλαι· καὶ Ἀνδροκλῆς, ὑπὲρ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τὰς μεμυημένας, ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις, ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε, διαδικάσαι· καὶ ἐψηφίσαντο πρώτῳ μὲν Ἀνδρομάχῳ, δευτέρῳ δὲ Τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον Πα- 42.
ναθηναίων τῷ ἀγῶνι, Ἀνδρόμαχος μὲν, μυρίας δραχμάς· Τεῦκρος δὲ, χιλίας. καί μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Περὶ

45. ἐν] Leg. ἐπὶ. Conf. p. 5, 37.

46. περὶ δὲ τούτων] facile δὴ ſubſtituatur in locum δὲ. videtur tamen et hoc quoque poſſe defendi, ex more Latinorum, *ſed* in ſimilibus locis pro *igitur* vſurpandi. *Sed de his* — de quibus nempe diſputare coeperam.

5. 1. Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων [47], ὦ ἄνδρες, ὧν εἵνεκα ἡ ἔνδειξις ἐγένετο, καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμυημένοι εἰσεληλύθατε, ἀποδέδεικταί μοι, ὡς ἔτε ἠσέβηκα,
3. ἔτε μεμήνυκα περὶ ἀδενὸς, ἔτε ὡμολόγηκα περὶ αὐτῶν· ἀδὲ ἔστι μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ θεὼ, ἔτε μεῖζον, ἔτ' ἔλαττον, ἀδὲ ἕν. ὅπερ ἐμοὶ περὶ πλείστε ἐστὶν ὑμᾶς πεῖσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι [48] τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λό-
6. γες εἶπον, ὡς πρότερον ἑτέρων ἁμαρτόντων καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὼ θεὼ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη. τέτων ἦν ἐμοὶ τῶν λόγων ἢ τῶν ἔργων τί προσήκει; ἐγὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τῦτο φημὶ δεῖν ἐκείνες μὲν
9. ἀπολέσθαι, ὅτι ἠσέβησαν· ἐμὲ δὲ σώζεσθαι, ὅτι ἀδὲν ἡμάρτηκα. ἢ δεινὸν γὰρ [49] ἂν εἴη, εἰ ἐμοὶ ὀργίζοισθε ἐπὶ τοῖς ἑτέρων ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν εἰς

47. περὶ μὲν τῶν μυστηρίων] Omissio copulae οὖν decet illum πῖνον vetustissimi atticissimi.

48. οἱ λόγοι] pinge οἳ λόγοι. Est enim οἱ hic loci non praepositiuus articulus, sed postpositiuus. Cohaeret cum τέτων οὖν τῶν λόγων — v. 7. Fuisset vtique concinnius καὶ γὰρ ἐν οἷς λόγοις οἱ κατήγοροι, ταῦτα τὰ δεινὰ ἀνορθιάζοντες, εἶπον, οἷα ἔπαθεν ἕκαστος τῶν πρότερον τὰ αὐτὰ ἁμαρτόντων — verum in his vetustis scriptoribus limata et tersa oratio frustra requiratur. Durum vtique οἱ λόγοι — εἶπον λόγες — sed ferenda sunt haec in huiusmodi scriptoribus ἀκόμψοις. Loci huius intelligentia e Lysiae orat. in Andocidem est petenda.

49. γὰρ] malim γ' ἄν.

ἐμὲ διαβολήν, εἰδότες, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν λέγεται, κρείττω τῆς ἀληθείας ἡγήσεσθε [50]. δῆλον ὅτι γὰρ τοῖς μὲν ἡμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἁμαρ- 12.
τήματα οὐκ ἔστιν ἀπολογία, ὡς οὐκ ἐποίησαν· ἡ γὰρ βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσιν [51]. ἐμοὶ δὲ ὁ ἔλεγ-
χος ἥδιστος, ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτέμενον σωθῆναι, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ, ἀλλ' [52]
ἐλέγχοντα τὰς τῶν κατηγόρων λόγους. καὶ ὑμᾶς 15.
ἀναμιμνήσκω [53] τὰ γεγενημένα, οἵτινες ὅρκους [54]
μεγάλους ὀμόσαντες, οἵσετε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ· καὶ ἀρασάμενοι τὰς μεγίστας ἀρὰς, ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσι τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν, εἰ μὴ ψηφιεῖσθε περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια· πρὸς δὲ τούτοις μεμύησθε καὶ 18.
ἑωράκατε τοῖν θεοῖν τὰ ἱερά· ἵνα τιμωρήσητε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας, σώζητε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίσατε τοίνυν ἀσέβημα οὐδὲν ἔλαττον εἶναι, τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας ἀσεβεῖν καταγνῶναι, ἢ τοὺς ἠσε- 21.
βηκότας μὴ τιμωρεῖσθαι. ὥστ' ἐγὼ ὑμῖν πολὺ μᾶλ-
λον τῶν κατηγόρων πρὸς τοῖν θεοῖν [55] ἐπισκή-
πτω, ὑ-

50. ἡγήσεσθε] malim ἡγήσαισθε, ob praecedens ἐργίζοισθε.

51. εἰδόσι] ſcil. τὰ μυστήρια.

52. ἀλλὰ] ſubaudi a communi δεῖ σωθῆναι.

53. ἀναμιμνήσκω] malim ἀναμιμνήσκοντα. in participio. vt ἐλέγχοντα.

54. Verba οἵτινες ὅρκους ad τὰ ἱερὰ verſu 19. pro parentheticis accipienda ſunt. Nam ἵνα τιμωρήσητε cohaeret cum ἀναμιμνήσκω ὑμᾶς.

55. πρὸς τοῖν θεοῖν] aut πρὸς ταῖν θεαῖν leg. eſt, aut ſaltim πρὸς ταῖν θεοῖν, ſi non a θεὰ, ſed a θεὸς

πτω[56], ὑπέρ τε τῶν ἱερῶν, ἃ ἴδετε, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
λήνων, οἳ τῆς ἑορτῆς[57] ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο· εἰ μέν
24. τι ἠσέβηκα, ἢ ὡμολόγηκα, ἢ ἐμήνυσα κατά τινος ἀν-
θρώπων, ἢ ἄλλος τις περὶ ἐμοῦ, ἀποκτείνατέ με· οὐ πα-
ραιτοῦμαι. εἰ δὲ ἀδίκως ἠμάρτηταί μοι[58], καὶ τοῦτο ὑμῖν
ἀποδείκνυμι σαφῶς, δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερὸν τοῖς
Ἕλλησι πᾶσι ποιῆσαι, ὡς ἀδίκως εἰς τόνδε τὸν ἀγῶ-
27. να κατέστην. ἐὰν γὰρ μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον
μέρος τῶν ψήφων καὶ ἀτιμωθῇ ὁ ἐνδείξας ἐμὲ Κη-
φήσιος[59] ἔτσοὶ, ἐκ ἔξεστιν αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν τοῖν
θεοῖν εἰσιέναι· ἢ ἀποθανεῖται. εἰ δέ μοι δοκῶ ὑμῖν ἱκα-
νῶς περὶ τούτων ἀπολογεῖσθαι, δηλώσατέ μοι· ἵνα
30. προθυμότερον περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς περικοπῆς, καὶ
τῆς μηνύσεως, ὥσπερ καὶ ὑπεσχόμην ὑμῖν, οὕτω καὶ
ποιήσω. ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ
33. γεγενημένα. ἐπειδὴ Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδει-
αν εὑρόμενος, μηνύει περί τε τῶν μυστηρίων, ἃ
ἤδει[60], καὶ τῶν περικοψάντων τὰ ἀναθήματα· καὶ

communis generis repetere velis. Saltim articulus debebit genus foemininum indicare. Ceres enim et Proserpina hic significantur. Et sic quoque versu 29.

56. ἐπισκήπτω] sic correxit H. Stephanus vitium Aldinae ἐπισκέπτω.

57. τῆς ἑορτῆς] Sacrorum Eleusiniorum puta.

58. ἥμαρται] correxi ἡμάρτηται.

59. κηφήσιος] πότερον κηφίσιος, ὡς γράφεται ἀλλαχοῦ. STEPHANVS in marg.

60. ἃ ἤδει] articulum, qui deest Aldinae, addidit Stephanus e. p. 3, 13.

ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας. ἐπειδὴ
οὗτοι[61] ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες
ᾤχοντο, οἱ δὲ συλληφθέντες ἀπέθανον, κατὰ τὴν 36.
Τεύκρα μήνυσιν. καί μοι ἀναγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνό-
ματα. ΟΝΟΜΑΤΑ. „Τεῦκρος ἐπὶ τοῖς Ἑρ-
μαῖς ἐμήνυσεν Εὐκτήμονα, Γλαύκιππον, Εὐρύμα-
χον, Πολύευκτον, Πλάτωνα, Ἀντίδωρον, Χάριπ- 39.
πον, Θεόδωρον, Ἀλκισθένην, Μενέστρατον, Εὐριξί-
μαχον[62], Εὐφίλητον, Εὐρυδάμαντα, Φερεκλέα,
Μέλιτον, Τιμάνθην, Ἀρχίδαμον, Τελένικον. „Τού-
των τοίνυν τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἥκασι, καί εἰσιν ἐνθά-
δε· τῶν δὲ ἀποθανόντων εἰσὶ πολλοὶ προσήκοντες· 42.
ὧν ὅστις βούλεται, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ ἀναβάς με ἐ-
λεγξάτω, ἢ ὡς ἔφυγέ τις δι' ἐμὲ τούτων τῶν ἀν-
δρῶν, ἢ ὡς ἀπέθανεν. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο,
Πείσανδρος καὶ Χαρικλῆς, ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν,
δοκοῦντες δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ εὐνόστατοι εἶναι τῷ 61.
δήμῳ, ἔλεγον ἔν, ὡς εἴη τὰ ἔργα τὰ γεγενημένα ὑπ
ὀλίγων ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει,
καὶ χρῆναι ἔτι ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι. καὶ ἡ πό- 3.
λις οὕτω διέκειτο, ὥστ', ἐπειδὴ τὴν βουλὴν εἰς τὸ βου-
λευτήριον ὁ κήρυξ ἀνείπῃ[63] ἰέναι, καὶ τὸ σημεῖ-
ον κα-

61. ἐπειδὴ οὗτοι] malim aut ἐπεὶ δὲ οὗτοι, aut ἐπει-
δὴ δὲ οὗτοι.

62. Εὐριξίμαχον] πότερον Ἐρυξίμαχον STEPHA-
NVS in margine.

63. ἀνείπῃ] aut cum simplici εἴπῃ est mutandum,
aut ἄν εἴπῃ leg. duobus vocabulis. tum pro ἰέναι sim-
plici malim ἀνιέναι.

ον [64] καθέλῃ, τῷ αὐτῷ σημείῳ ἡ μὲν βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον ᾔει, οἱ δ' [65] ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔφυγον,
6. δεδιότες εἷς ἕκαστος, μὴ συλληφθείη. ἐπαρθεὶς δ' ἂν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, εἰσαγγέλλει Διοκλείδης εἰς τὴν βουλὴν, φάσκων εἰδέναι τοὺς περικόψαντας τοὺς Ἑρμᾶς, καὶ εἶναι αὐτοὺς εἰς τριακοσίους· ὡς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι τῷ πράγματι ἔλεγε. καὶ τότοις, ὦ
9. ἄνδρες, δέομαι ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν, ἀναμιμνήσκεσθαι ἐὰν ἀληθῆ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους. ἐν ὑμῖν γὰρ ἦσαν οἱ λόγοι, καί μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρες ἔστε. ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδράποδον οἱ ἐπὶ Λαυρείῳ, δεῖν δὲ κομίσασθαι ἀποφοράν.
12. ἀναστὰς δὲ [66] πρωΐ, ψευσθεὶς τῆς ὥρας βαδίζειν· εἶναι δὲ πανσέληνον. ἐπεὶ δὲ παρὰ τὸ προπύλαιον τοῦ Διονύσου ἦν, ὁρᾷν ἀνθρώπους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ὠδείου καταβαίνοντας εἰς τὴν ὀρχήστραν. δείσας δὲ αὐτοὺς, εἰσελθὼν ὑπὸ τὴν σκιὰν καθέζεσθαι, με-
15. ταξὺ τοῦ κίονος καὶ τῆς σκήνης, ἐφ' ᾗ ὁ στρατηγός ἐστιν ὁ χαλκοῦς. ὁρᾷν δὲ ἀνθρώπους τὸν ἀριθμὸν τριακοσίους, ἑσάναι δὲ κύκλῳ ἀνὰ πέντε καὶ δέκα ἄνδρας· τοὺς δὲ, ἀνὰ εἴκοσι. ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην τὰ πρόσωπα, τῶν πλείστων γινώσκειν. καὶ πρῶ-
18. τον μέν, ὦ ἄνδρες, τοῦθ' ὑπέθετο δεινότατον πρᾶγμα

64. σημεῖον] signum, quod quamdiu esset sublatum, concio manebat, detracto autem, concio dissoluta erat. Tale quid etiam apud Romanos in comitiis obtinebat.

65. οἱ δὲ] subaudi ἄλλοι πολῖται.

66. δὲ] malim οὖν.

μαι (οἶμαι), ὅπως ἐν ἐκείνῳ εἴη ὅντινα βέλοιτο Ἀθηναίων φάναι τῶν ἀνδρῶν τέτων εἶναι, ὅντινα δὲ μὴ βέλοιτο, λέγειν, ὅτι ἐκ ἦν. ἰδὼν δὲ ταῦτ' ἔφη ἐπὶ Λαυρεῖον ἰέναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀκέειν, ὅτι οἱ Ἑρμαῖ εἶεν περικεκομμένοι. γνῶναι δ' ἂν εὐθὺς, ὅτι τέ- 21.
των εἴη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔργον. ἦκον δὲ εἰς ἄστυ, ζητητάς τε ἤδη ἠρημένες καταλαμβάνει [67], καὶ μήνυτρα κεκηρυγμένα ἑκατὸν μνᾶς. ἰδὼν δὲ Εὔφημον τὸν Καλλίᾳ τῷ Τηλεκλέες ἀδελφὸν ἐν τῷ χαλκείῳ [68] καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον, λέ- 24.
γειν ἅπερ ὑμῖν ἐγὼ εἰρηκα, ὡς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί· οὔκεν δέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα λαβεῖν μᾶλλον ἢ παρ' ἡμῶν, ὥσθ' ἡμᾶς ἔχειν φίλες· εἰπεῖν δ' ἂν τὸν Εὔφημον, ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπών· καὶ νῦν ἥκειν κελεῦσαί οἱ εἰς τὴν Λεωγόρου 27.
οἰκίαν, ἵνα ἐκεῖ συγγένηται μετ' ἐμοῦ Ἀνδοκίδῃ καὶ ἑτέροις, οἷς δεῖ. ἥκειν [69] ἔφη τῇ ὑστεραίᾳ, καὶ δὴ κόπτειν

67. καταλαμβάνει] malim infinitiuum καταλαμβάνειν, vt praecedentia et insequentia, est enim haec obliqua oratio narrantis.

68. χαλκεῖον est h. l. porticus illa (*Halle*, aut *Bazar*) vbi venibant olim ollae aeneae, serae, supellex omnis, aere aut ferro facta a fabris serariis atque bracteārum cusoribus. Nisi potius est officina fabrilis seraria, cuius dominus Euphemus ille fuisse videtur.

69. δεῖ ἥκειν] disiunxi haec interponendo punctō. nam in verbo δεῖ desinit oratio Euphemi. tum rursus incipit obliqua oratio, seu expositio Dioclidis. Venisse se, aiebat, (nempe Dioclides) v. versu 36. et 39.

πτειν τὴν θύραν. τὸν δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν τυχεῖν ἐξιόντα, καὶ εἰπεῖν αὐτὸν [70], Ἆρά γέ σε οἵδε περι-
30. μένουσι; χρὴ μέντοι μὴ ἀπωθεῖσθαι τοιέτες φίλες. εἰπόντα δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι· καὶ τέτῳ μὲν τῷ τρόπῳ τὸν πατέρα με ἀπώλυε, συνειδότα ἀποφαίνων. εἰπεῖν δὲ ἡμᾶς, ὅτι δεδογμένον ἡμῖν εἴη, δύο μὲν τάλαντα ἀργυρίε διδόναι οἱ ἀντὶ τῶν ἑκα-
33. τὸν μνῶν τῶν ἐκ τῦ δημοσίε· ἐὰν δὲ κατάσχωμεν ἡμεῖς ἃ βελόμεθα [71], ἕνα αὐτὸν [72] ἡμῶν εἶναι. πίσιν δὲ τέτων δῦναί [73] τε καὶ δέξασθαι. ἀποκρίνασθαι δὲ αὐτὸς πρὸς ταῦτα, ὅτι βελεύσοιτο· ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν ἥκειν εἰς Καλλίε τῦ Τηλε-
36. κλέες, ἵνα κἀκεῖνος παρείη. τὸν δ' αὖ κηδεσήν μου ἔτως ἀπώλυεν. ἥκειν ἔφη εἰς Καλλίε, καὶ καθοδηγήσας [74] ἡμῖν πίσιν δῦναι ἐν ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς συνθεμένες οἱ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν εἰσιόντα μῆνα δώσειν, διαψεύδεσθαι, καὶ οὐ διδόναι. ἥκειν ἕν
39. μηνύσων τὰ γενόμενα. ἡ μὲν εἰσαγγελία αὐτῶν [75], ὧ ἄν-

70. αὐτὸν] malim πρὸς αὐτὸν. patrem meum dixisse ad sese, Diocliden puta.

71. βελόμεθα] malim aut βελοίμεθα, in optatiuo, aut βελώμεθα, in coniunctiuo.

72. αὐτῶν] dedi de meo αὐτὸν. Summa rerum vbi potiti fuerimus, nos se quoque, Diocliden puta, in collegium nostrum cooptaturos esse.

73. δοῦναι] aptus est hic infinitiuus, cum proximo δέξασθαι, e δεδογμένον ἡμῖν εἴη versu 32.

74. καθοδηγήσας] cum viam nobis subsequentibus praeisset in Acropolin.

75. αὐτῶν] imo vero αὐτῷ. Ei, Dioclidi, haec

ὦ ἄνδρες', τοιαύτη· ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, ὧν ἔφη γνῶναι, δύο καὶ τετταράκοντα. πρώτους μὲν Μαντίθεον [76] καὶ Ἀψεφίονα [77], βουλευτὰς ὄντας καὶ καθημένους ἔνδον [78]· εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν 42.
τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίᾳ [79] ψήφισμα, καὶ ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπογραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νὺξ ἔσαι, πρὶν πυθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν ἡ βουλή, ὡς εὖ λέγει. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαντίθεος καὶ Ἀψεφίων, ἐπὶ τὴν ἑσίαν [80] 7. 1.
ἐκαθέζοντο, ἱκετεύοντες μὴ σφεβλωθῆναι, ἀλλ' ἐξεγγυηθέντας κριθῆναι. μόλις δὲ [81] τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγυητὰς κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες, ᾤχοντο εἰς τοὺς πολεμίους αὐτομολήσαντες [82], καταλιπόντες τοὺς ἐγγυητάς, ὃς ἔδει τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι, ἐν οἷσπερ οὓς ἠγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλὴ ἐξελθοῦσα [83] ἐν ἀποῤῥήτῳ, συνέλαβεν ἡμᾶς, 3.

erat denunciatio. h. e. hoc modo denunciauit nos Dioclides.

76. μαντίθεον] prima ſyllaba deeſt Aldinae.

77. ἀψεφίονα] vbique ſcribe ΑΦεψίονα.

78. ἔνδον] id eſt ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

79. Scamandrii decretum videtur interdixiſſe, ne quis ciuis Athenienſis tormentis ſubiiceretur.

80. ἑσίαν] aram Veſtae, quae in aditu Curiae vel Senaculi erat, ad quam etiam Theramenes confugit.

81. δὲ deeſt Aldinae.

82. malim αὐτομολήσοντες in futuro.

83. malim ſic diſtingui ἐξελθοῦσα, *cum eſſet e Sena-*

6. μᾶς, καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέσαντες δὲ τὸς στρατηγὸς, ἀνεπεῖν ἐκέλευσαν, Ἀθηναίων τὸς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας, ἰέναι εἰς τὴν ἀγοράν, τὰ ὅπλα λαβόντας· τὸς δ' ἐν μακρῷ τείχει, εἰς γε Θησεῖον [84]· τὸς δ' ἐν Πειραιεῖ, εἰς τὴν Ἱπποδαμίαν
9. ἀγοράν. τὸς δ' ἱππεῖς ἔτι νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἥκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον· τὴν δὲ βουλὴν εἰς ἀκρόπολιν ἰέναι [85], κἀκεῖ καθεύδειν· τὸς δὲ πρυτάνεις, ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ, πεπυσμένοι τὰ πράγματα, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἦσαν ἐξεστρατευμένοι. τὸν δὲ
12. τῶν κακῶν τούτων αἴτιον Διοκλείδην, ὡς σωτῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ζεύγους ἤγον εἰς τὸ πρυτανεῖον στεφανώσοντες, καὶ ἐδείπνει ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα, ὦ ἄνδρες, ὁπόσοι ὑμῶν πάρεστε, ἀναμιμνήσκεσθε, καὶ τὸς ἄλλους διδάσκετε. εἶτα δέ μοι
15. τὸς πρυτάνεις εἰσκάλει τὸς τότε πρυτανεύσαντας, Φιλοκράτη καὶ τὸς ἄλλους [διδάσκετε [86].] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Φέρε δὴ, καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι τῶν ἀνδρῶν, ὃν ἔγραψεν [87]. ἵν' εἰδῆτε, ὅσους μοι

culo egressus, ἐν ἀποβρήτῳ συνέλαβεν ἡμᾶς *clam nos corripuit*. Sed verti aliter.

84. εἰς γε Θησεῖον] pro particula γε malim articulum τὸ.

85. ἰέναι] Ald. εἶναι.

86. vocabulum διδάσκετε tollendum est, vt perperam e versu 14. iteratum, ideoque vncis inclusi.

87. ἔγραψε] non improbo. Sed ἀπογράφειν in ea re verbum est proprium.

μοι τῶν συγγενῶν ἀπώλυε [88]. πρῶτον μὲν τὸν πατέρα, εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν [89]· τὸν μὲν συνειδότα ἀποδεικνὺς, τῷ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων τὴν σύνοδον γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσεσθε τὰ ὀνόματα, καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε. Χαρμίδης Ἀριστοτέλους· ἕτος ἀνεψιὸς ἐμός. ἡ μήτηρ ἐκείνου, καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἀδελφοί· Ταυρέας. ἑτοσὶ ἀνεψιὸς τοῦ πατρός· Νισαῖος, υἱὸς Ταυρέου· Καλλίας ὁ Ἀλκμαίονος, ἀνεψιὸς τοῦ πατρός· Εὔφημος, Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφός· Φρύνιχος ὁ ἐρχησάμενος, ἀνεψιός [90]· Εὐκράτης, ὁ Νικίου ἀδελφὸς, κηδεστὴς ἕτος Καλλίου· Κριτίας [91] ἀνεψιός [Εὐκρατίας, ὁ Νικίου ἀδελφὸς,] καὶ ἕτος τοῦ πατρὸς. αἱ μητέρες [92] ἀδελφαί. τούτους ἅπαντας ἐν τοῖς τετταράκοντα ἀνδράσιν ἀπέγραψεν [93]. ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ νύξ τε ἦν καὶ τὸ δεσμωτήριον

88. ἀπώλυε] perditum iuit, peſſumdare laborauit.

89. κηδεστὴν] Calliam, meae ſororis maritum.

90. ὁ ἐρχησάμενος ἀνεψιὸς] Num ὁ ἐρχιεὺς, ἐμὸς ἀνεψιὸς. an ὁ ἀρχεβιάδου, ἐμὸς ἀν. an ὁ ἀκαμενοῦ ἀνεψιὸς. Acumenus aliquoties ante fuit nominatus.

91. Vocabula Εὐκρατίας ὁ Νικίου ἀδελφὸς vt amputanda vncis incluſi. liquet enim perperam e proximo eſſe iterata.

92. αἱ μητέραι] dedi αἱ μητέρες. mallem tamen adhuc γὰρ addi. αἱ γὰρ μητέρες ἀδελφαί. Stephanus in margine haec dedit πότερον, τοῦ πατρὸς ἀνεψιὸς. αἱ μητέρες ἀδελφαί.

93. ἀπέγραψεν] ſic correxit Stephanus Aldinae ἐπέγρ.

ριον συνεκέκλειστο, ἦκον δὲ τῷ μὲν μήτηρ, τῷ δὲ ἀ-
27. δελφὴ, τῷ δὲ γυνὴ καὶ παῖδες, ἦν δὲ βοὴ καὶ οἶκτος κλαιόντων καὶ ὀδυρομένων τὰ παρόντα κακά· λέγει πρός με Χαρμίδης, ὧν μὲν ἀνεψιὸς, ἡλικιώτης δὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδὸς, „ὅτι, Ἀνδοκίδη, τῶν μὲν παρόντων κακῶν ῥᾴδιος τὸ μέγε-
30. θος ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐδεῖν ἐδεόμην λέγειν, οὐδέ σε λυπεῖν· νῦν δὲ ἀναγκάζομαι διὰ τὴν παρεῦσαν ἡμῖν συμφοράν. οἷς γὰρ ἐχρῶ καὶ οἷς συνῆσθα ἄνευ ἡμῶν τῶν συγγενῶν, ἤτοι ἐπὶ
33. ταῖς αἰτίαις, δι' ἃς ἡμεῖς ἀπολύμεθα, οἱ μὲν αὐτῶν τεθνᾶσιν, οἱ δὲ οἴχονται φεύγοντες, σφῶν αὐτῶν καταγνόντες ἀδικεῖν. εἰ ἥκεσάς [94] τι τότε τῶν πράγματος τῶ γενομένῳ, εἰπέ [95]. καὶ πρῶτον μὲν σεαυτὸν σῶσον, εἶτα δὲ τὸν πατέρα, ὃν εἰκὸς ἐστί σε
36. μάλιστα φιλεῖν· εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, ὃς ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν, ἥπερ σοι μόνη ἐστίν· ἔπειτα δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους, τοσούτους ὄντας. ἔτι δὲ ἐμὲ, ὃς ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ ἠνίασα μέν σε οὐδὲν πώποτε, προθυμότατος δὲ εἰς σὲ καὶ τὰ σὰ
39. πράγματα εἰμὶ, ὅ, τι ἂν δέοι ποιεῖν. „Λέγοντος δὲ, ὦ ἄνδρες, Χαρμίδου ταῦτα, ἀντιβολόντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ ἱκετεύοντος ἑνὸς ἑκάστου, ἐνεθυμήθην πρὸς ἐμαυτόν· Ὦ πάντων ἐγὼ δεινοτάτῃ συμφορᾷ περιπεσών. πότερα περιίδω τοὺς ἐμαυτοῦ συγγενεῖς ἀπολ-

94. εἰ ἥκεσας] interpone οὖν aut τοίνυν.

95. πράγματος τῶ γενομένῳ, εἰπὲ] distinguo et lego sic πράγματος, τὰ γενόμενα εἰπέ. v. p. 8, 10. et 20.

ἀπολλυμένες ἀδίκως, καὶ αὐτές τε ἀποθανόντας 42
καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα; πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις, ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν, τὰς ἀδενὸς αἰτίους τῶν γεγενημένων; ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων μέλλοντας ἀδίκως ἀπολεῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐν κακοῖς ὄσαν τοῖς μεγίστοις, καὶ 8. 1.
ὑποψίαν εἰς ἀλλήλους ἔχοντας· ἢ εἶπω Ἀθηναίοις, ἅπερ ἤκουσα Εὐφιλήτε αὐτῷ τῷ ποιήσαντος; ἔτι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ τόδε ἐνεθυμήθην, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐλο- 3.
γιζόμην πρὸς ἐμαυτὸν τὰς ἐξημαρτηκότας, καὶ τὸ ἔργον ἐργασαμένας, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν ὑπὸ Τεύκρε μηνυθέντες, οἱ δὲ φεύγοντες ᾤχοντο, καὶ αὐτῶν θάνατος κατέγνωστο· τέτταρες δὲ ἦσαν ὑπόλοιποι, οἳ ἐκ ἐμηνύθησαν ὑπὸ Τεύκρε 6.
τῶν πεποιηκότων· Παναίτιος, Χαιρέδημος, Διάκριτος, Λυσίστρατος· ἃς εἰκὸς ἦν ἀπάντων μάλιστα δοκεῖν εἶναι, τούτων τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐμήνυσε Διοκλείδης, φίλους ὄντας, τῶν ἀπολωλότων ἤδη· καὶ τοῖς μὲν οὐδέπω βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία, τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰ- 9.
κείοις φανερὸς ὄλεθρος [96], εἰ μή τις ἐρεῖ Ἀθηναίοις τὰ γενόμενα. ἐδόκει ἔν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας ἄνδρας ἀποστερῆσαι τῆς πατρίδος δικαίως, οἳ νῦν ζῶσι καὶ κατελήλυθασι καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα αὐ- 12.
τῶν, ἢ ἐκείνους ἀποθανόντας ἀδίκως περιιδεῖν. εἰ δέ τινι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη τοιαύτη παρεισήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ, ὡς ἄρα ἐγὼ

ἐμή-

96. φανερὸς ὄλεθρος] interpono articulum ὁ, ob praecedens ἔπω βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία.

ἐμήνυσα κατὰ τῶν ἑταίρων τῶν ἐμαυτοῦ, ὅπως ἐκεῖ-
15. νοι μὲν ἀπόλοιντο, ἐγὼ δὲ σωθείην (ἃ ἐλογοποίουν
οἱ ἐχθροὶ περὶ ἐμοῦ, βουλόμενοι διαβάλλειν με) σκο-
πεῖσθε ἐξ αὐτῶν τῶν γεγενημένων. νῦν γὰρ ἐμὲ
μὲν λόγον διδόναι [97] τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων μετὰ
τῆς ἀληθείας, αὐτῶν παρόντων, οἵπερ ἥμαρτον καὶ
18. ἔφυγον ταῦτα ποιήσαντες, ἴσασι δὲ ἄριστα, εἴτε
ψεύδομαι, εἴτε ἀληθῆ λέγω. ἔξεστι δὲ αὐτοῖς ἐλέγ-
χειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ ἔφημι. ὑμᾶς δὲ
δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γάρ, ὦ ἄνδρες, τοῦ-
δε τοῦ ἀγῶνος τοῦτ' ἔστι μέγιστον, σωθέντι μοι δοκεῖν [98]
21. καλὸν εἶναι· εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν,
ὅτι ἔστε μετὰ κακίας, ἔστε μετὰ ἀδικίας ἀδεμιᾶς τῶν
γεγενημένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ ἑκόν, ἀλλὰ διὰ
συμφορὰν γεγενημένην, μάλιστα μὲν τῇ πολιτείᾳ [99]
τε καὶ ἡμῖν, εἶπον δὲ, ἃ ἤκουσα Εὐφιλήτου· προ-
24. νοίᾳ μὲν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προνοίᾳ δὲ
τῆς πόλεως ἁπάσης, μετ' ἀρετῆς [100], ἀλλ' ἐ μὴν
κακίας [1], ὡς ἐγὼ νομίζω. εἰ ἔν ἔτως ἔχει ταῦτα,

97. λόγον διδόναι] interpone δεῖ.

98. σωθέντι μοι δοκεῖν] pro media voce lego μὴ. v. verſu 26.

99. Fort. μάλιστα μὲν τῇ πολιτείᾳ, εἶτα δὲ καὶ ἡμῖν.

100. πόλεως ἁπάσης, μετ' ἀρετῆς] aut ἁπάσης eſt iterandum, ad hunc modum πόλεως ἁπάσης, ἁπάσης μετ' ἀρετῆς. aut ſaltim ſic eſt diſtinguendum πόλεως, ἁπάσης μετ' ἀρετῆς.

1. ἀλλ' ἐ μὴν κακίας] pro tertia voce aut μὴ eſt ſufficiendum, aut μηδεμιᾶς, aut leg. ἀλλὰ μὴ κακίας.

σώζεσθαί τε αἰξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ κακός. Φέρε δὴ (χρὴ γὰρ, ὦ ἄνδρες, ἀνθρωπίνως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα [2] ἐν τῇ συμφορᾷ) τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἐποίησεν; εἰ μὲν γὰρ ἦν δυεῖν τὸ ἕτερον ἑλέσθαι, ἢ καλῶς ἀπολέσθαι, ἢ αἰσχρῶς σωθῆναι, ἔχοι ἄν τις εἰπεῖν, κακίαν εἶναι τὰ λεγόμενα [3]· (καίτοι πολλοὶ ἂν καὶ τοῦτο εἵλοντο, τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθανεῖν·) ὅπῃ δὲ [4] τούτων τὸ ἐναντιώτατον ἦν, σιωπήσαντι μὲν, αὐτῷ τε [5] αἴσχιστα ἀπολέσθαι, μηδὲν ἀσεβήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα περιϊδεῖν ἀπολέμενον, καὶ τὸν κηδεστὴν, καὶ τοὺς συγγενεῖς, καὶ ἀνεψιοὺς τοσούτους, οὓς ἀδεὶς ἀπώλυεν, ἢ ἐγὼ, μὴ εἰπὼν, ὡς ἕτεροι ἥμαρτον. Διοκλείδης μὲν γὰρ ψευσάμενος ἔδησεν αὐτούς, σωτηρία δὲ αὐτῶν ἄλλη ἀδεμία ἦν, ἢ πυθέσθαι Ἀθηναίους πάντα τὰ πραχθέντα· φονεὺς ὃν αὐτῶν ἐγινόμην ἐγὼ, μὴ εἰπὼν ὑμῖν, ἃ ἤκουσα. ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων ἀπώλ-

2. αὐτὸν ὄντα] subaudi τινα, aut ἕκαστον ὑμῶν e proximo verſu.

3. τὰ λεγόμενα] ea, quae adhuc a me dicta et enarrata ſunt. malim tamen τὰ γενόμενα. a me facta, facinus meum.

4. ὅπῃ δὲ] apodoſis huius ſententiae per longiſſimas ambages circumductae eſt verſu antep. in verbis ταῦτα δὲ πάντα σκοπῶν, vbi δὲ inſeruit ſolummodo reſumendae orationi.

5. Si τε ſeruatur, addendum erit καὶ verſu proximo 32, poſt ἔτι δὲ.

πώλυον, καὶ ἡ πόλις ἐν κακοῖς τοῖς μεγίστοις ἐγίνε-
το. ταῦτα μὲν ἂν [6], ἐμοῦ μὴ εἰπόντος· εἰπὼν δὲ τὰ
ὄντα, αὐτός τε ἐσωζόμην, καὶ τὸν πατέρα ἔσωζον
39. καὶ τὰς ἄλλας συγγενεῖς· καὶ τὴν πόλιν ἐκ Φόβε [7]
καὶ κακῶν τῶν μεγίστων ἀπήλλαττον. Φυγάδες δὲ
δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες ἐγίνοντο, οἵπερ καὶ ἥμαρ-
τον. τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου
ἐμηνύθησαν. ἔτε δήπε οἱ τεθνεῶτες δι' ἐμὲ μᾶλ-
42. λον ἐτέθνασαν, ἔτε οἱ φεύγοντες μᾶλλον ἔφευ-
γον. ταῦτα δὲ πάντα σκοπῶν, εὗρισκον, ὦ ἄνδρες,
τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα ἐλάχιτα εἶναι, εἰπεῖν
τὰ γενόμενα ὡς τάχιτα, καὶ ἐλέγξαι Διοκλείδην
ψευσάμενον, καὶ τιμωρήσασθαι ἐκεῖνον, ὃς ἡμᾶς
9.1. μὲν ἀπώλλυεν ἀδίκως, τὴν δὲ πόλιν ἐξηπάτα, ταῦ-
τα δὲ ποιῶν, μέγιτος εὐεργέτης ἐδόκει εἶναι, καὶ
χρήματα ἐλάμβανε. διὰ ταῦτα εἶπον ἂν [8] τῇ βε-
3. λῇ, ὅτι εἰδείην τὰς ποιήσαντας, καὶ ἐξήλεγξα τὰ
γενόμενα· ὅτι εἰσηγήτατο μὲν πινόντων ἡμῶν [9] ταύ-
την τὴν βελὴν γενέσθαι Εὐφίλητος, ἀντεῖπον δὲ
ἐγώ. καὶ τότε μὲν ἃ γένοιτο δι' ἐμέ· ὕτερον δ' ἐγὼ
μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλεῖον ὃ μονὴν [10] ἀναβὰς

6. ταῦτα μὲν οὖν] fubaudi ἐγίγνετ' ἄν, aut ἦν ἂν πάσχειν.

7. Φόβου] malim Φόβων.

8. ἐλάμβανε. διὰ ταῦτα εἶπον ἔν] ſic malim diſtingui ἐλάμβανε διὰ ταῦτα. *accipiebat propter haec.* (ſcil. διὰ τὴν μήνυσιν.) Εἶπον ἔν — *Deferebam ergo.*

9. ὑμῶν] imo vero ἡμῶν, vt dedi de meo.

10. πωλεῖον ὃ μονὴν] Ego lego πωλίον equuleum,

ἔπεσον, καὶ τὴν κλεῖν συνετρίβην, καὶ τὴν κεφαλὴν 6.
κατεάγην [11], φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης ἀπεκομίσθην
οἴκαδε· αἰσθόμενος δ' Εὐφίλητος ὡς ἥκοιμι [12], λέγει
πρὸς αὐτὸς [13], ὅτι πέπεισμαι ταῦτα [14] συμποιεῖν,
καὶ ὡμολόγηκα αὐτῷ μεθέξειν τᾶ ἔργα, καὶ περι-
κόψειν τὸν Ἑρμῆν τὸν παρὰ τὸν Φορβάντιον [15]. ταῦ- 9.
τα δ' ἔλεγεν ἐξαπατῶν ἐκείνες· καὶ διὰ ταῦτα ὁ
Ἑρμῆς, ὃν ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ πατρῴαν οἰκίαν
τὴν ἡμετέραν, ὃν Αἰγηὶς ἀνέθηκεν [16], ἐ περιεκόπη,
μόνος τῶν Ἑρμῶν τῶν Ἀθήνησιν· ὡς ἐμᾶ τᾶτο ποιή-
σαντος [17], ὡς ἔφη πρὸς αὐτὸς Εὐφίλητος. οἱ δ' αἰ- 12.
σθό-

paruulum equum, aſturconem, vt Petronius appellat, ὅ μοι ἦν. *qui mihi erat.* Scaliger adſcripſerat πῶλον ἔνειον aut πῶλον ἡμιόνειον.

11. κατεάγην] ſic correxit Stephanus Aldinae κατεσίγην.

12. ὡς ἥκοιμι] interpone ἐχ. Sentiens Euphiletus, me in conciliabulum ipſorum haud eſſe venturum. Aut leg. ὡς ἔχοιμι. quomodo me haberem.

13. πρὸς αὐτὸς] familiares ſuos tum penes ſe congreſſos.

14. ταῦτα] ea, in quibus ipſi nunc verſarentur, quae animis atque deliberationibus agitarent. In continenti appellat τὸ ἔργον. v. verſ. 14.

15. παρὰ τὸν Φορβάντιον] Lego παρὰ τὸ Φορβαντεῖον. in neutro. *apud aedem Phorbantis.* Animaduertit hoc dudum quoque Valeſ. ad Harpocr. p. 197. et 337.

16. ἀνέθηκεν] ſic correxit Stephanus Aldinae ἀνέσθηκεν.

17. ποιήσαντος] malim ποιήσοντος in futuro. aut ſi aoriſtum ſeruamus, addi ſaltim debebit ἄν.

σθόμενοι δεινὰ ἐποίουν, ὅτι εἰδείην μὲν τὸ πρᾶγμα, πεποιηκὼς δὲ οὐκ εἴην. προσελθόντες δέ μοι τῇ ὑστεραίᾳ Μέλιτος καὶ Εὐφίλητος ἔλεγον, ὅτι, Γεγένηται, ὦ Ἀνδοκίδη, καὶ πέπρακται ἡμῖν
15. ταῦτα. σὺ μέντοι εἰ μὲν ἀξιοῖς ἡσυχίαν ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἔξεις ἡμᾶς ἐπιτηδείως, ὥσπερ καὶ πρότερον· εἰ δὲ μή, χαλεπώτεροί σοι ἐχθροὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα, ἢ ἄλλοι τινὲς δι' ἡμᾶς φίλοι [18]. εἶπον αὐτοῖς, ὅτι νομίζοιμι μὲν διὰ τὸ πρᾶγμα Εὐφίλητον πονηρὸν
18. εἶναι, ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι. ὅτι οἶδα [19], ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ἔργον πολλῷ, ὅτι [20] πεποίηται. ὡς ἔν γε ταῦτ' ἀληθῆ, τόν τε παῖδα τὸν ἐμὸν παρέδωκα βασανίσαι, ὅτι [21] ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνίσταμην ἐκ τῆς κλίνης· καὶ τὰς θεραπαίνας [22] ἔλαβον

18. δι' ἡμᾶς φίλοι] video quidem ſententiam, ſed in verbis haeret ſcabrities quaedam, quae quomodo complananda ſit, haud reperio. Deeſſe aliquid apparet. ſententia haec eſt. χαλεπώτεροί σοι ἐχθροὶ ἐσόμεθα, ἢ ἄλλοι τινὲς δι' ἡμᾶς φίλοι σοι γενόμενοι δύναιντό σε εὐεργετεῖν καὶ ἐξαιρεῖσθαι ἐκ τῶν κινδύνων.

19. ἐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι ὅτι οἶδα] idem eſt, ac ſi diceret. ὃ τοῦτο ὑμῖν ἐστι δεινὸν, (φοβερὸν καὶ χαλεπὸν) ὅτι ἐγὼ σύνοιδα ὑμῖν τὸ πρᾶγμα. Aut ἐκ ἐγὼ ὑμῖν εἰμὶ δεινὸς (id eſt φοβερὸς) διὰ τὸ συνειδέναι.

20. ἔργον, πολλῷ ὅτι] diſtinguo ſic ἔργον πολλῷ, rem ipſam multo eſſe formidabiliorem, ὅτι — cohaeret πολλῷ cum μᾶλλον. idem eſt ac ſi dixiſſet πολλῷ μᾶλλον δεινὸν εἶναι — vel πολλῷ δεινότερον εἶναι.

21. βασανίσαι, ὅτι] interponendum videtur εἰδότα.

22. Videtur ſic locus corrigendus. καὶ τὰς θερα-

οἱ πρυτάνεις. ὅθεν ὁρμώμενοι ταῦτ' ἐποίουν ἐκεῖνοι. 21.
ἐξελέγχοντες δὲ τὸ πρᾶγμα ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ ζητηταί, ἐπειδὴ ἦν, ἣ ἐγὼ ἔλεγον, καὶ ὡμολογεῖτο πανταχόθεν, τότε δὴ καλεῖσι τὸν Διοκλείδην· καὶ οὐ πολλῶν λόγων ἐδέησεν, ἀλλ' εὐθὺς ὡμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ ἐδεῖτο σώζεσθαι, φράσας τὸν πείσαν- 24.
τας αὐτὸν λέγειν ταῦτα· εἶναι δὲ Ἀλκιβιάδην τὸν Φηγάσιον, καὶ Ἀμίαν τοῦτον ἐξ Αἰγίνης [23]. καὶ οὗτοι μὲν δείσαντες ᾤχοντο φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκέσαντες ταῦτα, Διοκλείδην μὲν τῷ δικαστηρίῳ παραδόντες ἀπεκτείνατε· τὸν δὲ δεδεμένους καὶ μέλλον- 27.
τας ἀπολεῖσθαι ἐλύσατε, τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς, δι' ἐμέ, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε. αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὅπλα ἀπήειτε, πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες· ἐν οἷς ἐγὼ ὦ ἄνδρες, τῆς μὲν τύχης, ἣ ἐχρησάμην, δικαίως ἂν ὑπὸ πάντων 30.
ἐλεηθείην· τῶν δὲ γινομένων ἕνεκεν εἰκότως ἀνὴρ [24] ἄριστος δοκοίην εἶναι, ὅστις εἰσηγησαμένῳ μὲν Εὐφιλήτῳ πίστιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην [25], ἠναντιώθην

παῖδας δὲ λαβόντες οἱ πρυτάνεις ἐζήτουν, ὅθεν ὁρμώμενοι. Ancillas quoque cum prytanes ad tormenta vocassent, inquirebant ex iis, vndenam heri ipsarum moti, (qua de causa,) tantum scelus ausi essent.

23. καὶ Ἀμίαν τοῦτον ἐξ Αἰγίνης] Fort. καὶ Ἀμίαντον τὸν ἐξ αἰγίνης.

24. εἰκότως ἀνὴρ] videtur ἂν esse interponendum. Aldina dat δοκεῖην.

25. ἀπιστοτάτην] iusiurandum omnium infidissimum, cui neque qui audit fidem habere, neque qui

τιώθην καὶ ἀντεῖπον· καὶ ἐλοιδόρησα ἐκείνῳ ὧν [26]
33. ἦν ἄξιος· ἁμαρτόντων δ' ἐκείνων, τὴν ἁμαρτίαν
αὐτοῖς συνέκρυψα· καὶ μηνύσαντος κατ' αὐτῶν
Τεύκρου, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπέθανον, οἱ δ' ἔφυγον·
πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ Διοκλείδου δεδῆναι καὶ μέλλειν ἀπο-
λεῖσθαι. τότε δὲ ἀπέγραψα τέτταρας ἄνδρας,
36. Παναίτιον, Διάκριτον, Λυσίστρατον, Χαιρέδημον.
ἔτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη δέ γε ὁ
πατὴρ, ὁ κηδεστὴς, ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων συγ-
γενῶν ἑπτὰ, μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδίκως· οἳ
νῦν ὁρῶσι τὸ ἡλίου τὸ φῶς δι' ἐμὲ, καὶ αὐτοὶ ὁμολο-
39. γοῦσιν. ὁ δὲ τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας, καὶ εἰς
τὰς ἐσχάτας κινδύνους καταστήσας, ἐξηλέγχθη·
ὑμεῖς δὲ ἀπηλλάγητε μεγάλων φόβων, καὶ τῶν εἰς
ἀλλήλους ὑποψιῶν. καὶ ταῦτ' εἰ ἀληθῆ λέγω, ὦ
ἄνδρες, ἀναμιμνήσκεσθε [27], καὶ οἱ ἰδόντες [28] διδά-
42. σκετε τοὺς ἄλλους. σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει τοὺς λυ-
θέντας δι' ἐμέ. ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα
λέγοιεν εἰς τάδε. ἑτοῖμοι δὲ ἔχει, ὦ ἄνδρες· μέχρι
τότε ἀναβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾶ-
σθαι βούλησθε, ἔπειτα δ' ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων ἀπο-
10. λογήσομαι [29]. Περὶ μὲν ἓν τῶν τότε γενομένων ἀκη-

dixit, fidem rebus praestare debet, sed quod violari par sit, quia scelus sit ei satisfacere.

26. ὧν] malim ὡς.

27. ἀναμιμνήσκεσθε] sic correxit Stephanus. In Aldina deest κ.

28. ἰδόντες] malim εἰδότες.

29. post ἀπολογήσομαι deest μάρτυρες titulus.

κόατε πάντα, καὶ ἀπολελόγηταί μοι ἱκανῶς, ὡς γ' ἐμαυτὸν πείθω· εἰ δέ τίς τι ὑμῶν ποθεῖ, ἢ νομίζει τι μὴ ἱκανῶς εἰρῆσθαι, ἢ παραλέλοιπά τι, ἀναξὰς ὑπομνησάτω, καὶ ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς 3.
τοῦτο. περὶ δὲ τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω. Κηφίσιος γὰρ ὅτοσὶ ἐνέδειξε μέν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν ποιεῖται κατὰ ψήφισμα πρότερον [30] γενόμενον, ὃ εἶπεν * Ἰσοτιμίδης, ὃ [31] ἐμοὶ προσῆκον οὐδέν. ὁ μὲν γὰρ [32] εἶπεν εἴργε- 6.
σθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβήσαντας καὶ ὁμολογήσαντας, ἐμοὶ δὲ τούτων ἑτέρα πεποίηται· οὐδὲ ἠσέβηται, ὅτε ὡμολόγηται. ὡς δὲ καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λέλυται καὶ ἄκυρόν ἐστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. καίτοι 9.
γε τοι-

30. πρότερον] quod pſephiſma olim aliquando erat ratum, in vſu, nunc nullum eſt; ante Euclidem archontem valebat, nunc deſiit. non enim fuit eo archonte vna cum aliis legibus reſtauratum. νόμους τοὺς πρότερον γενομένους appellat leges, quae cum olim fuiſſent, poſtmodum in reſtauratione legum vetuſtarum reſtauratae non fuerunt, ſed caſſatae. p. 11, 42.

31. εἰς ὅτι μηδ' ἴσον] dedi de meo Ἰσοτιμίδης, ὃ — v. p. 2, 10.

32. ὁ μὲν γὰρ —] ſcil. νόμος. Nam lex quidem, a Cephiſio allegata, quaſi in eam peccaſſem, agit de ſacrilegis arcendis templo et foro. Pſephiſma autem egerat de reddendo pleno iure ciuili capite minutis. Ego vero neque capite minutus ſum, neque ſacrilegus, ſed exſul. De exſulibus autem neque lex, neque decretum agit. nil ergo ad me neque decretum, neque lex pertinet.

γελοιαύτην ἀπολογίαν περὶ αὐτῶ ποιήσομαι· ὅπω[32] b.
μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς, αὐτὸς ζημιώσομαι· πείσας δὲ,
ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπολελογημένος ἔσομαι. ἀλλὰ
γὰρ τἀληθῆ εἰρήσεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ νῆες διεφθάρη-
12. σαν, καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἐβεβλεύσασθε περὶ
ὁμονοίας, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν τὰς ἀτίμους ἐπιτίμους ποι-
ῆσαι, καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πατροκλείδης. οἱ δὲ ἄτι-
μοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρόπον ἕκαστοι, ἐγὼ ὑμᾶς
διδάξω. οἱ μὲν ἀργύριον ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ, ὁ-
15. πόσοι εὐθύνας ὤφελον, ἄρξαντες ἀρχὰς, ἢ ἐξού-
λας, ἢ γραφὰς, ἢ ἐπιβολὰς[33] ὤφλον[34], ἢ ὠνὰς
πριάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου, μὴ κατέβαλον τὰ χρή-
ματα, ἢ ἐγγύας ἠγγυήσαντο[35] πρὸς τὸ δημόσιον,
τούτοις ἡ μὲν ἕκτισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας·
18. εἰ δὲ μή, διπλάσιον ὀφείλειν, καὶ τὰ κτήματα αὐ-
τῶν πεπράσθαι. εἷς μὲν τρόπος ἕτος ἀτιμίας ἦν·
ἕτερος δὲ, ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐ-
σίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο· ἕτοι δ' ἂν ἦσαν ὁπόσοι
κλοπῆς ἢ δώρων ὤφλοιεν· τούτους ἔδει, καὶ αὐτοὺς καὶ
21. τοὺς ἐκ τούτων, ἀτίμους εἶναι, καὶ ὁπόσοι λίποιεν τὴν
τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας, ἢ ναυμαχίας[36]
ὤφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν· ἢ τρὶς ψευδο-
μαρτυριῶν ἢ τρὶς ψευδοκλητίας ὤφλοιεν, ἢ τοὺς γο-
νέας

32 b. ὅπω malim abeſſe.

33. ἐπιβολὰς] ſic correxit Stephanus Aldinae ἐπι-
βολὰς.

34. ὤφλον] ſic praeter Stephanum Scaliger quo-
que correxit Aldinae ὤφλων.

35. ἠγγυήσαντο] Ald. ἐγγ.

36. ναυμαχίας] μαλακίας lego.

νέας κακῶς ποιοῦεν. ἔτοι πάντες ἄτιμοι ἦσαν τὰ σώματα, τὰ δὲ χρήματα εἶχον. ἄλλοι αὖ κατὰ 24.
προστάξεις [37], οἵτινες οὐ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν, ἀλλὰ μέρος τι αὐτῶν, οἷον οἱ στρατιῶται, οἷς, ὅτι ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει, τὰ μὲν ἄλλα ἦν, ἅπερ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἰπεῖν δ' ἐν τῷ δήμῳ ἐκ ἐξῆν αὐτοῖς, ἀδὲ βουλεῦσαι. τούτων ἦσαν ἔ- 27.
τοι ἄτιμοι [38]. αὕτη γὰρ ἦν τότοις πρόσταξις· ἑτέροις ἐκ ἦν γράψασθαι, τοῖς δὲ, ἐνδεῖξαι· τοῖς δὲ, μὴ ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλήσποντον, ἄλλοις δ' εἰς Ἰωνίαν. τοῖς δ' εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι πρόσταξις ἦν. ταῦτ' ἔν ἐψηφίσασθε ἐξαλεῖψαι πάντα τὰ ψη- 30.
φίσματα, καὶ αὐτὰ, καὶ εἴπε τι ἀντίγραφον ἦν, καὶ πίσιν ἀλλήλοις περὶ ὁμονοίας δῶναι ἐν ἀκροπόλει. καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Πατροκλείδου, καθ' ὃ ταῦτα ἐγένετο. ΨΗΦΙΣΜΑ. „Πατροκλείδης εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι τὴν ἄδειαν 33.
περὶ τῶν ὀφειλόντων, ὥστε λέγειν ἐξεῖναι, καὶ ἐπιψηφίζειν, ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτα, ἅπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικὰ, καὶ συνήνεγκεν Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον. περὶ δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας, ἢ τοὺς ταμίας τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων 36.
θεῶν,

37. κατὰ προσάξεις] scil. ἦσαν ἄτιμοι. honore et iure in foro ſtandi carebant ſub certis quibusdam praedictis et imperatis conditionibus. *quadamtenus.*

38. ἔτοι ἄτιμοι] interpone οἱ articulum. Ad claſſem a me poſtremo loco dictam pertinent ἄτιμοι illi, de quibus decretum Patroclidis agebat.

θεῶν, ἢ τὸν βασιλέα, ἢ εἴ τις μὴ ἐξεγράφη [39] μέχρι τῆς ἐξελθούσης βουλῆς, ἐφ' ἧς Καλλίας ἦρχεν, ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν, ἢ [40] ὀφείλοντες· καὶ ὅσων εὐθύναι τινές εἰσι κατεγνωσμέναι ἐν τοῖς λογιστηρίοις ὑπὸ
39. τῶν εὐθύνων [41] a. ; ἢ τῶν παρέδρων· ἢ μήπω εἰσηγμέναι εἰς τὸ δικαστήριον γραφαί [41] b. τινές εἰσι περὶ τῶν εὐθύνων, ἢ προσάξεις, ἢ ἐγγύαι τινές εἰσι κατεγνωσμέναι, εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον· καὶ ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς [42] ἐγγέγραπται,
42. ἢ ἄλλο τι περὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πραχθέντων ἔστι πεγεγραμμένον, πλὴν ὁπόσα ἐν στήλαις γέγραπται τῶν μὴ ἐνθάδε μενάντων, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἢ τῶν ἐφετῶν [43], ἢ ἐκ πρυτανείου, ἢ Δελφινίου ἐδικάσθη, ἢ ὑπὸ τῶν βασιλέων, ἢ ἐπὶ φόνῳ
11. τίς ἐστι φυγὴ [44], ἢ θάνατος κατεγνώσθη, ἢ σφαγεῦσιν

39. ἐξεγράφη] Ergo ἐκγράφειν est *ex aerariis expungere.*

40. ἢ et comma videntur delenda.

41 a. εὐθύνων] Aldus, et hic, et versu proximo posſt, dedit εὐθυνῶν. In priore quidem loco, h. e. hoc versu 39. malim legi ὑπὸ τῶν εὐθυντῶν.

41 b. γραφαί] malim ἢ γραφαί. vt εἰσηγμέναι redeat ad εὐθύναι.

42. τινὸς delendum videtur.

43. ἐφετῶν] Lege ἐφετῶν. Nam ἐφέται erant Athenis, qui de caedibus iudicabant, numero quadraginta. PALMER.

44. τίς ἐστι φυγὴ] Num τίσιν ἢ φυγὴ. v. Petit. LL. Att. p. 469. qui satis ieiune et perfunctorie locum hunc memorabilem, non tractat, sed attingit solummodo.

γεῦσιν ἢ τυραννοις· τά τε [45] ἄλλα πάντα ἐξαλεῖψαι τὰς πράκτορας καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τὰ εἰρημένα [46] πανταχόθεν, ὅπου τί ἐστιν ἐν τῷ δημοσίῳ, καὶ εἰ ἀντίγραφόν που ἐστὶ, παρέχειν τὰς θεσμοθέ- 3.
τας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. ποιεῖν δὲ ταῦτα τριῶν ἡμερῶν, ἐπειδὰν δόξῃ τῷ δήμῳ· ἃ δ' εἴρηται ἐξαλεῖψαι, μὴ κεκτῆσθαι ἰδίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι· μηδὲ μνησικακῆσαι μηδέποτε. εἰ δὲ μὴ, ἔνοχον εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα, ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐν οἷσπερ 6.
οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγοντες· ὅπως ἂν ὡς πιστότατα ἔχοι Ἀθηναίοις, καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον. „ Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τοῦτο, τὰς ἀτιμίας ἐπιτίμους ἐποιήσατε, τὰς δὲ φεύγοντας ἔφη Πατρο- 9.
κλείδης εἶπε κατιέναι, ἔδοξε δ' ὑμῖν ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ δὲ σπονδαὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ τὰ τείχη καθείλετε, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε, καὶ κατέσησαν οἱ τριάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα Φυλή τε κατελήφθη, Μουνυχίαν τε κατέλα- 12.
βον [47], ἐγένετο ὑμῖν [48] ὧν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνῆσθαι, οὐδ' ἀναμιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν. ἐπειδὴ [49] ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιέως, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι, ἔγνωτε ἐᾶν τὰ γεγενημένα,

45. τά τε] aut τά γε malim, aut τὰ δὲ.
46. εἰρημένα] num εὑρημένα, ab εὑρίσκειν.
47. κατελαβον] quinam, tyranni an exsules. quaere apud Xenophontem.
48. ἐγένετο ὑμῖν] videtur δ' interponendum.
49. ἐπειδὴ] lego ἐπεὶ δὲ.

15. μένα, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσασθε σώζειν τὴν πόλιν, ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας[50]· καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων. δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα, εἵλεσθε ἄνδρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν· τέως δὲ
18. χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος νόμοις, καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. ἐπειδὴ δὲ βελήν τε ἀπεκληρώσατε, νομοθέτας τε εἵλεσθε, εὕρισκον[51] τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶ Δράκοντος πολλὼς ὄντας, οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἔνοχοι ἦσαν, τῶν πρότερον ἕνεκα γινο-
21. μένων[52], ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλεύσασθε περὶ αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντες πάντας τοὺς νόμους, εἶτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων, οἳ ἂν δοκιμασθῶσι. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ.
24. „Ἔδοξε τῷ δήμῳ· Τισαμενὸς εἶπε πολιτεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος, καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς· χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, οἵσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ

50. τιμωρίας] num addendum est ἐπεξιέναι. *priuatas vltiones exsequi*, an leg. τὰς ἰδίας τιμωρεῖσθαι ἀδικίας. *priuatas iniurias vlciſci.*

51. F. leg. εἵλεσθε, ἕτοι δὲ εὕρισκον. *hi autem* (Nomothetae puta) *inuenirent.* aut εὑρίσκοντες.

52. malim γενομένων in aor. ſec. propter ea, quae temporibus ſuperioribus acciderant.

53. οἵδε ἠρημένοι] malim οἱ ἠρημένοι (ſine illa ſyllaba δε) num οἱ ΔΕ id eſt δεκάκις πέντε, hoc eſt πεντήκοντα.

ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ὁπόσων δ' ἂν προσδέοι, οἵδε ἠρημένοι [53] νομοθέται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγραφόν- 27.
των ἐν σανίσι καὶ ἐκτιθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους [54], σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ· καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρ-
χαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί. τοὺς δὲ παραδιδομένους νό-
μους δοκιμασάτω πρότερον ἡ βουλὴ [54], καὶ οἱ νομο- 30.
θέται οἱ πεντακόσιοι, ὃς οἱ δημόται εἵλοντο, ἐπειδὴ
ὁμωμόκασιν. ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰδιώτῃ τῷ βουλομένῳ,
εἰσιόντι εἰς τὴν βουλὴν βουλεύειν [56] ὅ, τι ἂν ἀγαθὸν
ἔχῃ περὶ τῶν νόμων. ἐπειδὰν δὲ τεθῶσιν οἱ νόμοι, 33.
ἐπιμελείσθω ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου τῶν νόμων,
ὅπως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται.
τοὺς δὲ κυρωμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖ-
χον [57], ἵνα περ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ

βουλε-

54. aut πρὸ τῶν ἐπωνύμων, aut πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις.

55. verba sic videntur ordinanda ἡ βουλὴ, οἱ πεντακόσιοι, καὶ οἱ νομοθέται, ὃς οἱ δημόται — Senatus appellatur per appositionem et superenarrationem, CCCCC viri. quia plures erant Athenis βουλαί. Definitionis itaque gratia, et restrictionis ad certum genus Senatus, ne in nomine erretur, additur οἱ πεντακόσιοι. Senatores erant numero quingenti, non Nomothetae. Et haec fuit quoque Petiti sententia p. 173. vt nunc video. possumus tamen ambo falli. potest vulgata bene habere. Nam 50 Nomothetae a senatu delecti aperte hic opponuntur quingentis Nomothetis a populo delectis.

56. βουλεύειν] pro συμβουλεύειν. v. p. 12, 36.

57. τὸν τοῖχον] porticus puta, Poeciles dictae. v. vers. 36. εἰς τὴν στοάν.

βελομένῳ.„ Ἐδοκιμάσθησαν μὲν ἔν οἱ νόμοι, ὦ ἄν-
36. δρες, κατὰ τὸ ψήφισμα τοτί. τὲς δὲ κυρωθέντας
ἀνέγραψαν εἰς τὴν στοάν. ἐπεὶ δὲ ἀνεγράφησαν,
ἐθέμεθα νόμον, ᾧ πάντες χρῆσθε [58], μηδὲ περὶ
ἑνὸς ἄρα γε ἐστὶ τοῦτο, ὅτι περιέλειπτο [59] περὶ ὅτου
οἷόν τε ἦ ἀρχὴν εἰσάγειν, ἢ ὑμῶν πρᾶξαί τινι, ἀλλ'
39. ἢ [60] κατὰ τὲς ἄνω γεγραμμένες [61] νόμες. ὅπου οὖν
ἀγράφῳ νόμῳ ἐκ ἔξεστι χρήσασθαι, ἦπου ἂν ἀγρά-
φῳ γε ψηφίσματι παντάπασιν, οὐ δεῖ γε χρήσα-
σθαι. ἐπειδὴ τοίνυν ἑωρῶμεν, ὅτι πολλοῖς τῶν πο-
λιτῶν εἶεν συμφοραὶ, τοῖς μὲν, κατὰ νόμες, τοῖς
42. δὲ, κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, τε-
τοσὶ

58. aut poſt χρῆσθε, aut poſt μηδὲ περὶ ἑνὸς deeſt ἀγράφῳ νόμῳ μὴ χρῆσθαι. v. verſ. vlt.

59. περιέλειπτο] Schedae Scaligeri περιείληπτο. lectio perinde obſcura atque vulgata eſt. vtinam Scaliger clarius mentem ſuam hoc de loco aperuiſſet. Venit aliquando in mentem, pro τοῦτο legere τούτῳ. huic Cephiſio, aut τοῦτοις his, Cephiſio puta et Melito, et Epichari. Item pro ὅτι leg. eſſe ἔτι et tum περίλοιπον pro ὑπόλοιπον. ſed hoc in vſu non eſt, et, ſi ſit quoque, tamen ad ſententiam parum profecimus. Clarior itaque lux a codd. mſtis exſpectanda. Num ἆρά γε ἔν τι τούτῳ ἔτι περιελέλειπτο, aut περιελείπετο. Conf. p. 12, 14.

60. ἀλλ' ἢ] id eſt ἄλλως, ἢ ſecus quam, praeterquam.

61. ἄνω γεγραμμένες] malim vno vocabulo ἀναγεγρ. Colligit ſic. Aduerſarii me vrgent decreto Patroclidis. Atqui, 1) decretum illud ad me nil pertinet. 2) renouatum non eſt ab Euclide archonte. Atqui vos ſanxiſtis, legibus eo archonte non renouatis nil vti. ergo multo minus decretis eiusmodi vtendum eſt.

τεσὶ τὲς νόμες ἐθέμεθα, αὐτῶν ἕνεκα τῶν νυνὶ ποιεμένων, ἵνα τέτων μηδὲν γένηται, μηδὲ ἐξῇ συκοφαντεῖν μηδενί. καί μοι ἀνάγνωθι τὲς νόμες. ΝΟΜΟΣ[62]. „Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι, μηδὲ περὶ ἑνός. ψήφισμα δὲ μηδὲν μήτε βελῆς, μήτε δήμε, νόμε κυριώτερον εἶναι[63]· μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ἐξεῖναι θεῖναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις· ἐὰν μὴ ἑξακισχιλίοις δόξῃ, κρύβδην ψηφιζομένοις." Τί ἦν ἦν ἐπίλοιπον[64]; εὐτοσὶ ὁ νόμος· καί μοι ἀνάγνωθι τῆτον. ΝΟΜΟΣ. „Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι, ὁπόσαι ἐν δημοκρατεμένῃ πόλει ἐγένοντο· τοῖς δὲ νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδε ἄρχοντος." Τὰς δὲ δίκας, ὦ ἄνδρες, καὶ τὰς διαίτας ἐποιήσατε κυρίας εἶναι, ὁπόσαι ἐν δημοκρατεμένῃ πόλει ἐγένοντο, ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων[65] συμβολαίων αἱ πράξεις εἶεν· τῶν δημοσίων[66] ὁπόσοις αἱ[67] γραφαί εἰσιν, ἢ φάσεις,

45. 12. 1. 3. 6.

62. *νόμος*] imo vero *νόμοι*. leges enim plures sunt.

63. *μήτε δήμε, κυριώτερον εἶναι*] Excidit hic incuria ex editione Henr. Stephani post v. *δήμε*, vocabulum *νόμε*, ad sententiae integritatem necessarium, quod ex Aldina reuocaui. v. Demosth. p. 416. 31. et paulo post hac ipsa pagina vers. 12.

64. Num *τί νῦν ἡμῖν ἔτι λοιπόν*;

65. *τῶν ἰδίων*] videtur *μὲν* interponendum.

66. *τῶν δημοσίων*] interpono *δὲ*. ad *δημοσίων* subauditur *πραγμάτων*.

67. *αἱ*] malim *ἢ*.

φάσεις, ἢ ἐνδείξεις, ἢ ἀπαγωγαὶ, τέτων ἕνεκα τοῖς
9. νόμοις ἐψηφίσασθε χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδε ἄρχοντος. ὁπότ' ἂν ἔδοξεν ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τὸς νόμους, δοκιμάσαντες [68] δὲ ἀναγράψαι· ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἑνός· ψήφισμα
12. δὲ μήτε βελῆς, μήτε δήμε, κυριώτερον [69] εἶναι· μηδ' ἐπ' ἀνδρὶ νόμον τιθέναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις· τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδε ἄρχοντος· ἐνταυθοῖ ἐσιν ὅ, τι ὑπολείπεται ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον τῶν γιγνομένων πρότε-
15. ρον ψηφισμάτων, πρὶν Εὐκλείδην ἄρξαι, ὅπως κύριον ἔσαι; ἃ γὰρ οἶμαι ἔγωγε, ἄνδρες σκοπεῖτε δὲ καὶ αὐτοί. Φέρε δὴ τοίνυν, οἱ ὅρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν; ὁ μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἁπάσῃ, ὃν ὀμωμόκατε πάντες μετὰ τὰς διαλλαγάς. ΟΡΚΟΣ. „Καὶ
18. οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν ἐδενὶ, πλὴν τῶν τριάκοντα, καὶ τῶν ἕνδεκα [70]· ἐδὲ τέτων, ὃς [71] ἂν ἐθέλοι εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς, ἧς ἦρξεν.„ Ὅπου τοίνυν αὐτοῖς τριάκοντα [72] ὤμνυτε μὴ μνησικακήσειν,

68. δοκιμάσαντες] πότερον δοκιμάσαντας STEPHAN. in margine.

69. δήμε κυριώτερον] interpone νόμε, tametsi vocabulum hoc etiam ab Aldina h. l. abeſt.

70. τῶν ἕνδεκα] imo vero τῶν δέκα. ſignificat illos decem, qui poſt XXX viros expulſos in Vrbe (Piraeeum enim exſules tenebant) remp. pro arbitrio ſuo adminiſtrabant. v. Lyſiam. Sed occupauit hanc emendationem noſtram iam dudum Valeſius Emendat. p. 41.

71. τέτων, ὃς] id eſt τέτων ἐκείνῳ, ὃς ἄν.

72. αὐτοῖς τριάκοντα] interpone τοῖς.

σειν, τοῖς* μεγίστων[73] κακῶν αἰτίοις, εἰ δίδοῖεν εὐθύνας, ἦ πᾶ σχολῆ γε τῶν ἄλλων[74] πολιτῶν τινι 21.
ἠξιῶτε μνησικακεῖν. ἡ δὲ βουλὴ αὕτη ἀεὶ[75] βουλεύσασα, τί ὤμυσι; „Καὶ ἐ δέξομαι ἔνδειξιν, ἐδὲ ἀπαγωγήν, ἕνεκα τῶν πρότερον[76] γεγενημένων, πλὴν τῶν φευγόντων.„ Ὑμεῖς δ' αὖ, ὦ Ἀθηναῖοι, τί ὀμόσαντες δικάζετε; „Καὶ οὐ μνησικακήσω, ἐδὲ ἄλ- 24.
λο[77] πείσομαι· ψηφιοῦμαι δὲ κατὰ τὸς κειμένους νόμους.„ Ἃ χρὴ σκοπεῖν, εἰ δοκῶ ὀρθῶς ὑμῖν λέγειν[78], ὡς ὑπὲρ ὑμῶν λέγω καὶ τῶν νόμων. σκέψασθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες, [καὶ τὸς νόμους[79]] καὶ τὸς κατηγόρους, τί αὐτοῖς ὑπαρχόντων ἑτέρων κατηγορεῖσι. 27.

Κηφί-

73. μεγίστοις] imo vero μεγίστων, vt dedi de meo.

74. σχολῇ γε τῶν ἄλλων] Aldina dat σχολῇ τῶν γε ἄλλων. a quo verborum ordine quae cauſa fuerit Stephano diſcedendi, nil equidem video.

75. ἡ δὲ βουλὴ αὕτη ἀεὶ] Pronomen αὕτη ſi ſeruatur, quod equidem malim, addendum erit ἡ inter αὕτη et ἀεὶ. Alias ſic erit leg. ἡ δὲ βουλὴ αὖ ἡ ἀεὶ β. v. verſ. 23.

76. πρότερον] ſic correxit Stephanus et hic, et p. 14, 8. et 9. quibus tribus in locis Aldina dat προτέρων.

77. ἄλλο] imo vero ἄλλῳ. neque alii obtemperabo hortanti me iniurias acceptas vlciſci. Hoc eſt, temperabo mihi ab vltione ipſe, et non patiar ab alio quoquam me ad eam ſtimulari.

78. poſt λέγειν videtur εἰπὼν vel φάσκων deeſſe.

79. verba καὶ τὸς νόμους videntur delenda eſſe, et pro τί leg. τίνων, vt loci hic ſit tenor. σκέψασθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες, καὶ τὸς κατηγόρους, τίνων [ſcil. ἐγκλημάτων] αὐτοῖς ὑπαρχόντων, ἑτέρων κατηγορεῖσι. id eſt

Κηφίσιος μὲν ἔτοσὶ, πριάμενος ὠνὴν ἐκ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργούντων [80] ἐννενήκοντα μνᾶς ἐκλέξας, ἐ κατέβαλε τῇ πόλει, καὶ ἔφυγεν. εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδετ' ἂν ἐν τῷ
30. ξύλῳ. ὁ γὰρ νόμος ἔτως εἶχε, κυρίαν εἶναι τὴν τε βουλὴν [81], ὃς ἂν πριάμενος τέλος μὴ καταβάλῃ, δεῖν [82] εἰς τὸ ξύλον. ἔτος τοίνυν, ὅτι τοῖς νόμοις ἀπεψηφίσασθε [83] ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι, ἀξιοῖ, ἃ ἔχει ὑμῶν ἐκλέξας, μὴ ἀποδοῦναι· καὶ νῦν
33. γεγένηται ἀντὶ μὲν φυγάδος, πολίτης, ἀντὶ δὲ ἀτίμου, συκοφάντης, ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νῦν κειμέ-

νοις τινῶν ἁμαρτημάτων ὄντες αὐτοὶ ὑπεύθυνοι καὶ ἔνοχοι, ἑτέρων κατηγορῶσι.

80. τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργέντων] si bene habet h. l. erunt verba ἐν τῇ γῇ accipienda pro ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. malim tamen ista tria vocabula ἐν τῇ γῇ abesse. Nam profecto, qui vectigal Athenis redemisset, non poterat is id in agro Megarensium aut Corinthiorum exigere.

81. τήν τε βουλὴν] πότερον τήν γε βουλὴν, ἢ τὴν βουλὴν. STEPHANVS in margine. Malim τὴν τῶν πεντακοσίων βουλήν. Suspicor enim in τ latere τῶν. notum est τῶν in codd. mstis graecis exarari per τ cum superimposito ductu, qui circumflexo est similis. ε significat *quinque*, sed cum virgula subtus posita *quinquies mille*, et cum virgula superne imposita, aut ad latus adscripta, *quingentos*. Quod si cui minus videbitur probabile, ei auctor sim, vt τὴν ἑκάστοτε βουλὴν legat, aut τε plane omittat cum Stephano.

82. δεῖν] sic, praeter Stephanum, correxit Scaliger quoque Aldinae δεῖ.

83. ἀπεψηφίσασθε] malim simplex ἐψηφίσασθε, aut ἐπεψήφισθε.

νοις χρῆσθε. Μέλιτος δ' αὖ ὅτοσὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τῶν τριάκοντα Λέοντα, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖνος ἄκριτος. καὶ ὅτος ὁ νόμος καὶ πρότερον ἦν ὡς καλῶς [84] ἔχων καὶ νῦν ἐστι, καὶ χρῆ- 36.
σθε αὐτῷ, τὸν βουλεύσαντα ἐν τῷ αὐτῷ [85] ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον. Μέλιτον τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τῶ Λέοντος ὀκ ἔστι φόνε διώκειν, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδε ἄρχοντος. ἐπεὶ ὥς γε ὀκ ἀπήγαγεν, ἀδ' αὐτὸς ἀντιλέγει· Ἐπι- 39.
χάρης δ' ὅτος, ὁ πάντων πονηρότατος [86], καὶ βουλόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν [87] αὐτὸς αὑτῷ. ὅτος γὰρ ἐβάλευεν ἐπὶ τῶν τριάκοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἔμπροσθέν ἐστι τῆ βουλευτηρίε; „Ὃς ἂν ἄρξῃ ἐν τῇ πόλει τῆς δημοκρα- 42.
τίας

84. ὡς καλῶς] aut ὡς κάλλιστα leg., aut ὡς ἴστε, καλῶς, aut ὡς pone ἔχων est ponendum

85. ἐν τῷ αὐτῷ] scil. ἐγκλήματι καὶ ἐπιτιμίῳ.

86. ὁ πάντων πονηρότατος] post πάντων videtur ὧν deesse, non per se quidem illud necessarium, verumtamen propter βελόμενος insequens.

87. βελόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν] videtur sic distinguendum et leg. esse. βουλόμενος εἶναι. τοιοῦτος γὰρ ὁ μνησικακῶν. *et vult etiam esse. Talis enim* (id est pessimus mortalium omnium) *est* ille, qui ipse sibi suarum iniuriarum memor est et earum vltionem in semet exsequitur. Epichares ipse de se poenas sumebat, Andocidem in ius vocando, immemor ipse, legem esse, ratam et in republica obtinentem, vi cuius ipse Epichares a quocunque posset impune occidi, eamque legem posse ab Andocide in hominum memoriam reuocari.

τίας καταλυθείσης, νηποινὶ τεθνάναι· καὶ τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι, καὶ τὰ χρήματα ἔχειν [88] τῷ ἀποθανόντος. „ Ἀλλ' ὅτι [89] οὖν, ὦ Ἐπιχάρης, ἢ νῦν [90] ὁ ἀποκτείνας σε, καθαρὸς τὰς χεῖρας
13. 1. ἕξαι κατά γε τὸν Σόλωνος νόμον. καὶ ἀνάγνωθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης. ΝΟΜΟΣ. „Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐάν τις [91] ἐπρυτάνευε, Κλεο-
3. γένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. τάδε Δημόφαντος συνέγραψεν.„ (Ἄρχει [92] χρόνος τόδε τῷ ψηφίσματος [93], ἡ βουλή, οἱ πεντακόσιοι, λαχόντες

Iii ii 4 τῷ

88. ἔχειν] Atqui paulo poſt p. 13, 7. bona peremti non peremtori, ſed fiſco a lege adiudicantur. Sed confer p. 13, verſu 15.

89. ἀλλ' ὅτι] πότερον ἄλλοτε, margo Stephani. Sed leg. eſt ἄλλο τι, aliudne quidpiam — ſcil. πείσεται *patietur?*

90. ἢ νῦν] lego ἢ ἡμῖν. *quam nobis.* Qui te occiderit, o Epichare, aliudne quicquam a nobis patietur, quam hoc, vt exiſtimetur puras caede manus habere, h. e. meritum te occidiſſe, nullo caedis reatu teneri? Reſponſio κατά γε τὸν Σόλωνος νόμον. Secundum Solonis quidem legem aliud nihil ei, quam hoc, eueniet. ἕξαι καθαρὸς τὰς χεῖρας. manus puras habebit. v. p. 15, 20.

91. ἐάν τις] πότερον αἰαντὶς. margo Stephani. Idem in Scaligeri quoque ſchedis reperi.

92. Verba ab ἄρχει ad ἐάν τις verſu 5. non ſunt legis, ſed Andocidis ipſius, auctoritatem legis ex ſedulitate et diligentia tempus annotandi inculcantis.

93. ψηφίσματος] ſic correxit Stephanus Aldinae ψηφίσματα.

τῷ κυάμῳ, ὅτε Κλεογένης πρῶτος [94] ἐγραμμάτευεν.) „ἐάν τις δημοκρατίαν καταλύῃ τὴν Ἀθήνησιν, ἢ ἀρχήν τινα ἄρχῃ καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας, 6.
πολέμιος ἔσω [95] Ἀθηναίων, καὶ νηποινὶ τεθνάτω· καὶ τὰ χρήματα αὐτῶ δημόσια ἔσω, καὶ τῆς θεῦ τὸ ἐπιδέκατον. ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν ταῦτα [96] ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλεύσας, ὅσιος ἔσω καὶ εὐαγής.
ὀμόσαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἱερῶν τελείων, 9.
κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ δήμους, ἀποκτείνειν τὸν ταῦτα ποιήσαντα. Ὁ δὲ ὅρκος ἔσω ὅδε· Κτενῶ τῇ ἐμαυτοῦ χειρὶ, ἂν δυνατὸς ὦ, ὃς ἂν καταλύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθήνησι· καὶ ἐάν τις ἄρξῃ τὴν
ἀρχὴν [97] καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τολοι- 12.
πὸν, καὶ ἐάν τις [98] τυραννεῖν ἐπαναξῇ, ἢ τὸν τύραννον συγκαταξήσῃ, καὶ ἐάν τις ἄλλος ἀποκτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομιῶ εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτείναντα τῶν Ἀθηναίων· καὶ τὰ κτήματα

94. πρῶτος] Num πρῶτον. cum Cleogenes primum coepit ſcripturam facere. An ante Cleogenem ſcribae nulli fuerunt, vt ille recte πρῶτος omnium primus, ordine temporis, appelletur?

95. ἔσω] πότερον ἔσω. STEPHANVS in margine.

96. ταῦτα] illa verſu 5. et 6. indicata, et vſ. 11. repetita.

97. ἄρξῃ τὴν ἀρχὴν] pro media voce malim τιν', vt verſu 5.

98. τῆς δημοκρατίας τολοιπὸν, καὶ ἐάν τις] Num ſic leg. et diſtinguendum eſt. τῆς δημοκρατίας, καὶ τὸ λοιπὸν ἐάν τις.

15. ματα τῶ ἀποθανόντος πάντα ἀποδόμενος, ἀποδώσω τὰ ἡμίσεα τῷ ἀποκτείναντι, καὶ λόγῳ, καὶ ψήφῳ, καὶ ὀκ ἀποστερήσω ὀδέν. ἐὰν δέ τις κτεινων τινὰ τούτων ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσω αὐτόν τε καὶ τὰς παῖδας τὰς ἐκείνε, καθάπερ Ἀρ-
18. μόδιόν τε καὶ Ἀριστογείτονα, καὶ τὰς ἀπογόνας αὐτῶν. ὁπόσοι δὲ ὅρκοι ὀμώμονται Ἀθήνησιν, ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἢ ἄλλοθί πε, ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφίημι. „ Ταῦτα δὲ ὠμόσατε Ἀθηναῖοι πάντες καθ' ἱερῶν τελείων, τὸν νόμιμον ὅρ-
21. κον, πρὸ Διονυσίων· καὶ ἐπεύχεσθε, εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθά· ἐπιορκοῦντι δὲ, ἐξώλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος. πότερον, ὦ συκοφάνται, καὶ ἐπίτριπτον κινάδος, κύριος ὁ νόμος ὅδ' ἐστὶν, ἢ ὁ κύριος; 99 διὰ τοῦτο δ' οἶμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι
24. τοῖς 200 νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδε ἄρχοντος. καὶ σὺ ζῇς, καὶ περιέρχῃ τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιος ὤν; ὃς ἐν δημοκρατίᾳ μὲν συκοφαντῶν ἔζης, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δὲ, ὡς μὴ ἀναγκασθείης τὰ χρήματα ἀποδῦναι [1], ὅσα συκοφαντῶν ἔλαβες, ἐ-
27. δέλευες τοῖς τριάκοντα. εἶτα σὺ περὶ ἑταιρείας ἐμοὶ μνείαν ποιῇ, καὶ κακῶς τινας λέγεις; ὃς ἑνὶ μὲν ὀχ ἑταιρήσας (καλῶς γὰρ ἂν σοι εἶχε), πραττόμενος δ' ὁ πολὺ ἀργύριον τὸν βελόμενον ἀνθρώ-

99. post ἢ οὐ κύριος repetenda videntur haec duo verba ὁ κύριος per modum responsionis.

200. τοῖς] sic correxit Stephanus Aldinae τοῖα.

1. ἀποδοῦναι] repetentibus dominis.

πων (ὡς ἔτι ἴσασιν) ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἔζης· καὶ ταῦτα, ὅτω μοχθηρὸς ὢν τὴν ἰδέαν. ἀλλ' ὅμως 30.
ὅστος ἑταιρῶν [2] ἐτόλμα κατηγορεῖν, ᾧ κατὰ τὰς νόμους τὰς ἡμετέρους ἀδ' αὐτῷ ὑπὲρ αὑτοῦ ἐξιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, καθήμενος ἡνίκα μὲ κατηγόρει, βλέπων εἰς αὐτὸν, ἠδέν ἄλλο ἢ ἀπὸ τῶν τριάκοντα συνειλημμένος, ἔδοξα κρίνεσθαι. εἰ 33.
γὰρ τότε ἠγωνιζόμην [3], τίς ἂν μὲ κατηγόρει; οὐχ ὅστος ὑπῆρχεν [4] εἰ μὴ ἐδίδουν ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν [5], ἀνέκρινε δ' ἄν με τίς ἄλλος, ἢ Χαρικλῆς [6]; ἐρωτῶν· Εἰπέ μοι, ὦ Ἀνδοκίδη, ἦλθες εἰς Δεκέλειαν; καὶ ἐπετείχισας [7] τῇ πατρίδι τῇ σεαυτοῦ; 36.
Οὐκ ἔγωγε. Τί δὲ; ἔτεμες τὴν χώραν, καὶ ἐλήϊσω ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν τοὺς πολίτας τοὺς σεαυτοῦ;

2. ἑταιρῶν] imo vero ἑτέρων. opponuntur inter se ἑτέρων κατηγορεῖν et ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι.

3. εἰ γὰρ τότε ἠγωνιζόμην] apodosis huius sententiae paulo circumductioris habetur versu 40. in ἆρ' οἴεσθε.

4. κατηγόρει, οὐχ οὗτος ὑπῆρχεν] videtur sic leg. et distinguendum esse. κατήγορος, εἰ οὐχ ὅστος, ὑπῆρχεν. ecquis alius mei futurus fuisset accusator, si non hic fuisset, supposito nempe, me noluisse illum pecunia placare.

5. καὶ γὰρ νῦν] videtur hic aliquid deesse. ὁρᾶτε οἷος πρός ἐμε ἐστὶ.

6. ἄλλος ἢ χαρικλῆς] pone ἄλλος videtur κριτίας deesse.

7. ἐπετείχισας] sic correxit Stephanus Aldinae ἐπεξείχισες.

σεαυτῷ; Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἐναυμάχησας ἐναντία τῇ πόλει; ἠδὲ συγκατέσκαψας τὰ τείχη; οὐδὲ
39. συγκατέλυσας τὸν δῆμον; ἠδὲ βίᾳ κατῆλθες εἰς τὴν πόλιν; ἠδὲν τούτων πεποίηκας; Οὐδέν. δοκεῖς ἔν χαιρήσειν, ἢ ἐκ ἀποθανεῖσθαι, ὡς ἕτεροι πολλοί; Ἆρ' οἴεσθε, ὦ ἄνδρες, ἄλλων τινῶν τυχεῖν δ' ὑμᾶς [8], εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν; ἐκεῖν δεινὸν, εἰ ὑπὸ
42. μὲν τούτων διαι τοῦτ' ἂν ἀπωλόμην, ὅτι εἰς τὴν πόλιν ἠδὲν ἥμαρτον, ὥσπερ καὶ ἑτέρους ἀπέκτειναν· ἐν ὑμῖν δὲ κρινόμενος, ὃς ἠδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι; πάντως δήπε [9]· ἢ σχολῇ γέ τις ἄλλος ἀνθρώπων [10]. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, τὴν μὲν ἔνδειξιν ἐποιήσαντό με κατὰ νόμον κείμενον· τὴν δὲ
14.1. κατηγορίαν, κατὰ τὸ ψήφισμα καὶ πρότερον γεγενημένον [11] περὶ ἑτέρων. εἰ ἔν ἐμοῦ καταψηφιεῖσθε, ὁρᾶτε, μὴ ἐκ ἐμοὶ μάλιστα τῶν πολιτῶν προσή-
3. κει λόγον δοῦναι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ πολλοῖς ἑτέροις μᾶλλον· τοῦτο μὲν, οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι [12] διηλάγητε, καὶ ὅρκους ὠμόσατε· τοῦτο δὲ, ὃς

8. δι' ἡμᾶς] dedi δι' ὑμᾶς. putatisne me pro illo meo erga vos ſtudio, aliud quidquam, quam mortis poenam, fuiſſe conſecuturum?

9. πάντως δήπε] ſcil. σωθήσομαι ἐν ὑμῖν.

10. ἢ σχολῇ γε τις ἄλλος ἀνθρώπων] ſcil. σωθήσεται ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγὼ σωθήσομαι.

11. κατὰ τὸ ψήφισμα καὶ πρότερον γεγενημένον] videtur leg. κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ καὶ πρότερον ἄκυρον γεγενημένον. *quod etiam iam dudum ante in aliis factum fuit irritum.*

δὲ, ὃς Φεύγοντας κατηγάγετε· τοῦτο δὲ, ὃς ἀτίμους ὄντας, ἐπιτίμους ἐποιήσατε. ὧν ἕνεκα καὶ στήλας ἀνείλετε, καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιήσατε, καὶ τὰ ψη- 6.
φίσματα ἐξηλείψατε· οἱ νυνὶ μένουσιν ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν, ὦ ἄνδρες. εἰ οὖν γνώσονται ὑμᾶς ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας τῶν πρότερον γεγε-
νημένων, τίνα αὐτοὺς χρὴ γνώμην ἔχειν περὶ σφῶν αὐτῶν; ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν εἰς ἀγῶνας καθί- 9.
σασθαι ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων; φανήσον-
ται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, πολλοὶ δὲ συκοφάνται, οἳ κατασήσουσιν αὐτῶν ἕκαστον εἰς ἀγῶνα. ἥκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμφότεροι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις· ἀλλ' οἱ μὲν, εἰσόμενοι, εἰ ἢ χρὴ [13] 12.
πιστεύειν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅρκοις, ὃς ὠμόσατε ἀλλήλοις· οἱ δὲ, ἀποπειρώμενοι τῆς ὑ-
μετέρας γνώμης, εἰ αὐτοὺς [14] ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαν-
τεῖν [15] καὶ γράφεσθαι, τοὺς δὲ ἐνδεικνύναι, τοὺς δὲ 15.
ἀπάγειν. ὅτως ἔν ἔχει, ὦ ἄνδρες· ὁ μὲν ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν, ἡ δὲ ψῆφος ἡ ὑμε-
τέρα δημοσίᾳ κρίνει [16], πότερον χρὴ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεύειν, ἢ τοὺς συκοφάντας παρασκευά-
ζεσθαι.

12. μαχεσάμενοι] potest ferri. malim tamen in datiuo μαχεσαμένοις.

13. εἰ ἢ χρὴ] πότερον εἰ χρὴ. STEPHANVS in margine. cui si accedere nolumus, leg. εἴ τι χρὴ.

14. αὐτοὺς] malim αὐτοῖς.

15. ἀδεῶς συκοφαντεῖν] Stephanus interponi vult τοὺς μὲν.

16. κρίνει] πότερον κρινεῖ. Stephanus in margine.

18. ζεσθαι, ἢ Φεύγειν[17] αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπιέναι ὡς τάχιστα. Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες, ὅτι τὰ πεποιημένα ὑμῖν εἰς ὁμόνοιαν, ἃ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποιήσατε, βραχέα βέλομαι καὶ περὶ τούτων εἰ-
21. πεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι, γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι[18] μὲν εἶχον τὴν πόλιν, ὁ δὲ δῆμος ἔφυγε, νικήσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ Παλληνίῳ, στρατηγοῦντος Λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ, καὶ Χαρίᾳ[19], οὗ ἐκεῖ-
24. νος τὴν θυγατέρα εἶχεν, ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος ἦν πάππος, κατελθόντες εἰς τὴν πατρίδα, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ φυγὴν κατέγνωσαν· τοὺς δὲ, μένειν ἐν τῇ πόλει ἐάσαντες, ἠτίμωσαν. ὕστερον δὲ ἡνίκα βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, γνόντες
27. τῶν συμφορῶν τῶν ἐπισῶν τὸ μέγεθος, καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ βασιλέως, ἔγνωσαν τούς τε φυγόντας καταδέξασθαι, καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι, καὶ κοινὴν τήν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους

ποιήσα-

17. παρασκευάζεσθαι, ἢ Φεύγειν] Stephanus comma et ἢ sublata vult. Sed bene habet vulgata. tres proponit conditiones 1. fidere legibus, aut 2. Sycophantas, quadruplatores, sibi conciliare pecuniis, ne molesti nobis sint; aut denique 3. plane fugere patrium solum.

18. οἱ τύραννοι] Pisistratidae.

19. Χαρίᾳ] Χαβρίᾳ suadet Stephanus in margine. nil intercedo, dummodo non de illo celebri Chabria, qui Demosthenis paene fuit aequalis, sed de aliquo vetustiore, Pisistratidis aequale, accipiatur.

ποιήσασθαι. πράξαντες δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστεις καὶ ὅρκους μεγάλους, ἠξίουν σφᾶς αὐ- 30.
τοὺς προτάξαντας πρὸ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάροις Μαραθῶνάδε· νομίσαντες τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρετὴν ἱκανὴν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ἐκείνων ἀντιτάξασθαι· μαχεσάμενοί 33.
τε ἐνίκων, καὶ τήν τε Ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν, καὶ τὴν πατρίδα ἔσωσαν. ἔργον δὲ τοιοῦτον ἐργασάμενοι, ἐκ ἠξίωσάν τινι τῶν πρότερον γενομένων μνησικακῆσαι. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἀνάσατον παραλαβόντες, ἱερά τε κατακεκαυμένα, τεί- 36.
χη τε καὶ οἰκίας καταπεπτωκυίας, ἀφορμήν τε ἐδεμίαν ἔχοντες, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν, τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργάσαντο, καὶ τὴν πόλιν ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδοσαν. ὑμεῖς οὖν 39.
καὶ αὐτοὶ ὕστερον, κακῶν ἐκ ἐλαττόνων ἢ ἐκείνοις γεγενημένων, ἀγαθοὶ ἐξ ἀγαθῶν ὄντες, ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετήν. ἠξιώσατε γὰρ τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι, καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι. τί ἔν ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστι τῆς ἐκείνων ἀρετῆς; μὴ 42.
μνησικακῆσαι, εἰδότας, ὦ ἄνδρες, ὅτι ἡ πόλις ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο· ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει, εἰ ἐθέλοιμεν οἱ πολῖται σωφρονεῖν τε καὶ ὁμονοεῖν ἀλλήλοις. Κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῆς ἱκετηρίας, ὡς καταθείην ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ· νό- 15.1.
μος δὲ ἦν πάτριος, ὃς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι. καὶ οὕτως εἰσὶ τολμηροὶ, ὥσθ' οἱ αὐτοὶ

κατε-

3. κατεσκεύασαν, ἐκ ἀρκεῖ αὐτοῖς, ὅτι οὐ κατέσχον, ἃ ἐπεβέλευσαν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἐμοῦ ποιῆνται ὡς ἀδικοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἤλθομεν Ἐλευσινόθεν, καὶ ἡ ἔνδειξις ἐγεγένητο, προσήει [20] ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν γεγενημένων ἐν Ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετήν,
6. ὥσπερ ἔθος ἐστίν. οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξειν [21] ἔφασαν αὐτὸν πρὸς τὴν βουλήν, ἀπαγγεῖλαί τ' ἐκέλευον ἐμοί τε καὶ Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἐλευσίνιον. ἡ γὰρ βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε, κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυ-
9. στηρίων ἕδραν ποιεῖν ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. καὶ παρῆμεν κατὰ τὰ προειρημένα· καὶ ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν πλήρης, ἀναστὰς Καλλίας ὁ Ἱππονίκε τὴν σκευὴν [22]

ἔχων,

20. προσήει] scil. πρὸς τοὺς πρυτάνεις, ἀναφέρων πρὸς αὐτὸς περὶ —

21. προσάξειν] sic correxit Stephanus Aldinae προσάξειν, et linea proxima ἐκέλευον, pro vitioso ἐκέλεον, et versu 12. καταθείη pro καθείη.

22. τὴν σκευὴν] quaenam fuit haec σκευὴ, et habitus, quem habuit Callias Hipponici? Procul dubio vestis sacra τῦ δαδέχου, id est eius, qui facem praeferebat mysteriis Cereris. fuit enim id sacerdotium in Calliae familia πατροπαράδοτον. Iam a primo illo Callia, qui Laccoplutus ob diuitias dicebatur, et δαδοῦχος etiam ex officio vocabatur, vt videre est apud Plutarch. in Aristide et apud Scholiasten Aristophanis ad Nubes, cuius verba hic apponam, quia ad rem maxime faciunt. Καλλίας δὲ ὁ δαδοῦχος, προσελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ στολῇ κατὰ περσῶν ἐν μαραθῶνι, καὶ ἀριστεύσας κατὰ βαρβάρων, καὶ τρίτον ὀλύμπια νικήσας ἅρματι τὸν υἱὸν ἱππόνικον ὠνόμασε. quam vestem scholiastes appellat ἱερὰν

ἔχων, λέγει, ὅτι ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τῷ βωμῷ· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τίς τὴν ἱκετηρίαν [23] καταθείη, καὶ ἠδεὶς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέσημεν, καὶ ὅστος [24] 12. ἡμᾶς ἑώρα. ἐπειδὴ δὲ ἠδεὶς ὑπήκουεν [25], καὶ ὤχε-το [26] εἰσιών, ἐπεξελθὼν [27] Εὐκλῆς [28] οὑτοσί. καί μοι κάλει αὐτόν. πρῶτα μὲν ἦν ταῦτα εἰ ἀληθῆ λέγω, μαρτύρησον, Εὔκλεις. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Ὡς μὲν ἀληθῆ λέγω μεμαρτύρηται· πολὺ δέ μοι 15. δοκεῖ τὸ ἐναντίον εἶναι, ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν γὰρ

σολὴν, Andocides hoc loco alio nomine σκευὴν vocauit. PALMERIVS.

23. καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὶς τὴν ἱκετηρίαν] duplex hic est via emendandi. aut 1. καὶ ἐδείξεν αὐτοῖς (scil. κειμένην ἐπὶ τῷ βωμῷ τὴν ἱκετηρίαν) καὶ ἠρώτα τὶς τὴν ἱκετηρίαν καταθείη, monstrabatque iis (senatoribus puta) iacentem in ara ramum supplicatorium, et interrogabat, quis eum deposuisset. aut 2. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπερωτᾶν τὶς τὴν ἱκ. καταθείη. et visum ipsis fuit interrogare, quis ramum deposuisset.

24. οὗτος] vter, Callias, an Cephisius? arbitror, hic potius.

25. ὑπήκουεν] sic correxit Stephanus Aldinae ἐπήκουεν.

26. ὤχετο] Callias puta, a nobis discessit, extra curiam stantibus, et intro ad senatores in curia considentes rediit. hoc vult verbum εἰσιών.

27. ἐπεξελθὼν] post Calliam cum e curia ad nos exisset Eucles. qui nescio praeco an quicunque tandem fuit.

28. Εὐκλῆς] apodosis huius nominis est versu 23. ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ Εὐκλῆς. Sed videtur potius aliquod verbum h. l. deesse.

γὰρ (εἰ μέμνησθε,) ὅτι αὐτῷ μὲν [29] τῷ θεῷ περιαγάγοιεν, ὥστε θεῖναι τὴν ἱκετηρίαν μὴ εἰδότα τὸν
18. νόμον, ἵνα δῷ [30] δίκην. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, εἰ ὡς μάλιστα ἀληθῆ λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὑπ' αὐτοῖν μὲν
φημὶ τοῖν θεοῖν [31] σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθηκα μὲν τὴν ἱκετηρίαν, ὑπήκουσα δὲ μή, ἄλλο τί ἢ αὐτὸς μὲν αὑ-
τὸν ἀπώλλυον, τιθεὶς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσωζόμην δὲ
21. τῇ τύχῃ, διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι, δηλονότι διὰ τὼ θεώ; εἰ γὰρ ἐβεληθήτην με ἀπολεῖν καὶ τὼ θεὼ,
ἐχρῆν δήπου καὶ μὴ θέντα με τὴν ἱκετηρίαν ὁμολογῆσαι. ἀλλ' ἅτε ὑπήκουσα, ἅτ' ἔθηκα. ἐπειδὴ δ' ἔλεγε
τῇ βουλῇ Εὐκλῆς, ὅτι ἐδεῖς ὑπακούει, πάλιν ὁ Καλ-
24. λίας φὰς ἔλεγεν, ὅτι εἴη νόμος πάτριος, εἴ τις ἱκετηρίαν θείη ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἄκριτον ἀποθανεῖν·
καὶ ὁ πατήρ ποτ' αὐτὸς Ἱππόνικος ἐξηγήσατο ταῦτα Ἀθηναίοις. ἀκούσεσθε δὲ, ὅτι ἐγὼ θείην τὴν ἱκε-
τηρίαν. ἐντεῦθεν ἀναπηδᾷ Κέφαλος [32] ἑτοῖ, καὶ
27. λέγει· Ὦ Καλλία, πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατε, πρῶτον μὲν ἐξηγῇ κηρύκων [33], ὧν ἐχ ὅσιόν σοι

ἐξη-

29. μὲν] imo vero με.

30. δῷ] tolle jota ſubſcriptum, vt ſit prima perſona.

31. ὑπ' αὐτοῖν μέν φημι τοῖν θεοῖν] malim ὑπ' αὐταῖν μέ φημι ταῖν θεαῖν (an θεοῖν, nam hoc quidem perinde eſt)

32. Κέφαλος] aduocatus Andocidis, vt ex orationis fine conſtat.

33. κηρύκων] Schedae Scaligeri κηρυκτων. quod neſcio quid ſibi velit.

ἐξηγεῖσθαι· ἔπειτα δὴ νόμον [34] πάτριον λέγεις. ἡ δὲ σήλη, παρ' ἣ ἕστηκας, χιλίας δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν ἐάν τις ἱκετηρίαν θῇ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἤκουσας, ὅτι Ἀνδοκίδας [35] θείη τὴν ἱκε- 30.
τηρίαν; κάλεσον αὐτὸν [36] τῇ βελῇ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη ἡ σήλη, καὶ ἐκεῖνος ἐκ εἶχεν εἰπεῖν, ὅτε ἤκουσε, καταφανὴς ἦν τῇ βελῇ αὐτὸς τιθεὶς [36 b.] τὴν ἱκετηρίαν. φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, (τάχα γὰρ ἂν αὐτὸ βέλεσθε [37] πυθέ- 33.
σθαι) ὁ δὲ Καλλίας τί βελόμενος ἐτίθη τὴν ἱκετηρίαν; ἐγὼ δὲ ὑμῖν διηγήσομαι, ὧν ὑπ' αὐτῷ εἵνεκα ἐπεβουλεύθην. Ἐπίλυκος ἦν, ὁ Τισάνδρου, θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς. ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἄπαις ἀρρένων παίδων, θυγατέ- 36.
ρας δὲ δύο καταλιπών, αἳ ἐγίνοντο εἴς τε ἐμὲ καὶ Λέαγρον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἴκοι πονήρως εἶχε.

τὴν

34. ἔπειτα δὴ νόμον] pro media voce vult Stephanus in margine δὲ. Sed δὴ mihi videtur reliquum esse e vera lectione ψευδῆ. Si componas τα et δη in vnum, facile efficias ψευδῆ. nam ψ in codicibus manuscriptis ita exaratur, vt similimum sit literae τ, et α atque ευ etiam aegre distingui possunt. Lego itaque ἔπειτα ψευδῆ νόμον πάτριον λέγεις.

35. Ἀνδοκίδας] Stephanus in margine mauult Ἀνδοκίδης.

36. αὐτὸν] id est ἐκεῖνον τὸν δεῖνα, ὑφ' οὗ συ φὴς τοῦτο ἀκηκοέναι.

36 b. τιθεὶς] malim θεὶς in aor. 2.

37. βέλεσθε] πότερον βούλησθε. margo Stephani. non video qua de causa. Ob ἄν praemissum? Etiam cum indicatiuis id construitur.

τὴν μὲν γὰρ φανερὰν οὐσίαν οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν κατ-
ἐλιπε, τὰ δὲ ὀφειλόμενα πλέον ἦν ἢ πέντε τά-
39. λαντα. ὅμως δ' ἐγὼ καλέσας Λέαγρον ἐναντίον τῶν
φίλων, ἔλεγον, ὅτι ταῦτ' εἴη ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἐν
τοῖς τοιούτοις δεικνύναι τὰς οἰκειότητας ἀλλήλοις.
ἡμᾶς γὰρ οὐ δίκαιόν ἐστιν ἔτε χρήματα ἕτερα [38], ἔτ'
εὐτυχίαν ἀνδρὸς [39] ἑλέσθαι, ὥστε καταφρονῆσαι
42. τῶν Ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ γὰρ εἰ ἔζη Ἐπίλυκος,
ἢ τεθνεὼς πολλὰ κατέλιπε χρήματα, ἀξιοῦμεν [40]
ἄν, γένει ὄντες ἐγγυτάτω, ἔχειν τὰς παῖδας. τοι-
γάρτοι ἐκεῖναι [41] μὲν δι' Ἐπίλυκον ἂν ἦν, ἢ διὰ τὰ
χρήματα· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν τάδε [42]
16.1. ἔσαι. τῆς μὲν ἕν σὺ ἐπιδικάζῃ, τῆς δὲ ἐγώ. ὡμολό-
γησέ μοι, ὦ ἄνδρες· ἐπεδικασάμεθα ἄμφω, κατὰ
τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἧς μὲν ἐγὼ ἐπεδικα-
3. σάμην, ἡ παῖς τύχῃ χρησαμένη, καμοῦσα ἀπέθα-

38. χρήματα ἕτερα] id est ἄλλην γυναῖκα πλου-
σίαν.

39. εὐτυχίαν ἀνδρὸς] id est, opes alius alicuius so-
ceri locupletis.

40. ἀξιοῦμεν] malim ἠξιοῦμεν in imperfecto, aut
ἀξιοῖμεν in optatiuo.

41. ἐκεῖναι] si scil. Epilyci filias domum duxisse-
mus, aut patre adhuc in viuis superstite, aut post ex-
cessum eius quidem, verumtamen bene dotatas, visi
fuissemus eas duxisse aut ob Epilycum, eius gratia,
aut ob pecunias.

42. τάδε] quod puellas ducamus indotatas patre
in rebus accisis defuncto.

νεν· ἡ δ' ἑτέρα ἐστὶν ἔτι. ταύτην [43] Καλλίας ἔπεισθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, ἐὰν αὐτὸν λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ, εὐθὺς ἔθηκα παράσασν- καὶ ἔλαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι εἰ μὲν σὺ βέλη ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχη ἀγαθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ 6. ἐπιδικάσομαι. γνὺς ταῦτα Καλλίας λαγχάνει τῷ υἱεῖ τῷ ἑαυτῦ τῆς ἐπικλήρε, τῇ δεκάτῃ ἱσαμένου, ἵνα μὴ δικάσωμαι ἐγώ· ταῖς δ' εἰκάσι, μυσηρίοις τέτοις, δὲς Κηφισιῷ χιλίας δραχμὰς, ἐνδείκνυσί με, καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῦτον καθίσησιν. ἐπειδὴ δ' 9. ἑώρα με ὑπομένοντα, τίθησι τὴν ἱκετηρίαν, ὡς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκριτον, ἢ ἐξελῶν, αὐτὸς δὲ πείσων [44] Λέαγρον χρήμασι, συνοικήσων τῇ Ἐπιλύκε θυγατρί. ἐπειδὴ δ' ἔτως [45] ἑώρα ἄνευ ἀγῶνος ἐσόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιὼν Λυσίστρατον 12. ἡγεμόνα, ἐπεχάρη [46], ὁρῶν φίλες ὄντας ἐμοὶ χρωμένες [47]. εἰς τῦτο βδελυρίας ἦλθε καὶ παρανομίας, ὥστ'

43. ταύτην] sic correxit Stephanus Aldinae ταύτη.

44. πείσων] quod dudum ante conieceram, πείσας, id reperio nunc quoque in schedis Scaligeri. Constructio est συνοικήσων τῇ Επιλύκε (nisi is potius Epilytus est) θυγατρὶ, πείσας, (id est μετὰ τὸ πεῖσαι) Λέαγρον.

45. οὕτως] aut οὔ πως leg. videtur, aut ἐχ ἔτως.

46. Λυσίστρατον ἡγεμόνα, ἐπεχάρη] videtur leg. Λυσίστρατον, Ἡγέμονα, Επιχάρη. Sunt enim nomina propria.

47. ὁρῶν φίλες ὄντας ἐμοὶ χρωμένες] idem est ac si dixisset ὁρῶν αὐτὲς ἐμοὶ χρωμένες διὰ τὸ φίλες ἐμοὶ

ὥστ᾽ ἔλεγε πρὸς τάτες, ὡς, εἰ ἔτι καὶ νῦν βελοίμην
15. ἀποξῆναι τῆς Ἐπιλύκε θυγατρὸς, ἕτοιμος εἴη παύσασθαί με κακῶς ποιῶν, ἀπαλλάξαι δὲ Κηφίσιον, δίκην δ᾽ ἐν τοῖς φίλοις δέναί με [48] τῶν πεποιημένων [49]. εἶπον αὐτῷ [50] καὶ κατηγορεῖν καὶ παρασκευάζειν ἄλλες. εἰ δ᾽ ἐγὼ αὐτὸν ἀποφθέγξομαι [51],
18. καὶ γνώσονται Ἀθηναῖοι περὶ ἐμὲ τὰ δίκαια, καὶ ἐγὼ αὐτὸν οἶομαι περὶ τὲ σώματος τὲ ἑαυτὲ ἐν τῷ μέρει κινδυνεύσειν. ἅπερ αὐτῷ [52] ἃ ψεύσομαι, ἐὰν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, δοκῇ. ὡς δ᾽ ἀληθῆ λέγω, κάλεσόν μοι τὲς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἀλλὰ γὰρ
21. τὸν οἷον αὐτὲ τῆτον, ὃν λαχεῖν ἠξίωσε τῆς Ἐπιλύκε θυγατρὸς, σκεψασθε, πῶς γέγονεν, καὶ πῶς ἐποιήσατ᾽ αὐτόν. ταῦτα γὰρ καὶ ἄξιον ἀκέσαι, ὦ ἄνδρες. γαμεῖ μὲν Ἰσχομάχε θυγατέρα· ταύτῃ

εἶναι. videns eos me familiariter vtentes, vtpote mihi amicos.

48. μου cohaeret cum φίλοις. inter amicos meos, h. e. secundum id quod essent amici mei de se pronuntiaturi; quos credibile sit, magis secundum me, quam secundum se, Calliam, iudicaturos esse, vt mihi amicos, non illi.

49. τῶν πεποιημένων] scil. ἑαυτῷ κατ᾽ ἐμοῦ.

50. εἶπον αὐτῷ] hic deest aliquid, siue οὖν post εἶπον, aut δι᾽ ὧν εἶπον αὐτῷ. Nam post πεποιημένων figendum est punctum, absoluta ibi sententia.

51. ἀποφθέγξομαι] lege ἀποφεύξομαι.

52. αὐτῷ] sic dedit Stephanus pro αὐτῶν, quod est in Aldina. Ego potius αὐτὸν inde effeciissem. graeci dicunt ψεύδεσθαί τινά τι, pro εἴς τι, vel κατά τι.

δὲ συνοικήσας ἐδ' ἐνιαυτὸν, τὴν μητέρα [53] αὐτῆς ἔλαβε· καὶ συνῴκει ὁ πάντων σχετλιώτατος ἀν- 24.
θρώπων τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατρὶ, ἱερεὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρός [54]· καὶ εἶχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρας. καὶ ἔτος μὲν ἐκ τοσούτου ἐδ' ἔδεισε τὸ θεῖον· ἡ δὲ Ἰσχομάχη θυγάτηρ τεθνᾶναι νομίσασα λυσιτελεῖν, ἢ ζῆν ὁρῶσα τὰ γινόμενα, ἀπαγ- 27.
χομένη μεταξὺ κατεκλίθη· καὶ ἐπειδὴ ἀνεβίω, ἀποδράσασα ἐκ τῆς οἰκίας ᾤχετο, καὶ ἐξήλασεν ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεπλησμένος, ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἡ δ' ἔφη κύειν ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱόν, ἔξαρνος ἦν μὲν [55] εἶναι ἐξ 30.
αὑτῷ τὸ παιδίον· λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ γυναικὶ τὸ παιδίον, ἦγον [56] ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀπατουρίοις, ἔχοντες ἱερεῖον, καὶ ἐκέλευον καταῤῥάσσαι τὸν Καλλίαν. ὁ δ' ἠρώτα, τίνος εἴη τὸ παιδίον· ἔλεγον, Καλλίᾳ τῷ Ἱππονίκου. ἐγώ εἰμι ἔτος· καὶ ἔστι γε σὸν 33.
τὸ παιδίον. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ὤμοσεν ἢ μὴν μὴ εἶναι [56 b.] υἱὸν ἄλλον, μηδὲ γενέσθαι πώποτε, εἰ μὴ Ἱπ-
πόνικον

53. τὴν μητέρα] simile scelus narrat Cicero quoque in Cluentina.

54. τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς] aut delenda sunt haec, aut accipienda de Cerere atque Proserpina.

55. μὲν] imo vero μὴ.

56. ἦγον] sic correxit Stephanus Aldinae οἷον. In Scaligeri schedis est ἴον. videtur vtique οιον perperam iteratum esse e διον, fine vocabuli proximi παιδίον. Sed tum deest aliquid, si et οἷον expellas, et ἦγον. num ἔτίθεσαν. *ponebant* puerum super ara.

56 b. εἶναι υἱὸν] interpono οἱ *sibi*.

πόνικον ἐκ τῆς Γλαύκωκος θυγατρός· ἦ ἐξώλη εἶναι
36. καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίαν, ὥσπερ ἔσαι. μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ὑστέρῳ πάλιν χρόνῳ τῆς γραὸς τολμηροτάτης γυναικὸς ἀνηράσθη, καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα, εἰσάγει εἰς κήρυκας, Φάσκων εἶναι υἱὸν αὐτῷ·
39. ἀντεῖπε μὲν Καλλίδης [57] μὴ εἰσδέξασθαι, ἐψηφίσαντο δὲ οἱ κήρυκες, κατὰ τὸν νόμον, ὅς ἐστιν, αὐτὸν τὸν πατέρα ὀμόσαντα εἰσάγειν, ἢ μὴν υἱὸν οὗτος [58] ἑαυτῷ εἰσάγειν. λαβόμενος τῷ βωμῷ, ὤμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτῷ εἶναι γνήσιον, ἐκ Χρυ-
42. σιάδος [59] γεγονότα· ὃν ἀπώμοσε. Καί μοι τούτων ἁπάντων τὰς μάρτυρας κάλει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σκεψώμεθα, εἴποτε ἐν τοῖς Ἕλλησι πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο, ὅπῳ γυναῖκά τις γήμας, ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα, καὶ
17.1. ἐξήλασεν ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα· ταύτῃ δὲ συνοικῶν, βέλεται τὴν Ἐπιλύκῃ θυγατέρα λαβεῖν, ἵν' ἐξελάσῃ τὴν τήθην ἡ θυγατριδῆ. ἀλλὰ γὰρ τῷ παιδίῳ αὐτῷ τί χρὴ τόνομα θέσθαι; οἶμαι γὰρ ἔγω-
3. γε ἁδένα ἔτως ἀγαθὸν εἶναι λογίζεσθαι, ὅστις ἐξευρήσει [60] τόνομα αὐτῷ. τριῶν γὰρ ἐσῶν γυναικῶν,

57. Καλλίδης] imo vero Καλλιάδης. qui videtur princeps Cerycum fuisse.

58. οὗτως] imo vero ὄντως. et sic quoque schedae Scaligeri.

59. χρυσιάδος] imo vero χρυσίδος. Chrysis nomen est foemininum, non Chrysias.

60. ἐξευρήσει] sic correxit Stephanus Aldinae ἐξωρήσει. melius vtique, quam Scaliger ἐξορίσει.

αἷς συνῳκηκὼς ἔςαι ὁ πατὴρ αὐτȣ̃, τῆς μὲν υἱός
ἐςιν, ὥς φησι, τῆς δὲ ἀδελφὸς, τῆς δὲ θεῖος. τίς
ἂν εἴη ȣ̃τος; Ὀιδίπȣς, ἢ Αἴγισθος; ἢ τί χρὴ αὐ-
τὸν ὀνομάσαι; ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, βραχύ τι ὑ- 6.
μᾶς ἀναμνῆσαι περὶ Καλλίȣ βȣ́λομαι. εἰ γὰρ μέμνη-
σθε, ὅτε ἡ πόλις ἦρχε τῶν Ἑλλήνων, καὶ εὐδαιμό-
νει μάλιςα, Ἱππόνικος δὲ ἦν πλȣσιώτατος τῶν Ἑλ-
λήνων, τοτε μέντοι πάντες ἴςε, ὅτι παρὰ τοῖς παι-
δαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναίοις κληδὼν ἐν 9.
ἁπάσῃ τῇ πόλει κατέσχεν, ὅτι Ἱππόνικος ἐν τῇ
οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὃς αὐτȣ̃ τὴν τράπεζαν ἀνα-
τρέπει. μέμνησθε ταῦτα, ὦ ἄνδρες. πῶς ȣ̃ν ἡ
φήμη ἡ τότε ȣ̃σα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; οἰόμενος γὰρ 12.
Ἱππόνικος υἱὸν αὑτῷ τρέφειν, ἀλιτήριον αὑτῷ ἔτρε-
φεν· ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνȣ τὸν πλȣ̃τον, τὴν σω-
φροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. ȣ̃τως ȣ̃ν χρὴ περὶ
τȣ́τȣ γινώσκειν, ὡς ὄντος Ἱππονίκȣ ἀλιτηρίȣ. ἀλλὰ
γὰρ, ὦ ἄνδρες, διὰ τί ποτε τοῖς ἐμοὶ νυνὶ ἐπιτιθεμένοις 15.
μετὰ Καλλίȣ, καὶ συμπαρασκευάσασι τὸν ἀγῶνα,
καὶ χρήματα εἰσενεγκȣ̃σιν ἐπ' ἐμοὶ, τρία μὲν ἔτη
ἐπιδημῶν καὶ ἥκων ἐκ Κύπρȣ, ȣ̓κ ἀσεβεῖν ἐδόκȣν αὐ-
τοῖς [61], μυῶν μὲν ἀδελφὸν, ἔτι δὲ ἄλλȣς ξένους ἐμαυ-
τοῦ,

61. αὐτοῖς delendum videtur, vt inutile poſt praecedentes tres datiuos, aut cum αὐτὸς eſt mutandum. Sed tum diſtinctio quoque erit mutanda, ad hunc modum ἐδόκȣν, αὐτὸς μυῶν τὸν ἀδελφὸν, ἔτι δὲ καὶ ἄλλȣς ξένȣς. Sed illud prius praefero, ſcil. αὐτοῖς hic ſublatum, et cum αὐτοὶ mutatum, in verſum 19. de-

18. τοῦ, καὶ εἰσιὼν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον, καὶ θύων, ὥσπερ ἐμαυτὸν ἄξιον νομίζω εἶναι· ἀλλὰ τἀναντίον λειτουργεῖν ἔτοι πρεβάλλοντο, πρῶτον μὲν γυμνασίαρχον Ἡφαιστείοις, ἔπειτα ἀρχιθέωρον εἰς Ἰσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε· εἶτα δὲ ταμίαν ἐν πόλει τῶν ἱερῶν
21. χρημάτων· νῦν δὲ ἀσεβῶ καὶ ἀδικῶ εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερά. ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, διότι ἔτοι ταῦτα νῦν γινώσκουσιν· Ἀργύριος γὰρ ἔτοσι, ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἄρχων, εἷς ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς [62] τρίτον ἔτος, καὶ ἐρίατο τριάκοντα ταλάντων. μετέσχον δ' αὐτοὶ [63] ἔτοι
24. πάντες οἱ παρασυλλεγέντες ὑπὸ τὴν λευκὴν τὸ, πόσους ὑμεῖς [64] ἴσε οἷοι εἰσίν· οἱ διὰ τᾶτο ἔμοιγε δοκᾶσι

fero, collocans pone οὗτοι, vt fit ἐδόκεν, μυῶν μὲν ἀδελφὸν — λειτουργεῖν οὗτοι αὐτοὶ πρεβάλλοντο.

62. ἄρχων, εἷς ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς] Intelligo πεντηκοσταλόγον, id est publicanum, qui scilicet hoc tributum redemerat a publico, et a singulis exigebat. Semper autem male audierunt tales homines, et probrosum existimatum est id officium, nec iniuria in sacris scripturis cum ethnicis et infidelibus coniunguntur. PALMERIVS.

Ex ἄρχων, εἷς efficio vnum vocabulum ἀρχώνης, princeps collegii eius, quod vectigal quinquagesimae redemit. Pro Argyrio videtur potius Agyrrhius esse leg. conf. Vales. ad Harpocr. p. 23. 91. 209.

63. αὐτοὶ] malim αὐτῷ.

64. παρασυλλεγέντες ὑπὸ τὴν λεύκην τὸ, πόσους ὑμεῖς] πότερον, παρασυλλεγέντες εἰς τὸν ὑπὸ τὴν λεύκην τόπον, οὓς ὑμεῖς. STEPHANVS in margine. Postremum quidem recte, οὓς puta, caetera minus. Nil aliud quam tolle τόπος, quod e scholio irrepsit. Scri-

συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφότερα ᾖ, καὶ μὴ ὑπερβάλλωσι [65] λαβεῖν ἀργύριον, καὶ ὀλίγον [66] πραθείσης μετασχεῖν. κερδάναντες δὲ δύο [67] τάλαντα, γνῶναι [68] τὸ πρᾶγμα οἷον εἴη, ὡς πολοῦ 27.
ἄξιον, συνέσησαν πάντες· καὶ μεταδόντες [69] τοῖς ἄλλοις [70], ἐωνοῦντο πάλιν τριάκοντα ταλάντων. ἐπεὶ δ' ἐκ ἀντωνεῖτο ἀδείς, παρελθὼν ἐγὼ εἰς τὴν βουλὴν, ὑπερέβαλλον, ἕως ἐπριάμην ἓξ καὶ τριάκον- 30.
τα ταλάντων. ἀπελάσας καὶ [71] τούτους, καὶ κατα-
σήσας

pferat aliquis ſuper λεύκην pro annotatione τόπος, vt indicaret, illo vocabulo deſignari locum aliquem. Id poſtea in textum fuit ipſum immiſſum. Lege itaque λεύκην, οὗς ὑμεῖς — Videtur λεύκη locus Athenis fuiſſe, vbi auctiones vel licitationes haberentur rerum publice venalium, vt vectigalium, ſic dictus a populo quadam ingente et vmbroſa, ſub qua multi conuenirent.

65. ὑπερβάλλωσι] ſic dedit Stephanus, pro Aldinae ὑπερβάλωσι.

66. ὀλίγου] imo vero ὀλίγῳ ſcil. ἀργυρίῳ. πραθείσης redit ad τῆς πεντηκοστῆς.

67. δύο] num ἓξ v. verſu 33.

68. γνῶναι] malim ὥστε γνῶναι. adeo, vt ſcirent qualis res eſſet, et quanti facienda, ſcil. redemtio quinquageſimae.

69. μεταδόντες] ſcil. τῷ κέρδους τῷ ἑαυτοῖς προσγεγενημένης ἐκ τῆς προτέρας ὠνῆς.

70. τοῖς ἄλλοις] τοῖς ἐν τῇ μετὰ ταῦτα πράσει τῆς πεντηκοστῆς ἀντωνεῖσθαι καὶ ὑπερβάλλειν βουλομένοις — ἐπὶ τῷ μὴ τοῦτο ποιεῖν ἀλλ' ἡσυχάζειν καὶ σιγᾶν, καὶ τούτους ἐὰν ἐλαχίστου ὠνεῖσθαι.

71. καὶ medii loco leg. δὲ.

σήσας ὑμῖν ἐγγυητὰς, ἐξέλεξα τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει· καὶ αὐτὸς ἐκ ἐζημιώθην [72], ἀλλὰ καὶ βραχέα ἀπεκερδάνομεν οἱ μετασχόντες·
33. τέτας δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ διανείμασθαι ἐξ τάλαντα ἀργυρίε. ἃ ἔτοι γνόντες, ἔδοσαν σφίσιν αὐτοῖς λόγον, ὅτι ἄνθρωπος ἐτοσὶ ἔτε αὐτὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων, ἔθ' ἡμᾶς ἐάσει, φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδὼν ἔσαι διανείμασθαι [73] τὰ κοι-
36. νά. πρὸς δὲ τέτοις, ὃν ἂν ὑμῶν ἀδικῆντα λάβῃ, εἰσάξει εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀπολεῖ. δεῖ ἕν τοῦτον ἐκποδὼν ὑμῖν [74] εἶναι καὶ δικαίως, καὶ ἀδίκως. ταῦτα μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τέτοις ποιητέα ἦν· ὑμῖν δέ γε ἐναντίον τέτων· τὰς γὰρ πλείστας εἶναι ἡμῖν [75]
39. ἤθελον ἂν τοιούσδε, οἵοσπερ ἐγὼ, τέτας δὲ μάλιστα ἀπολωλέναι [76]· εἰ δὲ μὴ, εἶναι τὰς μὴ ἐπιλελέγονται αὐτοῖς· οἷς καὶ προσήκει ἀνδράσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον [77]· καὶ βουλόμενοι δυνήσονται εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. ἐγὼ ἕν [78] ὑ-

μῖν

72. ἐκ ἐζημιώθην] pro οὐ μόνον, ἐκ ἐζημ.

73. ἐμποδὼν ἔσαι διανείμασθαι] idem est ac si dixisset ἐμποδὼν ἡμῖν ἔσαι τῷ διανείμασθαι, vel πρὸς τὸ διαν.

74. ὑμῖν bene potest habere, si quis vnus fingitur hac oratione ad reliquos collegas vtens. alias praestet ἡμῖν.

75. ἡμῖν] malim h. l. ὑμῖν.

76. μάλιστα ἀπολωλέναι] interpono μὲν.

77. πλῆθος ὑμέτερον] interposui τὸ ex Aldina.

78. ἐγὼ οὖν] interpono μὲν, cui respondet δὲ versu vlt.

μῖν ὑπισχνοῦμαι, ἢ παύσειν τούτους ταῦτα ποιοῦν- 42.
τας, καὶ βελτίους παρέξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγὼν,
κολάσειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν.

Κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν,
καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς ἄρα οἱ θεοὶ διὰ τοῦτό 18.1.
με ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο (ὡς ἔοι-
κεν) ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην. ἐγὼ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι,
οὐκ ἀξιῶ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν, ὥστ' εἰ 3.
ἐνόμιζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνοντάς με ἐν
τοῖς μεγίστοις κινδύνοις μὴ τιμωρεῖσθαι. τίς γὰρ κίν-
δυνος μείζων ἀνθρώποις, ἢ χειμῶνος ὥραν πλεῖν τὴν
θάλατταν; ἐν οἷς ἔχοντες μὲν τὸ σῶμα τοὐμὸν,
κρατοῦντες δὲ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς, εἶτα
ἔσωζον. οὐκ ἐξῆν [79] αὐτοῖς ποιῆσαι μηδὲ ταφῆς τὸ 6.
σῶμα ἀξιωθῆναι; ἔτι δὲ πολέμου γενομένου, καὶ τριη-
ρῶν ἀεὶ κατὰ θάλατταν οὐσῶν, καὶ λῃστῶν, ὑφ' ὧν
πολλοὶ ληφθέντες, ἀπολέσαντες τὰ ὄντα, δουλεύον-
τες τὸν βίον διετέλεσαν· οὔσης δὲ χώρας βαρβάρου,
εἰς ἣν πολλοὶ ἤδη ἐκπεσόντες αἰκίαις ταῖς μεγίσταις 9.
περιέπεσον, καὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν σώματα αἰκι-
σθέντα [80], ἀπέθανον· εἶτα οἱ μὲν θεοὶ ἐκ τῶν το-
σούτων

79. οὐκ ἐξῆν —] modo interrogationis hanc ſententiam exhibuit Stephanus, non male. Poſſis quoque ex οὐκ efficere οὐ καὶ. *vbi etiam.* Scaliger ἐξὸν malebat. quod ſic poſſit accipi, ac ſi ſcriptum eſſet ἐξὸν αὐτοῖς τοῦτο οὐ ποιῆσαι, ἀλλὰ ποιῆσαι τὸ σῶμα μηδὲ ταφῆς ἀξιωθῆναι. Sed vereor, ne dura nimis haec ſit ratio, et nemini probabilis futura.

80. αἰκισθέντα] πότερον αἰκισθέντες. STEPHA-

σάντων κινδύνων ἔσωζόν με, σφῶν δὲ αὐτῶν προέμησαντο τιμωρὸν γενέσθαι Κηφίσιον, τὸν πονηρότατον Ἀ-
12. θηναίων, ὧν ἔτός φησι πολίτης εἶναι, ἐκ ὧν· ᾧ δὲ ὑμῶν τῶν καθημένων ἐδεὶς ἂν ἐπιτρέψειεν ἐδὲν τῶν ἰδίων, εἰδὼς τοῦτον οἷός ἐστιν. ἐγὼ μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες, ἡγοῦμαι χρῆναι νομίζειν τὰς τοιάτας κινδύνας[81], ἀν-
θρωπίνας· τὰς δὲ κατὰ θάλατταν, θείας. εἴπερ
15. ἔν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν, πολὺ[82] ἂν αὐτὰς οἶ-
μαι ἐγὼ ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ τὰς ὑφ' ἑαυτῶν σωζομένας, ὑπ' ἄλλων ἀπολλυμένας ὁρῷεν. καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ὑμῖν ἄξιον, ὦ ἄνδρες, ἐνθυ-
μηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἄνδρες ἄριστοι
18. καὶ εὐβελότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι, ἐκ ἐπὶ τιμω-
ρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτη-
ρίαν

NVS in margine. mihi vulgata haec bona videtur, nisi quod ei addendum suspicer ἐπιδόντες, vel tale quid. postquam spectarunt ipsi suis oculis corpora sua dilaniata.

81. τοιάτους κινδύνους] a latronibus compilari, a barbaris in seruitutem redigi, tormentis subiici, morte affici, a calumniatoribus et delatoribus exagitari.

82. πολὺ] aut vitiosum est, aut pro σφόδρα debet accipi. Fui aliquando in suspicione deesse hic aliquid, vt totus locus sic procedat, πολὺ μᾶλλον ἂν αὐτὰς οἶμαι ἐγὼ ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ τὰς ὑφ' ἑαυτῶν σωζομένας ὑπ' ἄλλων ἀπολλυμένας ὁρῷεν, ἢ εἰ τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν ἐλαυνομένας ὑπ' ἄλλων σωζομένας. Id quidem sententia postulet, si πολὺ seruetur. Verum non opus est tanta molitione. Sufficiamus modo πάνυ, pro πολὺ et omnia bene habebunt.

ρίαν τῆς πόλεως, καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. συμφοραὶ μὲν γὰρ ἤδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο, ἐκ ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκό- 21.
τως ἤδη δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογεμένως ταῦθ' ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ὢν τυγχάνει καὶ εἴ τις ἐχθρὸς, μὴ μεταγνῶτε, μηδὲ βελεύεσθε [83] τὴν πόλιν ἀποστερῆσαι ταύτης τῆς δόξης, 24.
μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν τύχῃ ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμῃ ψηφίσασθαι. δέομαι ἓν ἁπάντων [84] περὶ ἐμοῦ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἥνπερ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν προγόνων, ἵνα κἀμοὶ ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσασθαι· ἀναμνησθέντες [84 b.] αὐτῶν, ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλείστων 27.
καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγένηνται, πολλῶν ἕνεκεν σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοιούτους, μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας· καὶ ὅπως εἴ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὶ κίνδυνος γένηται, ἢ συμφορὰ, σώζοιντο, συγγνώμης παρ' ὑμῶν τυγχάνοντες. εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν μεμνῆσθε. καὶ γὰρ 30.
τῇ πόλει ἁπάσῃ αἱ τῶν ἡμετέρων [85] προγόνων ἀ-

ρεταὶ

83. βελεύεσθε] Haud me fugit βουλεύεσθαι interdum pro βούλεσθαι vsurpari. malim tamen h. l. βούλεσθε.

84. post ἁπάντων videtur ὑμῶν deesse.

84 b. ἀναμνησθέντες] πότερον ἀναμνησθέντας. STEPHANVS in margine, vt scil. ad ἔχειν redeat.

85. ἡμετέρων] malim hic, et versu 35. ὑμετέρων legi. Legendum sic esse patet ex opposito καὶ τῶν ἐ-

ρεταὶ πλείσου ἄξιαι ἐγένοντο. ἐπειδὴ γάρ, ὦ ἄνδρες, αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βελομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, Λακε-
33. δαιμόνιοι ἔγνωσαν, ὅμως τότε [86] ἐχθροὶ ὄντες, σώζειν τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀρετὰς, οἳ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δημοσίᾳ διὰ τὰς τῶν
36. προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετὰς, ἀξιῶ κἀμοὶ διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν ἀρετὰς σωτηρίαν γενέσθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν ἔργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη, ἐκ ἐλάχιστον μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνεβάλοντο. ὧν ἕνεκα καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μετα-
39. δοῦναι τῆς σωτηρίας, ἥσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε. σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε· ἂν με σώσητε, οἷον ἔξετε πολίτην· ὃς πρῶτον μὲν ἐκ πολλῶ πλέτε, ὅσον ὑμεῖς ἴσε, ἐ δι' ἐμαυτὸν, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν
42. καὶ ἀπορίαν κατέσην [87]. ἔπειτα δὲ καὶ βίον εἰργασάμην

μῶν verſu 36. Ratiocinatur ſic. Dignum eſt virtutis maiorum rationem habere, eique pericula poſterorum condonare. Lacedaemonii (ſic pergit per inductionem confirmare) cum eſſent vobis hoſtes infenſiſſimi, pepercerunt tamen vrbi, memoria moti rerum praeclare ab illis veſtris maioribus pro ſalute vniuerſae Graeciae geſtarum. Sic meorum quoque maiorum meritis par eſt a vobis id honoris deferri, vt propter eos huic me periculo eripiatis.

86. ἔγνωσαν, ὅμως τότε] comma pone ſecundum vocabulum collocem, cohaeret enim ὅμως ſiue cum ἔγνωσαν, ſiue cum σώζειν, non autem cum τότε ὄντες.

σάμην ἐκ τῆ δικαίᾳ, τῇ γνώμῃ καὶ ταῖν χεροῖν ταῖν ἐμαυτῆ. ἔτι εἰδότα [88] μὲν, οἷόν ἐστι πόλεως τοιαύτης πολίτην εἶναι, εἰδότα δὲ, οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέτοικον ἐν τῇ τῶν πλησίον· ἐπισάμενον δὲ, οἷον τὸ σωφρονεῖν, καὶ ὀρθῶς βουλεύεσθαι, ἐπισάμενον δ', 19.I.
οἷον τὸ ἁμαρτόντα πρᾶξαι κακῶς, πολλοῖς συγγενόμενον. καὶ πλείων πειραθεὶς [89], ἀφ' ὧν ἐμοὶ ξενίαι καὶ φιλότητες πρὸς πολλὰς καὶ βασιλέας, καὶ 3.
πόλεις, καὶ ἄλλας ἰδίᾳ ξένας [90] γεγένηνται· ὧν, ἐμὲ σώσαντες, μεθέξετε, καὶ ἔστιν [91] ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις, ὅπῃ ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γένηται. ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, ἐκ ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τῆ γένους τῆ ἡμετέρᾳ 6.
εὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι ἐκ ὄνειδος ὑμῖν ἐστιν ἡ Ἀνδοκίδῃ καὶ Λεωγόρᾳ [92] οἰκία ἅσα·

ἀλλὰ

87. κατέσην] vnde colligi poteſt, me vobis eſſe deditiſſimum, eoque bonum ciuem.

88. ἔτι εἰδότα] interpono δ' aptus eſt hic accuſatiuus e πολίτην. verſu 40. *qualem me ſitis habituri ciuem, qui — praeterea quoque ſciam*

89. πειραθεὶς] πότερον πειραθέντα. STEPHANVS in margine. Amplectendum id vtique erit, ſi nihil deſit. Sed videntur nonnulla poſt κακῶς deeſſe. E. c. μετέσχον γὰρ ἀμφοτέρων, vtramque enim fortunam expertus ſum, πολλοῖς συγγενόμενος (in nominatiuo) καὶ πλείων πειραθεὶς, vtpote cum multis congreſſus.

90. ἰδίᾳ ξένας] diſtincte duobus vocabulis extulit idem, quod alii vno ἰδιόξενος appellant.

91. ἔστιν] πότερον ἔσαι. STEPHANVS in margine. Non admodum neceſſe arbitror eſſe.

92. λεωγόρᾳ] ſic correxit Stephanus Aldinae λεωγύρᾳ.

ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότ' αὖ ὄνειδος [93], ὅτ' ἐμὲ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει. οὐ γάρ ἐστιν,
9. ὅστις πώποτε ὑμῶν παριὼν τὴν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθὼν ὑπ' ἐκείνων· οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας, πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν [94], πλείστας δὲ ἄλ-
12. λας ἀρχὰς ἄρξαντες, καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ὑμέτερα, οὐδὲν ἂν πώποτε ὤφλον· οὐδ' ἡμάρτηταί ἐστε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς, ἔστε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς· οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῶν δεομένων. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν ἀνδρῶν κατα-
15. στὰς εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων. μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθνᾶσι, καὶ περὶ [95] τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθησθε· ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων, νομίσατε, τὰ σώματα αὐτῶν
18. ὁρᾶν αἰτουμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν· τοὺς ἀδελφούς; ἀλλ' οὐκ εἰσίν· ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὔπω γεγένηνται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελ-
21. φῶν καὶ ἀντὶ παίδων γένεσθε. εἰς ὑμᾶς καταφεύγω, καὶ ἀντιβολῶ, καὶ ἱκετεύω· ὑμεῖς με παρ'

93. τότ' αὖ ὄνειδος] pro media voce malim ἦν.

94. ὑπέδειξαν] cogitari velim de dictione ὑποδεικνύειν τρόπαια, et exempla eius quaeri. alias ἀποδ. aut ἐπιδεικνύειν vsurpatur.

95. περὶ] malim ὑμᾶς.

παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε· καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλὸς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει [96] ἀνδράσιν ἀγαθοῖς εἶναι, καὶ βουλόμενοι δυνήσονται, τούτους δὲ ἀπόλλυτε [96 b.] μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ' ὑμῶν δέομαι, εὖ ποιῶν ὑμᾶς, ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι, οὐκ ἀποστερεῖσθε [97], εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς πεισθῆτε, ἀδ', ἂν ὑστέρῳ χρόνῳ μεταμελήσῃ, ἀδὲν ἔτι πλέον ποιήσετε. μὴ τοίνυν μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε, μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔγωγε τούτους, οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας ἐνταυθοῖ συμβουλεύειν ὑμῖν, ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. δεῦρο Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ Φυλέως οἱ εἰρημένοι [398] μοι συνδικεῖν, Θρασύλλος, καὶ οἱ ἄλλοι. 24. 27. 30.

96. οἷς προσήκει] legitur hic locus iisdem verbis pag. 17. 40.

96 b. ἀπόλλυτε] possit quoque ἀπολλύναι legi, quod aptum sit e βούλεσθε.

97. ἐκ ἀποστερεῖσθε —] nolite ipsi vosmet eo privare bono, si quod ego vobis impertire potero.

398. εἰρημένοι] imo vero ἠρημένοι, delecti.

ΑΝΔΟ-

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ
ΛΟΓΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ.

Εἰ μέν, ὦ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ τῳ πράγματι οἱ παριόντες [1] μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάν-
39. τες ἐφαίνοντο, ἀδὲν ἂν θαυμασὸν ἐνόμιζον· ὅπου μέντοι δεῖ τὴν πόλιν ἐμέ τι ποιῆσαι ἀγαθὸν, εἴτις ἕτερος βέλοιτο [2] ἐμοῦ κακίων, δεινότατον ἁπάντων χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν δοκεῖ ταῦτα [3], τῷ δὲ μὴ,
42. ἀλλὰ μὴ πᾶσιν. [4] ὁμοίως. εἴπερ γὰρ ἡ πόλις ἁπάντων τῶν πολιτευομένων κοινή ἐστι καὶ τὰ γινόμενα δήπου ἀγαθὰ τῆ πόλει κοινά ἐστι. τί τοίνυν τὸ μέγα καὶ δεινὸν πάρεστιν ἡμῖν ὁρᾶν, τῶς μὲν ἥδη πράττοντας, τὰς δὲ τάχα μέλλοντας. καί μοι μέγιστον θαῦμα περιέστηκε [5], τί
20. ι. ποτε ἔτοι οἱ ἄνδρες δεινῶς ἔτω περικαίονται, εἴ τι ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαύρεσθαι δεῖ γὰρ αὐτὸς ἤτοι ἁμαθεστάτος εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει ταύτῃ δυσμενεστάτος. εἰ μέν γε [6] νομίζουσι

1. οἱ παριόντες] prodeuntes ad dicendum et suadendum de republica.

2. βέλοιτο] malim εἴτα τις ἕτερος μὴ βέλοιτο, ἐμοῦ κακίων ὤν.

3. ταῦτα] scil. ἅπερ ἐμοὶ δοκεῖ.

4. ἀλλὰ μὴ πᾶσιν] videtur leg. ἀλλὰ μὴ ταὐτὰ πᾶσιν.

5. περιέστηκε] malim παρέστηκε.

6. γε] hic loci est pro γὰρ. vt saepe. v. p. 22, 12.

τῆς πόλεως εὖ πραττούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐ- 3.
τῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, ἀμαθέστατοι εἰσὶ, τὰ
ἐναντία νῦν τῇ ἑαυτῶν ὠφελείᾳ σπεύδοντες· εἰ δὲ
μὴ ταυτὰ ἡγοῦνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρειν καὶ
τῷ ὑμετέρῳ κοινῷ, δυσμενεῖς ἂν τῇ πόλει εἶεν· οἵ-
τινες, εἰσαγγείλαντός μου ἀπόῤῥητα εἰς τὴν βουλὴν 6.
περὶ τῶν πραγμάτων, ὧν ἀποτελεσθέντων ἂν εἰσὶ
τῇ πόλει ταύτῃ μείζονες ὠφέλειαι, καὶ τούτων ἀπο-
δεικνύντος μου τοῖς βουλευταῖς σαφεῖς τε καὶ βεβαί-
ους τὰς ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν 9.
οἱ παραγενόμενοι ἐλέγξοντες, οἵοί τ' ἦσαν ἀποδεῖ-
ξαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγετο, οὔτ' ἄλλος οὐδείς· ἐνθάδε
δὲ νῦν πειρῶνται διαβάλλειν. σημεῖον δὲ τοῦτο, ὅτι
ἤτοι ἂν ἀφ' αὑτῶν ταῦτα πράττουσιν (εὐθὺς γὰρ
ἂν τότε ἠναντιοῦντο) ἀλλ' ἀπ' ἀνδρῶν ἑτέρων οἷοί εἰ- 12.
σιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οὐδενὸς ἂν χρήματος δεξά-
μενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ πρᾶξαι[7]. καὶ αὐτοὶ
μὲν ἤτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ μέ-
σον κατασήσαντες διισχυρίζεσθαι περὶ τούτων, φο-
βούμενοι ἔλεγχον διδόναι, εἴ τι εἰς ὑμᾶς μὴ εὖ φρονοῦν- 15.
τες[8]· ἑτέρους δὲ εἰσπέμπουσι τοιούτους ἀνθρώπους,
οἷς εἰθισμένοις ἤδη ἀναισχυντεῖν, οὐδὲν διαφέρει εἰ-

πεῖν

7. πρᾶξαι] mirifica dictio ὑμᾶς ἀγαθόν τι ἐξ ἐμοῦ πρᾶξαι. num ἐπαύρασθαι? vt versu primo, aut εὑρέσθαι? qui quamuis ingenti pecunia se adduci haud patiantur, vt sinant ad rempublicam fructum aliquem mei peruenire.

8. φρονοῦντες] aut φρονοῦσιν est leg. aut μὴ εὖ φρονοῦντες φωραθεῖεν.

πεῖν τε καὶ ἀκέσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὕροι τις ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τὰς
18. ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ παντὶ ὀνειδίζειν καὶ ταῦτα ἐν εἰδόσι δήπου κάλλιον ἡμῖν, ὥστε μηδὲν [10] ἂν τούτων δικαίως τιμὴν αὐτοῖς τινα φέρειν. ἐμοὶ δέ, ὦ ἄνδρες, καὶ τῷ πρώτῳ τούτῳ [11] εἰπόντι ὀρθῶς δοκεῖ εἰρῆ-
21. σθαι, ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται ἐπὶ τὸ [12] εὖ πράττειν κακοί, μεγάλη δὲ δήπου καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν δυσπραξία ἐστί. καὶ εἰσὶν εὐτυχέστατοι μέν, οἱ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοντες· σωφρονέστατοι δέ, οἱ ἂν τάχιστα μεταγινώσκωσι. καὶ ταῦτα οὐ διακέκριται,
24. τοῖς μὲν γίνεσθαι, τοῖς δὲ μή· ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἐξαμαρτεῖν τι, καὶ κακῶς πρᾶξαι. ὧν ἕνεκα, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ ἀνθρωπίνως περὶ ἐμὲ γινώσκοιτε ἄν, εἴητε [13] ἄνδρες εὐδαιμονέστε-

9. τὰς] malim τὸ τὰς.

10. μηδὲν] malim μηδέν (id est μηδένα cum apostropho). vt nemo ipsis horum gratiam vllam habeat.

11. τούτῳ] imo vero τοῦτο.

12. ἐπὶ τὸ] Stephanus in margine quaerit, num potius ἐπὶ τῷ leg. fit. ego vero vulgatam praefero. ad prosperam fortunam homines a natura factos esse κακὲς h. e. segnes, torpidos, ignauos, inertes, rudes et ineptos, plane ἀφυεῖς. concludit sic: omnes homines ad fortunam aduersam a natura facti sunt accommodatiores, quam ad secundam. Sed pars aduersae fortunae est, errare, labi. Ergo humanum hoc est. oportet itaque vos errori meo ignoscere.

13. γινώσκοιτε ἄν, εἴητε] post γινώσκοιτε ponen-

ροι. οὐ γὰρ φθόνῳ μᾶλλον ἢ οἴκτῳ ἄξιά μοι ἐστὶ τὰ γεγενημένα· ὃς εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἐμαυτοῦ δυσ- 27.
δαιμονίας, εἴτε χρὴ εἰπεῖν, νεότητί τε καὶ ἀνοίᾳ, εἴτε καὶ δυνάμει τῶν πεισάντων με ἐλθεῖν εἰς τοιαύτην συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ' ἀνάγκη [14] μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μείζοιν θάτερον ἑλέσθαι· ἢ μὴ βεληθέντι κατεπεῖν τὸς ταῦτα ποιήσαντας, 30.
ἃ περὶ ἐμοῦ μόνον ὀρρωδεῖν, εἴ τι ἔδει παθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ἀδὲν ἀδικοῦντα σὺν ἐμαυτῷ ἀποκτεῖναι, (ὅπερ ἀνάγκη παθεῖν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐγὼ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῆσαι) ἢ κατειπόντι τὰ γεγενημένα, 33.
αὐτὸ μὲν ἀφέντα [15] μὴ τεθνάναι, τοῦ δὲ ἐμαυτοῦ πατρὸς μὴ φονέα γενέσθαι [16]. τί δ' ἂν ἐγὼ πρό γε τούτου [17] τολμήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι; ἐγὼ τοίνυν ἐκ τῶν παρόντων εἱλόμην ταῦτα, ἃ ἐμοὶ μὲν λύπας ἐπὶ χρόνον πλείστον οἴσειν ἔμελλεν, ὑμῖν δὲ ταχίστην 36.
τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάσχοιν. ἀναμνήσθητε δὲ, ἐν οἵῳ κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανίᾳ καθέστατε. καὶ

ὅτι

dum est comma, et tum deest aut ὅτως aut μᾶλλον. nam ἂν cohaeret, non cum γιγνώσκοιτε, sed cum εἴητε.

14. ἀνάγκη] imo vero ἀνάγκην.

15. αὐτὸ μὲν ἀφέντα] Lego αὐτὸν μὲν (subaudi ἐμὲ) ἀφεθέντα μὴ τ.

16. post γενέσθαι deesse videtur τοὺς δὲ φίλους ἀπολέσαι. me quidem absolutum discedere, salua vita, et a necessitate liberatum homicidii in patre committendi, verumtamen amicos perdumdare.

17. πρό γε τούτου] prius, quam vt hoc faciat, vt sc. indicio suo amicos perdumdet.

ὅτι ἔτω σφόδρα σφᾶς αὐτὸς ἐπεφόβησεν [18], ὥστ' οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἔτι ἐξήειτε, ἕκαστος ὑμῶν οἰά-
39. μενος συλληφθήσεσθαι. ταῦτα τοίνυν ὥστε μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοῦ δή τι ἐγὼ μέρος τῆς αἰτίας εὑρέθην ἔχων· ὥστε μέντοι παυθῆναι [19], ἐγὼ εἷς ὢν μόνος αἴτιος. καὶ ὅμως τόγε δυστυχέστατος εἶναι ἀνθρώπων ἐδαμῇ ἐκφεύγω· ὅτε δὴ παραγε-
42. νομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμφοράς, ἐδεῖς ἐμοῦ ἤρχετο [20] γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος· μεθισαμένης δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλές, ἀπάντων ἐγὼ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ κακῶν τοσούτων τῇ πόλει, ἀδύνατον ἦν, ταῦτα ἰαθῆναι ἄλλως, ἢ τῷ ἐμῷ αἰ-
21.1. σχρῷ· ὥστ' ἐν αὐτῷ, ᾧ ἐγὼ κακῶς ἔπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι. χάριν οὖν εἰκός με, ὦ μῖσος, τῷ δυστυχήματι τούτῳ φέρεσθαι παρ' ὑμῶν· καί-

18. ἐπεφόβησεν] imo vero ἐπεφόβησθε sec. plur. plusquamperf. passiui, *ita timebatis vosmet ipsos mutuo*, ita formidine mutua inter vos trepidabatis.

19. πᾶν ἰαθῆναι] sic dedit Stephanus cum hac annotatione in margine πρ. γρ. [id est Aldus dederat] παυθῆναι. ἔστι δὲ καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, ταῦτα ἰαθῆναι ἄλλως. Non semper animus pari modo intentus et vigil et acer est. Saepe offunditur oculis mentis caligo quaedam; qua fit, vt coram posita haud cernamus. Quod hic Stephano euenit. Quam facile erat in παυθῆναι reperire παυθῆναι! quod reposui.

20. ἤρχετο γίνεσθαι] vitiosa haec si non sunt, mihi quidem sunt obscura. Num ἐδεῖς ἐμοῦ ἐκρίνετο γενέσθαι δυσδαιμονέστερος. aut pro ἤρχετο leg: est ἤδετο *canebatur*.

τοι ἐγὼ τότ' αὐτὸς γνοὺς τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς, ὧν 3.
τινι κακῶν τε καὶ αἰσχρῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι ἀπεγένετο,
τὰ μὲν, παρανοίᾳ τῇ ἐμαυτοῦ, τὰ δ', ἀνάγκῃ τῶν
παρόντων πραγμάτων, ἔγνων ἥδιστον εἶναι πράττειν
τε τοιαῦτα [21], καὶ διαιτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου ἥκιστα
μέλλοιμι ὀφθήσεσθαι ὑφ' ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ χρόνῳ ὕ-
στερον εἰσῆλθέ μοι, ὥσπερ εἰκὸς, ἐπιθυμία τῆς [22] 6.
τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης καὶ διαίτης [23], ἐξ
ἧς δεῦρὶ μετέσην, ἔγνων λυσιτελεῖν μοι, ἢ τὸ βίου
ἀπηλλάχθαι, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσ-
οῦτον ἐργάσασθαι, ὥστε ὑμῶν ἑκόντων εἶναι ποτέ
μοι πολιτεύεσθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τότε ἃ πώποτε 9.
ἔστε τοῦ σώματος, ἔστε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην, ὅ-
που ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' αὐτίκα μὲν τότε εἰσ-
ήγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν, ἔσαν ἐν Σάμῳ, κωπέας,
τῶν τετρακοσίων [24] ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε 12.
κατει-

21. τοιαῦτα] subaudi ex insequentibus οἷα ἔμελλεν ὑφ' ὑμῶν ἥκιστα ὀφθήσεσθαι.

22. ἐπιθυμία τῆς τε] aut transponendum hoc τε est ante articulum, aut pro τε leg. est τότε.

23. καὶ διαίτης] interponendum videtur κόρος. vt autem tempore post me subiit, id quod facile est iudicatu, et desiderium ciuilis meae quondam inter vos conversationis, et taedium commorationis atque vitae generis eius, e quo huc transii.

24. τῶν τριακοσίων] humani quid hic passus est Henricus Stephanus, item versu 24 et 29. vt bonam et probam lectionem Aldinae τετρακοσίων praeter rem, et aduersa veritate historica, nescio quo mentis oblato errore mutaret. Notarunt hunc lapsum Taylor quo-

κατειληφότων· ὄντος μοι Ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ, καὶ διδόντος γενέσθαι[25] τε καὶ ἐξάγεσθαι[26] ὁπόσα ἐβουλόμην. τότε τε[27] εἰσήγαγον τὰς κωπέας. καὶ παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν δέ-
15. ξασθαι, οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον, ἢ ὅσον[28] ἐμοὶ κατέστησαν. εἰσήγαγον δὲ σῖτόν τε καὶ χαλκόν· καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι ἐνίκησαν μετὰ ταῦτα Πελοποννησίους ναυμαχοῦντες[29], καὶ τὴν πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν ἐν
18. τῷ τότε χρόνῳ. εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν ἄξιοί ὑμᾶς εἰργάσαντο ἐκεῖνοι, μέρος ἐγὼ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης ἀξίας[30] ἔχοιμι. εἰ γὰρ τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσήχθη, οὐ περὶ τοῦ σῶσαι τὰς Ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς
21. μᾶλλον, ἢ περὶ τοῦ μὴ δι' αὐτοὺς[31] σωθῆναι. τού-

que et Markland ad Lyſiam, hic pag. 591. ille Lect. Lyſ. p. 693. Ego veram lectionem reuocaui.

25. γενέσθαι] ſcil. quaecunque vellem.

26. καὶ ἐξάγεσθαι] videtur καὶ εἰσάγεσθαι deeſſe.

27. poſt τούτους τε videtur οὖν deeſſe.

28. ὅσον] malim ὅσου.

29. ναυμαχοῦντες] ſignificatur illa victoria naualis, quam Thucydides octaui libri fine deſcribit, illa nempe apud Abydum, qua claſſis attica, a Tiſſapherne adiuta, claſſem Lacedaemoniorum, cui Mindarus praeerat, a Pharnabazo ſuſtentatam, vicit, multas hoſtium naues cepit, multas ſuas recuperauit. v. Simſon Chronicon ad A. M. 3594.

30. ταύτης ἀξίας] interpono τῆς.

31. μὴ δι' αὐτὰς] lege μηδ' αὐτὰς. *ne ipſos quidem.*

των τοίνυν ὄντως ἐχόντων, ἐκ ὀλίγῳ μοι παρὰ γνώμην εὑρέθη τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε εἵνεκα καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων· πυθόμενοι δέ τινές με ἥκοντα 24.
τῶν τετρακοσίων, ἐζήτουν τε παραχρῆμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλήν. εὐθὺς δὲ παρασάς μοι Πείσανδρος· Ἄνδρες, ἔφη, βουλευταί, ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐνδείκνυμι ὑμῖν σῖτόν τε εἰς τοὺς πολε- 27.
μίους εἰσαγαγόντα καὶ κωπέας. καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη πᾶν διηγεῖτο ὡς ἐπέπρακτο. ἐν δὲ τῷ τότε οἱ τὰ ἐναντία [32] φρονοῦντες δῆλοι ἦσαν ἤδη οἱ ἐπὶ στρατείας ὄντες τοῖς τετρακοσίοις. κἀγώ, θόρυβος γὰρ δὴ τοιοῦτος ἐγίνετο τῶν βουλευτῶν, καὶ [33] ἐπειδὴ 30.
ἐγίγνωσκον ἀπολλύμενος, εὐθὺς προσπηδῶ πρὸς τὴν ἑστίαν, καὶ λαμβάνομαι τῶν ἱερῶν. ὅπερ μοι καὶ πλείστ' ἄξιον ἐγίνετο ἐν τῷ τότε. εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς [34] εἶχον τὰ ὀνείδη ἅττοι, οἵ με μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων ἐοίκα-

32. οἱ τὰ ἐναντία] videtur articulus prior, οἱ, h. l. delendus esse. iam constabat, Athenienſium eos, qui in castris apud Samum essent, diuersa a CCCC viris sentire.

33. καὶ videtur delendum, aut aliquid deesse.

34. εἰς γὰρ —] Locus affectus. Num εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς ἦκεν (aut ἦλθεν) ἂν αὐτοῖς τὰ ὀνείδη. Nam si me abstractum ab ara occidissent, infamiam impietatis erga deos ipsi sibi contraxissent. οὗτοί με — hi (dii puta) me —

33. ἐοίκασι κατελεῆσαι· βεληθέντων τε[35] αὐτῶν ἀποκτεῖναί με, οὗτοι ἦσαν οἱ διασώσαντες. δεσμά τε ὕστερον καὶ κακά, ὅσα τε καὶ οἷα τῷ σώματι ἠνεσχόμην, μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν. ἃ δὴ καὶ μάλις' ἐμαυτὸν ἀπωλοφυράμην· ὅστις τοῦτο μὲν, ἐν
36. ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακῆσθαι[36], ἐγὼ ἀντὶ τότε κακὰ εἶχον· τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ ἐφαίνετο εὖ ὑπ' ἐμὲ πεπονθὼς, πάλιν αὖ καὶ διὰ τοῦτ' ἐγὼ ἀπολοίμην[37]. ὥστε ὁδόν τε καὶ πόρον μηδαμῆ ἔτι εἶναί μοι εὑθαρσεῖν[38]. ὅπου γὰρ τραποίμην, πάντοθεν κακόν τι
39. μοὶ ἐφαίνετο ἑτοιμαζόμενον. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τούτων τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγεὶς, οὐκέτι ἕτερον περὶ πλείονος ἐποιούμην, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι ἐργάσασθαι. Ὁρᾷν[39] δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσῳ τὰ τοιαῦτα[40] τῶν ὑπουργημάτων διαφέρει[41]. τοῦτο μὲν

35. τε] malim γε. pro γὰρ *nam*, cum illi CCCC viri me vellent occidere —

36. κακῆσθαι] ſummum enim in diſcrimen atque incredibilem perturbationem coniecerat rempublicam ſcelus hermarum mutilatorum.

37. ἀπολοίμην in optatiuo. quia in diſcrimen exitii adducebatur, in quo paene periſſet.

38. εὐθαρσεῖν] in Aldina eſt ἐνθαρσεῖν. quae lectio poſſit etiam probari.

39. ὁρᾷν] πότερον ὁρᾶτε STEPHANVS in margine. Ego malim ὁρᾷν ſeruare, ſed ſic, vt poſt ὁρᾷν δὲ addatur aut πάρεσιν, aut ἄξιον.

40. τὰ τοιαῦτα] talia officia atque miniſteria, qualia ego vobis praeſtiti.

41. διαφέρει] praeſtent aliis miniſteriis, quae vul-

μὲν, ὅσοι τῶν πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα διαχειρίζοντες, ἀργύριον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν, ἄλλο τι, ἢ τὰ ὑμέτερα, ὑμῖν διδόασι; τοῦτο δὲ, ὅσοι στρατηγοὶ γενόμενοι καλόν τι τὴν πόλιν κατειργάζονται, τί ἄλλο ἢ μετὰ τῶν ὑμετέρων σωμάτων ταλαιπωρίας τε καὶ κινδύνων, καὶ ἔτι τῶν κοινῶν χρημάτων, δαπανᾶν [42] ποιοῦσιν ὑμᾶς, εἴ τι τυγχάνουσιν, ἀγαθόν; ἐν ᾧ καὶ ἄν τι ἐξαμάρτωσιν, οὐκ αὐτοὶ τῆς σφετέρας ἁμαρτίας δίκην διδόασιν, ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἡμαρτημένων· ἀλλ' ὅμως ἔτοι σεφανοῦνταί γε ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται, ὡς ὄντες ἄνδρες ἀγαθοί. καὶ ἐκ ἐρῶ, ὡς οὐ δικαίως. μεγάλη γάρ ἐστιν ἀρετὴ, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ὁτῳοῦν δύναται τρόπῳ, ἀγαθόν τι ἐργάζεται [43]. ἀλλ' οὖν τι γινώσκειν [44] γε χρὴ, ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη πλείστου ἄξιος ἀνὴρ, ὅστις τοῖς ἑαυτῷ παρακινδυνεύων χρήμασί τε καὶ σώματι, τολμῴη ἀγαθόν τι ποιεῖν τὸς ἑαυτῷ πολίτας. ἐμοὶ τοίνυν τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα σχεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείητε· τὰ δὲ μέλλοντά τε καὶ ἤδη πραττόμενα, ἄνδρες ὑμῶν πεντακόσιοι ἐν ἀποῤῥήτῳ ἴσασιν, ἡ βουλή· ἐς πολλῷ δήπου εἰκὸς

42. 43. 44.

go vobis, non gratuita, ſed pro mercede a vobis danda, vobis praeſtantur.

42. δαπανᾶν] lego δαπανῶντες. aut alias leg. καὶ ἔτι τῷ τῶν κοινῶν χ. δαπανᾶν, π.

43. ἐργάζεται] a Stephano eſt. Aldina dat ἐργάζεσθαι. quod ego equidem non mutaſſem.

44. τι γινώσκειν] expungo τι, vt natum ex initio proximi vocabuli γιν.

εἰκὸς ἧττον ἄν τι ἐξαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς δέοι, ἀκέ-
12. σαντάς τι ἐν τῷ [45] παραχρῆμα νῦν [46] διαβουλεύ-
σασθαι. οἱ μέν γε σχολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελλομένων
σκοπεῖνται· ὑπάρχει τε αὐτοῖς, ἐάν τι ἐξαμαρ-
τάνωσιν, αἰτίαν ἔχειν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἐκ τῶν
ἄλλων πολιτῶν. ὑμῖν δὲ ἐκ εἰσὶν ἕτεροι, ὑφ' ὧν αἰτίαν
15. ἔχοιτε. τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστὶ,
καὶ εὖ καὶ κακῶς, ἐὰν βέλησθε, διαθέσθαι. ἄγε
μέντοι ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἷόν γέ [47] μοι ἐστὶν εἰπεῖν
εἰς ὑμᾶς, ἤδη πεπραγμένα ἀκέσεσθε. ἐπίσασθε
γάρ πε, ὡς ἠγγέλθη ἡμῖν, ὅτι ἐ μέλλει ἐκ Κύπρου
18. σῖτος ἥξειν ἐνταῦθα· ἐγὼ [48] τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ
τοσοῦτος ἐγενόμην, ὥστε τὸς ἄνδρας τὸς ταῦτα βε-
λεύσαντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας, ψευσθῆναι τῆς
αὐτῶν

45. ἀκούσαντάς τι ἐν τῷ π.] pronomen τι abeſſe malim.

46. παραχρῆμα νῦν] tolle comma. nam iſta duo vocabula arcte cohaerent *iam nunc ſtatim.*

47. οἷόν γε] πότερον οἷόν τε STEPHANVS in margine.

48. ἥξειν ἐνταῦθα. ἐγὼ] diſtinguendum et legendum videtur ſic. ἥξειν, ἐνταῦθα ἐγώ τι; *aduenturum eſſe.* (ſcil. huc Athenas; quod ſubauditur.) *Hic,* (in eiusmodi tempore) *quid ego?* ſcil. coepi, inſtitui, egi? τοιοῦτος — Verum offendor illa dictione τοσοῦτος ἐγενόμην, quam non ſatis intelligo. Num ſignificat *tantam operam dedi*, vt τοιοῦτος ἐγενόμην ſignificat, *eam operam dedi?* Mihi videtur ἐγένετο leg. eſſe. ſcil. σῖτος, tanta veniebat copia frumenti, eiusque tam boni.

αὐτῶν γνώμης. καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη, οὐδὲν προὔργου ἀκοῦσαι ὑμῖν· τὰ δὲ νυνὶ [49], βέλομαι ὑμᾶς εἰδέναι· ὅτι αἱ μέλλουσαι νῆες ἤδη σιταγωγοὶ 21.
καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰσὶν ὑμῖν τέτταρες καὶ δέκα· αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐκ Κύπρου ἀναχθεισῶν, ἥξουσιν ἀθρόαι οὐ πολὺ ὕστερον. ἐδεξάμην δ' ἀντὶ [50] πάντων χρημάτων, εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ, φράσαι πρὸς ὑμᾶς, ἃ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα, ὅπως αὐτόθεν προειδῆτε. νῦν δὲ ἐκεῖνα μὲν τότε, ὅταν ἀποτελεσθῇ, γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφεληθήσεσθε· νῦν δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ μοι βουληθείητε δοῦναι χάριν μικράν τε καὶ ἄπονον ὑμῖν, καὶ ἅμα δικαίαν, πάνυ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. ὡς 27.
δὲ καὶ δικαία ἐστὶν, εἴσεσθε. ἃ γάρ μοι αὐτοὶ γιόντες τε καὶ ὑποσχόμενοι ἔδοτε, ὕστερον δὲ ἑτέροις πειθόμενοι ἀφείλεσθε, ταῦθ' ὑμᾶς, εἰ μὲν βούλεσθε, αὐτῶ· εἰ δὲ μὴ βέλεσθε [51], ἀπαιτῶ. ὁρῶ δὲ [52] ὑ- 30.
μᾶς πολλάκις καὶ δήλοις ἀνθρώποις καὶ ξένοις παντοδαποῖς [53] πολιτείας διδόντας τε καὶ [54] εἰς χρή-
ματα

49. τὰ δὲ νυνὶ] quod autem ad ea attinet, quae nunc fiunt.

50. ἀντὶ] malim ἂν.

51. εἰ δὲ μὴ βέλεσθε] possit hoc μὴ etiam abesse. *peto, aut si mauultis, postulo.*

52. ὁρῶ δὲ] hoc δὲ hic loci, vt alias saepe, accipi debet pro γάρ.

53. παντοδαπῆς] πότερον παντοδαποῖς. STEPHANVS in margine. et sic dedi.

54. πολιτείας διδόντας τε καὶ] malim πολιτείαν τε διδόντας, καὶ.

ματα μεγάλας δωρεὰς, οἳ ἂν ὑμᾶς φαίνωνται ποιοῦντές τι ἀγαθόν. καὶ ταῦτα μέντοι ὀρθῶς ὑμεῖς φρονοῦντες δίδοτε. ἕτω γὰρ ἂν ὑπὸ πλείσων ἀνθρώ-
33. πων εὖ πάσχοιτε. ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα, ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτό. ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Τουτὶ
36. τὸ ψήφισμα, ὃ ἠκούσατε, ψηφισάμενοί μοι, ὦ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε, χάριν ἑτέρῳ φέροντες. πείθεσθέ μοι, καὶ ἤδη παύσασθε εἴ τῳ ὑμῶν διάβολόν τι[55] ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέσηκεν. εἰ γὰρ ὅσα οἱ ἄνθρωποι γνώμῃ ἁμαρτάνουσι, τὸ σῶ-
39. μα αὐτῶν μὴ αἴτιόν ἐστιν, ἐμοῦ[56] τὸ μὲν σῶμα τυγχάνει τοῦτ' ἀναίτιον, ὅπερ τῆς αἰτίας ἀπήλλακται[57], ἡ δὲ γνώμη ἀντὶ τῆς προτέρας ἑτέρα νυνὶ παρέσηκεν. ἐδὲν ἔν ἔτι ὑπολείπεται, ὅτῳ ἄν μοι δικαίως

55. διαβαλόντι] πότερον διάβολόν τι, ἢ, διαβολή τις STEPHANVS in margine. praetuli prius.

56. ὁμοῦ] imo vero ἐμοῦ.

57. τυγχάνει τοῦτ' ἀναίτιον, ὅπερ τῆς αἰτίας ἀπήλλακται] obscura haec et tautologiae similia non satis intelligo. Et si vel possit etiam intelligi, mera tamen est cauillatio. Ecqui enim corpus per se vnquam peccare potest sine mente? et quae mens puniri sine corpore? Semper hoc est glaucoma sophisticum. Sed videtur scripsisse ἐμοῦ τὸ μὲν σῶμα τυγχάνει ταὐτὸν ὄν, ὅπερ τ. αἰτ. ἀπ. *corpus quidem meum idem est, quod ante fuit (atqui corpus hoc culpa vacat) mens autem, quae culpam admisit, alia nunc est.*

δικαίως διαβεβλῆσθε. ὥσπερ δὲ τῆς τότε ἁμαρτίας
τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα [58] ἔφατε χρῆναι πισό- 42.
τατα ποιέμενοι, κακόν με ἄνδρα ἡγεῖσθαι, ἕτω
καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ, μὴ ζητεῖτε ἑτέραν βάσανον,
ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυνὶ ἔργων σημεῖα ὑμῖν γινόμενα. πο-
λὺ δέ μοι προσήκει ταῦτα μᾶλλον ἐκείνων, καὶ τῷ 23. 1.
γένει συνηθέστερά ἐστι. τάδε γὰρ οὐ ψευσαμένῳ μοι
λαθεῖν οἷόντ' ἐστὶ τὰς γε πρεσβυτέρας ὑμῶν· ὅτι ὁ
τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πρόπαππος Λεωγόρας, σασιάσας
πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ δήμου, ἐξὸν αὐτῷ δι- 3.
αλλαχθέντα τῆς ἔχθρας, καὶ γενομένῳ κηδεστῇ,
ἄρξαι μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τῆς πόλεως, εἵλετο
μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δήμου, καὶ φεύγων κακο-
παθεῖν μᾶλλον, ἢ προδότης αὐτῶν καταστῆναι. ὥστ'
ἔμοιγε καὶ διὰ τὰ τῶν προγόνων ἔργα εἰκότως ὑπ- 6.
άρχει δημοτικῷ εἶναι, εἴπερ τι [59] ἄλλο τῶν γε Φρο-
νῶν τυγχάνω. ὧν καὶ ἕνεκα εἰκὸς ὑμᾶς, ἐὰν χρη-
στὸς ὢν ἀνὴρ εἰς ὑμᾶς φαίνωμαι, προθυμότερόν μου
ἀποδέχεσθαι τὰ πραττόμενα. τὸ δὲ, δόντας ἐμοὶ
τὴν ἄδειαν, ἀφελέσθαι ὑμᾶς, εὖ ἴσε, ὅτι ἀδεπό- 9.

ποτε

58. σημεῖα —] verba traiectione conturbata sic videntur in ordinem redigenda τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα πισότατα ποιέμενοι, ἔφατε χρῆναι κακόν με ἄνδρα ἡγεῖσθαι.

59. εἶναι εἴπερ τι] Stephanus post εἶναι interponendum existimabat ὅ. mihi videtur auctoris sententia haec ferme postulare — εἶναι, καὶ ὅτι, εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε Φρονῶν τυγχάνω· et quod, antea si non sapui, nunc certe sapio.

ποτε ἠγανάκτησα. ὅπου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς αὐτὸς ἐπείσθητε [60] τὰ μέγιστα ἐξαμαρτεῖν, ὥστε ἀντὶ τῆς ἀρχῆς δουλείαν ἀλλάξασθαι, ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες,
12. τί ἂν τις ὑμῶν θαυμάζοι καὶ εἰς ἐμὲ εἴ τι ἐπείσθητε ἐξαμαρτεῖν; βουλοίμην μέντ' ἄν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν πράγμασιν, ἐπειδὴ ἐξουσίαν ἐλάβετε, τὰς τῶν ἐξαπατησάντων ὑμᾶς ἀκύρους ἔθετε
15. βελὰς, οὕτω καὶ ἐν ᾧ περὶ ἐμοῦ ἐπείσθητε γνῶναί τι ἀνεπιτήδειον, ἀτελῆ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι· καὶ μήτε ἐν τούτῳ, μήτε ἑτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθίστοις ὁμόψηφοί ποτε γένησθε.

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ

ΛΟΓΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ Ἑλληνικοῦ μηκυνομένου πολέμου, καὶ πολλὰ μὲν Ἀθηναίων κακὰ, πολλὰ δὲ Λακεδαιμονίων ὑπομεινάντων, καὶ τῶν ἑκατέρων συμμάχων, Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους, αὐτοκρά-

60. ἐπείσθητε] sic correxit Stephanus Aldinae ἐπέσθητε.

τοκράτορας· ὧν ἐστι καὶ Ἀνδοκίδης. τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκείνων ἰδίας πρέσβεις, ἔδοξεν, ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλεύσασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκίδης συμβουλεύει τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην. Ἔστι μὲν ἂν συμβουλῆς, τὸ εἶδος· κεφάλαιον δὲ, τὸ συμφέρον. Φιλόχορος μὲν ἄν λέγει καὶ ἐλθεῖν τὰς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἐπανελθεῖν, μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου. ὁ δὲ Διονύσιος νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

Ὅτι μὲν εἰρήνην ποιεῖσθαι δικαίαν ἄμεινόν ἐστιν, ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι, ὦ Ἀθηναῖοι, γινώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ῥήτορες τῷ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις, ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γέγοιτο, ἐναντιοῦνται, τοῦτο οὐ πάντες αἰσθάνεσθε. λέγεσι γὰρ, ὡς ἔστι δεινότατον [1] τῷ δήμῳ, γενομένης εἰρήνης, ἡ νῦν ἔσα πολιτεία μὴ καταλυθῇ. εἰ μὲν ἂν μηδεπώποτε ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰκότως ἂν ἐφοβέμεθα αὐτὸ, διά τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου, καὶ διὰ τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν [2]· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον

1. δεινότατον] id est h. l. μεσὸν πλείστου δέους, admodum metuendum.

2. τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν] propterea quod iis fidi nullo modo potest.

ρον εἰρήνην ἐποιήσατε [3] δημοκρατόμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς πρῶτον ἐκεῖνα σκέψασθαι τὰ τότε γε-
39. νόμενα; χρὴ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ἡνίκα τοίνυν ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ, Μέγαρα δὲ εἴχομεν [4], καὶ Πηγὰς, καὶ Τροι-
ζῆνα, εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν· καὶ Μιλτιάδην τὸν
42. Κίμωνος ὠστρακισμένον, καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ, κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιμεν εἰς Λακεδαίμονα, προκηρυκευσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη
24.1. ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους, ἔτη πέντε [5], καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφότεροι ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὴ τοῦτο, ὦ Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψώμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων
3. ἔσθ' ὅπως κατελύθη; ἐδεὶς ἀποδείξει. ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον μὲν, τὸν Πειραιᾶ ἐτειχίσαμεν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· ἀντὶ δὲ τῶν τριηρῶν, αἳ τότε ἡμῖν ἦσαν παλαιαὶ
6. καὶ ἄπλοι, αἷς Βασιλέα καὶ Βαρβάρους καταναυμαχήσαντες ἠλευθερώσαμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τούτων τῶν νεῶν, ἑκατὸν τριήρεις ἐναυπηγησάμε-

3. ἐποιήσατε] imo vero ἐποιήσασθε in medio. quod modo praecessit.

4. εἴχομεν] sic Stephanus dedit pro Aldino ἔχομεν.

5. πέντε] imo vero εἰς ἔτη πεντήκοντα, vt recte Taylor ex Aeschine in Lection. Lysiacis p. 4. emendat.

θα· καὶ πρῶτον τότε τριακοσίους ἱππεῖς κατεσκάμεθα, καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαι- 9.
μονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει, καὶ δύναμις [6] τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα δι' Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέσημεν· καὶ πολλὰ κακὰ παθόντες, πολλὰ δὲ ποιήσαντες [7], ἐπεθυμήσαμεν πάλιν τῆς εἰρήνης· καὶ ἡρέθησαν [8] δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀ- 12.
θηναίων ἁπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες, ὧν ἦν Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. ἔτοι ἡμῖν εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη [9] τριάκοντα. καὶ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔστιν ὅπῳ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ δῆμος κατελύθη; τί 15.
δαί [10]; πράττοντές τινες δήμῳ κατάλυσιν ἐλήφθησαν; ἐκ ἔστιν ὅστις ἀποδείξει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον. αὕτη γὰρ ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὑψηλὸν ἦρε, καὶ κατέσησεν ἰσχυρὸν ἔτως, 18.
ὥστε πρῶτον μὲν, ἐν τούτοις τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες [11] ἀνηνέγκαμεν χίλια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπο-

6. καὶ δύναμις] malim καὶ αὕτη ἡ δύναμις. et sic quoque paulo post versu 23.

7. πολλὰ κακὰ παθόντες, πολλὰ δὲ ποιήσαντες] alius quis dicendi paulo diligentior, dicturus erat πολλὰ μὲν κακὰ παθόντες, πολλὰ δὲ καὶ ποιήσαντες.

8. εὑρέθησαν] suffeci in huius vetustae lectionis locum, coniecturam Henrici Stephani ἡρέθησαν.

9. ἔτη] malim εἰς ἔτη. finis vocabuli praecedentis Λακεδαιμονίους potuit praepositionem εἰς absorbere.

10. τί δαί] malim hic loci quidem τί δέ.

11. εἰρήνην λαβόντες] vocabulum prius mihi suspe-

κρόπολιν, καὶ νόμῳ κατεκλείσαμεν ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ. τοῦτο δὲ, τριήρεις ἄλλας ἑκατὸν ἐναυπηγησάμεθα, καὶ ταύτας ἐξαιρέτους [12] ἐψηφισάμε-
21. θα εἶναι. νεωσοίκους τε ᾠκοδομησάμεθα, χιλίους τε καὶ διακοσίους ἱππέας καὶ τοξότας τοσούτους ἑτέρους κατεστήσαμεν· καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη. ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει, καὶ δύναμις τῷ
24. δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. πάλιν δὲ διὰ Μεγαρέας πολεμήσαντες, καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι, πολλῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, αὖθις τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, ἣν ἡμῖν Νικίας ὁ Νικηράτου κατειργάσατο. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἅπαντας εἰδέναι τοῦ-
27. το, ὅτι διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἑπτακισχίλια μὲν τάλαντα νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνηνέγκαμεν, ναῦς δὲ πλείους ἢ τετρακοσίας ἐκτησάμεθα. καὶ φόρος προσήει κατ' ἐνιαυτὸν πλέον ἢ διακόσια καὶ χίλια τάλαντα. καὶ Χερρόνησόν τε εἴχομεν καὶ
30. Νάξον, καὶ Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη [13]· τάς τε ἄλλας ἀποικίας καθ' ἕκαστον διηγεῖσθαι μακρὸς

ctum est. videtur in eo potius nomen vrbis aut regionis alicuius ab Atheniensibus captae et domitae latere, e. c. αἰγίνην. Sed conferenda historia, quod mihi nunc non vacat. Aut pro λαβόντες leg. est ἄγοντες.

12. ἐξαιρέτους] subaudi e praemissis τῷ δήμῳ. proprias reipublicae, vt non possent aliis vsibus, quam eius, impendi.

13. τὰ δύο μέρη] subaudi ἀπὸ τῶν τριῶν. de tribus partibus duas.

ἂν εἴη λόγος. ταῦτα δ' ἔχοντες τὰ ἀγαθὰ, πάλιν κατέσημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων. πρῶτον μὲν ἦν, ὦ 33.
Ἀθηναῖοι, τότε ἀναμνήσθητε, τί ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ. ἄλλο ὅ, τι ἢ τοῦτο [14]; ὅτι διὰ τὴν εἰρήνην ἀδεπώποτε ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων κατελύθη. οὐκοῦν ἀποδέδεικται, καὶ ἀδεὶς ἐξελέγχει με, ὡς ἐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ. ἤδη δέ τινων ἤκουσα λε- 36.
γόντων, ὡς ἐκ τῆς τελευταίας εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους οἵ τε τριάκοντα κατέσησαν, πολλοί τε Ἀθηναίων κώνειον πιόντες ἀπέθανον· οἱ δὲ, φεύγοντες ᾤχοντο. ὁπόσοι ἦν ταῦτα λέγουσιν, ἐκ ὀρθῶς γινώσκουσιν. εἰρήνη γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ δια- 39.
φέρουσι σφῶν αὐτῶν. εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξίσου ποιῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται· σπονδὰς δὲ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιῦνται. ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες Λακεδαιμόνιοι 42.
τῷ πολέμῳ ἐπέταξαν ἡμῖν καὶ τείχη [15] καθαιρεῖν, καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι, καὶ τὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. τότε μὲν ἦν σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην ἐξ ἐπιταγμάτων ἐγένοντο· νῦν δὲ περὶ εἰρήνης βουλεύεσθε. σκέψασθε δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἅτε ἡμῖν ἐν 25. I.
τῇ στήλῃ [16] γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔχεσι τὴν εἰρήνην ποιεῖ-

14. ἄλλο ὅ, τι ἢ τοῦτο] malim οὐκ ἄλλο τι ἢ τοῦτο. *non aliud* vel *nil aliud, quam hoc.*

15. καὶ τείχη] malim τὰ τείχη.

16. ἐν τῇ στήλῃ] eo in foedere, quod cum Lysandro inibatis.

ποιεῖσθαι. ἐκεῖ μὲν γέγραπται [17], τείχη καθαιρεῖν·
3. ἐν δὲ τοῖσδε, ἔξεστιν οἰκοδομεῖν ναῦς· ἐκεῖ μέν, δώδεκα κεκτῆσθαι· νῦν δ', ὁπόσας ἂν βουλώμεθα· Λῆμνον δὲ καὶ Ἴμβρον καὶ Σκύρον τότε μὲν ἔχειν τοὺς ἔχοντας, νῦν δὲ, ἡμετέρας εἶναι· καὶ φεύγοντας
6. νῦν μὲν οὐκ ἐπάναγκες ἐδέξατο καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναγκες. ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη· τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην, σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δύναμιν· τὸν δὲ πόλεμον δήπου,
9. καταλύσιν γίνεσθαι. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα λέγω. Φασὶ δέ τινες ἀναγκαίως νῦν ἡμῖν ἔχειν πολεμεῖν· σκεψώμεθα οὖν πρῶτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί καὶ πολεμήσομεν. οἶμαι γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους ὁμολογῆσαι [18] διὰ τάδε δεῖν πολεμεῖν· ἢ
12. ἀδικεμένους, ἢ βοηθοῦντας ἠδικημένοις. ἡμεῖς τοίνυν αὐτοί τε ἠδικούμεθα, Βοιωτοῖς τε ἀδικεμένοις ἐβοηθοῦμεν. εἰ τοίνυν ἡμῖν τέ ἐστι τοῦτο, τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι παρὰ Λακεδαιμονίων, Βοιωτοῖς τε δέδοκται ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην, * ἀφεῖσιν [19] Ὀρχομενὸν
15. αὐτόνομον, τίνος ἕνεκα πολεμήσομεν; ἵνα ἡ πόλις ἡμῖν ἐλευθέρα ᾖ; ἀλλὰ τοῦτό γε αὐτῇ ὑπάρχει.

17. ἐκεῖ μὲν γέγραπται τείχη καθαιρεῖν] malim ἐκεῖ μέν γε [quod idem atque γὰρ hic significabit] γέγραπται, τὰ τείχη καθ.

18. ὁμολογῆσαι διὰ ταῦτα] Fortassis ὁμολογήσειν διὰ τ. aut ὁμολογῆσαι ἂν διὰ τ. H. STEPHANVS.

19. ἀφεῖσιν] sic dedi de meo, in datiuo plurali participii aoristi secundi, pro vulgato ἀφείσειν.

ἀλλ' ὅπως ἡμῖν τείχη γένηται; ἔςι καὶ ταῦτα ἐκ
τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τριήρεις ἐξῇ ναυπηγῆσαι [19] b.,
καὶ τὰς ὄσας ἐπισκευάζειν καὶ κεκτῆσθαι [20]; καὶ τοῦ-
τοὐπάρχει. τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἱ συνθῆκαι 18.
ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νήσους κομισώμεθα, Λῆμνον
καὶ Σκῦρον καὶ Ἴμβρον; οὐκοῦν διαῤῥήδην γέγραπται,
ταύτας Ἀθηναίων εἶναι. Φέρε, ἀλλὰ Χερρόνησον καὶ
τὰς ἀποικίας καὶ τὰ * ἐγκτήματα [21] καὶ τὰ χρέα
ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς, οὔτε οἱ σύμ- 21.
μαχοι συγχωροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν αὐτὰ δεῖ πολε-
μοῦντας κτήσασθαι. ἀλλὰ νὴ Δία ἕως ἂν Λακεδαι-
μονίους καταπολεμήσωμεν, καὶ τοὺς συμμάχους αὐ-
τῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οὔ μοι δο-
κεῖ [22] οὕτω παρεσκευάσθαι. ἐὰν δὲ ἄρα κατεργα- 24.
σώμεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ
τῶν βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν; εἰ τοίνυν
περὶ τούτου μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρ-
χεν ἡμῖν ἱκανὰ, τοῖς δὲ σώμασιν ἦμεν δυνατοὶ, οὐ-
δὲ οὕτως ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε διότι, μήτε ὅτοι- 27.
σι, μήτε ἀφ' ὅτου πολεμήσομεν, ἐςὶ, πῶς οὐκ ἐκ
παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν; σκέψα-
σθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τόδε, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς
Ἕλλη-

19 b. malim ναυπηγεῖσθαι.

20. καὶ κεκτῆσθαι] malim haec duo vocabula prorsus abesse, aut sic legi καὶ ἄλλας (vel ἄλλως) κεκτῆσθαι.

21. ἐγκτήματα] sic de meo dedi, *possessiones in alieno fundo* pro vetusta lectione vitiosa ἐγκλήματα.

22. δοκεῖ] vitium hic subest procul dubio. aut enim δοκεῖ ἡ πόλις leg. est, aut δοκεῖτε, aut δοκοῦμεν.

30. Ἕλλησι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν πράττετε, καὶ μετέχειν ἅπασι πάντων ἐξουσίαν ποιεῖτε. ἐνθυμήθητε ἓν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν [23] Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς συμμά-
33. χοις πολεμεῖν, ἦρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν· νῦν δ' αὖτως [24] ἐκ τῆς εἰρήνης ἑβδέτερον τέτων ὑπάρχει, καὶ ὑφ' ἡμῶν [25] ἀναγκαζόμενοι ταῦτ' ἀφίασιν· ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς Ἑλλάδος. νενικήκασι γὰρ τρὶς ἤδη μαχόμενοι· τότε
36. μὲν, ἐν Κορίνθῳ πάντας πανδημεὶ τὲς συμμάχους παρόντας, ἐχ ὑπολιπόντες πρόφασιν ἐδεμίαν, ἀλλ' [26] ἐν τῷ κρατισεύειν μόνοι πάντων. αὖθις δὲ Βοιωτὲς, ὅτ' αὐτῶν [27] Ἀγησίλαος ἡγεῖτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὅτε τὴν νίκην ἐποιήσαντο [28]. τρίτον

23. πρῶτον μὲν] respondet Βοιωτοὶ δὲ verſ. pen.

24. νῦν δ' αὖτως] malim νῦν δ' αὐτοῖς.

25. καὶ ὑφ' ἡμῶν] imo vero καὶ ἐχ ὑφ' ἡμῶν. *neque remittunt iſta a nobis coacti.*

26. ἀλλ' videtur aut delendum, aut deeſſe aliquid. Neutrum ſi probamus, ſic erit accipiendum, ac ſi dixiſſet, ἀλλὰ ἐνίκων πάντας τὲς ἀντιτεταγμένες διὰ τὸ κρατισεύειν μόνοι πάντων.

27. αὐτῶν] redit ad remotius, Lacedaemonios puta, non ad propius, Boeotos.

28. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὅτε τὴν νίκην ἐποιήσαντο] videtur ſic leg. τὸν αὐτὸν τρόπον, [ſcil. ἐνίκων] ὃν [ſcil. ἐνίκων] καὶ ὅτε τὴν προτέραν νίκην ἐποιήσαντο. Boeotos eodem modo vincebant, quo tum vicerant, cum priorem victoriam reportaſſent. Verumtamen offendor nonnihil dictione νίκην ποιεῖσθαι.

δ' ἡνίκα Λέχαιον ἔλαβον, Ἀργείους μὲν ἅπαντας καὶ Κορινθίους, ἡμῶν δὲ καὶ Βοιωτῶν τοὺς παρόντας[29]. 39.
τοιαῦτα δ' ἔργα ἐπιδειξάμενοι, τὴν εἰρήνην εἰσὶν ἕτοιμοι ποιεῖσθαι, τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες οἱ ἐνίκων μαχόμενοι[30], καὶ τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι, καὶ τὴν θάλατταν κοινὴν ἐῶντες τοῖς ἡττημένοις. καίτοι ποίας τινὸς ἂν ἐκεῖνοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον, εἰ 42.
μίαν μόνην μάχην ἡττήθησαν; Βοιωτοὶ δ' αὖ πῶς τὴν εἰρήνην ποιοῦνται; οἵτινες τὸν μὲν πόλεμον ἐποιήσαντο ἕνεκα Ὀρχομενοῦ, ὡς ἂν ἐπιτρέψοντες αὐτόνομον εἶναι. νῦν δὲ τεθνεώτων μὲν αὐτοῖς ἀνδρῶν τοσού- 26.1.
τῶν τὸ πλῆθος, τῆς δὲ γῆς ἐκ μέρους τινὸς τετμημένης, χρήματα δ' εἰσενηνοχότες πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧν στέρονται· πολεμήσαντες δὲ ἔτη τέτταρα, ὅμως Ὀρχομενὸν ἀφέντες αὐτόνομον, 3.
τὴν εἰρήνην ποιοῦνται. καὶ ταῦτα μάτην πεπόνθασιν. ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν ἐῶσιν Ὀρχομενίους αὐτονόμους, εἰρήνην ἄγειν. ἔτοι δ' αὖ[31] τούτῳ τῷ τρό-

29. τοὺς παρόντας] subaudi ἐνίκων. Prima victoriarum ab Andocide hic commemoratarum videtur illa ad Nemeam fuisse, de qua v. Simsoni Chronicon ad A. M. 3601. p. 801. col. a. secunda ad Coroneam, de qua idem p. 803. de tertia v. idem p. 805.

30. τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες οἱ ἐνίκων μαχόμενοι] valde vereor, ne nonnulla hic desint. E vulgatis, vt sunt, hanc vtcunque sententiam exsculpo. contenti, si solum suum imposterum tenere sinantur, neque ad principatum Graeciae adspirantes, quamuis tot praeliis aduersarios vicissent.

31. οὔτοι δ' αὖ] malim οὔτοι μὲν οὖν.

τῷ τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. ἡμῖν δὲ, ὦ Ἀ-
6. θηναῖοι, πῶς ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι; ποίων τινῶν Λακεδαιμονίων τυγχάνοντας; καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται παραιτεῖται. τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ ἡνίκα ἀπωλέσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ τειχήρεις ἐγενόμεθα, τίνα γνώ-
9. μην ἔθεντο περὶ ἡμῶν οἱ νῦν μὲν ἡμέτεροι, τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες σύμμαχοι; ἀ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι, καὶ τὴν χώραν ἐρημεῖν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ γενέσθαι τίνες ἦσαν; ἀ Λα-
12. κεδαιμόνιοι; τὰς μὲν συμμάχους ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' ἀδ' ἐπιχειρήσαντες διαβεβλεύσασθαι περὶ τοιούτων ἔργων. μετὰ τοῦτο ὅρκους ὀμόσαντες αὐτοῖς, καὶ τὴν στήλην [32] εὑρόμενοι παρ' αὐτῶν σῆσαι, κακὸν ἀγαπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ,
15. σπονδὰς ἤγομεν ἐπὶ ῥητοῖς· εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι, Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους ἀποσήσαντες αὐτῶν, Ἀργείους δὲ ἀγαγόντες εἰς τὴν ποτε Φιλίαν [33], αἴτιοι

32. τὴν στήλην] significat eam tabulam, cui fuerunt inscriptae conditiones, quas Lacedaemonii Athenienſibus imperarunt, ſiue cum XXX tyrannos illi his imponerent, ſiue cum triginta tyrannis exactis, noua reip. forma inſtitueretur.

33. εἰς τὴν ποτε Φιλίαν] num leg. εἰς τὴν ἀπευκτὴν ποτε Φ. Argiuos cum adduxiſſemus ad amicitiam, olim aliquando diris carminibus eiuratam. h. e. cum belli ſocietatem iniſſemus cum Argiuis, quos olim tanto fuiſſemus odio proſecuti, vt eos diris deuoueremus, qui auctores nobis fierent amicitiae cum illis contrahendae.

αἴτιοι τῆς ἐν Κορίνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασιλέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν; καὶ Κόνωνι τὴν ναυμαχίαν παρεσκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως [34] τοίνυν ταῦτα πεπονθότες ὑφ' ἡμῶν, συγχωρεῖσι ταῦτα ἅπερ οἱ σύμμαχοι, καὶ διδόασιν ἡμῖν τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' ἂν χρὴ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἥκειν [35]; ἃ ταῦτα, παρὰ τῶν πολεμίων * εὑρομένοις [36], ἅπερ οἱ φίλοι διδόασι, καὶ ἅπερ ἠρξάμεθα πολεμεῖν ἵνα ἡμῶν γένηται τῇ πόλει; ταῦτα. οἱ μὲν τοίνην ἄλλοι τὴν εἰρήνην ποιοῦνται τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς δὲ προσλαμβάνοντες αὐτὰ, ὧν μάλιστα δεόμεθα. τί ἔν ἐστιν ὑπόλοιπον περὶ ὅτου δεῖ βουλεύεσθαι, καὶ περὶ ὧν ἂν ἡμᾶς Ἀργεῖοι προσκαλῶνται; πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδαξάτω μέ τις. βοιωτῶν μὴ συμπολεμούν-

18. 21. 24.

τῶν,

34. θαλάττης; ὅμως] interponendum videtur ἡμεῖς. vt sit responsio ad praemissam interrogationem. Aut si expressis literis non additur, tacita saltim cogitatione est supplendum.

35. εἰρήνην πρεσβεύοντας ἥκειν] pro postremo vocabulo malim σέργειν. dictio πρεσβεύειν εἰρήνην videtur h. l. significare *pacem per legationem conficere*, vel *perficere*. quamnam pacem si mittendis legationibus impetrauerimus, oportebit nos forte nostra contentos esse?

36. εὑρομένοις] sic dedi de meo, pro vetusto εὑρομένοις. ob praemissum πρεσβεύοντας. Nonne oportebit nos acquiescere, si ea impetremus ab hostibus, quae amici offerunt?

27. των, εἰρήνην δὲ ποιουμένων πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνος ἐσὶν ἡμῖν ἀξία Κόρινθος; ἀναμνήσθητε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιήμεθα, τίνα γνώμην ἔχοντες ταῦτα
30. ἐπράττομεν. οὐχ ὡς ἱκανὴν ἔσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένην κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βελευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιημένων, πῶς δυνατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἐσμὲν, ἄνευ Βοιωτῶν. καὶ φασί τινες, ἂν [37] Κόριν-
33. θόν τε φυλάττωμεν καὶ συμμάχους ἔχωμεν Ἀργείους· ἰόντων δὲ Λακεδαιμονίων εἰς Ἄργος, πότερον βοηθήσομεν αὐτοῖς, ἢ οὔ; πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὁπότερον τάτων ἑλέσθαι. μὴ βοηθέντων οὖν ἡμῶν δὲ λόγος ὑπολείπεται μὴ οὐκ ἀδικεῖν Ἀργείους [38], καὶ
36. ποιεῖν ὁποῖον ἄν τι βέλωνται δικαίως· βοηθούντων δὲ ἡμῶν εἰς Ἄργος, ἆχ ἕτοιμον [39] μάχεσθαι πρὸς Λακε-

37. καὶ φασί τινες ἄν] idem est, ac si integre dixisset. φασί τινες ἡμᾶς ἔσεσθαι δυνατὸς τοῖς λακεδαιμονίοις πολεμεῖν καὶ ἄνευ βοιωτῶν, ἐὰν κόρινθόν τε φυλάττωμεν.

38. ἀδικεῖν ἀργείους] subaudi ἡμᾶς. ne hiscere quidem poterimus, aut infitias ire, ab Argiuis nullam nobis fieri iniuriam. h. e. si quis aiat, ab Argiuis nos laedentibus, contemptumque sui armis in nobis vlciscentibus, nil fieri contra ius et fas, non habebimus, quod obloquamur.

39. ἆχ ἕτοιμον —] nonne paratum nobis est, et ineuitabile, vt cum Lacedaemoniis in certamen congrediamur?

Λακεδαιμονίους; ἵνα ἡμῖν τί γένηται; ἵνα ἡττώμενοι μὲν, καὶ τὴν οἰκείαν χώραν ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων· νικήσαντες δὲ, τὴν Κορινθίων, Ἀργείων ποιήσωμεν. ἐχ ἕνεκα τούτων πολεμήσομεν; σκε- 39.
ψώμεθα δὴ καὶ τὰς Ἀργείων λόγους. κελεύσει γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν· αὐτοὶ δὲ ἰδίᾳ εἰρήνην ποιησάμενοι, τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν. καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων τὴν εἰρήνην * ποιουμένους[40] 42.
οὐκ ἐῶσιν ἡμᾶς ἀδὲν πιστεύειν Λακεδαιμονίοις· ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκεῖνοι[41] συνέθεντο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτοὺς[42] φασὶ παραβῆναι. πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες, ἣ[43] χρῶνται, τοῖς δὲ ἄλλοις Ἕλλησιν οὐκ ἐῶσι πατρίαν γενέσθαι τὴν εἰρήνην. ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέν- 27.1.
τος Κόρινθον ἑλεῖν προσδοκῶσι· κρατήσαντες δὲ τούτων, ὑφ' ὧν ἀεὶ κρατοῦνται, καὶ τὰς συνοικοῦντας ἐλπίζουσιν ἀποσήσεσθαι[44]. τοιούτων δ' ἐλπίδων με- 3.
ταστχόν-

40. ποιουμένους] sic dedi de meo, pro vulgato ποιουμένοις.

41. ἐκεῖνοι] Argiui puta.

42. αὐτοὺς] Lacedaemonios puta.

43. Aut ἣ est delendum, aut potius insequens proximum δὲ, quod est in hoc versu secundum.

44. καὶ τὰς συνοικοῦντας ἐλπίζουσιν ἀποσήσεσθαι] videtur sic leg. καὶ τὰς συννικῶντας ἐλπίζουσι παρασήσεσθαι. futurum sperant, vt victoriae socios, (a qui-

ταισχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν θάτερον ἑλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ Ἀργείων Λακεδαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐγὼ μὲν ἔν ἐκεῖνο
6. δέδοικα μάλιστα, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον κακὸν, ὅτι τοὺς κρείττους φίλους ἀφιέντες, ἀεὶ τοὺς ἥττους αἱρέμεθα· καὶ πόλεμον ποιέμεθα δι' ἑτέρους, ἐξὸν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς εἰρήνην ἄγειν. οἵτινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ (χρὴ γὰρ ἀναμνησθέντας
9. τὰ γεγενημένα, καλῶς βουλεύσασθαι) σπονδὰς ποιησάμενοι, καὶ συνθέμενοι φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἃ ἡμῖν ἐπρέσβευσεν Ἐπίλυκος Τισάνδρου, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, ταῦτα [45] Ἀμόργῃ πειθόμενοι τῷ δάλῳ τῷ βασιλέως καὶ φυ-
12. γάδι, τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν ἀπεβαλόμεθα, ὡς οὐδὲν [46] ὄσαν ἀξίαν, τὴν δὲ Ἀμόργου φιλίαν εἱλόμεθα, κρείττω νομίσαντες εἶναι. ἀνθ' ὧν βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενόμενος Λακεδαιμονίοις, παρέσχεν [47] αὐτοῖς εἰς τὸν πόλεμον πεντακισχίλια τάλαντα, ἕως κατέλυσεν [47] b. ἡμῶν τὴν δύνα-

bus adiuti potuissent Lacedaemonios vincere) in potestatem suam redigant.

45. ταῦτα] procul dubio deest hic aliquid. aut enim leg. videtur ταῦτα ἀτιμάσαντες, ἀμόργῃ — aut μετὰ ταῦτα ἀμόργῃ —

46. οὐδὲν] malim οὐδενός.

47. παρέσχεν] sic tacite correxit Stephanus Aldinae vitium παρέσχων.

47 b. malim κατέλυσαν, Lacedaem. scil.

δύναμιν. ἐν μὲν βέλευμα τοιῶτον ἐβελευσάμεθα. 15.
Συρακόσιοι δ' ὅτε ἦλθον ἡμῶν δεόμενοι, φιλότητα
μὲν ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες, εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέ-
μου ποιεῖσθαι, τήν τε συμμαχίαν ἀποδεικνύντες
ὅσῳ κρείττων ἡ σφετέρα εἴη τῶν [48] Ἐγεσαίων καὶ 18.
τῶν Καταναίων, ἣν βελώμεθα [49] πρὸς αὐτὸς ποι-
εῖσθαι, ἡμεῖς εἱλόμεθα καὶ τότε πόλεμον μὲν [50]
ἀντὶ εἰρήνης, Ἐγεσαίους δὲ ἀντὶ Συρακοσίων. στρα-
τεύεσθαι δ' εἰς Σικελίαν, ἀντὶ τοῦ, μένοντας οἴκοι,
συμμάχους ἔχειν Συρακοσίους. ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν 21.
Ἀθηναίων ἀπολέσαντες ἀρισίνδην καὶ τῶν συμμά-
χων, πολλὰς δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν
ἀποβαλόντες, αἰσχρῶς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες
αὐτῶν. ὕστερον δ' ὑπ' Ἀργείων ἐπείσθημεν, οἵπερ
νῦν ἥκασι πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν 24.
Λακωνικὴν, εἰρήνης ἡμῖν ἔσης πρὸς Λακεδαιμονίους,
ἐκτεῖναι τὸν θυμὸν [51], ἀρχὴν πολλῶν κακῶν. ἐξ
οὗ πολεμήσαντες, ἠναγκάσθημεν τὰ τείχη κατα-
σκάπτειν, καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι, καὶ τὸς φεύ-
γοντας

48. εἴη τῶν] malim τῆς interponi.

49. βελώμεθα] malim in optatiuo βελοίμεθα.

50. μὲν] sic tacite correxit Stephanus Aldinae καὶ vitiosum.

51. ἐκτεῖναι τὸν θυμὸν] non intelligo. neque succurrit nunc melius, quam hoc ἐκείνων (vel ἐκείνοις) κινεῖν τὸν θυμὸν. *illorum iracundiam irritare, prouocare.*

27. γοντας καταδέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν, οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν, πόλεμον μὲν ἑλέσθαι καὶ νῦν αὖτ' εἰρήνης,
30. τὴν δὲ συμμαχίαν Ἀργείων, ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν· Κορινθίων δὲ τὰς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν [52], ἀντὶ Λακεδαιμονίων. μὴ δῆτα, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα πείσῃ. τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν ἁμαρτημάτων, ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν
33. ἀνθρώπων, ὥστε μηκέτι ἁμαρτάνειν. εἰσὶ δέ τινες ὑμῶν, οἳ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν, εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι. φασὶ γὰρ καὶ τὰς τεσσαράκοντ' ἡμέρας, ἐν αἷς ἡμῖν ἔξεστι βουλεύεσθαι, περίεργον εἶναι, καὶ τοῦτο [53] ἀδικεῖν ἡμᾶς.
36. αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακεδαίμονα διὰ ταύτην, ἵνα [54] μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν. τήν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς, δέος ὀνομάζουσι· λέγοντες, ὡς ἐδεὶς πωποτε τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων

ἐκ τοῦ

52. τὰς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν] quasi eam paulo post non sint amplius habituri, sed ex ea exsulaturi. fuit cum suspicarer leg. τὰς νῦν ἐξ' ἔχοντας τὴν πόλιν. exsules, quibus ne patria quidem superest. aut τὰς νῦν ἔρημον ἔχ. τ. π. qui nunc desertam et desolatam incolunt ciuitatem.

53. τοῦτο] scil. ὅτι βουλευόμεθα. iniuste nos in eo agere, quod deliberemus.

54. διὰ ταύτην, ἵνα] malim διὰ ταῦθ' ἵνα.

ἐκ τῶ φανερῶ πείσας ἔσωσεν. ἀλλὰ δεῖ λαθόντας, ἢ ἐξαπατήσαντας αὐτὸν, εὖ ποιῆσαι. τὸν λόγον οὖν 39.
τοῦτον ἐκ ἐπαινῶ. φημὶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολέμε μὲν ὄντος ἄνδρα στρατηγὸν, τῇ πόλει τε εὔνουν, εἰδότα τε ὅ, τι πράττοι, λανθάνοντα δεῖν τὲς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐξαπατῶντα, ἄγειν ἐπὶ τὲς κινδύνες· εἰρήνης δὲ περιπρεσβεύσαντας κοινῆς τοῖς 42.
Ἕλλησιν, ἐφ' οἷς 54 b. ὅρκοι τε ὀμοσθήσονται, στῆλαί τε σαθήσονται γεγραμμέναι, ταῦτα δὲ ἔτε λαθεῖν, οὔτε ἐξαπατῆσαι δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ἢ ψέγειν, εἰ πεμφθέντες αὐτοκράτορες, τί 55 ἀποδώσομεν ὑμῖν περὶ αὐτῶν σκέψασθαι. βελεύσα- 28.1.
σθαι μὲν οὖν ἀσφαλῶς χρὴ κατὰ δύναμιν, οἷς δ' ἂν ὀμόσωμεν καὶ συνθώμεθα, τέτοις ἐμμένειν. οὐ γὰρ μόνον, ὦ Ἀθηναῖοι, πρὸς γράμματα γεγραμμένα δεῖ βλέποντας πρεσβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ 3.
πρὸς τὲς τρόπες τὲς ὑμετέρους. ὑμεῖς γὰρ περὶ μὲν τῶν ἑτοίμων ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ δυσχεραίνειν 56, τὰ δ' ἐκ ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν ὑμῖν ἕτοιμα. κἂν μὲν πολεμεῖν δέῃ, τῆς εἰρήνης ἐπιθυ- 6.
μεῖτε· ἐὰν δέ τις ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττῃ, λογίζεσθε τὸν πόλεμον ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν κατειργάσατο. ὅπου καὶ νῦν ἤδη τινὲς λέγουσιν οὐ γινώσκειν τὰς διαλλαγὰς

54. b. Idem est, ac si dixisset, ἃ ἐστι πράγματα, ἐφ' οἷς —

55. τι aut delendum videtur, aut cum ἔτι mutandum.

56. δυσχεραίνειν] scilicet ὅ τι ἐλάττω ἐστὶ τῆς ὑμετέρας προσδοκίας.

διάλλαγὰς αἴτινές εἰσιν [57], τείχη καὶ νῆες εἰ γενή-
9. σονται τῇ πόλει. τὰ γὰρ ἴδια τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐκ
τῆς ὑπερορίας ἐκ ἀπολαμβάνειν, ἀπὸ δὲ τῶν τει-
χῶν ἐκ εἶναι σφίσι τροφήν. ἀναγκαίως οὖν ἔχει καὶ
πρὸς ταῦτ' ἀντειπεῖν. Ἦν γάρ ποτε χρόνος, ὦ Ἀ-
θηναῖοι, ὅτε τείχη καὶ ναῦς ἐκ ἐκτώμεθα· γενο-
12. μένων δὲ τότων, τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγα-
θῶν. ὧν εἰ καὶ νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα [57] b. κατεργα-
σώμεθα. ταύτην δὲ λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες
ἡμῶν, κατειργάσαντο τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην,
ὅσην ἅπω τις ἄλλη πόλις ἐκτήσατο, τὰ μὲν, πεί-
15. σαντες τὸς Ἕλληνας· τὰ δὲ, λαθόντες· τὰ δὲ, πρι-
άμενοι· τὰ δὲ, βιασάμενοι. πείσαντες μὲν ἕν Ἀ-
θήνησι ποιήσασθαι τῶν κοινῶν χρημάτων Ἑλλησ-
ταμίας, καὶ τὸν σύλλογον τῶν νεῶν παρ' ἡμῖν γενέ-
σθαι· ὅσαι δὲ τῶν πόλεων τριήρεις μὴ κέκτηνται,
18. ταύταις ἡμᾶς παρέχειν. λαθόντες δὲ Πελοποννη-
σίους ἐτειχίσαμεν τὰ τείχη· πριάμενοι δὲ πα-
ρὰ Λακεδαιμονίων, μὴ δοῦναι τότων δίκην· βιασά-
μενοι δὲ τὸς ἐναντίες, τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κα-
τειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀγδοήκον-
21. τα καὶ πέντε ἡμῖν ἔτεσιν ἐγένετο. κρατηθέντες δὲ
τῷ πολέμῳ, τά τε ἄλλα ἀπωλέσαμεν, καὶ τὰ

57. οὐ γινώσκειν τὰς διαλλαγὰς αἴτινές εἰσιν] id eſt, ſe non poſſe probare illa foedera, neque intelligere, quod magnum bonum per illa concilietur reipublicae, per quae respublica moenia condendi et claſſem naualem habendi facultatem adipiſcatur.

57. b. ταῦτα] naues et moenia puta.

τείχη, καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα Λακεδαιμόνιοι, * τὰς μὲν [58] παραλαβόντες, τὰ δὲ [59] καθελόντες· ὅπως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν, δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. πεισθέντες 24. τοίνυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι, πάρεισι νυνὶ πρέσβεις αὐτοκράτορες· τά τε ἐνέχυρα ἡμῖν ἀποδιδόντες, καὶ τὰ τείχη καὶ ναῦς ἐῶντες κεκτῆσθαι· τὰς δὲ νήσους, ἡμετέρας εἶναι. τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν ἀγαθῶν λαμβάνοντες, ἥνπερ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ πρόγονοι, ταύτην [60], οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην τινὲς εἶναι. παριόντες ἔν αὐτοὶ διδασκόντων ἡμᾶς. ἐξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέντες [61] τετταράκοντα ἡμέρας βουλεύσασθαι. 30. τοῦτο μὲν, τῶν γεγραμμένων εἴ τι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον· (ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν [62]) τοῦτο δ', εἴ τις προ-

58. τὰς μὲν] scil. ναῦς. τὰς in foeminino de meo dedi, pro vulgato τὰ.

59. τὰ δὲ] scil. τείχη·

60. ταύτην] aut delendum videtur, aut cum ἐπὶ ταύτῃ mutandum. negant pacem a nobis esse tuendam ea lege atque conditione, vt illam bonorum quasi materiam aut matricem teneamus.

61. προσθέντες] malim extrito e prima syllaba sibilo, προθέντες.

62. (ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν)] sic placuit Stephano interpungere. nam Aldina h. l. signis parentheseos caret. Ego malim sic distingui. (ἔξεστι γὰρ) ἀφελεῖν. vt infinitiuus locum et vim obtineat imperatiui, ἀφελεῖν pro ἀφαιρείτω. aut aptus est ex ἐξουσίαν ἐποιήσαμεν, *facultatem ipsis fecimus demendi.* Stephanus διδασκόντων copulabat cum εἴ τι τυγχάνει μ. κ. ἔχον.

προσθεῖναι βέλεται, πείσας ὑμᾶς προσγραψάτω. πᾶσί τε τοῖς γεγραμμένοις [63] χρωμένοις ἐσὶν εἰρήνην ἄγειν. εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκοι τούτων, πολεμεῖν ἕ-
33. τοιμον. καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμῖν πᾶσίν ἐσιν, ὦ Ἀθηναῖοι· τέτων ὅ, τι ἂν βέλησθε ἐλέσθε. πάρεσι μὲν γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Κορίνθιοι, διδάξοντες [64], ὡς ἄμεινόν ἐσι πολεμεῖν· ἥκασι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην
36. ποιήσασθαι [65]. τούτων δ' ἔσι τὸ τέλος παρ' ὑμῖν, ἀλλ' ἐκ ἐν Λακεδαιμονίοις δι' ὑμᾶς [65] b. πρεσβευτὰς ἓν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιοῦμεν. ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἴρειν, ἕτος ὁ πρεσβεύων ἐσὶν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῇ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πό-
39. λεμον ποιῶν [66]. μέμνησθε μὲν ἕν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς ἡμετέρας λόγες, ψηφίσασθε δὲ ταῦτα, ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμελήσει.

63. πᾶσί τε τοῖς γεγραμμένοις] sententia postulat. πᾶσι μὲν γὰρ τοῖς γεγρ.

64. διδάξοντες] recepi hanc Stephani coniecturam, vel emendationem potius, pro vulgato διδάξαντες.

65. ποιήσασθαι] sic tacite correxit Stephanus Aldinae ποιήσεσθαι.

65 b. δι' ὑμᾶς] malim δι' ἡμᾶς, non penes Lacedaemonios propter nos. h. e. non ii sumus, qui pacem Lacedaemoniis a vobis impetremus, et vel invitis vobis extorqueamus.

66. ποιῶν malim abesse. turbat sententiam. πρεσβεύειν εἰρήνην et πόλεμον est legatione (vel fungendo muniis legati) pacem bellumue conciliare.

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ

ΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀνδοκίδης Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τῷ Κλεινίᾳ, ὡς καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραντος, καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον πλεῖστα ἡμαρτηκότος· τοῦ δὲ δήμου βουλευομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσαι τὸν Ἀνδοκίδην, πρῶτον παραγράφεται, λέγων ἤδη ἀπολελογῆσθαι καὶ ἀνεύθυνος εἶναι. εἴρηκε μὲν γὰρ πολλάκις, ὅτι δεῖ a) τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκοῦντα ἐνέχεσθαι, πρῶτον ἑαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἶτα διαβάλλειν. τὴν δὲ κρίσιν οἱ μὲν φασὶν ὁρικὴν εἶναι, οἱ δὲ, πραγματικήν. ἠκριβωμένη δὲ ἡ κρίσις, κατὰ μὲν τὴν ἀρχήν, μετάληψίς ἐστι· (παραγράφεται γάρ) ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις, πραγματική· δίκαιον γάρ φησι καὶ συμφέρον ἐξοστρακισθῆναι Ἀλκιβιάδην.

29.1. 3. 6. 9. 12.

a) Fort. leg. εἰρήκαμεν γὰρ πολάκις, ὅτι ἔδει. Sic grammatici loquuntur, ablegantes lectores ad obseruata iam alibi a se tradita.

Oratio haec, si Taylor credimus, Andocidis non est, sed Phaeacis. v. Lect. Lysiac. caput sextum.

Οὐκ

Οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον γινώσκω, τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὡς σφάλερόν ἐστιν ἅπτεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρότερον χαλεπὸν ἡγούμην, πρὶν τῶν
15. κοινῶν ἐπιμελεῖσθαί τινος. πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πλήθους, καὶ μὴ καταδείσαντα τὰς ἔχθρας τὰς ἰδίας, ὑπὲρ τῶν
18. δημοσίων ἔχειν ἡσυχίαν. διὰ μὲν γὰρ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους, οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους καθίσανται· διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν, μεγάλας καὶ ἐλευθέρας γίγνονται. ὧν τῶν ἀγαθῶν εἷς [1] ἐγὼ βεβληθεὶς ἐξετάζεσθαι, μεγίστοις περιπέπτωκα κινδύνοις.
21. προθύμων δὲ [2] καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, δι' ὅπερ [3] σώζομαι· πλείστοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὑφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρὼν, οὐ σεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρὴ μηδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν, δέκα ἔτη φεύ-

1. ὧν τῶν ἀγαθῶν εἷς] secundum et tertium vocabulum videntur delenda, vt e scholio nata. Super ὧν nescio qui τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν superscripsit, explicationis ergo, quod deinde in textum irrepsit. Admodum enim mihi quidem durum accidit ὧν τῶν ἀγαθῶν εἷς pro ἧς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν τάξεως εἷς. qua in classe bonorum ciuium vt ego quoque numerarer, efficere quod studerem, ideo —

2. δὲ] Stephanus mauult μὲν.

3. δι' ὅπερ] sic diuidi volenti Stephano obsecutus sum. vulgatae enim διόπερ vno vocabulo dant.

γειν. οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμὲν, ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας· ὧν 24.
ἀναγκαῖον ἕνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἄξιον δὲ
μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς ἐναντία τῷ ὅρ-
κῳ τῷ δήμε καὶ τῆς βελῆς ἐνομοθέτησεν. ἐκεῖ γὰρ [3]b.
ὄμνυτε μηδένα μήτε ἐξελεῖν, μήτε δήσειν, μήτε ἀ-
ποκτενεῖν [4] ἄκριτον· ἐν δὲ τῷδε τῷ καιρῷ, ἔτε κατ- 27.
ηγορίας γενομένης, ἔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης,
ἔτε διαψηφισαμένων κρύβδην, τὸν ὀρρακισθέντα
τοσοῦτον χρόνον δεῖ σεφηθῆναι τῆς πόλεως. εἶτα ἐν
τοῖς τοιούτοις οἱ τὰς ἑταίρας καὶ συνωμότας κεκτη-
μένοι πλέον φέρονται τῶν ἄλλων. οὐ γὰρ, ὥσπερ ἐν 30.
τοῖς δικαστηρίοις, οἱ λαχόντες κρίνουσιν, ἀλλὰ τούτου
τοῦ πράγματος ἅπασιν Ἀθηναίοις μέτεσι [5]. πρὸς δὲ
τούτοις, τῷ μὲν ἐλλείπειν, τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ νό-
μος μοι δοκεῖ. τῶν μὲν γὰρ ἰδίων ἀδικημάτων μεγά-
λην τιμωρίαν ταύτην νομίζω· τῶν δὲ δημοσίων μι- 33.
κρὰν καὶ ὀλιγὸς ἀξίαν ἡγοῦμαι ζημίαν, ἐξὸν κολά-
ζειν χρήμασι καὶ δεσμῷ καὶ θανάτῳ. ἔτι δ' εἴ τις
διὰ τοῦτο μεθίσαται, ὅτι πολίτης [6] ἐσὶν, ἔτος οὐδ'
ἀπελ-

3 b. ἐκεῖ γὰρ] h. e. ὀμνύντες τόν τε τῷ δήμῳ ὅρκον, καὶ τὸν τῆς βουλῆς.

4. ἀποκτενεῖν] sic dedi e coniectura Stephani pro vulgato ἀποκτείνειν.

5. μέτεσι] sic correxerunt Stephanus et Scaliger Aldinae vitium μέλεσι.

6. ὅτι πολίτης] interponendum videtur κακὸς, in quo vis omnis est argumenti.

ἀπελθὼν ἐνθένδε [7] παύσεται· ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῇ,
36. ταύτην τὴν πόλιν [8] διαφθερεῖ, καὶ τῇδε [9] ἀδὲν ἧττον ἐπιβουλεύσει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δικαιότερον [10] ἢ πρὶν ἐκβληθῆναι. οἶμαι δὲ καὶ τὲς φίλες ὑμῶν ἐν ταύτῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ λυπεῖσθαι, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥδεσθαι, συνειδότας, ὡς, ἂν ἀγνοήσαντες
39. ἐξελάσητε τὸν βέλτιστον, δέκα ἐτῶν ἡ πόλις ἀδὲν ἀγαθὸν ἀπὸ τότε τῦ ἀνδρὸς πείσεται. ῥᾴδιον δὲ ἐντεῦθεν [11] γνῶναι τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα. μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν Ἑλλήνων χρώμεθα, καὶ ἀδεμία τῶν ἄλλων πόλεων ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι ταῦτα
42. διέγνωται [12] ἄριστα τῶν δογμάτων, ἃ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις ἁρμόττοντα μάλιστα τυγχάνει, καὶ πλείστες ἐπιθυμητὰς ἔχει. περὶ μὲν οὖν τότων ἐκ οἶδ', ὅτι δεῖ μακρότερον λέγειν πάντως·

7. ἐνθένδε] reuocaui bonam hanc lectionem ex Aldina, cui, nescio quo errore casuue, suffectum est in Stephanico ἐνθάδε. Cohaeret ἐνθένδε cum ἀπελθὼν. malus citius, qui hinc, Athenis, discesserit, nunquam desinet malus esse.

8. Ταύτην τὴν πόλιν] illam incerti nominis, quaecunque tandem est ciuitas, quae malum hunc ciuem recipiat.

9. τῇδε] huic nostrae, Athenis puta, nil minus insidiabitur expulsus, quam insidiatus est, antequam expelleretur.

10. μᾶλλον δικαιότερον] interponi velim καὶ. Sed et acrius, et maiori cum iure.

11. ῥᾴδιον δὲ ἐντεῦθεν] postremo vocabulo praeponendum videtur καὶ.

12. διέγνωται] διέγνωσαι exarauit Scaliger.

ἐδὲν γὰρ ἂν πλεῖον [13] εἰς τὸ παρὸν ποιήσωμεν. δέομαι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσας καὶ κοινὰς ἡμῖν ἐπιτά- 45.
τας γενέσθαι, καὶ πάντας ἄρχοντας [14] περὶ τούτων καταξῆναι· καὶ μήτε τοῖς λοιδορουμένοις, μήτε
τοῖς ὑπὲρ καιρὸν χαριζομένοις ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ 50. I.
μὲν θέλοντι λέγειν καὶ ἀκούειν εὐμενεῖς εἶναι [15], τῷ
δὲ ἀσελγαίνοντι καὶ θορυβοῦντι χαλεπός. ἀκούσαν-
τες γὰρ ἕκαστον τῶν ὑπαρχόντων [16], ἄμεινον βου-
λεύσεσθε περὶ ἡμῶν. ἔστι δὲ περὶ τῆς μισοδημίας [17] 3.
καὶ τῆς σασιωτείας βραχύς μοι λόγος καταλελειμ-
μένος. εἰ μὲν γὰρ ἄκριτος ἦν, εἰκότως ἂν τῶν κατη-
γορούντων ἠρξάσθε, καὶ ἐμοὶ ἀναγκαῖον ἦν ἀπολο-
γεῖσθαι

13. λέγειν πάντως. ἐδὲν γὰρ ἂν πλεῖον] videtur locus sic distinguendus et corrigendus esse. λέγειν. πάντως γὰρ ἐδὲν ἂν πλ. nihil enim profecto ad rem praesentem multitudine verborum hoc de loco profecerimus.

14. πάντας ἄρχοντας] Nihil hic cerno.

15. θέλοντι λέγειν καὶ ἀκούειν εὐμενεῖς εἶναι] Cohaeret λέγειν cum θέλοντι, vt ἀκούειν cum εὐμενεῖς. vt ei, qui decenter dicere velit, ad audiendum commodi, propitiique sitis. Videtur enim post λέγειν deesse κοσμίως vel ἐν τάξει.

16. ἕκαστον τῶν ὑπαρχόντων] malim περὶ ἑκάστου τῶν ὑπαρχόντων. de vnoquoque in medio propositorum. Appellat ὑπάρχοντα criminationes in reorum quemque coniectas.

17. περὶ τῆς μισοδημίας] Apparet ex hoc loco, causae huius actorem incusatum fuisse odii erga populum et factiositatis.

γεῖσθαι περὶ τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀγωνιζό-
6. μενος ἀπέφυγον, ἐκ ἔτι [18] δίκαιον ἡγοῦμαι λόγον ἔ-
δεναι περὶ τούτε γίνεσθαι. πρὶν μὲν γὰρ κριθῆναι, ἔ
ῥᾴδιον ἦν εἰδέναι τὰς αἰτίας, ἔτ' εἰ ψευδεῖς εἰσιν,
ἔτ' εἰ ἀληθεῖς· ἀποφυγόντος δὲ, ἢ κατάγνωσθέν-
9. τος, τέλος ἔχει, καὶ διώρισται, τούτων ὁπότερόν ἐστιν.
ὥστε [19] δεινὸν νομίζω, τὸς μὲν ἁλόντας μιᾷ ψήφῳ
μόνον, ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα δημεύειν [20]
αὐτῶν· τῶν δὲ νικησάντων [21] πάλιν τὰς αὐτὰς
κατηγορίας ὑπομένειν, καὶ τὸς δικαστὰς, ἀπολέ-
12. σαι μὲν κυρίως εἶναι, σῶσαι δ' ἀκύρως καὶ ἀτελεῖς
φαίνεσθαι· ἄλλως τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόν-
των δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ ἐξεῖναι δι-
κάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὀμωμοκότων χρῆσθαι τοῖς νό-
μοις. Ὧν ἕνεκα, περὶ ἐμαυτοῦ παραλιπὼν, Ἀλκι-
15. βιάδου τὸν βίον ἀναμνῆσαι βούλομαι. καίτοι ἀπορῶ
γε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων, πόθεν ἄρ-
ξομαι, ἐμποδὼν ἁπάντων ὄντων. περὶ μὲν οὖν μοι-
χείας καὶ γυναικῶν ἀλλοτρίων ἁρπαγῆς, καὶ τῆς
ἄλλης βιαιότητος [22] καὶ παρανομίας, καθ' ἕκαστον
εἰ δεή-

18. ἔτι] sic tacite correxit Stephanus Aldinae ἔστι.

19. ὥστε] sic Stephanus de suo dedit. Aldus ὡς simplex.

20. Aut ante aut post δημεύειν deest ὑμᾶς. ego tamen δημεύεσθαι malim.

21. τῶν δὲ νικησάντων] lege aut τὸν δὲ νικήσαντα, aut τὸς δὲ νικήσαντας.

22. βιαιότητος] sic dedi e Stephani coniectura, pro vulgato βιότητος.

εἰ δεήσει λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρὼν χρόνος· 18.
ἅμα δὲ καὶ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν, φα-
νερὰς τὰς συμφορὰς ποιῶν αὐτῶν. ἃ δὲ περὶ τὴν
πόλιν εἴργασαι, καὶ τοὺς προσήκοντας, καὶ τῶν ἄλ-
λων ἀστῶν καὶ ξένων τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀποδείξω.
πρῶτον μὲν ἓν πείσας ὑμᾶς τὸν φόρον ταῖς πόλε- 21.
σιν ἐξ ἀρχῆς τάξαι, τὸν ὑπ' Ἀριστείδου πάντων δι-
καιότατα τεταγμένον, αἱρεθεὶς ἐπὶ τούτῳ [23] δέκα-
τος αὐτὸς, μάλιστα διπλάσιον αὐτὸν ἑκάστῳ τῶν
συμμάχων ἐποίησεν. ἐπιδείξας δ' αὐτὸν φοβερὸν
καὶ μέγα δυνάμενον, ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν προσό- 24.
δους κατεσκευάσατο. σκέψασθε δὲ, πῶς ἄν τις κα-
κὰ μείζω τούτων κατασκευάσειεν, εἰ τῆς [24] σωτη-
ρίας ἡμῖν πάσης διὰ τῶν συμμάχων οὔσης ὁμολο-
γουμένως, νῦν [25] κάκιον ἢ πρότερον πραττόντων,
τὸν φόρον ἑκάστῳ * διπλασιάσειεν [26]. ὥστ' εἴπερ ἡ- 27.
γῆσθε [27] πολίτην ἀγαθὸν Ἀριστείδην καὶ δίκαιον γε-
γονέναι, τοῦτον προσήκει κάκιστον νομίζειν, ὡς τἀ-
ναντία περὶ τῶν πόλεων ἐκείνῳ γινώσκοντα. τοι-
γάρτοι

23. ἐπὶ τούτῳ] malim ἐπὶ τοῦτο.

24. εἰ τῆς —] explicat voc. τούτων, quo vsus modo fuerat. quam hoc pacto. idem est ac si dixisset ἢ εἰ ταῦτα κατασκευάσειεν, δηλονότι εἰ τῆς σ.

25. οὔσης ὁμολογουμένως, νῦν] sic interpunctum est in Aldina et Stephanica. Ego vero malim sic interpungi οὔσης, ὁμολογουμένως νῦν — cum in confesso sit, peiore nunc esse loco res sociorum.

26. διπλασιάσειεν] sic dedi de meo. vulgo legitur διπλάσειεν.

27. ἡγῆσθε] malim ἡγεῖσθε.

γάρτοι διὰ ταῦτα πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὑτῶν
30. ἀπολιπόντες, φυγάδες γίνονται, καὶ εἰς Θουρίους οἰκήσοντες ἀπέρχονται. δηλώσει δὲ ἡ τῶν συμμάχων ἔχθρα [28] πρῶτον, ὅταν ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις γένηται ναυτικὸς πόλεμος. ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν εἶναι προσάτην, ὅστις τῶ παρόντος
33. χρόνῳ ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τῶ μέλλοντος προνοεῖται· καὶ τὰ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ βέλτιστα, συμβουλεύει. θαυμάζω δὲ τῶν πεπεισμένων [29] Ἀλκιβιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν, τοιαύτης πολιτείας, ἣν μάλιστα κοινότητα [30] δοκεῖ εὑρῆ-
36. σθαι, οἵαν οὐδ' ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτὸν ἔχειν θεῶνται· ὁρῶντες τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ὑπερηφανίαν· ὃς τὴν Καλλίᾳ γήμας ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, τελευτήσαντος Ἱππονίκου στρατηγοῦντος ἐπὶ Δηλίῳ,
39. ἕτερα τοσαῦτα προσεπράξατο, λέγων, ὡς ὡμολόγησεν ἐκεῖνος, ὁπότε παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν ταῦτα [31]. λαβὼν δὲ τοσαύτην προῖκα, ὅσην ἀδεὶς τῶν Ἑλλήνων, ἔτως ὑβρισὴς ἦν, ἐπει-

28. ἔχθρα] subaudi ἑαυτὴν.

29. τῶν πεπεισμένων] sic dedi e Stephani coniectura, pro vulgato τὸν πεπεισμένον.

30. ἣν μάλιστα κοινότητα] videtur leg. esse ἣ μάλιστα διὰ κοινότητα. quae reipublicae forma existimatur ideo praecipue reperta et in vitam inducta esse, quod in ea regnet κοινότης, ciuilitas, propensio animi iuribus vtendi cum reliquis ciuibus communibus, et nulla in re praecipuum aliquod ius affectandi.

31. ταῦτα] malim τοσαῦτα.

ἐπεισάγων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν [32] ἑταίρας, καὶ δού-
λας καὶ ἐλευθέρας, ὥστ' ἠνάγκασε τὴν γυναῖκα 42.
σωφρονεστάτην ὄσαν ἀπολιπεῖν, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν
ἄρχοντα, κατὰ τὸν νόμον. ἃ δὴ μάλιστα τὴν αὐ-
τοῦ δύναμιν ὑπεδείξατο [33]· παρακαλέσας γὰρ
τοὺς ἑταίρους, ἁρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυ-
ναῖκα ᾤχετο βίᾳ, καὶ πᾶσιν ἐδήλωσε καὶ τῶν ἀρ- 45.
χόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν κατα-
φρονῶν. οὐ τοίνυν ταῦτα μέγον ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ καὶ 31.1.
λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλίᾳ [34], ἵνα τὸν
εἶκον τὸν Ἱππονίκου κατάσχῃ, ὡς ἐναντίον πάντων ὑ-
μῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατηγόρει [35], καὶ τὰ χρήματα 3.
τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἴπως τελευτήσειεν ἄπαις, φοβού-
μενος, μὴ διὰ τὴν οὐσίαν ἀπόλοιτο. καίτοι ὅστις ὑβρί-
ζει γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπι-
βουλεύει, τί χρὴ προσδοκᾶν [36] τοῦτον περὶ τοὺς ἐν-
τυχόντας τῶν πολιτῶν διαπράττεσθαι; πάντες γὰρ 6.
ἄνθρωποι τοὺς οἰκείους τῶν ἀλλοτρίων ποιοῦνται πε-
ρὶ πλείονος. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔρημος [37] οὐδ' εὐαδίκη-
τος

32. εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν] scil. ἐν ᾗ συνῴκει αὐτῷ γυνὴ οὕτω πλουσία.

33. ὑπεδείξατο] malim ἐπεδείξατο.

34. Καλλίᾳ] vxoris suae fratri, filio Hipponici.

35. κατηγόρει] incusabat, Callias puta, Alcibiadem veneno se appetisse. sic in imperfecto dedi ex H. Stephani coniectura, pro κατηγορεῖ vulgato, in praesenti.

36. προσδοκᾶν.] sic correxerunt Scaliger et Stephanus vitiolum Aldinae προδοκῶν.

37. οὐδ' ἔρημος] eo tendit, vt demonstret Alcibia-

τός ἐσιν· ἐπεὶ διὰ τὸν πλοῦτον ἔχει πολλὲς τὲς βοηθήσοντας. ὁ δὲ πάντων δεινότατόν ἐσι, τοιῶτος ὢν,
9. ὡς εὔνους τῷ δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται αὐτὸς 38 ἄλλους ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ· καὶ ὃν δεῖ τεθνᾶναι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατήγορος τῶν διαβεβλημένων ὑφ' ἡμῶν αἱρεῖται· καί φησι φύλαξ
12. εἶναι τῆς πολιτείας, οὐδενὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἔτ' ἴσον, ἔτ' ὀλίγῳ πλέον ἀξιῶν ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα καταπεφρόνηκεν 39, ὥστε διατετέλεκεν ἀθρόως μὲν ὑμᾶς κολακεύων, ἕνα δ' ἕκαστον προπηλακίζων. ὃς εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, ὥστε πείσας Ἀ-
15. γάθαρχον τὸν γραφέα συνεισελθεῖν οἴκαδε, τὴν οἰκίαν ἀπηνάγκασε γράφειν 40. δεομένου δὲ καὶ προ-

[illegible] Φάσεις

dem popularem nequaquam esse. nam qui sodalitiis magnis stipatus est, is potentiam in republica affectat, minimeque ciuilis est.

38. ποιεῖται· αὐτὸς] interponi velim καὶ· αὐτὸς h. l. est vltro, *nemine impellente.*

39. καταπεφρόνηκεν] bene si habet, commutata est dicendi forma. recta enim constructio postulabat καταπεφρονηκώς.

40. συνεισελθεῖν οἴκαδε τὴν οἰκίαν ἀπηνάγκασε γράφειν] πότερον, οἴκαδε ἐπηνάγκασε γράφειν. ἕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, ἐπαναγκάζων γράφειν. HENR. STEPHANVS. Posterius probo. verum vocabula illa duo τὴν οἰκίαν nego expungi debere. Sententia haec est. Alcibiades pictorem blandis verbis primum perduxit in domum suam. deinde, in potestate sua eum cum haberet, tormentis coegit, vt domum suam pingeret. h. e. parietes oecorum picturis exornaret. non erat satis γράφειν modo dicere, sed necesse erat, vt τὴν οἰ-

φάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναιτο ταῦτα πράττειν 41 ἤδη 42 διὰ τὸ συγγραφὰς 43 ἔχειν παρ' ἑτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δήσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι. ὅπερ ἐποίησε· καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη, 18.
πρὶν ἀποδρὰς ᾤχετο τετάρτῳ μηνί, τὰς φύλακας λαθών, ὥσπερ βασιλέως. ἕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος· καὶ οὐχ ὧν ἐβιάσατο μετέμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κατέλιπε 21.
τὸ ἔργον, ἠπείλει· καὶ ἔτε τῆς δημοκρατίας, ἔτε τῆς ἐλευθερίας, οὐδὲν ἦν ὄφελος. οὐδὲν γὰρ ἧττον ἐδεδοίκει 44 τῶν ὁμολογεμένων δούλων 45. ἀγανακτῶ δ' ἐν-
θυμούμενος 46, ὑμῖν μὲν ὠδὲ τὰς κακούργους ἀσφα-
λὲς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπάγειν, διὰ τὸ χιλίας δραχ- 24.
μὰς τεταχθαι ἀποτίσαι, ὃς ἂν τὸ πέμπτον μέρος
μὴ με-

κίαν quoque adderetur. nam alias dubium fuiſſet, quid ille pictor coactus fuiſſet pingere.

41. ταῦτα πράττειν] id eſt γράφειν τὴν ἀλκιβιάδου οἰκίαν.

42. ἤδη ſi ſuo loco ſtat, accipi debet pro *nunc*, *in praeſenti*. verum videtur a ſede ſua aberraſſe, et collocandum eſſe pone διὰ τὸ.

43. συγγραφὰς] malim ſimplex γραφὰς. propterea quod iam picturas haberet. h. e. propterea quod iam aliis operam ſuam locaſſet ad colorandum vel inalbandum ipſorum domos et inſulas.

44. ἐδεδοίκει] Agatharchus pictor puta.

45. τῶν ὁμολογουμένων δούλων] poteſt ſic accipi, τῶν δούλων, περὶ ὧν ὁμολογεῖται ὅτι εἰσὶ δοῦλοι. malim tamen ὁμολογουμένως in aduerbio.

46. ἐνθυμούμενος, ὑμῖν] interponendum videtur εἰ.

μὴ μεταλάβῃ τῶν ψήφων· ὁ δὲ, τοσοῦτον χρόνον εἴρξας [καὶ] ἐπαναγκάζων γράφειν, οὐδὲν κακὸν πέπονθεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα σεμνότερος δοκεῖ καὶ φοβερώ-
27. τερος εἶναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις 47 συντιθέμεθα, μὴ ἐξεῖναι, μήθ' εἴρξαι μήτε δῆσαι τὸν ἐλεύθερον. ἐὰν δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν. τούτου δὲ τοιαῦτα πράξαντος, οὐδεμίαν οὐδεὶς ἔτ' ἰδίαν οὔτε δημοσίαν τιμω-
30. ρίαν ποιεῖται. νομίζω δὲ ταύτην εἶναι σωτηρίαν ἅπασι, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς νόμοις. ὅστις δὲ ὑπερορᾷ ταῦτα, τὴν μεγίστην φυλακὴν ἀνῄρηκε τῆς πόλεως. δεινὸν μὲν οὖν ἐστι καὶ ὑπὸ τῶν ἀγνοούν-
33. των τὰ δίκαια πάσχειν κακῶς· πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὅταν τις ἐπισάμενος τὰ διαφέροντα, παραβαίνειν τολμᾷ. φανερῶς γὰρ ἐνδείκνυται, ὥσπερ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτῷ τρόποις ἀκολουθεῖν ἀξιῶν. ἐνθυμήθητε δὲ Ταυ-
36. ρέαν, ὃς ἀντιχορηγὸς ἦν Ἀλκιβιάδου, παισί. κελεύοντος δὲ τοῦ νόμου, τῶν χορευτῶν ἐξάγειν ὃν ἄν τις βέληται ξένον ἀγωνιζόμενον, ἐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κω-

47. συμβούλοις] probo Stephani coniecturam συμβολαίοις. verum quia dubius eram, vtrum dedisset auctor, συμβολαίοις, an συμβόλοις (nam et σύμβολα pro συμβόλαια vsurpantur) ideo vetustam lectionem, quamuis vitiosam, reliqui. Sunt autem τὰ σύμβολα, siue mauis τὰ συμβόλαια, pacta conuenta inter duas ciuitates de dando reddendoque iure, et de communicatione commerciorum, tametsi eas inter ciuitates nulla est bellorum societas.

κωλύειν [48], ἐναντίον ὑμῶν, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν θεωρόντων, καὶ τῶν ἀρχόντων ἁπάντων παρόντων ἐν τῇ πόλει, τύπτων ἐξήλασεν αὐτὸν [49], καὶ τῶν θεα- 39.
τῶν συμφιλονεικόντων ἐκείνῳ, καὶ μισόντων τοῦτον. ὥστε τῶν χορῶν τὸν μὲν ἐπαινόντων, τῷ δ' ἀκροάσασθαι ἐκ ἐθελόντων, οὐδὲν πλεῖον ἔπραξεν [50], ἀλλὰ τῶν κριτῶν οἱ μὲν, φοβούμενοι, οἱ δὲ, χαριζόμενοι, νικᾶν ἔκριναν αὐτόν [51], περὶ ἐλάττονος ποιούμενοι τὸν 42.
ὅρκον, ἢ τοῦτον. εἰκότως δέ μοι δοκοῦσιν οἱ κριταὶ ὑπέρχεσθαι [52] Ἀλκιβιάδην, ὁρῶντες Ταυρέαν, τοσαῦτα μὲν χρήματα ἀναλώσαντα, προπηλακιζόμενον· τὸν δὲ τοι-

48. ἀγωνιζόμενον, ἐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κωλύειν] sic distinctum exhibent hunc locum Aldus et Stephanus. mihi vero sic videtur potius esse distinguendus. ἀγωνιζόμενον ἐκ ἐξὸν, ἐπιχειρήσαντα κωλύειν. vt haec sit constructio κελεύοντος τῷ νόμῳ κωλύειν τῶν χορευτῶν τῶν ξένων τὸν ἐπιχειρήσαντα ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐξὸν (id est διότι ἐκ ἔξεστιν) αὐτὸν ἤδη ἀγωνιζόμενον ἐξάγειν. lege volenti cuique veniam dante, peregrinorum saltatorum si quem videat id agentem, vt saltationis certamen ineat, impediendi, quoniam non licet eum e scena educere, qui iam actu saltet.

49. ἐξήλασεν αὐτὸν] Alcibiades puta Tauream. ad quem Tauream etiam ἐκείνῳ proximum refertur, vt τοῦτον ad Alcibiadem.

50. οὐδὲν πλεῖον ἔπραξεν] nil profecit, Taureas puta. quamquam equidem ἔπραξαν in plurali malim, vt ad choros referatur.

51. αὐτὸν] Alcibiadem puta.

52. ὑπέρχεσθαι] sic tacite correxit Stephanus Aldinae vitium ὑπάρχεσθαι.

32. 1. δὲ τοιαῦτα παρανομοῦντα, μέγιστον δυνάμενον. αἴτιοι
δ' ὑμεῖς, οὐ τιμωρέμενοι τὲς ὑβρίζοντας, καὶ τὲς μὲν
λάθρα ἀδικοῦντας κολάζοντες, τὲς δὲ φανερῶς ἀσ-
3. ελγαίνοντας θαυμάζοντες. τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ διατριβαὶ ἐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικασηρίοις
εἰσί· καὶ στρατεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγορῶσι δὲ οἱ νεώτεροι· παραδείγματι τέτῳ χρώμενοι, ὃς
τηλικαύτας ποιεῖται τῶν ἁμαρτημάτων ὑπερβολὰς,
6. ὥστε περὶ τῶν Μηλίων γνώμην ἀποφηνάμενος, ἐξανδραποδίζεσθαι, πριάμενος γυναῖκα τῶν αἰχμαλώτων, υἱὸν ἐξ αὐτῆς πεποίηται. ὃς τοσέτῳ * παρανομωτέρως 53 Αἰγίσθου γέγονεν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐχθίσων
ἀλλήλοις πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐ-
9. τῷ τὰ ἔσχατα τοὺς μὲν 54 πεποιηκέναι, τοὺς δὲ πε-

53. παρανομωτέρως] sic dedi de meo, pro vulgato παρανομώτερος. maiori cum scelerositate. Comparat hic sortem nascendi, qua Aegisthus fuit vsus, cum sorte nascendi qua vsus est filius Alcibiadi natus e muliere Melia; aitque huius nascendi sortem multo fuisse sceleriosiorem, quam fuisset sors Aegisthi. Quamquam enim Aegisthus quoque natus fuisset ex incestu infando, Thyestes enim, pater Aegisthi, eum e filia Pelopeia, fusceperat. verum tamen filia patrem amauerat. Melia autem mulier oderat Alcibiadem, a quo per vim compressa peperit hunc filium, ab oratore nostro non nominatum, modo legibus magis aduersante, et naturae magis repugnante, vt ipse quidem autumat, quam natus fuerat Aegisthus.

54. τοὺς μὲν] patrem, Alcibiadem. τοὺς δὲ] matrem, mulierem Meliam.

πονθέναι. ἄξιον δὲ τὴν τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελθεῖν. ἐκ ταύτης γὰρ παιδοποιεῖται τῆς γυναικὸς, ἣν ἀντ' ἐλευθέρας [55] δούλην κατέσησε, καὶ ἧς τὸν πατέρα καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἧς τὴν πόλιν ἀνάσατον πεποίηκεν, ὡς ἂν μάλισα τὸν υἱὸν ἐχθρὸν ἑαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσειε. τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται [56] μισεῖν [57]. ἀλλ' ὑμεῖς ἐν μὲν ταῖς τραγῳδίαις τοιαῦτα θεωροῦντες, δεινὰ νομίζετε, γινόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὁρῶντες, οὐδὲν φροντίζετε. καίτοι ἐκεῖνα μὲν ἐκ ἐπίσασθε πότερον οὕτω γεγένηται, ἢ πέπλασαι ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ταῦτα δὲ σαφῶς εἰδότες οὕτω πεπραγμένα παρανόμως, ῥαθύμως φέρετε. πρὸς δὲ τούτοις, τολμῶσί τινες περὶ αὐτοῦ λέγειν, ὡς οὐδὲ γεγένηται οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος [58]· ἐγὼ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον αἴτιον δόξειν, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων [59] μεμνῆσθαι. ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν, τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευασάμε-

55. ἀντ' ἐλευθέρας] sic tacite correxit Stephanus Aldinae ἀντ' ἐλευθερίας.

56. κατείληπται] ille filius Alcibiadis puta, haud nominatus, nothus.

57. μισεῖν] scil. patremque et rempublicam.

58. τοιοῦτος] vir tam fortis et praeclarus, atque hic Alcibiades exstitisset.

59. ἀδικημάτων] malim ἀτυχημάτων.

σάμενον, καὶ τὴν τελευτὴν ὑπερβάλλουσαν ποιήσασθαι. ἔτι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, φυλάττεσθαι πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισαμένας. ἡγοῦμαι δ'
24. αὐτὸν πρὸς τοῦτο μὲν οὐδὲν ἀντερεῖν· λέξειν δὲ περὶ τῆς νίκης τῆς Ὀλυμπιάσι, καὶ περὶ πάντων μᾶλλον, ἢ τῶν κατηγορηθέντων, ἀπολογήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων ἀποδείξω αὐτὸν ἐπιτηδειότερον [τεθνάναι μᾶλλον [60] ἢ σώζεσθαι. Διηγήσομαι δ' ὑμῖν·
27. Διομήδης ἦλθε ζεῦγος ἵππων ἄγων Ὀλυμπίαζε, κεκτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν, σεφανῶσαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν καὶ τὴν οἰκίαν βουλόμενος· λογιζόμενος τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἱππικοὺς τύχῃ τοὺς
30. πλείσους κρινομένους· τοῦτον Ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα, καὶ τὸν ἐπιτυχόντα [61], δυνάμενος [62] παρὰ τοῖς ἀγωνοθέταις τῶν Ἠλείων, ἀφελόμενος αὐτὸς ἠγωνίζετο. καίτοι τί ἂν ἐποίησεν, εἴ τις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἀφίκετο ζεῦγος ἵππων ἔχων;

60. μᾶλλον saepe post comparatiuos redundat. vt vulgata h. l. facile feratur. malim tamen pro ἐπιτηδειότερον h. l. legi ἐπιτηδειότατον.

61. καὶ τὸν ἐπιτυχόντα] fortass. καὶ οὐ τὸν ἐπιτυχ. H. STEPHANVS. quod probo.

62. ἐπιτυχόντα, δυνάμενος] Scaliger interponi vult vocabulum ζεῦγος. quod si addendum sit, ego potius versu 31. ante v. ἀφελόμενος addidero, et cum articulo, ad hunc modum — τῶν ἠλείων, τὸ ζεῦγος ἀφελόμενος, αὐτὸς ἠγων.

ἥπου ταχέως ἐπέτρεψεν [63] ἂν ἀνταγωνίζεσθαι ἑαυ- 33.
τῷ, ὃς Ἀθηναῖον ἄνδρα βιασάμενος, τοῖς ἀλλοτρίοις
ἐτόλμησεν ἵπποις ἁμιλλᾶσθαι· δηλώσας τοῖς Ἕλλη-
σι μηδὲν θαυμάζειν, ἄν τινα αὐτῶν βιάζηται· ἐπεὶ
καὶ τοῖς πολίταις οὐκ ἐξίσου χρῆται, ἀλλὰ τοὺς μὲν
ἀφαιρούμενος [64], τοὺς δὲ τύπτων, τοὺς δὲ εἰργνύων, 36.
τοὺς δὲ χρήματα πραττόμενος, οὐδενὸς ἀξίαν τὴν
δημοκρατίαν ἀποφαίνων [65]· τοὺς μὲν λόγους, δημα-
γωγοῦ, τὰ δ' ἔργα, τυράννου παρέχων· καταμα-
θὼν ὑμᾶς τῷ μὲν ὀνόματος Φροντίζοντας, τῷ δὲ πράγ-
ματος ἀμελοῦντας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει Λακεδαι- 39.
μονίων, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἀν-
ταγωνιζομένων ἀνέχονται ἡττώμενοι· οὗτος δὲ οὐδ'
ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ φανερῶς εἴρηκεν οὐκ ἐπι-
τρέψειν τοῖς ἀντεπιθυμοῦσί τινος. εἶτ' ἐκ τῶν τοι- 42.
ούτων ἀναγκαῖον τὰς πόλεις τῶν ἡμετέρων πολεμίων
ἐπιθυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν. ἵνα δὲ μὴ μόνον Διομή-
δην, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδόξειε [66],
τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος,
ὡς εἰς

63. ἐπέτρεψεν] sic tacite correxit Stephanus vitiosum Aldinae ἐπέτρεψεν.

64. ἀφαιρούμενος] sic dedi e coniectura Stephani. redit ad Diomedem, cui bigas equorum eripuit, vt τύπτων ad Tauream respicit, et εἰργνύων ad Agatharchum pictorem, et πραττόμενος ad Calliam. Vulgatae dant ἀφαιρουμένους.

95. ἀποφαίνων] imo vero ἀποφαίνει leg.

66. ἐπιδόξειε] sententia postulat ἐπιδείξαιτο. quo sese ostentaret, non Diomedi modo, sed vniuersae adeo ciuitati insultantem.

33. 1. ὡς εἰς τὰ πινάκια [67] τῇ προτέρᾳ τῆς θυσίας [68] χρησόμενος, ἐξηπάτησε, καὶ ἀποδῦναι ἃ ἤθελε, βαλόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος [69] τῆς πόλεως χρή-
3. σασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνίβοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν ἦν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὁρῶντες ὑστέραν ἅσαν τῆς Ἀλκιβιάδε, τοῖς τότε πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν ἤκουον, ἢ καὶ ἐπε-
6. γίνωσκον τὰ τούτου, κατεγέλων ἡμῶν, ὁρῶντες ἕνα ἄνδρα μείζονα πάσης τῆς πόλεως δυνάμενον. σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὡς διέθετο. τότῳ σκηνὴν [70] μὲν Περσικὴν Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν, ἱερεῖα δὲ

67. εἰς τὰ πινάκια] videntur menſulae vel fercula fuiſſe, in quibus aurea atque argentea ſupellex conſtrueretur atque ſpectaculo exponeretur. Scaliger παν-άκεια exarauit. quod non intelligo.

68. θυσίας] ſic dedi ex emendatione Scaligeri et Taylori Lect. Lyſiac. c. 6. p. 696. pro vulgato οὐσίας.

69. πρότερος] antequam architheori vaſis iisdem vterentur; quo fieret, vt, qui vaſa eadem viderent ab architheoris poſt Alcibiadem vſurpari, exiſtimarent ea Alcibiadis eſſe, et architheoros ea ab illo mutuo ſumſiſſe. quod contra erat. Poſt lego ἢ καὶ αὐτοὶ ἐπεγίν.

70. διέθετο τότῳ. σκηνὴν] ſic dedit Stephanus, tacite vitium Aldinae corrigens, quae ſic dedit. διέθετο τῶτο. σκηνὴν. Probo τότῳ ſuffectum pro τῶτο. verum haud placet interpunctio, quam ſic malim conſtitui. διέθετο. quomodo ſe reliquis in rebus, apud Olympiam agens, geſſerit. τότῳ σκηνὴν. *Huic* (Alcibiadi) *tentorium* —

καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χῖοι παρεσκεύασαν· οἶνον δὲ 9.
καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα, Λεσβίοις προσέταξαν [71]. καὶ ὅτως εὐτυχής ἐστιν, ὥστε τὸς Ἕλληνας τῆς παρανομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρτυρας κεκτημένος, ἀδεμίαν δέδωκε δίκην· ἀλλὰ ὁπόσοι μὲν ἄρχοντες ἐν μιᾷ πόλει γεγένηνται, ὑπεύθυνοί εἰσιν· 12.
ὁ δὲ πάντων τῶν συμμάχων καὶ χρήματα [72] λαμβάνων, ἀδενὸς τότων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένος σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ ἔλαβε, καὶ προσέτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, ὥσπερ ἀ πολὺ μᾶλλον ἠτιμακὼς, ἢ ἐσεφανωκὼς τὴν πόλιν. εἰ δὲ βού- 15.
λεσθε σκοπεῖν, εὑρήσετε [73] πολλὰ τῶν τότῳ πεπραγμένων, ἕκασον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας, ἀνασάτυς τὸς οἴκυς ποιήσαντας· ὅτος δ' ἐπιτηδεύων ἅπαντα πολυτελέστατα, διπλασίαν [74] οὐ- 18.
σίαν

71. λεσβίοις προσέταξαν] ſuſpicabar aliquando leg. eſſe λέσβιοι ἑαυτοῖς προσέταξαν. verum videtur potius aut ἐφέσιοι e praemiſſis, aut οἱ ἕλληνες ſubaudiendum eſſe.

72. συμμάχων καὶ χρήματα] ſine dubio poſt καὶ deeſt aliquid. num ἀσῶν. ab omnibus ſociisque ciuibusque opes, vel pecunias, accipiens, vel extorquens.

73. εὑρήσετε —] variis modis locum hunc tentaui, quorum vnum hunc iuuat proponere. εὑρήσετε πολλὰ τῶν τότῳ πεπραγμένων, ὧν ἕκασον ὄψεσθε ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας ἀνασάτυς τὸς οἴκυς ποιήσαντας. Diligenter examinare ſi volueritis, inuenietis in Alcibiadis coeptis et inſtitutis multa eiusmodi, vt eorum vel vnum quodcunque cum alii conati eſſent idem facere vel ad breue ſolummodo tempus, fortunas illi ſuas omnes funditus peſſumdederint.

74. διπλασίαν] ſubaudi, quam a patre accepiſſet.

σίαν κέκτηται. καίτοι ὑμεῖς γε νομίζετε τοὺς φειδομένους, καὶ τοὺς ἀκριβῶς διαιτωμένους, φιλοχρημάτους εἶναι, οὐκ ὀρθῶς γινώσκοντες. οἱ γὰρ μεγάλα δαπανώμενοι, πολλῶν δεόμενοι, αἰσχροκερδέστατοί
21. εἰσιν. αἴσχιστον δὲ φανήσεσθε ποιοῦντες, εἰ τοῦτον μὲν ἀγαπᾶτε, τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον· Καλλίαν δὲ τὸν Διδυμίου, τῷ σώματι νικήσαντα πάντας ἀγῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἐξωστρακίσατε, πρὸς τοῦτον [75] οὐδὲν ἀποβλέψαντες,
24. ὡς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων ἐτίμησεν [76] τὴν πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς προγόνους, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν, οἵτινες ἐξωστράκισαν Κίμωνα [77] διὰ παρανομίαν, ὅτι τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ συνῴκησε. καίτοι οὐ μόνον αὐτὸς ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ
27. ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μιλτιάδης· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἔκρινον αὐτόν. Ἀλλὰ μὴν, εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν [78], ἐμοὶ μὲν οὐδαμόθεν προσ-

75. τοῦτον] Stephanus mallet τοῦτο. ego malim τούτων. ad horum nihil reſpicientes, quod ſcilicet laboribus corpore ſuo toleratis patriam ornaſſet. quid ſignificare voluiſſet orator illo τούτων, ſtatim ipſe docet ſubiicians, ὡς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων —

76. ἐτίμησεν] ſic tacite correxit Stephanus Aldinae ἐτίμησαν. quod poſſet probari, ſi ἑαυτῶν legeretur. poſſet enim ex eo colligi, Calliam eiusque patrem Didymium pariter ſtadio Olympiaco viciſſe. Verum ſimplicior et planior eſt emendandi ratio Stephanica.

77. κίμωνα] ſic emendarunt Scaliger et Stephanus Aldinae lectionem κόνωνα.

ήκει τούτῳ τῷ πράγματος[79]· ἐδὲ ἔστιν ἐδεὶς, ὅστις ἂν ἀποδείξειε τῶν ἡμετέρων ἐδένα τῇ συμφορᾷ ταύ- 30.
τῃ χρησάμενον· Ἀλκιβιάδης[80] δὲ μάλιστα πάντων Ἀθηναίων, καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης ἐξωστρακίσθησαν ἀμφότεροι, ὥστ' ἐδὲν θαυμαστὸν, ἐδ' ἄτοπον πεί- 33.
σεται, τῶν αὐτῶν τοῖς προγόνοις ἀξιώμενος. καὶ μὴν ἐδ' ἂν αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν ἀντειπεῖν, ὡς ἐ τῶν ἄλλων ἐκεῖνοι παρανομώτατοι[81] ὄντες, τούτῳ σωφρονέστεροι καὶ δικαιότεροι ἦσαν. ἐπεὶ τῶν γε τούτῳ πεπραγμένων ἐδ' ἂν εἷς ἀξίως κατηγορῆσαι δύναι- 36.
το. νομίζω δὲ καὶ τὸν θέντα τὸν νόμον ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν· ἀποβλέψαντα τῶν πολιτῶν πρὸς τὰς κρείττους τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐπειδὴ παρὰ τῶν τοιούτων ἐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκην λαβεῖν, δημοσίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικεμένων κατασκευάσαι. ἐγὼ 39.

τοίνυν

78. κατὰ γένος σκοπεῖν] Stephanus mallet καὶ τὸ γένος σκ. ego vero in vulgata h. l. acquiesco. In σκοπεῖν subauditur τὸ τῆς ἐξοστρακίσεως πρᾶγμα. Negotium hoc, (vter noſtrum ſcilicet oſtraciſmo mulctandus ſit) iudicare ſi oportet ex genere, — aut, in hac cauſa definienda ſi neceſſe eſt rationem generis haberi.

79. τούτου τοῦ πράγματος] ſcil. τῆς ἐξοστρακίσεως. nemo eſt in maioribus atque cognatis meis, qui oſtraciſmo e ciuitate fuiſſet expulſus. exponit ipſe orator ſententiam ſuam verbis in continente ſubiectis.

80. ἀλκιβιάδης] malim ἀλκιβιάδη· redit enim ad praemiſſum προσήκει.

81. παρανομώτατοι] Stephanus mauult παρανομώτεροι. quod opus eſſe nil videtur.

τοίνυν ἔν τε τῷ κοινῷ κέκριμαι τετράκις, ἰδίᾳ τε ἀδὲν [82] διεκώλυσα δικάζεσθαι βελόμενον. Ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα ἐργασάμενος ἀδεμίαν πώποτε δίκην ὑποσχεῖν ἐτόλμησεν. ἕτω γὰρ χαλεπός ἐστιν, ὥστε
42. οὐ περὶ τῶν παρελημυθότων ἀδικημάτων αὐτὸν τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν μελλόντων φοβεῖσθαι· καὶ τοῖς μὲν πεπονθόσι κακῶς, ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ· τάτῳ δὲ ἐκ ἐξαρκεῖ, εἰ μὴ καὶ τὸ λοιπὸν, ὅ, τι
34.1. ἂν βέληται, διαπράξηται. καίτοι οὐδήπω, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀργακισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ, ἐκ ἄξιος· ἀδὲ, κρινόμενος μὲν, ἀποφυγεῖν, ἀ-
3. κριτος δὲ, φεύγειν. * ἀδὲ [83] τοσαυτάκις ἀγωνιζόμενος, δικαίως καὶ νικήσας [84], πάλιν δόξαιμι δι' ἐκεῖνα [85] ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς, ἢ φαύλων [86] κατηγόρων, ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνευον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἐρρωμε-
6. νεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν· οἵτινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν. οὔκουν τοὺς

82. οὐδὲν] malim οὐδένα. neminem prohibui iure mecum experiri, qui quidem vellet.

83. οὐδὲ] fic dedi de meo, pro vulgato ὁ δὲ.

84. ἀγωνιζόμενος δικαίως καὶ νικήσας] Idem eſt ac ſi dixiſſet οὐδὲ ἐγὼ, ὃς ἐν τῷ τοσαυτάκις ἀγωνίζεσθαι, καὶ δικαίως ἐνίκησα. *neque ego, qui tot cauſas, in foro dicens, (prout etiam par erat,) vici.* Poſſit quoque legi ἀγωνιζ. καὶ νικήσας, δικαίως πάλιν.

85. δι' ἐκεῖνα] ſcil. ἃ ἀγωνιζόμενος ἐνίκησα.

86. ἢ φαύλων] videtur ὑπὸ interponendum, aut διὰ. vulgatam ſi defendemus, aiemus ſubaudiri κατηγορέντων aut ὑπαρχόντων.

τοὺς τοιούτους δίκαιον ἐκβάλλειν, οὓς πολλάκις ἐλέγχοντες εὑρίσκετε μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς μὴ θέλοντας ὑποσχεῖν τῇ πόλει περὶ τοῦ βίου λόγον. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μέν τις ἀπολογεῖσθαι ἀ- 9.
ξιώσειεν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων, ὡς ἀδίκως ἀπολώλασιν, ἐκ ἀνασχέσθαι [87] τῶν ἐπιχειρούντων· εἰ δέ τις τῶν ἀποφυγόντων πάλιν περὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον περὶ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς τεθνηκότας τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν; ἔστι μὲν ἓν 12.
Ἀλκιβιάδου, μήτε αὐτὸν τῶν νόμων καὶ τῶν ὅρκων φρουτίζειν, ὑμᾶς τε παραβαίνειν ἐπιχειρεῖν διδάσκειν· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκβάλλειν καὶ ἀποκτείνειν ἀνηλεῶς, αὐτὸν δὲ [88] ἱκετεύειν καὶ δακρύειν οἰκτρῶς. καὶ ταῦτα μὲν οὐ θαυμάζω· (πολλῶν γὰρ αὐτῷ 15.
κλαυμάτων ἄξια εἴργασται·) ἐνθυμοῦμαι δὲ, τίνας ποτὲ καὶ πείσει δεόμενος· πότερα τοὺς νεωτέρους, οὓς πρὸς τὸ πλῆθος διαβέβληκεν ἀσελγαίνων, καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων, καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν πράττων; ἢ τοὺς πρεσβυτέρους, οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίω- 18.
κεν, ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καταπεφρόνηκεν; οὐ μόνον δὲ αὐτῶν ἕνεκα τῶν παρανομούντων, ἵνα δίκην διδῶσιν, ἐπιμελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων· ὅπως, τούτους ὁρῶντες, δικαιότεροι καὶ 21.
σωφρονέστεροι γίνωνται. ἐμὲ μὲν τοίνυν [89] ἐξελάσαν-

τες,

87. οὐκ ἀνασχέσθαι] scilicet ὑμᾶς. videtur ἂν interponendum. οὐκ ἂν ἀνασχέσθαι.

88. post αὐτὸν δὲ deesse videtur, βουλομένων ὑμῶν, v. c. aut μελόντων ὑμῶν, aut περὶ ἑαυτοῦ.

89. ἐμὲ μὲν] deesse huic loco membrum paret

τες, τὺς ἀσελγεστέρους νομιμωτέρους ποιήσητε. βέλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνῆσαι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων. ἐγὼ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μακεδονίαν
24. καὶ εἰς Μολοσσίαν καὶ εἰς Θεσπρωτείαν καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν, τὺς μὲν διαφόρους ὄντας [90] διήλλαξα, τὺς δ' ἐπιτηδείους [91] ἐποίησα, τὺς δὲ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέσησα. καίτοι εἰ τῶν πρωτευόντων ἕκασος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν, ὀλίγους ἂν πολεμίους εἴ-
27. χετε, καὶ πολλὺς συμμάχους ἐκέκτησθε. περὶ δὲ τῶν λειτουργιῶν ἐκ ἀξιῶ μεμνῆσθαι, πλὴν κατὰ τοσοῦτον, ὅτι τὰ προσταττόμενα δαπανῶ, ἐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. καίτοι τυγχάνω νενικηκὼς ἐν ἀνδρίᾳ [92] καὶ λαμπάδι καὶ τραγῳδοῖς, ἃ
30. τύπτων τὺς ἀντιχορηγοῦντας, ἀδ' αἰσχυνόμενος, εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύναμαι. τὺς ἓν τοιούτους τῶν πολιτῶν πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδείους ἡγοῦμαι μένειν, ἢ φεύγειν.

Sententia sic ferme vult integrari. ἐμὲ μὲν τοίνυν ἐξελάσαντες, τὺς νομιμωτέρους ἀσελγεστέρους ποιήσετε. aut τὺς σώφρονας καταπλήγας ποιήσετε. Ἀλκιβιάδην δὲ, (scil. ἐξελάσαντες) δέδια μὴ ἀσελγεστέρους τὺς νομιμωτέρους ποιήσετε. me si expellatis, probos reddetis petulantes, aut metu percelletis eorum animos. Alcibiadem autem si exsilio damnetis, efficietis, vt petulantes et scelerati modestiores fiant.

90. διαφόρους ὄντας] subaudi ἡμῖν.

91. post τὺς δ' ἐπιτηδείους, vbi iterum ἡμῖν subaudiendum est, videtur βεβαίους vel μονίμους deesse. populi nobis amici qui iam essent, eos in bona erga nos voluntate confirmaui. alios a partibus hostium nostrorum ad nostras traduxi.

92. ἐν ἀνδρίᾳ] Taylor corrigit εὐανδρίᾳ.

Nun-

Nuntiante typographo, supereſſe chartarum parum quid, ad explendum ſtatutum foliorum numerum, iuuat huc referre, quae neſcio an futuri ſint, quibus videantur alibi rectius locum inuentura fuiſſe. In calcem a me reiici quaedam, quae citius in capite quaeras, et pro praefatione epilogum ſubiici, haud equidem mirabor ſi lectores alii mirentur, alii minus probent. Verum enim vero, vbi ad lectores perinde ſit, vtro loco idem legant, inuidia profecto ſit, vitio mihi dari, quod commoditati meae ſeruiam. Quae autem hoc, ſi ita iuuat appellare, epilogo cum lectoribus acturus ſum, ea ferme haec ſunt. 1. rationem reddam, cur, quae opuſcula in hoc volumen retuli, ea huc retulerim; ſeu, vt aliis verbis idem dicam, cur ab ordine graecorum oratorum minorum, ab Aldo inſtituto, diſceſſerim. 2. mendas quasdam typographicas emendabo, quae, abſente me domo, in partem huius voluminis irrepſere. 3. Variantes quasdam lectiones ad Demadis fragmentum, ſerius mihi redditas, exhibebo. 4. de Io. Gotfridi Hauptmanni V. C. opuſculis Andocideis exponam. 5. duas graecas, quae ad hoc diei ineditae fuere, Demoſthenis vitas, ſeu, ſi mauis, praefationes ad commentarios Demoſthenicos, prodam.

Oratores graeci minores quo ſeſe ordine in editione Aldina excipiant, in praefatione ad volumen tertium dixi. Secundum Aldum qui eosdem oratores reddiderunt, eorum nemo ſeruauit eum ordinem, ſed primus Stephanus, tum magis etiam Schottus, ſiue is Gruterus eſt, qui editionem Hanouienſem curauit, ab eo diſceſſit. Quo excuſatius mihi videor, ſi peccaui, poſt tanta exempla peccauiſſe, qui et Aldinae, et Stephanicae

nicae ordinem, Hanouienſis denique, deſeruerim. Aldus quidem libri ſui calamo exarati ordini videtur inhaeſiſſe; et ab eiusmodi ordine, ni graues cauſae ſecus ſuaſerint, haud arbitror eſſe deſciſcendum. Stephanus autem, et magis etiam Schottus, quid ſpectarint, Aldinum ordinem deſerentes, haud conſtat. Mihi ratio mea conſtitit. Editionem graecorum oratorum a Demoſthene cum eſſem auſpicatus, cuius conſilii mihi fuerunt rationes, quas alienum ab hoc loco ſit a me exponi, neceſſe factu videbatur, vt quicquid ad aeuum Demoſthenicum pertineret, id Demoſtheni ſtatim ſubiiceretur. Ita factum eſt, vt pars ea huius voluminis, quae poſt Aeſchinem vacaret, reliquiis aeui Demoſthenici, partim quoque cauſae Demoſthenicae, impleretur, hoc eſt Dinarchi, Lycurgi, et Demadis. Abſolutis autem his cum tamen ſupereſſet chartarum nonnihil, viſum fuit id reliquiis Andocidis conſecrare, cum, quod illae reliquiae Andocideae viderentur prope modum illum hiatum expleturae eſſe, tum quod Andocidis cauſa cum cauſa Lyſiae ita eſſet coniuncta, vt cauſa rei cum actoris eſt; quem Lyſiam proximo inſecuturo volumine quinto dandum decreuimus.

Partem huius quarti voluminis excuſam fuiſſe me domo abſente, et ſic factum eſſe, vt mendae quaedam typographicae eam in partem irreperent, paulo ante commemorabam. Ad paginam ſcilicet Dinarchi 45. cum proceſſiſſent operae, incidebat neceſſitas in Saxoniam inferiorem proficiſcendi; quod iter me domo abſentem menſem paene tenuit. Operis interim ceſſare atque ſiſti recuſantibus, permittenda erat aleae impreſſionis ſors; quae melius etiam, quam ſperaueram, cecidit. Interim pauculae hae, minutaeque mendae irrepſerunt, quas inter relegendum animaduerti. p. 45. 4. περὶ

4. περὶ] lege παρ'. 50. 12. dele punctum post'Αλεξάνδρω. 59. 5. l. ὑμετέρας. *ibid.* in annot. lin. 2. *sint*] lege sunt. 140. in annot. antep. ἀδικημάτων] leg. ἁμαρτημάτων. 142. not. lin. 17. oculum huic loco. 184. in not. antep. *nunc*/ lege *num*. 188. 9. leg. ὑμᾶς. 189. 4. leg. ληξιαρχικὸν. 201. 3. καὶ] lege γὰρ. 228. 8. lege ἐὰς πρὸς ἐὰς πολεμίας. 266. 7. leg. ἀπολύσωμαι (per ω) 267. 2. ὑμῶν.

Feruente impressione huius voluminis mittebat ad me Strasburgo Brunckius, V. I. Regi Christianissimo a Consiliis bellicae rei, vir summi a me faciendus, ita de me et hoc opere nostro meritus, schedas, alias ab ipso semet e Brulartiano codice exscriptas, alias a Schweigheusero, V. C. A. M. amico meo, quo Lipsiae triennio ante familiariter vtebar. Et hic quidem, Schweigheuserus, literarum elegantiorum, et orientalium quoque inprimis callens, meam in gratiam opuscula illa graecorum oratorum, quae in Codice bibliothecae regiae Parisinae n. 2944. signato leguntur, contulerat cum editione H. Stephani. Sunt autem illa, quae dixi, opuscula haec. 1. Lysiae or. aduersus Philonis probationem. 2. Demadis fragmentum. 3. Antisthenis Aiax. 4. Eiusdem Vlysses. 5. Alcidamantis or. aduersus Palamedem. 6. Eiusdem or. aduersus Sophistas. quae oratio a Stephano in isto eius Corpore Oratt. gr. min. est omissa. Praeterea idem Schweigheuserus ex alio quodam codice Parisino Zosimi Ascalonitae vitam Demosthenis, aliamque eiusdem vitam, ob ignoto conscriptam, a se exscriptas ad me misit, duo opuscula graeca a me nunc primum prodenda, de quibus paulo post pluribus dicam. Brunckius autem e codice Stephanicae editionis, qui quondam penes Brulartum, nescio quem, fuit, vndeBrulartianus appellabitur, lectio-

lectiones variantes e codice nescio quo petitas, cum intermistis coniecturis viri docti, haud constat cuius, exscripsit ipse, atque schedas illas meas esse voluit. Codex ille, Brulartianus quondam, nunc seruatur in bibliotheca regia Parisina, vnde cl. Capperonerius eum ad Brunckium miserat, quo fructum eius ego perciperem. Viris his doctis, meique et literarum graecarum egregie studiosis, vt gratias ago habeoque, quas possum, maximas huius tam propensae voluntatis, ita qui lectores nostri ex eorum opera fructus nonnihil referent, ii memorem gratumque animum seruent velim; aliosque vt exemplum hoc ad similiter bene de nobis merendum excitet. Ex illis iam Schweigheuseri schedis variantes ad Demadis fragmentum lectiones expromam; quoniam interueniens iter, de quo paulo ante commemorabam, haud passum fuit me eas locis suis proponere. Satis habebam, id quod vnum mihi tum in ista trepidatione relictum fuerat, vt typographo Hauptmannianum opusculum, prout Gerae A. 1768. editum est, recudendum darem. Ipse enim ad Demadem quod de meo afferrem, haud habebam. Sic factum est, vt Demades in hac editione nostra, sine cultu nostro, solummodo ex editione Hauptmanni prodiret. Vnum, quod mihi relictum est, nunc dabo, lectiones puta, codicis illius Parisini variantes ad paginas et versus editionis nostrae. P. 263. versu 5. est in edit. H. Steph. ἢ παρανάλωμα. Paris. εἰ παρ. vt Hauptmann ex Aldina edidit. 265. 7. τὶ νῦν] sic edidit H. Steph. secundum Aldum. τὸ νῦν dant eiusdem margo et Paris. 266. 5. ἀδικεῖσι] sic Aldus et Steph. δοκεῖσι margo Steph. et Paris. 268. 4. in Paris. est χιλίων τὲ φὴ. vbi Schweigheuserus adscripsit haec. [vitiose forte l. χιλίων τε ταφὴ, aut χ. δὲ ταφὴ·] 271. εἶδεν] sic Aldus et HSt. eiusdem margo dat γρ. εἶχεν. et sic est in Parisino. vn-

de venio in suspicionem, hunc ipsum codicem Paris. Henrico Stephano in manibus fuisse. 272. 2. ἔσῃ] ἐσὶ Paris. 273. 7. ἐπήγετο] ἐγένετο Paris. Idem p. 274. 1. τριβαλοῖς vno λ dat. Tantum est, quod Schweigheuserus ex illo codice suppeditauit ad Demadem.

Nunc e Brulartiano codice, quae ad Andocidem faciunt, prodam. Verum illa oppido pauca sunt, et hac vna continentur obseruatione. p. 34. 8. in editione H. Stephani sic legitur ὃ εἶπεν εἰς ὅτι μηδ' ἴσον ἐμοὶ προσῆκον. ad h. l. annotator Brulartianus indicauerat Canterum Var. (volebat Nou. scribere) Lect. VIII. 10. sic legere ὃ εἶπεν ἰσοτιμίδης ἐμοὶ προσῆκον. Mihi de Canteri inuento nil constiterat, sed ex eodem fonte, quo ille, hauseram. Ad Lycurgum et Demadem ibi nihil reperi annotatum. Ad Lysiam et Isaeum ibi reperta suis locis afferam. Hoc de loco antequam discedo, iuuat, cum pace virorum clarissimorum, Capperonerii verba quaedam ex epistola eius ad Brunckium mense Maio huius anni 1771. quem nunc agimus, data excerpta referre. I' ai joint, ait, aux deux MSS. [n. 2935. et 2944.) un exemplaire des Orateurs d' Etienne, dont les marges presentent des notes ou des variantes de la main de M. Brulart. Ie crois que c' est Brulart de Silleri, qui etoit dans le ministere sous Henri IV. Il m' aparu, qu' il yavoit de fort bonnes leçons.

In praefatione ad volumen oratorum nostrorum tertium commemoraui, Ioannem Gotfriedum Hauptmannum V. S. R. et Cl. S. Theologiae D. et illustris Rutheni apud Geram Directorem, olim aliquando consilium agitasse de oratoribus his edendis; quod consilium

lium si fuisset exsecutus, quam fuisset viam secuturus, et Lycurgi oratione, quam bis edidit, et Demadis fragmento, quod semel, declarauit. Elaboratum sibi in schedis esse hoc opus, et editionem exspectare, ipse mihi per literas auctor fuit. Rogatus a me, vt illos commentarios mihi, seu totos, seu per particulas delectas edendos committeret, habuit sine dubio causas cur negaret. Praeterea libellos, cuiusmodi professoribus nostris in scholis maioribusque minoribusque Germaniae permulti per temporarias occasiones edendi veniunt, haud paucos idem Hauptmannus edidit, vt ad alia antiquae literaturae capita, ita inprimis ad oratores hos graecos quoque illuminandos facientes. Quorum eos, qui ad Andocidem faciunt, iam ad typographum miseram, huius voluminis in calce exhibendos. Verum ille remittebat, negans spatium illis nunc esse. nam et chartas deficere, et spissius esse id opus, quam vt praefinito plagularum numero circumscribi queat, et otium excudendi, nundinis instantibus, deesse, quae nundinae praeterea alia haud pauca postulent, a se locatori praestanda. Ita voluntas opuscula haec viri doctissimi latius spargendi, quae mihi haud defuit, effectu caruit, non mea culpa. Operam interim dabo, vt eorum memoria saltim, quoad per me stabit, seruetur atque ad posteros exterosque dimanet. Sunt igitur illa Hauptmanni ad Andocidem facientia opuscula haec vndecim (vt nos appellitamus,) programmata, hoc ordine sese excipientia, si ordinem temporum persequaris, quibus edita quaeque fuerunt. 1. de Pisistrato Andocideo. 2. de Andocide vniuerse agit. 3. orationem primam Andocidis pertractat, non critice, vt emendet, (nusquam enim locorum, quod equidem sciam, aut meminerim, in his opusculis Hauptmannianis locos oratorum graecorum emenda-

tos reperi) sed historice solummodo. quartum pari modo secundam pertractat, quintum de orationibus eius vniuerse exponit. sextum remp. atticam ex Andocide declarat, septimum Alcibiadem Andocideum proponit, octauum de legibus atticis agit singulatim ab Andocide memoratis; nonum forum atticum aperit, vt ab Andocide propositum est. decimum occupatos in foro attico exhibet, vndecimum denique modum in foro attico versandi, ex oratoribus quibusdam, Andocide potissimum. Nullus dubito fore aliquando, vt exsistat vir nauus et bene de literis vetustis mereri sedulus, qui haec aliaque Hauptmanniana opuscula, vno fasciculo conclusa prodat. In illis enim minutis schedulis, quibus incusa sunt, neque possunt in manus doctorum venire, et metus est, ne breui prorsus intercidant. Quamquam mea ad veteres auctores commentandi ratio ab ea, qua ipse vtitur, quam plurimum dissidet, satis tamen mirari incredibilem, quae in Viro doctissimo est, lectionis copiam, et lecta annotandi atque citandi sedulitatem haud possum. Titulos nunc subiiciam aliorum hoc de genere libellorum ab Hauptmanno profectorum, qui quidem penes me sunt. quamquam haud paucos esse illos, quibus careo, nullus dubito. 1. bella Graecorum cum Dario et Xerxe. 2. interna liberae Graeciae bella. 3. de legum graecarum, praesertim atticarum latoribus. 4. de latione et conseruatione legum, praesertim apud atticos. 5. Orphei doctrina. 6. Orphei inuenta. 7. de Orpheo fabula. 8. de Antiphonte. 9. de Gorgiae Leontini scriptis. 10. laudatores et imitatores Gorgiae. 11. de literis atticis. 12. Helena Lacaena. 13. Palamedes. 14. de ἑρμαίοις Athenienſium. 15. Ilithya natalicia dea. 16. Apollo pacifer. 17. Linus. 18. Bellerophon. 19. et 20. de verbo ἐνεδίζειν. 21. de Menandro.

nandro. 22. de Ariſtophane. 23. de Euripide. 24. de cognominibus Apollinis. 25. de diebus veterum nominalibus, item de nominibus Hebraeorum, Graecorum, Roman., Chriſtianorum; Germanorum antiquorum. Schediaſmata ſex ad locum Petronii capite V. de recta ratione Romanorum ſtudendi modum emendandi.

Commemorat Fabricius B. G. T. I. p. 891. commentarios a Laurentio Normanno, Sueco, qui linguae graecae apud Vpſalam ſuperiore ſeculo exeunte fuit profeſſor, ad oratores Graecos eſſe relictos. Interrogaui ſuper his commentariis duos viros doctiſſimos, Suecos item, cum ad me inuiſerent, Lidenum, hiſtoriarum in Vniu. Vpſalienſi profeſſorem et bibliothecae academicae praefectum, item Vno Troilum, filium Troili illius, qui haud ita pridem Archiepiſcopus Vpſalenſis fuit; qui ambo me certiores fecerunt, illos commentarios ſeruari quidem adhuc Vpſalae inter alia Normannianae diligentiae, quae fuit incredibilis, monumenta. verum eſſe perſcriptos in ſchedulis minutis, disiectisque, vt nemo ſit, qui eas in ordinem redigere valeat; praeterea literis tam exilibus et aciem oculorum fugientibus, vt perinde ſit, ac ſi iam dudum illi commentarii intercidiſſent. Daturum tamen operam recepit Troilus, vbi domum ex itinere literario, in quo nunc verſatur, redierit, vt ſpecimen ſaltim aliquod illius operis Normanniani ad me perueniat.

Certiorem me quoque fecit Harleſius, V. C. Conſiliarius aulicus Marcgrauii Anſpaco-Baruthenſis, et profeſſor eloquentiae apud Erlangam, ſeruari in vrbe illa, quam modo nominaui, commentarios ad oratores graecos minores, ſpiſſum volumen, a Steinheilio

conſcriptos, viro literato, quamquam non magni in literis nominis. Saepe nempe fit, vt, quod ait Plinius, alia maiora, alia clariora ſint. Mentionem tamen eius aliquoties facit I. Henr. Maius, iunior, in Bibliotheca Vffenbachiana, graecarum literarum peritiam praedicans, quam ait in Steinheilio haud mediocrem fuiſſe. Commentarii hi vbi ad me miſſi fuerint, id quod breui ſpero futurum, de iis bona fide loco ſuo ad lectores referam.

Iam, quod nunc agam, nil video ſupereſſe, quam vt illa duo graeca opuſcula, quae paulo ante pollicebar a me prodenda, prodam; non illa quidem luce digna. per me certe ſi ſtetiſſet, erant illis tenebrae, in quibus ad hoc diei iacuere, diutius quoque inſeſſurae. Verum tamen vt e ſitu illa protraherem, haec me impulere. auiditas hominum verum ſciendi; qui quamdiu ipſi ſeſe ſuorum oculorum fide docere non poſſunt, de incompertis multo, quam par eſt, magnificentius iudicant, cum Ixione illo nubem pro Iunone amplectentes. Detrahendus illis error ſuus eſt, quoniam aliter fieri nequit (affirmantibus enim fidem denegant) hoc pacto, vt ipſas illas chartas, quas praeter rem, ſeu ſuae ipſorum opinionis et leuitatis errore inducti, ſeu alienarum praedicationum ludibriis decepti, magni faciunt, proferamus, ipſisque demus in manus, vt ipſi, niſi bardi ſunt, fateantur, pro theſauro carbones ſe conſectatos fuiſſe. Tum valuit hac in re penes me Taylori quoque auctoritas, quam apud multos multum valere noſſem. Receperat ille, volumine quinto ſui Demoſthenis haec eadem opuſcula editurum, et neſcio, an in ea re gloriolam quandam affectarit. Denique facile videbantur plerique iacturam paucarum chartarum laturi, quae nugis iſtis coinquinaren-

narentur. Zosimi quidem opusculum, vt orationis infantia et spurcitie, ita nugis quoque anilibus et commentis in veritatem rerum historicam abnormiter impingentibus putidisque fabellis scatet. Posterius, est illud quidem paulo tersius, sed in se ipsum quoque leue; ambo illa opuscula nihil nos docent, quod non dudum nossemus, aut ea nobis persuasum eunt, quae nunquam committemus vt nobis persuadeantur. Misit illa duo opuscula ad me Schweigheuserus meus Strasburgo, e codice bibliothecae regiae Parisinae 2935. a se exscripta, qui notulas ei quoque nonnullas suas adsperfit, quas hic, vt par erat, omnes retulimus, apposito ipsius nomine. nam caeterae meae sunt. Alterius, a Zosimo profecti, exemplum Roma quoque ad me missum est. quo factum, vt ad Zosimum afferre lectiones codicis Romani possim. Noram scilicet in Vaticana supersse commentarios ad XVIII. priores Demosthenis orationes, tributos Zosimo cuidam Ascalonitae. Ardebam cupiditate cognoscendi, vtrum illo in codice supersent fragmenta vetustissimorum Demosthenis interpretum meliora illis, quae vulgo sub Vlpiani nomine circumferuntur. Dabam super hac re literas ad Ludouicum Bianconium, V. I. aulae Saxonicae apud Romanam Residentem, cuius, cum inter nos adhuc ageret, egregia erga me fuit voluntas, multaque et magna ab illo in me collata ornamenta, quorum ei, quoad viuam, habebo, prae me feramque gratiam. Bianconius pro incredibili sua humanitate, studioque, quo et olim de me meritus est, et adhuc meretur, Abbati Iosepho Spallettio, in mandatis dedit, vt ex illo codice commentarios ad primam Olynthiacam, speciminis ergo, meam in gratiam exscriberet. Fuit in potestate viri nobilissimi Spallettius, et certior hoc pacto ego factus sum, de quo diu dubitaueram,

paene dubitationis illius anxietatem atque ſtimulos haud ferens, poſſumque nunc alios, quorum id intereſt, certiores facere, meaeque fidei iubere ſecuros acquieſcere, in illo codice Vaticano, ſi apographum ad me miſſum ipſo cum codice concinit, et reliqua ſimilia ſi ſunt ad me miſſo ſpecimini, (et ſimilia eſſe conſentaneum eſt,) quod in editis Vlpianeis haud legatur, verbum non legi. Prodeſſe tamen hactenus poterit ille codex, vt primum loci quidam in vulgatis corrupti, inde emendentur; deinde, vt ex eo conſtet, quid ille Zoſimus ad Demoſthenem compilauerit, et quid aetas poſterior eius operi addiderit. Commentariorum itaque horum Zoſimi ad Demoſthenem praefatio haec eſt, quam nunc damus, vita, ſic dicta, Demoſthenis. quae ſic habet.

ΖΩΣΙΜΟΥ ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΒΙΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Δευτέρῳ λοιπὸν[1] ἐπιβῆναι τῷ παιανιεῖ, καιρὸς· καὶ μή μοι χαλεπήνῃς, ὦ θεῖα κεφαλή, δεύτερος τάττομενος, ἡδέως ἂν πρὸς αὐτὸν ἐφθεγξάμην. εἰ γὰρ δεῖ[2] ταληθὲς λέγειν, αὐτὸς σὺ σαυτῷ ταύτην τὴν τάξιν προξένησας, μηδαμῶς τῇ νεότητι τῷ[3] μεγέθει τῶν ῥημάτων ἐπιδιδὲς σεαυτὸν, μηδὲ ἀμύητα[4] ῥητορικῶν συγχωρῶν ἐπιβῆναι τοῖς σοῖς. διὸ προτελεσθέντες τοῖς τῦ Θεοδώρυ[5], ἅτως τοῖς σοῖς μυστηρίοις ἐπιχειρεῖν τολμῶμεν. προσευξάμενοι ἓν τὸν θεσπέσιον ῥήτορα, καὶ κρατῆραι σησάμενοι τανδρὶ, ὅπως ἂν δυνηθείημεν ἀρκέσαι τοῖς αὐτῦ, ἅτω χωρήσομεν εἰς τὸ τἀκείνυ διελθεῖν. τί γὰρ ἀ μέγα τε καὶ θαυμάσιον τῶν ἐκείνυ; ὃς Ἀθήναις μὲν πρῶτον εὐτυχεῖ πατρίδα, δῆμον δὲ παιανιέα·

1. δευτέρῳ λοιπὸν] sic Pariſ. interponit Romanus μὲν. Significat auctor, ab interpretatione Iſocratis ad interpretationem Demoſthenis ſe iam tranſire.

2. δεῖ] ſic Rom. δὴ Pariſ.

3. τῷ μεγέθει] id eſt διὰ τὸ μέγεθος. qui ea ſis vſus orationis magnificentia, vt nusquam tui copiam dederis iuuentuti, h. e. tironibus ſis inuius.

4. ἀμύητα] ſic ambo codices. Sed lego ἀμυήτυς. iisque, qui rhetorices ſacris nondum initiati ſint, haud permittens limina tuorum ſacrariorum calcare.

5. ὁ τῦ Θεοδώρυ (ſcil. υἱὸς) eſt Iſocrates.

ἐκ γονέων δὲ μὴ πάνυ τι σεμνῶν προελθὼν, τοῖς αὐτοῦ τἀκείνων συνέκρυψεν· πατρὸς μὲν γὰρ ἦν, ὁμωνύμου μὲν τὴν προσηγορίαν, τῇ δὲ τέχνῃ μαχαιροποιῷ, (ὃ ἐστὶν ἐργαστήριον ἔχοντος μαχαιροποιῶν, ὡς εἴπομεν ἤδη περὶ τοῦ πατρὸς Ἰσοκράτους,) μητρὸς δὲ Κλεοβούλης μὲν ὀνόματι, σκυθίδος δὲ τὸ γένος. Γύλων γὰρ, ὁ πάππος αὐτοῦ, Νυμφαῖον προδὺς, τόπον τινὰ ἐν τῷ πόντῳ, μέλλων ποιεῖσθαι[6] τὴν κρίσιν ὑπὲρ τούτου, φυγὼν παρὰ τοῖς τοῦ πόντου δυνάσαις, καὶ τὰς καλουμένας Κήπας, τόπους τινὰς, καρπώσασθαι λαβὼν παρ' αὐτῶν, γυναῖκα ἐκεῖσε σκυθίδα ἠγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὴν Κλεοβούλην, τὴν μητέρα τοῦ ῥήτορος. αὕτη γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς λάθρα εἰς Ἀθήνας, καὶ γαμηθεῖσα Δημοσθένει τῷ μαχαιροποιῷ, τίκτει τοῦτον τὸν ῥήτορα. καταλειφθεὶς δὲ ὄρφανος ἀπὸ τοῦ πατρὸς, αὐτὸς ἑαυτοῦ τῇ φρονήσει τε καὶ συνέσει πατὴρ ἐγένετο. ὡς γὰρ ἑώρα τοὺς καταλειφθέντας αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπιτρόπους ἐκ ἐπιτρόπων μᾶλλον ἔργον ποιοῦντας, ἀλλὰ πολεμίων, τῷ κακῶς κεχρῆσθαι τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ, παῖς μὲν ὢν ἔτι, καὶ κατηγορεῖν ἐκείνων κωλυόμενος τῇ τῶν νέων ἡλικίᾳ, τέως μὲν τὰ τῶν νέων ἐποίει, καὶ διδασκάλοις τε ἑαυτὸν καὶ παιδεύσεσι παρεδίδου, ἵνα σχοίη τὴν κατηγορίαν ὡς εἰπεῖν ἠκονημένην ἐκ τῶν λόγων κατ' ἐκείνων, εἰς ἄνδρας ἐγγραφεὶς. διὸ καὶ, ὡς μιαροί τινες, οἱ ἐπίτροποι, τοῦτο αὐτὸ ἐνθυμηθέντες, καὶ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ τοὺς μισθοὺς ἀπεσέρων, ὅπως ἐμποδὼν γένοιτο τοῦτο αὐτὸ[7] πρὸς

6. ποιεῖσθαι] imo vero ὑπομένειν. Verum ingenio ne abutamur ad eluendum has orationis sordes.

7. αὐτὸ] sic ambo codices. sed leg. αὐτῷ.

πρὸς τὸ μανθάνειν σπεδαίως ἐκεῖνον. ὅμως πάντα ποιῶν ὁ θεῖος ἀνὴρ, φιλοσόφων μὲν ἑαυτὸν παρεδίδε Πλάτωνι· ῥητορικῶν δὲ ἐπιθυμήσας ἐπ τῦ ἀκέειν Καλλιστράτε τῦ ῥήτορος, ῥητορεύοντός τε καὶ εὐδοκιμῦντος, Ισαίῳ ἐφοίτα, ἑνὶ τῶν ι ῥητόρων τῶν κριθέντων ἀναγινώσκεσθαι[8]. καὶ ἔτως αὐτὸν λέγεται μιμήσασθαι, ὥστε αὐτῦ[9] νομίζεσθαι τὰς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων λόγας· ἀρτίως γὰρ ἦν ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς ἐκείνε διατριβῆς. ἐζήλωσε δὲ μάλιστα τῶν πρὸ αὐτῦ τὸν συγγραφέα Θεκυδίδην, καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἐκείνε λόγων ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον μετέφρασεν· καὶ ἔτως λέγεται αὐτὸν ἐκμεμαθηκέναι, ὥστε φέρεσθαί τι τοιῦτον περὶ αὐτῦ. ὅτι ποτὲ παείσης τῆς βιβλιοθήκης ἐν Ἀθήναις, καὶ συγκαεισῶν τῶν ἱστοριῶν Θεκυδίδε, αὐτὸν μόνον ἀπομνημονεῦσαι πασῶν, καὶ ἔτως μεταγραφῆναι ποιῆσαι· ἐπιτροπευθεὶς δὲ δέκα ἔτη, καὶ ἐγγραφεὶς ὀκτωκαιδεκαέτης εἰς ἄνδρας· (ἔτως γὰρ ἐνεγράφοντο παρ' Ἀθηναίοις;) κρίνας τὰς ἐπιτρόπας, εἶλε τὴν δίκην, καὶ ἀπήτησεν αὐτὰς, ἐχ ὅσα ἐδυνήθη δεῖξαι παρὰ τοῖς δικασταῖς αὐτὰς χρεωστῦντας, ἀλλ' ὅσα συνήδει ἑαυτῷ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἠδικημένῳ. τὸ μὲν γὰρ ἦν τῆς δεινότητος τῆς ῥητορικῆς, τὸ δὲ τῆς Δημοσθένας φιλανθρωπίας. λ γὰρ τάλαντα ἀποδείξας αὐτὰς τὰς τρεῖς χρεωστῦντας, τὸ μόνον ἀπήτησεν. ἦσαν δὲ ἔτοι οἱ τρεῖς Ἄφοβος, Δημοφῶν,

8. ἀναγινώσκεσθαι] qui digni habiti sunt a grammaticis, quorum scripta legenda et imitanda proponerentur iuuentuti eloquentiae studiosae.

9. αὐτοῦ] Isaei puta.

Φῶν, Θηριππίδης. πολλὰ δὲ ἐκ Φύσεως ἔχων ἐλαττώμαθάλε καὶ νοσήμαθα, ἐπιμελείᾳ τὴν Φύσιν ἐνίκησεν· καὶ γὰρ τὸ σόμαθραυλὸς ἦν, καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενὴς, ὡς μὴ δύνασθαι Φέρειν κραυγάς τινας, ἢ κτύπους, καὶ τὸ πνεῦμα ἄτονος, ὡς μηδὲ ἓν ἔπος εἰπεῖν ἀπνευσὶ δύνασθαι· καὶ τὴν κίνησιν τῦ σώματος ἀπρεπὴς καὶ μαλακώτερος, ὁπότε δέοι λέγειν, κινῶν γὰρ ἀεὶ τὺς ὤμους, περιέρριπτε τὸν τρίβωνα κατὰ τῆς γῆς. ἐπηνορθώσατο δὲ ταῦτα πάντα διὰ τύτων τῶν τρόπων· τὸν μὲν γὰρ [10] θραυλισμὸν, ἐμβάλλων τινὰς ψήφυς ἐν τῷ σόματι, καὶ τῶν Ὁμήρου συνεχῶς ἔπος τι λέγων, τό [11]. Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. ὕτως δὲ τῦτο ἐπηνορθώσατο, ὥστε εἰσελθόντα εἰπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐκεῖνο τὸ περιφερόμενον· ἦκω Φέρων ὑμῖν τὸ ρ καταρερητορευμένον· Διὰ τῦτο δὲ εἶπε τὸ ρ, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσαν οἱ θραυλοὶ ἀεὶ περὶ τὸ γράμμα τῦτο σφάλλονται, τὸ λ ἀντὶ τῦ ρ προφέροντες. καὶ τὺς θορύβυς δὲ Φέρειν ἐμελέτησεν, ἐπὶ τὴν θάλατταν κατιὼν, καὶ πρὸς τὸν ἦχον τῶν κυμάτων λογοποιύμενος. καὶ τὸ πνεῦμα διαρκὲς κατεσκεύασεν ὕτως· πρὸς [12] ὑψηλά τινα χωρία τρέχων, καὶ ῥήσεις λέγων τινάς. τὸ δὲ σχῆμα τῆς ἐν τῷ λέγειν κινήσεως, καὶ τῦτο ἰάσατο, τὰ μὲν πρῶτα ξίφος ἐξαρτήσας ἐκ τῆς σέγης τῆς οἰκίας ἑαυτῦ, καὶ ὑποκάτω τούτυ ἑστάμενος, ἵνα τῷ Φόβῳ τῆς προσδοκίας τῦ πεσεῖσθαι κατὰ τῶν ὤμων αὐτῦ ἐκεῖνο, ἀκινήτυς ἔχῃ αὐτύς· ὕστερον δὲ καὶ πρὸς κάτοπτρον ἀνδρόμηκες ταῖς μελέταις χρώμενος.

10. γὰρ e Romano addidi.
11 τὸ] malim οἷον τὸ· ῥόχθει —
12. πρὸς] sic Paris. καὶ πρὸς Rom.

μενος. ἐ μόνον δὲ ἐν νέοις ὄτως ἑαυτῷ ἐπεμελεῖτο, ἀλλ' ἤδη καὶ τέλειος ἀνὴρ γενόμενος. καὶ γὰρ αὐτόν φασιν, ἀνδρῶν ἀγονται ἡλικίαν, ξυρῶντά ποτε τῷ πώγωνος τὸ ἥμισυ, ὅπως μὴ προίοι δι' αἰσχύνην, οἴκαδε καθείρξαντα ἑαυτὸν ἀσκεῖσθαι· λογογραφεῖν δὲ ἀρξάμενος, καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ εἰς τὰ δημόσια, καὶ πολλὰς ἐκδὸς λόγυς δικαζομένοις, ὕσερον τέτων ἐπαύσατο διὰ τοιαύτην αἰτίαν· Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι δικαζομένοις πρὸς ἑαυτὸν, ἦλω ἀμφοτέροις λόγυς ἐκδὸς κατ' ἀλλήλων. ὅθεν μισήσας τῦτο τὸ ἔργον, ἐπὶ τὸ παιδεύειν λοιπὸν ἐτράπη. καὶ παρὰ τὰς ἀρχὰς μὲν εὐτυχήσας, ἔν τε τῷ πλήθει τῶν μαθητῶν, καὶ τῷ εὐνῦς εἶναι αὐτῷ πάντας τὸν φοιτῶντας, ὕσερον καὶ τέτε ἀπέσχετο διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν· Ἀρίσαρχόν τινα, υἱὸν Μόσχε, ἔχων μαθητὴν εὐνέσατόν τε καὶ θρασὺν, καὶ φονεύσαντα τὸν ἀντιπολιτευομένυς αὐτῷ, τόν τε Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον, καὶ Εὔβυλον τὸν πολιτευόμενον, αὐτὸς ὑπενοήθη ὑποβαλεῖν τῷ Ἀρισάρχῳ τῦτο ποιῆσαι. Ἀπαλλαγεὶς δὲ καὶ τέτε τῦ ἐπιτηδεύματος, ὕσερον ὁρῶν φυόμενόν τε καὶ ἀκμάζοντα κατὰ τῆς ἑλλάδος τὸν Φίλιππον, ἐτράπη ἐπὶ τὸ γράφειν λόγυς κατ' ἐκείνε καὶ τῶν προδιδόντων ἐκείνῳ· ἐτριηράρχησε δὲ καὶ ἐχορήγησε τῇ πόλει, καὶ εἰσφορὰς ἐποιήσατο χρημάτων πολλάκις, καὶ κέρας ὀρφανευθείσας καὶ πενιχρὰς ἐπιγάμυς πρὸς γάμον ἐξέδωκε, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων ἀθηναίων ἐποιήσατο· ὅθεν πολλάκις [13] εὐνοίας τῆς πρὸς τὴν πόλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανώθη. Ἁρπάλε δέ τινος χρή-

13. πολλάκις] sic Parif. πολλῆς Rom.

χρήματα κεκλοφότος παρ' Ἀλεξάνδρε τῦ Φιλίππου, καὶ Φυγόντος παρ' Ἀθηναίοις[14] καὶ ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὑπονοηθεὶς, ὡς λαβὼν παρ' αὐτῦ χρήματα, κριθεὶς ἐπὶ πεντήκοντα ταλάντοις, ἔφυγεν εἰς Αἴγιναν· ὕστερον δὲ ἀφείσης αὐτῷ τῆς πόλεως, ἐπανῆλθεν, καὶ πάλιν κατ' Ἀλεξάνδρε ἔλεγε, τῦ παιδὸς Φιλίππε, ὡς καὶ κατὰ τῦ πατρὸς αὐτῦ. κρατήσαντος δ' Ἀλεξάνδρε τῆς ἑλλάδος, καὶ μέλλοντος ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐξαιτηθεὶς παρ' αὐτῦ ἐκ ἐδόθη, τῶν Ἀθηναίων πρεσβευσαμένων πρὸς αὐτὸν, καὶ λεγόντων, ὅτι ἐν σοί ἐσι καὶ τὸ λαβεῖν καὶ τὸ μὴ λαβεῖν, ὁπότε καὶ τὴν πόλιν αὐτήν· ὅμως φρόνησόν τε καὶ βούλευσαι ἄξιον τῆς σεαυτοῦ φύσεως. ὁ δὲ ἐπικλασθεὶς τῷ ἐλέῳ καὶ γελάσας, ἀνεχώρησεν· ἔσχε γὰρ τὸ φιλάνθρωπον μετὰ τῆς δυναστείας, ἥπερ[15] ὁ αὐτῦ πατήρ. ὡς δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησε, καὶ τὴν τότε βασιλείαν διεδέξατο Ἀντίπατρός τις τῶν παρασπισῶν ἐκεῖνε, πάλιν καὶ κατὰ τότε ἐδημηγόρει. ἀμέλει καὶ φρυρὰν κατασήσαντος Ἀλεξάνδρε ἐν ταῖς Θήβαις μετὰ τὸ κατασκάψαι τὰς Θηβαίας, διὰ τὸ ἀπογυμνώσασθαι αὐτῷ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, καὶ ὑβρίσαι αὐτὸν, ἐναντία πραττων ὁ Δημοσθένης τῷ Ἀντιπάτρῳ ἔπεισεν Ἀθηναίους,

ὥστε

14. παρ' Ἀθηναίοις] imo vero παρ' Ἀθηναίους. verum iam supra in hunc soloecismum impegerat, initio opusculi, in illis Φυγὼν παρὰ τοῖς τοῦ πόντε δυνάσαις, pro παρὰ τὰς τ. π. δυνάσας. sed relinquendae sunt isti saeci graecitatis suae sordes.

15. ἥπερ] sic emendandum esse adscripserat Schweigheuserus. nam in vtroque codice est ἥπερ.

ὥστε ἐξελθεῖν καὶ ἐξελάσαι ταύτην τὴν φρουράν. ὅθεν ὀργιζόμενος Ἀντίπατρος ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ἀθηναίων. προορώμενος δὲ ὁ Δημοσθένης, ὡς ὅτι ἂν ἐλεηθήσεται παρὰ τότε ἐξαιτηθείς, διὰ τὸ ὠμόν τε καὶ βίαιον τῆ ἀνδρὸς, ἔφυγεν εἰς τὸ ἱερὸν τῆ ποσειδῶνος τὸ ἐν τῆ Καλαυρίᾳ, τῆ νήσῳ τῆ πρὸς τῆ Τροιζῆνι. μέλλων δὲ ἄγεσθαι πρὸς Ἀντίπατρον ὑπὸ Ἀρχίᾳ τῆ ὑποκριτῆ τοῦ πεμφθέντος πρὸς αὐτὸν, καὶ παρακερομένε αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς θάνατον ἄγοιτο, ἀπεκρίνατο αὐτῷ ὡς ὅτι ἐδέποτέ μοι ἤρεσας, ἔτε ὑποκρινόμενος ἔτε νῦν πειθων. καὶ τῆτο εἰπὼν, μικρὸν παρεξελθὼν, ἵνα μὴ μιάνῃ τῷ θανάτῳ τὸ ἱερὸν, λαβὼν, ὃ ὑπὸ τῆ σφραγίδι εἶχε, φάρμακον, εἰς τῆτο ἐκ πολλῆ αὐτῷ [16] κατεσκευασμένον, ἐκὼν ἀπέθανεν. ἐβίωσε δὲ ἔτη ξ καὶ τρία· ἐγεννήθη δὲ ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος. εἰκόνα δὲ αὐτῆ ἔστησαν οἱ ἀθηναῖοι ἐν τῷ κεραμεικῷ χαλκῆν, θαυμάσαντες αὐτῆ τήν τε ἀρετὴν καὶ τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε περὶ τὴν πόλιν. ἐπεγέγραπτο δὲ τῇ εἰκόνι αὐτῆ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα.

εἴπερ ἴσην γνώμῃ ῥώμην, Δημόσθενες, ἔσχες,
ἔποτ' ἂν ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης μακεδών.

ἀπέθανε δὲ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τῆ πυανεψιῶνος μηνὸς, ἥτις ἐστὶν ἀθήνησι σκυθροπωτάτη ἡμέρα, διὰ τὸ συμβαίνειν τότε εἶναι τὰ [17] θεσμοφόρια, καὶ νηστεύειν τότε τὰς γυναῖ-

16. αὐτῷ κατεσκευασμένον] interponit Pariſ. τῆτο, quod a Romano abeſt.

17. τότε εἶναι τὰ θεσμοφ.] infinitiuum εἶναι, qui Pariſino deeſt, addidi e Romano.

γυναῖκας. κατέλειψε δὲ πολλὰς λόγους. οἷον τὰς Φιλιππικὰς, τὰς δημοσίας, τὰς ἐπιτροπικὰς, τοὺς ἰδιωτικὰς, τὰ προοίμια, τὸν ἐρωτικὸν, τὸν ἐπιτάφιον, τὰς ἐπιστολάς.

ΕΤΕΡΟΣ Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΒΙΟΣ.

Ο Δημοσθένης [18] βίος τοῦ ῥήτορος ἀναγκαῖός ἐστι τοῖς ἐπὶ ῥητορικὴν ἀσκῆσιν ἑαυτὸς· πολλὴν γὰρ ὁ βίος αὐτῷ φέρει τοῖς μαθήσιν ὠφέλειαν. ὅθεν, ὅσα περὶ τ' ἀνδρὸς πυνθανόμεθα, λέγωμεν διὰ συντόμων, ὅστις τε ἦν διεξιόντες καὶ τίνας, καὶ ἃ τὴν πόλιν διώρθωσεν· ἀπὸ δὲ τῆς γένεσ αὐτῷ πρῶτον ἀρξώμεθα. ταῦτα τοίνυν ἐστὶν, ἃ περὶ Δημοσθένης πυνθανόμεθα. Γύλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος, Φθονηθεὶς οἶμαι δι' ἀρετὴν (εἰκὸς γὰρ καὶ σύνηθες τῇ πόλει τοῦτο τὸ πάθος) αἰτίαν ἔσχεν προδεδωκέναι νύμφαιον, χωρίον ἐν πόντῳ κείμενον. ἀδοξήσας δὲ διὰ τὴν ἐκ τῆς κατηγορίας ὕβριν, τάχα δὲ φοβηθεὶς [19] τὸς συκοφάντας, (ἰσχυρὸν γὰρ ἐν ἀθήναις τὸ τούτων γένος) τὴν τούτων κρίσιν οὐ περιέμεινε, τῆς δὲ κατηγορίας προεξῆλθεν, καὶ παραγενόμε-

18. ὁ δημοσθένης] interponit Paris. περὶ. sed annotauerat Schweigheuserus, illam praepositionem a noua manu punctis vndique vallatam esse. quod indicat eam esse cancellandam.

19. lego τάχα δὲ καὶ φοβηθεὶς.

νόμενος εἰς σκυθίαν, γαμεῖ τῶν ἐπιχωρίων τινὸς θυγατέρα, πολλὴν προῖκα σὺν αὐτῇ λαβών. δύο δὲ γεννήσας καὶ θρέψας θυγατέρας, ὡς τὴν τῆ γάμε ὥραν ἐπέλαβον, ἑτοιμάσας προῖκας αὐταῖς, εἰς ἀθήνας ἔπεμψε, κομίσασθαι τὴν πατρίδα θελήσας, εἰ καὶ μὴ δι' ἑαυτῆ, διά γοῦν τῶν θυγατέρων. ἔγημε δὲ τὴν μὲν Φιλοχάρης, τὴν δὲ ἑτέραν Δημοσθένης, τὸν μὲν δῆμον παιανιεὺς, μαχαιροποιὸς δὲ τὴν τέχνην. ἐξ ἧς ἐγέννησε τὸν ῥήτορα Δημοσθένην, ὀνόματος μὲν πατρωίου κληρονόμον, ἔτε δὲ τέχνης, ἔτε τύχης ὁμοίας διάδοχον. ἀποθανόντος δὲ τῆ πατρὸς, καταλειφθεὶς ὑπὸ μητρὶ, τρεῖς ἔσχεν ἐπιτρόπους, συγγενεῖς μὲν καὶ φίλες, ἐχθρὲς δὲ τῇ διαθέσει, Ἄφοβον καὶ Δημοφῶντα, ἀλλήλων ἀδελφιδᾶς, καὶ Θηριππίδην, φίλον αὐτῆ τῷ πατρὶ ἐκ παίδων γεγενημένον. πολλὴν δὲ οὗτοι παραλαβόντες ἐσίαν, δέον αὐτὴν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ποιῆσαι πλείονα, καὶ τηρῆσαι τὸν ὀρφανὸν πλέσιον, οὐ μόνον διήρπασαν, ἀλλὰ καὶ τῆς Δημοσθένες παιδείας ἠμέλησαν· ἐδένα λόγον δώσειν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπολαμβάνοντες, ἐὰν τὸν ἀδικέμενον τηρήσωσιν ἀπαίδευτον. ἦν δ', ὡς ἔοικεν, ὁ παῖς ὑπὸ τῆς προνοίας τῶν θεῶν ἐπιτροπευόμενος, οἳ παρέσχον αὐτῷ ἐπιθυμίαν παιδείας λόγου [20]. προθέμενος γὰρ ἐλπίδας Δημοσθένης ἀγαθὰς, μείζονας ἑαυτῆ, καὶ τὴν τῆ πατρὸς, καὶ τὴν τῶν ἐπιτρόπων χῶραν ἐξέπλησεν· τῆς τε γὰρ ἐγκυκλίου καλεμένης παιδείας μετέλαβεν, τῷ τε μάλιτα κατὰ ῥητορικὴν καὶ ἐν τῷ δικαςηρίῳ ἐπαινεμένῳ παρέδρευσεν Ἰσαίῳ

20. num παιδείας εὐλόγου.

Ἰσαίῳ, μαθητῇ μὲν Ἰσοκράτες ὄντι, κεκοσμηκότι δὲ τὴν σχολικὴν ἡσυχίαν ἐναγωνίῳ δεινότητι. πάντα δ' ἦν, ὡς ἔοικε, Δημοσθένει πρὸς τὸ τέλειον συνεργοῦντα, Φύσις, Φιλομάθεια, πόνος. Φύσις μὲν, ἡ ῥᾳδίως αὐτῷ τὴν κατάληψιν τῶν πραγμάτων χορηγοῦσα· πόνος δὲ, ὁ καὶ τὰ δυσχερῆ κτώμενος· Φιλομάθεια δὲ, τὴν τῶν καλῶν ἐπιθυμίαν εἰσάγουσα. ἔτι δὲ τῦ Δημοσθένες πόνε καὶ τῆς [21] τῦ λόγε ταλαιπωρίας καὶ κεῖναι τεκμήρια. Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐν οἰκίσκῳ καταγείῳ διαιτώμενον πονεῖν, δηλονότι Φεύγοντα τὰς ἀπὸ τῶν ἡλίκων καὶ Φίλων διοχλήσεις· διαξυρῆσαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν μέρος τῆς κεφαλῆς, ἵνα κατεχόμενος ὑπὸ τῆς αἰδῦς ἑαυτῷ βλέπηται μόνῳ. ταχεῖαν μέντοι ἔλαβεν τὴν ἐν τῷ λόγῳ σπεδὴν, ὥσε αὐτὸν περὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενόμενον τὰς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἀποθέσθαι δίκας, καὶ τὴν τῦ λέγειν καλῶς λαβεῖν δόξαν, καὶ τῶν ἀδικησάντων κρατῆσαι· μὴ μέντοι γενέσθαι μετὰ τὴν νίκην ἀπάνθρωπον, ἀλλ' ἀντὶ πολλῶν πατρῴων ὀλίγα λαβεῖν, ὅσα δυνατὸν ἦν τοῖς ἀδικήσασιν ἀποδῦναι. προκόπτων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῷ λέγειν ἐπαινέμενος, ἐπὶ σοφιστεῖαν ἀνῄρέπεται, καὶ καθηγεῖσθαι τῶν νέων τῶν ῥητορεύειν βελομένων. ἐπ' Ἀρισάρχῳ δὲ τῷ Μόσχε διαβληθεὶς, μειρακίῳ τῶν εὐγενῶν, ὡς ἐραστὴς αὐτῦ γεγονὼς, παρῃτήσατο αὐτῦ τὴν παρ' αὐτὸν

21. Lacuna in lacera membrana suppletur in margine ab antiqua, sed parum legibili manu. Verba supplenda haec quidem videntur περὶ τὴν ἄσκησιν. SCHWEIGHENSERVS. Mihi videtur legendum τῆς περὶ τὸς λόγες ταλαιπ.

τὸν ἄφιξιν, ἵνα τοῖς αἰτιωμένοις ὑπονοεῖν αὐτὸν μηκέτι ἐξῇ· λόγους δὲ γράφειν ἀρξάμενος, ἐσυκοφαντήθη ποτὲ διαβληθεὶς, ὡς δυσὶ πολίταις δέδωκε λόγους ἀπεναντίους, Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι. καταγνὲς δὲ καὶ τῆ λογογραφεῖν, ἀποκειμένην εὗρε τὴν πολιτείαν καὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δόξαν. παρηκολούθει δὲ αὐτῷ τρία τῆ λέγειν ἁμαρτήματα, νοθεσίας τινὸς καὶ θεραπείας δεόμενα· τῶν τε γὰρ στοιχείων ἐκ ἐτρανοποίει τὸ ρ, τόν τε ὦμον ἀκαίρως ἀνέσειε, καὶ θορυβέμενος ἐξέπιπτε τῆς σκέψεως πολλάκις. ταῦτα δ' ἴσως ἄλλῳ μὲν συμβάντα μεγάλα ἦν, ἐξεδιώχθη δὲ ὑπὸ Δημοσθένες ὡς ἀσθενῆ. καὶ τό τε ρ ποικίλως ἐν τῷ τόματι γυμνάσας ἐκομίσατο, τόν τε ὦμον συνευτακτεῖν τοῖς ἄλλοις μέρεσι τῆ σώματος ἔπεισε τὸν τρόπον τοῦτον· λόγχην ἀπὸ τῆς στέγης καταρτήσας, καὶ ἑσάμενος ὑπ' αὐτὴν ἔλεγεν, καὶ κατεχόμενος ὑπὸ τῆ φόβε, τὸν ὦμον ἐνεθέτησεν. τήν τε κατοχὴν τῶν ἐσκεμμένων ἕτως ἐποίησε μόνιμον, ὥσε μηδ' ὑπὸ τῶν μεγίσων ἐκπλήττεσθαι θορύβων. ὀδεύων γὰρ παρ' ἀγιαλὸς, καὶ τῶν προσπιπτόντων ταῖς ἠϊόσι κυμάτων τὸν ἦχον δεχόμενος, ἀντέτασσε τὰς ἑαυτῆ λογισμὰς. τοῦτο δὲ ἦν ἄσκησις ἐπὶ τὴν τῶν ὄχλων καταφρόνησιν. ὑποκρίσει δὲ λειπόμενος καὶ διὰ τοῦτο φερόμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἤττον, ὑπὸ Ἀνδρονίκε, τῆ κατ' αὐτὸν ἀρίστε τῶν ὑποκριτῶν, ἐδιδάχθη, καὶ τὰ μυστήρια τῆς ὑποκρίσεως ἕτως παρέλαβεν, ὥσε γενέσθαι μιμητὴς προσώπων ἀνδρειωτάτος, καὶ τὸ πλῆθος ταύτῃ μάλιστα πείθειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. τέλειος δ' ἂν ἐν πᾶσι γενόμενος, τὴν τῆς ῥη-

τορικῆς δύναμιν ἐκτήσατο, ὡς ἂν εἴποι τις, ὁλόκληρον. ἐφ' οἷς ἐπρώτευσε λόγοις, οὐ μόνον ὠφελῶν τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὠσίας ἐπιδιδὼς· καὶ γὰρ ἐτριηράρχησε. τῆς ἰδίας βουλῆς [22] αὐτεπάγγελτος. συνέβη δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν χορηγίαν δυσύχημα· Μειδίας γάρ, ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ παλαιὸς, κονδύλῳ αὐτὸν ὕβρισεν ἐξεφανωμένον ἐν τῷ θεάτρῳ. καὶ ὁ δῆμος ὀργισθεὶς κατεχειροτόνησε τῆ Μειδίᾳ. λαβὼν δὲ παρὰ τῆ Μειδίου τρισχιλίας δραχμὰς, καθυφήκατο τὴν παρ' αὐτοῦ δίκην. ὅμοιον δέ τι τούτῳ ἕτερον πρότερον ἐποίησε. Δημομέλη γὰρ τὸν αἰνεψιὸν γραψάμενος εἰς ἄρειον πάγον τραύματος, ἀργύριον λαβὼν παρῆκεν. ὅθεν καὶ Αἰσχίνης ὀνειδίζων αὐτῷ λέγει· ὁ τὴν κεφαλὴν πρόσοδον κεκτημένος. ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπορίζετο· ἔγημε δὲ τὴν Χαβρίου γυναῖκα, Κτησίππου δὲ θυγατέρα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Χαβρίου. τοιοῦτος γάμου δόξας ἄξιος, οὐ τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς πόλεως εἵλετο Αἰσχίνῃ καὶ Δημάδῃ καὶ Φιλοκράτει· ἐδὲ μιμητὴς τῶν ἄλλων δημηγόρων ἐγένετο. τοῖς δὲ Φιλίππου πράγμασιν ἀντεπολιτεύσατο, καὶ προκαλεῖτο τὴν ἐκείνου τύχην, καὶ τὴν πατρίδα βλέπων ἐν κινδύνοις καὶ δουλείᾳ γιγνομένην, τήν τε τῶν προγόνων ἀρετὴν ἐτήρησεν αὐτῇ καὶ τὸ πάτριον φρόνημα. ἄξιον δὲ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν πλείονα, ἵνα καὶ βεβαιότερα τῆς Δημοσθένους ἀρετῆς τεκμήρια λάβωμεν. Φίλιππος Ἀμύντου μὲν ἦν παῖς καὶ Εὐρυδίκης, βασιλεὺς δὲ μακεδονίας, ἐν πέλλῃ δὲ γενόμενος, ἀδόξῳ καὶ ταπεινῷ χωρίῳ, δύναμιν δὲ πρῶτον ὀλίγην ἔχων, ὑπ' ἐκείνης βοηθούμενος, ἰλλυ-

ρίους

22. βουλῆς] imo vero φυλῆς.

ρίδες κατεξρέψατο καὶ τριβαλλοὺς, καὶ παιόνων ἐκράτησεν· καὶ μετὰ ταῦτα τετραδαρχίαις τὴν θετταλίαν κατέλαβεν, εὐβοίας τε τυράννους ἀπέδειξεν, οὓς ἐθέλησε, καὶ φωκεῖς ἀνασάτες ἐποίησε, σφαγάς τε πολλὰς ἐτόλμησεν ἐν ἥλιδι, αὐτός τε τὸν τῶν ὀλυμπίων ἀγῶνα διετάσσετο, πολλῶν τε διδάσκαλος προδοτῶν ἐγένετο, τὰς ἐν ἑκάστῃ πόλει πονηρὰς διὰ τὸ χρυσίου φίλας αὐτῷ κατασκευάζων. ὅτε καὶ λ δήμας ἀνεῖλεν ἐν θράκῃ, καὶ τὴν ἀμφίπολιν καὶ τὴν ἀλόννησον προσεπτήσατο. προέκοψε δὲ πλεονεξίας εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ ἀττικὰς προδότας ἔχειν, καὶ τὸ κεφάλαιον δὲ τῶν ὅλων πραγμάτων, τοῦτο ἦν αὐτῷ, χειρώσασθαι τὰς ἀθήνας. ἐδόκει γὰρ ἐξεῖναι [23], ὅταν αὐτοὶ μὴ δύνωνται μάχεσθαι περὶ αὐτῆς ἀθηναῖοι. καὶ τάχα ἂν τῆς πόλεως ἀπήνεγκε τὴν ἐλευθερίαν, εἰ μὴ δημοσθένης ἀδωροδόκητος ἔμεινε, καὶ μόνος τοῖς μακεδονικοῖς ὅπλοις τὰς ἰδίας λόγας ἀντέταξεν, διαπαντὸς ὑπομιμήσκων ἀθηναίας τῶν προγόνων, καὶ τόν τε μαραθῶνα καὶ τὴν σαλαμῖνα καὶ τὰς πλαταιὰς τοῖς νέοις ἐξηγέμενος. ὅθεν ἤρπαζον τὰς παρ' αὐτῷ συμβελίας οἱ πολῖται, καὶ τῶν ἄλλων φιλιππισμὸν καταγνόντες, μόνον ἐκεῖνον εὔνουν ἐπίστευον εἶναι. καί ποτε φιλίππε θηβαίοις πολεμοῦντος, καὶ ταύτην ἀφορμὴν κατὰ τῆς ἀττικῆς λαμβάνοντος, ἔπεισεν ὁ ῥήτωρ συμμαχῆσαι θηβαίοις, καὶ γενομένης ἐν χαιρωνείᾳ μάχης; καὶ χιλίων μὲν ἀναιρεθέντων ἀθηναίων, δεθέντων δὲ δισχιλίων, ὐκ ἐμισήθη δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπιτάφιον εἶπε τῶν ἀναιρεθέντων· καλῶς φρονησάντων ἀθηναίων. ἔγνωσαν

23. ἐξεῖναι] leg. ἐξιέναι. *exire in campum.*

γὰρ, ὅτι τὸ μὲν τὰ κάλλιστα συμβουλεῦσαι Δημοσθένης ἔργον ἦν, τὸ δὲ συμβὰν πταῖσμα τῆς τύχης. καὶ κεῖνο δὲ αὖ τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας τεκμήριον, ὅτι ἀποθανέσης αὐτῷ τῆς θυγατρὸς, ἣν εἶχε μόνην, ἑβδόμην ἔχων ἡμέραν τῷ πένθει, πυθόμενος ἀνῃρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Παυσανίου, μετημφιάσατο, καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσε, φανερὸν ποιήσας, ὅτι τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἐπίπροσθεν ποιεῖται τῆς ἰδίας συμφορᾶς. ἀντέσχε δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον καὶ Ἀλεξάνδρῳ, πατρῴαν ἔχθραν ὑποκρίσει Φιλίας πρὸς Ἀθηναίους κεκληρονομηκότι. κατὰ μέντοι τοῦτον τὸν βασιλέα δυσυχημάτων ἤρξατο. πολλὰ γὰρ νοσφισάμενος Ἅρπαλος τῶν Ἀλεξάνδρου χρημάτων, πρὸς Ἀθηναίους κατέφυγεν, ὧν καὶ Δημοσθένης εἰληφέναι τι μέρος ἔδοξεν, καὶ κατακριθεὶς ἐδέθη μὲν ἡμέρας ι, μετὰ δὲ ἓξ ἡμέρας ἀπῆλθεν εἰς τροιζῆνα, κρείττονα τῶν ἐν Ἀθήναις δεσμῶν τὴν ἐξ Ἀθηνῶν φυγὴν δοκιμάσας. Ἀλεξάνδρου δὲ χωρισθέντος ἐξ ἀνθρώπων ἐν Βαβυλῶνι, καταπαύσαντος τὴν ἀκμὴν τῆς τύχης, ἀνεκαλέσαντο διὰ ψηφίσματος οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Δημοσθένην, ὁμολογήσαντες, ὅτι αὐτῷ κατέγνωσαν Ἀλεξάνδρου [24]. ὁ δὲ παραγενόμενος πρὸς Ἀντίπατρον συνέζησε τὴν ἑλλάδα. κληρονόμος γὰρ ἔτος τῆς μακεδόνων ἡγεμονίας ἐγένετο, καὶ πάντως ἂν ἑάλω πολιορκηθεὶς ἐν τῇ σαλαμῖνι [25] (πόλις δ' ἔστιν αὕτη μία τῶν θαλασσίων) εἰ μὴ διέπεσε τὰ τῆς

24. aut ante aut post Ἀλεξάνδρου deest voc. φεύγω aut δέει.

25. σαλαμῖνι] Sic quidem MS. sed leg. est ἐν Ἁῃ λαμίᾳ, et deinceps θεσσαλῶν, pro θαλασσίων. SCHWEIGH.

τὰ τῆς πολιορκίας, πρώτων αἰτωλῶν ἀποχωρησάντων, ἔπειτα τῶν ἄλλων. κρατήσας δὲ μετὰ ταῦτα ἑλλήνων Ἀντίπατρος, βαρβαρικῶς τοῖς πράγμασιν ἐχρήσατο μᾶλλον, ἢ φιλανθρώπως. πέμψας γὰρ εἰς ἀθήνας ἐξήτει τοὺς δέκα ῥήτορας, οἱ τοῖς μακεδόνων ἐδόκουν ἐμπεπαδικέναι πράγμασιν. ὑποτασσομένων δὲ τοῖς πράγμασιν ἀθηναίων, Δημοσθένης εὐλαβηθεὶς εἰς καλαυρίαν ἀπέδρα, καὶ τῷ ποσειδῶνος ἱκέτης ἐγένετο. τὸ δὲ ἱερὸν ἄσυλον ἐδόκει. πέμψαντος δὲ τὸν πονηρότατον Ἀντιπάτρᾳ τῶν ὑπασπιστῶν Ἀρχίαν, ἵνα αὐτὸν, ἂν μὴ δύνηται τέχνῃ, βίᾳ καταγάγῃ· νοήσας ὁ Δημοσθένης τὸν κίνδυνον, ἀνέδραμεν ἐπὶ τὸν βωμὸν, καὶ πολλὰ κατεπῶν Ἀντιπάτρᾳ, τελευταίαν τοῖς ἕλλησιν ἐντολὴν καταλιπὼν, ἐλευθερῶν τὰς πόλεις, ἐξέφαγε τῆς σφραγίδος τὸ τοξικὸν φάρμακον, γενόμενον αὐτῷ μετὰ προνοίας ἐπὶ τοιαύτην βίᾳ μεταβολήν. καὶ πρὸ τῆς πειραθῆναι δηλείας, ἀπέθανεν ὡς ἀθηναῖος. ἐμνημόνευσαν δὲ τῆς τοῦ ῥήτορος ἀρετῆς οἱ πολῖται, καὶ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν, στήσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τοιοῦτον ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον· εἴπερ ἴσην — (vt supra) καὶ σχεδὸν ὅσα λέγεται περὶ Δημοσθένους, ταῦτά ἐστιν· ἐξ ὧν δυνατόν ἐστι τοῖς εὐφρονοῦσι λογίσασθαι, πόσης ὁ λόγος τοῖς ἀνθρώποις αἴτιός ἐστι προκοπῆς. Δημοσθένης ἦν, ὡς εἰρήκαμεν, μαχαιροποιοῦ παῖς γενόμενος, τῷ λόγῳ πεπιστευκὼς, τὴν ἀθηναίων πόλιν ἐκόσμησε, καὶ πᾶσι τοῖς μακεδονίας βασιλεῦσιν ἀντέσχεν, καὶ τῶν μεγίστων τιμῶν ἐν τοῖς ἕλλησιν ἠξιώθη, πάσας κατασκευάσας διὰ τοῦ λόγου πατρίδας αὐτῷ. διεβάλλετο δὲ, ὡς τὰ βασιλέως τῶν περσῶν φρονῶν καὶ μηδίζων, καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα.

Volumen

Volumen hoc quartum oratorum graecorum continet haec.

1. Varietates lectionis Aeschineae ad orationem secundam et tertiam, item ad epistolas Aeschini tributas, a p. 835.

2. Indicem graecitatis Aeschineae aliosque indices, a p. 945.

3. Tabulam indicantem consensum paginarum Aeschinis Lipsiensis cum paginis Cantabrigiensis.

5. Matthaei libellum de Aeschine oratore. a p. 1245. ad 1284.

6. Dinarchi orationes tres, cum annotationibus Hieronymi Wolfii ad primam solam, I. I. Reiskii ad omnes a p. 1.

7. Lycurgi orationem cum annotationibus Taylori et Reiskii. a p. 103.

8. Demadis fragmentum cum annotationibus Io. Gotfridi Hauptmanni, eiusdemque de Demade dissertatione. a p. 243 ad 274.

9. Andocidis orationes quatuor cum annotationibus I. I. Reiskii. a p. 1. ad p. 133.

10. Epilogum, in quo praeter alia minora, Zosimi Ascalonitae, et alius anonymi vitae Demosthenis graecae, nuper adhuc ineditae, produntur.

FINIS.

Author Reiske ed 113040 2 Eg. C.
Title Oratorium Graec. IV R

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not
remove
the card
from this
Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU